

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

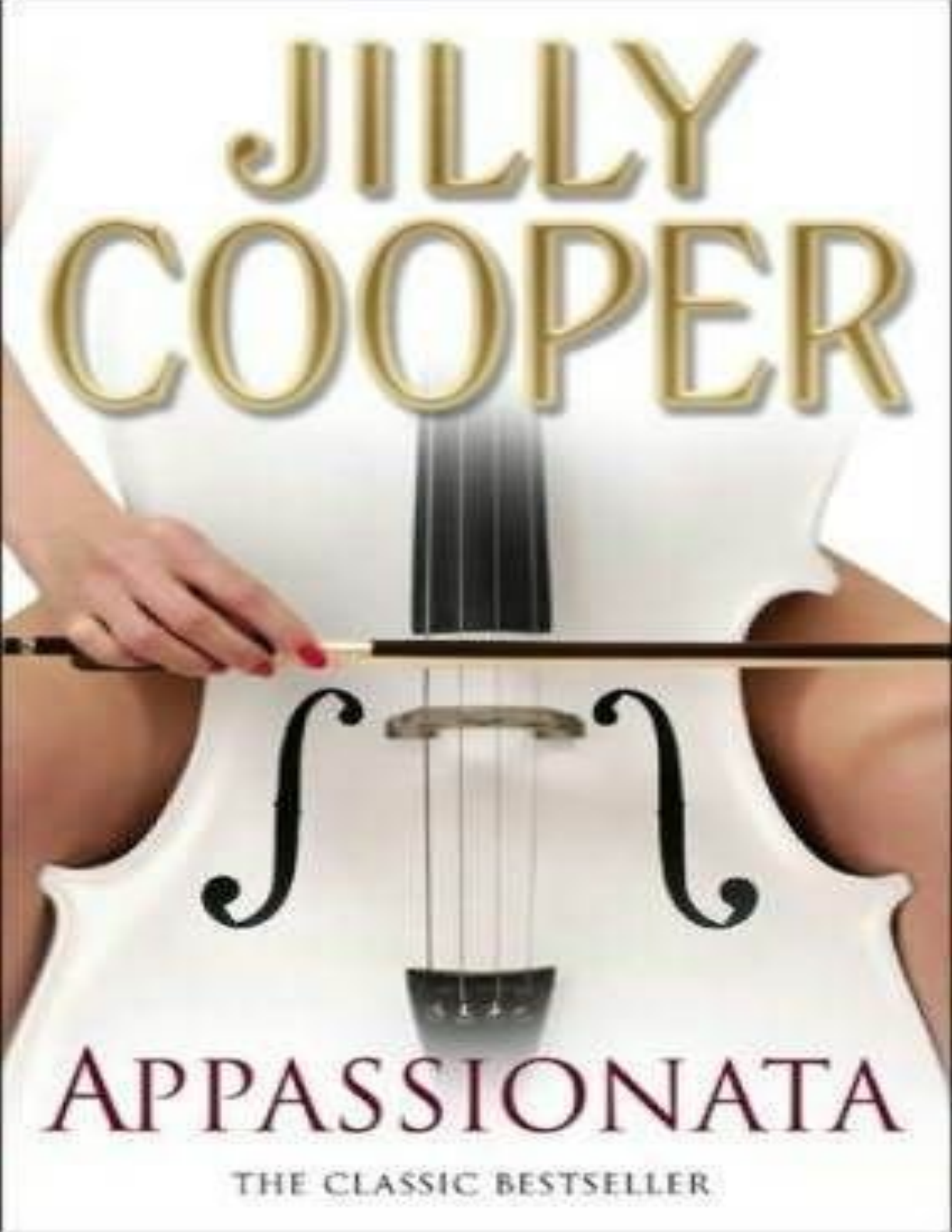
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The background of the cover is a close-up photograph of a white violin. A person's hand, with red-painted fingernails, is visible on the left, holding a dark bow across the violin's strings. The violin's body is white with black f-holes and a black chin rest. The title 'JILLY COOPER' is written in large, gold, serif capital letters with a slight shadow effect, positioned at the top of the cover.

JILLY
COOPER

APPASSIONATA

THE CLASSIC BESTSELLER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Kitap Hakkında

Appassionata lakaplı Abigail Rosen, klasik müziğin en seksi, en gösterişli kemancısıydı ama aynı zamanda dünyanın en yalnız ve en çok sömürülen kızıydı. Dramatik bir intihar girişimi keman kariyerini mahvedince, gözünü erkek egemenliği altındaki şef kürsüsüne dikti.

Rutminster Senfoni Orkestrası'nın başına geçme şansı verilen Abby, RSO'nun gırtlığına kadar boruya batmış olduğunu ve gelmiş geçmiş en çılgın müzisyenlerden oluştuğunu fark etmeden kendinden geçer. Abby, disiplinsiz ayaktakımını kontrol etmekte ve orkestraya katılan her güzel kadın üzerinde *senyörlük hakkı* iddia eden ölümcül derecede çekici korno sanatçısı Viking O'Neill'a delicesine ilgi duymuyormuş gibi davranmakta giderek zorlanmaktadır. Ve sonra baş düşmanı ve uluslararası maestro Rannaldini, RSO'yu sabote etmek için kendi Makyavelist planlarını devreye sokar.

Jilly Cooper'ın şampanya kadar coşkulu romanı, Rupert ve Taggie Campbell-Black gibi eski favorileri geri getirirken, aynı zamanda İspanya'ya yapılan öfkeli bir orkestra turu ve uluslararası bir piyano yarışmasının yüksek dramıyla muzaffer bir şekilde sona eriyor.

Jilly Cooper

APPASSIONATA

CORGI BOOKS

Bu e-Kitap telif hakkı materyalidir ve yayıncılar tarafından yazılı olarak özellikle izin verilmedikçe, satın alındığı hüküm ve koşullar altında izin verilmedikçe veya yürürlükteki telif hakkı yasasının kesinlikle izin vermediği şekilde kopyalanmamalı, çoğaltılmamalı, aktarılmamalı, dağıtılmamalı, kiralanmamalı, lisanslanmamalı veya kamuya açıklanmamalı veya herhangi bir şekilde kullanılmamalıdır. Bu metnin izinsiz dağıtımı veya kullanımı, yazarın ve yayıncının haklarının doğrudan ihlali anlamına gelebilir ve sorumlular buna göre yasalar karşısında sorumlu tutulabilir.

Epub ISBN: 9781409031949

Sürüm 1.0

www.randomhouse.co.uk

TRANSWORLD YAYINCILIK
61-63 Uxbridge Road, Londra W5 5SA
The Random House Group Ltd'nin bir bölümü
www.booksatransworld.co.uk

APPASSIONATA
BIR CORGI KITABI : 9780552156387

İlk kez 1996 yılında Bantam Press
tarafından Büyük Britanya'da
yayınlandı
Transworld Publishers'ın bir bölümü
Corgi baskısı 1997'de yayınlandı
Corgi baskısı 2007'de yeniden
yayınlandı

Telif Hakkı © Jilly Cooper 1996

Jilly Cooper Telif Hakkı kapsamındaki haklarını ileri sürmüştür,
Bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanmak için 1988 Tasarımlar ve Patentler Yasası.

Bu kitap bir kurgu eseridir ve tarihi gerçekler dışında, yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler
tamamen tesadüfidir.

Bu kitap, yayıncının önceden izni olmaksızın ve bu koşul da dahil olmak üzere benzer bir koşul sonraki
alıcıya uygulanmaksızın, yayınlandığı cilt veya kapak dışında herhangi bir cilt veya kapak biçiminde ödünç
verilmemesi, yeniden satılmaması, kiralınmaması veya başka bir şekilde dağıtılmaması koşuluyla
satılmaktadır.

Birleşik Krallık dışındaki Random House Group Ltd şirketlerinin adresleri şu adreste bulunabilir:

www.randomhouse.co.uk
The Random House Group Ltd Reg. No. 954009 2

4 6 8 10 9 7 5 3 1

İçindekiler

[Kapak](#)
[Kitap Adı Hakkında](#)
[Telif Hakkı](#)
[Yazar Hakkında](#)
[Ayrıca Jilly Cooper](#)
[İthaf](#)
[Teşekkür Oyuncular](#)
[The Animals Appassionata:](#)
[Uvertür Bölüm Bir](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Üçüncü Bölüm](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[Beşinci Bölüm](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Yedinci Bölüm](#)
[Sekizinci Bölüm](#)
[Appassionata: Birinci Bölüm](#)
[Bölüm Dokuz](#)
[Onuncu Bölüm On](#)
[Birinci Bölüm On](#)
[İkinci Bölüm On](#)
[Üçüncü Bölüm On](#)
[Dördüncü Bölüm](#)
[On Beşinci Bölüm](#)
[On Altıncı Bölüm](#)
[On Yedinci Bölüm](#)
[On Sekizinci Bölüm](#)
[On Dokuzuncu](#)
[Bölüm](#)
[Appassionata: İkinci Bölüm Yirmi](#)
[Bölüm Yirmi Bir](#)
[Bölüm Yirmi İki](#)
[Bölüm Yirmi Üç](#)

Yirmi Dört Bölüm
Yirmi Bes Bölüm
Yirmi Altı Bölüm
Yirmi Yedi Bölüm
Yirmi Sekiz Bölüm
Yirmi Dokuz Bölüm
Otuz Bölüm Otuz Bir
Bölüm Otuz İki Bölüm
Otuz Üç Bölüm Otuz
Dört Bölüm
Appassionata: Üçüncü Bölüm
Bölüm Otuz Beş
Bölüm Otuz Altı
Bölüm Otuz Yedi
Bölüm Otuz Sekiz
Bölüm Otuz Dokuz
Bölüm Kırk Bölüm
Kırk Bir Bölüm Kırk
İki Bölüm Kırk Üç
Bölüm Kırk Dört
Appassionata: Dördüncü Bölüm
Bölüm Kırk Beş
Bölüm Kırk Altı
Bölüm Kırk Yedi
Bölüm Kırk Sekiz
Bölüm Kırk Dokuz
Bölüm Elli Bölüm
Elli Bir Bölüm Elli
İki Bölüm Elli Üç
Bölüm Elli Dört
Bölüm Elli Beş
Appassionata: Beşinci Bölüm
Bölüm Elli Altı
Bölüm Elli Yedi

[Elli Sekizinci Bölüm](#)
[Elli Dokuzuncu](#)
[Bölüm Altmışıncı](#)
[Bölüm Altmış](#)
[Birinci Bölüm](#)
[Altmış İkinci Bölüm](#)
[Altmış Üçüncü](#)
[Bölüm](#)
[Appassionata: Altıncı Bölüm](#)
[Bölüm Altmış Dört](#)
[Altmış Beşinci](#)
[Bölüm Altmış](#)
[Altıncı Bölüm](#)
[Altmış Yedi Bölüm](#)
[Altmış Sekiz Bölüm](#)
[Altmış Dokuz Bölüm](#)
[Yetmiş](#)
[Coda](#)

Yazar Hakkında

Jilly Cooper bir gazeteci, yazar ve medya süperstarıdır. Çok satan birçok romanın yazarı olan Cooper, kocası Leo, kurtarıcısı tazi Feather ve siyah kedisi Feral ile birlikte Gloucestershire'da yaşamaktadır.

Edebiyata hizmetlerinden dolayı 2004 yılında OBE unvanını almış ve 2009 yılında edebiyata katkıları ve ilçeye hizmetleri nedeniyle Gloucestershire Üniversitesi tarafından fahri Edebiyat Doktorası ile ödüllendirilmiştir.

Jilly Cooper hakkında daha fazla bilgiye www.jillycooper.co.uk adresinden ulaşabilirsiniz.

Jilly Cooper tarafindan

FİKSİYON

BİNİCİL

ER

RAKİP

POLO

KOCALARI KISKANDIRAN ADAM APPASSIONATA

SKOR!

PANDORA

WICKED!

ZIPLA!

FİKİR DIŞI

SAVAŞ SINIFINDAKİ

HAYVANLAR

NOEL'DE NASIL HAYATTA KALINIR

HOTFOOT TO ZABRISKIE POINT (*Patrick Lichfield ile birlikte*)

ZEKİ VE SADIK NEŞELİ KESELİ

JOLLY SUPER

JOLLY SUPERLATIVE

JOLLY SÜPER ÇOK

SÜPER COOPER

SÜPER JİLLY

SÜPER ERKEKLER VE SÜPER

KADINLAR ORTAK YILLAR

BENEKLİ KÖPEK İŞİ VE WEDLOCK'TAN

SAĞA DÖNÜN

MELEKLER

ARAMINTA'NIN

DÜĞÜNÜNE KOŞTU

ÇOCUK KİTAPLARI

KÜÇÜK MABEL

KÜÇÜK MABEL'İN BÜYÜK KAÇIŞI

KÜÇÜK MABEL GÜNÜ KURTARIYOR

KÜÇÜK MABEL KAZANIYOR

ROMANS

BELLA

EMILY

HARRIET

IMOGEN

LISA & CO

OCTAVIA PRUDENCE

ANTHOLOGIES

AŞIK İNGİLİZLER

MENEKŞELER VE SİRKE

İskoçya Kraliyet Ulusal Orkestrası'na, çünkü
harika müzik yapıyorlar
ve hepsini seviyorum.

TEŞEKKÜRLER

Appassionata'yı bitirdiğimde kendimi çaresiz hissettim, çünkü bana yardım eden herkesi çok sevmiştim. Çoğu zaman tamamen yetersiz bir ödül için bu kadar yorucu saatler çalışan müzisyenlerin sadece dünyanın en neşeli ve en komik insanları değil, aynı zamanda zamanları konusunda en cömert insanlar olması beni sürekli etkiledi ve şaşırttı.

Bu nedenle koruyucu meleklerime kocaman bir teşekkürle başlamalıyım: Bournemouth Senfoni Orkestrası'ndan iyi huylu fagotçu Chris Gale, eşi Jacoba, harika bir aşçı ve viyola sanatçısı ve Classic FM dergisinin harika komik köşesi 'Pillow Talk'u yazan bir başka viyola sanatçısı Ian Pillow; Birmingham Şehri Senfoni Orkestrası Eğitim Sorumlusu adil Annie Tennant; Jack Rothstein, süper kemancı, solist, lider ve şef, eşi Linn Hendry, başka bir usta aşçı ve keman repertuarında uzmanlaşmış bir piyanist ve son olarak, parlak kemancı Marat Bisengaliev ve eşi Steena, İngiliz Kuzey Filarmoni'de yüce birinci flüt. Bu sekiz ilham perisi bana ilham, cesaret, bitmek bilmeyen tanıtımlar ve muhteşem bir misafirperverlik sundular. Aptalca sorularla bombardımana tutulmaktan hiç çekinmediler: Gecenin bir yarısı "*Küçük* bir kadını Glockenspiel'in üzerinde becerebilir misin?" "Gözyaşı lekeleri bir Strad'ın değerini düşürür mü?" gibi aptalca soruların bombardımanına tutulmaktan hiç çekinmediler ve cevabı bilmeseler bile bilen birini mutlaka tanıyorlardı. Onlara ne kadar teşekkür etsem azdır.

Ayrıca iki büyük orkestraya da teşekkür etmek isterim. Bournemouth Senfoni Orkestrası, genel müdürleri Anthony Woodcock, Poole'da harika bir hafta geçirmeme, hem müzisyenlerle hem de yönetimle konuşmama, provalara katılmama, Güney İngiltere'yi gezmeme ve muhteşem konserler dinlememe çok nazik bir şekilde izin verdi. Herkes bana yardımcı oldu, ama özellikle teşekkür etmek istiyorum: Marion Aston, Kevin Banks, Andy Barclay, Nigel Beale, Philip Borg-Wheeler, Andrew Burn, Johnathan Carney, John Charles, Stuart Collins, David Gill, Stuart Green, Christopher Guy, Helen Harris, Anna Hawkins, Karen Jones, Edward Kay, Jayne Litton,

Janet Male, Peter Rendle, Nick Simmonds, Verity Smith, Louise Wright ve Peter Witham.

Ancak minnettarlığımın kırmızı aslan payı İskoçya Kraliyet Ulusal Orkestrası'na gitmeli. 1992 yılında, şu anda BBC Konser Orkestrası'nı yöneten arkadaşım Ian Maclay'e, beni yurtdışı turnesine götürecek kadar cesur bir grup tanıyıp tanımadığını sordum. Yirmi dört saat içinde, klasik müzikteki en nazik adam olması gereken ve RSNO'nun genel müdürlüğünü yeni devralmış olan Paul Hughes'tan İspanya turnesi için bir davet aldı. Böylece hayatımın en güzel haftalarından birini yaşadım; orkestra beş şehri kükreyerek dolaştı ve son derece resmi İspanyol dinleyicileri sevinç çığlıkları atarak ayağa kaldırdı. Walter Weller, karanlık, kibar ve karizmatik bir şef. Hem müzisyenler hem de halk tarafından çok sevilen John Lill solistti ve piyano çalışıyla bizleri sevinç gözyaşlarına boğarken, konser sonrasındaki partilerde yaptığı çirkin esprilerle de kahkahalara boğdu. Jacqueline Noltingk her şeyin mucizevi bir şekilde sorunsuz yürümesini sağladı.

Mayıs 1995'te RSNO'ya ikinci bir turne için katıldım, bu sefer İsviçre'deydik. Bir kez daha tıklım tıklım dolu salonlarda görkemli bir şekilde çaldılar ve '*müziği kalbimde taşıdım, Uzun zaman sonra artık duyulmadı*'. Yine herkes benim için çok tatlıydı, ancak aşağıdakiler hikayem için özellikle değerliydi: Kenneth Blackwood, Helen Brew, Valerie Carlaw, William Chandler, John Clark, John Cushing, Pamela Dow, Morrison ve Sally Dunbar, Claire Dunn, Jeremy Fletcher, Charles Floyd, Brian Forshaw, Martin Gibson, John Gracie, John Grant, David Hair, John Harrington, Philip Hore, Duncan Johnstone, Fiona McPherson, Evgeny Minkov, Angela Moore, Jacqueline Noltingk, Joseph Pacewicz, Edwin Paling, Miranda Phythian-Adams, Kevin Price, Stephane Rancourt, Michael Rigg, Alistair Sinclair, Ian Smith, Justine Watts, Stephen West.

Appassionata'daki kahramanlarımdan biri genç bir piyanist, bu yüzden büyük solistlere tavsiyeleri için derinden borçluyum: Philip Fowke, Janina Fialkowska, Alan Kogosowsky. Ayrıca 1992'de Colston Hall'da *Peter and the Wolf*'ta anlatıcı rolünü oynamamı önererek bir orkestrayla solist olarak sahne almanın dehşetini yaşamamı sağlayan Batı ülkesi Amadeus Korosu ve Orkestrası'nın şefi ve arkasındaki güç olan Philip MacKenzie ve fagotçu eşi Charlotte'a da minnettarım.

Daha yaldızlı olan diğer kahramanım ise bir üflemeli çalgılar sanatçısı. Burada yine muhteşem anekdotlar ve birçok fikir David McClenaghan ve John Logan'dan geldi,

RSNO'nun birinci ve üçüncü kornosu; BSO'nun ikinci kornosu Martin Hobbs; RSNO'nun birinci trombonu Lance Green; CBSO'nun ikinci trombonu Danny Longstaff; ve hepsinden önemlisi, Covent Garden Kraliyet Opera Binası Orkestrası'nın eski baş kornosu efsanevi Tony Turnstall.

Ana kahramanım bir orkestra şefi oldu, bu nedenle Sir Simon Rattle, Andrew Litton, Jean Paul Casadesus, Stephen Barlow, Ross Pople, Denys Darlow, Michael Burbidge, Olivier Dohnányi ve hepsinden önemlisi André Previn'in yardımları için son derece minnettarım. André, raconteurs ve arkadaşların en komik ve baştan çıkarıcı olanı, güçlü Londra Senfoni Orkestrası ile provalara ve kayıt oturumlarına katılmama izin verdi ve benimle hem şeflik hem de piyano çalma hakkında saatlerce konuştu. Özellikle Warner Classics'ten sevgili Bill Holland ve Harriet Capaldi'ye kitapta yer alan müziklerden seçtikleri *Appassionata* adlı çok güzel bir CD hazırladıkları için teşekkür etmeliyim. Kayıt tarafında ise Erik Smith, Steve Long ve Mike Hatch'e sorularımı sabırla yanıtladıkları için, değerli besteciler Orlando Gough ve Gloucestershire'daki komşum Geoffrey Burgon'a da teşekkür etmeliyim.

Müzik idaresi tarafında, Symphony Hall, Birmingham'dan Philippa Sherwood ve Andrew Jowett'e ve RSNO'dan Christopher Bishop'a ve Philharmonia'ya tüm yardımları ve harika misafirperverlikleri için teşekkür etmek istiyorum; İngiliz Kuzey Philharmonia'dan Ian Killik; Müzisyenler Birliği'nden Lynn Calvin; İngiliz Orkestralar Birliği'nden Libby Macnamara; yaylı çalgılar konusunda dünya çapında uzman Charles Beare; Sonia Copeland; Chris Steward; Alison Taylor; Ellyn Kusman, Wagner Topluluğu'ndan Rosamund Leitch; Cotswold Senfoni Orkestrası'nın timpanist üstadı ve hareket ettiricisi Diggory Seacome.

Appassionata'daki tüm sanatçı temsilcileri son derece korkunç ve Harold Holt'un Başkanı sevgili Sir Ian Hunter ya da Harrison Parrott'un Trudy Wright'ına kesinlikle benzemiyorlar, her ikisi de bana danışmanlık yaptı ve beni asil bir şekilde ağırladı.

Araştırmam sırasında İngiliz Ulusal Balesi'nde güzel bir sabah geçirdim; Amanda Gilliland ve Jane Haworth bilgilendirici oldukları kadar güzellerdi de. Ayrıca Kraliyet Müzik Akademisi ve Kraliyet Müzik Koleji'nde büyüleyici günler geçirdim; Profesör Colin Metters ve saygıdeğer George Hurst'ün öğrenci orkestra şeflerini değerlendirmelerini ve yeteneklerini ilgili üniversite orkestralarında uygulamalarını izledim. Eserlerden biri, solist Mia Biakella'nın oldukça güzel çaldığı Bartók'un *Keman Konçertosu*'ydu. I

Ayrıca, 1994 yılında Oxford'daki Holywell Music Rooms'daki ilk çalışmasının ardından, konser öncesi gerginlikler ve müzisyenleri harekete geçirme sorunları hakkında bana paha biçilmez bilgiler veren genç şef Huw Humphreys'e de minnettarım.

1993'te Laponya'ya giden bir uçakta keyifli bir fagot öğretmenin yanına oturdum ve bana piyano yarışmalarının, büyük bayan jüri üyelerinin genellikle rüşvet olarak kuyruklu piyanolar aldığı korkunç derecede çarpık olduğunu söyledi. Bunun üzerine doğal olarak kitaba bir piyano yarışması ekledim.

Daha sonra, piyanoların el değiştirdiğine dair hiçbir işaret görmediğim Leeds Piyano Yarışması'nda muhteşem ilham verici bir hafta geçirdim ve yarışmanın kurucusu Fanny Waterman'a ve sponsorlar Bristol Harveys'ten Mary Bailey'e; organizatör Liz Arnold'a; BBC'den Romilly Meagen'a ve İrlanda'dan Roisin Grimley'e teşekkür etmeliyim. Ayrıca, sonuçların hemen ardından ikinci olduğu için dokunaklı bir şekilde özür dileyen genç ve parlak İngiliz yarışmacı Leon Macaulay ile vakit geçirmek de büyük bir heyecan vericiydi: "Kazansaydım kitabınız için çok daha iyi olurdu.

Üçüncü olan yakışıklı Amerikalı yarışmacı Mark Anderson ile de arkadaş oldum ve o ve eşi, güzel piyanist Tamriko Sipsashvili, Gloucestershire'da kalmaya geldiklerinde piyano düetleriyle bizi memnun ettiler.

Ağustos 1994'te Uluslararası Dünya Güç Yarışması'nda heyecan verici günler geçirdim. Sulamita Aronovsky yorulmak bilmeyen bir organizatördü ve Ann Fuller, Samantha Day, İrlandalı jüri John O'Connor ve Amerikalı jüri Herbert Stessin'e muhteşem gözlemleri için teşekkür etmeliyim. Joe Lewis sahne arkasında benimle ilgilendi. Bir başka parlak İngiliz yarışmacı Paul Lewis ikinci oldu ve yine benimle saatlerce konuştu.

Ayrıca Leonard Pearcey ve Ruth Cubbin'e beni iki kez Radio 2'nin mükemmel Yılın Genç Müzisyeni Ödülü'ne davet ettikleri için teşekkür etmeliyim. Birçok müzisyen kitabın arka planında ve hikayelerinde bana yardımcı oldu; bunlar arasında LSO'dan Robin Brightman; NEP'ten Richard Hewitt; John Hill; Erich Gruenberg; Alberto Portugheis, Elizabeth Drew, Stuart Elsmore, Alistair Beattie, Alexa Butterworth, Mats Lidstrom, Angela Moore, LSO'nun eski lideri Rodney Friend; Philharmonia'nın eski baş çellisti Norman Jones; Royal Philharmonic'in eski lideri Raymond Cohen ve Hannah Roberts yer alıyor.

Müzik basını da harikaydı. *Daily Telegraph*'tan Malcolm Hayes ve *Glasgow Herald*'dan Mike Tumelty İspanya turunda elimden tuttu; David Fingleton Leeds'te benimle ilgilendi ve beni

Süper köşe yazarı sevgili Lesley Garner ve Classic FM'den Mel Cooper'ın yaptığı gibi, büyük cömert kalbini ve adres defterini bana sayısız vesileyle açan sonsuz güzel konserler. John Julius Norwich beni kırdı muhteşem bir öğle yemeğine davet etti. *The Maestro Myth* kitabının yazarı *Daily Telegraph*'tan Norman Lebrecht, Buenos Aires Opera Binası'ndaki avize efsanesinin izini asil bir şekilde sürdü. *Klasik Müzik* dergisinin editörü ve müzisyenlerin davalarının cesur savaşçısı Keith Clarke; Radyo 3'ün denetleyicisi Nicholas Kenyon; Profesör George Pratt, Peter Barker ve Ron Hall bana harika destek verdiler. Eski dostum ve *Sunday Times*'tan meslektaşım Peter Watson, Nureyev'in müthiş bir biyografisini yazdı ve bu biyografi, patlayıcı dansçım Alexei Nemerovsky'yi yaratırken bana sürekli ilham kaynağı oldu.

Aslında tüm arkadaşlarım kitabın ruhuna girdiler. Alan Titchmarsh "*Appassionata*" başlığını buldu. Piyano akortçum Marcus Constance, bir yarışmanın ortasında kuyruklu bir piyanoyu sabote etmek için şeytani bir plan hayal etti. Lord Marchwood beni General Sir Peter de la Billière ile Fransa üzerinde bir hava balonuna bindirdi. Müzisyenlerin birçok rahatsızlığı vardır. Joanne Murphy bana fizyoterapi, Dr. Joe Cobbe, Dr. Graham Hall ve Personel Hemşire Sue Workman astım konusunda tavsiyelerde bulundu. John Hunt beni nefesli çalgı çalanların dişlerini onarmak konusunda her şeyi bilen Anthony Norcliffe ile tanıştırdı.

Müzik dışı konularda Arcona'dan Patrick Despard, emlak geliştirmenin ihtişamı ve hileleri konusunda son derece hayal gücüne sahipti. Toby Trustram-Eve bilgisayarlar konusunda, Andrew Parker-Bowles yarışlar konusunda; Peter Clarkson ve Jean Alice Cook rahibe isimleri ve uygulamaları konusunda; Susie Layton dekor konusunda; Leicestershire Sosyal Hizmetler'den Sue Jacobs ve Deborah Fowler *A Guide to Adoption* adlı kitabında evlat edinme konusunda harikaydı. Fikir üreten diğer arkadaşlar arasında şunlar yer almaktadır: Susannah ve Bill Franklyn; Anthony Rubinstein; George ve Dang Humphreys; John Woods; Roger ve Rowena ve Harry Luard; Francis Willey; Mary ve Anthony Abrahams, Graham Hamilton, Michael Leworthy ve Archduke Wine Bar'dan John Conway.

Jack ve Patricia Godsell'e büyümlü bir ilham kaynağı olan güzel Toadsmoor Gölü için ve Dr. Ueli Habegger'e de Lucerne Gölü'nde bazen alacakaranlıkta hayalet korno çalanların duyulduğu adanın yerini tespit ettikleri için teşekkür etmek istiyorum.

Araştırmam beni 1994 yılında İspanya ve İsviçre'nin yanı sıra Prag'a ve İngiliz jokey, mal sahibi ve antrenör Charlie Mann'ın çalıştığı Pardubice'ye götürdü.

It's a Snip ile ek Grand National'da ikinci gelerek tüm beklentileri aştı ve daha sonra 1995'te birinci oldu. Lord Patrick Beresford ve Barones Dory Friesen'e Abercrombie and Kent için bu muhteşem geziyi düzenledikleri için ve Sir Derek Hodgson, Queeks Carleton-Paget ve Liza Butler'a da böylesine büyüleyici yol arkadaşları oldukları için özellikle teşekkür etmeliyim.

Pek çok kiőı tavsiye ve anekdotlar içeren mektuplar yazdı. Telefon rehberime birçok numara düştü. Ne yazık ki onları hiç takip etmedim, çünkü sonunda oturup kitabı yazmam gerekiyordu.

Appassionata'yı araőtırmak bir zevkti, yazmak ise tam bir kabustu, çünkü bir orkestra pek çok karakterden oluőur ve benimkiler özellikle davranıőlarıyla sürekli kontrolden çıkıyordu. Aslında Paul Hughes, Ian Pillow ve Linn Rothstein, hatalar için taslağı kahramanca okuyarak, benim Rutminster Senfoni Orkestram kadar kötü davranan bir orkestraya hiç rastlamadıklarını söylediler. Kitaptaki *őamata* ve kötü davranışlar tamamen uydurmadır ve *Appassionata*'nın bir kurgu eseri olduğunu vurgulamak isterim. Yaşayan herhangi bir kiőı ya da kurumla olan benzerlikler tamamen kasıtsız ve tamamen tesadüfidir.

İlk bölümlerin geçtiği Bogota'ya hiç gidemedim, ancak Annie Senior ve Peter Gibbs-Kennet bana grafik betimlemeler yaptılar ve hem *Lonely Planet Guide to Colombia*'ya hem de Charles Nicholl'un çarpıcı bir seyahat kitabı olan *The Fruit Palace*'a çok şey borçluyum.

British Airways'den Sharon Young, Glasgow Havalimanı'nda bıraktığım ilk notlardan oluşan bir klasörü bulmasaydı, kitap muhtemelen tamamlanamayacaktı.

Atladığım kişiler olduysa gerçekten özür dilerim, ancak bana yardım eden herkesi listelemiő olsaydım, bu teşekkür yazıları kitaptan daha uzun olurdu.

Appassionata'yı yazarken, Basil Comely başkanlığında Bookmark'tan bir BBC2 ekibi tarafından Prag'a, İsviçre'ye ve İngiltere'nin dört bir yanına nazikçe takip edildim. BBC ekibi ensemdeyken zaman zaman üflemeli çalgı çalanların aşk hayatlarını ya da şeflerin soyunma odalarındaki baştan çıkarma tekniklerini kavramakta zorlandım, ancak bunun dışında daha nazik, kibar ve birlikte çalışması eğlenceli olamazlardı.

Yayıncılarım Paul Scherer, Mark Barty-King ve Transworld'den Patrick Janson-Smith, her zamanki gibi kusursuz, sürekli teşvik edici ve kitap ticaretinin çalkantılı olduğu bir dönemde güven verici bir şekilde kaya gibi sağlam oldular. Ayrıca

Muhteşem Diane Pearson ve müzik referanslarıyla dolu 1403 sayfalık el yazmasını karıştırırken gözleri şaşkınlıkla Broo Doherty'den harika editörlük yardımını aldım. Ancak o kadar çekici ve kitap hakkında o kadar hevesliydi ki önerdiği tüm değişiklikleri (neredeyse) kabul ettim.

Ayrıca Londra'daki en iyi, en keyifli ve en soğukkanlı menajer Desmond Elliott ve fotokopi ve sevkiyat için çok zaman harcayan asistanı Nathan Mayatt'a sahip olduğum için de sonsuz şanslıyım.

Bu devasa el yazması ilk kez bilgisayarda yazıldı. *Appassionata*'nın gerçek kahramanları bu nedenle benim arkadaşlarımdır: Annette Xuereb- Brennan, Anna Gibbs-Kennet ve Pippa Moores, bu işi yeni makinelerde beş hafta gibi inanılmaz bir sürede tamamladılar. Geceler boyu çalıştılar, benim içler acısı el yazımı deşifre ettiler, noktalama işaretleri koydular, imlaları düzelttiler ve yanlışları gösterdiler. Onlara ve aynı derecede kahraman temizlikçim Ann Mills'e ne kadar minnettar olduğumu ifade etsem azdır; ev Hong Kong'a benzeyene kadar yükselen el yazması kule bloklarının arasından nazikçe ilerleyerek bir şekilde ortalığı temizledi.

Ne yazık ki, kitabın fotostat ve harmanlama işlerinin çoğunu yürüten ve geçtiğimiz altı yıl boyunca bana çok fazla sevgi ve destek veren sevgili dostum ve asistanım Jane Watts Kasım ayında aramızdan ayrıldı. Büyük bir şans eseri, onun yerini kısa bir süre sonra bilgisayarlara geçişi denetlemek üzere gelen ve yeni asistanım olarak kalan Pippa Moores aldı.

Ailem, *her zamanki* gibi, sadıklığın kişileşmiş haliydi. Leo, Felix ve Emily on sekiz ay boyunca beni neredeyse hiç görmediler ama sonsuz bir neşe ve rahatlık verdiler. Köpeklerim Barbara ve Hero ile dört kedim Agnes, Sewage, Rattle ve Tilson-Thomas da gecenin köründe bile çardakta tatlı, sessiz bir arkadaşlık ve koruma sağladılar.

Sevgili cesur Barbara (son dört kitabımdaki melez Gertrude) beni sağ salim limana ulaştırmak için hayata tutunmaya kararlı görünüyordu. Yazmayı bitirdikten birkaç gün sonra öldü ve dünyayı dayanılmaz bir şekilde daha fakir bıraktı.

Son olarak, müzisyenlere verdikleri keyif için her yerde teşekkür etmek ve halktan, Hükümetten ve yerel yönetimlerden onlara çok ihtiyaç duydukları desteği ve finansmanı sağlamalarını rica etmek istiyorum, çünkü orkestraların olmadığı bir yirmi birinci yüzyıl gerçekten de çok kasvetli olacaktır.

OYUNCU KADROSU

CANON AIRLIE Rutminster Senfoni Orkestrası'nın (RSO) icracı olmayan yöneticisi, sürekli daha iyi davranışlar için kampanya yürüten aptal ve yaşlı bir fosil.

ALBERTO Bogota'daki Red Parrot Hotel'in tatsız ev sahibi.

AMBROSE RSO'nun baş konuk şefi, 'şişman kontrolör' olarak bilinir - şirret yaşlı bir kraliçe.

ANATOLE Appleton Piyano Yarışması'nda f ı r t ı n a l ı bir şekilde yetenekli bir Rus yarışmacı.

KIZ
KARDEŞ
ANGELICA Güzel bir rahibe.

ASTRID Boris Levitsky'nin çarpıcı İskandinav bakıcısı.

LADY Çok hayran kaldım eski eşim .
BADDINGHAM Tony Baddingham, Corinium
Televizyonu'nun şeytani eski başkanı.

BENNY Sadece fortissimo çalabilen çok yorucu bir Rus-Fransız
BASANOVICH piyanist.

BARRYTHE Baş Bas,
RSO. BAS

MRS BATESON Marcus Campbell-Black ile arkadaş olan bir müzik aşığı.

JAMES Çok pahalı bir özel doktor.
BENSON

BIANCA Kolombiyalı sevimli bir yetim.

MRS BODKIN Rupert Campbell-Black'in eski hizmetçisi.

ROSALIE Müzik ajansı Shepherd Denston'ın Londra ofisine bağlı bir
BRANDON patroniçe.

MILES BRIAN- RSO, nun nefret edilen genel müdür yardımcısı, bir yılan
KNOWLES içinde Kürklü Caterpillar'ın Giysiler, kim
o sonra Mark Carling'in işi.

DAVIE BUCKLE Işıl ısl bir çetin ceviz ve RSO

timpanisti. EDDIE Rupert 'in babası, reforme olmamış

bir çapkın,

CAMPBELL- Beşinci evliliğinden yeni çıktı ve gitmek için can atıyor.
SIYAH

RUPERT Ex-dünya gösteri atlama şampiyonu, şimdi
CAMPBELL- dünyanın önde gelen sahipli eğitimcilerinden biri. Çoğu
SIYAH kadın için hâlâ Mekke.

TAGGIE Rupert 'in karısı - bir melek ve elma
CAMPBELL- bir zamanlar gezgin olan gözlerinin.
SIYAH

MARCUS Rupert 'in ilk evliliğinden olan oğlu. A
CAMPBELL- Zirveye giden yolu sadece astım ve sinirler tarafından
SIYAH engellenen piyanist, her ikisi de esas olarak babasının neden
olduğu.

TABİTA, büyüleyici bir gözyaşı. Rupert'ın kızı,
CAMPBELL- ilk karısından da.
SIYAH

CANDYA, RSO'da viyola çalıyor.

LINDY
CARDEW

Rutminster'ın planlama memurunun uysal karısı.

MARK
CARLING

RSO'nun kuşatılmış genel müdürü.

HAN CHAIA

Appleton Piyano Yarışması'nda Koreli çok genç bir yarışmacı.

TONY
CHARLTON

Bu yorulmak bilmez ve daimi olarak Neşeli RSO'nun sahne amiri. "Charlton Handsome" olarak bilinir.

BAYAN
CHATTERTON

Marcus Campbell-Black's PİYANO Öğretmenim, bilinen 'Chatterbox' olarak.

LADY
CHISLEDON

Yaşlı bir alabalık ve RSO yönetim kurulu üyesi.

CHRISSIE Kuzey Televizyonu'nun dalkavuk bir kölesi.

CLARE

RSO'nun bir başka çok güzel viyola sanatçısı, aynı zamanda orkestra Sloane'u.

CLARISSA Principal Çello, RSO.

CLIVERannaldini 'nin uğursuz siyah deri giysili uşığı.

THEBISHOP Başka bir aptal
yaşlı fosil. OF
COTCHESTER

CRYSTELLE A zorbalık güzellik uzmanı itibaren Parker ve Parker'ın maĒazası.

OLD CYRILD rd nc  Korno, RSO. AĒır içici. Bir zamanların en iyi oyuncusu.

HOWARD Wideboy, New York'taki en zorlu müzik ajansı olan DENSTON Shepherd Denston'ın ortaĒı.

HOWIE Howard'ın OĒlum, a mega-DENSTON manip lat r, kim çalışır Londra ofisi.

NICHOLAS Taciz edilen orkestra yöneticisi ya da RSO'nun 'iş DIGBY bitiricisi', doĒru sayıda oyuncuyu platforma çıkarma ve platformdan indirme gibi zor bir görevi vardır. 'Knickers' olarak bilinir.

MRS DIGGORY Kelt Mafyası'nın Bordello'sunun kahraman

temizlikçisi. DIZZYRupert Campbell-Black'in baş damadı.

DMITRI Lirik ve aĒlamaklı bir çellist, daha sonra RSO'nun Baş  ellisti.

MAVİ RSO'nun İkinci Kornası - hem platformda hem de hayatta DONOVAN Viking O'Neill'ı koruyan, mavi gözlü ve çok çekici bir İrlandalı. Viking'in 'Kelt Mafyası' olarak bilinen çetesinin kurucu  yesi.

DIXIE RSO tromboncusu olarak hafif görevleri ona cehennemi DOUGLAS yükseltmek ve sorun yaratmak için oldukça fazla zaman bırakan bir Glasgow yakışıklısı. Kelt Mafyası'nın bir başka  yesi.

MRS EDWARDS Helen Campbell-Black'ın az çalışan temizlikçisi.

ELDREDA kuşatılmış baş klarnetçi.

ERNESTO A rüşvet verilebilir İtalyan yargıç at ve
Appleton Piyano Yarışması.

FRANCIS RSO'nun "İyi Kaybeden" lakaplı İkinci Masa Birinci
FAIRCHILD Kemanı, çünkü her zaman eşyalarını yanlış yere koyuyor.

LIONEL RSO'nun lideri. Kibirli bir narsist.
SAHA
ÇALIŞMASI

RSO HUGODE Büyüleyici, şövalye ruhlu, Fransız-Kanadalı Eş-Lider
'dan GINÉSTRE.

GISELASir Rodney Macintosh'un sevecen hizmetçisi.

ROWENA RSO'nun ezeli rakibi Cotchester Oda Orkestrası'nın
GODBOLD (CCO) karizmatik blonde Birinci Kornosu.

PABLO Büyük üne sahip eski bir İspanyol piyanist.
GONZALES

HELEN Rupert'in ilk karısı, şimdi evli
GORDON
(eski adıyla Eski *şefi* Malise Gordon'a. Efsanevi bir güzellik ve
CAMPBELL- Marcus'un sadık annesi, Tabitha'nın ise daha az sadık
BLACK) annesi.

GILBERT Sanat Konseyi'nden şefkatli bir sakal. Mark Carling'in
GREENFORD haçı.

GWYNNETH Sanat Konseyi'nden kaftanlı bir fıçı, Gilbert Greenford'un 'ortağı' ve Mark Calling'in haçlarından bir diğeri.

RANDY Üçüncü Trompet itibaren a brass-band ve Ordu
HAMILTON geçmişi. Bir başka Celtic Mafyası cehennem kaçkını.

HERMIONE Dünyaca ünlü diva ve Rannaldini's Hanımefendi,
HAREFIELD Hepimizin içindeki Crippen'i ortaya çıkaran.

DIRTY HARRYA Hiç yıkanmayan bir başçı.

LYSANDER Rupert Campbell-Black'in jokeyi, kocaları kıskandıran
HAWKLEY adam.

HARVEYTHE George Hungerford'un şoförü ve
bakıcısı. AĞIR

ESKİ HENRY RSO'nun en eski üyesi, bir zamanlar Toscanini'nin seçmelerine başarıyla katılmış, şimdi ise sıradan bir birinci keman sanatçısı.

ANTHEA Çoğunlukla seksapeli için çalışan bir piyanist.
HISLOP

GEORGE Son derece başarılı bir emlak geliştiricisi.
HUNGERFORD

MARIA Işıl ışıl bir Muhterem Anne.
ANNE
IMMACULATA

FAT ISOBEL Çok iri bir viyola

sanatçısı. JISONA Tehlikeli yerel araba

satıcısı.

BRUCE Amerikalı piyanist ve Appleton Piyano Yarışması'nda jüri
KENNEDY üyesi.

KEVINA sosyal hizmet görevlisi.

MARIA KUSAK Bir keman solisti, aynı zamanda seksapeli için istihdam ediliyor.

LORRSO Başkanı ve konuyla ilgili ezber bozan
Şişelenmiş su.

BORIS Göz alıcı bir Rus orkestra şefi/besteci. Karısı Rachel'ın
LEVITSKY intiharı yüzünden kalbi çok acıyan bir ayı.

LILI A rüşvet verilebilir Alman yargıç içinde ve
Appleton Piyano Yarışması.

LINCOLNRSO'nun beşinci kornası.

HILARY RSO'nun ikinci klarneti. 'Purley'in Kuğusu' olarak bilinen
LLOYD tam bir sürtük çünkü çok kibar ve liderle bir *ilişkisi* var.
Birinci Klarnet olmaya kararlı.

SIRRODNEY Müzik Direktörü ve RSO'nun Baş Şefi.
MACINTOSH Kesinlikle tatlı ve kurnaz yaşlı tilki, endişelenme işini başkalarına bırakıyor.

GEORGIE Dünyaca ünlü şarkıcı ve söz yazarı.
MAGUIRE

CARL
MATTHESON

Appleton Pişano Yarışması'nda Amerikalı yarışmacı.

JUNO
MEADOWS

RSO'nun ikinci flütü. Minik ve kışkırtıcı derecede güzel,
'Çelik Elf' olarak bilinir.

MARY
MELVILLE

RSO'nun baş kemancısı. "Justin'in Annesi Mary" olarak bilinen
müşfik bir anne.

KARDEŞ
MERCEDES

Çok erkeksi bir rahibe.

QUINTON
MITCHELL

Birinci Korno olmak isteyen RSO'nun Üçüncü Kornosu.

SALVADOR
MOLINARI

Yaramaz bir Kolombiyalı playboy.

MILITANT
MOLL

RSO'nun son derece feminist bir viyola sanatçısı.

ALEXEI
NEMEROVSKY

'The Treat from Moscow' olarak bilinen Cossak Russe Bale
Topluluğu'nun baş dansçısı.

NELLIE
NICOLSON

RSO'nun 'Nellie the Nympho' olarak bilinen üçüncü masa çellisti.

NINION

İkinci obua. Militan Moll'un aşırı derecede kılıbık erkek
arkadaşı.

NORIKO

Çok güzel bir Japon; RSO'nun birinci kemanı.

DECLAN
O'HARA İrlandalı televizyon SUNUCU ve
Megastar. Venturer Television'ın genel müdürü.

DEIRDRE
O'NEILL Appleton Piyano Yarışması'nda İrlandalı jüri üyesi, 'Boğulmuş
Acıların Deirdre'si' olarak bilinen bir damlaya düşkün.

VICTOR
(VIKING)
O'NEILL Büyük cazibesi, görkemli sesi ve asi tavrı nedeniyle
orkestranın ilk kornosu ve kahramanı. Kelt Mafyası'nın
vaftiz babası.

SIMON
PAINSHAW RSO'nun Birinci Obuası. Yürüyen Bir *Grove Sözlüğü*
Zamanını sazlıklarında kara kara düşünerek geçiren bir adam.

PEGGY
PARKER Rutminster High Street'teki Parker ve Parker mağazasının
sahibi. Otoriter bir bot ve RSO yönetim kurulunun zorba
bir üyesi.

ROGER
'SONNY'
PARKER Korkunç oğlu, daha da korkunç bir modern müzik
bestecisi.

MISS PARROTT RSO'nun cennet gibi arpisti.

JULIAN
PELLAFACINI Bu yüksek saygı duyulan Lider . ve
Yeni Dünya Senfoni Orkestrası.

LUISA
PELLAFACINI Güzel, iri yarı karısı.

NATALIA
PHILIPOVA Görünüşe göre yeteneksiz bir Çekoslovak piyanist.

PETER
PLUMPTON

RSO'nun Birinci Flütü.

BAYAN
PRIDDOCK

Mark Carling'in sekreteri, Yaşlı Cyril'in sevgilisi. Şaşkın olmayan yaşlı bir alabalık.

ROBERTO
RANNALDINI

Mega-Maestro ve baş şeytan, şu anda Yeni Dünya Senfoni Orkestrası'nın müzik direktörü.

KITTY
RANNALDINI

Üçüncü karısı, Lysander Hawkley'e aşık.

JACK RODWAY Azgın bir alıcı.

Northladen Genel Hastanesi'nde sempatik bir hemşire.

ABIGAIL
ROSEN

'L'Appassionata' lakaplı Amerikalı kemancı, göz kamaştırıcı yeteneği ve kaplan gibi güzelliğiyle dünyayı kasıp kavurdu.

RUTSHIRE
BUTCHER

Çok eleştirel bir eleştirmen.

SANDRA Christopher Shepherd'ın sekreteri.

FLORA
SEYMOUR

Vahşi çocuk, hacı ruhlu ve Georgie Maguire'ın kızı. Rannaldini ile yaşadığı gençlik aşkı yüzünden mahvoldu, şimdi viyolaya yoğunlaşıyor.

CHRISTOPHER
SHEPHERD

Abigail Rosen'ın menajeri, Shepherd Denston'ın saygın görünümünü sağlayan bir kontrol manyağı.

Cotchester Müzik Kulübü sekreteri.

SMALLWOOD

STEVE
SMITHSON

RSO'nun ikinci fagotu ve Müzisyenler Sendikası temsilcisi. İnsanlara kitap fırlatmaktan sağ kolu kaslanmış.

SPINK

DAMEEDITH Seçkin bir besteci ve Müzik Direktörü
Cotchester Oda Orkestrası.

TOMMY
STAINFORTH

RSO'nun baş perküsyoncusu.

MRSDICK
eşi. STANDISH

Ürkek bir sponsor

DENNIS
STRICKLAND

RSO'nun baş viyolacısı, 'El Creepo' olarak bilinir.

BILL
THACKERY

İkinci Masa, RSO'nun Birinci Kemanı. Krikette kemandan daha iyi. Neşeli bir tip.

JAMES
VEREKER

Bir televizyon sunucusu.

WALTERA

yardımsever bas.

SERENA
BATIYA
DOĞRU

Megagram Records'da Sanatçılar ve Repertuar Başkanı.

CLAUDE
'CHERUB'
WILSON

RSO'nun Üçüncü Perküsyonu. Çok aptal sarışın ve orkestra maskotu.

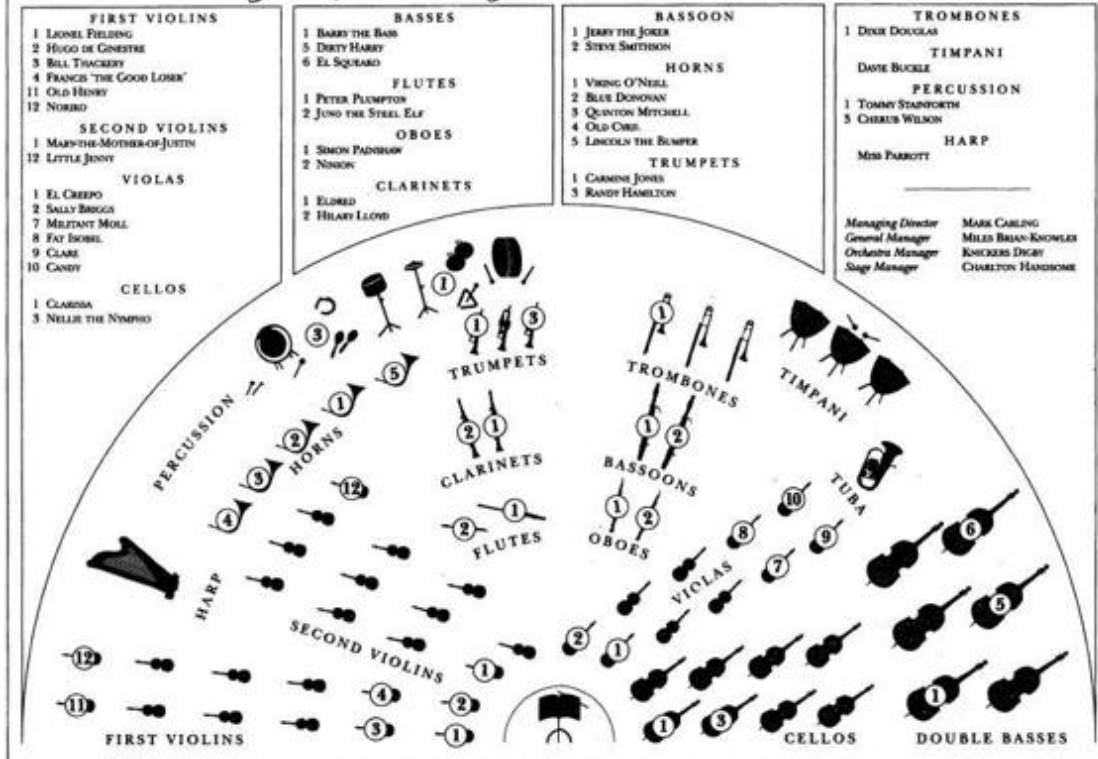
XAVIERA

Kolombiyalı yetim.

HAYVANLAR

BOGOTÁA siyah labrador yavrusu.
JOHN
DRUMMOND Bayan Priddock'un kedisi, RSO'nun ofis faresi.
GERTRUDE Taggie Campbell-Black'in melezi.
JENNIFERLeydi Baddingham'ın sarı labradorlarından biri.
NIMRODRupert Campbell-Black'in Lurcher'ı.
Bay NUGENTViking O'Neill'in siyah collie'si.
PENSCOMBE Rupert Campbell-Black'in en sevdiği ve en iyi atı.
GURURU
SHOSTAKOVICH Rodney Macintosh'un gri İran kedisi.
SIBELIUSAND Abigail Rosen'in siyah-beyaz Yavru
kediler. Gibi
SCRIABINmagpies , ikisi neşe getiriyor.
TIPPETTDame Edith Spink'in pug'ı.
TREVORFlora Seymour'un kurtarılmış melezi.

THE RUTMINSTER *Symphony Orchestra*

Appassionata

AŞIRI ZORLAMA

BİR

Nisan ayının ikinci haftasında Taggie Campbell-Black dünyayı dolaştı ve hayatında ikinci kez sıırsıklam aşık oldu. Caracas'taki motor arızası nedeniyle rötär yapan Bogota uçuşu on beş saat sürdü. Rupert yolculuk haberini verdiğinden beri neredeyse hiç yemek yememiş ve uyumamış olan Taggie ancak yarım bardak şampanya içebildi. Çok disleksik olduğu için Danielle Steel ya da Catherine Cookson'da kendini kaybedememiş, hatta Robbie Coltrane'in uçak içi filmde bir rahibe olarak kamp yapmasına bile konsantre olamamıştı. Sadece Rupert'ın elini tutup tekrar tekrar dua edebiliyordu: Lütfen Tanrım, bunun olmasına izin ver.

Buna karşılık Rupert, her zamanki soğukkanlılığının ardında eşit derecede gergin olduğunu gizleyerek, Bogota rehber kitabının arkasındaki sözlüğü karıştırırken çok fazla içmişti.

"Artık Kolombiyaca'da aptal herif, hıyar, pislik, çift kişilik yatak, klima, rom ve kokainin ne anlama geldiğini biliyorum.

El Dorado Havaalanı'nda polisler silahlarını parmakladı. Zengin görünümlü bir gringo gören taksi şoförü taksimetresini kapattı. Bitmek tükenmek bilmeyen genelevlerin ve bangır bangır müzik çalan batakhanelerin, yıkık dökük barakaların yanındaki gökdelenlerin yanından geçerken, Rupert'ın akşamdan kalmalığı, şehri kaplayan siyah dizel dumanı örtüsü kadar, öfkeli bir şekilde korna çalan neredeyse durağan yoğun saat trafiği tarafından da saldırıya uğradı. Her yerde çöpler vardı. Her kaldırımında ölü gözlü pezevenkler, notlarla dolu bavullar taşıyan uyuşturucu tacirleri, dar elbiseli fahişeler, koltuk değnekli dilencileri kenara itiyor ve olukta oynayan pis gözlü çocukların üzerine basıyordu. Böyle bir cehennem çukurundan nasıl iyi bir şey çıkabilirdi ki?

Taggie bir saniye daha beklemeye dayanamadığı için doğruca manastıra gittiler. Şimdi fırtınaya tutulmuş bir köpek gibi titiyor, kıyafetleri konusunda paniğe kapılıyordu.

"Sence otelde durup daha annece bir şeyler giymeli miydim?

Rupert yan gözle baktı. Kimse Taggie gibi bir vücut çorabını dolduramaz ya da mini etek için daha iyi, daha uzun bacaklara sahip olamazdı.

"Sivil giyimli bir melek gibi
görünüyorsun. "Eteğim çok kısa değil
mi?"

"Asla, asla. Rupert bir elini onun kalçasına koydu.

Varoşların sefaletinin, korkunç yoksulluğunun ve acımasız suçlarının ortasında bir sığınak olan manastıra vardıklarında, yol ücreti neredeyse uçuştan daha pahalıya mal olmuştu. Angelus küçük çan kulesinde çalışıyordu. Batmakta olan güneş, And Dağları'nın alçalan karanlık dağlarında bir boşluk bularak kare şeklindeki beyaz duvarları alevli bir turuncuya çevirmişti. Rupert kabarmış şişe yeşili ön kapıyı çalarken, hırpalanmış bir Meryem Ana bir nişten aşağıya bakıyordu. Ama kimse cevap vermedi.

Akşamın boğucu sıcaklığına rağmen daha da kontrolsüz bir şekilde titreyen Taggie, "Önce arayıp içeride olup olmadıklarını kontrol etmeliydik," dedi. Bayılacak gibi görünüyordu.

"Bir eğlence partisinde olduklarını düşünemiyorum. Rupert yavaşça onun dehşet içindeki gözlerinin altındaki siyah halkaları düzeltti. "Her şey yoluna girecek, tatlım.

Kapıya tekrar vurdu.

Artık Kokain Şehri'nde olduğuna göre, Rupert önündeki görüşmede onu karnaval havasına sokacak bir repliği hiç bu kadar özlememişti. Bir an sonra kapının kilidi açılıp birkaç santim gıcırdayarak açıldığında ve Robbie Coltrane'in yine oyuna dahil olduğunu aniden gördüğünde özlemi daha da arttı.

Şişmanlığın içinde kaybolan küçük şüpheli gözleri, sakalı ve onaylamadığını belli eden kıllı siğilleriyle, çoktan ölmüş bir orangutana benzeyen iri yarı bir rahibe ne istediklerini sordu. Daha sonra pasaportlarını görmek için ısrar etti ve isteksizce içeri girmelerine izin vermeden önce Rupert yerine Taggie'nin üstünü aramayı tercih edecekmiş gibi görünüyordu.

Buna karşılık Başrahibe Maria Immaculata, kadınsılığın ve çekiciliğin ta kendisiydi. Dörtte üçü ay gibi yuvarlak, neredeyse çocuksu bir yüzü, gülümseyen, çekik kahverengi gözleri ve bembeyaz keten bir başörtüsüyle tamamlanmış zeytin rengi bir teni vardı. Siyah ipekten bir hışırtıyla ilerlerken, Rupert ve Taggie'ye uzattığı solgun eli yumuşaktı ve yakın zamanda sürdüğü el kremi nedeniyle hafifçe yağlıydı. Rahibe Maria Immaculata, çekici görüldüğünüzde yoksullara ve acı çekenlere daha fazla rahatlık getirdiğinize inanırdı.

Ofisinde de durum aynıydı. Dışarıdaki pencerelerin etrafında kıpkırmızı begonviller dalgalanıyordu. Freskler ve ahşap oymalar ofisinin beyaz duvarlarını süslüyordu. Balmumu soluyormuş gibi görünen parlak koyu renkli masasının üzerinde, mavi hibiskus çiçekleriyle dolu gümüş bir vazonun yanında, Rupert ve Taggie'nin evliliğiyle ilgili İngiliz sosyal hizmet uzmanları tarafından hazırlanan rapor duruyordu.

Ama Maria Immaculata yabancıların gevezeliklerine pek itibar etmezdi. Daha da önemlisi, Rupert ve Taggie, Rupert'in televizyon röportajları dünya çapında yayınlanan ortağı Declan O'Hara'nın arkadaşı olan Kardinal'den mükemmel bir tavsiye ile gelmişlerdi. Belli ki bir kitap yazmakta olan ve bir gün Declan'ın programında kitabını tanıtmak isteyebilecek olan Papa bile bu konuda iyi şeyler söylemişti. Her neyse, Maria Immaculata kendi kararını vermeyi tercih etti.

Sonra manastırın Rottweiler'ı gibi davranan Rahibe Mercedes, bu güzel çifti getirerek işlere büyük ölçüde yardımcı olmuştu - El Dorado'nun kendisi kadar sarışın, uzun boylu, yakışıklı ve gururlu bir adam ve gözleri okalıptüs yaprakları kadar gümüş grisi olan, ölümcül derecede solgun, ince ve depremdeki bir okalıptüs ağacı gibi titreyen karısı.

Taggie'nin elinde bir litre gümrüksüz konyak, büyük bir *Joy* şişesi, gözlük ve uçuş ceketi giymiş British Airways oyuncak ayısı ve parlak renkli cennet kuşlarıyla süslü beyaz ipek püsküllü bir şal vardı.

"Senin için," diye kekeleyerek onları Immaculata Ana'nın masasının üzerine bıraktı ve Rupert yıldırım refleksleriyle vazoyu güvenli bir yan masaya fırlatmasaydı neredeyse ebegümecei vazosunu devirecekti.

"Havaalanından apar topar gelmemizi hoş karşılamayacağınızı umuyorum ama çok özlemiştik-" Taggie'nin sesi kesildi.

Timeo Danaeos, diye düşündü Rahibe Mercedes acımasızca. Hayatını, şu anda beyaz şalı sevgiyle parmaklayan Maria Immaculata'nın romantik heveslerine soğuk su dökerek geçirmişti.

"Sevgili çocuğum, bizi şımartmamalıydın.

Rahibe Mercedes kararlı bir tavırla, "Çekiliş için yeterli," dedi. Maria Immaculata iç çekti.

'Belki biraz çay ayarlayabilirsiniz, Rahibe Mercedes. Oturun. Rupert ve Taggie'ye gülümseyerek iki sert, düz arkalıklı tahta sandalyeyi işaret etti. "Böyle bir yolculuktan sonra yorgun olmalısınız.

Rupert, "Bizim kadar uzun süre seyahat ettikten sonra olmaz," dedi, düşükler ve acı veren testlerle geçen sefil yılları düşünerek.

operasyonlar, bir uzmandan diğetine sürüklenme, sosyal hizmet uzmanlarının bitmek bilmeyen KGB tarzı sorgulamalarının yarattığı aşağılanmadan bahsetmiyorum bile.

"Genç eşinizi tatmin edebilecek durumda mısınız, Bay Campbell-Black?" ya da "Daha büyük bir çocuğu, belki de renkli, istismara uğramış ya da zihinsel ve fiziksel engelli bir çocuğu almaya hazır mısınız?"

Bunun üzerine Rupert şöyle karşılık verdi: 'Hayır - Taggie'nin benimle yeterince sorunlu çocuğu var.

'Kırk dört yaşında çok yaşlısınız, Bay Campbell-Black. Çocuk ergenlik çağına geldiğinde siz neredeyse altmış yaşında olacaksınız. Korkarım bir bebek istiyorsanız, siz ve Bayan Campbell-Black yurtdışına gitmek zorunda kalacaksınız.

Rupert bu anı karşısında dişlerini sıkı.

Maria Immaculata ikisine baktığında, Rupert'in soğukkanlılığının altında çok daha endişeli olduğunu hissetti. Muhtemelen felaket bir ilk evlilik, bir dizi *ilişki*, gayrimeşru bir kız çocuğu - İngiliz sosyal hizmet görevlileri başkalarının da olabileceğini ima etmişti - içeren geçmişinin evlat edinmeyi engelleme olasılığı çok daha yüksekti. Bununla birlikte, iki genç çocuğuna mükemmel bir babalık yapmış ve bu güzel eşiyile çok mutlu bir evliliği varmış gibi görünüyordu.

Ve kim istemez ki, diye düşündü Maria Immaculata, Taggie'nin tatlı yüzüne hayranlıkla bakarken, şimdi güneş merakla begonvillerin arasından bakarak onun beyazlamış yanaklarına bir parlaklık katmıştı.

Rupert'inkini tutmayan eli şimdi titremelerini engellemek için ince kalçalarının arasına sıkışmıştı. Şapelden gelen kadın seslerinin hüzünlü ilahileri arasında yetimhanedeki bir bebeğin ağlaması her duyulduğunda nasıl irkildiği de fark ediliyordu.

Rupert'ın Rahibe Mercedes'in sakal talaşından yapıldığından şüphelendiği iğrenç bitki çayı eşliğinde Taggie'nin önümüzdeki üç haftayı yetimhaneye yardım ederek geçirmesi ve böylece anne olmaya uygun olduğunu göstermesi kararlaştırıldı. Rupert onu bırakacak ve akşamları alacaktı. Rahibe Mercedes'in onu acemilerin arasına salmasına imkân yoktu.

Kural olarak, çiftlere ilk görüşmelerinde müstakbel bebekleri asla gösterilmezdi. Ama Maria Immaculata, Taggie'nin özlemini kahramanca gizlemeye çalışmasından o kadar etkilenmişti ki, telefona uzandı ve birkaç cümle geveledi. Rahibe Mercedes kalın dudaklarını büzdü - her şey çok hızlı geliyordu. Uluslararası gösteri atlama pistinde biraz İspanyolca öğrenmiş olan Rupert kıpırdamadan duruyordu. Ya iğrenç bir bebek doğurlarsa, Taggie'nin beklentileri çok yüksekti.

Maria Immaculata sanki onun düşüncelerini okuyormuş gibi, "Sizin için seçtiğimiz bebeği sevmeyeceğinizi düşünebilirsiniz," dedi. 'Ama bebeklerimiz bizim için altın gibidir ve biz de sizin bebek sahibi olmak için doğru ebeveynler olmadığınızı karar verebiliriz, ama düşündük ki-'

Kapı çalındı ve Rupert'ı görünce kara gözleri şaşkınlıkla açılan bembeyaz giysili genç ve güzel bir rahibe, dantel bir şalın içine gizlenmiş küçük bir bohçayla içeri girdi.

Maria Immaculata, "Bu Rahibe Angelica, kreşi işletiyor," dedi. Bunu eve götürmek fena olmazdı, diye düşündü Rupert mantıksızca.

Maria Immaculata, "Bay ve Bayan Campbell-Black'in bebek Bianca'yı görmek isteyebileceklerini düşündük," diye devam etti.

Bu kez ebegümece gerçekten uçtu, Taggie sıçrayıp öne doğru tökezledi, şalı geri çekti ve şaşkınlıkla küçük buruşuk yüze baktı.

'Oh bak,' diye fısıldadı. "Onu tutabilir miyim? Oh Rupert, oh bak,' diye soludu, kırılğan bedeni kollarının arasına aldı.

Sanki İsa'nın çocuğuymuş gibi, diye düşündü Rahibe Angelica. Taggie baktı ve baktı.

'Minik burnuna ve mükemmel kulaklarına, uzun parmaklarına bakın, şimdiden küçük tırnakları ve kirpikleri var ve teni fildişi gibi. Ah Rupert, hiç bir şey bu kadar sevimli olabilir mi? Taggie'nin hırçın sesi kesildi ve gözyaşları Bianca'nın yüzüne sıçrayarak onu uyandırdı, böylece bebek gözlerini kırptırdı ve kocaman parlak siyah gözlerini açtı.

"Teşekkür ederim, o çok güzel," diye hıçkırdı Taggie.

Bu, damızlık kısıraklarından birinin yeni doğmuş bir taya sokulup onu emzirmesi kadar içgüdüsel. Birdenbire Rupert'ın o kokaine ihtiyacı kalmamıştı.

Yüzündeki gurur ve zafer ifadesini gören Maria Immaculata gözlerini sildi. Rahibe Angelica Joy'u kulaklarının arkasına götürürken açıkça ağlıyordu. Sadece Rahibe Mercedes'in sonu gelmiş gibi görünüyordu.

Taggie Rupert'a dönerek, "İşte, onu teketime almamalıyım, sen tutmalısın," dedi.

Ama Rupert sadece Taggie çok sevindiği için mutluydu. Ona göre Bianca sadece bir lekeydi. Aslında sevdiği tek bebek kızı Tabitha olmuştu.

Belki de Bianca bunu hissetti, çünkü ona teslim edildiğinde tamamen kaskatı kesildi, çığlık attı ve hatta ceketinin üzerine süt kustu,

Rahibe Angelica gülerek onu uzaklaştırana kadar.

Bu sırada Taggie şaşkın bir halde Maria Immaculata'ya sarılıyordu. "Bunun sadece bir başlangıç olduğunu ve henüz bizim olmadığını biliyorum, ama teşekkür ederim," diye mırıldandı. Daha sonra taş kesilmiş Rahibe Mercedes'e dönerek elini sıkmakla yetindi.

"Hepiniz çok nazıksınız, onu tekrar kucağıma alabilir miyim?"

"Bianca'ya şişesini vermek ister misiniz?" diye sordu Maria Immaculata, ardından Rahibe Mercedes'i görmezden gelerek - çekilişin canı cehenneme - ekledi: "Sanırım bu herkese bir kadeh konyak gerektiriyor. Umarım Rahibe Mercedes'in sizin için seçtiği otelde rahat edersiniz. Manastırdan sadece üç kilometre uzakta, çok uygun bir yer.

Rupert'e göre Kırmızı Papağan, Rahibe Mercedes'in intikamıydı - saç gömleğinin iki katlı, hamamböceği dolu bir versiyonu. Rupert'in çift kişilik yatak ve klima taleplerini telefonda kabul eden ev sahibi Alberto, dar, yağ lekeli gri yeleğinde kokuşmuş, siyah koltuk altı kılları olan, çift kişilik yatağın iki anoreksik cücenin bile sığmayacağı bir odayı gösterdi. Klima, pencerenin üzerindeki tel örgüden, tozu ve böcek sürülerini dağıtan elektrikli bir vantilatörden ve komşu odalardaki televizyonların gürültüsünü içeri almak için duvarların üstündeki bir boşluktan ibaretti. Dışarıdaki cılız balkon, pişmiş toprak küvetler içindeki kurumuş iki limon ağacının ağırlığı altında çökmek üzereydi ve trafik, 'tek yönlü sessiz bir cadde' olarak tanımlanan yerde bir aşağı bir yukarı kükrüyordu. En yakın banyonun koridorun yirmi metre ilerisinde olduğunu ancak Taggie kuruyan limon ağaçlarını rahatlatmak için su ararken fark ettiler.

Rupert'in tepesinin atmak üzere olduğunu gören Taggie, yatıştırıcı bir şekilde Alberto'nun o kadar da kötü olamayacağını söyledi.

"Ofisinin etrafında koşuşturan o küçük tatlı hamsterları gördünüz mü?"

Rupert ona bu akşamın menüsünde başka bir Kolombiya lezzeti olan dev kızarmış karıncaların da olduğunu söyleyecek cesareti bulamamıştı.

"Tek tesellimiz," dedi ikinci bir hamamböceğini ayağının altında ezerek, "basının bizi burada aramayı aklından bile geçirmeyecek olması. Yarın başka bir yere taşınacağız.

"Yapabileceğimizi sanmıyorum. Alberto az önce bana Mercedes'in kardeşi olduğunu söyledi.

Ama o kadar yorgun ve rahatlamışlardı ki, küçücük bir yatakta birbirlerinin kollarına sarılarak uykuya daldılar.

Ertesi sabah, Taggie jet lag'inden kurtulmuş bir şekilde manastıra geri dönmüş, Bianca'ya bakmaktan ve Rahibe Angelica'ya diğer yetimler konusunda yardım etmekten mutluluk duyuyordu. Rupert onu bıraktıktan sonra Red Parrot'a döndü ve sabahın yarısını telefonda, Rutminster Gold Cup'ta kötü bir düşüşten sonra mutlu bir şekilde iyileşen en iyi atı Penscombe Pride da dahil olmak üzere tüm atlarını kontrol ederek geçirdi.

Rupert ayrıca, eski atı Arthur'un Altın Kupa'yı kazanmasına ramak kala düşüp ölmesi ve sevdiği kız Kitty Rannaldini'nin şeytani kocasını terk etmek için hiçbir işaret göstermemesi nedeniyle intihara meyilli olan favori jokeyi Lysander Hawkley'i neşelendirmeye çalıştı.

"Arthur ve Kitty yok, Rupert, buna dayanabileceğimi sanmıyorum.

Daha sonra Rupert Bogota'daki Dışişleri Bakanlığı'nı ziyaret etti. Eski bir devlet bakanı olarak, Bianca'yı İngiltere'ye geri götürebilmeleri için ne kadar torpil yapabileceğini ve ne kadar bürokrasiyi aşması gerektiğini görmek istiyordu.

Salvador Molinari adında şık ve çekici bir playboy olan bir polo arkadaşıyla öğle yemeği yedi ve bu arkadaş ona kokain anlaşması teklif etti.

"Çok fazla sülük insan tanıyorsun, Rupert.

Anlaşma Rupert'ın Lloyds'taki tüm sorunlarını çözecekti. Ne yazık ki, reddetti.

"Bianca'yı sağ salim eve götürene kadar uslu durmalıyım, Sal.

Daha sonra Rupert, Avenida Jiminex'te bir satıcıdan Taggie, kızları Perdita ve Tabitha ile baş seyisi Dizzy için ucuz zümrütler satın aldı. Bogota'da, siyah saçlı, siyah gözlü Kolombiyalıların yanında, Rupert bir yalıçapkını kadar gösterişli bir şekilde göze çarpıyordu. Satıcılardan ayrılırken, resmi bir arama yapıyormuş gibi davranan bir polis tarafından durduruldu ve ardından Rupert'in Rolex'ini ve cüzdanını almaya çalıştı. Satıcıların evinde aldığı kokainin etkisiyle kafası hala iyi olan Rupert, polisi yolun karşısına geçirerek iki ön dişini kırdı ve gidip bir silah ve para kemeri aldı.

Taggie'yi almaya giderken taksi bozuldu. Rupert'ten kendisini itmesini isteyen şoför, Rupert'in içinde zümrütler ve hem Küçük Fransa'da hem de Bogota'daki Bakanlık tarafından damgalanmış tüm evlat edinme belgeleri ve tıbbi raporların bulunduğu çantasını alarak uzaklaştı.

Rupert yeni silahıyla taksinin lastiklerine ateş etmeye devam ederken, kaldırımında esrar içen iki polis daha olayı tamamen görmezden geldi. Evrak çantasını geri alan Rupert, tüm silahlar için mükemmel bir kullanım alanı buldu.

Uçakta öğrendiği Kolombiyaca küfürler üzerine Rupert gidip kurşun geçirmez bir Mercedes kiraladı ve Taggie'yi almaya yarım saat geç kaldı, bu da Rahibe Mercedes'ten sert bir azar işitmesine neden oldu.

Taggie'nin endişelendiğini ve Rupert'ın Bianca'yı yıkayıp besleme fırsatını kaçırdığını söyledi. Rupert rahatlamış görünmemeye çalıştı. Yaşlı canavar paytak paytak yürüyerek Taggie'yi almaya giderken, kurşun geçirmez Mercedes'iyile yapacağı bir savaşı Rahibe Mercedes'in kazanacağını düşündü.

Taggie manik bir ruh hali içinde söyleniyordu.

'Oh Rupert, o çok tatlı, getirdiğimiz elbiselerden birini giyiyor ve tüm şişelerini içti ve Rahibe Angelica bugün çok daha az ağladığını söyledi ve muhtemelen rüzgar olmasına rağmen bana gülümsediğinden eminim. Rahibe Mercedes de gerçekten arkadaş canlısıydı ve öğle yemeğinde yanıma oturdu.

'Mercedes Bent,' dedi Rupert.

Red Parrot'ta kabuklu balık yahnisi ve mango-ve-guava dondurmasından oluşan, bir şişe Şili Riesling'i ile zenginleştirilmiş şaşırtıcı derecede iyi bir akşam yemeğinden sonra, Taggie yeşile dönüp üst kata fırladığında küçük Bianca'ya içiyorlardı. İki ucu Niagara olan sahanlıktaki tek tuvalete yapışmış halde, sadece sarı köpük ve kan lekeleri üretene kadar bir kovanın içine kustu, kustu, kustu. Bunamış Rupert tarafından çağrılan yerel bir doktor, bunun sadece irtifa hastalığı olduğunu söyledi ve dinlenmesini önerdi.

Sabah, Immaculata Ana manastırın bahçesinden bir demet gül ve limon suyu ve şekerle tatlandırılmış bir şişe suyla içeri girdiğinde, rahibelere Rupert'ten daha sadık ve endişeli bir koca görmediğini söylemekten mutluluk duyuyordu.

Akşam olduğunda Taggie sayıklıyor, ateşler içinde kıvranıyor, Salvador tarafından sağlanan çeşitli doktorlar gelip giderken yerinden kıpırdatılamayacak kadar hastaydı. Hiçbirine güvenmeyen Rupert, Gloucestershire'daki doktoru James Benson'a başvurdu.

"Saatin sabahın üçü olması umurumda değil, seni burada istiyorum.

"Yirmi dört saat daha bekleyin, irtifa hastalığı genellikle bu şekilde seyreder.

"Ona yanlış iğneler yaptın, seni fazla para alan palyaço. Üst katta Taggie'nin çılgınlıklarını duyabiliyordu. "Tekrar arayacağım.

Kızgın demirler Taggie'nin beynini oyuyor, devasa hamamböcekleri tarafından bombalanıyor, elektrikli vantilatörün kanatları Çukur ve Sarkaç gibi gittikçe yaklaşıyordu. Hava her geçen dakika daha da ısınıyor, dışarıdaki sakız ağaçlarını tek bir rüzgar bile kımıldatmıyordu, her an yağmur yağması bekleniyordu.

Daha akli başında olduğu anlarda Taggie, Bianca için çığlık atıyordu. "Onu götürme, senden nefret ediyorum, senden nefret ediyorum. Rupert'ın göğsünü yumrukluyordu.

Sonra sabahın üçünde, Kolombiya saatiyle, Taggie'nin sıırsıklam olmuş geceliğini değiştirirken, kendisinin de halüsinasyon gördüğünü ve Taggie'nin, ince vücudu çillerle kaplı ilk karısı Helen'e dönüştüğünü düşündü. Sonra bunun bir kızarıklık olduğunu fark etti ve bağıırıp çağırarak hemen hastaneye gitti. Yirmi dakika sonra, pijamalarının üzerinde takım elbisesiyle esneyen yaşlı bir adam geldi.

"Sadece çeneni kapa ve beni karınla yalnız bırak.

Beş dakika içinde çıkmıştı. Taggie'yi sakinleştirmek ve kaşıntısını kesmek için Ajab vermişti. Kabarcıklar geliştiğinde kalamine ihtiyacı olacaktı.

"Ve beni bunun için yataktan kaldırdın," diye Rupert'a ters ters baktı. "Nedir bu, Tanrı aşkına?

"Virulitis.

Biraz İspanyolca tehlikeli bir şeydir. Rupert kül gibi oldu. "Çiçek hastalığı," diye fısıldadı. "Tanrım, ölmesine izin verme. "Su çiçeği," diye homurdandı doktor.

"Emin misin?

'Oldukça; yaşlı hastalarda oldukça rahatsız edici. Şimdi onu sessiz tutun ve kaşınmasını durdurun. Bu kadar güzel bir yüzü bozmak yazık.'

Rahatlamaktan başı dönen Rupert yatak odasına döndüğünde Taggie'yi hıçkıra hıçkıra ağlarken buldu.

"Angel, iyi olacaksın. Rupert onun yanan bedenini kollarının arasına aldı. "Ama kaşımamalısın.

"Doktor, bebeklere su çiçeği bulaştırırsam diye Bianca'yı iki hafta boyunca göremeyeceğimi ya da manastıra yaklaşamayacağımı söyledi. Anne olmak için yeterince sağlıklı olmadığımı düşünecekler ve onu başkasına verecekler. Oh Rupert, buna dayanamıyorum.'

"Onunla oturacağım, her gün gideceğim, söz veriyorum.

Rahibe Mercedes'in öfkeli homurdanmalarına rağmen Maria Immaculata son derece anlayışlıydı. Tabii ki Rupert Taggie'nin yerini alabilirdi. Onun tarafı

emin değildi. Onu yakın mesafeden incelemek iyi olurdu.

İKİ

Rahibe Mercedes'in acımasızca tahmin ettiği gibi, Rupert rahibeler arasında kargaşaya neden oldu. Soğuk gözleri Meryem'in cübbesinden daha mavi ve saçları herhangi bir ortaçağ freskinden daha parlak altın rengi olan bu sinirli, güneş ışığıyla aydınlanmış yabancıyı hayretle seyretmek için yetimhaneye uğramak için bitmek bilmeyen bahaneler uydurduklarında, herkes Mesih olmasa bile yüksek rütbeli bir başmeleğın ortaya çıktığını düşünebilirdi. Ayrıca sonsuz ortaçağ parşömenlerini inceliyor gibi görünüyordu.

Çok geçmeden solgun dudaklar sardunya yapraklarıyla kızarıyor, alışkanlıklar yeni bir beyazlığa kavuşuyor, kirpikler mutfaktaki zeytinyağıyla kararıyor, sakallar ve bıyıklar yıllar sonra ilk kez yok oluyordu. Maria Immaculata bile gizlice Neşe'yi koklayarak Rupert'a dini eğitim vermekte ısrar ederken, yaz yağmurundan sonra bir Meadow Brown kadar neşeli olan kilise rahibi, kibirlerin kibri üzerine sert bir vaaz vermek için bisikletle geldi.

Ortaçağdan kalma parşömenler aslında Rupert'in yarış atları, televizyon şirketi ve çeşitli girişimleri hakkında İngiltere'den Kırmızı Papağan'a fakslanan raporlardı.

Taggie'den bile daha disleksik olan Rupert'in jokeyi Lysander, büyük aşkı Kitty Rannaldini'nin şeytani kocasının pençelerinden kaçışını sevinçle anlatırken, diğer fakslar daha çok bir kadın dergisindeki okuma yazma bilmeyen bir seri gibi okunuyordu.

Kitty belli ki Rannaldini'nin en değerli ve hırçın yarış atı olan Karanlıklar Prensi'ne binerek kaçmış ve Lysander'ın kulübesine varana kadar atın sırtında kalmayı başarmıştı. At köyün içine doğru ilerlemiş ve papazın taçlı imparatorluk eşyalarını çiğnemişti. Papazdan daha da öfkeli olan Rannaldini, intikam yemini ederek New World Senfoni Orkestrası'nın başına geçmek üzere New York'a çekilmişti.

've en iyi haber,' diye yazdı Lysander, 'Kitty'nin ortumda bebeğimi doğuracak olması, böylece Biacna'nın kıkıleyecek bir kızı olacak. En azından bebek bakıcılığı yapman gerektiği için üzgünüm.

"Karda ya da uyuşturucuda aşırı doz alabilirsiniz, botaga dünyanın en iyi grarse sahip yeridir.

Rahibe Mercedes'in onaylamayan devasa gölgesinin ışığını engellediğinin farkında olan Rupert, faksı aceleyle buruşturup attı.

Diğer tüm rahibelerin hayranlığını kazanmış olmasına rağmen, Rupert sık sık manastırdaki o uzun günlere nasıl dayandığını merak ederdi. Eski şapelin bir parçası olan ve dışarısı görünmeyen yüksek pencereleri olan yetimhanede yirmi bebeğe bakmak için sadece Rahibe Angelica ve iki rahibe adayı vardı. Gürültü korkunçtu ve yağmur yağdığında, bebeklerin aralıksız ağlamasına, oluklu çatıdaki makineli tüfek şakırtıları da ekleniyordu.

Rupert da çok yorgundu. Yorucu bir yarış sezonunun sonuna gelmiş, Bogota'ya yapılan tüm yolculuğu planlamış ve Taggie'nin hastalığı yüzünden endişelenmiş olan Rupert, gece boyunca Tokyo, Kentucky ve Orta Doğu'dan gelen telefonlarla uyandı. Bogota gibi, kan stoku piyasası da hiç uyumadı.

Ancak, Rupert ülkedeki en başarılı Ulusal Av bahçelerinden birini işletmesine rağmen, Lloyd's'u ve ekonomik durgunluğu yenmek, malikaneyi ayakta tutmak ve Bianca da dahil olmak üzere tüm çocuklarını desteklemek istiyorsa, tam zamanlı olarak daireye geçmesi gerektiği gibi iç karartıcı bir sonuca varıyordu. Rupert her zaman uygulamacı bir patron olmuştu ama uyuyan bebeğe bakarken, mülkün yönetimini oğlu Marcus'a devretmeye başlamasının ne kadar güzel olacağını düşündü. Ama Marcus pısrığının tekiydi, sadece piyano çalmakla ilgileniyordu.

Rupert, Bianca'nın çok tatlı ve diğer bebeklerden çok daha güzel olduğuna karar verdi, ama günün çoğunda uyuyordu ve Rupert saat onda fakslarını bitirmişti. Elinde bolca zaman varken, çok geçmeden yakındaki bir karyolada, korkunç bir şaşı ve kahverengi yüzünün yan tarafında koyu eflatun bir doğum lekesi olan daha büyük bir çocuğun, beyaz badanalı duvara bakarak oturduğunu fark etti. Ama Rupert çocuğun umutsuzca keçeleşmiş saçlarını düzeltmek için elini uzattığında, çocuk dehşet içinde geri çekildi ve tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi inledi.

"Zavallı küçük adam, ona ne oldu?"

Rahibe Angelica öfkeyle, 'Hintli ailesi tarafından dövülmüş ve ölüme terk edilmiş,' dedi. 'Doğum lekesini şeytanın işareti olarak görüyorlar. Ona Xavier diyoruz,' diye devam etti, 'ama asıl kurtarılması gereken o. Yürümek ya da konuşmak için hiçbir istek göstermiyor, doktorlar onun ciddi şekilde geri olduğunu düşünüyor.

Xavier iki yaşına geldiğinde, gelecek ay, devlet yetimhanesine gönderilecekti, bu da neredeyse hiçbir zaman evlat edinilemeyeceği anlamına geliyordu.

'O zaman bile şanslı olacak,' diye ekledi Rahibe Angelica acı acı. 'Bogota'nın her yerinde cenaze törenlerini tanıtan afişleri görmüş olmalısınız. Hükümetin her zaman tasfiyeleri vardır. Şili'de istenmeyen çocuklar beton sığınaklarda ölüme terk ediliyor, burada ise sokakta dolaşan her çocuğu vuruyorlar, çünkü ortalığı düzensizleştiriyorlar.

Manastırın dışında, diz boyu çamur içinde, küçük bir mezarlık bir timsah gibi pusuda bekliyordu. Rupert ürperdi ve Rahibe Angelica'nın gözlerinin yaşardığını fark ederek kolunu omzuna doladı. Rupert'le ilgili ahlaksız düşüncelerini dizginlemek için geceleri etine gül dikenleri batıran Rahibe Angelica yerinden sıçradı ama bu, kapı aralığında öfkeli bir Rahibe Mercedes belirmeden önce olmadı.

"Mutfakta bekleniyorsunuz, Rahibe.

Rupert o kadar sıkılmıştı ki Xavier ile oynamaya başladı, ona oyuncaklar ve şekerler getirdi. İlk başta Xavier ondan çekindi, ancak yavaş yavaş çocuğun umutsuzca şaşkınlık gözlerinde ilgi kıvılcımları çıktı. Sıradaki şey Xav'ın görünüşünü iyileştirmekti. Kız kıyafetleri giymemeliydi. Rupert ertesi gün akan beyaz geceliğin yerine mavi kareli bir gömlek ve mavi kot pantolonla döndü. O zaman Xav'ın ne kadar acınacak derecede zayıf olduğunu fark etti. Bilekten kıvrılması gereken pantolon bir yaşındaki bir çocuk içindi.

Saçlarını çözmek ve yıkamak iki saat, dört öfke nöbeti ve iki kalıp çikolata aldı. Çılgınlık o kadar korkunçtu ki Rupert onu yataktan çıkarmak zorunda kaldı. Acemiler Xav'ın parlak siyah bukleleri karşısında kendilerinden geçmişlerdi. Rahibe Mercedes gök gürültüsü gibi görünüyordu. Hayatını çirkinlik hapisanesinde geçirmişti; Rupert'in Xavier'in kaçış umutlarını artırmaya ne hakkı vardı?

Günler geçiyor, yağmurlar devam ediyordu. Yakında bir gemi inşa etmeleri gerekecekti. Taggie, kabuk bağlayan ve dökülmeye başlayan lekelerini kaşımak için kahramanca çaba sarf etti. Her gece Rupert'ı Bianca'yla ilgili soru bombardımanına tutuyor, onun getirdiği polaroidleri inceliyordu ama Bianca'nın tüm şişelerini içtiğini, birkaç ons aldığını, miyavladığını ve uyuduğunu söylemenin ötesinde, rapor edecek pek bir şey yoktu. Bunun yerine kendini, bir an onu itip kakan, bir an sonra da sarılıp ağlayan Xav hakkında konuşurken buldu.

"Bu sabah ona bir oyuncak ayı götürdüm, bütün gün beni ve ayıyı görmezden geldi. Saçını çözdüğüm için beni hala affetmedi ama gittiğimde avazı çıktığı kadar bağırdı.

Bu durum Rupert'ı kabul etmek istemeyeceği kadar üzmüştü.

Ama ertesi sabah manastıra vardığında, Xav anlaşılmaz bir sevinçle mırıldanıyor, küçük ellerini çılgınca sallayarak kendini ifade etmeye çalışıyordu.

'O mutlu,' diye gülümsedi Rahibe Angelica. "Banyoda bile ayıdan ayrılmayı reddetti.

Bianca uyurken, Rupert mırıldanan Xavier'i kucağına aldı ve Rahibe Angelica'nın birkaç kovaya damlayan yağmurun eşliğinde çocuklara yıkanmadan önce kendini altın tozuyla kaplayan Kızılderili hükümdar El Dorado'nun efsanesini anlattığı harap manastır okuluna götürdü. Tebaası da ona hürmeten göle altın ve değerli taşlar, çoğunlukla da zümrüt atmış. Daha sonra El Dorado adı, aynı derecede efsanevi bir zenginlik bölgesine verildi.

İspanyol fatihlerin çoğu, diye açıkladı Rahibe Angelica, Senor Campbell-Black'e benzeyen adamlar, hafifçe kızarak Rupert'i işaret etti, gölün zenginliklerini aramak için okyanusları aşarken gemi kazası ve açlıktan ölmüşlerdi. Daha birçok Kolombiyalı Kızılderili, Xav'ı işaret etti, bu süreçte katledilmişti.

"Altın peşinde koşmak," diye ekledi ciddiyetle, kitabı kapatırken, "asla mutluluk getirmeyecek. Tek El Dorado sizin kalplerinizde bulunur.

Her zaman acımasızca altın peşinde koşan ve Rahibe Angelica'nın beyaz cüppesinin altındaki bacaklarının nasıl olduğunu merak eden Rupert şüpheli bir kaşını kaldırdı.

Sınıftan çıkarken, manastır atölyesinde kabaca oyulmuş, pazarda satılmayı bekleyen bir yığın ahşap madonnanın yanından geçti. Bir tanesini incelerken içinin boş olduğunu görünce irkildi. Tanrım, ne ülke ama: rahibeler bile kokain kaçakçılığı yapıyordu. Kimse bakmadığı için madonnayı iç cebine soktu.

Öğle yemeğini yine pirinç ve bitki çayıyla yedikten sonra, her an bir buket garniye dönüşebilirdi, Rupert yağmurun durduğunu fark etti. Salvador onu birkaç at denemesi için kırdaki evine davet etmişti. Birdenbire Bogota'daki yoksulluk ve sefaletten kaçma arzusu ona fazla gelmeye başladı. Rahibe Mercedes dışarıdaydı ve şüphesiz fakirleri korkutuyordu,

Rupert, Rahibe Angelica'yı Xavier'i de yanında götürmesine izin vermesi için ikna etti ve onu Mercedes'in arkasındaki çocuk koltuğuna bağladı.

Yağmurdan sonra, ormandaki her bir ot ve ağaç yaprağı güneş ışığında damıtılmış zümrütler gibi parlıyordu. Xav, yükselen koyu gri dağlara, taşan nehirlere, dans eden Yusufkar gibi kemerli gökkuşaklarına hayretle baktı. Salvador'un güzel beyaz kolonyal evinin etrafındaki yemyeşil, inişli çıkışlı savanada diz boyu uzanan semiz inekler ve gösterişli atlar onu daha da heyecanlandırıyordu.

Brylcreed su samurundan daha şık olan Salvador ciddi anlamda zengindi. Salon duvarlarında bir Monet, bir Picasso ve bir Modigliani tablosu asılıydı. Yüzme havuzunu bikinili bronzlaşmış kızlar süslüyordu. Her yerde çan çiçeği gibi orkideler yetişiyordu.

"Beğendin mi?" diye sordu Rupert

gururla. "Elbette, çok güzel.

"Kokain anlaşmasına katılmalısın.

Xav'ı çocuk koltuğundan indiren Rupert, "Burnumu akıtmak yerine temiz tutmam gerekiyor," dedi. 'Bakmakla yükümlü olduğum bir sürü insan var. Her neyse, bu ülkeyle başa çıkamıyorum, her şey çarpık, polis, hükümet, gümrükçüler, hatta rahibeler bile. Bununla nasıl yaşıyorsun?'

Salvador omuz silkti. "Kolombiya'da popüler bir şarkı vardır, şeytanla dans edeceksen doğru adımları bilmen gerekir.

Xav onu dehşete düşürdü.

"Sevimli küçük kızı evlat edineceğinizi

söylemişsiniz." "Evlat ediniyoruz. Sadece Xav'ı

da yanımızda getirdik.'

Salvador Xav'ın çenesini kaldırdı, şaşı gözlerine ve güneşin aydınlattığı mor doğum lekesine tiksintiyle baktı ve başını salladı.

"Kaç yaşında?"

"Neredeyse iki.

'İkinci doğum gününde ona bir çift koltuk değneği alsanız iyi olur, sonra sokakta dilenebilir. Rahibeler onu kovduktan sonra hiç şansı yok. Ne yazık ki biri ona doğarken karate eğitimi vermemiş.

Bundan sonra Rupert, Salvador'un atlarından hiçbirini satın almamaya karar verdi. Ama düzlüğe geçmeye karar vermemiş olsaydı, koyu kestane rengi bir kısrak onu fena halde cezbedecekti. Gümüş rengi bir sprej izi bırakarak, sırsıklam yeşil savanada başını gezdirmesine izin verdi, toynakların donuk gümbürtüsü ve altındaki zinde, güzel atın verdiği hisle her şeyi unuttu. O kadar uzun süre uzak kalmıştı ki Xav kendini kaybetmişti.

"Küçük bücür sana oldukça bağlı görünüyor," dedi Salvador şaşkınlıkla. "Muhtemelen başına gelebilecek tek iyi şey bu.

"Hadi o zaman. Rupert eğilerek Xav'ı önünden kaldırdı ve tekrar yola koyuldu.

Önce dörtnala, sonra da dörtnala koşmaya başladığında dehşete kapılmayı bekliyordu ama sevinç çığlıkları atarak kahkahalar attığını duyunca şaşırdı; o hızlandıkça Xav daha çok gülüyordu.

Kızılderili kanı ortaya çıkıyor, diye düşündü Rupert, her şeyden, özellikle de atlardan korkan oğlu Marcus'u bir kez daha acı ve kısa bir şekilde düşünerek.

Çay ve rom içmek için eve döndüklerinde, üç Borzo onları karşılamak için dışarı fırladı. Rupert köpeklerini çok özlemişti. O sabah otelin önündeki olukta boğulmuş bir köpek yavrusu bulunca çok üzülmüştü. Muhtemelen Xav'a bu kadar bağlanmıştı, dedi kendi kendine kararlı bir şekilde, çünkü onu vekil köpeği olarak görüyordu. Ve cesur bir çocuktü; bikinili kızlardan biri onu havuzda yüzmeye götürdüğünde, Rupert'ın ilk panik bakışından sonra yine sevinçle çığlık attı.

Xavier Kolombiya'nın en iğrenç lezzetlerinden biri olan sıcak çikolataya batırılmış peyniri yerken Salvador, "Tatlı bir çocuk," diye itiraf etti. "Ama hâlâ çok çirkin.

Rupert eve dönerken korkunç bir trafik sıkışıklığı, dumanlar çıkaran kamyonların oluşturduğu katı bir barikat, bir otobüsün devrilerek camları yola saçması ve bir minibüsün polis tarafından kontrol edilmesi nedeniyle gecikti. Ancak Xav tüm bu olanlar boyunca uyumuştü. Rupert, siyah taranmış buklelerinin alnına düştüğü ve doğum lekesinin gizlendiğı sol profilinin güzelliğini acıyla fark etti.

Rupert manastıra girdiğinde, Xav'ı bebeğini kucağına alan dişi bir goril gibi kapıp götüren çenesi düşük Rahibe Mercedes'le karşılaştı. Rupert çocuklardan birini kaçırmaya nasıl cüret eder? Bianca'yı evlat edinme şansını ciddi şekilde tehlikeye atmıştı. Dehşete düşmüş Xav sürüklenirken çığlık atıp hıçkırırken, "Beklentileri yükseltmeye nasıl cüret eder?" diye bağırdı.

Rupert çılgına döndü, Bianca'nın iyiliğı için iyi davranma düşüncesi unutuldu. Rahibe Mercedes'in ciyaklamaları aslında tamamen akademikti. Rupert ve Taggie'nin geri çevrilme ihtimali yoktu. Tüm resmi belgeler artık damgalanmıştı ve Maria Immaculata ile yapılan özel sohbetlerde,

Rupert okulun onarımı için büyük bir meblağ bağışlamayı kabul etmişti. Ayrıca Rahibe Mercedes'ten de bıkmıştı.

"Eğer çeneni kapatmazsan, seni iğrenç yaşlı canavar," diye bağırdı, iç cebinden içi boşaltılmış madonnayı çıkararak, "Kardinal'e tam olarak neyin peşinde olduğunu söyleyeceğim, gerçi muhtemelen o da işin içindedir. Ve dışarı çıktı, arkasından çarparken ön kapının dökülen yeşil boyasının çoğunu yerinden oynattı.

Kırmızı Papağan'da, Bianca'nın polaroidleriyle çevrili olan Taggie, Rupert'ın ne kadar geç kaldığını fark etmemişti. Üvey oğlu Marcus'a gelecek hafta üniversitede vereceği resitalde (bu nasıl heceleniyordu?) iyi şanslar dileyen bir mektupla boğuşuyordu. Ayrıca yakında Penscombe'a gelip *'umarım ablacığım la et yerim'* diye yalvarıyordu.

Taggie'nin Rupert'ın çocuğunu doğurma arzusu daha da artmıştı çünkü Rupert'ın mülkü yönetecek bir erkek çocuk istediğini biliyordu. Bu da Marcus'un üzerindeki baskıyı azaltacaktı. Rupert'ın Marcus'la çok iyi anlaştığını söylemek, aslında sosyal hizmet görevlilerine yalan söylediği tek zamandı. Rupert içeri girer girmez mektubunu bir yastığın altına sıkıştırıp dikkatini dağıtmak için sohbe daldığı için de aynı derecede utanıyordu.

"Dr. Mendoza artık bulaşıcı olmadığımı söylüyor. Taggie tam yarım saatliğine manastıra geri dönmelerini önerecekti ki Rupert'ın yüzündeki kasvetli ifadeyi fark etti ve kekeleyerek yarın sabah Bianca'yı görmek için sabırsızlandığını söyledi.

Neyse ki Rupert'ın dikkati telefonla dağılmıştı. Arayan Taggie'nin babası ve Rupert'ın Venturer Televizyonu'ndaki ortağı Declan O'Hara'ydı ve Gloucestershire'dan arıyordu. Declan her zamanki nezaketiyle Bianca'yı, Taggie'nin su çiçeğini ve sonra da oteli sordu.

"Pireler bile burayı boykot ediyor," diye tersledi Rupert. "Devam et Declan, gerçekten ne istiyorsun?"

"Bogota'da olduğunuza göre, yarın Buenos Aires'e uğrayabilir misiniz?"

Rupert, "Yaklaşık iki bin mil var, biraz uğrayalım," diye itiraz etti.

Taggie'den bir bardak viski. "Okulda sana hiç coğrafya öğretmediler mi?"

"Gidip Abigail Rosen'ı görmeni istiyorum.

"Kim o?"

"Dünyanın en büyük kemancı ve klasik müziğin en gözde ismi hakkında," dedi Declan saygıyla. Ona L'Appassionata diyorlar. I

Onunla ilgili iki saatlik bir özel program yapmak istiyorum ama ondan daha iyi kemancı olan menajeri Shepherd Denston telefonlarıma cevap vermiyor. "Anlaşma yapma konusunda çok yeteneklisin.

'Bu lağım çukurundan çıkmak için çaresiz olmasaydım, Blarney seni hiçbir yere götürmezdi. Ve müzik hakkında hiçbir şey bilmiyorum.'

"Palavra atıp durma. Abby Rosen'ın özgeçmişini fakslayacağım. Sen ve Taggie için gişede bilet olacak.

Rupert hemen telefona sarıldı ve Rahibe Mercedes'i birinin almasına çok sevinen Rahibe Maria'yı arayarak yolculuğu ayarladı.

"Biraz ara vermek size iyi gelecektir, keyfinize bakın. L'Appassionata'yı dinlemek için dünyaları verirdim.

'En azından yirmi dört saatliğine bu çöplükten kurtulabiliriz,' dedi Rupert sevinçle. 'Baban Nigel Kennedy adında bir kadınla sohbet etmemizi istiyor. BA'ya bayılacaksınız.

Taggie Bianca'yı bir kez daha görmeyi o kadar çok istiyordu ki, Rupert havaalanına giderken manastıra uğrayabileceklerini kabul etti. Bir oyuncakçıda durup Taggie'yi bekleyen Rupert, Lysander'ın *The Scorpion*'dan az önce faksladığı bir kesiğe göz attı. Bu haberde Rupert'in Lysander ve Kitty Rannaldini'ye kocasını terk ettiği için sığınma hakkı verdiği iddia ediliyor ve Rupert'in Kitty'nin 'Rannaldini gibi sonradan görme bir züppeden' çok iyi etkilendiği şeklindeki eski bir sözüne *yer* veriliyordu. Politik doğruculuk hiçbir zaman Rupert'ın uzmanlık alanı olmadı.

Taggie artık pembe tüylü bir tavşan ve bir müzik kutusuyla yetiniyordu.

Rupert, Xavier için kırmızı bir yarış arabasını da yığına ekleyerek, "Kaldırsak iyi olacak," dedi.

Ama Bianca'ya bir kez bakmak Taggie için çok fazlaydı.

"Oh Rupert, BA'ya gelmememin bir sakıncası var mı?

Rupert'in aklından çıkmıyordu - özellikle de bürokrasiyle olan mücadelesini ve suçüçeği geçirdiği sırada kahramanca görevine bağlılığını düşündüğünde. Giydiği kirli beyaz takım elbise, gardırobunda hastalık kokmayan tek şeydi. Ayrıca Taggie yedi yıllık evliliğinde ilk kez ondan başka biriyle birlikte olmak istediğini itiraf etmişti. Ama bunu belli etmeyecekti.

"Neden umursayayım ki?" dedi buz gibi bir sesle. 'Dünyanın en güzel kadınları BA'da yaşıyor. Pembe bilet için teşekkürler.

Rahibe Angelica'nın böyle bir sahneye tanık olmasını umursamadan, dehşet içinde ağzını açan Taggie'yi öpme zahmetine girmeden, Xavier'in acı dolu bağırışlarını duymazdan gelerek manastırdan çıkan Rupert, kapıyı çarparken hırpalanmış bakireyi neredeyse yerinden oynatacaktı.

ÜÇ

Rupert'in ruh hali, sık sık polo oynadığı ve her zaman çok sevdiği Buenos Aires'e varana kadar hafiflemedi. Geniş caddeler boyunca akan çılgın trafiğe katıldığında, zarif ve görkemli evler, balkonlarındaki yarım ay gözlüklerinin üzerinden rahatsız olmadan aşağıya bakıyordu. Havadaki serinliğe ve yemyeşil parklardaki ağaçların çoktan dönmeye başlamasına rağmen, neşeli sakinler her kafenin önündeki kaldırımda içki partileri düzenliyor gibiydi. Bogota'dan sonra burası mutluluk verici bir şekilde güvende hissettiriyordu. Rupert haftalardır ilk kez para kemerini çıkardı.

L'Appassionata posterleri her yerdeydi ve Abigail Rosen'in dalgalı koyu buklelerini ve hipnotik gözlerini, tehlikeli bir dini tarikatın lideri gibi gösteriyordu.

Paganini'nin *Kaprisleri*'nden oluşan son CD'si klasik müzik listelerinde zirveye yerleşirken, yüzü de her plak dükkanının vitrinine hakim oldu ve opera binasının etrafında kesinlikle kargaşaya neden oldu. Geri dönüş için çıldıran büyük kalabalıklar ayaklandı ve camları kırdı. Trafik sıkışıklığı nedeniyle çılgına dönen sürücüler, kornalarına fortissimo tantivy çalarak konseri bekledi.

Rupert, Taggie'nin biletini neredeyse bin dolara satmaktan çok memnundu ama opera binasına girdiğinde Rannaldini'nin solgun, uğursuz yüzünün fuayedeki posterlerden aşağıya baktığını görünce tamamen şaşkına döndü. Declan kurnazca Rupert'e Yeni Dünya Senfoni Orkestrası'nın Güney Amerika turnesinde olduğunu ve Rannaldini'nin yeni müzik direktörleri olarak onları ve Abigail Rosen'i Brahms konçertosunda yönetmek üzere BA'ya uçtuğunu söylemeyi ihmal etmişti.

Rupert nadir görülen bir utanç dalgası hissetti. Rannaldini'yle en son Rutminster Kupası'nda karşılaşmışlardı, o zaman bütün atları düşmüştü ve Rupert yarışı kaybettiği için tüm jokeylerin soyunma odasının önünde Lysander'a histerik bir öfke kusmuştu: Bu öfkenin tamamen yersiz olduğu ortaya çıkmıştı, çünkü otopsi Lysander'ın yaşlı atının aslında ağır bir kalp krizinden öldüğünü ortaya çıkarmıştı. Kitty Rannaldini ve Lysander artık

Rupert'in kulübelerinden birinde mutlu bir şekilde yaşarken, Lysander'ı tam bir ahmak olarak gören '*arriviste wop*', hiç şüphesiz Rupert'in tüm *darbeyi* planladığından şüphelenecekti.

Rupert, Abigail Rosen'ı işe alacaksa bu tür karışıklıklar olmadan da yapabilirdi. Muhtemelen şimdiye kadar Rannaldini'nin çatallı parmağının altındaydı.

Beş dakika zili kara kara düşünmesine son verdi. Daha önce hiç bu kadar dolu bir salon görmemişti. İnsanlar kutulardan yuvarlanıyor, koridorlarda ve sahnenin kenarında oturuyor, arka tarafta dört kişi ayakta duruyor ve büyük bir simli hava balonu gibi tepesinde asılı duran avizeden neredeyse sallanıyorlardı.

Orkestra çoktan sahneye çıkmış, akort yapıyordu. Mekânda Rupert'tan daha sarışın olan tek kişi orkestranın lideri Julian Pellafacini'ydi; ölümcül derecede solgun bir teni, yakasına dökülen neredeyse beyaz saçları ve renkli gözlüklerin ardına gizlenmiş kan çanağı gözleriyle bir albinoydu. Julian o kadar parlak bir müzisyendi ki, birinci kemanların önündeki sandalyesinde o kadar dik oturuyor ve diğer müzisyenlere güven verici bir şekilde gülümserken ince kemikli yüzünde o kadar tatlı, asil bir ifade vardı ki, tek arzuları onun için yüreklerini ortaya koyarak çalmaktı.

Ama Julian, yanındaki yardımcı liderle boş boş sohbet ederkenki sakin havasının altında, Rannaldini'nin sevgili orkestrasını mahvedeceğinden derin bir endişe duyuyordu. Örneğin şimdi, onları kasıtlı olarak bekleterek daha da geriyordu.

Göz alıcı mücevherlerle süslü kadınlar Rupert'i tanımaya çalıştıkça seyirciler arasındaki neşeli konuşmalar da artıyordu. Ancak Rupert, uzun boylu, kendini beğenmiş, aslan gibi bir kafaya ve parlak koyu renk sakala sahip, sert kırmızı dudaklarını vurgulayan bir adama kaşlarını çatmış, ön sıradakilere kendisini içeri aldıkları için gür bir sesle teşekkür ediyordu.

Rupert sakaldan nefret ederdi ve adamın, renkli dergilerde fotoğrafı çekilen, etraflarında kendilerine tapan eşleri ve çocukları olan ve muhtemelen hepsiyle oynayan o korkunç Mormon babalarından birine benzediğini düşündü. Etkilenmiş bir şekilde frak giymiş, boynuna büyük bir inci kravat iğnesiyle tutturulmuş bir eşarp takmıştı. Rupert ürperdi. Garip bir tesadüf eseri adam şimdi kendini beğenmiş ve gürültülü bir şekilde sağındaki hayran kızıl saçlıya Abigail Rosen'ın menajeri Christopher Shepherd olduğunu söylüyor ve ona sanatçısının *Time* dergisinin ön yüzündeki mağrur, başını öne eğmiş resmini gösteriyordu.

Titremenin ortasında duran Rupert, Christopher Shepherd'ın omzuna dokunup numarasını yapmak üzereydi ki orkestra ayağa kalktı ve Rannaldini çılğınca bir alkışla içeri girdi. Bir an için yeni orkestrasına baktı ve batonunu kaldırdı. Sonra aşağı vuruş bir şahin gibi inerek Verdi'nin *Kaderin Gücü* uvertürünün ilk kıyamet yüklü oktavlarını tanıttı.

Rupert ton sağırıydı ve müzikten çok sıkılıyordu ama son iki hafta içinde sıkılma ve sağırlaşma konusunda epey pratik yapmıştı ve Rannaldini'nin orkestrasını bir araya getirme biçimine hayranlık duyması gerekiyordu. Küçük olabilirdi ama her notayı, her nüansı, her sessizliği kontrol ediyordu. Orkestrada büyüleyici güzellikte kızlar da vardı, yırtmaçlı siyah etekleri bacaklarını fazlasıyla gösteriyordu, tüm güçleriyle eğilip üflerken gözleri önce müziğe sonra da Rannaldini'ye kayıyordu.

Rannaldini, buz gibi dış görünüşüne rağmen çok öfkeliydi. Kitty'nin onu terk etmesiyle sadece aşağılanmakla kalmamış, aynı zamanda büyük bir sıkıntıya da düşmüştü. Sayısız eski karısına, çocuklarına ve metreslerine tahammül eden, dört evini idare eden ve çok yönlü kariyerini inanılmaz bir verimlilikle yöneten şamar oğlanını ve süveterini bir çırpıda kaybetmişti.

Kitty, Karanlıklar Prensi'ni hayatından çıkardığından, daha doğrusu dörtlüyle sürdüğünden beri Rannaldini New York'ta üç özel asistan değiştirmişti. Sınır krizinin eşliğindeki dördüncüsü, onu Plaza'da Abigail Rosen'in yanındaki süt yerine, *mâitresse en titre*'i, büyük diva Hermione Harefield'in kaldığı BA Hilton'a yerleştirmişti. Daha da kötüsü, yeni özel kalem müdürü onun iliği için beyaz bir gardenya sipariş etmeyi unutmuş ve en kötüsü de onun kuyruk ceketini paketlemeyi unutmuştu. Rannaldini, Hilton'un çok isteksiz şef garsonundan bir tane aşırnak zorunda kalmıştı, bu da çok büyüktü ve kolunu her kaldırdığında burnuna minestrone kokusu geliyordu.

Uvertürün bitimini coşkulu alkışlar karşıladı, ancak Abigail Rosen platforma çıktığında salonda kopan gürültü, tezahürat ve kurt ısıklıklarının yanında hiçbir şeydi. Rannaldini ona birkaç boy önde start verdi ve hızla kürsüsüne atlayarak Abigail'in kendisinden en az on santim önde olduğu gerçeğini gizledi. Ardından sabırsızlıkla bekledi, sopasını vurarak albino liderle el sıkıştı, ardından orkestrayı selamladı ve gülümsedi, sonra da seyircileri selamladı ve gülümsedi.

Kaplan sarısı gözlerinin üzerindeki düz, kalın siyah kaşları, çengel burnu, kocaman sarkık kırmızı ağzı, geniş çenesi, sadece siyah kadife bir fiyonkla sınırlandırılmış kalın koyu kıvrık saçları ve muhteşem sinirli vücudu onu neredeyse erkeksi gösteriyordu. Ama Rupert hiç bu kadar seksi bir kız görmemişti. Harika uzun bacaklarını en kısa siyah kadife şortu gösterirken, fuşya kırmızısı kolsuz vücut çorabı güçlü beyaz kollarını, geniş göğüs kafesini ve yüksek, dolgun göğüslerini vurguluyordu.

Sol ayak bileğindeki bileklikte parıldayan devasa elmaslar, sanki tepesindeki büyük avizeden buz taneleri düşmüş gibi, tamamen abartılıydı ama onları hak ettiği gerçeğini de gösteriyordu.

Ve kesinlikle kemanını patlattı. Brahms konçertosu o kadar zor ki, aslında kemana karşı yazıldığı söyleniyor. Çok duygusal bir ses okyanusu ile başlayan eserde orkestra solist girmeden önce üç dakika boyunca çalmaya devam ediyor.

Bu acı dolu bekleyiş sırasında Abigail, başlangıç kapılarında sıkışıp kalmış bir mustang gibi titriyor gibiydi. Ve yayını eline aldığı anda, Rupert bile daha önce hiç kimsenin böylesine ham bir tutku ve canlılıkla çaldığını duymamıştı; parmakları alevler gibi titriyor, yayı hazine arayan bir mala gibi ses çıkarıyordu. Tam bir konsantrasyon ve vahşi bir tehditkâr enerjiyle çalıyor, her önemli cümlede sonunda, sahnede sinsice dolaşırken, sıcak vücudundan yayılan kokuyla yayını harika bir şekilde süslüyordu.

Ayrıca, çalmadığı zamanlarda başını yorgun bir çocuk gibi iki milyon dolarlık Stradavarius'una yaslamasında ve yavaş bölümün büyüleyici açılışını çalarken yüzü mosmor olan birinci obuaya dönüp sırtıtmasında son derece dokunaklı bir şey vardı.

Ancak birkaç kez dönüp kaşlarını çatarak Rannaldini'ye baktı; onun durgunluğu, kendisinin sürekli hareket etmesiyle tam bir tezat oluşturuyordu. Uğursuz solgunluğu, gece yarısı siyahı gözleri ve pelerini andıran kuyruk paltosuyla Drakula'ya tıpatıp benziyordu. Rupert, Abigail'in bu piçin amansız kötülüğünden korunmak için yay ve kemanla haç işareti yapmasından memnundu.

Şimdi birinci obuanın ısıltılı, akıldan çıkmayacak kadar güzel melodisini çalmaya başlamıştı. Yan tarafa bakan Rupert, yanındaki yaşlı kadının kırışıklıklarından gözyaşlarının süzüldüğünü gördü.

"Mon dieu, oh mon dieu.

Rupert ona mendilini uzatırken düşünceleri Xavier'e kaydı, zavallı küçük çocuk, ne şansı vardı ki? Rupert lazerlerin

Şaşıları iyileştirir ve doğum lekelerinde harikalar yaratır. Ama böyle düşünmemeliydi. Taggie iki çocukla başa çıkamazdı, özellikle de biri o kadar geriydi ki yürüyemiyordu bile.

Orkestra şimdi son bölüme geçmişti - dehşet verici çapraz ritimlerle manik, neşeli bir çingene dansı. Rupert, Abigail'in koltuk altlarının beyaz parıltısını, nemli alnına yapışmış koyu renkli dalları görebiliyordu. Tanrım, muhteşemdi. Seyirciler arasında onu becermek istemeyen tek bir erkek bile olamazdı.

Açıkça Rannaldini'yle bir at yarışına girmişti, daha hızlı, daha hızlı, ikisi de pes etmek istemiyordu, hem yayı hem de asası bir bulanıklıktı. Onlar hızlandıkça büyük avize daha da titriyor ve ışıltılı gökkuşakları saçıyordu.

Ve sonunda, alkış tufanı ve bravo fırtınası neredeyse hem çatıyı hem de avizeyi uçurduğunda, Rupert, Abigail'in albino liderin kollarına yığıldığını ve orkestranın çeşitli bölümlerinin müdürleriyle el sıkışmak için uzanmasına rağmen, Rannaldini onları öpmeye çalıştığında parmaklarını kopardığını fark etti.

Bunu, pembe çizgili bir parti elbisesi giymiş küçük ve güzel bir kızın kendisine bir demet kırmızı gül sunması ve bir tanesini hemen o kadar zarif çalan Birinci Obua'ya uzatmasıyla daha sivri bir hakaret izledi.

"*Viva L'Appassionata*," diye kükredi seyirciler, o geri gelip bis olarak bir Paganini *Caprice* çalana kadar.

Konser başarılı olduğu takdirde provada geçirdikleri zor zamanları geçici olarak affedebilecek olan orkestra daha mutlu görünüyordu ve yaylı çalgılar çalanlar, Abby'ye saygılarını göstermek için, Julian onları ara için uğurlayana kadar yaylarını öndeki sandalyelerin arkalarına vurdular.

Şaşırtıcı bir şekilde sinirlenmiş görünen tek kişi, programının arkasına öfkeli notlar alan ve ünlü müşterisini görmek için hemen sahne arkasında kaybolan Christopher Shepherd'dı.

İkinci yarıdaki Mahler'in *Dördüncüsünü* de kaçırmaya karar veren Rupert onu takip etti ve Taggie'nin bileti için kendisine ödenen bir tomar dolarla sahne kapısındaki yoğun güvenliği etkisiz hale getirdi. Rannaldini'nin çığlıklarını duyan ve orkestra şefinin odasından çıkan dumanı gören Rupert, bir kontrbas kutusunun arkasına sokuldu ve Mahler'de soprano solosunu söylemek için bekleyen Rannaldini'nin metresi Hermione Harefield'e neredeyse çarpıyordu. Üzerinde beyaz bir elbise vardı ve sanki bir kuşu andırıyordu.

tüylerini kurutmayı unutmuştu ve bir makyözün rujunu tazelemesini imkânsız hale getiriyordu: "Abigail Rosen ve benim bir anlaşmamız vardı." diye bağıyordu.

Rannaldini, "Kapa çeneni seni aptal," diye hırladı. "Bütün gece bekleyemeyiz.

Ve gittiler. Hermione müzik tarihinin en yavaş girişini yaparak intikamını aldı ve Rannaldini'yi dar bir yolda saman yığınının arkasına takılmış bir araba gibi kıstırdı.

Abigail'i tebrik etmek ve programlarını imzalatmak için kulise gelen kalabalık, Christopher Shepherd'ın acımasızca soyunma odasına girip kapıyı kilitlemesiyle hayal kırıklığına uğradı.

Opera binasının müdürü, Abby, Rannaldini ve Hermione için ödemek zorunda olduğu yüksek ücretler yüzünden neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı. Bütün akşamın gişe hasılatından daha pahalıya mal oldular, diye yakındı ve henüz orkestraya ya da pazarlamacılara ödeme yapmamıştı.

Rupert'e acı acı, 'Rannaldini'nin işi imkânsız,' dedi. 'L'Appassionata'nın ne kadar kazandığını öğrendi ve daha fazlasını alana kadar odasından çıkmayı reddediyor. Onun çok fazla reklam yaptığından şikayet ediyor. Sonra basın toplantısı düzenlediğimde hışımınla dışarı çıktı, çünkü biri ona karısının geri dönüp dönmeyeceğini sordu. Uzak durmak akıllıca.

"Hermione de bir o kadar korkunç," diye devam etti müdür, "program ve posterlerin kanıtlarını görüyor, sonra da basılana kadar bekleyip uygun olmadıklarından şikayet ediyor.

Zavallı adam, Rupert'i Abigail'in yanındaki soyunma odasında saklaması karşılığında bir tomar yeşil para daha kabul etmekten çok mutluydu. Bitişik balkondan Rupert, Abigail ile Christopher Shepherd arasında olup biten her şeyi duyabiliyordu.

Howard Denston ve Christopher Shepherd New York'un en başarılı menajerleriydi. Güç simsarları olarak orkestra şeflerini, solistleri ve hatta tüm orkestraları satranç taşları gibi dünyanın dört bir yanına taşıyorlardı. Pimp ve Circumspect olarak bilinen bu ikili birbirlerini mükemmel bir şekilde tamamlıyordu. Howard Denston (Shepherd's Crook olarak da bilinir) Bronx'tan gelen, karanlık anlaşmalar yapan ve isteksiz borçlulara borç veren, baştan çıkarıcı, geniş bir çocuktu. Tamamen ahlaksızdı, sadece büyük olaylardan tahrik oluyordu. Christopher

Dürüstlük ve Eski Ahit otoritesi yayan Shepherd, kurumun saygın cephesini oluşturunuyordu.

Christopher en başından beri Abby'nin kariyerini düzenlemiş, ücretlerini belirlemiş, terfisini takip etmiş, cesaretlendirmiş ve tavsiyelerde bulunmuştu. Abby onun söylediklerini çalma eğilimindeydi, çünkü çoğu menajerin aksine Christopher müzikle ilgileniyor, piyano çalıyor ve iyi bir tenor sesine sahipti. Birçok amatör prodüksiyonda rol aldığı için kendisini *La Bohème*'deki Rodolfo gibi görüyordu. Bu yüzden frak ceket giymiş ve inci kravat iğnesi takmıştı.

Christopher'ın sanatçılarına karşı bir ebeveyn tutumu vardı. Solistlerin içine kapanıklığının, şeflerin güvensizliğinin farkındaydı. Bunun, halkın onlara ihtiyaç duyduğundan çok daha fazla halka ihtiyaç duyan devasa egolarla sonuçlandığını ve teşvik kadar zorbalığa da yanıt verdiklerini biliyordu.

Adam Abby'nin soyunma odasının kapısını kilitlediği anda, Abby L'Appassionata lakabının hakkını verdi. Leğene koymakta olduğu kırmızı gülleri bırakarak öne fırladı, kollarını onun boynuna doladı, ona doğru kıvranmaya başladı, koyu kahverengi sakalının kapatmadığı yüzünü öpücüklerle boğdu.

'İyi miydin? Gerçekten iyi miydin? Tanrım, seni özledim. İngiltere'de ne kadar kalabilirsin? Tekrarı beğendin mi? "Sana ihtiyacım var, Christo, seni çok istiyorum. İnci iğneyle oynamaya başladı, sonra fikrini değiştirdi. "Hayır, Plaza'ya geri dönelim, üstümü değiştirmeye zahmet edemem.

Abby'nin Bronx aksanının çoğunu atmış, heyecanlandığında sevimli bir şekilde ciyaklayan berrak, taşıyıcı bir sesi vardı. Ancak Christopher büyülenecek durumda değildi.

"Saçmalama. Bir zamanlar onu dayanılmaz bir şekilde heyecanlandıran, titreyen, terden yanan bedeninden tiksinen adam, kadının ellerini çözdü ve onu iterek uzaklaştırdı. 'Platforma bir fahişe gibi giyinerek gelersen nasıl ciddiye alınmayı bekleyebilirsin ki? O seksi pantolonlar *çok* rüküş.

Bir sandalye çekip Rodolfo'nun sanki daha fazla cinsel saldırıdan korunmak istercesine sırt üstü oturması gibi, "Beth'in sana aldığı o elbiseler nerede?" diye sordu.

"Çok ateşliler. Abby çok orta yaşlı ve çok rüküş diye eklerdi ama Christopher'ın karısını aşağılamak istemedi.

'Ve neden bileğinin etrafına daha da kalitesiz elmas bileklik takıyorsun? Hepimiz bunu senin uydurduğunu biliyoruz. Bu kıyafetle Brahms'a ve parlak bir orkestra şefine hakaret ediyorsun.

Abby çoktan küçük odanın içinde dolaşmaya başlamıştı ama Rannaldini'den bahsedilince pişmanlığı buharlaştı.

"O bir canavar," diye haykırdı. 'Beni her tempoda mahvetti, sürükledi ya da itti. Son bölümde neredeyse çözüliyordum.

'Onun haklı olabileceği o kalın kafana hiç girdi mi? O sadece dünyanın en iyi tercümanı'.

'Sadece en çok parayı o kazandığı için. Tek umursadığın bu. O bir pislik.'

"İğrençleşme," diye çıkıştı Christopher. 'Neden her zaman varoşlardan geldiğini söylemek zorundasın ve o elini öpecek kadar nazikken sen ne cüretle elini çekersin?

"Lanet olası Judas öpücüğü, değil mi? Orkestra ondan nefret ediyor ve sadece birkaç gündür onlarla birlikte. Gerçekten iltifat ettiler,' diye ekledi hüznle. 'Julian Pellaficini ona David Oistrakh'ı hatırlattığımı söyledi ve kendisi de konçertoyu birçok kez çalmış.

Christopher ona acıyarak baktı.

'Kendinizi kandırmayın, müzisyenlerin yüzlerindeki kendinden geçmiş gülümsemelerde sizin mükemmel sesinizin bir payı vardı. Sadece sizin gösterişli ve yetkisiz küçük bisiniz onları fazla mesaiye ittiği için yaylarını bu kadar neşeyle salladılar. Ve tüm bu duruş ve kıvranımlar çok gereksiz. Gerekliyorsa seyirciye orgazm yaşatın ama lütfen kendiniz orgazm olmayın.

"Çünkü artık onları bana vermiyorsun," dedi Abby somurtarak.

İhmal edilmiş bir eşin çocukta bulduğu teselli gibi, Strad'ını eline aldı ve tozunu aldı, sonra sevgiyle çantasına koydu ve deniz mavisi ipek bir eşarbın içine soktu.

"Teşekkür ederim, küçük keman. Kıvrımlı parşömene bir öpücük bıraktı, sonra meydan okurcasına Christopher'a döndü. "Bir daha o orospu çocuğu için çalmayacağım.

"Elbette öylesin. Christopher buzdolabını açtı. "Başlangıç olarak onunla ve Yeni Dünya Senfoni Orkestrası'yla birlikte tüm Mozart konçertolarını kaydedeceksin.

'Cehennem gibi. Bana bir votka hazırla.'

"Ayık kalıyorsun. Christopher ona bir bardak Perrier doldurdu. 'Hadi, üşütmek istemezsin. Duş al ve üstünü değiştir. Ve akşam yemeğinde sahip olduğun küçük cazibeyi açacaksın. "Birlikte müzik yaptığınız için teşekkür ederim.

Ben, Maestro, sadece siz harika olduğunuz için böyle davranıyordum, Maestro. "Düşman edinmeme anlaşmasını bozduğum için özür dilerim, Bayan Harefield." "Düşman edinmeyi göze alamazsın.

"Çünkü ikisini de kaydettirmek istiyorsun," diye tısladı Abby. "Tamam, özür dilerim. Artık gözyaşlarına boğulmak üzereydi. "Sadece yalnız kalmak istiyorum.

Ama kadın fuşya kırmızısı vücut çorabını çıkarırken Christopher sabahlığına uzandı. Artık onu tahrik eden göğüslerinin büyüklüğü değil, sadece devasa telif haklarıydı.

"Lütfen öp beni," diye yalvardı Abby, "lütfen.

"Zamanımız yok. Şimdi önemli birinden gelip gelmediğini görmek için iyi şans kartlarını karıştırıyordu.

"Beth'in bizden şüphelendiğine dair içimde bir his var," diye ekledi. Duşa doğru giderken Abby dehşet içinde durdu. "Olamaz, bana anne gibi davranıyor.

Christopher acımasızca, "Beth'e bir kız evlat gibi davranmadın," dedi.

'Nasıl öğrendi? Aman Tanrım, bu korkunç.'

"İnsanlar konuşuyor.

Rupert küçümseyerek, bir kadını terk etmenin dünyadaki en klişe yolu, diye düşündü. Christopher görüldüğünden daha da serseriydi. Rupert'ın büyük bir içkiye ihtiyacı vardı ve yeterince dinlemişti.

On dakika sonra Sanatçılar Barı'ndan çıktığında Hermione'yi hâlâ çığlık çığlığa platformdan inerken buldu. Abby sadece daha fazla alkış almakla kalmamış, aynı zamanda alkışları dört kat daha uzun sürmüştü. Ancak Rupert'ı gören Hermione, bir tüp Smarties'i gören bir çocuk gibi çığlıklarının ortasında durdu.

"Rupert Campbell-Black, Penscombe'dan buraya kadar beni dinlemeye geldiniz.

"Ben de öyle," diye yalan söyledi Rupert. "Sansasyoneldin.

O halde akşam yemeğinde bize katılmalısınız. Sadece Rannaldini, ben ve Christopher Shepherd. O büyüleyici biri, Abigail Rosen ise şımarık bir velet ama onunla uğraşmak zorunda değiliz.

"Önce İngiliz Büyükelçiliği'nde resmi bir resepsiyon var, içeri bakmalıyım çünkü çok hayal kırıklığına uğrayacaklar," diye ekledi, ikisi de neredeyse müzisyenler tarafından uçuruluyordu, çoktan değişmişlerdi, en yakın yeri bulmak için dışarı çıkıyorlardı

bar. "Ama sen de gelebilirsin," diye bağırdı izdihamın üzerine. "Sonra Wellington'da akşam yemeğine gideceğiz.

Resmi kabul, Rupert'in şimdiye kadar katıldığı tüm diplomatik partilerde olduğu gibi, parlak, uzun bacaklı mobilyaların üzerinde sarı çiçek aranjmanları ve duvarlarında yaşlı devlet adamlarının korkunç yağlıboya resimlerinin bulunduğu, yüksek tavanlı, geniş bir odada yapılmıştı. Nisan ayı Arjantin'de sonbaharın başlangıcına işaret ettiğinden, kaloriferler sonuna kadar açıktı.

Uzun yıllar şov dünyasında ve Muhafazakar Partili bir bakan olarak çalışmış olan Rupert, çok sayıda insan tanıdığını keşfetti. Ancak konukların çoğu kimseyi tanımıyordu, bu yüzden gecenin iki ünlüsüne yöneldiler. Artık bir wonderbra ve mor bir Chanel takım elbise giymiş olan Hermione, Abby'nin etrafındaki kalabalığın çok daha büyük olmasına çok kızmıştı.

Abby, muhteşem vücuduna şehvetle yapışan, istiridye rengi ipekten, askılı yakalı, çok kısa bir elbise giymişti. Siyah kadife kurdelesinden kurtulmuş saçları, omuzlarının üzerinde Pre-Raphaelite bir bollukla dalgalanıyordu. Hâlâ koyu kırmızı güllerini tutuyordu ve uzun sapları eteğine damlayarak onu kalçalarının arasında şekillendiriyordu. Ayrıca yüksek topuklu ayakkabıları sayesinde kalabalığın üzerinden Christopher'ın Hermione'yle gözlerini kimin daha ilgi çekici bir şekilde kırıştıracağı konusunda yarıştığı yeri görebiliyordu.

Tüm büyükelçiler gibi bir zamanlar annesiyle bir *ilişki yaşamış* gibi görünen yaşlı İtalyan Büyükelçisini yarı dinleyen Rupert, Abby'yi kalabalığın üzerinden izleyebilecek kadar uzundu. Christopher'ın zorla içirdiği Perrier'i kahramanca içmeye çalışırken, kibarca programları imzalarken ve kemanının nasıl bu kadar güzel parladığına dair aptalca sorulara cevap verirken vahşi, savunmasız ve gözyaşlarının eşiğinde görünüyordu. On beşinci kişi bu kadar çok notayı ezberlemeyi nasıl başardığını sorduğunda, sonunda çıldırdı ve cevap verdi: "Onları öğrenerek.

Christopher hâlâ Hermione'nin üzerine eğilmiş, göğüs dekoltesinden aşağı düşmek üzereyken, Abby hayran grubunun arasından sıyrılıp odanın diğer tarafına geçti ve Julian Pellafacini'nin bir şişe Beaujolais'ye el koyduğu ve sessizce sarhoş olduğu balkona çıktı. Kolaylıkla odadaki en diplomatik kişi olan ve tüm kariyerini sorun çıkaran şefler ve huysuz oyuncular arasında barışı sağlamakla geçiren Julian, bu öğleden sonra Rannaldini tarafından orkestranın önünde üç kez azarlanmak gibi neredeyse eşsiz bir aşağılanmaya maruz kalmıştı.

Abby'nin Perrier'ini balkonun üzerinden boşaltarak, kadehini kırmızı şarapla doldurdu. Boğucu odadan sonra burası mutluluk verici bir serinlikteydi. Abby nemli toprak kokusunu, küflenmiş yaprakları ve uzaktan gelen şenlik ateşi kokusunu içine çekti. Dolunay, Orion'un köpeklerinin oynaması için yuvarlak altın bir top gibi ağaçların arasından sıyrılıyordu.

"Rannaldini nerede?" diye sordu.

"Japonya'dan bir konferans görüşmesi yapıyor, ya da öyle diyor.

Ay ışığında daha da beyazlaşmış sarı saçları ve uzun, solgun, nazik yüzüyle Julian, suikasta uğrayacağını önceden hisseden Abraham Lincoln'un hayaletine benziyordu.

"Rannaldini konukken o kadar çekiciydi ki," dedi acı bir şekilde, "orquestra, özellikle de genç oyuncular, işi aldığı anda bayıldılar. Şimdi şoktalar - balayının ilk sabahında uyanıldığında yakışıklı genç damadının bir kurt adama dönüştüğünü gören bir gelin gibi.

"Rannaldini bu akşam İkinci Flüt'le asansörün dışında karşılaştı. "Alio küçük kız," diye mırıldandı, "seni henüz ağlatmadım, değil mi?" Julian ürperdi ve bardağını doldurdu.

"O berbat bir orkestra şefi," dedi Abby küçümseyerek. 'Kimse bir sonraki adımda ne yapacağını bilemediği için sadece diken üstünde performanslar sergiliyor. Eğer son bölümde birinci kemanları geri çekmeseydin, raydan çıkacaktım.

Julian'a Rannaldini ve Yeni Dünya ile yapılması önerilen plak anlaşmasından bahsettiğinde çok sevindi.

"Orkestra buna bayılırdı, senin müthiş olduğunu düşünüyorlardı. "Christopher düşünmedi," diye iç geçirdi Abby.

"O zaman yeni bir menajere ihtiyacın var," dedi Julian öfkeyle. 'Christopher bir keresinde beni kitaplarına almaya çalışmıştı. Muhtemelen Zukerman ya da Perlman kadar ünlü olurum ama onu,' kelimelerini nezaketinden dolayı dikkatle seçti, 'çok - şey - zorlayıcı buldum.

"Onun gücüne alıştım," diye iç geçirdi Abby.

Fransız pencereleri açılınca sıçradı ama gelen sadece Abby'nin imzasını isteyen bir garsondu.

Julian kalanları Abby'nin bardağına boşaltarak, "Bir şişe daha kırmızı şarapla takas ederiz," dedi. "Şimdi nereye gidiyorsunuz?

"İngiltere," dedi Abby hevesle.

"Tanrım, orada çalışmayı çok isterdim. Bekar olsaydım, ilk uçağa binerdim. Ama iş yükü çılgınca. Yarı paraya iki kat daha fazla çalışmak zorundasın. Luisa ve çocukları hiç göremeyeceğim. Ama hayalim Cotswolds'a gidip West Country orkestrasını yönetmek.

"Size katılacağım. Yemeğe geliyor musun?" Julian başını salladı.

'Askerleri bir araya getirmeli, üstlerine çıkmalarını ya da yarınki uçağa yetişemeyecek kadar sarhoş olmalarını engellemeliyim.

Orkestra sabah Rio'ya doğru yola çıktı.

"Ama iletişim halinde olalım, Christopher'ın bu bireyselliği yok etmesini istemiyorum.

Abby gökyüzüne baktığında, sürüklenen beyaz bir bulut parçasının ayın etrafına kenarları pasla kaplı büyük bir sedef halkası yerleştirdiğini fark etti.

Abby, Julian'ın kartını çantasına koyarken, "Bu ay da tıpkı Hermione gibi yuvarlak gözlü, yuvarlak yüzlü, sahte bir masumiyete sahip," dedi. "Tanrım, cehennem gibi.

"Kahretsin," diye katıldı Julian. "Kaç kez bir yay çalmak için yüksek topuğuyla başka bir solistin ayağına vurduğunu gördüm.

Fransız pencerelerinden Abby, temsilcisinin boş Perrier bardağını bir tepsiye koyup dolu bir bardak aldığını görebiliyordu.

Abby panik içinde, Hermione için beni de aynı zahmetsizlikle terk edecek, diye düşündü. Çok fazla içki içemeyecek kadar çok konuşan Hermione, yansımasını kontrol etmek için gümüş tepsinin üzerine eğilmişti sadece.

"Placido benim gibi üst düzey şarkıcılardan sadece biri," diyordu Christopher'a, "bir menajeri yok ama karısı çok destekleyici. Ortağım Bobby Londra Met'i yönetmekle bu kadar meşgul olmasaydı-'

Christopher'ın tüm dikkatine sahip olmasına rağmen, odanın diğer ucunda Rupert'in Şili Büyükelçisi'nin büyüleyici karısı tarafından mutlu bir şekilde teklif edilmesine ve Julian Pellafacini'nin de mahkemeye katılması gerekirken, o sürük Abby ile balkonda olmasına sinirlenmişti. Tropikal sıcağa rağmen Hermione teatral bir titreme geçirdi.

'Şu pencereleri kapatabilir misin Christopher, üşütmek istemiyorum. Placido'nun her zaman söylediği gibi, insanın sesi Tanrı'nın bir armağanıdır, insanın bir sorumluluğu vardır.

Ama Christopher çoktan odayı geçmişti.

"Hemen içeri gel," diye öfkeyle emretti Abby'ye. 'Çalışıyor olman gerekirken Hermione'yi korkunç bir cereyana sokuyorsun. Nasıl bu kadar bencil olabiliyorsun?

"Bütün o sıcak havayla onu sıcak tuttuğunu düşündüm," diye yanıtladı Abby. Julian güldü. Christopher ona ters ters baktı. Kaydolduğu an Rannaldini, Julian'ın tekmeyi yediğinden emin olacaktı - özellikle de şimdi iliğinde Abby'nin kırmızı güllerinden birini taktığı için.

Christopher, Abby'nin kolundan tutarak onu odanın diğer ucuna götürdü. "Fransız Büyükelçisi'nin eşi bir hayır galası hakkında konuşmak istiyor. "Onunla konuşmak istemiyorum, değil mi?

"Hayır işleri için daha fazlasını yapmalısın.

"Temsilciye Yardım için çok fazla şey yapıyorum.

Christopher morardı.

"Sana ne oldu böyle?

"Sen - çok kötü davrandın.

Christopher, "Eleştiri kaldırmayı öğrenmelisin," diye tısladı. "Aaah, Sayın Büyükelçi!

Bir saniye sonra Christopher'ın Hermione'ye geri döndüğünü gören Rupert, palavracıya haddini bildirmeye karar verdi. Christopher'ı büyük bir yucca bitkisine sıkıştırarak kendisini Venturer Televizyonu'nun başkanı olarak tanıttı.

"Neden Declan'ın telefonlarına cevap vermiyorsun?

"Anlamı yok," dedi Christopher küçümseyerek. 'Abigail'in günlüğünün önümüzdeki üç yıl içinde bir penceresi yok.

"*Time*'a konuştu. Declan dünyanın en iyi röportajcısıdır. Sadece bir gün sürer. Declan sana gelebilir.'

"Altı haneli rakamlardan bahsediyor olurduk," dedi Christopher görkemli bir şekilde. Sonra Rupert'ın inanmayan bakışları karşısında ekledi: 'Her otuz saniyede bir kişi Abby'nin plaklarından birini satın alıyor, tamam mı? Bu tür paraları her yerde alabiliriz ve denizaşırı satışların yüzde 20'sini alabiliriz.

"Declan dünya çapında satış yapıyor.

Abigail de öyle. Dün New Mexico'daydı, yarın İngiltere'ye gidecek, sonra Paris, Berlin, Prag, Budapeşte, Moskova, Tokyo, sonra da New York'taki bir hayır galası için geri dönecek.

'Declan onunla bunlardan herhangi birinde buluşabilir-'

"Hermione canım, içkinin tazelenmesi gerek," dedi ve Christopher öfkeli Rupert'ı cümlesinin ortasında bırakarak gitti.

Christopher, Abby'nin medyaya çıkışlarını kontrol ediyordu. Ufukta her zaman plakçıları cezbedecek heyecan verici bir şeyler olması gerektiğini biliyordu ama Declan'ı onun üzerine salmaya hiç niyeti yoktu. Reklam sansasyonel olabilirdi. Ama Abby fazla düşüncesiz ve savunmasızdı, özellikle de birkaç kadehten sonra. Declan gibi büyük bir sorgulayıcının karşısında kolayca yıkılabilir ve Christopher'la olan uzun *ilişkisini* ve Beth'le ilgili suçluluk duygusunu anlatabilirdi.

DÖRT

Dışarıda bir taksi onları Wellington'a götürmek için bekliyordu. Kendisini ön tarafa, Abby ve Hermione'yi de arka tarafa yerleştirmiş olan Christopher, Rupert'in elçilik merdivenlerinden inip Abby'nin yanına atlamasıyla çileden çıktı.

"Merhaba," diye yanağından öptü, "adım Rupert Campbell-Black. Beni Hermione davet etti.

Hermione saygıyla, "Rupert benim bölgemden geliyor," dedi.

Christopher kimin boynunu sıkmak istediğini çok iyi biliyordu.

Loş ışıkta, Abby kusursuzca yontulmuş bir profilin hemen farkına vardı, sadece güzel kıvrık bir ağızla yumuşatılmıştı ve Hermione'nin poposu arka koltuğun çoğunu kapladığı için demir gibi sert bir kalça onunkine çarpmıştı.

"Ve o kırmızı güllerin her birini hak ettin, sevgilim," diye mırıldandı Rupert, Christopher'ın sertçe onaylamayan sırtına bir V işareti yaparak. "Sinyor Ravioli nerede?

Hermione içtenlikle güldü. "Onu kızdırmamalısın Rupert, Tokyo'dan bir konferans görüşmesi yapacak ve bizimle Wellington'da buluşacak.

Aslında Rannaldini Japonya'yı değil, orkestra şefinin odasında İkinci Flüt'ü tatmin ediyor, sonra da Hilton'da eşyalarını toplaması için onu gönderiyordu. Fildişi rengi ipek bir gömlek ve siyah bir blazer ceket giymiş, omuzlarına kocaman bir kurt postu asmış olarak restorana vardığında son derece düzgün görünüyordu. Ama Rupert'ı gördüğünde yüzündeki kendini beğenmiş seks sonrası gülümseme hemen silindi ve Wellington Dükü'nün çok fazla ruj sürmüş büyük bir portresinin altında, mavi benekli kravatla yüz yüze geldiklerinde tehlikeli bir an yaşandı, çünkü Rupert çok daha uzundu.

Hermione, "Rupert'i tanıyorsun, değil mi Rannaldini?" diye bağırdı.

"Hayır, ama antrenörüm Jake Lovell ile ortak noktamız var," dedi Rannaldini ipek gibi, "Rupert'i lider antrenörlükten indirmek üzere olan ve çok iyi bir

Rupert'ın eski karısının büyük arkadaşı.'

Rupert'ın yüzünde, Rannaldini'yi odanın öbür ucuna fırlatmayı ne kadar çok istediğini gösteren en ufak bir titreşim bile yoktu.

"Ayrıca Lysander Hawkley ile de ortak noktalarımız var," dedi, "şimdiki eşiniz Rannaldini'nin daha da yakın bir arkadaşı. Anladığım kadarıyla yarış biniciliğine merak salmış ve en son Karanlıklar Prensi'yle ülkenin bir ucundan diğerine savrulurken görülmüş - belki Jake Lovell ona bir iş verebilir, gerçi Lysander'ın bebeğini beklediğini duydum.

Rannaldini'nin ölümcül gece gölgesi karası gözlerindeki cinayeti gören Christopher aceleyle: "Doğruca içeri girelim mi?" dedi.

Sonuç olarak akşam yemeği inanılmaz derecede hırçın geçti; yemek odasının duvarlarına resmedilen Waterloo Savaşı sahneleri, Rupert ve Rannaldini arasında geçen, *sotto voce* şirretlik yayılım ateşi karşısında hiçbir şey ifade etmiyordu.

Christopher kendini Hermione ve Abby'nin arasına yerleştirdi ama tam Rannaldini'yi otoriter bir tavırla Abby'nin diğer tarafına geçirirken Rupert araya girip koltuğu sıkıştırdı. Bütün gün bir şey yemediği için biraz sarhoştan da öteydi. Christopher'ın kendisini terslemesinden ve taksi parasını ödemeyi ona bırakmasından bıkmıştı, bu yüzden Abby ile flört ederek hem onu hem de Rannaldini'yi kızdırmaya karar verdi.

Christopher'ın daha önceki reddiyle sarsılmıştı ama önünde bir gece ve İngiltere'de onunla geçireceği bir hafta olduğuna inanan Abby, tepedeki acımasız ışıktaki daha da güzel görünen Rupert'a kuşkuyla bakmış ve flört etmekten çok mutlu olmuştu.

Rupert ona yumuşak bir sesle, "Bu akşam harika bir giriş yaptınız," dedi. 'Sen ve Rannaldini Pamuk Prenses ve tek cüce gibi görünüyordunuz.

Abby güldü. "Karısı onu terk ettiyse bekarıdır.

"Daha kötü bir adamın başına gelemezdi. Rupert, Union Jack peçetesini açarak kalçalarını rahatça okşadı.

"Rannaldini senden neden bu kadar nefret ediyor?" diye sordu Abby. "Az önce Christopher'a senin asılı olmayan en güzel çarşaf olduğunu söylediğini duydum.

Rupert, Abby'ye yumuşak bir ifadeyle gülümseyerek, "Artık çarşaf asıldığını bilmiyordum," dedi. "Bayan Bodkin, eski hizmetçimiz, onları rüzgâra asmayı seviyor ama siz Amerikalıların büyük çamaşır kurutma makineleri kullandığınızı sanıyordum.

Abby bir kahkaha patlattı.

"Senden neden nefret ettiğini hâlâ açıklamadın.

'Zorbalık ettiği ve utanmadan boynuzladığı karısı az önce jokeylerimden biriyle kaçtı. Bunu benim planladığımı düşünüyor.

"Yaptın mı?

Rupert başını salladı. "Jokeyimi görmelisin, o kadar güzel ki herkes ona binmek istiyor.

"Rannaldini'den neden nefret ediyorsun?

'Eğitmeninin ilk karımla kaçan küçük çarşaf olduğu gerçeğini göstermeden duramıyor.

"Onunla evlendi mi?"

"Hayır, başka biriyle.

"Ne kadar karmaşık," dedi Abby ilgisini kaybederek.

Otururken oldukça kısaydı, Rupert'in dikkatini çekti, uzun boyu sadece bacaklarındaydı. Solgun yüzü terden parlıyordu, kaplan gözlerinin altındaki torbalara siyah halkalar dolanmıştı. Çenesinin altında ve köprücük kemiğinin üzerinde, Drakula'nın iyi bir kemirişine benzeyen kırmızı izler vardı. Dadı iyi bir doz tavsiye ederdi, diye düşündü Rupert. Taggie'den çok daha kabaydı ama yine de cehennem gibi seksiydi.

Garsonlar şarap sürahilerini yerleştiriyorlardı. Büyük bir kırmızı yıldız çiçeği vazosuyla Christopher'ın görüşünü engelleyen Rupert, Abby'nin kadehini doldurdu.

"Muhtemelen iş hakkında konuşmaktan nefret ettiğinizi biliyorum," diye devam etti, Opera Binası'nda kendinden geçmiş iki Avustralyalı pufu dikkatle dinledikten sonra, "ama Brahms'ın bu kadar lirik çalındığını hiç duymamıştım. Yavaş bölümde ağladım. Son bölüm gerçekten Macar üslubunu yakaladı ve ilk bölümde onlu pasajların bu kadar net ve güzel bir sesle icra edilebileceğine hiç inanmamıştım. Abby'nin oldukça büyük, güdük parmaklarını kaldırdı, 'bu kadar küçük elli biri için çok büyük bir esnemen olmalı' dedi.

Abby zevkten kızardı. Bu adamın yakışıklı bir et parçası olduğunu düşünmüştü ama adam gerçekten de müzikten anlıyordu. Telaşla elini çekti ve bir parça ekmek aldı.

"Ekmek yok Abigail," diye gürledi Christopher, kırmızı yıldız çiçeklerinin arasından Yanan Çalı'nın ters tarafındaki Musa gibi bakarak. Solistlerin otel odalarında yalnızlıktan kurtulmak için yemek yerken nasıl havaya uçtuklarını biliyordu.

Abby bunun yerine kocaman kırmızı alt dudağını ısırarak menüyü inceledi. "Ben spaghetti carbonara alacağım," dedi garsona meydan okurcasına.

"Yapmayacaksın," diye tersledi Christopher, ikisi için de dil balığı ve radika salatası sipariş etti. "Ve sos tartar da yok," diye ekledi otoriter bir tavırla.

"Böyle bir tartardan garip bir inkâr," dedi Rupert, büyük bir parça beyaz ekmeği kalınca yağladı, Arjantin usulü üzerine tuz serpti ve Abby'ye uzattı. 'Rannaldini o kadar hızlı gidiyordu ki, neredeyse son bölüm için bahse girecektim. Orkestra şefliği için bir gecede ne kadar kazanacaktı?

"Yaklaşık yüz elli bin dolar. Rupert dehşete kapıldı.

'Bu benim en iyi aygırımın bir kısrağı örtmek için aldığından daha fazla. "Con" önemli bir kelime.

Rupert, Abby'nin fotoğrafını hatırlayarak onun gözlerine baktı. Penscombe'daki salonun penceresinde yetişen kış yaseminleriyle aynı soluk sarı renkteydiler ama irisler siyahla çevriliydi ve parlak beyazlar en kalın koyu kirpiklerle sıralanmıştı. Rannaldini'nin de hipnotize edici gözleri vardı; belki de bir maestro için bu gerekliydi.

"Duyduğuma göre yönetmek istiyormuşsunuz.

"Böylece bu geceki gibi aptallara katlanmak zorunda kalmam. "Kemanda dahi olmak yetmiyor mu?

'Deha asla yeterli değildir,' dedi Abby kibirle. "Ben güç istiyorum.

'Güzel koku,' Rupert burnunu kızın bileğine gömdü. 'Buna ne deniyor, ham hırs mı? Senin dandik menajerin Declan'ın programına çıkmanı istemiyor. Hoşuna giderdi. Declan çok hoş bir adam ve Edith Spink de yönetim kurulumuzda. O da çok hoş bir adam.'

"Spink," diye heyecanla ciyakladı Abby, "*Savaşçı Kadın Süiti*'ne bayılıyorum, ince de olsa gerçek bir yetenek Spink.

"Edith'e zayıf demeye dilim varmıyor. Son yönetim kurulu toplantımızda tam on altı taş ağırlığındaydı, hepsi de kashydı. Bekarlığa veda partime geldiğinde, herkesi masanın altında içti.

"Sen en aptal adamsın. Abby yine kahkahayı bastı, garson Union Jack masa örtüsünün iki yanına birer balık bıçağı ve çatal koyarken arkasına yaslandı.

"Hayatın üzerinde hiç kontrolün yok mu senin?" diye alay etti

Rupert. Abby omuz silkti ve bardağını boşalttı.

"Bir koşu bandında yaşıyorum. Otel odası, havaalanı, konser salonu, havaalanı, otel, kayıt stüdyosu, resital, havaalanına geri dönüş. Uçuş programlarını bu geceki Brahms'tan daha iyi biliyorum. Dünyanın en güzel sütlerinde uyudum ama bunları paylaşacak kimsem yoktu.

"Brahms'ını bırak ve benimkine teslim ol," dedi Rupert hafifçe.

Sonra onun gözlerinin içine baktı, onları tuttu, kendi gözlerinin hafifçe kısılmasına izin verdi - yıllardır oynamadığı bayat eski numaralar.

'Bu korkunç, korkunç bir kayıp. Gardiyanınızla nasıl tanıştınız?'

"Babam erken öldü. Hiç hamur yapmazdı, duygularını hiç dile getirmezdi ama Beethoven dinlerken ağlardı ve ben onu severdim. Annem Yahudi değil, değil mi? Ama babamla evlendikten sonra daha çok Yahudi bir anne oldu. Beni zorlayan oydu. Hâlâ her konserden sonra arayıp hayatımı kontrol etmeye çalışıyor. Christopher çaldığımı duydu ve 12 yaşındayken beni kaydettirdi. Beni Amerika'daki okuldan aldı, bir yıllığına iyi bir öğretmen buldu, sonra da Paris ve Rusya'daki konservatuarlara gönderdi.

Rupert onun koşmasına izin verdi. Oldukça ilginçti ve büyük bir güce sahip olan yüzüne ve askılı boynundan yükselen göğüslerine bakmak hoşuna gitti.

"Hiçbir zaman normal bir çocuk hayatı yaşamadım," diye ekledi sonunda,
"müzik

önemli olan tek şey.'

"Ve Christopher," Rupert bıçağını bifeğe saplayarak kanı serbest bıraktı, "onunla ne zamandır yatıyorsun?"

Abby dehşet içinde başını kaldırdı, gözlerini dikmiş bakıyordu.

Nereden biliyorsun? Lütfen *bir şey* söyleme. Christopher'ın skandal fobisi var. Karısı bana çok iyi davranıyor. Gerçi o bir yachneh,' dedi ve Rupert'ın kaşlarını kaldırması üzerine küçümseyerek, 'büyük göğüslü bir ev kadını' diye ekledi.

"Onlardan bende de var," dedi Rupert onaylayarak. "Çok da güzel.

Ama Abby gülemeyecek kadar perişandı. Tabağının dörtte üçünü yemeden bıraktı, Christopher ve Hermione'nin onaylamayan bakışlarını görmezden gelerek bir sigara yaktı.

"Christopher onunla asla yatmaz," diye fısıldadı meydan okurcasına.

"Bir koca," dedi Rupert boş boş, "karısına metresiyle asla yatmadığını, metresine de karısıyla asla yatmadığını söyleyen bir adamdır. Ben de eskiden öyleydim. İncil'den daha uzun bir geçmişim var.

"Ne oldu? Abby'nin sigarasının yanan parıltısı titreyen elinde bir ateşböceği gibi dönüp duruyordu.

'Bir meklele evlendim,' dedi Rupert.

Abby'nin solgunluğu artık domuz yağı gibiydi. Üst dudağında ve alnında boncuk boncuk terler oluşmaya devam ediyordu.

"Neden seninle değil?" dedi suratı asık bir şekilde. "O Bogota'da, bir bebek evlat ediniyoruz.

Hermione, Rupert'ın sohbetinden dışlanmaya daha fazla dayanamayarak, "Dezavantajlı bir genci üstlenmeniz ne kadar da sevecen," diye ekledi içtenlikle. "Bütün yıl konser vermeseydim, Bobby, ortağım ve ben sık sık Cosmo için küçük bir kardeş evlat edinmeyi düşündük.

Rupert, "Cosmo muhtemelen onu yer," diye mırıldandı.

Hermione'nin oğlu çoğu depremden daha fazla tahribat yarattı.

"Tabii ki Cosmo süper yetenekli," diye iç geçirdi Hermione. 'Daha az zeki bir çocuğu bile engelleyebilir. Çok da cesur bir binici, Rupert, ona binicilik dersleri verebileceğini düşündüm.

Rupert kaşlarını çatan Rannaldini'ye güldü. "Bunu

Lysander yapsa iyi olur, o çok zeki bir binici.

Yoldan geçenler dışarıdaki caddeden içeri bakıp duruyorlar, sonra da Abby'yi tanıyınca coşkuyla bir aşağı bir yukarı sıçrayıp işaret ediyorlardı. Restoranda yemek yiyenler Abby'den imza almak için yanlarına geliyor, sonra da Hermione ve Rannaldini'nin de kendilerinden imza istediğini fark ediyorlardı. Hermione *Kaderin Gücü*'nden aynı kıyamet yüklü şarkıları söyleyip duruyordu.

Rannaldini beyaz şarabını yavaşça yudumladı ve gizlice Rupert'a baktı. İronik bir şekilde, Rupert Lysander'la ilişkiye girene kadar, Rannaldini her zaman onunla arkadaş olmayı arzulamıştı, ne kadar çok ortak noktaları olduğunun farkındaydı.

Her iki adam da son derece başarılı, yoğun rekabetçi, delicesine kıskanç, şımarık ve nihayetinde güvensizdi. İkisinin de anneleri onları sevmemişti ve o zamandan beri hınçlarını kadınlardan çıkarıyorlardı. Rupert'ın Taggie konusunda şanslı olması dışında. Rannaldini içten içe bir ilişkiyi sürdüremediği için acı bir utanç duyuyordu.

Şimdi gözlerini Rupert'tan ayıramıyor, gri saçlar, kırmızı damarlar, yedek lastikler, tavus kuşu tüylerinin dökülmeye başladığına dair bir işaret arıyordu. Çılgınca ama hiçbirini yoktu. Rupert'la uğraşmak için can atıyordu ama Christopher'ın önünde özlemine ya da düşmanlığının beyaz sıcaklığını açığa vurmak istemiyordu.

Christopher çılgına dönmüştü. Her şey ters gitmişti, kontrolün kendisinde olmamasından nefret ediyordu. Abby'nin Rannaldini'ye hayranlık ve saygı duymasını istemişti, böylece Hermione'ye bir numara yapabilirdi, ama her iki kadının da yapabildiği tek şey, şimdi Abby'ye kartını veren ve arkasına Bogota'daki otelinin faks numarasını yazan o kibirli, yaramaz İngiliz'e ağzının suyunu akıtmaktı.

Rannaldini düşüncelerini bölerek, "Duyduğuma göre Benny Basanovich'i kayıtlarınıza almışsınız," dedi.

Ama Christopher Benny hakkında konuşmak istemedi. Shepherd Denston'ın kitaplarında Rannaldini ile tanışmaktan faydalanacak pek çok enstrümantalist ve şarkıcı vardı. Bu da büyük maestroyu kaydettirmek için bir başka nedendi ama bu daha sonra gelebilirdi. Bu gece tek konuşmak istediği Rannaldini'ydi.

Hermione, Abby'den imza isteyenlerin sayısı arttığı için hışımla bayanlara doğru giderken Christopher, Rannaldini'ye usulca, "Dünyanın en patlayıcı iki yeteneğini bir araya getirmek istiyorum," dedi.

Rannaldini Abby'ye baktı. Şımarık bir veletti ve onun tipi değildi. Ama kayıtsızlık onu her zaman tahrik etmişti. Onu evcilleştirmekten, zıplatmaktan, sürünerek boyun eğdirmekten zevk alırdı.

Ayrıca Mozart CD'si anlaşmasını da istiyordu çünkü Yeni Dünya Orkestrası'nın beklediği kadar itici olmayacağından şüpheleniyordu. Yönetim kurulu, son orkestrasında sahip olduğu işe alma ve işten çıkarma haklarını tamamen reddetmişti. Pazarlık edebileceği bir mega plak sözleşmesi iyi olurdu.

Anlaşmayı istiyordu ama Christopher'ı ajan olarak istemiyordu. Christopher'ın açgözlü bir haydut olduğuna karar verdi.

"İstersen bir tatlı alayım, Christopher. Hermione hanımların yanından dönmüştü, yüzü yeniden boyanmış, *Arpège* kokuyordu.

Christopher kibarca, "Bir sürü çiçek görünmeden kızarmak ve tatlılığını tatlılara harcamak için doğar," dedi ve sonra fısıldadı, "Seni Rannaldini'den kurtarmak istiyorum, Harefield'in Callas'tan bile daha büyük bir isim olmasını istiyorum.

Hermione dizginledi. "Sesimin Maria'nınkinden çok daha güzel olduğu düşünülür. *"Daha büyük bir isim söyledim, Hermione.*

"Parayla ilgilenmiyorum," diye yalan söyledi Hermione. "Tek arzum müziği kitlelere ulaştırmak.

Christopher bunun iyiye işaret olduğunu düşündü. Elini kasıklarına koymuştu ama Abby'nin diğer taraftan gelen eliyle karşılaşma ihtimaline karşı avucunu biraz sıkıp gıdıklayarak nazikçe kaldırdı.

"Solti'nin 'Harikasın Hermione' demesi, iskeledeki inşaatçıların bağırması kadar beni etkiliyor: "'Allo 'Ermione, son albümüne bayıldım, kapağına bayıldım ama **içindekilere** bayıldım.'" Hermione'nin

Cockney aksanı oldukça korkunçtu. "Önemli olan küçük şeyler, mesela bu akşam büyükelçinin sizin etten kemikten daha güzel olduğunuzu söylemesi gibi, bunu o kadar sık duyuyorum ki, neden bilmiyorum.

Abby, Rupert'ın gözlerini yakalayıp kıkırdadı, sonra Christopher'ın elini tutup tırnaklarını inceledi, ta ki Christopher sertçe ne yaptığını sorarak elini çekene kadar.

"Pasta kırıntılarına bakın, bir sürü pastada parmağınız var.

"Çoban pastası," Rupert onun bardağını doldurdu. Sonra sesini alçaltarak, "Christopher benimle iş yapmaz," diye fısıldadı.

"O kadar büyük ki, sadece Tanrı ile konuşuyor." "Ve Rannaldini cevap veriyor, sanırım.

Abby başıyla onayladı. "Christopher benden Rannaldini ile birlikte tüm Mozart konçertolarını kaydetmemi istiyor.

"Ben olsam yapmazdım. Onunla Beethoven kaydı yapan güzel bir piyanist iki hafta önce kendini öldürdü.

"Adı neydi?" "Rachel Grant.

"Onu çalarken dinledim. Harika bir müzisyendi.'

"Ve Rannaldini karısı Kitty'ye çok kötü davranıyordu. Rupert bir an için saygılı tavrından sıyrıldı. "Ona bulaşma tatlım, o kötü biri, seni mahveder.

Hermione çikolatalı mus lokmaları arasında yine *Kaderin Gücü*'nü mırıldanıyordu.

'La Scala'da Leonora'yı söylediğimde on beş kez perdeye çıktım. Hatırlıyor musun, Rannaldini?'

Rupert, "Eğer yaparsan çok eğlenebiliriz Declan," diye mırıldandı. İçkiyi fazla kaçırmıştı. Mesajı oldukça açıktı.

Bir an için Rannaldini'ninkine benzeyen güzel, yırtıcı, gülümsemeyen yüzüne bakan Abby, gerçekten baskı yaparsa ona karşı koymanın ne kadar imkânsız olacağını ve onunla birlikte Pampas'a doğru yola çıkmanın ne kadar muhteşem olacağını düşündü.

Rupert kendi kendine, "Tanrım, seninle yatmayı çok isterdim," dediğini duydu. "Ben uyumam. Abby siyah saçlarını geriye savurdu.

"O zaman benimle uykusuzluk çek.

Rannaldini'nin telefonu çalınca ikisi de sıçradı.

"Evet, evet, tekrar kontrol et, o zamana kadar sana ulaşmış olurum.

Telefonu kapatan Rannaldini masadakilere gülümsedi.

'Leer'im yere çakıldı, ben de Meksika jeti kiraladım, insan çok dikkatli olamaz. Hepimiz felaketten kurtulduğumuz için çok rahatladım.

"Ne demek istiyorsun?" diye tersledi Rupert.

"*Bir efsane vardır,*" dedi Rannaldini ipek gibi, "*Kaderin Gücü'nü* icra ettiklerinde büyük avize düşer ve pek çok insanı yere serer.

.'

"Alvaro'yu kimin oynadığını hatırlayamıyorum," diye araya girdi Hermione. "Ama Leonora'nın benim kadar iyi olmadığını söylüyorlar.

Rannaldini, 'Her zaman kötü şans vardır,' diye devam etti. 'Bu gece avize yerinde duruyor, ama kötü şansın nereye düşeceğini kim bilebilir. Orkestram dehşete kapıldı,' Julian'ın şikâyetlerini geçiştirmek istercesine Abby'ye soğuk bir tavırla başını salladı. "Bu yüzden şoka girmiş gibi görünüyorlar ve bu yüzden her ihtimale karşı jeti üç kez kontrol ettirdim.

Rupert omurgasından aşağı buz sarkıtları damladığını hissetti. Sevgili Taggie'yi Bogota'da nasıl tek başına bırakabilirdi? Bir avuç rahibe onu savunamazdı, kaçırılabilir, soyulabilir ya da bir keş tarafından tecavüze uğrayabilirdi. Onu evlat edinme belgeleriyle birlikte otelin kasasına koymalıydı.

"Arabanız bekliyor, Maestro. Garson şefiydi.

"Geliyor musun? Rannaldini Christopher'a döndü, sonra da sadist bir sırıtişla Abby'ye ekledi: "Christopher beni New York'a götürmek için otostop çek.

"Anlamıyorum," diye kekeleydi Abby.

Christopher ayağa kalktı.

"New York'ta çok işim var ve ilk işim toplantılar," dedi yatıştırıcı bir şekilde. "Hafta içinde İngiltere'ye geçeceğim.

Abby düşünceli bir şekilde, 'Kırmızı Göz uçuşu, Çoban lokumu,' dedi. Sonra çığına döndü.

"Seni orospu çocuğu," diye bağırdı. "Burada durmaya ya da benimle İngiltere'ye gelmeye hiç niyetin yoktu. Ve elindeki kırmızı şarap kadehini adama fırlattı, öyle ki kadeh beyaz gömleğinden kan gibi aktı.

Hermione birden çok heyecanlı görünmeye başladı. Rupert'a dönerek, "Odamda sakın bir şeyler içelim mi?" dedi. Ama Rupert gitmişti.

Cep telefonunu şarj etmek için durmadığı için kendine lanet eden Rupert, telefona doğru koştu. Kırmızı Papağan'dan bir ciyaklama sesi bile alamadı. Taggie'nin başına korkunç bir şey gelmiş olmasından korkarak, zaten büyük Ayrton Senna gibi araba kullanan taksi şoförünü daha da hızlı gitmeye teşvik etti,

Yolda Rannaldini'yi o kendini beğenmiş piç Christopher'la derin bir sohbe dalmış halde yakaladı.

Havaalanına vardıklarında Rupert, pistte hızlanmakta olan Rannaldini'nin uçağına el koymayı başardı.

Rannaldini Meksikalı mürettebata o kadar gereksiz yere saldırmış ve üçüncü bir güvenlik kontrolünde ısrar ederek onurlarını kırmıştı ki, esmer korsan kaptanları bir rüşvet daha kabul etmekten çok mutluydu. Yakında beş parasız kalacağım, diye düşündü Rupert pişmanlıkla, orkestra şefliği yapmak zorunda kalacağım.

Meksikalı kaptan dönerek uçuş kontrolünü alarma geçirdi ve Bogota'ya doğru uçu. Rannaldini ve Christopher'ın pistte köpürdüğünü gören Rupert onlara bir V işareti daha yaptı. Declan gelecekte kendi pazarlığını yapabilirdi.

Rupert telaştan ne yapacağını şaşırmış bir halde, şafak şehrin yoksulluğu üzerinde umutsuzca sökerken Kırmızı Papağan'a ulaştı.

Esneyen ve hâlâ gri yağlı yeleğini giyen Alberto kapının kilidini açarken, Rupert onu omuzlarından yakaladı.

"Karım iyi mi?"

"Evet, evet.

Rahatlama Rupert'ın öfkesini körükledi.

"Telefonun neden çalışmıyor? Sanırım faturayı ödemedin, seni tembel herif.

Alberto omuz silkti. "Muhtemelen küçük bir deprem.

"Deprem! Rupert'ın parmakları Alberto'nun dolgun omuzlarını ısırdı, ta ki Alberto irkilinceye kadar.

"Sadece küçük bir tanesi, Meesis Campbell-Black Bianca'ya yakın olmak istiyor, bu yüzden manastırda uyuyor.

Rupert o kadar minnettardı ki, parasının geri kalanını zaten sokaklarda olan dilencilere verdi.

Taggie'yi hâlâ dünkü kot pantolonu ve eski siyah polo yakasıyla buldu. Geceyi bir sandalyede geçirmişti ve Xavier hâlâ kollarında oyuncak ayısını ve yarış arabasını tutuyordu.

Dün Taggie, Maria Immaculata'dan bir peruk almıştı.

'Burada bebek arayan birçok çift gördüm ve çok iyi bir evliliğiniz var. Kocanız sizi seviyor ama onun cömertliğini kötüye kullanıp her topal ördeği kabul etmeyin. Bianca'yı kıskanıyor olabilir - onu ilk sıraya koymasanız bile en azından eşit tutmaya çalışın.

Taggie tamamen utanç içindeydi ve Rupert'ı görmek için en az onun kadar çaresizdi. Xavier'i koltuğa yatırarak onun kollarına atıldı.

"Çok endişelendim, seni seviyorum, seni çok ama çok özledim," diye hep bir ağızdan ağladılar.

Rupert dehşet içinde, dünyada doğru, iyi ve güzel olan her şey onun kollarındayken Abby'ye nasıl teklifte bulunmuş olabilir, diye düşündü. Sevgi sözcükleri mırıldanıyordu ve onu öpmek üzereydi ki Xav uyandı ve ağlamaya başladı.

Taggie boğuk bir sesle, "O da seni benim kadar özledi," dedi. "Uyuyana kadar ağladı.

Çocuğun sandalyeden düşmesini engellemek için hızla geri adım attı. Ancak Xavier'in küçük yüzünde aniden inanılmaz bir sevinç kıvılcımı çıktı. Sevinçten saçmalayarak yere kaydı, ayaklarının üzerinde sallandı, sonra uzaydaki bir adam gibi hayatının ilk sallantılı adımlarını atarak, düşmeden hemen önce onu yakalamak için öne atlayan Rupert'e doğru ilerledi.

Kapı aralığında beliren uykulu Rahibe Angelica istavroz çıkardı. "Bu bir mucize.

Taggie gözyaşlarına boğuldu, topallayan ördekleri Rupert'ın üzerine itmemesi gerektiğini biliyordu ama onun Xav'ın siyah buklelerine dünyanın en gururlu öpücüğünü kondurduğunu ve normalde sadece yavru köpeklerle yaptığı gibi yüzünü Xav'ın yanağına sürttüğünü görünce kendini tutamadı.

"Lloyd's'da onca para kaybettikten ve buraya gelmek için servet harcadıktan sonra bunun korkunç olduğunu biliyorum," diye hıçkırdı, "ve onun Harrow'a gitmesini karşılayamadık, ama Xav'ı da eve götüremez miyiz? Xav'ın Rupert'ın yakasına yapışmış küçük elini okşadı.

"Onu bırakmaya dayanamıyorum.

"İki bebekle başa çıkabileceğinden emin misin?" diye mırıldandı Rupert, sonunda konuşmak için kendine güvenebildiğinde. "Çok fazla iş ve çok daha fazla bürokrasi olacak.

Rahibe Angelica gözyaşları içinde başka bir mucizeye doğru ilerliyordu.

'Sence Maria Immaculata, Xav'ı bir iş olarak atar mı?

"Şapeli de mi?" diye sordu Rupert.

"Dar-ling," diye kıkırdadı Taggie azarlararcasına.

Ama Rupert tekrar Xavier'e dönmüş ve onu sevinç çığlıkları atarak havaya fırlatmıştı.

'Bağlayın senin Emniyet kemeri, Xavier
sen geliyor İngiltere'ye.'

Campbell-Black,

Rupert'in coşkusu günün ilerleyen saatlerinde Kırmızı Papağan'da Abby'den gelen ve Declan'la röportaj yapmak istediğini belirten bir faks bulunduğunda tamamlandı. Turneden üç hafta içinde dönecekti. Ona New York'taki dairesinden yazabilir ve Christopher'a hiçbir şey söylemeyebilir miydi?

"Umarım bebeğinizi alırsınız," diye eklemişti sonunda. 'Ve o seni ve melek eşini gerçekten mutlu eder.

O ve o, diye düşündü Rupert sevinçle ve iki parmağını *Kaderin Gücü'ne* kaldırdı.

BEŞ

Öfke nöbetleri alevlendiği kadar hızlı bir şekilde yatışan Abby, öğle vakti, bitmek bilmeyen gecikmelerden sonra nihayet New York'a varan ve dün geceki sahne için onu hemen azarlayan öfkeli Christopher tarafından uyandırıldı. Rannaldini'ye bunu bir kız öğrenci aşkı olarak geçiştirmişti. Ama Rannaldini'nin, hatta Rupert'in bile, New York'ta bu konuda boşboğazlık etmeyeceğine güvenmiyordu.

"Beth'in iyiliği için sakın olmalıyız.

Uyku hapları yüzünden hâlâ sersemlemiş olan Abby, "Ama sana ihtiyacım var," diye yalvardı. "En azından mektuplarıma cevap ver.

Christopher aceleyle, "Onlar da durmak zorunda," dedi.

Kişisel faksını her zaman kullanamıyordu ve haftada beş mektup *Amarige* kokuyordu, Abby'nin tatlı, misk gibi kendine özgü kokusu ve kişisel damgası kolay kolay açıklanamazdı.

"Sandra şüphelenmeye başladı.

Sandra, Christopher'ın sekreteriydi, tombul, bilgili bir sarışındı ve Abby, Christopher'a ulaşmak için çaresiz kaldığında ona çok sık bağırırmıştı.

'Neden hayran mektuplarımı ve kupürlerimi göndermiyor? Biraz geri bildirime ihtiyacım var.

"Çünkü hepsi ofiste cevaplanıyor. Sandra imzanızı mükemmelleştirdi, böylece olumlu eleştirileri bile kabul edebiliyor.

"Yakında çeklerimi taklit edecek.

Christopher kendini kaybetti.

"Bu tavrınızı anlayamıyorum. Shepherd Denston'da tam bir güç merkezi sizin özel gösterinizi yolda tutmaya adanmış durumda, böylece her zaman istediğinizi söylediğiniz şey olan müziğe konsantre olabilirsiniz ve sizin tek yaptığınız winge.

Howard Denston'ın Londra ofisini yöneten oğlu Howie, Christopher'ın onu Heathrow'da karşılayacağını ve Birmingham'a götüreceğini söyledi.

Birmingham Şehri Senfoni Orkestrası ile tekrar Brahms çalıyordu.

'Ve Tanrı aşkına, ajansın itibarını düşünün ve uzun ve süslü bir şeyler giyin. Senfoni Salonu cömertçe CD'leri imzalamanıza izin veriyor. Ve sadece isminizi yazmayı unutmayın, tamam mı? Tüm o kişisel yazılar ve *"Abigail'lerden sevgiler"* sadece sırayı bekletiyor.

"Aşk hayatımdan çıkarmak istiyorsun. Tokyo'ya uçabilirsin. Kahretsin,' diye bağırdı, 'kapıda biri var, kapatma, lütfen kapatma.

Dışarıda gülümseyen dört garson vardı, hepsi de Abby'ye bakmak istiyordu, iki kişilik devasa bir kahvaltı getiriyorlardı: şampanya, çilekli greyfurt, sosislerin üzerinde gümüş kubbeler, pastırma ve yumurta, Christopher için bir T-bone, kruvasanlar ve böğürtlen reçeli, Abby dün sipariş etmişti, Christopher'la uzun bir aşk gecesinden sonra açlıktan öleceklerini tahmin ediyordu.

"Üzgünüm," diye hıçkırdı Abby, "onu almak zorundasınız.

Çantasını karıştırarak onlara iki yüz dolar verdi.

Ama telefonu tekrar açtığında Christopher gitmişti.

Buenos Aires Havaalanı'nın Rannaldini'nin öfkesi ve yeni bir uçak kiralama girişimleri yüzünden altüst olduğunu ve Heathrow'a giden kendi uçağının geçici bir grev nedeniyle yere indirildiğini gördüğünde de morali bozulmamıştı. Kot pantolon ve mor bir tişört giyen Abby, saçlarını geriye doğru taramış ve kızarmış gözlerini kocaman koyu renk gözlüklerinin arkasına saklamıştı, ancak hiçbir zaman kimliğini gizlemeyi başaramadı. Tannoy en son hit şarkısını söylemeye başladığında havaalanında bir heyecan dalgası oluştu. Bir dakika sonra kalabalıklar onun üzerine çullandı, 'L'Appassionata, L'Appassionata' diye bağırdılar ve neredeyse bir isyan başlatıyorlardı. Abby daha sonra Hermione'yle aynı uçağa bindi; büyük siyah şapkası ve beyaz Chanel takım elbisesine rağmen Hermione de kalabalıktan nasibini alamadığı için çok üzgündü.

Uçağa giden merdivenleri tırmanırken Hermione, Abby'nin yırtık gömleğine ve mor kurdelenin koptuğu dağınık saçlarına onaylamaz bir ifadeyle bakarak şöyle dedi: 'Sen farklı bir nesilden geliyorsun Abigail, ışıklar, parlıtı ve şov dünyasıyla daha çok ilgilenen bir nesilden. Bir albümün kapağında neredeyse çıplak poz vermeyi kendime yediremezdim. Bizim neslimiz sadece müzikle ilgilenirdi.

Abby tam hiçbir şeyin müzikten daha önemli olmadığını söyleyecekti ki sevinçten nefesi kesildi. Sol sıradaki birinci sınıf koltuklardan biri yüzlerce ve yüzlerce kokulu sarı gülle doluydu. Christopher unutmamıştı. Bunu *ilişkilerinin* ilk günlerinde, zaman zaman onunla seyahat edemediği zamanlarda da yapmıştı.

Hermione'nin de sevinçten nefesi kesilince Öfkeli hareketlere geçti. "Bu güzel gül goncalarını koltuğumun yanına kim koydu?"

"Onlar benim için."

"Ama hayır," dedi bir Air France görevlisi. *"Elles sont pour Madame Harefield."*

Kendinden geçen Hermione daha sonra hostes Jean-Claude'dan - 'ne maço bir isim' - Abby'nin yanındaki koltuğa oturabilmesi için gülleri suya koymasını istedi. Ardından Christopher'dan gelen ve Hermione'nin yanında oturan herkesi o kadar kıskandığını, bu yüzden de koltuğu çiçeklerle doldurmak zorunda hissettiğini söylediği kartı okumaya başladı.

Hermione nezaketle, "Bu uçakta olacağını bilseydi bir istisna yapardı, Abigail," diye devam etti. "Sonra da, bir bakalım, oh evet, *"Sizinle tanışmak, Dame Hermione,"* aslında henüz bir dame değilim, *"bir rüyanın gerçekleşmesi gibiydi, bir sonraki karşılaşmamız için sabırsızlanıyorum,"* dedi.

Abby kasvetli bir şekilde, "Numara numaradır, numara numaradır," diye düşündü.

Hermione el bagajı için fazla bagaj ücreti ödemek zorunda, diye düşündü bir saniye sonra, her hostes kabarık kürk mantoları, makyaj çantalarını, 'ortağım Bobby ve oğlumuz Cosmo için - eve asla elim boş dönmüyorum' bitmek bilmeyen gümrüksüz hediyeleri her boşluğa yerleştirmek için çağrılırken.

"Ve havalandığımız anda güzel bir bardak şampanya ve biraz havyar bekliyorum Jean-Claude."

Abby Strad çantasına sarıldı. Bir Renoir ile seyahat etmek gibiydi. Uçuşlarda onu John'a bile götürürdü.

Hermione Christopher'ın notunu sevgiyle küçük zarfına yerleştirirken, bunlar bir zamanlar bana yazdığı sözlerin aynısı, diye düşündü uyuşmuş bir halde.

"Bu arada sana bir hediyem var, Abigail."

Belki de onu yanlış değerlendirdim, diye düşündü Abby, ta ki Hermione imzalı büyük bir fotoğrafını ve Strauss'un *Son Dört Şarkısı*'nı söylediği bir kaseti verene kadar.

"O kadar etkilendim ki," diye devam etti Hermione kendini beğenmiş bir şekilde, "Rupert Campbell- Black beni Mahler'de dinlemek için ta Bogota'dan kalkıp geldi."

"Beni kaydettirmeye geldi," diye itiraz etti Abby. Oh, ne yararı vardı ki?

"Yaşlı bir adama göre çok güzel olduğunu söylemeliyim.

"Güzel ellerini fark ettin mi?" dedi Hermione sanki yüzyılın buluşuymuş gibi.

"Gerçekçi ol," diye mırıldandı Abby. "Her yeri çok güzel.

"Çok güzel elleri var.

Tanrı'ya şükür, uçak pistte taksi yapıyordu. "Karısı nasıl biri?" diye sordu Abby.

Hermione kararlı bir şekilde, "Önemli bir kadın değil," dedi. "Bu yüzden daha sofistike ve olgun kadınlara ilgi duyuyor.

"Senin gibi," dedi Abby, hasta çantasını ararken.

Hermione başını eğdi. "Harika, işte Jean Claude şampanyayla geliyor.

Özellikle de *Kaderin Gücü'nü söylemeye* devam ettiğinde, Abby uyuyormuş gibi yaparak, Ixion gibi talihin çarkına bağlanmış hayatının zorbalığını düşündü. Paris'e ve Rusya'ya gönderildiğinde dayanılmaz bir ev hasreti çekmişti. Diğer kızlarla gerçek arkadaşlıklar kurmaya, dansa ya da randevulara gitmeye, rujlar üzerine tartışmaya, erkek arkadaşlarını etkilemek için iğrenç yemekler pişirmeye hiç vakti olmamıştı. Christopher onunla birlikteyken turne eziyeti katlanılabilir bir şeydi. Şimdi ise yalnızlığını düşünmek için sadece gelin odasında geçireceği sonsuz saatleri vardı.

Sonunda Heathrow'a vardıklarında, Howie'nin onu karşılamak için orada olmaması bardağı taşıran son damla oldu. Yardımcısı Rosalie Brandon özür dilemekle meşguldü. Ajansın yıldız piyanisti Benny Basanovich Frankfurt'ta bir orkestra şefine yumruk atmıştı ve Howie'nin uçup bunu halletmesi gerekmişti.

Sana en iyi dileklerini gönderdi, Abby. Seni Birmingham'a götürmek için bekleyen bir araba var. Howie'ye söz verdim' (Rosalie biraz utanmış görünüyordu), 'Bayan Harefield'a Rutminster'a kadar eşlik edeceğim. Yeni müşterimiz olacağı için hepimiz çok heyecanlıyız,' diye fısıldadı. 'Yarın size yetişirim. CBSO'ya bayılacaksınız.

Abby, MI'de doksanla giden limuzinin ön koltuğuna yığılmıştı. Dışarıda bahar arpaları hayvan tüyleri gibi titriyor, inek maydanozları yol kenarlarında savruluyor, alıç çitlerindeki beyaz çiçek başakları Benny Basanovich'in parmakları gibi yükselip alçalıyor, kuzular annelerinin yanında uyuyor, sığırlar batan güneşe doğru otliyordu. Arada sırada sevimli küçük bir köy ya da ağaçlarla çevrili uzun bir caddenin sonundaki büyük bir ev geçiyordu.

Bütün hayat bensiz devam ediyor, diye düşündü Abby umutsuzca. Arabanın içi denizin dibi kadar serin ve klimalıydı.

Birmingham Abby'yi geçici olarak neşelendirdi. Orkestradan ve Senfoni Salonu'nun muhteşem akustiğinden çok etkilenmişti. Ancak kahramanı Simon Rattle Viyana'daydı ve konuk orkestra şefi Sir Rodney Macintosh adında sevimli, kurnaz, yaşlı bir tilkiydi. Kısa boylu, kel, çok tombul, pırıl pırıl soluk mavi, kan çanağı gözleri ve düzgün beyaz sakalının üzerinde pembe ışıltılı bir yüzü olan Macintosh, siyah bir önlük, mor eşofman altı ve nasırları için delikler açılmış spor ayakkabılar giyiyordu.

Normalde Rutminster Senfoni Orkestrası'nın müzik direktörü olan Sir Rodney, uzun ve seçkin bir kariyerin sonuna yaklaşıyordu ve müzik dünyasındaki herkesi tanıyordu.

Abby'yi iki yanağından gıcıklayan öpücükler kondururken ilk sorusu, "Madam Harefield'la aranız nasıldı?" oldu.

"Onun bir inek olduğunu sanıyordum.

Rodney şok olmuş görünüyordu. "Bu çok kaba.

Tanrım, hata yaptım, diye düşündü Abby.

Rodney, "İneklere karşı çok kaba," dedi. 'Onlar çok masum, tatlı huylu hayvanlar,' dedi ve öyle bulaşıcı bir kahkaha attı ki Abby de ona katıldı.

Onu soyunma odasına götürürken, paytak paytak yürüyor ve sürekli gevezelik ediyordu.

'Hermione çok iyi bir cazibe okuluna gitmedi, değil mi sevgilim? Eğer gülmek istiyorsan onu erik rengi pantolonuyla Leonore'u söylerken gör, Oliver Hardy'den daha büyük bir poposu var.

'Rannaldini'nin BA'da şeflik yaptığını duydum' diye devam etti. 'Kesinlikle Hitler geçit töreninin en tepesinde, sevgilim, soğuk bir şehvet düşkünü, asla kalbe dokunmayan şehvetle hareket ediyor. İşte senin soyunma odan, benimkinin yanında, son derece lüks ve normalde Simon Rattle'a ait. Dikizlemek ister misin?'

"Ah evet lütfen," dedi Abby, halılarla örtülü kuyruklu piyanoya, kanepelere, notalara, mermer masanın üzerindeki büyük meyve kâsesine ve gümüş çerçeveler içindeki güzel çocuk fotoğraflarına hayranlıkla bakarak. Orkestra şefi olduğunda tıpkı böyle bir odası olacaktı.

Kendi soyunma odası çiçeklerle doluydu. Christopher, diye düşündü, bir umutla. Ama bunlar sadece Howie'den gelen turuncu zambaklardı, 'Üzgünüm bebeğim, sonra görüşürüz'; Rupert'tan gelen kırmızı güller ve 'İyi Şanslar'; çançiçekleri

ve Declan O'Hara'dan frezyalar, "*Ne zaman buluşacağız?*" ve son olarak Rodney'den "*Titreyen bir bekleyiş* içinde" tatlı ve baş döndürücü kokular yayan beyaz leylak dalları.

Abby ona sarıldı. Keşke onun gibi bir büyükbabası olsaydı.

"Seni yirmi dakika içinde alacağım, hayatım.

Abby çok gergindi. Saat altıdan beri otelin yatak odasında pratik yapıyordu. Aralarında, Rannaldini ve Christopher kendine olan güvenini yok etmişlerdi. Ama Rodney ona ilaç gibi gelmişti. Her ne kadar sevmediği solistlerin kadansları sırasında liderden aşırıldığı buzul nanelerini çıtırdattığı bilinse de, Abby'ye karşı daha tatlı olamazdı.

"Sen bir sanatçısın, sevgili çocuğum, kendini hangi tempoda doğru hissediyorsan o tempoda çal, biz de sana eşlik edelim. Muhteşem değil mi?" diye ekledi onu geniş ve yüksek salona götürürken. "Kiraz kırmızısı sandalyelere yazık, korkunç bir renk, ama neyse ki burada her zaman serserilerle kaplılar.

Rannaldini'nin aksine Rodney müzisyenler tarafından da çok seviliyordu. Lideri iki yanağından öptükten sonra zahmetle kürsüye tırmandı, bir sandalyeye çöktü, limon kokulu, mavi benekli bir mendille alnını sildi ve herkese gülümsedi.

"Zor kısmı bitti. En sevdiğim orkestrayla tekrar birlikte olmak çok güzel. Hepiniz o kadar muhteşem görünüyorsunuz ve o kadar harika çalışıyorsunuz ki, hiçbirinizin adını hatırlayamamamın zerre kadar önemi yok.

Orkestra kıkırdadı.

'Şimdi bu büyüleyici çocuğu tanıtmama gerek yok, BA'da Rannaldini ile korkunç zamanlar geçirdi, bu yüzden ona karşı özellikle nazık olmalısınız.

Orkestra Abby'yi dostça alkışladı. Kendi başlarına birer sanatçı olan orkestra, solistlerden etkilenmedi.

Rodney skoru açtı ve sopasını kaldırdı.

"Şimdi, lütfen kızlar ve erkekler birlikte oynayın, yoksa ritmimi nereye koyacağımı bilemeyeceğim.

Abby'nin dizleri, içeri girmeden önceki uzun bekleyişte onu zor tutuyordu ama ilk notasından itibaren dergiler ve kitaplar bırakıldı, bulmacalar terk edildi, vergi beyannameleri bir kenara bırakıldı ve müzisyenler, orkestral sesin gelgit dalgalarını delen çiğ, hüzünlü tatlılık karşısında huşu içinde birbirlerine baktılar.

Rodney ilk bölümün yarısında, "Büyüleyici, canım," diye durdu. 'Pirinç canlarım, eğer diminuendo biraz daha

daha belirgin, yani biraz sus.'

Sonra hayati bir fagot girişi kaçırıldığında: "On boyunca acı çekerek, sevgili oğlum, bu Laocoon. Hecelemede hep zorlanıyorum, artık Brahms'a konsantre olabilirsin.'

Provanın büyük bir kısmı, dün gece yanında oturduğu Prenses Diana'yı anlatmakla geçti, 'ne kadar da büyüleyici' ve Abby ve orkestra her şeye rağmen çalarken kürsüde uyukluyordu.

"Hangi orkestra ile çalışıyorum?" diye sordu, özellikle gürültülü bir tutti tarafından uyandırıldı.

"CBSO, Maestro," dedi lider sırtarak.

"Ah evet. Şimdi çocuklar, neden bu kadar mutluyuz? Çünkü Rodney Amca iş başında. Tiddle urn, tiddle urn, pom pom, ben söylediğimde birlikteydik.'

Rodney sopasını tekrar kaldırdı.

Çok garip bir ritmi vardı, çok yüksek ve sarhoşken çakan yavaş bir şimşek gibi dalgalıydı. Rannaldini gibi en iyi maestrolar, aşağı vuruşun altında belirgin bir klik sesi çıkarırdı, böylece orkestra tam olarak ne zaman gireceğini bilirdi. Ama Rodney kürsüdeyken, lider herkesi başlatmak için bir baş selamı verirdi, ama bu çok gizliydi çünkü orkestra ona büyük saygı duyuyordu.

"Kadans sırasında uyuyabilirim," diye uyardı Abby.

"Sizi ne zaman uyandırırım Sör Rodney?" diye sordu lider.

"Horladığımı duyduğunuzda.

Orkestra gülmekten kırıldı ama bu tür şakalara ve müzisyenlerin efsanevi vurduymazlığına rağmen, sonunda hepsi ayağa kalkıp Abby'yi alkışladı ve onlara salonun dört bir yanındaki koltuklara sızmış insanlar da katıldı.

Abby gözyaşlarına boğuldu ve soyunma odasına kaçtı.

"Rannaldini vurulmalı," dedi lider öfkeyle.

Rodney, Abby'yi bir fincan Earl Grey çayının üzerine oturttu ve tüm orkestra için beyaz karton kutularda aldığı yapışkan kremalı keklerden bir tane yemesi için ısrar etti.

'Bu akşam için endişelenme, çok güzel eleştiriler alacağız, çünkü sen nefes kesici derecede güzelsin, ben de yaşlıyım ve sakalım var. Seçkinliğe giden ne kolay bir yol - sakal bırakmak. Eğer müsaitseniz, konserden sonra küçük bir akşam yemeği yiyebiliriz.

"Yorulmayacak mısın? Abby kocaman bir ekler ısırdı.

'Kesinlikle hayır, aradan sonra gelen Maxwell Davies sırasında iyi bir uyku çekeceğim. Sabah Lucerne'deki evime gideceğim.

Abby Hyatt Otel'e döndü ve her zamanki rutinini izledi, öğle yemeğinde küçük bir kase makarna yedi, bu ona gerekirse konserden önce kusmak için zaman kazandırdı, kötü balık Tel Aviv'de onu sabote ettiğinden beri aldığı bir önlemdi. Sonra uzandı ama uyumadı çünkü Christopher'ın araması için dua edip duruyordu. Konser için yola çıkmadan bir saat önce saçlarını yıkadı, sonra soyunma odasında yirmi dakika ısındı, uvertür sırasında üstünü değiştirip makyaj yaptı, böylece gergin olmak için mümkün olduğunca az zamanı oldu.

Christopher'a meydan okurcasına, her hareketinde ışıldayan gece mavisi payetlerle kaplı çok kısa kolsuz bir elbise giydi ve saçlarını gevşek bıraktı ama kıpkırmızı bir fiyonkla yüzünü kapattı. Ayrıca gözlerine siyah göz kalemi sürdü ama Brahms'ın onu tekrar ağlatma ihtimaline karşı rimelini sürmedi.

Rodney, *Il Seraglio*'nun uvertürünü yönetmek için paytak paytak yürüdüğünde ve koca göbeğiyle zillerden birini uçurduğunda tüm orkestrayı ve seyircileri kahkaha krizine soktu.

On dakika sonra Abby'yi almak için içeri girdiğinde çenesi düştü. 'Yüce

Tanrım, çocuğum. Ne kadar da ezicisin. Bir kılıç sallamam gerekirdi. onları uzaklaştırmak için bir coptan daha iyidir.'

"Sen de harika görünüyorsun," diye iç geçirdi Abby. "O siyah-gümüş kuşağa bayıldım.

"Madam Harefield," dedi Rodney alaycı bir tavırla. 'Yeterince büyük bir tane nerede bulabileceğimi düşünemedim. Eğer bu kadın İngiltere için bowling oynuyor olsaydı, Ashes'i elimizde tutmakta hiç zorluk çekmezdik. Tiddle om pom pom. Gergin olmayın. Birmingham'ı bir ziyafet bekliyor.

Rodney ilk bölümde iki kez uyuklasa da, kadansın ardından uyanmayı ve orkestrayı kendine getirmeyi başardı. Seyirciler Abby'nin sesinin güzelliği ve yüzündeki hüznün karşısında büyülenmiş bir halde oturuyorlardı. Abby konçertonun son anlarının her zaman en hüzünlü anlar olduğunu düşünmüştür; Macar çingene tepeden aşağıya doğru koştururken, ayakları, renkli etekleri, küpeleri ve koyu renk bukleleri uçuşurken, sonra aniden mekanik bir oyuncak gibi parçalanırken ve tüm orkestra sessizleşirken, son iki ölçü boyunca, son üç gürültülü akordan önce topallayarak tökezlerken.

Her zaman Abby çaldığında, sonunda uzun bir sessizlik olurdu, sanki böylesine hüzünlü ve derin bir duyguyu bölmek rahatsız ediciymiş gibi. Sonra seyirciler çılgına döner, sağır edici bir alkış tufanı kopardı. Rodney döndü, tumbul ellerini iki yana açtı, başını bir yana eğdi - "Ne diyebilirim ki?" - sonra onu sıcak, kokulu bir ayıcıkla kucakladı.

Bir tekrar için ıldırın seyirciler uzun süre alkışlamaya devam edebilirdi. Abby onları memnun etmek, sonra da zaferinin tadını çıkararak yavaşça gevşemek istiyordu. Ama yirmi dört saatini Hermione'yle dalga geçerek geçiren Rosalie Brandon, martinet formuna geri dönmüş, Abby'nin soyunma odasında bekliyordu.

"Tekrar için vaktiniz yok, fuayede CD imzalamanız gerekiyor, sonra *Guardian*'la bir röportaj ayarladım, sonra da *Independent*'la akşam yemeği yiyeceğiz.

Abby, Rosalie'nin görüşmelerde hazır bulunmasından nefret ederdi. Çocukken de aynısı olmuştu ve annesi doktor onu muayene ederken odada kalması için ısrar etmişti.

"Sör Rodney ile akşam yemeği yiyeceğim," dedi kararlı bir şekilde, "Christopher, kondüktörlere yalakalık yapmadığım için beni azarlamayı hiç bırakmıyor.

Christopher haklı, diye düşündü Rosalie boncuk boncuk, Abby kesinlikle kendini aşıyordu.

İkinci yarı için temiz bir tişört giyerken şefin odasında pembe bir domuz gibi buharlanan Rodney, fuayeye giderken yanından geçen Abby'ye gösterişli bir el salladı.

"Sonra görüşürüz, Abbygator.

ALTI

Abby, Rodney'nin bir şey denemek için fazla yaşlı ve neşeli olduğunu düşünüyordu, bu yüzden orkestranın misafir şefleri ağırladığı dairede akşam yemeği önerdiğinde rahatladı.

Kondüktör odasından çıkarken, üzerinde büyük siyah bir pelerin ve tek gözünün üzerine hoyratça eğilmiş bir kasketle, "Yeterince bakıldınız," diye anons etti. Elinde, "Tesco'dan birkaç küçük ekstra," diye şıngırdayan bir taşıma çantası tutuyor ve *La Bohème*'den bir parça söylüyordu. "Gel bakalım Musetta, tüm kalplerin yiyicisi.

Kol kola meydanda ilerlerken, kafelerin, butiklerin, saçaklarda toplanmış güvercinlerin ve ısıltılı bir kanalın yanından geçerken, iki gün öncesine göre daha ince ama hâlâ pas rengi bir haleye sahip olan ay, gümüşü bulut demetlerinin arasından süzülüyordu.

Rodney, "Ayın etrafında dönmek bela demektir," diye iç geçirdi. "Umarım sabah vergi faturası gelmez.

Rodney'nin hemen yaktığı gazlı şömine ile daire son derece sıcaktı. Yosun yeşili duvarlardan müziğin devlerinin portreleri görünüyordu: Alfred Brendel, André Previn, Rannaldini, Giulini, Jessye Norman, Simon Rattle.

Rodney ona büyük bir kadeh Dom Perignon doldurduktan sonra büyük kuyruklu piyanonun başına oturarak, "Yakında orada olacaksın," dedi.

"En sevdiğin şarkı hangisi?

Abby'nin aklı karıştı.

Rodney birkaç akor tıngırdattı ve şarkı söylemeye başladı.

'Abby'yi ilkbaharda seviyorum,

Abby'yi sonbaharda seviyorum,

Abby'yi yazın cızırdarken seviyorum' dedikten

sonra anahtarı değiştirip Fransız aksanı yapıyor:

Abigail'e şükürler olsun.

Abigail'in her gün daha iyi olması

için. Abigail için şükürler olsun.

Çok heyecan verici bir şekilde büyüdü.

Çok tatlı ve yaramaz görünüyordu, Abby onu parlak kel kafasının üstünden öptü.

Abby'yi koyu renkli, altın rengi şam kumaşından bir kanepeye oturtuktan sonra, önünde kendi resmi olan *Klasik Müzik* dergisinin son nüshasıyla birlikte ona çırpılmış yumurta hazırlamaya gitti. Abby haftalardır ilk kez gevşediğini hissetti. Neden bütün tatlı adamlar eşcinseldi?

Ancak Rodney beş dakika sonra geri döndüğünde, neredeyse boş şişeyi sallıyordu, İngiliz Eğreli Otu kokuyordu ve üzerinde mavi-beyaz çizgili bir kasap önlüğünden başka bir şey yoktu. Rodney'nin aşağı ritmi biraz zayıf olabilirdi, ama hiçbir şey çizgili önlüğü bir dükkan perdesi gibi durmaksızın kaldıran yukarı ritminden daha vurgulu olamazdı.

"Benim güzel çocuğum. Rodney şişeyi şöminenin üzerine koyarak hızlı adımlarla ilerledi.

"Tanrım," diye bağırdı Abby.

Her iki kapıya da uçuş kesilmişti, bu yüzden mümkün olan tek çıkış yolunu seçti ve kahkahalara boğuldu. Bir saniye sonra Rodney de ona katıldı ve gözyaşları yanaklarından aşağı akana kadar kanepeye yığıldılar.

Abby gözlerini silerek, "Senin eşcinsel olduğunu düşünmüştüm, çünkü lideri öptün ve çok sempattın," dedi.

"Aman Tanrım, tam tersini söyleyen dört eşim var. Oh neyse, denemeye değerdi. Bu kadar güzel ve bu kadar uzun olmamalısın. Göz hizasındaki o çarpıcı göğüsler her türlü cazibenin ötesinde."

"Son karına ne oldu?"

"Üç yıl önce öldü, Tanrı onu korusun. Harika bir kızdı, geceliğiyle konçertolar çalardı, böylece sonrasında hemen yatağa gidebilirdi.

"Çok yalnız olmalısın.

"Çok değil hayatım, insanın her zaman birkaç küçük arkadaşı olur. "Peki, sen bornozunu giy, ben de çırpılmış yumurta yapayım.

Daha sonra, Rodney'nin ona Büyük'le ilgili hikâyeler anlattığı eğlenceli bir akşam geçirdiler.

"Henry Wood bana donanmadan çıktıktan sonra ilk konserimi ve ilk puromu verdi. Büyüleyiciydi. Bir balo yapmalısın, sevgilim. Bayılırsın.'

"Benden istediler," dedi Abby hüzünle, "Christopher çok fazla para istedi.

Rodney kaşlarını çattı ve konyak bardağını doldurdu.

'Bu konçertoyu çok sık dinledim, ama bu gece bana onu tamamen yeniden dinlettiniz. Hepimizin özlemini çektiği o garip heyecanı hissettim. David Gower'ı ilk kez sopayı eline alırken gördüğüm ya da Jacqueline du Pré'yi ilk kez yayı eline alırken duyduğum gibi. Eşsiz iki özelliğiniz var; bir seyirciyi esir alma yeteneği ve asla başkasınıkiyle karıştırılamayacak eşsiz bir ses. Ama korkunç derecede mutsuzsun, değil mi sevgilim?' Nazikçe onun ağrıyan boynuna masaj yaptı.

Abby de ona Christopher'dan bahsetti.

Rodney, 'Biz ona burada Chris-too-far deriz,' diye gözlemledi. 'Açgözlüdür, sanatçıların her zaman çok zorlar, tükenmeden önce onlardan mümkün olduğunca çabuk çok para alır. O enfes konçertodan sonra dinlenmene izin verilmeliydi, ya da en azından yarın izinli olmalıydın, böylece biraz eğlenebilir ve başka şeyler yapabilirdin.

"Kondüktörlük yapmak istiyorum.

Rodney, 'Dünyanın kadın orkestra şeflerine ne kadar hazır olduğunu bilmiyorum,' diye düşündü. 'İktidardaki kadınlar genellikle astlarına karşı gereksiz yere acımasızdır. Thatcher, korkunç bir kinle tepki veren kabinesini eziyor. Müzikal olarak yeterince iyisin hayatım, otoriten de var ama konser biletlerini genelde kadınlar ve eşcinseller alıyor. Abby'nin kaburgalarına kurnazca bir dürtme yaptı. "Ve dümende göz alıcı bir adamı tercih ederler ve orkestralar çok hilelidir, ancak seni severlerse geçinebilirsin.

"Peki ya Edith Spink?" diye itiraz etti Abby.

"Edith bir delikanlı ve beste yapmayı da biliyor, ancak son senfonisi sanki sarhoş aylar tencere kavgası yapıyormuş gibi tınlıyordu.

"Gitmeliyim," diye ayağa fırlayan Abby, birden onun ne kadar yaşlı ve yorgun görüldüğünü fark etti.

Onu kapıya kadar götürürken, gelip Lucerne'deki evinde kalması için yalvardı.

"Göl kenarında ve oldukça büyüleyici, geçiş olmayacak, izci onuru, ve sen gelip Rutminster'daki orkestram için çalacaksın, orası da büyüleyici bir yer, ve çocuklarım ve kızlarım seni çok sevecek.

"Senin için toparlanayım mı?" diye sordu Abby. Rodney başını salladı.

"Bavulumun üzerine eğildiğini görmek," diye nazikçe poposunu okşadı, "benim için çok fazla olurdu. İyi geceler, benim yeni küçük arkadaşım. Yanağından öpmek için parmak uçlarında durdu.

'Hoşuna giderdi, biliyorsun, eski bir kemanla çalınan pek çok güzel melodi vardır ve ben senin Stradivarius'unla karşılaştırıldığında bir bahar tavuğuyum.

Hala gülerek Hyatt Otel'i'ne ve gerçekliğe dönen Abby, Christopher'dan gelen ekspres bir paket buldu.

Kefaret olarak altın bir bilezik ya da elmas bir iğne almayı umarak heyecandan çılgına dönen Abby, kağıdı yırtarak açtı ve Mozart konçertolarının CD sözleşmesinin altı kopyasını buldu. Nereyi imzalaması gerektiğini söyleyen çuha çiçeği sarısı çıkartmalarla kaplıydı. Ayrıca Christopher'dan sözleşmeleri hemen iade etmesini emreden kaba bir not da vardı. Yarın Heathrow'da onu Wigmore Hall'daki prova ve resitale götürecek bir araba bekliyor olacaktı. Ertesi gün LSO ile Bartók konçertosunu kaydetmeye başlayacaktı.

"Eğer Declan O'Hara ya da Rupert Campbell-Black sizinle temasa geçmeye çalışırsa, onlara karşı koymanız için size ne kadar ısrar etsem azdır," diye bitirdi Christopher. "Rannaldini anlaşmasını bozabilecek tek şey bu.

Hemen Rupert'ı arasam iyi olacak, diye düşündü Abby.

Beş Mozart konçertosu, sevdiği müzik, zorbalık ve çılgılık kavgaları yüzünden sonsuza dek bozuldu.

Omuzları, kolları, sırtı ve boynu hâlâ ağrıyordu. Eski günlerde Christopher onu tedavi etmiş, otlar ve mentol karışımı Tiger Balm sürmüş ve er ya da geç parmakları zevk peşinde aşağı doğru inmişti. Abby bu anıyı hatırlayınca inledi.

Kemanını kutusundan çıkarıp tellerini kolonya ile temizledi, ardından pürüzsüz kanatlarının ve denizati kafasına doğru kıvrılan narin boynunun tozunu aldı.

'Sen ve ben dünyaya karşıyız, küçük keman,' dedi üzüntüyle. 'Eğer seni yeterince iyi çalmazsam, banka seni tekrar geri alır. İki yüz seksen yıl boyunca çok fazla sefaletle tanık olmuş olmalısın, ama hiç benim kadar yalnız ve istenmeyen biri tarafından oynandın mı?

Ama bu doğru değildi, Rupert onu istemişti ve bu akşam kayıtlarını imzalamasını istediklerinde erkeklerin elleri titremiştir. Hatta

Rodney'nin neşeli filvari geçişi ona arzulanabilir olduğunu hissettirmişti.

Bu kadar yalnızdı, çünkü Christopher onu istediğinde tanık istememiş, tüm arkadaşlarını ve hatta gürültücü şişman annesini bile uzaklaştırmıştı. Bütün gece odasında volta atarak gökyüzünün aydınlanmasını ve şehrin ortaya çıkışını izledi.

Çok aşağıda, bir çiçeğin taç yaprakları gibi ortalarından tutturulmuş parlak renkli mavnaların yüzdüğü kanalın şişe yeşili, yağlı sularını kaplayan, kendisinin de oturmayı çok isteyeceği türden, pastel renkli, şirin evlerin sıralandığını görebiliyordu. Buldozerlerin ve vinçlerin eski, güzel, kırmızı binaları, kiliseleri, toplantı evlerini ve uzun boruları olan bir fabrikayı dümdüz etme sürecinde olduğu her yer enkazdı. Hayattan zevk almaya fırsat bulamadan yıkılacağım, diye düşündü Abby, gözleri yolların ve köprülerin altından akan kanalın yolunu takip ederek, tüylü beyaz köpeğine sopa atan bir adamın yanından geçerek, bir sıra koyu selvi boyunca, şehrin gürültüsü arasında başını eğerek sisin içine doğru ilerledi. Küçük kırmızı saat kulesinin ibreleri altı buçukta birleşti.

Abby çılgına döndü. Laocoon gibi bağlanmıştı, kurtulması gerekiyordu. Önce Rannaldini'nin sözleşmelerini pencereden dışarı fırlattı. Mavi mutsuzluk kuşları, aşağıya doğru uçtular. Sonra Heathrow'a giden en erken servise bindi ve Concorde'a yer ayırttı.

Fazla şampanyanın etkisiyle, Rannaldini ile Beethoven konçertolarını kaydeden güzel piyanist Rachel Grant hakkında *Independent*'ta çıkan bir habere ağıladı. Belli ki *The Scorpion*'da kocasının eski metresinin evinden gizlice çıkarken çekilmiş bir fotoğrafını gördüğü için uçurumdan yuvarlanmıştı. Muhabir, "*Müzik için ne trajik bir kayıp*" diye yazdı.

Abby şampanyaya geri döndü.

New York'a yaklaşırlarken sarhoş bir halde, "Ben ölümsüzüm," diye düşündü. İsteseler bu uçağı uçurabilirim ve doğruca Christopher'ın kalbine uçabilirim.

Kendini hâlâ ölümsüz hissettiği için inişte Christopher'ı aradı ama dışarıda olduğunu öğrenince tamamen yıkıldı. Çıkarcı sarışın sekreteri Sandra dışıye gitmişti. Christopher'ın cep telefonu da kapalıydı. Muhtemelen popüler olmadıkları bir kayıt seansındaydı.

Abby umutsuzluk içinde, şampanyanın etkisiyle Riverside'daki dairesine gitmek üzere bir taksiye bindi. Coğrafya onu ele geçiriyordu. Burası New York'tu, her tuğla ve sokak numarası ona bir zamanlar mutlu olduğunu hatırlatıyordu.

Christopher. Nehir gri, fok balığı benzeri ve düşmanca görünüyordu, tekneler taşıtlar gibi ağır ağır akıntıya doğru ilerliyordu. Birisi asansörün kapısını açık bırakmıştı, bu yüzden çantalarını beş kat yukarı çıkarmak zorunda kaldı.

İçeri giren Abby, soluk şeftali rengi duvarları ve koyu şeftali rengi halıyı görünce memnuniyetle iç geçirdi. Oturma odasına girdiğinde boş bir şampanya şişesi, iki bardak ve bir vazoya kabaca sıkıştırılmış bir demet soluk sarı gül görünce irkildi. Abby'nin aklına ilk gelen şey hırsızlar oldu. Gözleri duvarlarda ve mobilyalarda gezinerek resimleri, süsleri ve gümüşleri kontrol etti ama her şey yerli yerinde görünüyordu.

Sonra, karanlıkta ayak parmağını bir köpek çanağına vurmaya kadar acı verici bir şekilde, bir sandalyenin üzerinde asılı duran gri iğne şeritli ceketini fark etti. Christopher'a verdiği timsah derisi cüzdanın cam masanın üzerinde, eve girebilmesi için sevgiyle kestiği anahtarların yanında ne işi vardı? Rupert'tan gelen mektup çoktan açılmıştı.

Bir şekilde Abby'nin bükülen bacakları onu yan odaya taşıdı. Her zaman güzel bir yatak odası istemişti. Diğer yıldızlar bir gecede gelen şöhreti Ferrariler, yatlar, Picasso'lar ya da Central Park'ta bir çatı katıyla kutluyorlardı. Ama Abby, günde dokuz saat pratik yaparken ve cereyanlı salonlarda küçük, kayıtsız seyircilerle yüzleşirken, sadece bir mutluluk çiçeğinin hayalini kurmuştu.

Odanın ortasında, kıpkırmızı kadifeyle zengin bir şekilde süslenmiş, allık pembesi şakayıklarla el baskısı yapılmış geniş bir sayvan vardı. Yarım düzine beyaz dantel yastık, tiz ve bas klavyelerden oluşan bir desenle karmaşık bir şekilde dokunmuş olan ferforje yatak başlığına karşı Himalayalar gibi yükseliyordu; Christopher'ın üstünde ve altında elektrikli bir yılan balığı gibi kıvranırken tutunmak için mükemmeldi.

Christopher'ın Tithonus'un aksine asla yaşlanmaması için bir ışıktandırma uzmanı çağırmıştı.

Duvarlarda yine kıpkırmızı kadifeler, cilalı zeminde gül desenli halılar ve kırmızı lake komodinlerin üzerinde, on gün önce bıraktığı yerde, yaprakları sarmaya ve yaşlı, gevşek eller gibi kırışmaya başlayan iki büyük zambak vazosu vardı.

Kıpkırmızı neşe yatağındaki tek leke, Christopher'ın sekreteri Sandra'yı hiç de dişe dokunmayan bir şekilde doldurmasıydı.

Dehşet dolu sessizliği Abby bozdu.

'Bu yüzden bana New York'ta bir daire almamı söyleyip duruyordun, böylece beni turneye gönderebilecek ve bu şişko serseriye rahatça becerebilecektin,' diye bağırdı. 'Neden ofis halısını ya da bizim gibi Volvo'nun arka koltuğunu kullanmadın?

Eskiden? Beth'in Sandra'dan haberi var mı? Beth'i üzmemenin önemli olduğunu düşündüm.

Etrafına bakınca dolap kapaklarının açık olduğunu fark etti. Sandra belli ki kıyafetlerini deniyordu. Tavuskuşu mavisi bir parti elbisesi yerde ters duruyordu. Yatağın yanında bir şişe limon ve biberiye yağı duruyordu.

"Bu tür şeylerle uğraşmana şaşırdım Sandra," dedi Abby, neredeyse kibarca, "Christopher'ın masaj yaptırmaktan hoşlandığı tek şey egosudur.

Christopher donmuş bir an için panikledi - sonra Sandra'nın altından sıyrıldı ve beline kırmızı bir havlu sararak Abby'ye doğru ilerledi.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye gürledi. 'Wigmore Hall'u yüzüstü bırakmaya nasıl *cüret* edersin? Umarım uçaktan inerken fotoğrafınız çekilmemiştir, yoksa başka bir rezervasyonu kabul ettiğinizi anlarlar. Shepherd Denston bu konseri destekliyor, çok para kaybedeceğiz,' komodinin üzerindeki saatine baktı, 'eğer o uçağa hemen geri dönmezsen.

Abby şaşkınlıkla ona baktı.

"Duyduklarıma inanamıyorum. Ellerini kulaklarına götürerek mutfığa doğru tökezledi.

Christopher onu takip etti, blöf yapmaya kararlıydı.

Ne cüretle Rupert'ın arkasından iş çevirir; ne cüretle Rosalie'yi yüzüstü bırakır ve o yaşlı, rezil Rodney Macintosh'la kaçır.

Abby'nin gözleri yuvarlanıyordu, dışarıdaki nehir gibi şoktan grileşmişti. Christopher nefesindeki şampanya ekşisinin kokusunu alabiliyordu. Abby ona Rannaldini'nin sözleşmesini pencereden attığını söylediğinde öfkесinin doruk noktasına ulaşmıştı.

'Şimdi Birmingham güvercinleri tarafından çöpe atılıyor, ki hak ettiği de bu. Beni hiç umursamıyorsun. Ben sadece meyve makinesindeki ebedi ikramiyeyim. Bu daireyi almak için kaç milyonluk oynadım ve sen onu kirlettin. Bu sefer mahvettin.'

Sandra'nın gül saplarının dibini düzeltmek için kullandığı oyma bıçağını eline alan Abby, diğer elini geriye doğru eğdi ve neredeyse soyut bir şekilde bileğinin iç kısmındaki biro izi kadar silik damarları inceledi. Sonra bıçağı kaldırarak saat kayışının yarım santim yukarısından derin bir kesik attı.

Elinin bir kardelen gibi sarktığını, kan fışkırdığını ve ajansın geçim kaynağının fışkırdığını gören Christopher, sağ elini kesmesini engellemek için öne atladı.

"Tanrı aşkına, eğilen elin değil.

YEDİ

Abby hastaneye yetiştirildi. Mikro, nöro ve plastik cerrahlar kariyerini kurtarmak için dünyanın dört bir yanından geldiler. Büyük bir kan nakli de dahil olmak üzere yedi saat süren bir ameliyatın ardından, hem tendonları hem de arterleri onarmayı ve sinir kılıflarını dikmeyi başardılar. Sinirler kesildiği için kendine geldiğinde çok fazla acı çekmedi. Sinirler günde bir milimetrelilik bir hızla acınacak kadar yavaş bir şekilde geri büyüdüğü için bu daha sonra gelecekti.

Sakinleştiriciler, antibiyotikler ve serumdan akan ağrı kesicilerle ağır bir şekilde uyutuldu. Danışmanlar ve cansız parmakları nazikçe oynatmak için fizyoterapistler de akın etti.

Abby'nin hiç hareketi kalmamıştı. Elini kavrayamıyor, başparmağını küçük parmağına doğru hareket ettiremiyor, parmaklarını açıp kapatamıyor ya da hiç oynatamıyordu. Elinin bir akbaba pençesi gibi kasılmasını engellemek için aylarca atel takması gerekecekti, bu da tüm kasların ziyan olacağı anlamına geliyordu.

Abby'nin sorduğu tek bir soru vardı: Bir daha keman çalabilecek miydi?

"Zamanla," dedi baş danışman. "Eğer fizyoterapiye devam ederseniz. Sinirlerin yenilenmesi en az bir yıl sürecek, o zaman daha fazlasını söyleyebileceğiz. Bir daha konser standardında çalıp çalamayacağınız şüpheli. Günümüzde genç solistlerin üzerinde çok fazla baskı var.

Abby yıkılmıştı. Saatlerce kontrolsüzce ağladığı ya da boşluğa baktığı için akıl sağlığından endişe ediyordu.

Sırf Christopher'ın boa-kısıtlayıcı kısı kacından kurtulmak için, artık onu sevmediği için ona inat Tanrı vergisi yeteneğini nasıl kasten yok edebilirdi?

Christopher hikâyeyi örtbas etmeye çalışmış, küstahça Abby'ye hiçbir şey söylememesini tembihlemiş ve kendisini turnikesi Abby'nin hayatını kurtaran yalnız izci kahraman olarak tanıtmıştı. Ne yazık ki Abby'nin kaldığı bloktaki kapıcı Sandra'nın girip çıktığını fark etmişti. O tokmakları kim aceleyle unutabilirdi ki?

Christopher aynı zamanda çok fazla insana patronluk taslamış, onları ezmiş ve basında çok fazla dostu olması için çok fazla öğle yemeğinin parasını ödemekten kurtulmuştu. Sonuç, özellikle de eşsiz bir yeteneğin böylesine trajik bir şekilde kaybedilmesiyle büyük bir skandal oldu.

"TIGRESS VE CHEATER," diye bağıırıyordu manşetler, için için yanan Abby ve kendini beğenmiş Christopher'ın kocaman resimlerinin üzerinde. Christopher, Beth'in öğrendiği gerçeği hakkında da yalan söylemişti. Beth'in hiçbir fikri yoktu ve böyle bir ihanet karşısında yıkılmıştı, bu da Abby'nin kendini çok daha kötü hissetmesine neden olmuştu.

Bu durum Hermione'nin de işine gelmedi; Hermione önce bu yoğun ilgiden rahatsız oldu, sonra da ilginin azalacağına dair bir işaret görmeyince paraya kıyıp New York'a uçmaya karar verdi.

"HERMIONE MERHAMET ÇİZGİSİNDE," diye duyuran *The Scorpion*, büyük divanın hastane merdivenlerinde, Abby'ye hediye olarak çoktan solmuş bir demet gül ve etiketi çıkarılmış son CD'sini tutarken çekilmiş bir fotoğrafını yayınladı.

Otuz saniye sonra Abby'nin histerik bir halde onu dışarı attırmak için aşağıya indiği gerçeğini görmezden gelen Hermione, daha sonra muhabir ordusuna Abigail'e hayır işlerine katılmasını tavsiye ettiğini söyledi.

"Ruanda'daki yoksul insanları düşün," diye ısrar ettim. "En azından harika şefkatli hastane personeli tarafından bakılıyorsun." Umarım son CD'm *Heavenly Hermione*'nin kutsal mesajı ona ruhani bir ferahlık getirir.

Büyük bir Valium iğnesi vurulmak zorunda kalan Abby, beş dakika sonra Rupert içeri girdiğinde hiç de neşeli değildi. Xav'ın doğum lekesi için lazer ameliyatını kontrol etmek üzere New York'taydı ve kafasında bir taşıma çantasıyla gelmişti.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye hırladı Abby.

"Hermione'den saklanıyorum.

"O sadece senin güzel ellerinle ilgileniyor ve onlar da hâlâ ortada. 'Aslında makyaj bölümüne girmek için savaşmakla çok meşgul.

Televizyon yıldızı haline gelen danışmanlar, sizin gelişiminiz hakkında bültenler yayınlıyorlar.

Elindeki poşeti çıkardı ve saçlarını düzeltti. Üzerinde, uzun mavi gözlerine ve Abby'nin penceresinden görebildiği mavi gökyüzü parçasına uyan, buğulu mavi bir gömlek vardı. Sonsuza dek kaybolmuş gibi görünen güneşli dış dünyanın bir parçası.

"Zavallı yaşlı ördek," dedi Rupert, Taggie'nin düşüklerinin kasvetli dehşetini hatırlayarak. "Bir bebek kaybetmek gibi bir şey olmalı.

"Çok, çok daha kötü," diye tersledi Abby. 'Binlerce bebek kaybetmek gibi. Ne zaman bir konser versem, doğum yapıyorum.

Rupert onun görünüşü karşısında dehşete kapıldı. Koyu renk saçları nemli ve düz bir şekilde kaşlarına dökülüyordu. Etten yoksun yüzüne her zamankinden daha fazla perili, ağır gölgeli sarı gözler hâkimdi. Geriye kalan tek dolgunluk alt dudağının kıvrımındaydı. Yirmi kilo kaybetmişti. Onun kambur, geniş omuzlu, uzun bacaklı vücudunu gören Rupert, siperlerde ölümcül şekilde yaralanmış, mermi şoku geçirmiş bir genci anımsadı.

Dolmakalemini çıkararak sağ bileğinin iç tarafına, eliyle birleştiği yere mavi bir çarpı işareti çizdi.

'Düzgün bir şekilde üstünü düzeltmek istiyorsan burası tam yeri. Kolunun çok yukarısına yaptın, bu da sinirlerin tekrar büyümesinin daha uzun süreceği anlamına geliyor.

"Öyle mi?

Elbette olacaklar. Los Angeles Olimpiyatları'nda sinir sıkışması yaşadktan sonra altı ay boyunca hiçbir şey hissetmedim; Ricky France-Lynch'in kolu neredeyse üç yıl sürdü; damadım Luke'un eli bir polo topu tarafından ezildi. Hepimiz iyileştik.

Ona bir demet vadi zambağı ve bir baş sarımsağın küçük gümüş bir kopyasını getirmişti.

'Bu kötülükleri uzaklaştırmak için, onu her zaman yanında taşıyacaksın. Taggie de sana bir kutu şekerleme yaptı. Sevgilerini gönderdi ve çok üzgün olduğunu söyledi.

"Teşekkürler," dedi Abby kayıtsızca. "Bebeğini aldın mı?

"İki tane var, Xavier ve Bianca. Geçen hafta onları eve getirdik. Damatlar kapıya eve hoş geldin pankartı asmışlardı ve yolun her tarafına balonlar yerleştirmişlerdi. Edith Spink, Cotchester Oda Orkestrası'nı bir otobüsle getirip "Tebrikler" şarkısını çaldırdı. Bütün köpekler fiyonk takmıştı, harikaydı. Xavier gözlerine inanamadı. Şimdi her yerde yürüyor. İlk kelimesi de babacığım oldu, yani belli ki diplomat olacak.

Rupert kocaman bir esnedi.

'Kusura bakmayın, şu sıralar pek uyuyamıyoruz. Bianca'nın rutini tamamen uyumsuz.'

Özellikle de Abby'nin parmaklarında kangren olup olmadığını kontrol etmek ve Rupert'a bakmak için gelen hemşireler tarafından sürekli bölündüklerinde, Abby'nin gözyaşları daha da korkunç hissetmesine neden oldu.

"Bana kara kara düşünmek için bir saniye bile vermiyorlar," diye inledi Abby. "Ve Tanrım, danışman saat üçte gelecek.

'Bu saçmalıklara inanma,' dedi Rupert. 'Seni çözebilecek tek kişi kendinsin. Şu sıralar Penscombe'a danışmanlar akın ediyor. Taggie'ye aşık olan ve siyah bir çocuk evlat edindiğimiz için felaket kehanetinde bulunan, adem elmalı, korkunç sakallı biri var. Dün bana Xav'a kendi ülkesinin geleneklerini öğretip öğretmeyeceğimi sordu. "Xav'a kahvaltıda bir kola vermemi mi istiyor?" dedim.

Ama Abby dinlemiyordu, kendi trajedisine çok fazla kapılmıştı.

"Declan'ın programını şimdi yapamam," dedi somurtarak, "eğer bunun için geldiyseniz.

Rupert'in yüzü yumuşadı.

'Seni görmeye geldim, çünkü çok endişeliydim ve senden çok hoşlanıyorum. Klasik müzik beni çok sıkıyor, bana ilk karımı hatırlatıyor, ama sen onu iyi bir Altın Kupa kadar heyecanlı hale getirdin,' dedi Rupert etrafına bakınarak.

Abby ağlamaya başladı. Rupert onu kollarına aldı.

Abby bir an için kaslarının sıcaklığının tadını çıkararak ona sarıldı, sonra danışman içeri girdiğinde öfkeyle bağırdı: "Mezarın ötesinden başka huzur yok mu?

"Böyle konuşma," diye azarladı danışman. Rupert'a, 'Harika gidiyor,' diye ekledi.

"Gitmeliyim," diye ayağa kalktı Rupert. 'Tek çözüm,' diye Abby'nin saçlarını karıştırdı, 'orquestra şefi olmak. O boktan Rannaldini'nin biraz rekabete ihtiyacı var.

Kargaşa içindeki Shepherd Denston da hızla aynı sonuca varıyordu.

Howard, Londra'da Christopher ve genç Howie ile yaptığı bir konferans görüşmesinde, "Abby işini düzgün yapsaydı," diye homurdandı, "James Dean ya da Marilyn Monroe gibi kült bir figür haline gelebilirdi.

Genç Howie, 'Yeterli kilometre yok,' dedi. 'Yaşaması daha iyi. Onun için yapacak bir şeyler bulmalıyız.

Shepherd Denston'ın paraya ihtiyacı vardı. Sadece Long Island'daki evler ve Abby'nin muazzam geliri beklentisiyle alınan yaşlı efendiler ve genç metresler değildi. Ajans aynı zamanda Doğu Avrupa'daki konserleri destekleyerek tehlikeli bir şekilde genişlemiş, ancak yeni özgürleşen halkların kültürden çok yeni arabalara aç olduğunu fark etmişti.

Howard, "Rannaldini ile sözleşme imzalanmamış olması ne yazık," dedi.

"Strad'ını geri alsak iyi olur," dedi Christopher hızla. 'Boş durmasına izin veremeyiz. Maria'nın iyi bir enstrümana ihtiyacı var.

Maria Kusak, Abby'nin en azılı rakibiydi ve ajansın yükselen yıldızlarından biriydi. 'Abby'nin intiharı atlatmış olması, uyuşturucuyu bırakması ya da Anoreksiyayı kırmak halkın sempatisini uyandıracak,' dedi Howie, sonra sekreteri Benny Basanovich'in Münih'te çok sarhoş olduğunu ve piyano taburesinden düşmeden önce Prokofiev'in *Üçüncü Konçertosu*'nun sayfalarını atladığını söyleyen bir faks uzatınca inledi.

"Tek çözüm," dedi Howard, "biz elinin iyileşip iyileşmeyeceğine bakarken onun da yönetmeyi öğrenmesi.

Ancak şimdilik, Abby skandal yatışana kadar ilgi odağı olmaktan uzak durmalıydı. Kazadan sonra Christopher'a rahatsız edici derecede sert şeyler söyleyen Sir Rodney Macintosh, cesurca imdadına yetişti ve Abby'ye Lucerne Gölü'ndeki evini kullanmayı teklif etti.

"Kır çiçekleri bu dünyanın dışında sevgilim ve dağ havası Krug'dan daha saf ve daha canlandırıcı.

Rodney'nin huysuz sanatçılara alışkın olan eski hizmetçisi Gisela, Abby'nin gücünü artıracaktı. Dünyada üzerinde çalışabileceği her nota vardı. Kendisine temel bilgileri öğretecek bir fizyoterapisti ve bir dizi öğrenci orkestra şefi olabilirdi.

Herkes Christopher'ın Abby'nin hayatından çıkması gerektiğine karar verdi. Lucerne'in iyi bir fikir olmasının bir başka nedeni daha vardı. Gelecekte Abby'nin kariyeri Londra ofisi ve Benny Basanovich'in neden olduğu kaosu çözmek için Avrupa'nın dört bir yanına koşturmadığı zamanlarda Howie Denston tarafından idare edilecekti.

SEKİZ

Elinde gümüş sarımsak dişiyle Abby Lucerne'e vardı. Rodney onu karşıladı ve 'La Donna e mobile' şarkısı eşliğinde 'Bugün bütün erkekler ucuz, dünden daha ucuz' diyerek onu göl kıyısındaki evine götürdü.

Flasher's Folly olarak bilinen bu ev, göle doğru kocaman tüylü bir tırtıl gibi uzanan ağaçlık bir yarımadanın kasaba tarafında yer alıyordu. Evin kendisi kare şeklinde, siyah çatılı, yosunlu kırmızı bir çatıya ve beyaz salkımlarla boğulmuş sıcak sarı duvarlara sahipti. Meşe ön kapı su kenarından otuz metre uzaklıktaydı. Evin arkasında hanımelleriyle çevrili bir çimenlik, gül sütunları ve iki pınarın beslediği bir su bahçesi vardı. Bahçeyi dağlardan ayıran bir meyve bahçesi ve ıhlamur ağaçları vardı. Rodney'nin dördüncü karısı, geceliğiyle konçertolar çalan karısı, açıkça harika bir bahçivandı.

Rodney, "Yıllar boyunca harika partiler verdik," diyerek Abby'nin omzunu sıktı. "Sıcak hava dalgalarında sık sık gece yarısı gölde çırılçıplak yıkanırdık.

Tavan arasının tamamı Rodney'nin tren setleri için ayrılmıştı. Raylar üzerinde aynı anda on treni hiç çarpışma olmadan çalıştırabiliyordu.

"Yöneticiliğin sırrı aynı anda on şey yapabilmektir.

Abby'nin büyük yatak odası ikinci katın büyük bölümünü kaplıyordu ve ön ve arka tarafında pencereler vardı. Beyaz-sarı muslin perdeli dört direkli bir yatağın yanı sıra bir piyano, bir pikap, Purcell'den Gorecki'ye kadar tüm notalarla dolu kitap rafları, Viktorya dönemine ait bir piskopos cüppesi giyen pelüş bir ayı ve soluk Parma moru duvarlardaki diğer resimlerin arasında Rodney'nin misyoner olan ikinci kuzeni Myrtle'ın bir portresi vardı.

Evde Gisela'nın yanı sıra Rodney'nin kedisi Shostakovich de vardı; uzun gri tüyleri ve iri turuncu gözleri olan, genellikle güneş ışığı havuzlarında yatan, ama şu anda Abby'nin bacakları arasında dolanan, mutfaktan gelen baş döndürücü *coq au vin* kokusuyla çılgına dönmüş, kocaman, tembel bir büyücü.

"Vay canına, bir kediye sahip olmak ne kadar güzel. Abby coşkuyla Shosty'yi okşamak için eğildi. Ancak onu kucağına aldığı anda sol eli onu taşıyamadı ve Shosty yere düşerek kabarık gri artı dört ayakları üzerinde zıpladı.

Rodney güven verici bir şekilde, 'Efendisi gibi ayaklarının üzerinde durur,' dedi.

Rupert gibi o da Abby'nin görünüşü karşısında dehşete kapılmıştı; uzun boylu, zayıf ve solgun, yıldırım çarpmış bir ağaç gibiydi. Sol eline sürekli dokunuyor, herhangi bir duygunun geri gelmesi için çaresizce çırpınıyordu.

Dikkatini dağıtmak için onu ön pencereye götürdü. Dışarıda, parıltıyan soluk mavi göl, toz mavisi sisle ve ufuksuz gri-mavi gökyüzüyle birleşiyor gibiydi. Ama yavaş yavaş karlı beyaz tepeler görünmeye başladı. 'Bak sevgilim, hepsi seni karşılamak için ortaya çıkıyor. Bunlar Riga Dağları ve şu büyük eğri tepe de adını Pontius Pilate'den alan Pilatus Dağı. Efsaneye göre, İsa'yı ölüme mahkûm ettikten sonra buraya gelip günahları için acı çeker.'

Pilate ve ben, diye düşündü Abby kasvetli bir şekilde.

'Daha kötü yerler de düşünebilirim. Croydon'dan daha iyi,' dedi Rodney.

Karşı kıyıda ormanlar belirmeye başlamıştı. "Şimdi Tribschen'i görebilirsiniz," diye devam etti, yüksek çimenli bir tepenin üzerindeki en güzel beyaz bebek evini göstererek, "Cosima'nın Wagner'le birlikte yaşadığı ve orkestra şefi olmadan önce Hans Richter'in Wagner'in sekreteri olarak çalıştığı yer.

"Richter," Abby bir an için ilgisizliğinden sıyrıldı, "benim kahramanım. Çok parlak bir müzisyendi. Orkestralar ona bayılırdı.

Sakalı, yele gibi saçları, geniş omuzları ve otoriter havasıyla Richter'in Christopher'a çok benzediğini eklemeyi. Ancak Richter sadık bir kocaydı. Onurlu bir Christopher. Ama Christopher'ı unutmalıydı. Umutsuzca gümüş sarımsağını kavradı.

Rodney onun acısının farkında olarak kıyıda elli metre kadar uzakta, sudan yükselen ağaçlardan oluşan bir adayı işaret etti.

"Çok güçlü bir adam olan Richter, *The Mastersingers*'ın kopyasını çıkardığı uzun bir günün ardından, alacakaranlıkta Tribschen'den gölün karşısına kürek çeker, adaya çıkar ve Fransız kornosu çalışırdı, böylece gizemli bir hayalet korno sanatçısı efsanesi daha başlamış oldu.

O erken yaz akşamlarında pencereden eğilip yıldızların çıkmasını bekleyen Abby, sık sık bir borunun ilk tatlı notalarını duyduğunu hayal ederdi, ama bunlar sadece baykuşların ötüşü ve su kuşlarının çığlıklarıydı.

Lucerne'deki ilk birkaç ayına dönüp baktığında, Abby bu kadar korkunç davrandığı için dehşete düşüyordu. Cömert, tutkulu, talepkâr, işkolik Abby'nin son on iki yılına Christopher ve son zamanlarda da artık bankaya geri dönmüş olan Strad'ı hâkim olmuştu. Abby Strad'ı Christopher'dan bile daha çok özliyordu; kemanla olan ilişkisi o kadar yakın, o kadar neşeli, o kadar dokunaklı, o kadar başarılıydı ki, çok sevdiği bir köpeği kurtarma kulübesine geri götürmek gibi bir şeydi. Ve çevresinin yürek parçalayıcı güzelliği kaybını daha da kötüleştiriyordu.

Doktorlar ondan çok memnundu. Ekim ayına gelindiğinde kopan kaslar örülmüştü ve artık parmaklarında biraz hareket vardı, ancak hala avuç içlerinde veya parmak uçlarında kavrama ve his yoktu.

Ancak en büyük sorunu rahatlayamamasıydı. Fiziksel iyileşmesinin yavaşlığına öfkelenerek orkestra şefliğine daldı, odasındaki uzun altın aynanın önünde durmadan plaklara baton salladı, çeşitli enstrümanların girişlerini tahmin etmeye çalıştı ya da gecenin ilerleyen saatlerine kadar notaları inceleyerek kendine kör edici baş ağrıları verdi.

En büyük zorluğu bir boşlukta şeflik yapmak zorunda kalmasıydı. Keşke Lucerne'den farklı müzisyenlerden oluşan bir çantayla dönebilseydi, onları satranç taşları gibi dizebilseydi, onlara hayat verebilseydi ve düşene kadar prova yapabilseydi.

"Orkestra olmadan nasıl pratik yapabilirim?" diye öfkelenildi Rodney'e. "Bu, seks kitapları okuyarak iyi sevişmeyi öğrenmek gibi bir şey.

Rodney, "İkincisi konusunda size kesinlikle yardımcı olabilirim," dedi. "Bu bir şaka değil.

Böylece Rodney, 26 Ekim'deki yirmi altıncı doğum günü için Luzern ve Cenevre'deki tüm müzisyen dostlarını, yirmi kişilik yerel koroyu ve dört solisti topladı ve hafta sonunu Flasher's Folly'de geçirmelerini ayarladı.

Plan, Abby'nin Cumartesi ve Pazar günleri onlarla birlikte *Mesih*'i prova etmesi ve ardından Pazar gecesi davetli izleyicilerin önünde bir performans sergilemesiydi. Abby o kadar heyecanlanmış ve dehşete kapılmıştı ki, tamamen imkansız hale geldi. Elinin daha iyi olduğuna dair kanıt bulma umuduyla sürekli ve pervasızca elini test ediyordu.

Rodney yılın sadece üçte birini Lucerne'de geçiriyordu ve Gisela her şeyin mükemmel olmasını istiyordu. Konserden önceki Cuma sabahı, altın yapraklar göle dökülüyordu ama hava o kadar sıcaktı ki

Dışarıda kahvaltı. *Café au lait*, pastırma ve şafak vakti meyve bahçesinden toplanan mantarlar, ev yapımı kruvasanlar ve kayısı reçeli, on iki parçadan oluşan paha biçilmez bir setin parçası olan gül desenli altın varaklı tabaklarda, fincanlarda ve tabaklarda servis edildi.

Her sabah Rutminster'dan kendisine fakslanan *The Times* bulmacasını bir çırpıda çözen Rodney, portakal suyunu her zaman aşırı gurur duyduğu ağır bir cam bardaktan içiyordu. Üzerinde adı ve şişen bir tren resmi bulunan bu bardak, geçen yıl yetmiş beşinci yaş gününde orkestrası tarafından kendisine hediye edilmişti.

Gisela yaşlı ve romatizmalı olmasına rağmen kendisine yardım edilmesinden nefret ediyordu. Ama Abby elinin güçlendiğini kanıtlamak için yanıp tutuşuyordu, bu yüzden kahvaltı biter bitmez Rodney'nin bardağı dahil her şeyi tepsiye yığdı.

"Ben taşırım. Rodney telaşla *The Times*'ı yere bıraktı.

"Ben iyiyim.

Bir an sonra Abby'nin eli kaydı ve her şey kaldırım taşlarının üzerinde yüzlerce parçaya ayrıldı.

Rodney, "Neden her şeyi oluruna bırakmıyorsunuz?" diye bağırdı.

Özür dileyemeyecek kadar dehşete düşen Abby, ortalığı bırakarak yukarı fırladı. Birkaç saniye içinde yatak odasından 'Hallelujah Korosu' sesleri yükselmeye başladı. Rodney trenleriyle oynamak için öfkeyle yukarı çıktığında, Abby bağırış çağırış, ıslık ve yuhalama seslerini bastırmak için pencerelerini gösterişli bir şekilde kapatmıştı. Şostakoviç pencerede miyavlayarak belirdiğinde bile Abby ona gitmesi için bağırdı. Notaların üzerine oturmak ya da Abby özenle hazırlanmış bir aryaya kendini verirken bir cadı kedisi gibi onun omuzlarına atlamak gibi çıldırtıcı bir alışkanlığı vardı.

Saat birde, 'Worthy is the Lamb' şarkısını o kadar yüksek sesle çalıyordu ki, Gisela'nın isteksizce çaldığı kapıyı duymadı ve Gisela da içeri girdi. Her zaman Abby'yi daha fazla yemeye teşvik etmeye çalışan Gisela, ona soluk pembe somon fümeli sufle, yaban çilekli dondurma yapmış ve en sevdiği pembe greyfurt suyundan bir bardak sıkıyordu. Ayrıca pencerenin yanındaki masaya koyduğu tepside bir kase vitamin ve bir demet leylak rengi sonbahar çiğdemi vardı.

Abby çılgına döndü.

"Tanrı aşkına, sana kaç kere söylemem gerekiyor, yemek istediğimde aşağı ineceğim.

Gisela'nın nazik, pembe yüzü dehşet içinde buruştu.

Rodney aşığı inerken üst katta Zürih'ten gelen 8.10 treni Cenevre'den gelen 10.55 treni ile çarpıştı. İstasyon şefinin şapkası gözünün üzerine d şm ştı ama yüzündeki kükreyen öfkeyi azaltacak hiçbir şey yapmamıştı.

'Ne cüretle Gisela'ya böyle bağırsın, seni şımarık velet! Herkes sana iyi davranmak için elinden geleni yapıyor. Gisela ve ben bu öğleden sonra Lucerne'e gidiyoruz ve eğer eve döndüğümüzde keyfin yerinde değılse bavullarını toplayıp gidebilirsin.

Abby yine özür dileyemeyecek kadar perişan haldeydi. Ama onlar gittikten sonra umutsuzca hi kıra hi kıra ağıladı. Nasıl bu kadar nankör olabilmişti? Tanrı onu bir daha asla keman çalmasına izin vermeyerek cezalandıracaktı.

"*Lütfen*, bana ne oluyor?"

Yorgun bir şekilde sopasını ve *The Messiah*'ın hırpalanmış sarı notasını aldı. Bir plağı göre yönetmek hile yapmaktı ve onu tembelleştirip yavaşlatıyordu. Rodney'nin müzisyenleri, eğer onlara böyle nankör bir inek için gelmemelerini söylememiş olsaydı, muhtemelen bunu tamamen farklı bir şekilde  alacaklardı. şarkı söylemesi ve kafasında canlandırması gerekecekti.

Handel'in orijinal *Mesih* versiyonu çok küçük bir orkestra için yazılmıştı ve

Abby odasını her enstrümanı farklı bir nesneyle temsil edecek şekilde düzenlemişti. Solundaki kitaplık Birinci Kemanlar'ı, yanındaki  ekmeceli dolap İkinci Kemanlar'ı temsil ediyordu. Soluk kırmızı koltuk Birinci Obua'yı, pantolon askısı İkinci Obua'yı, ta  giymiş pelüş ayı ise her iki fagotu da çalmak için uygun görünüyordu. Rodney'nin, arka bahçeye bakan pencerelerin arasından aşığıya bakan boncuk gibi kuzeni Myrtle, viyolaları temsil ediyordu. Ve Abby'nin sağı taraftaki duvara dayalı beyaz ve sarı renkli dört direkli yatağı.

klavsen görevi görmesi gerekiyordu.

Mesih, tüm orkestranın yirmi dört ölçü boyunca birlikte yüksek sesle ve ağırbaşlı bir şekilde  almasıyla başlar. Abby herkesin dikkat kesilip kesilmediğini görmek için etrafına bakındı, durakladı ve batonunu kaldırdı. Rannaldini'nin buzluaktaki tereyağını yarıya indirebilecek bir ritim tutturduğı söylenirdi. Abby de onun kadar keskin olmaya kararlıydı. *Bir*, sopası aşığıya doğıru ıslık çaldı, *iki* sola, *  * sağı ve *dört*  eyrek daire çizerek tekrar bire döndü.

Yirmi beşinci barda bir diminuendo'dan sonra tempo değışti ve barın ilk vuruşundan sonra kıpkırmızı koltuğı ve  ekmeceli sandığı, ardından kitaplığı ve pantolon presini, ardından da dört

daha sonra oyuncak ayı, dört direkli yatak ve Rodney'nin kuzeni Myrtle. Ve tüm bu süre boyunca melodiyi nefes nefese bir soprano ile söylemek zorunda kaldı.

Tüm oda var gücüyle çalarak doksan yedinci ölçüye ve ilk resitatife ulaştı: "Comfort Ye . . . Sağ eliyle çubuğa sekiz quavre vuran Abby, hala bir Hollanda bebeğinkine kadar sert olan sol elini tırnaklarını kurutuyormuş gibi aşağı doğru sallayarak kitaplığı, Kuzen Myrtle'ı, çekmeceli sandığı ve sayvanlı yatağı yavaşça ve sessizce çalmaları için teşvik etti. Etrafına göz gezdirerek kapıda asılı duran koyu yeşil bornozlu tenora başıyla işaret etti.

"*Comfort ye, comfo-ort ye-ee, my pee-eeple,*" diye şarkı söyleyen Abby, çok erken geldiği için Kuzen Myrtle'ı ölümcül bir bakışla bastırdı. 'Every Valley' için tempoyu yürüyüş hızına çıkarırken, arya boyunca sağa sola kaçışan fagotları unutmamalıydı. İşaret vermeyi unutursa, pelüş ayının otuz bir ölçüyü sayabileceğini de düşünmüyordu, ama bir şekilde her '*engebeli yeri ve eğri düzlüğü*' dolaştılar ve kıpkırmızı koltuktan muhteşem bir tril sesiyle sona erdiler.

"Aferin herkese," diye seslendi Abby. "Daha da birlikte olmaya çalışın.

Sadece pelüş ayı ve Kuzen Myrtle ona bakıyordu ama tecrübelerine göre çoğu müzisyen orkestra şeflerine pek bakmazdı.

Ve şimdi on barlık bir allegro tutti ile ilk nakarat için, koro rolünü oynayan dışarıdaki meyve bahçesindeki altın ağaçlarına iki elini uzatmadan önce.

'*Ve görkem, Rab'bin görkemi,*' diye şarkı söyledi alto elma ağaçları.

"Müthiş, harika," diye onları teşvik etti Abby. "Vay canına," diye ekledi erikleri, armutları ve eski bir ayva ağacını, basları, soprano ve tenorları getirmek için işaret ederken. Armut gibi narin bir ağacın soprano söylemesi doğru görünüyordu.

Tanrı'ya şükür, her şey yolunda gidiyordu.

'*Ve tüm insanlar onu birlikte görecektir*' diyerek elma ağaçlarını cesaretlendirdi.

Abby ışık azalmaya başlayana kadar çılgınca çalıştı. Tam solo trompet gerektiren 'A Trumpet Shall Sound'a başlamak üzereydi ki, Shosty'nin geri döndüğünü, acıklı bir şekilde miyavladığını ve tüylerini pencere camına sürttüğünü fark etti. Daha önce ona çok kötü davranmıştı. Batonunu bırakan Abby pencereyi açtı.

Pencere. Omzuna atlayan Shosty kekik ve mercanköşk kokuyordu, dağın dibinde avlanıyor olmalıydı.

Bir an için gri bir susturucu gibi, herhangi bir perküsyoncudan daha yüksek sesle boynuna mırıldandı, sonra fûme somon sufleden kaçan tereyağını yalamak için masanın üzerine atladı.

Bileği fena halde ağrısa da Abby'nin içini büyük bir huzur kapladı. Öğleden sonra çok iyi bir iş çıkarmıştı. Gisela ve Rodney'ye nasıl bu kadar kötü davranabilmişti? Pürüzlü yerlerinin en acımasız zımpara kağıdıyla düzeltilmesi gereken oydu. Yarın Lucerne'e gidecek ve Gisela'ya sözünü ettiği yeni kışlık paltoyu alacaktı.

Abby ön pencereye doğru yürüdü. Güneş batmış, gölün rengi solmuştu. Karşıdaki karlı dağlar, altın sarısı ormanlarının arasından yükselirken yaz ya da sonbahar pudingleri gibi koyu pembeye dönmüştü. Sol tarafta Hans Richter'in Fransız kornosu çaldığı adayı görebiliyordu. *Mesih*'te hiç korno yoktu. Keşke harika bir müzisyen ona kur yapmak için adadan kürek çekerek gelebilseydi. Christopher'ın kaybını neredeyse kabullenmişti, artık her telefon çaldığında ya da posta geldiğinde umutla zıplamıyordu. Ama *Der Rosencavalier*'deki Marschallin gibi, çok değer verdiği bir şeyin sonsuza dek gitmiş olmasından dolayı büyük bir üzüntü duyuyordu.

Somon aromalı tereyağından sıkılmış olan Shosty, pencere pervazında ona doğru salınarak yaklaşıncaya yerinden sıçradı. Onu okşamak için boştaki elini uzatan Abby dondu kaldı, sanki korkunç bir elektrik şoku geçirmiş gibi elini geri çekti; sonra tekrar yerine koydu, orada tuttu ve şiddetle titremeye başladı. Hiç şüphesiz, kürkünün avucuna değen hafif gıdıklanmasını hissedebiliyordu. Yavaşça bastırıldığında omurgasının sertliğini hissedebildi ve elini sola doğru götürdüğünde kuyruğunun dikliğiyle karşılaştı. Sonra başparmağının umutsuzca boşa harcanmış topunu ona sürttü. Henüz ne orada ne de parmak uçlarında bir his vardı. Hâlâ titriyordu, avucunu tekrar yere koydu; kürkünün hareket ettiğini kesinlikle hissedebiliyordu.

Bir sonraki an, ön kapı çarptı.

Shosty'yi de yanına alarak heyecandan çılgınlık atarak aşağıya koştu.

Rodney hâlâ istasyon şefi şapkasıyla kapıda duruyordu, suçlulukla gülümsüyordu. Diğer şeylerin yanı sıra yeni bir tren setine çok fazla para harcamıştı. Gisela, sanki güneşin son ışıklarını yakalamış gibi, gururla yeni bir kırmızı palto giyyordu.

"Ah Rodney, ah Gisela," diye bağırды Abby.

"Sevgilim, daha mutlu görünüyorsun," dedi Rodney, hiçbir zaman kin beslememişti.

Son kattan inerken Abby Shosty'yi kaybetti, Shosty bu kadar gürültülü ve yakışksız bir şekilde taşınmasına kızarak kollarından sıyrıldı ve mutfığa doğru kaçtı.

"Hissedebiliyorum, hissedebiliyorum, Shosty'nin tüylerini elimde hissedebiliyorum," diye haykırdı Abby, doğruca Gisela'nın kollarına girdi. "Böyle bir sürtük gibi davrandığım için özür dilerim, çok korkmuştum.

Gisela, Abby'nin gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü ve çaresiz zayıflığını hissedebiliyordu. Kaburgaları eski moda bir radyatör gibi çıkıntı yapıyordu.

"İşte, işte," diye Abby'nin ağırlaşan omzunu okşadı, "şimdi daha iyi olacaksın.

Elindeki paketleri bırakan Rodney, Abby'nin elini tuttu ve avucunu öptü.

"Bunu hissedebiliyor musun?

"Sakalının Shosty'nin kürkünden daha çok gıdıkladığını hissedebiliyorum. Abby gözyaşları ve kahkahalar arasındaydı. "Yine keman çalacağım.

"Richter ve Wagner, Wagner *The Mastersingers*'ın son bölümünü yazdığında yarım şişe şampanyayı paylaşmışlardı," dedi Rodney mutlu bir şekilde. "Hepimiz güzel bir şişe Krug'u hak ediyoruz.

Appassionata

İLK HAREKET

DOKUZ

Abby, Kraliyet Müzik Akademisi'nde şeflik kursu almak üzere Londra'ya taşınmadan önce yaklaşık iki yıl daha Lucerne'de çalıştı. Akademi, Marylebone Yolu'nda, çınar ağaçlarıyla çevrili, koyu kırmızı-beyaz Edward döneminden kalma sağlam bir binaydı. Sonbahar dönemi çoktan başlamıştı ama Londra çok sıcak bir Hint yazının tadını çıkarıyordu. Ağır enstrümanları taşımaktan yüzü kızarmış olan Akademi orkestrasının çok az üyesi, camlı ön kapıdan içeri girerken bayrak direğinde asılı olan 'Viva L'Appassionata' posterini fark etti.

İçeride beklenti had safhaya ulaşmıştı. İntihar girişiminden bu yana Abby, eski plaklarını toplayan ve onu fırtınalı çingene güzelliğiyle tasvir eden posterlerini asan öğrenciler arasında kült statüsüne ulaşmıştı. Materyalist bir dünyada, aşk için her şeyi feda etmişti.

Bu nedenle, fuayede, çeşitli derslerinde olması gereken alışılmadık sayıda öğrenci, burslar ve yaklaşan konserler hakkındaki ilanları okuyormuş gibi yapıyordu. Öyle bir heyecan vardı ki, insan antik kemanların camekânlarından çıkıp Abby'ye hizmetlerini sunmasını ya da kırmızı cübbesiyle Sir Henry Wood'un ön odadaki portresinden 'Bravo' diye bağırmasını bekliyordu.

Saat onu çeyrek geçeye doğru ilerlerken ve ondan hiçbir iz yokken, saçlarını düzleştirmek için lacivert bir beyzbol şapkası takan uzun boylu bir oğlan ve duyuru panosuna iştirilmiş bir mektubu küçümseyerek okuyan koyu kırmızı saçlı bir kız dışında öğrenciler isteksizce dağıldılar:

Sevgili müzisyenler,

Teşekkürler sen için yapmak müzik ile Ben Yani Keyifle.

I Akademi'yi süper bir orkestra için tebrik etmeliyim.

Büyük bir
memnuniyetle Hermione
Harefield

"Aptal inekpat," diye mırıldandı kız ve bir kalem çıkararak yazdı: *NOT. Eğer David, yakışıklı Birinci Trombon, Old Mill, Paradise'a uğramak isterse, öğleden sonra için bir yatağa hoş gelecektir.*

"Flo-rah, kes şunu," diye çıkıştı çocuk. "Cidden geç kalacaksın.

"Oh, tamam. Flora viyola kutusunu kapıldığı gibi, siyah-beyaz kareli zeminde hoplaya zıplaya öğretmeninin yanına gitti.

"Neden ısınmıyorsun?" dedi öfkeyle. "Seni öne çıkarmak için başımı taşın altına koydum, beni hayal kırıklığına uğratmaya cüret etme.

"Evet Bay French, üzgünüm Bay French, elimden gelenin en iyisini yapacağıma söz veriyorum Bay French.

Flora, ünlü eski öğrencilerin altın çerçeveli portrelerinin kırmızı biber rengi duvarlardan öğrenciler, veliler, öğretmenler ve yetenek avcılarından oluşan kalabalık bir izleyici kitlesine baktığı Dük Salonu'na doğru koşarak gitti.

İki arkadaşı beyzbol şapkalı çocuk için arka sırada bir yer tutmuştu. Flora, dışarıdaki güneşli havadan sonra soğuktan yakınan Akademi orkestrasının akort yaptığı, zor sololar çalıştığı ve patenciler gibi farklı yönlere doğru koştuğu sahneye doğru yürüdü. Her iki cinsiyet de kazak ve pantolon giymiş, topak topak ayakkabılar ya da spor ayakkabılar giymiş ve makyaj yapmamıştı. Kızları ayırt edebilmenin tek yolu, çoğunlukla açık alınlarından geriye doğru çekilmiş uzun, boyasız saçlarıydı, ancak Abby'nin şerefine birkaçı vahşi Appassionata çingene bukleleriyle ortaya çıkmıştı.

Bugünün amacı, kornoların arkasında gergin ve tırnak yiyen bir sırada oturan bu yılın öğrenci şeflerinin, Bartók'un *Viyola Konçertosu*'nun ilk bölümünde Akademi orkestrası üzerinde yeteneklerini denemeleriydi.

Flora soloyu çalışıyordu ve bir şef diğerini beceriksizce orkestrayı kontrol etmeye çalışırken ve ikinci kemanların ikinci masasında oturup nota tutan güler yüzlü ama son derece eleştirel bir profesör tarafından defalarca parçalara ayrılırken o ve müzisyenler durmadan aynı parçaları tekrarlamak zorunda kaldılar.

Bartók konçertosu son derece zordur ve tüm bu dur-kalklar arasında timpanist, perküsyon ve üflemelilerin (Hermione'nin yakışıklı tromboncusu da dahil olmak üzere) yapacak çok az işi vardı; ara sıra nota telaşı arasında çubukları saymak dışında.

"Orkestrayı yeterince alçaltmıyorsunuz," diye bağırdı profesör, kürsüde sanki tonozlu çatıdan uçacakmış gibi çırpınan terli bir İsveçliye. "Flora'yı duyamıyoruz.

Flora, zayıf ve güzel bir vücuda ve Kızılderili gibi bir yüze sahip olan Japon lidere sırtarak, "Çok da iyi oldu," dedi. 'Sırada kadans var. En üst A'ya ulaşmak için iskele ve oksijene ihtiyacım olacak. L'Appassionata'ya ne oldu böyle?

Abby, aslında aşağılayıcı bir şekilde var olmayan basının gözünü boyamak için arka kapıdan gizlice içeri sokulmuştu. Koyu renk gözlüklerinin ardında titriyor, sinirden ölmek üzereyken dışarı çıkıp tekrar hasta olup olmama konusunda kararsızlık yaşıyordu. Böylesine güzel bir parçanın hakkını nasıl verebilirdi, özellikle de orkestra bu parçayı ilk kez çalarken?

Abby solistin son derece iyi olduğuna karar verdi. Tekniği üzerinde çalışması gerekiyordu; kadansta iki kez durdu ve gerçekten hüzünlü bir bölümde seyirciler arasında bir arkadaşıyla göz göze geldiğinde kahkahayı patlattı, ancak genel olarak yüksek notaları zahmetsizce ve neşeyle icra etti ve alt perdede ses yumuşak, karanlık ve gizemliydi.

Ayrıca son derece çekiciydi. Vücudu bol siyah pantolonu ve kalın siyah hırkasıyla gizlenmişti ama berrak, soluk altın rengi bir teni, neşeli yeşil gözleri, sivri bir çeneyle sonlanan dolgun bir yüzü vardı ve parlayan saçları viyolasıyla aynı sıcak yanık siyanaydı.

Hepsinden önemlisi, orkestrayla ağız dalaşına girerek, sakız çiğneyerek ve her duraklamada yırtık pırtık şiir kitabını okuyarak tam bir soğukkanlılıkla çalışıyordu. Şimdi Japon liderin zayıf kalçasına oturmuş bir sonraki kurbanı bekliyordu; Adonis adında, yumuşak beyaz elleri ve altın rengi kadife gömleğine uygun altın dişleri olan tombul bir Yunan. Tüm arkadaşları onu yönetirken görüntülemek için bando bölümünün arkasına doluşmuştu.

"*Titanik*'in kaptanının fotoğrafını çekmek gibi," diye mırıldandı Flora, ayağa kalkarken.

Üst dudağında ter parlıyordu, kaplumbağa kabuğu sürgüsünden kızıl bir tutam düşmüştü. Siyah hırkasını çıkarıp sarı papatyalarla işlenmiş koyu yeşil tişörtünü geniş deri kemerinin içine soktuğunda kurt ısıklıklarından oluşan bir koro duyuldu.

Adonis, "Neden striptiz yaparak dikkatimi dağıtmak zorundasın?" diye homurdandı. "Şimdi üzülme, seni takip edeceğim.

Flora viyolasını kaldırarak, "Peşimden gelmeni değil, yanımda olmanı istiyorum," dedi.

Adonis çok uğraştı ama orkestra her yerdeydi. Güler yüzlü profesör iç çekti.
Bu grupla işi çok zor olacaktı.

Bu solist çok zeki, diye düşündü Abby hüznle. Adonis şimdi çok hızlı gidiyordu ama o her zaman yetişiyordu.

Yana doğru bakınca beyzbol şapkalı çocuğu fark etti. Tamamen hareketsiz, gerçekten dinliyor, Flora'nın çaldığı her notayı takip ediyordu. Ne kadar güzel, diye düşündü Abby, Adonis olarak adlandırılması gereken kişi o.

Adonis bir sayfa daha atladığı ve yakışıklı tromboncunun son yazısını yine kaçırdığı için bir yumruklaşmadan kıl payı kurtuldu.

Son iki haftadır konçerto üzerinde çalışan Abby, konçertonun bu şekilde katledilmesine dayanamıyordu. Ama daha iyisini yapabilir miydi? Notalar gözlerinin önünde anlamsızca yüzüyordu. Tanrım, yine hastalanmayacağını umuyordu.

Adonis'i, güzel jestler yapan ama daha çok Flora'ya ve video kameralara bakmakla ilgilenen yakışıklı bir İtalyan olan Lorenzo izledi.

Lorenzo sağ eliyle saçlarını düzeltmeye devam ederken profesör, "Bunun iki sol eli var," diye mırıldandı.

"Zaman zaman ritmi tutturmak zorundasın Lorenzo," diye seslendi. 'Ne kadar duygusal hissedersen hisset, her şeyden önce bir trafik polisi olmalısın ki orkestra onları takip edebilsin ve nerede olduklarını bilsin, özellikle de bu kadar çok tempo değişikliği olan bir parçada.

"Tekrar denerim.

Bu kez abartılı el sallamalar ve göğsü doğru sıkılan yumrukların ardından dört ölçü boyunca tam bir sessizlik hakim oldu.

"Neredeyim ben? Lorenzo asil kaşlarını çatı.

"Dükün Salonu'nda," diye kıkırdadı Flora.

"Kayboldunuz," dedi profesör.

"Ama unutulmadı. Sakızını kürsünün kenarına bırakan Flora, Lorenzo'ya bir öpücük verdi.

"Bu iğrenç bir alışkanlık Flora," diye azarladı profesör.

"Hangi partiyonu çalıştığını bilmiyorum Lorenzo, ama Bartók'un *Viyola Konçertosu* olduğunu sanmıyorum.

Orkestra sırtı. Lorenzo kıpırmızı oldu ve tartışmaya başladı.

"Bunu benimle daha sonra tartışın," dedi profesör kararlı bir şekilde. "Öğle yemeğinden önce bir tane daha vaktimiz var.

Kornaların arkasında bekleyen diğer orkestra şefleri, konuşmak için can atan milletvekilleri gibi ayağa fırladılar ama profesör başıyla salonun arka tarafını işaret etmişti.

"İşte Abby geliyor," dedi Flora, liderin dizinden kayarak. Japon çocuk etrafına bakındı.

"Bu o değil. "Bir onluğuna bahse girerim.

"Senin kadar param yok.

Seyircilerden ya da müzisyenlerden çok azı Abby'yi tanıdı. Çok zayıftı ve siyah kot pantolon, Black-Watch ekose gömlek, koyu renk gözlük giymişti ve makyaj yapmamıştı. Saçları genç bir Paganini gibi kısa ve kıvrıkcıktı. Kırmızı dudakları, yapışan minileri, vahşi çingene şehveti gitmişti.

"Carmen'den ziyade araba işçisi," diye mırıldandı Flora.

Abby kimsenin onu alkışlamasına fırsat vermedi. Elinde nota yoktu, sadece bir baton vardı ve salona doğru hızla ilerleyerek kürsüye çıktı. Gözlüklerini çıkardığında, orkestra o tuhaf, kırpışmayan sarı gözlerdeki buyurganlığı görebiliyordu; beyaz parmak eklemleri ve çılgınca çarpan dizleri bunu yalanlıyordu. Bir an için büyük bir paniğe kapıldı, zihni kar fırtınasına tutulmuştu. Nota olmadan yönetecek kadar nasıl aptal olabilirdi?

Sonra sessizce dedi ki; 'Bu güzel bir parça, ona biraz şekil ve his verelim'.

Yaylı ve nefesli çalgılarda bazı küçük değişiklikler önerdi, ardından üflemeli ve vurmali çalgılara döndü. "Korkarım sizin yapacak çok işiniz yok, bu da saçmalamanızı kolaylaştırıyor. Sizin için her şeyi olabildiğince açık hale getirmeye çalışacağım. İyi şanslar.

Elini kaldırdığında o kadar çılgınca titriyordu ki Bartók bile çapraz ritimleri yakalayamazdı, ama elini indirdiğinde tüm salon onun kim olduğunu anladı, çünkü o kendi sınıfındaydı.

Sağ elinin ritmi bıçak sırtı netlikteydi ve sol eli biraz sert olmasına rağmen, hala parmaklarını açamıyor ya da elini kavrayamıyordu, orkestraya tam olarak ne istediğini göstermeyi ve buna ek olarak ihtiyaç duyduğu duygusal yoğunluğu aktarmayı başardı. Eski Abby'den geriye kalan tek şey, bir dansçı gibi müzik eşliğinde salınmasıydı.

Ama onları susturmak için üflemelilere ters ters bakması yeterliydi ve trombonları tam olarak doğru yere getirerek ve onlara

Sonrasında onaylayan parlak bir gülümseme.

Flora yanında dünyanın en iyi kemancısının olmasını sinir bozucu buluyordu ama Abby'nin orkestra ile solisti senkronize etmek için etrafına bakmasını ve Flora'nın her zaman duyulabilmesi için orkestranın sesini bir kenara itmesini seviyordu.

Bunlar aynı müzisyenler mi? Bu aynı parça mı? diye kendinden geçmiş bir halde düşünen profesör, Abby'nin tüm bölümü hiç durmadan çalmasına izin verdi ve ardından bir alkış tufanı kopardı.

"Büyük bir orkestra şefinin tüm özelliklerine sahipsin," dedi Abby'ye. 'Cesursun ama sinirli değilsin. Sana öğretmek bir zevk olacak.

Herkes onu tebrik etmek için can atıyordu, ancak çok utangaçtılar ve o da öyleydi, bu yüzden hepsi onu bıraktı ve öğle yemeğine doğru koşuşturdu.

Abby tam sopasını koymak için sandalyesinin altından müzik çantasını çıkarıyordu ki bir ses duydu: "Affedersiniz.

Abby arkasını döndüğünde solisti ve onun sırasının sonunda oturan çocuğu gördü. Ayağa kalktığında Abby'den en az iki santim daha uzundu ve beyzbol şapkasını çıkardığında güzel biçimli, çilli bir alnı ve kızinkinden daha koyu kıızıl saçları ortaya çıktı. Abby onların kardeş olup olmadıklarını merak etti. Konuşmayı kız yaptı.

"Kulağa klişe geldiğini biliyorum ama tüm kayıtlarınız bizde var. Harika bir performanstı. Bunu kutlamak için size öğle yemeği ısmarlayabilir miyiz diye merak ettik.

Abby kabul etmek için can atıyordu ama o kadar uç noktadaydı ki, "Yemekle vakit kaybedemeyecek kadar meşgulüm," diye karşılık verdi. Ve sonra dışarı çıktı.

Beş dakika sonra Flora onu uzaktaki bir çalışma odasında buldu, yan odada Liszt'in *Dante Sonatı*'nı çalan piyanist tarafından duyulmamaya çalışıyordu. Abby mavi kadife perdelerle yaslanmış, omuzları titriyordu.

Flora'nın aklından uzun zamandır, hayvanların kabul edilirken ses tellerinin kesildiği, böylece acı ne kadar kötü olursa olsun tek duyulan şeyin çaresiz bir hırıltı olduğu bir canlı muayene kliniğinin tasviri geçiyordu. Abby'nin şu anda çıkardığı ses de buydu.

"Gerçekten çok iyiydiniz," diye kekeledi Flora. 'Aslında ağlanacak tek şey ne kadar kötü olduğumuzdur. Aklınızda bulunsun, bir yer bulduğunuz için şanslıydınız.

Ağlamak için prova odası bulmak, eski konserlerinize bilet bulmaktan daha zor.

Abby başını kaldırıp baktığında, kızın gözlerindeki nezaketin küstah tavrını yalanladığını gördü.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "En son platforma çıktığımda CBSO ile Brahms konçertosu çalışıyordum.

'Biliyorum,' dedi Flora. 'Herkes senin hakkında her şeyi biliyor. Gerçi ne kadar parlak bir orkestra şefine dönüştüğün Lucerne Gölü'nün sisleri arasında gizliydi.

"Senin solundu," diye yutkundu Abby, bir mendil daha ararken. "Bunu gayet iyi anlayabiliyorum.

'Hayır, gerçekten iyi çalışıyorsun. Fevkalade doğal bir sesin var, sanırım bana kendimi hatırlattın.

"Öyle olmalı," diye itiraf etti Flora, "tarzımı tamamen sizinkine dayandırdım. Bizim neslimizin sahip olduğu müzik okulları, kilise emlakçılarından daha fazla küçük Abbie yetiştiriyor!

Abby'nin dudakları seğirdi.

"En azından gel ve bir içki iç.

Dışarıda, güneşin altında çocuk parmaklıklara yaslanmış, burnunu Chopin'in seçilmiş piyano eserlerine dayamış, kalemle notlar alıyordu.

"Bu arada benim adım Flora Seymour," diye açıkladı kız. "Bu da Marcus Campbell-Black.

Abby canlandı. "Sen Rupert'ın oğlu olmalısın.

Marcus bekledi, bir sonraki ısırığın canını yakıp yakmayacağını asla bilemedi. "Tanrım, tıpkı onun gibisin," Abby uzun, koyu, kıvrık saçlarına hayran kaldı.

kirpikler ve zarif kemik yapısı. "Tıpkı farklı renkte bir kumaş örneğine bakmak gibi. Ancak Abby, Rupert'ın kızardığını ya da söyleyecek söz bulamadığını hayal bile edemiyordu.

"Rupert hastanede beni görmeye geldi ve bana bunu verdi. Kot pantolonunun cebini karıştıran Abby gümüş sarımsak dişini çıkardı: "Kötülükleri uzaklaştırmak için. Ona bunu her yere götürdüğümü ve elimden gelenin en iyisini yaptığımı söyle.

"Sizinle tanıştığımı söyledi," dedi Marcus ihtiyatla.

Köşeyi dönünce Aston Martin'inin kapısını onun için açtı.

"Sen arkaya geç," dedi Flora, "o zaman bacakların için yer olur. "Georgie Maguire: *Yeni Adam*.' Abby arka koltuktan bir kaset aldı.

Heyecan. 'Bu onun en sonuncusu olmalı. Vay canına! Christopher, eski sevgilim ve ben,

"Rock Star" bizim büyük şarkımızdı. Berbat bir şarkı olduğunu biliyorum ve bunu söylememeliyim ama Georgie'nin müziğine bayılıyorum.

Marcus arabayı çalıştırdı ve Flora'nın ayak bileğine attığı tekmeyi görmezden gelerek, 'Yapmalısın,' dedi. "Georgie, Flora'nın annesi.

"Tanrım!

"Ona hayranın olduğunu söyleyeceğim," dedi Flora. "Çok memnun olacak, senin müthiş bir hayranın.

Abby Flora'ya yeni bir saygıyla baktı.

"Tanrım, daha önce kaba davrandığım için özür dilerim.

Flora omuz silkti. 'Annem de aynı. Özellikle bir konserden sonra aşağı inerken yabancıların içeri girmesine katlanamaz. Eve de birileri gelirse çılgına döner.

Abby, Marcus'un arabayı sürerken hırıldadığını fark etti. Sıcak havada benzin dumanı yüzüyordu ve arabaya doğru yürürken nefessiz kalmıştı. Gömleğinin cebine uzanarak inhalerini çıkardı ve boğazının arkasına birkaç fıs fıs sıktı.

"Marcus astım hastası," diye açıkladı Flora. "Tanrıya şükür bunu bir süreliğine unutabiliriz. Müzik setinden Bartók konçertosunu çıkararak torpido gözüne attı.

"Onu kutusuna geri koy," diye homurdandı Marcus. 'Ve eğer sigara içmek zorundaysanız, zemini kül tablası olarak kullanmayın.

Flora sırtıttı. "Yaygaracı olma. Sonra Abby'ye dönerek, "Ne kadar farklı görüldüğünüzü anlayamıyorum," diye devam etti.

'Saçlarımı ve kayıplarımı kestim. Sizce bu orkestra şeflerinden en kötüsü hangisiydi?

"Adonis'in kafası çok şişmiş," diye açıkladı Flora.

"Onu nasıl takip ettiğini düşünemiyorum," dedi

Marcus.

Flora küçümseyerek, 'Herhangi bir aptalı takip etmeyi öğrenirsen, daha sonra daha fazla randevu alırsın,' diye ekledi. 'Kondüktörler çok kalın kafalı. Herkese sağır olduklarını söylemek için beyaz bir sopa taşıyorlar. Marcus harikaydı,' diye ekledi Abby'ye. "Bütün hafta benim için piyano versiyonunu çaldı. Abby'ye doğru eğilerek pencereden dışarı biraz daha sakız fırlattı ve sakızlar yanlarında duran Bentley'in parlak koyu yeşil kanatlarına düştü.

"Tanrım, ne zaman terbiyeli olmayı öğreneceksin? Marcus Bentley'in yumruk sallayan şoföründen hızla uzaklaştı. 'Lorenzo'nun Adonis'ten bile daha yeteneksiz bir bölge olduğunu düşünmüştüm. Hiç ritim duygusu yok.

'Yatakta,' dedi Flora. 'Şu tatlı Jack Russell'a bak. Keşke Londra'da bir köpeğim olabilseydi.

"Lorenzo ile ne zaman yattın?" diye sordu Marcus şaşkınlıkla.

"Geçen hafta, bir ara. Sürekli tekrar istiyor. Toniko'dan çok hoşlanıyorum, hiç Japon'um olmadı.'

"Siz ikiniz nerede tanıştınız?" diye sordu Abby, aralarındaki ilişkinin ne olduğunu merak ederek.

"Okulda beraberdik," dedi Flora.

Marcus ve Flora Akademi'nin yıldız öğrencileriydi. Marcus harika bir güzelliğe sahipti. Rupert'in Yunan profilini (bir piyanist için çok önemli) ve zarif, uzun bacaklı, geniş omuzlu vücudunu miras almıştı. Ama aynı zamanda annesinin parlak koyu kırmızı saçlarına, çillerine ve bahar yosunu gibi yumuşak, asit yeşili kocaman irkilmiş gözlerine de sahipti. Son derece utangaçtı, ancak mucizevi görünüşünün farkında değildi ve bir geyik yavrusu ya da faun gibi her an efsanevi ormana kaçacakmış gibi görünüyordu. Akademideki üçüncü yılında, astımını ve sinirlerini yenebilirse piyanist olarak parlak bir kariyer yapacaktı.

Henüz ikinci sınıfta olan ve Marcus'un utangaç ve çekingen olduğu kadar seksi ve kendine güvenen Flora, annesi Georgie'den bile daha güzel bir sese sahipti. Hâlâ şan dersleri alıyordu, ancak prospektüslerinde ünlü eski öğrencilerine yer vermekten hoşlanan öğretmenlerinin baskısına rağmen, kariyer olarak şarkıcılığa ilgi göstermiyordu. Onun yerine viyola çalmaya odaklanmıştı.

Resmi mazereti, Georgie Maguire'ın kızı olarak etiketlenmek istememesiydi.

"Annemin karizmasına ya da yansıtma yeteneğine sahip değilim.

Gerçekte, on altı yaşındayken Rannaldini'yle yaşadığı bir *ilişki* yüzünden tamamen tükenmiş ve şarkıcılığın çok izole bir kariyer olduğuna karar vermişti. Orkestranın sesine mısır unu gibi karıştığı, tek başına nadiren duyulduğu ve bitmek bilmeyen şakalara konu olduğu için, enstrümanların o sevimli ama göze batmayan K ü l k e d i s i'ni, viyolayı bilerek seçmişti.

Flora bunu yaparken, Tanrı'nın Rannaldini'yle olan *ilişkisini* affedeceği ve çektiği acıları bir şekilde hafifleteceği umuduyla, gösterişli kişiliğini bir kenara bırakarak zihinsel bir saç gömleği giydiğini hissetti.

Marcus ve Flora, ünlü ebeveynleri ve yüksek özel gelirleriyle, mevcut ekonomik ortamda yok olan bursların kurbanı olarak üniversitede pek çok kıskançlığın ve eleştirinin hedefi olabilirlerdi. Her ikisi de son derece yetenekli, tamamen tarafsız olduklarından ve Marcus'un görünürdeki soğukluğunun sadece utangaçlık olduğu kısa sürede anlaşıldığından, herhangi bir önyargı hızla buharlaştı.

ON

Hızlı bir içki üç saatlik bir seansa dönüştü. Marcus ve Flora'nın favori İtalyan restoranının dışındaki tüm masalar doluydu, bu yüzden içeride büyük bir sürahi kırmızı şarap prestissimo talep ederek ve canelloni ve ratatouille siparişlerinin geri kalanını müzikal terminolojiyle doldurarak öğle yemeği yediler, bu da garsonlarla çok fazla geri sohbet ve kıkırdamayı içeriyordu.

Aralarındaki yaş farkına rağmen, Abby neredeyse yirmi sekiz, Flora on dokuz, Marcus ise yirmi yaşındaydı, çok fazla ortak noktaları olduğunu fark ettiler. Ünlülerin çocukları olarak Marcus ve Flora baskıları ve fedakârlıkları anlıyorlardı.

"İnsan asla sahnenin ortasında olmaz," diye iç geçirdi Flora. Abby gibi Rupert ve Georgie de çok sayıda turneye çıkmıştı ve Marcus Abby'ye Rupert'ın gösteri atlayışlarını bıraktıktan sonra ne kadar perişan olduğunu anlatmıştı.

Öğle yemeğinin büyük bir kısmı Abby'ye ne kadar mükemmel bir yönetim sergilediğini anlatmakla geçti. Yeni insanlardan emin olmadığında her zaman böbürlenmiş Abby, aç karnına içmeye alışık olmadığı için gevşemiş olan diliyle, görünüşe bakılırsa ya onu kazıklamaya çalışmış ya da kariyerini mahvetmiş olan ünlü müzisyenlerin isimlerini sayıklamaya başladı. Kaçınılmaz olarak sonunda Rannaldini'ye karşı bir tirat başlattı.

Flora onun koşmasına izin verdi ve Abby bitirdiğinde bir sürahi kırmızı şarabın çoğunu içmiş olmasına rağmen, solgun yanaklarını hiçbir kızarıklık işgal etmemişti.

"Rannaldini ile yattın mı?" diye sordu boş boş.

"Kesinlikle hayır," dedi Abby kendini beğenmiş bir tavırla. "O benimle sanatım arasına girdi. Flora elindeki ekmeği yoğurup topak haline getirdi ve restoranın kedisine fırlattı. 'Onu tanıdığım da bacaklarımın arasına girdi.

Özür dilerim.' Sonra da

Abby'nin kuşkulu bakışları devam etti: 'Ben daha okuldayken onunla bir *ilişkim* oldu.

"Şaka yapıyor olmalısın. Ne oldu?"

"Beni terk etti, beni bir otel yatağının kıvrımlarında kayıtsız bir karton kapak gibi bıraktı. Flora garsona bir sürahi daha getirmesi için el salladı.

"Ne kadar sürdü?

"Mayıs'tan Eylül'e kadar çok uzun bir zaman var," diye iç geçirdi Flora. 'Rannaldini o kadar karışık ki, ona umutsuzca, umutsuzca bağlanmak Birinci Dünya Savaşı'ndaki bir dulun tüm ayrıcalığına sahip, ama daha az acıtıyor gibi görünmüyor; sayılarda güvenlik yok. Sesi gittikçe hızlanıyordu. "Tabutunda canlı olmak gibi, ama kimse çıkmak için çırpındığını duymuyor. Onun bir pislik olduğunu biliyorum ama onu istemediğim bir saat bile geçmiyor.

Başını kırık bir nergis gibi yere eğdi ve hemen ardından sigarasını Marcus'un el değmemiş ratatouille'inin üzerinde söndürdü.

"Tanrım, Markie, özür dilerim. Başı yana doğru adamın omzuna düştü. Adam yanağını okşamak için çilli sağ elini kaldırdığında, kadın elini tuttu.

Marcus onu neşelendirmek için "En son viyola şakasını duydun mu?" dedi. "Ne?

"Ölü bir viyolacı ile ne yaparsınız?" "Ne?

"Onu bir masa yukarı taşıyın.

Flora'nın ağzı hafifçe kalktı.

Marcus diğerlerinden çok daha az yemiş, içmiş ve konuşmuştu. Ara sıra gözleri Abby'ninkilerle buluşuyor ve yüzüne utangaç, çaresiz bir gülümseme yayılıyordu. Chino pantolon, koyu kahverengi kaşmir bir kazak ve koyu kızıl saçlarıyla mükemmel uyum sağlayan Prusya mavisi bir gömlek giymişti. Kazağını çıkardığında Abby onun bir piyanistin fiziğine sahip olduğunu fark etti: omuz genişliği, kaslarla yivlenmiş kollar ve onda birini kolaylıkla uzatabilecek büyük eller. Sol elinde Campbell-Black armasını taşıyan altın bir mühür yüzük parlıyordu, masanın üzerinde gelecek hafta üniversite resitalinde çalması gereken Chopin'in *Grande Polonaise*'inden parçalar çalışıyordu.

Çok çekici biri, diye düşündü Abby, şarabın etkisiyle. Belki de bir oyuncak çocuğa ihtiyacım vardır, özellikle de zor repertuarları piyano için yazıya dökerek basitleştirebilecek birine. Hesabı da aldı.

Marcus kasaya doğru giderken Flora, "Gelecek hafta öderim, ay sonu geldi," diye seslendi. 'Sanırım dün sabah Jigsaw ve HMV'nin tamamını aldım. Bırak,' dedi Abby cüzdanını çıkarırken, 'Marcus Rupert'ten yüklü bir harçlık alıyor.

"Siz ikiniz nasıl tanıştınız?"

"Dediğim gibi okulda beraberdik. Öğle arasında içiyordum, *her* zamanki gibi. Bir konser sırasında midem bulandı ve Marcus'un trompetinin içine kustum. Sanırım o an Rannaldini'nin bana geçici de olsa aşık olduğu andı.

Pencerenin dışındaki atkestanesi ağacı, soluk mavi gökyüzüne karşı sararmış, Flora'ya Rannaldini'nin parkındaki aynı büyük çan benzeri ağaçları hatırlattı.

"Gerçekten nasıldı?" diye sordu Marcus'un el değmemiş ikinci kadehini kendi kadehine boşaltırken.

Marcus'un babası tarafından sahneye çıkarılmak. Rupert beni Declan O'Hara'nın programına kaydettirmek için uçakla gelmişti. Abby yine övünmekten kendini alamadı. "Rupert gerçekten güçlü geldi; Christopher için deli olmasaydım, kesinlikle yatağa girerdik.

"Ben olsam bunu Marcus'a söylemezdim," diye sertçe araya girdi Flora. "O üvey annesi hakkında konuşuyor.

Marcus kırmızı-beyaz kareli masa örtüsünün üzerine üç altın lira atınca Abby hafifçe sıçradı. Cüzdanındaki bir yığın banknotun yanına bir beşlik koyarken Abby çok güzel bir kızılın fotoğrafını gördü.

"Bu senin ortağın mı?" diye sordu küstahça. "Kızıl saçlıları sever misin?" "Hayır, o benim annem," dedi Marcus.

Saat dört olduğu için Akademi'ye geri dönmenin bir anlamı yoktu, bu yüzden Flora masanın altında bıraktığı viyolasını almak için aceleyle geri döndükten sonra, Abby kendi balmumu heykelini hiç görmediği için Madame Tussauds'ya doğru yola çıktılar.

Flora, "Üniversitedeki ilk günümde bir hac ziyareti olarak görmeye gittim," diye itiraf etti.

En üst katta, Rupert'in kırmızı ceket, pantolonu ve kahverengi çizimleri içinde, büyük spor kahramanlarının arasında karamsar bir şekilde boşluğa bakan balmumu heykelini keşfettiler.

"Merhaba baba," dedi Marcus.

İronik bir şekilde Rupert, aynı derecede düşmanca görünen Jake Lovell'in yanındaydı.

"Bu o adam değil mi?" diye sordu Abby şaşkınlıkla.

"Marcus'un annesiyle kaçan," dedi Flora, "Rupert'in yanında hakkında konuşmadığımız kişi. Geceleri canlanıp birbirlerini boğazlamadıklarına şaşıyorum. Merhaba anne."

Uzun kızıl saçları ve şehvetli gülümseyen yüzüyle Georgie Maguire, pop yıldızlarının arasında bir mikrofon tutuyordu. Klasik müziğe doğru sürükleniyordu.

Müzik, Hermione'ye tokat gibi çarptı, şarkı söylerken ağzı bir karış açıktı.

"Kabuslar kraliçesi," diye öfkelenildi Flora, "dehşet tenceresinde olmalı.

Abby Flora'yı gittikçe daha çok seviyordu, özellikle de sakızını çıkarıp Hermione'nin burnuna yapıştırdığında ve koyu renk buklelerinin üzerine Marcus'un beyzbol şapkasını taktığında.

"Flor-ah," diye tısladı Marcus, beyzbol şapkasını geri aldı ve uyuklayan yaşlı bir asistana endişeyle baktı.

"Umarım *Kış Masalı*'nda Hermione'nin heykeli gibi canlanmaz. Bir Pentel çıkaran Flora, Hermione'nin üst dudağına büyük siyah bir bıyık çizdi.

Abby yanlarını tutuyor, Flora da kaçak bir sigara yakıyordu. Sonra sıcaklık sanki Kuzey Kutup Dairesi'ndeki bir uçaktan yeni inmişler gibi düştü ve kendilerini copunu bir dirsek gibi sallayan korkunç, gerçekçi bir Rannaldini ile karşı karşıya buldular. Her şey yerli yerindeydi; gardenya, eğitilmiş gri saçlar, göz kamaştırıcı beyaz manşet.

"Kötü kalpli bir peri gibi asasını sallıyor," dedi Flora sert bir sesle, "İyi günler Üstat. Sigarasını ağır ağır çekerek Rannaldini'nin parmaklarının arasına sıkıştırdı.

Abby, 'Eğer bir iğne takıyor olsaydım, iğneyi ona batırabilirdik,' dedi.

Artık kıkırdamaları görevliyi uyandırmıştı. Marcus aceleyle Abigail Rosen'in balmumu heykelini nerede bulabileceklerini sorarak dikkatini dağıttı. Çok güzel bir sesi var, diye düşündü Abby, biraz Prens Charles'inkine benziyor ama hafif bir kırılma var.

Görevli Abby'yi tanıyamamıştı ve uzun süre kafa patlatıp listelere baktıktan sonra balmumu eserinin eritildiğini çünkü artık yeterince ünlü sayılmadığını açıkladı.

"Güneşe çok yakın uçtum," dedi Abby sessiz bir sesle.

Dışarı çıktıklarında, Marcus'a doğru yığıldı.

"Sanırım Hermione'den daha beter bir alkış bağımlısıyım," diye onun omzuna doğru hıçkırdı. 'O zamanlar baskılardan yakınmışım, tamam mı? Medyanın müdahalesinden durmadan şikâyet ettim, ama artık ünlü olmamaya, hayran mektupları almamaya, gazetelere çıkmamaya, klasik müzik basınına bile çıkmamaya ve şimdi de buna alışamıyorum.

Batmakta olan devasa güneşin bir dur işareti gibi parladığı Batı Otoyolu'na doğru sürünerek ilerleyen yoğun saat trafiği büyülenmiş bir halde onları izliyordu. Üç işçi

Mavi bir minibüsün önüne sıkışmış, Abby'yi Marcus'un kollarında uzun boylu, ince ve geniş omuzlu görünce; uzandı ve bağırdı: 'Lanet olası pislikler'.

"Siktiğimin homofobikleri," diye bağırdı Flora, V işareti yaparak.

'Bunun tek nedeni menajerlerinin seni kasıtlı olarak gözlerden uzak tutması,' diye teselli etti Abby'yi. 'Bak bugün herkes nasıl da çılgınca heyecanlıydı. Basın senin yeni Karajan olduğunu anladığında, seni asla yalnız bırakmayacaklar.

'Ve bu da bir kabus kadar kötü,' diye feryat etti Abby. 'Ve Strad'ımı özledim. Şimdi Maria Kusak adında bir sürtük tarafından çalınıyor. Ona bakmayacağını biliyorum.

"Sanırım o da benim gibi restoranlarda bırakacak," dedi Flora, günün aşırı sıcaklığı yüzünden çözülen çınar yaprakları arasında hışırdarken. "Şimdi Planetaryum'a gidebilirdik, böylece her şeyi bir perspektife oturtabilir ve hayatlarımızın ne kadar önemsiz olduğunu fark edebilirdik, ama ne yazık ki kapalı, bu yüzden sizi çok göz alıcı bir Rus orkestra şefiyle tanıştıracamız.

Abby nankör bir tavırla, 'Bütün Rus kondüktörler sarhoş ve beceriksizdir,' dedi.

"Boris genellikle çok sarhoştur ama iyi bir orkestra şefidir," dedi Marcus.

Flora, "Ve pek çok insan onun müthiş bir besteci olduğunu düşünüyor," diye ekledi ve ofislerden akın eden tüm insanların ondan ziyade Marcus'a bakmasının Abby'nin egosu için iyi olamayacağını düşündü.

Ama Abby olduğu yerde durmuştu.

"Rachel Grant ile evlenen Boris Levitsky'den mi bahsediyorsun?

Flora başıyla onayladı.

"Bu çok garip. Abby gerçekten tedirgindi. "Rachel'ın intiharı hakkında bir yazı okumuştum. Boris'i kendisini aldatırken yakaladığı için uçurumdan atlaması beni çok etkilemişti. Bileğimi kestikten sonra,' Abby'nin sesi kesildi, 'Boris'e yazmak ve Rachel'ın kendini öldürmek istemediğinden emin olduğumu söylemek istedim. Bu sadece acıyı daha da büyük bir acıyla yok etmek için çılgınca bir hareketti, acıyı dindirmek için her şeyi yapardım.

"Bunu Boris'e söyle, eminim onu rahatlatacaktır," dedi Marcus.

"Ben Moskova Konservatuarı'ndayken Boris Rusya'da çok iyi tanınırdı," dedi Abby daha sonra, Marcus Aston Martin'i trafiğin içinden geçirirken. Hepimiz onun konserlerine giderdik. Rachel'a aşık olup Batı'ya iltica ettiğinde büyük bir skandal olmuştu. Harika bir oyuncuydu.

"Onun hayranı değildim," dedi Flora nadir rastlanan bir soğukkanlılıkla. 'Korkunç bir kaltaktı. Ayrıldığı için Boris'i suçlayamazdınız. Eskiden Rannaldini'nin yardımcı şeflerinden biriydi ve Rachel, Rannaldini'nin onun üzerindeki etkisinden o kadar nefret ediyordu ki, inadına Rannaldini'yle *bir ilişki yaşadı*. Tam olarak onu benden aldı, muhtemelen bu yüzden ondan nefret ediyorum.

"Ama Boris ile Rachel'ın barıştıklarını sanıyordum," diye itiraz etti Abby.

"Öyleydiler," dedi Flora, "ama Rannaldini ve Boris aynı işin peşindeydiler, New York'taki New World Senfoni Orkestrası'nı yönetmek. Boris bu işi alacakmış gibi görünüyordu. Gençti, zekiydi ve Rachel'a geri dönmüştü. *Scorpion* onu eski metresi Chloe'nin dairesinden çıkarken yakaladı. Eminim Rannaldini onlara haber vermiştir. Yapacağı tipik boktan bir şey. Rachel fotoğrafı *Scorpion*'da gördü ve arabayı yoldan çıkardı. Hey presto. Rannaldini, neslinin en iyi piyanistinin ölümü üzerine timsah gözyaşları dökerek New York'taki işi kaptı. Şu dükkandan biraz içki alabilir miyiz, Marcus?"

"Burada duramayız.

Bir yerde durmamız gerekecek. Boris ne kadar içkisi varsa içmiştir. Boris, Rachel'ın ölümüyle yıkıldı,' Flora tekrar Abby'ye döndü. 'Özellikle de ona yetiştirmesi gereken iki küçük çocuk bıraktığı için. Kompozisyon için pek iyi bir yardımcı değildi. Bu tür aksiliklere rağmen Boris, Rachel öldüğünden beri bir sürü kadınla birlikte oldu, erkekler bu tür şeyleri kadınlardan çok daha çabuk atlatıyor, çünkü alıcı piyasasındalar, ama hâlâ Rachel'ı özleyiyor ve onun için korkunç bir suçluluk duyuyor. İnsanlar ona bir şeyler yazması için sürekli para veriyor, ama o bunu yerine getirmiyor. Rutminster Senfoni Orkestrası iki yıldan uzun bir süre önce Rachel'a bir ağıt sipariş etti. Sir Rodney Mackintosh adında yaşlı bir ördek-'

"Ben onun çırağıyım," dedi Abby burnunu çekerek, "sadece son iki buçuk yıldır onun evine uğruyorum.

Onun tüm özgeçmişini bilmem beklenemez, diye düşündü Flora sinirlenerek. 'Rodney çok tatlı,' diye ekledi Abby sahiplenerek.

"Canım," diye onayladı Flora. 'Rodney'nin Boris için üzüldüğünü biliyorsundur, ama Boris yine başarısız oldu. Ne zaman çiğnenmiş kalemini eline alsa Rachel'ı düşünüyor, ağlamaya başlıyor ve kocaman bir kadeh kırmızı şarap daha içmek zorunda kalıyor ve RSO sürekli yeniden program yapmak zorunda kalıyor.

'Boris harika bir orkestra şefiydi,' diye düşündü Abby.

"Ama özellikle odaklanmış değil. Bu gece büyük göğüslü Bratislavyalı bir fagotçuyla dışarı çıkacak. Marcus ve ben ona bakabileceğimizi söyledik.

ON BİR

"Rannaldini'den bahsetme," diye mırıldandı Flora, eski asansörün tıngırtısına eşlik eden şişeleri tokuşturarak yavaşça altıncı kata çıkarken, "yoksa Boris'in ağzı köpürür.

Boris çoktan ağzından köpükler saçmaya başlamıştı. Erkekliğini Ninja Kaplumbağa yüz havlusuyla zorlukla gizliyor, cop yerine diş fırçası sallıyordu. Ön kapıyı açtıktan sonra diş macununu tükürmek için yakındaki bir banyoya daldı. Yeni banyo yapmıştı ve bir çift boxer şortunu saç kurutma makinesiyle kurutmaya çalışıyordu.

Solgun bir tene, neredeyse tamamen şişkinlikle gizlenmiş derin gözlere, kırılmamış bir kaniş gibi koyu renk saçlara ve tıknaz, rugger oyuncusu vücuduna rağmen, Boris'te yadsınamaz bir Byronic havası vardı.

Abby ona şöyle bir baktı, boyunun yarım santim daha uzun olduğunu fark etti, ayakkabılarını tekmeledi ve bulaşmış göz kalemini onarmak ve hatta biraz dudak parlatıcısı sürmek için 100 numaraya koştu.

Boris Abby'ye şöyle bir baktı ve Bratislavyalı fagotçuyu kaçırmaya karar verdi. O ve Abby kısa süre sonra Moskova günleri hakkında Rusça konuşmaya başladılar.

"Bize içecek ne getirdin?" diye sordu Flora.

"İçemem, vagon kullanıyorum. Sonra Boris, Flora'nın bir Oddbins taşıma çantasından çıkardığı şişeleri gördü, "Ah vell, belki de değilimdir.

Abby gelmiş geçmiş en dağınık oturma odasından bile etkilenmemişti. Kıp kırmızı ve kırmızı mobilyaları ve gece mavisi duvarlarındaki altın rengi simgeleriyle son derece Rus bir salondur ama her sandalye giysilerle doluydu. Kuyruklu piyano, içki halkaları ve devrilmiş gümüş fotoğraf çerçeveleriyle kaplıydı. Büyük masanın üzerindeki koyu kırmızı kadife kumaş, hamburger kutuları ve bayat içki kalıntıları saçan şişeler yüzünden neredeyse hiç görünmüyordu. Kitap raflarında yarısı yenmiş elmalar, taşmış kül tablaları, kılıflarından çıkarılmış kaset ve CD'ler vardı.

Tüm aile ayakkabılarını ve botlarını belli ki bir köşeye atarken, zeminin geri kalanı portakal kabukları, kalemtırışlar, kağıt mendiller ve buruşturulmuş el yazması kağıt parçalarıyla doluydu.

'Ah Boris, sen bir sürtüksün,' diye iç geçirdi Flora. "Çocuklar nerede, molozların altında mı saklanıyorlar?"

"Söylemeyi unuttum - çocuklar, arkadaşlarıyla kalıyorlar.

"İyi olmuş, burada kalırlarsa hıyarcıklı vebaya yakalanacaklar.

Flora şömüne rafından kıvrılmış bir jambonlu sandviç çıkardı.

"En son ne zaman yemek yedin?"

"Dün gece yarısından beri verk yapıyorum," dedi Boris gururla.

"Neredeyse yirmi saattir.

Flora söylenirken, daha pratik olan Marcus mutfakta siyah bir çöp torbası bulmuş ve şimdi ortalığı temizlemeye koyulmuştu.

"Az önce yazdıkların nerede?"

"Güvenli olsun diye semavere koydum," dedi

Boris. "Numaralı mı?" diye sordu Marcus, onu geri alarak.

Şişeleri açmakta olan Flora, Abby'ye, "Fark etmez," diye mırıldandı. 'Baştan sona oynat, ters çevir, bir şey fark etmez. Boris'e bir öpücük gönderdi.

"Bir bakayım," dedi Abby saygıyla.

Marcus bir yığın siyah düzeltmeyle kaplı el yazması bir sayfayı uzattı.

"Görünüşe göre bir sürü kırkayak çamur banyosundan sonra Highland Fling yapıyor," dedi Flora. 'Niye bir lastik kullanmıyorsun?"

Geçmek mi?"

"Çünkü ilk düşüncem en iyisiyse, onu sildiğimde yok oluyor. "Bir insan bunu nasıl kopyalayabilir?" diye homurdandı Flora.

"Yapabilirim," dedi Marcus, sayfaları müzik çantasının güvenli yerine kaldırarak. "Kulağa nasıl geliyor?"

"Bu çöplüğü topladıktan sonra çalmayı deneyeceğim.

"Ne harika bir eş olacaksın. Flora, Marcus'un siyah çantasına biraz portakal kabuğu fırlattı ve ıskaladı. "Eğer bir işe yaramak istiyorsan," dedi Abby'ye, "gıt ve dört bardak yıka. Abby bir orkestra şefi olarak göz kamaştırıcı bir çıkış yaptı," diyordu Boris'e. Abby elinde bir dizi fincan, bardak ve hatta küçük bir vazoyla dönerken.

"Önemli olan tek şey kulaktır," dedi Boris, hepsini en tepeye kadar doldurarak. 'Kulak ve ritim, orkestraya nasıl ve nerede çalacağını söylemek. Bir şef ne isteyebileceğini öğrenmeli, sonra orkestraya on soru sormalıdır.

kat daha fazla. Ayrıca herhangi bir zamanda bir odaya girmeli ve dikkatleri üzerine çekmelidir.

Flora, şöminenin yanına yığılmış gazeteleri ayıklamaya koyulurken, "*Yüzünüzde usta*, daha doğrusu maestro demek istediğim bir ifade var," dedi.

"Hangi parçayı yaptın?" diye sordu

Boris. "Bartók'un *Viyola Konçertosu*."

"Ah," Boris teatral bir iç çekiş yaptı ve kadehini boşalttı. 'Bartók da benim gibi. Son Noel'inde evinden hiç çıkamadı çünkü o kadar utanmıştı ki, asansörcüye bahşiş verecek parası yoktu.

"Bartók'un sekiz yaşına kadar güvencesi vardı, sonra onun babası da benimki gibi öldü," dedi Abby, kırmızı şaraptan kocaman bir yudum alarak.

'O da benim gibi Koç burcuydu,' dedi Flora.

"Benimki gibi, onun dehası da hiçbir zaman fark edilmedi. Boris gözyaşlarına boğulmak üzereydi. "O da benim gibi fakirlik içinde ölecek.

"İçkiyi bırakıp biraz daha çalışsaydın çok zengin olurdu," dedi Flora, bir yığın *Muhafız*'ı Marcus'un çöp torbasına atarken. "Bak, işte saç fırçan, aylardır kayıp olmalı.

Flora onu yığından çıkararak Boris'in sandalyesinin koluna oturdu ve vahşi buklelerini taramaya başladı.

"Müziğim zamanımızın kaosunu yansıtıyor.

"Neden zamandan tasarruf edip bu daireyi programlamıyorsunuz anlamıyorum.

Boris onu görmezden gelerek Abby'nin bardağını doldurdu. Bileğiniz için üzgünüm. Tüm kayıtların bende var. Tekrar çalabilir misin?"

"Fizyoterapistim öyle düşünüyor ama hala kemanın sapını kavrayamıyorum ve parmaklarım tellerin etrafından dolaşamıyor.

"Aynen öyle, kafamdan müzik fışkırıyor ama yazamıyorum.

"Hiç de aynı şey değil," diye azarladı Flora. 'Hâlâ kalem oynatabiliyorsun. Drama kraliçesi olma.

"Ah," dedi Boris, arkasındaki bir düğümü çekiştirirken. "Sana ne oldu böyle?

'Eski bir tutkudan bıktım. Tanrım, burada sakız var.'

"Sana söylemek istedim, Boris. Abby sesini alçaltarak tekrar Rusça konuşmaya başladı, belli ki Rachel'dan bahsediyordu çünkü çok geçmeden ikisi de ağlıyor, birbirlerinin gözlerini siliyor ve daha fazla kırmızı bardak dolduruyorlardı.

Marcus ikinci bir çöp torbasıyla dönerken Flora sert bir sesle, "Süper güçler arasında zirve toplantısı," dedi.

Yerde güzel kırmızı-mavi desenli kilimler ve Marcus'un Moskova'daki eski günlerin gümüş çerçeveli fotoğraflarını düzelttiği piyanonun üzerinde altın-mavi işlemeli bir şal ortaya çıkmaya başlamıştı: kızak kayan çocuklar, saçları savrulmuş nineler, Prokofiev ve Şostakoviç ile genç Boris.

"O benim Rachel'ımdı," Boris güzel ama onaylamaz görünen bir kadının fotoğrafını gösterdi. "O bir azizeydi.

Flora, Boris'in buklelerini bağlamak için pantolonunun cebinden siyah kadife bir toka çıkararak, "O bir çapraz yama idi," dedi. Sonunda Boris'in vahşi kaşlarını taradı.

"İşte, Mel Gibson. Onun burnunun ucunu öptü.

"*Requiem*'i kaç ses için besteliyorsunuz?" diye sordu Abby. "Hiç," dedi

Boris kesin bir dille. 'Enstrümanlar sesleri çalar. RSO

Koro ciyaklayan amatörlerle doluydu ve Hermione Harefield soprano söylemek istiyordu. Ben de hepsini durdurdum. Şarkıcıları yedim.

Sürekli bir şeyler okumak için durduğu için yavaş ilerlediği yığına geri dönen Flora, şimdi arkasında hücum eden bir bizon olan damgasız bir kartpostalı sallıyordu.

"Neden Edith Spink'e yazıyorsun?

"Vest Country'de verdiği *Berlin Vall Senfonisi* konserimin kasetini gönderdi. O kadar korkunçtu ki, ona bir daha asla eserimi çalmamasını yazdım. "O kartpostala ne olduğunu merak ettim, bana ver.

"Saçmalama," dedi Flora kartpostalı yırtıp Marcus'un siyah çantasına attı. 'Edith iyi bir yumurta. Rannaldini Akademi'deki bursumu engellediğinde, iyi şeyler söyledi. Onu üzmeyle aptallık ediyorsun Boris, o senin tarafında.

'Benim müziğimi böyle çalamaz. Öğretmenliğe geri dönmek zorundayım.

Flora mantıklı bir şekilde, 'Yapamazsın, öğretmenlikten nefret ederdin,' dedi.

'Bütün o personel

Tuvalet kapılarındaki tutamaklarla ilgili toplantılar, provalar bir yana, performanslara gitmek için izin istediğinizde kopan yaygara. Ve eğer ders yazmak zorundaysanız beste yapamazsınız. "*Rachel'in Requiem*"ini bitirmelisin.

Boris suratını asarak, "Ne bir teslim tarihi ne de dürüst bir kadınla karşılaşıyorum," dedi.

'Sana tavsiyelerimden yararlandığım halde bu yaptığın çok kaba. Tanrım,' Flora kahverengi zarflardan bir demet çıkardı, 'hiç fatura ödemez misin?

'Ödeyemezsem olmaz. Çocuklarıma kıyafet alamıyorum, dairemi yeniden dekore edemiyorum. Şu rutubete bak. Boris pencerenin üstündeki koyu lekeyi işaret etti.

"Kahverengi zarflarla kâğıda dökebilirsin," dedi Flora, "İşte Danimarka Ulusal Balesi'nden bir zarf - onlara borcun olmadığına emin misin?"

Flora muzaffer bir edayla zarfı açarak içinden otuz bin kronluk bir çek çıkardı ve Boris bu çeki coşkuyla ışığa tuttu.

"Bale için Küçük Deniz Kızı hakkında yazmamı istiyorlar.

'Bu harika,' dedi Abby heyecanla. 'Bunu yapmak isteyen herkes her seferinde tekrarlayacak ve fuayede video ve kaset satabilecekler.

Melankolisi ile öfkeli neşesi arasında gidip gelen Boris, görece zenginlik beklentisiyle oldukça genişlemişti. Normalde o, Flora ve Marcus sabahlara kadar oda müziği çalabilirdi ama Abby'ye hürmeten bundan vazgeçtiler.

"Planlarınız nedir?" diye sordu ona.

'Akademi'deki kursa katıl. Lucerne'de bir sürü nota öğrendim, şimdi pratik yapmam lazım. Teklif edilen her işi kabul edeceğim.

Oturma odasını mümkün olduğunca toparladıktan sonra, Marcus tozdan o kadar kötü hırıltılı nefes alıyordu ki, mutfığa çekilmek, inhalerinden birkaç nefes çekmek ve nefesini toparlamak için on dakika boyunca mutfak masasının üzerinde kambur bir şekilde oturmak zorunda kaldı. Sonra akşam yemeğine başladı. Gününün sadece belli bir kısmını diğer insanlarla geçirebiliyordu. Gelecek haftaki konseri düşünmek için şimdi yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

Antikliği şüpheli bir sürü yumurta, biraz sert Gruyère ve biraz büyük domates bulunca peynirli omlet ve domates salatası yapmaya karar verdi. Sirke yoktu, bu yüzden buruşmuş bir limonun suyunu kullandı ve bir somunu sarımsaklı ekmeğe dönüştürerek emeklilikten çıkardı.

Gravyer rendesini, peynir kıvrımları kâsedan taşana kadar bir aşağı bir yukarı sürterek Chopin'i inceliyor, mırıldanıyor ve notlar alıyordu.

"Doldurmak ister misin?" Elinde bir şişle

Abby geldi. Marcus başını salladı.

Daha önce olduğundan çok daha iyi görünüyordu. Gözlerinde bir ışıltı ve yanaklarında renk vardı.

Abby salata kâsesinden bir parça domates kopardı ve "Sana yemek yapmayı kim öğretti?" diye sordu.

"Üvey annem.

'İlahi Taggie,' diye alay etti Abby. "Hermione Harefield onun önemli bir kadın olmadığını söylemişti.

Marcus öfkeyle, "O tanıdığım en s-s-s-sağlam insan," diye kekeledi. 'O güzel ve nazik biri ve babamı mutlu eden tek kadın. O sürtük Hermione sadece kıskanıyor.

"Sana çeneni kapalı tutmanı söylemiştim Abby," dedi Flora, kapı aralığında belirerek.

Akşam yemeğinden sonra, diğerlerini içki içmeye ve dedikodu yapmaya bırakan Marcus piyano çalmaya koyuldu. Boris'in dairesi dört cepheli bir bloğun ikinci katındaydı ve devasa bir altın katalpa ağacının hakim olduğu bir bahçeye bakıyordu.

Hava o kadar ılıktı ki, çevredeki apartmanlardaki insanlar pencerelerini açıp çocuklarını yorganlara sararak yıldızlar ortaya çıkana kadar Marcus'u dinleyebildiler, durduğunda alkışlayıp tezahürat yaptılar ve devam etmesi için bağırdılar.

Boris, "Seyirci benim için bir şey yapmıyor," diye homurdandı. "Ama o iyi bir çocuk," diye Abby'ye itiraf etti, "ona okulda piyano öğretiyorum. Ven Rachel öldüğünde eve gelip ne yapabileceğini sordu, çocuklara baktı, işleri halletmeme yardım etti. Nazik biri ama hiç de pısrık değil ve rüya gibi çalışıyor.

Artık biraz sarhoş olan Abby de aynı derecede büyülenmişti ama aynı zamanda ağlamaklıydı. Fizyoterapisini ihmal etmemeliydi.

Marcus, *Grande Polonaise*'i büyük bir gösterişle gönderdikten sonra, daha fazla müzik çıkardı ve modern bir parçaya başladı; hüznü, unutulmaz bir melodi ile serpiştirilmiş, çarpan notaların patlaması.

"Bu çok güzel," diye seslendi Abby. "Nedir bu?"

"Tanıdık geliyor. Boris şaşkın şaşkın baktı.

"Kesinlikle öyle olmalı," dedi Marcus. "Dies Irae'nin bir parçası."

Rachel'in Requiem'i. Dün gece transkripsiyonunu bitirdim.

"Bunu ben mi yazdım? Boris ayağa fırladı. "Tekrar çal. Kemanım nerede?"

'Kanepenin altında,' dedi Flora.

Boris sabırsızlıkla akort yaptı ve Marcus'un eşlik ettiği ana melodiyi çalmaya başladı. Marcus'un kopyalaması koyu ve netti, bu da okumayı çok kolaylaştırıyordu.

Abby gibi Yahudi kanına sahip olan Boris, melodiyi çorbaya çevirme eğilimindeydi ve büyük retorik jestlerle çok duygusal bir şekilde çalışıyordu.

"Bu çok minnettar bir parça," dedi Abby ve Flora'ya sevinçle.

"Ödüllendirici demek istiyorsun," diye düzeltti Flora. 'Evet, nefes kesici. Bartók gibi, *"şimdiye kadar hayal edilmemiş olasılıklarla dolu"*.

Ara sıra bir notayı değiştirmek için durup, kendilerini tamamen kaptırarak çalmaya devam ettiler.

Abby Flora'ya, 'Marcus cidden çok iyi,' dedi. "Hiçbir şey onun başarısını engelleyemez.

Flora, "Hadi kahve yapalım," diyerek Abby'yi mutfığa götürdü.

"Marcus şu anda mutlu ve rahat," diye devam etti, "çünkü arkadaşları arasında ve tek tük içki içiyor ama sinirler yüzünden sakatlanmış durumda, konserlerden önce saatlerce kusuyor ve astım krizleri yüzünden şimdiden iki resitalini iptal etmek zorunda kaldı, bu da güvenilmezlikten nefret eden müzik dünyasında yardımcı olmuyor.

"Elimizi yüzümüzü yıkayalım mı? Flora hevessiz bir şekilde yemek tabaklarına baktı.

Ama bulaşık makinesi hâlâ fazla mesai yapıyor, oturma odasından çıkardıkları gümüş ve porselenleri temizlemek için gürül gürül çalışıyordu, o da bırakmaya karar verdi.

"Elimde yıkadığım hiçbir şey temizlenmiyor.

Etrafta biraz dolaştıktan sonra ekmek kutusunda bir kutu Gold Blend buldu ve bir kaşık bulamayınca dört fincana biraz kahve salladı.

"Ayrıca," diye ekledi çaydanlığı açarken, "Marcus'un Rupert'la ilgili korkunç bir takıntısı var, onu hiç anlamıyor.

"Ama Rupert BA'da çok şefkatli görünüyordu," dedi Abby şaşkınlıkla. "Ve beni hastanede ziyaret ettiğinde.

"Rupert göz kamaştırıyor," diye onayladı Flora, "ama ay ne kadar parlak olursa, gölgesi de o kadar karanlık olur ve Superstud'ın oğlu olmak hiç eğlenceli değil. Rupert her zaman Marcus'un küçük kız kardeşi Tabitha'yı tercih etti ve oğlu ve varisinin evde malikaneyi nasıl yöneteceğini öğrenmesi gerekirken piyano gibi saçma sapan bir şeyle uğraşmasını şiddetle onaylamıyor.

"Rupert'in evlat edindiği çocuklarla işler nasıl gitti?

"En kötüsü de bu," diye iç geçirdi Flora. 'Korkarım süt yok. Rupert, Xavier denen çocuğa sıırsıklam aşık oldu, şaşı gözünü ve neredeyse doğum lekesini iyileştirdi, Lysander'ın eski Shetland midillisine bindirip koşturdu. Rupert her zaman istediği gözyaşına sahip oldu,' Flora sesini alçalttı. "Marcus'u çarmıha gerdi.

Oturma odasına dönen Abby, şehvetli bir nota patlaması duydu ve bir sevinç çığlığı attı. Marcus Beethoven'ın *Appassionata Sonatı*'nı çalıyordu.

"Bunu benim şerefime çalman çok hoş. Piyanonun yanına gitti.

"Sayılır," diye kızardı Marcus, dürüst bir çocuk olarak. "Gelecek hafta da üniversitede bir resitalde çalacağım.

"Ben de geleceğim," dedi Abby heyecanla ve Marcus'un daha da kızarmasına neden oldu. 'Beethoven'ın *Appassionata*'yı anlamak için *Fırtına*'yı okumanız gerektiğini söylediğini biliyor muydunuz?

*Bu müzik suların üzerinde yanımdan
geçti, Hem onların öfkelerini hem de benim
tutkumu yatıştırdı, Tatlı havasıyla.*

Marcus başını salladı. 'Üvey babam söyledi ve aynı satırları alıntıladi. Üzgünüm,' yanlış notalar telaşıyla, 'konuşmakta ve çalmakta iyi değilim.

Abby kanepeye çekildi.

"Tanrım, sırtım ağrıyor," dedi Boris'in saçlarını örmekte olan Flora. "Üç saat Bartók dinlemek insanı bitiriyor.

"Banyoda biraz Ibuleve var," dedi Boris.

Açık pencereden içeriye hâlâ şenlik ateşi kokusu yayılıyordu. Saatine bakan Marcus, saatin neredeyse on bir olduğunu gördü. Dışarıdaki apartmanlarda hâlâ daha fazlası için bağırıyorlardı. Bir an önce dursa iyi olacaktı yoksa çocuklar asla yatamayacaktı. Roger Quilter'ın *Çocuk Uvertürü'nü* çalmaya başladı.

Flora, Ibuleve'yle birlikte dönerken, "*Bir kadın bir domuzu severdi,*" diye şarkı söyledi.

Abby kıskançlıkla, bu da harika bir ses, diye düşündü. Tanrım, çok yetenekli bir üçlü!

Flora, Boris'in dizlerinin arasına çöktü, papatya işlemeli tişörtünü sakince çıkardı ve Boris jeli omuzlarına sürmeye başlarken yüksek, sivri göğüslerini örtmek için kullandı.

Abby, *aralarındaki* ilişkinin ne olduğunu merak ediyorum, diye düşündü.

'Baa Baa, Black Sheep'e başlarken odanın diğer ucuna bakan Marcus, Abby'nin gözleriyle karşılaştı, gözlerindeki hayranlığı gördü ve onun ne kadar güzel görüldüğünü düşündü, güçlü, gururlu yüzü lamba ışığıyla yumuşamıştı.
O

beklediğinden çok daha çocuksuydu. Kanepede oturmuş, uzun bacaklarını altına sıkıştırmış, *Gentleman's Quarterly dergisindeki* bir modele benziyordu.

Marcus'un kadınlar konusundaki çekingenliği iki yıl önce babasının çılgın ahbablarından Basil Baddington'ın bekârlığa veda partisinde daha da artmıştı. Marcus'un kızlara olan ilgisizliğinden rahatsız olan Rupert (ne de olsa bir gün bir varis çıkarması gerekiyordu) bir fahişe ayarlamıştı.

Marcus bir türlü ayağa kalkamamış ve şiddetli bir şekilde hastalanmıştı. İnsanların daha derin nefes almasına neden olan terör, ölümcül olabilecek şiddetli bir astım krizini tetikledi. Her şey Rupert'in doktoru, hayranlık uyandıracak derecede soğukkanlı James Benson tarafından örtbas edildi ve Marcus tam zamanında yerel hastanede bir nebülizöre bağlandı.

Marcus, bilincini kaybetmeden önce, tişörtüne kusan şarabın acınası bir şekilde farkında olarak, James Benson'ın babasını azarladığını duymuştu.

"Ona karşı daha dikkatli olmalısın Rupert, biliyorsun hiçbir zaman güçlü olmadı.

Karşılıklı anlaşma gereği ne Taggie ne de Marcus'un annesi bu felaketten haberdar edilmemişti ama Marcus'un Rupert'la her zaman sallantıda olan ilişkisi kaçınılmaz olarak kötüleşmişti.

Her zaman özlemini çektiği sevginin küçük Xavier'e gösterildiğine tanık olmak istemeyen Marcus, Pensombe'dan uzak durmuş ve kariyerine odaklanmıştı. Daha çok bir dost olan Flora dışındaki kızlardan, onu deli gibi kovalasalar bile, en azından babasının banka bakiyesi yüzünden uzak durdu.

Dün gece Boris'in notalarını gece yarısını çok geçene kadar kopyaladıktan sonra Marcus yatağına yığılmış, Boris'le ilgili korkunç derecede erotik bir rüyayla sarsılmış ve bu asla mümkün olamayacağı için hıçkıra hıçkıra ağlayarak uyanmıştı.

Bugün Boris'le yüzleşmekten korkarken, birdenbire Abby'den bu kadar etkilendiğini fark edince kendinden geçti. Mavi gömleği, Madame Tussauds'nun önünde döktüğü gözyaşlarının tuzundan hâlâ kaskatı kesilmişti. Tüm bunlar oyununa parlaklık katıyordu.

"Marcus'un annesi kiminle evlendi?" diye sordu Abby, *Fırtına*'dan alıntı yapan üvey babasını düşünerek.

"Malise Gordon, otuz yaş büyük," diye yanıtladı Flora, Boris'in parmakları altında yarı coşku yarı acı içinde kıvranarak. "Harika bir üvey baba oldu ve Marcus'u gerçekten cesaretlendirdi, ama bu insanın öz babasının umurunda olmamasını telafi edemez.

Flora aniden ürperdi. Konuşmaya o kadar dalmışlardı ki havanın ne kadar soğuduğunu fark etmemişlerdi. Büyük kanatlı pencereye vurduğu sırada telefon çaldı. Arayan Helen'di, Marcus'un annesi, histerik bir haldeydi. Boris'in onun ağzından laf alabilmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti. Malise ağır bir felç geçirmiş ve acilen hastaneye kaldırılmıştı. Marcus hemen eve gitmeliydi.

ON İKİ

Marcus doğruca Warwickshire'daki evine gitti. Sonradan acı bir şekilde utandı ki, ana duygusu muhtemelen yine bir resitalden kaçmak zorunda kalacağı için umutsuzluk ve dinleyiciler arasında Abby'nin korkunç ama büyülü ihtimaliyle artık karşılaşmayacağı için hayal kırıklığıydı. Onu daha önce hiç hayal kırıklığına uğratmamış olan Malise için bile pek endişelenmiyordu.

Aslında Malise'in bilinci asla yerine gelmedi. Marcus yıkılmıştı. Üvey babasını çok sevmişti. Nazik, resmi, büyükbabası olacak kadar yaşlı olan Malise onu her zaman cesaretlendirmişti. Birlikte sayısız düet yapmışlardı; Malise armoniyi anlatmış, Marcus'u konserlere götürmüş ve onunla Myra Hess, Denis Matthews ve Solomon'un 78'lik plaklarını paylaşmıştı. Ayrıca ona tam bir dürüstlük ve onur örneği sunmuştu.

Ancak Marcus, on altı yıl boyunca Malise tarafından pamuklara sarılarak sevilen ve bırakın yaşamı, cenazelerle bile tek başına başa çıkamayan annesini rahatlatmak için acısını bastırmak zorundaydı.

Elbette basın, Malise'in *şef d'équipe* olarak İngiliz Gösteri Atlama Takımını altın çağlarında nasıl bir arada tuttuğu ve Los Angeles Olimpiyatları sırasında Rupert Campbell-Black'in en büyük rakibi Jake Lovell'ın Rupert'in karısı Helen'le kaçması üzerine takımın bir kişi eksikle altın madalyayı nasıl kazandığı gibi eski hikayeleri yeniden gündeme getirdi. Ayrıca Malise'in Helen'le evlenerek, Rupert'la geçirdiği sekiz yıllık cehennem hayatı ve karısına dönmek için sabırsızlanan Jake'le geçirdiği felaket birkaç hafta yüzünden yıkılan özgüvenini yeniden kazanarak nasıl toparlandığına dair bir sürü saçmalık da vardı.

Cenaze töreni daha ziyade Madame Tussauds'nun bir tekrarı gibiydi; tüm şov dünyasının önde gelenleri son saygılarını sunmak için bir araya gelirken Rupert ve Jake boşluğa bakıyorlardı.

Jake, bir başka hakaret olarak, o hafta başında Rupert'in atlarından birini yenen, genç ve parlak bir jokey olan oğlu Isaac'i de yanında getirmişti. Rupert için dengeyi düzeltebilecek tek şey Marcus'un olabilir var oynadı Malise'in favori Bach *Prelüd* Helen'in tören için kiralamakta ısrar ettiği Steinway'de oldukça güzel çalışıyordu. Ancak Marcus'un astımı stres altında her zaman daha da kötüleşirdi ve tüm son dakika düzenlemelerini denetlemenin paniğiyle inhalerini getirmeyi unuttu. Tabutun köyün yeşil alanından kiliseye kadar üç yüz metre boyunca taşınmasına yardım edebildi ve ardından tabutun yanında nefes almak için çırpınırken yere yığıldı.

Anne.

Helen kırk dört yaşında hâlâ, 'kesinlikle büyüleyici' yerine 'kesinlikle büyüleyici' olarak tanımlanabilecek kadar gençti. Onca yıldan sonra Jake'i tekrar görmekten ve Malise'in güzel görünmesini isteyeceği gerekçesiyle fazla mı allık ve far sürdüğünü suçluluk duygusuyla düşünmekten Marcus'un durumunu fark edemeyecek kadar tedirgindi.

Ne yazık ki çiçeklerle dolu bir kilise ve kısa bir süre önce tahta kurdu tedavisi görmüş olan eski sıranın dumanı Marcus'un göğsündeki bandı daha da sıkılaştırdı.

Rupert'in en yakın arkadaşı Billy Lloyd-Foxe, Yılın Atı Gösterisinin sonunda her zaman salonu ayağa kaldıran 'Ata İthaf' bölümünü okurken kendisi de dahil olmak üzere herkesi gözyaşlarına boğmuştu. Ayin kağıdına göre sıranın Marcus'a gelmesi gerekiyordu ama bembeyaz kesilmiş ve terlemiş olan Marcus sadece göğsünü tutup başını sallayabildi. Yıllardır aile dostu olan papaz, uzun ve utanç verici bir duraksamadan sonra ne olduğunu anladı ve ayine devam etti.

Marcus sadece annesinin gözlerindeki sitemin farkındaydı.

"Yıkılmadım, başarısız olmadım Malise," der gibiydi ve böyle bir başarısızlık Rupert'in oğlunun büyük maç mizacından tamamen yoksun olduğuna dair inancını doğrulayacaktı.

Marcus da tabutu mezarlığa kadar taşımaktan aciz kalmıştı. Malise'in hayatı boyunca yaşadığı güzel Kraliçe Anne papaz evine sendeleyerek geri döndüğünde, inhalerinden birkaç püskürtme ile canlanmış, içecek ve sandviçleri dağıtabilmişti. Helen tarafından Jake Lovell ile tanıştırılmanın korkunç bir büyüğü vardı. Annesinin bu kadar küçük ve önemsiz biri için yaldızlı göz alıcı babasını terk edebilmesine hayret etmişti.

Sonra Rupert odaya girmiş, üçünü konuşurken yakalamış ve itiraz eden Taggie ve Tabitha'yı da peşinden sürükleyerek evden çıkıp gitmişti.

Daha fazla sandviç almak için mutfağa dönen Marcus, Malise'in iri kemikli, patavatsız kızını Eski Papaz Evi'nde büyümüş ve şimdi gözleri mobilyaların üzerinde böcekler gibi dolaşarak neyi geri alabileceğini merak ederken bulmuştu.

Helen'in gündelikçisi Bayan Edwards'a, 'Çocuk Helen'e pek destek olamayacak,' diyordu. 'Hasta görünümlü bir adam. Babası onun için çok şey yaptı.

Marcus da 'Ben de onu seviyordum' diye bağırmak istemişti.

Ama cenaze kâbusun sadece başlangıcıydı. Malise masasını ve diğer her şeyi düzenli bir şekilde bırakmıştı. En sevdiği yazar Montaigne'den alıntılacak olursak, '*çizmeleri giymiş, mahmuzlanmış ve yola çıkmaya hazır*'. Ayrıca endişelerini Helen'den o kadar iyi saklamıştı ki, Lloyd's tarafından ne kadar kötü etkilendiğini bilmiyordu. Eski Papaz Evi'ni ve yirmi dönümlük arazisini Helen'e devretmiş, ancak emlak vergilerinden kaçınmak için gerekli yedi yılı yaşamamıştı. Geriye kalan az miktardaki para da Lloyd's'un zararlarını ödemek için harcanacaktı.

Helen o kadar perişandı ki Marcus Londra'daki evini bırakıp en azından sonbahar dönemi boyunca onunla kalmak zorunda olduğunu hissetti. Helen bu fedakârlığın çok da büyük olmadığını savunmayı başardı. Marcus'un astımı için taşrada yaşamak ve haftalık dersleri için Londra'ya gidip gelmek çok daha iyi olacaktı ve en azından onu o serseri Flora'dan uzaklaştıracaktı.

Helen, Marcus'un Malise'in ölümüne ne kadar üzüldüğünü fark edemeyecek kadar benmerkezciydi. Her zaman samimiyet yeteneğinden yoksun olmuş ve sevmekten çok takdir edilmişti. Şimdi, hayatında ilk kez kendini popüler hissediyor ve herkesin nezaketine hayranlık duyuyordu: harika mektuplar, özenli telefonlar, kalması için yapılan davetler, verandaya bırakılan kişiler ve elmalı börekler: *Sevgili Helen yemelisin!*

Ancak bu sempati akımı kurduğunda ve artık planlaması gereken bir cenaze töreni olmadığında, Helen ilgisizliğe gömüldü. Bağımlı olmaktan korktuğu için sakinleştirici ya da uyku hâpı almayı, hatta giderek karanlıklaştıran kış akşamlarını atlatmak için sert bir içki içmeyi bile reddetti.

Hâlâ yatılı okulda okuyan ve tüm zamanını Penscombe'da Rupert ve Taggie ile geçiren kızı Tabitha ile hiç geçinememişti; bu nedenle Marcus ve onun kariyeri, yaşamak için sahip olduğu tek şey haline gelmişti. Marcus kendini

Karanlık ve iğrenç aşkının değirmen taşı onu ağırlaştırıyordu ve bir kez daha Flora, Boris ve şimdi de Abby ile Londra'daki hayatının tüm eğlencesini bu kadar çok özlediği için utanıyordu. Piyano onun tek sığınağı gibi görünüyordu.

Bu arada New York'ta Rannaldini, Yeni Dünya Senfoni Orkestrası üzerinde umduğu hakimiyeti kuramamıştı, çünkü müzisyenleri bir gecede onların bir haftada kazandığından yüz kat daha fazla kazanmasına isyan ediyorlardı. Sendikalarla hala zorlu mücadeleler veriyordu ve haksız yere işten çıkarılan müzisyenler tarafından sonu gelmeyen davalar açılmıştı. Ayrıca okunmamış el yazmaları yığını ve programlaması gereken çok fazla çağdaş müzik vardı ve artık bunları ayıklayıp onun için tercüme edecek Boris yoktu.

Aradan iki buçuk yıl geçtikten sonra Rannaldini hala Kitty ile evliliğinin sona ermesini organize ettiği ve BA'da uçağını kaçırdığı için Rupert'ten nasıl intikam alabileceğini düşünüyordu.

"Karaağaç sabırlı bir ağaçtır," diye mırıldandı Rannaldini, "nefret eder ve bekler.

Malise'in ölümünden birkaç gün sonra Rannaldini, platin diskler ve ünlülerle çektiirdiği fotoğraflarla kaplı ve Central Park'ın sonbahar güzelliğine bakan çatı katındaki dairesinde istiridye ve deniz mahsulleri salatasıyla öğle yemeği yiyordu.

Her gün Londra'dan uçakla kendisine gönderilen *The Times gazetesini* eline alan Rannaldini, bir başka kadının kabine bakanı kocasının yanında durduğunu gördü. Fotoğraf bel hizasından kırılmıştı ama Rannaldini, birbirine kenetlenmiş kollara ve çılgınca gülümseyen yüzlere rağmen, kadının kocasının Gucci ayak başlığına bir topuk ve kasıklarına da bir diz geçirdiğinden emindi. Kitty onun yanında durmamıştı - kaltak.

Sayfaları çeviren Rannaldini, arka dişlerinin arasından bir mürekkep balığı parçası çıkararak Malise'in ölüm ilanını keşfetti; parlak savaşını, resim bilgisini, flüt üzerindeki çalışmalarını ve Rupert Campbell-Black'in dehasını kullanabilen tek kişi olduğu *bir şef d'équipe* olarak becerisini anlatan parlak bir işti.

İkinci eşi ve ilk evliliğinden olan bir kıızıyla hayatta kalan Rannaldini, bir kadeh daha Pouilly-Fumé doldurarak okudu.

Bir okul konserindeki zarif Helen'i hatırlayabiliyordu, kesinlikle Rupert'ın en iyi safkanlarından biriydi, ciddi bir entelektüel züppe, dik başlı ikinci kocasından otuz yaş daha gençti ve biraz heyecana ihtiyacı vardı.

Rannaldini gülümseyerek bir parça güvercin grisi yazı kâğıdı çıkardı ve yeşim yeşili dolmakalemını eline aldı. Yeşil mürekkeple yazdı:

Sevgili Helen, (izin verir misin?)

Lütfen cüretimi bağışlayın ama okumaya vakit bulamadığım bazı eski gazeteleri karıştırırken eşinizin The Times'taki ölüm ilanını buldum.

Ne kadar olağanüstü güzel görünümlü, çok yetenekli bir adam. Bana göre flüt üzerine en önemli eseri yazmış olan M. M. Gordon'un sizinle evli olduğunu bilmiyordum. Onunla tanışmayı çok isterdim.

Hatırlamayacaksınız ama oğlunuz birkaç yıl önce Bagley Hall konserinde 'Hark, Hark the Lark' şarkısını söylerken kızım Natasha'ya eşlik ettiğinde kısa bir süre tanışmıştık. Büyük umut vaat ediyordu. Umarım piyanoyu bir kariyer olarak seçmiştir.

Çok üzgün olmalısınız ama lütfen kendinizi teselli edin. Voltaire'in yazdığı gibi-

Rannaldini zevkle iç çekti. Helen Voltaire'e bayılırdı ama şiiri çevirmeye karar verdi, Amerikalılar Fransızcaya pek sıcak bakmıyordu.

İki ölüm var,

Biri öyle bir şeydir ki, bütün insanlar ondan korkar ve

nefret eder. Biri artık sevilmecek,

Diğeri pek bir şey değil.

Bu hiçbir şekilde acınızın derinliğini göz ardı etmek anlamına gelmiyor ancak en azından asla ihanete uğramadığınızı bilerek güvendesiniz. Genç karım iki buçuk yıl önce kendi yaşında bir çocuk için beni terk etti. Sizi kışkandığımı söyleyemem ama en azından Malise'in size ve sizin ona olan sevginiz bozulmamış ve lekelenmemiş durumda.

Malise'in yayınlanmamış bir çalışması var mı? Okumak ve yayınlanmasına yardımcı olmak çok ilgimi çeker.

Belki kalbiniz biraz daha rahatladığında benimle öğle yemeği yersiniz. Belki Londra'ya bir sonraki gelişimde seni alabilecek bir jetim ya da helikopterim vardır ve üzüntümüzü paylaşabiliriz.

Sevgileriml

e,

Rannaldini.

"Hark, Hark the Lark," diye şarkı söyleyen Rannaldini sırtarak zarfı mühürledi ve mektubu birkaç hafta sonra, teselli mektupları kurduğunda ve kendisinin çok daha etkili olduğunda postalanmak üzere bir kenara koydu.

Helen tamamen büyülenmişti. Rannaldini'nin mektubu Kasım ayının başında, umutsuzluğunun doruk noktasında gelmişti. Eski Papaz Evi'ni kesinlikle satmak zorunda kalacak gibi görünüyordu ve Malise'in hiç sevmediği kızı, Malise'in yine hiç sevmediği iki siyah labradorunu almasına rağmen, vasiyete itiraz ediyordu ve aile yadigârı oldukları için Malise'in en güzel parçaları üzerinde hak iddia ediyordu.

Tabii ki Helen Rannaldini'yi okul konserinden hatırlıyordu, geç gelmiş ve Hermione Harefield'in yanına oturmuştu, bu yüzden Helen bir sıra geriye çekilmek ve her zamanki gibi iğrenç davranan, Taggie'ye fısıldayan ve hatta Marcus'un çok güzel çaldığı Mozart konçertosuna karşıt olarak uyuklayıp horlayan Rupert'ın yanına oturmak zorunda kalmıştı.

Helen, Malise'in ölümüne çok üzölmüştü ama Rannaldini'nin mektubu onu teselli etti. Alıntılarla dolu hoş bir not yazarak, öğle yemeğinin çok keyifli olacağını söyledi. Ne de olsa, dedi kendi kendine kararlı bir şekilde, Rannaldini Marcus'a kariyerinde bir adım öne geçmesini sağlayabilirdi.

Bu arada Marcus, göze çarpan bir centilmenlikle, Helen'e harçlık vermesi konusunda babasıyla mücadele etmişti. Rupert bunu düşüneceğini söylemiş, ama pencereden dışarı, yüksek kayın ağacından aşağıya dökölen kırmızı-altın yaprakları seyrederken, parası Lloyd's'a akıyor gibi görünüyordu. Tanrı'ya şükür, çok kötü bir darbe almamıştı ve evi ya da araziyi riske atmamıştı ama Helen'e neden destek olması gerektiğini anlamıyordu. Helen defolup gideli on altı yıl olmuştu ve Marcus ile Tabitha'yı geçindirmek için her kuruşunu ödemişti ve hâlâ ikisine de yüklü miktarda harçlık veriyordu.

Helen'le ilk tanıştığında bir yayıncı için çalışıyordu ve her zaman onun edebi kusurlarına dikkat çekiyordu. Artık bir iş bulabilirdi.

Özel olarak Rupert, Jake Lovell'ı cenazeden sonra eve geri çağırdığı için Helen'a kesinlikle öfkeliydi. Jake bir öğretmen olarak çok iyi iş çıkarıyordu ve Rupert, Malise'in Jake'i kendisinden daha çok sevmiş olmasına duyduğu eski kıskançlıkla yanıp tutuşuyordu.

Üstüne üstlük Taggie, Marcus ile ilk yıl yalnız kalamayacaklarını söyleyerek Helen'den Noel'de kalmasını isteyerek Rupert'ı çileden çıkarmıştı.

Malise'in ölümünden sonra.

"Sanırım Noel yemeğinde topal ördek servis edeceksin?" dedi iğrenç bir şekilde.

Ve Taggie, Rahibe Angelica'nın çok fazla topallayan ördekle ilgili uyarısını hatırlayarak soğuk bir ürperti hissetti.

ON ÜÇ

Rannaldini ilk telefon görüşmesini Helen'i özellikle en kötü anında yakalamak için planlamıştı. Malise'in ders okuması gereken Akşam Ayini'nden yeni dönmüştü. Böyle durumlarda kilise her zaman hayranlık duyan kadınlarla dolup taşardı. Bu gece dul eşinin nasıl olduğunu görmek için gelmişlerdi. Pek iyi görünmüyordu. Daha sonra, Helen soğuk Kasım akşamının çiseleyen yağmurunda ortaya çıktığında, hepsinin kaçıştığını hissederek, siyah eşarplı başını eğmiş, sümüksü kaldırım taşlarını gizleyen sarı yaprakların üzerinde kayarak uzaklaşmıştı. Durup soğuk yatağında yatan Malise'e teselli edici bir söz söyleyemeyecek kadar perişandı. Yarın ona gül bahçesinden arta kalanları getirecekti.

Marcus, Murray Perahia'yı Wigmore Hall'da dinlemeye gittiği için Helen'i uzun bir gece bekliyordu; siyah labradorlar gittiğinden beri yalnız uyumaktan korkuyordu, Malise'siz bir hayatın dehşetine ve yüz bin poundluk yeni bir Lloyd's faturasına uyanmaktan daha da çok korkuyordu.

Kapıdan girdiğinde telefon çalıyordu. Malise mi? İçgüdüsel olarak umutsuzluğa kapılmıştı ama arayan sadece kilisedeki bir arkadaşındı ve onu akşam yemeğine çağırıyordu.

'Sadece on kişiyiz, çıkmanız iyi olur. Sekiz buçukta sekiz, kesinlikle kazzh.'

Helen hayatında hiç bu kadar rahat olmamıştı. "Buna hazır değilim, Annabel.

'Elbette öylesin, Meredith Whalen'dan seni istedim. Tam bir ördek ve insan bizim yaşımıza geldiğinde korkarım eşcinsellere katlanmak zorunda kalıyor.

'Neden zavallı bir eşcinsel bana katlanmak zorunda olsun ki? Üzgünüm, yapamam.'

Helen ahizeyi öyle bir kuvvetle indirdi ki, salondaki masanın üzerindeki güller koyu kırmızı yapraklarını kaldırım taşlarının üzerine saçtı ve buz gibi rüzgârın hâlâ açık olan ön kapıdan içeri sürüklediği yaprak sürüsüne katıldı. Misafir odasındaki çiçekler dökülüyordu. Standartların kaybolmasına izin vermemeliydi. Telefon tekrar çaldı.

"Gerçekten yapamam, Annabel," diye histerik bir çığlık attı.

"Sinyora Gordon," dedi derin, okşayıcı, kadifemsi bir ses, "Ow sizsiniz. Bunlar Rannaldini.

O kadar nazik bir şekilde ilgileniyordu ki Helen, Rannaldini'nin casuslarının Marcus'un Akademi'de güvende olacağından emin olduğu Çarşamba günü öğle yemeği davetini kabul edebilecek durumda buldu kendini.

Helen her zaman ev ödevleriyle övünürdü ama bu sefer Rannaldini'nin CD'lerinden herhangi birini satın almasına gerek yoktu, Malise çoğunu toplamış, netliklerine, renklerine ve kontrollü tutkularına hayran kalmıştı.

Helen ayrıca Rannaldini'nin ünlü *Don Giovanni* klibini tekrar izledi ve kameraların Hermione Harefield'in güllük gülistanlık çıplaklığına ve daha da çok Rannaldini'nin soğuk yüzüne ve güzelce hareket eden ellerine odaklanmasını son derece rahatsız edici buldu.

Malise öleli daha iki ay olmuşken, böylesine ölümcül derecede göz alıcı bir adamla öğle yemeği yeme ihtimali karşısında böylesine paniğe kapılmasından ya da kendisini yeni bir elbise alamayacak kadar fakir bıraktığı için Malise'e duyduğu kızgınlıktan dehşete kapıldı. Yeni aldığı zeytin yeşili kaşmire hiçbir yerde bulamadı, zavallı Tabitha onu kırbaçlamış olmalıydı, bu da Rupert ve Taggie'nin düğününde giydiği Saint Laurent marka siyah takım elbiseye geri dönmesi gerektiği anlamına geliyordu. En azından beyaz püriten yakası Malise'in ölümünden beri yağın kepekleri gizleyebilirdi.

Çarşamba sabahı daha yıkıcı faturalar getirdi. Günün ilk ışıklarıyla uyanan Helen, sabahı gözyaşları içinde gereksiz yere ortalığı toparlayarak geçirdi. Rannaldini geldiğinde günlük kadın refakatçiliğinin, Bayan Edwards'ın daha sonra köyde anlatacağı dedikodulardan daha önemli olduğunu düşünmüştü.

Ama bardağı taşıran son damla, Bayan Edwards'ın heyecanlı bir onaylamamayla puflayarak ve *The Scorpion*'da kötü bir tat bırakan bir parça sallayarak ortaya çıkması oldu. İngiltere'nin en güzel dudu Helen şimdi kiminle evlenecekti? Öneriler arasında Pierce Brosnan, Boris Levitsky, Richard Ingrams, Edward Heath, Julian Clary, Lysander'ın babası David Hawkley - *The Scorpion*'un da belirttiği gibi Malise'e tıpatıp benzeyen esmer yakışıklı bir okul müdürü; ve dehşet üstüne dehşet: Rannaldini, kürsüde için için yanarken fotoğraflanmıştı.

Helen, Bayan Edwards'a olağanüstü bir tesadüf eseri Sinyor Rannaldini'nin o sabah Albay'ın flüt üzerine basılmamış çalışmasına bakmak için geleceğini söylerken kızarmasına engel olamadı.

"Bunun için bir klasör bulmalıyım," diye kekeleyerek yukarı fırladı.

"Ben de coco içmeliyim," diye mırıldandı Bayan Edwards, salonun dışındaki çalışma odasında Antiquax'ın yanında stratejik bir şekilde konumlanmadan önce albayın sloe cininden büyük bir yudum aldı. Gerçi cilalanacak pek bir şey yoktu. Zavallı küçük ruh, albay öldüğünden beri temizlik yapmadan duramıyordu.

Helen soyunma masasının önünde allıklarının boynundaki korkunç kırmızı lekelerle yayılmaması için dua etti. Yüzünden başlayarak sol kaşından bir, şakaklarından beş gri saç teli daha kopardı ve daha fazla kepeği gizlemek için saç çizgisinin üzerindeki parlak olmayan dalları taradı. Yakında dağılacaktı.

El aynasını pencereye götürdüğünde dehşet içinde nefesi kesildi. Umutsuzluk ve endişe, bir pergelle kısıtılmış ağzının ve kızarmış gözlerinin etrafına yeni çizgiler çizmişti.

Dışarıda bahçe korkunç derecede dağınık görünüyordu, ağaçların yarısı soyulmuş, yarısı kırmızı-sarı paçavralarından kurtulmaya çalışırken yağmurdan kararmış uzuvlarını garip bir şekilde çıkık açılarla gösteriyordu. Sonra gözlerinin önünde esen bir rüzgâr çimenleri yeniden yapraklarla kapladı. Malise onları hemen süpürmek için ısrar etmişti. Yapraklar sonunda onu kıracaktı.

Aynaya baktığında gözyaşlarının yanak kemiğinde bir rimel lekesi bıraktığını gördü. Onu silerken derisi kıvrımlı kalmıştı. Helen inledi. Rannaldini'nin yüzüne bakamazdı. Bayan Edwards onun hasta olduğunu söylemek zorunda kalacaktı.

Ama tam öğle vakti, hayatında ilk kez dakik bir şekilde, Rannaldini büyük siyah helikopterini çimenlerin üzerine indirdi ve dışarı fırlarken etrafındaki tüm yaprakları yukarı doğru savurdu; Don Giovanni ebedi şenlik ateşinden dönüyordu.

"Vay canına," dedi Bayan Edwards, Antiquax'ın üzerine Antiquax sürerken.

Çünkü Rannaldini on gün boyunca Karayip güneşinde nota çalışmaktan maun rengine boyanmıştı. Bir sörfçü gibi yaprakların arasından geçerek Helen'e büyük bir demet tabasco kırmızısı frezya uzattı. Sonra kısa bir süre kollarını ona doladı, böylece vücudunun kaslı yaylılığının ve sanki gerçekten cehennem ateşinden çıkmış gibi sauna sıcaklığının tadını çıkarabildi.

"Her zaman ne kadar yorgun, yalnız ve üşümüş hissettiğini çok iyi biliyorum," diye mırıldandı, sonra geri çekilip gözlerinin derinliklerine baktı. "Ama hiçbir şey senin güzelliğini gölgeleyemez. Sonbaharın geri çekilmesine şaşmamalı, sen onu böyle gölgede bıraktığında.

Rannaldini her zaman bir JCB'yi kullanmayı başarmıştı. Frezyalar kadar kızaran Helen, onları suya koyarken onu içeri davet etti.

Bir film yıldızından daha iyi, diye düşündü Bayan Edwards, Antiquax'ı bir sandalyenin mavi şam koluna sürerken çalışma odasının kapısını tekmeleyerek daha da açtı.

Helen bir vazö bulup bir kat daha *Clinique* fondöten sürmeye giderken, Rannaldini kayısı rengi duvarları, soluk gri ipek perdeleri ve Helen'in porselen koleksiyonunun bulunduğu cam vitrinleriyle büyüleyici misafir odasını inceledi. Rannaldini, ona ulaşmak için camları da kırmak gerekir, diye düşündü.

Plaklarının çokluğu ve Tabitha'nın piyanonun üzerindeki fotoğrafı nedeniyle odanın özellikle güzel olduğunu düşündü. Yaşlı, gri bir midilliye binmiş olan Tabitha'nın saçları sarı bir örgü halindeydi ve gözleri Rupert'inkiler kadar soğuk ve küçümseyiciydi.

Karaağaç sabırlı bir ağaçtır, nefret eder ve bekler, diye düşündü Rannaldini şehvetle.

Malise'in resim konusunda iyi bir gözü vardı. Rannaldini bir Cotman'a ve biraz da Pissarro'ya hayrandı ama ön planda daha çok yaban domuzuna benzeyen bir inekle gün batımına karşı kavakların resmedildiği o korkunç yağlıboyayı asmaya onu iten neydi? Sonra oldukça rahatsız edici imzayı okudu: Helen Gordon.

Yan masanın üzerinde açık bir şiir kitabı vardı.
Kim düşünebilirdi ki pörsümüş kalbimin

yeşilliği geri kazanabilir miydi? Rannaldini'yi okuyun.

Masadaki yeşil deri kurutma kâğıdı bir tomar banknotun etrafında kapanmıyordu. Rannaldini kâğıtları karıştırırken Helen'in başının gerçekten dertte olduğunu gördü. Cotman ve Pissarro yakında Sotheby's'e gideceklerdi.

Saks mavisi bir sürahide frezyalarla dönerken ayak seslerini duyan adam resme geri döndü.

"Bu mükemmel.

"Oh, ne kadar tatlısın. Malise çok beğendi. Fazla zamanım olmadı ama belki şimdi-" Helen'in sesi kesildi, sonra kendini toparlayarak yan masadaki bir dosyayı aldı.

'Malise'in yayınlanmamış çalışmalarını görmek istediğinizi söylemişsiniz. Gerçekten zamanınız var mı?'

Rannaldini, 'Bu büyük bir onur, zaman ayıracağım,' diye yalan söyledi.

Bayan Edwards şimdi daha iyi görebilmek için salondaki masayı parlatıyordu. Albay son zamanlarında oldukça zayıflamış olmasına rağmen gerçek bir beyefendiydi,

Ama bu adam sanki damarlarında üç ya da dört litre daha fazla kan dolaşıyormuş ve Boris Chevalier aksanına sahipmiş gibi görünüyordu.

"Malise'e yardım mı ediyorsun?" diye sordu Rannaldini.

"Önerilerde bulundum," dedi Helen hevesle.

"İnsanın hayatını paylaşacağı birinin olması ne büyük şans.

Rannaldini'nin derin iç çekişi sayfaları dosyaya geri koyarken dalgalandırdı.

'Flütün müzisyenler tarafından nasıl soğuk karşılandığı büyüleyici.

On dokuzuncu yüzyılda," diye başladı Helen ciddiyetle, "çünkü yeterli ifade aralığından yoksundu.

"Çalabilir miyim? Rannaldini onu susturmak için Malise'in flütünü kutusundan çıkardı, bir saniyeliğine akort etti ve çalmaya başladı.

"Prokofiev. Malise çalmıştı." Helen'in gözleri yaşlarla doldu.

"Özür dilerim. Duracağım.

'Hayır, hayır, bu kadar çabuk tekrar duyacağımı hayal bile edemezdim. Başka enstrüman çalıyor musunuz?'

"Piyano, obua, trompet, fagot, keman, teemps.

"Tanrım, bu kadar çok başarınız varken neden orkestra şefi oldunuz?

Rannaldini güldü.

'Çünkü her erkek kalbinde bir führer olmak ister. Yemeğe gitmeliyiz. Seni eve götüreceğim. Sonra Helen'in gözlerindeki endişeyi görerek ekledi, 'Merak etmeyin, sekreterlerim, bahçıvanım, hizmetçim ve onun kocası, şoförüm, Tom Cobbley Amca ve muhtemelen onun gri kısırağı size eşlik edecek.

Helikopter güneye dönmeden önce Old Rectory'nin etrafında tur atarken Helen, Bayan Edwards'ın yirmi dakika erken yola çıktığını gördü ve feryat etti.

"Alarmı takmayı unuttum, soyulmaktan çok korkuyorum.

Rannaldini ona gülümsedi. Artık çok geç, sevgilim.

Kayın ağacının turuncu yaprakları, karaçamın safran rengi alevleri, küçük Cennet köyünün üzerinden Fleet Nehri'ne, Rannaldini'nin evine, güvercin grisi renginde gizlenen ve komplocu ağaç pelerinine sarınmış Valhalla'ya doğru uçarlarken umber ormanlarında hâlâ titriyordu.

Helen tenis kortlarını, yüzme havuzunu, porsuk ağaçlarından oluşan labirentin karanlık yılankavi kıvrımlarını, harika bahçeleri, nehre doğru eğimli tarlalarda ve ormanın derinliklerinde kilimleriyle dolaşan atları, saat-

Rannaldini'nin çalıştığı ve baştan çıkardığı kule. Valhalla'nın kendisi, dar pencere ve düşünceli, Reformasyon'dan önce inşa edilmişti.

Helen, "Manastırların kapatılmasıyla ilgili büyüleyici bir kitap okuyorum," diye söze başladı.

Rannaldini başka bir nutuk istemediği için onu karanlık geçitlerden, zırh takımlarının, yırtık pırtık sancakların ve duvar halılarının yanından geçirerek kırmızı bir çizim odasına soktu.

"Ne kadar güzel," diye soluk soluğa kaldı Helen.

"Keety ile evliyken Meredith Whalen burayı ve mutfağı dekore etmişti. Çok ince bir zevkin var, yeni renk şemaları bulman için sana para ödüyorum.

"Oh, paranı alamazdım.

"Çocuğum," diye mırıldandı Rannaldini, "Keety ile olan hayatımın kötü anılarını kovmak için yardımına ihtiyacım olduğu gibi, senin de buna ihtiyacın olduğunu biliyorum. Gelecek hafta on günlüğüne Prag'a gidiyorum. Ben dönene kadar harika bir şeyler düşünmelisin.

Ama Helen yine ağlıyordu.

"Malise ve ben yıldönümümüz için 21 Kasım'da Prag'a gidiyorduk. Malise, Stasis Tiyatrosu'ndaki *Don Giovanni* prodüksiyonu için bilet bulmaya çalıştı. Mozart bu oyunun prömiyerini Kasım 1787'de orada yapmıştı, biliyorsunuz, *Amadeus*'u da orada yapmışlardı. Ama biletler tükenmişti.

"Çünkü ben yönetiyorum," diye sırtıttı Rannaldini.

"Elbette, ne kadar aptalım," dedi Helen dehşete kapılarak. "Malise öldüğünden beri hiçbir şey hatırlamıyorum.

'Şok geçiriyor. Geri gelecektir. Rannaldini ona bir bardak Pouilly- Fumé doldurdu. "Onun yerine benimle Prag'a gelmelisin.

Helen, "Ama Marcus'u bırakamam ve bunu karşılayamam," diye mırıldandı.

'Benim misafirim olacaksın. Ben dairede kalıyorum. Sana güzel bir otelde oda ayırttım. Sana uçak bileti ve *Don Giovanni* için bilet göndereceğim, sadece yirmi dört saatliğine, bir ziyafeti hak ediyorsun.

Kaloriferin üzerinde yeni kurumuş bir yün atkı kadar rahatlatıcı sıcak bir eli boynuna koyarak, onu daha fazla geçitten, duvarları orman hayvanları ve kuşlarla dolu parlak yeşil bir kâğıtla kaplı büyük mutfağa götürdü.

"Bunu kesinlikle geliştiremezdim," diye iç geçirdi Helen.

Rannaldini ürpertici bir sesle, "Her şeyin değişmesini istiyorum," dedi. 'Keety papağanları ve sinek kuşlarını severdi. Çıkmasını istiyorum. Oturun. Öğle yemeğini hazırlayacağım.

"Bir kase çorba yeter," diye kekeledi Helen. "Şu anda yemek yiyemem.

"O zaman başlayacaksınız.

Yan ofisten, duman gibi yükselen fakslara, sürekli çalan dört telefona ve pahalı bilgisayarların yağmur damlası pıtırtilarına rağmen, Rannaldini'nin hepsi de *Akrep*'i okumuş olan sekreterleri, içeri girip Helen'e aval aval bakmak için bahaneler bulmaya devam ediyorlardı.

Prens Margaret'in ofisi aranmış; Domingo bir yorum için tavsiye istemiş; Sir Michael Tippett, Rannaldini'nin son operasına bakıp bakmadığını merak etmiş; Hermione dört kez aramış. Rannaldini hepsini daha sonra arayacağını söyledi.

Yemek pişirirken, pirinci kontrol ederken, pembe ıstakoz parçalarını cızırdayan tereyağına atarken, sonra onları arpacık soğanı, tarhun otu ve domates yatağına yumuşak bir şekilde yerleştirirken, yumurtaları ayırırken, balık suyunu kaynatırken Helen konuştu. İkinci kadeh şarabın etkisiyle dili çözülen Helen, ona para sorunlarından, bakmaya gücünün yetmediği büyük evinden, Marcus'un astımından ve Flora ile olan arkadaşlığı hakkındaki endişelerinden bahsetti. Rannaldini'nin Flora'yı 'küçük şeytani bir serseri' olarak reddetmesi onu çok mutlu etmişti.

"Marcus'u dağlara götüreceğiz," diye sıcak bir şekilde devam etti, sonra sesi çift tenceredeki yumurtalar gibi kalınlaştı. "Peki ya kızınız?"

"Oldukça kontrolden çıkmış. Helen ona zeytin yeşili kaşmirin gasp edilmesine ne kadar öfkeli olduğunu söylemek istemedi. Bu yüzden ekledi: 'Yarıyıl da Tabitha okul kitaplarına ihtiyacı olduğunu söyleyerek kredi kartımı ödünç aldı, sonra da bunu bir kot pantolon almak ve öğleden sonrayı şezlongda geçirmek için kullandı. Böyle bir kibre ve böyle yalanlara dayanamıyorum.

Yalanlara yabancı olmayan ve Tabitha ile şezlongda olsa kontrolden çıkabilecek olan Rannaldini onaylamadığını ifade etti. Bir bulut beyaz pirinci tereyağıyla doldurup Aga'nın daha yavaş bir bölümüne koyduktan sonra ıstakoz sosunu karıştırdı ve marul kalplerinden oluşan bir salata için frenk soğanı doğramaya başladı.

"Bu kadar çok şeyi aynı anda nasıl yapılabiliyorsun?" diye hayret etti Helen. "Ben orkestra şefiyim.

Helen, Kitty'nin yıllar boyunca Rannaldini ve ünlülerin fotoğraflarıyla sevgiyle kapladığı perdeye doğru yürüdü.

"Herkes burada," diye bağırdı, Rannaldini onunla arkadaş olursa ne kadar büyüleyici insanlarla tanışacağını düşündü.

"Neden Prag'da kayıt yapıyorsun?"

'Çünkü Londra ya da New York'tan on kat daha ucuz. Ülken hakkında kötü konuşmuyorum Helen, ama New York'tan bıktım. En son bir Haydn senfonisi kaydettiğimde tezgâhtar oturup ikinci saniyeyi izliyordu, dört saniye kala, bitime sekiz ölçü kala sahneye fırladı. "Pekala çocuklar, bitti." Onu durdurmaya çalıştım. Çekilmek zorunda kaldım. Oradaki müzisyenlerden kurtulmak için önce kongrenin sonra da Tanrı'nın harekete geçmesi gerekir.

Rannaldini, süet ceketini çıkarıp muhteşem fiziğini göstererek, "Neredeyse çökmüş durumdayım," diye iç geçirdi. "Ama daha fazla konuşmamalıyım, yemeğinizi yakacağım.

Her zümrüt yeşili tabağa beyaz bir pirinç dağı koyarak, cızırdayan ıstakoz karışımını kaşıkladı, ardından tereyağlı sosu üzerine döktü ve bir tutam kırmızı biberle süsledi.

"Voila!

"Bu kadarı da fazla," diye itiraz etti Helen.

"Seni beslemek zorunda kalsam bile her lokmayı yemelisin. Rannaldini bardağını tekrar doldurdu.

İnsan Rannaldini'yle birlikte yaşasaydı yemek davetleri vermek ne kadar kolay olurdu, diye düşündü Helen ve davetli listesini düşündü. Gözleri yine Kitty'nin ekranına kaydı.

"Oldukça, oldukça lezzetli," dedi huşu içinde.

Ona gelecekle ilgili planlarını anlatırken Rannaldini'nin sıcak gözleri onun yüzünden hiç ayrılmadı.

'Yuvarlanan yapraklar bana yeni bir sayfa açmam gerektiğini hatırlatıyor. Dünya turuna çıkmaktan yoruludum. Bu güzel eve yerleşmeli, müzik yazmalı ve Londra orkestraları gibi sürekli iş ve para peşinde koşmayacak ya da New York'takiler gibi grev tehdidinde bulunmayacak harika müzisyenlerden oluşan harika bir orkestra kurmalıyım.

"Başka bir Simon Rattle olabilirsin," dedi Helen sıcak bir şekilde. Rannaldini kaşlarını çattı.

'CBSO ikinci sınıf bir taşra orkestrası,' dedi kibirli bir şekilde. "Bunu söyleyemezsin. Malise her zaman-'

Neyse ki Rannaldini'nin üçüncü sekreteri kapıdan kafasını uzatıp Galler Prensesi'nin hatta olduğunu söyledi.

"Canım," diye telefonu aldı Rannaldini, "seni bir saat sonra arayabilir miyim? Saat beş civarında *Turangalila*'yı yönetmek üzere Albert Hall'a gidecekti.

Helen, bu büyük Maestro'nun kendisine zaman ayırmasına duyduğu hayranlıktan o kadar suskun kalmıştı ki Simon Rattle'ı unutmuştu.

"Neden bu akşam benimle gelmiyorsun?" diye sordu Rannaldini, son istakozunu şakacı bir şekilde kaşıklayarak ağzına götürürken.

"Marcus için geri dönmeliyim.

"Keşke benim de senin gibi bir annem olsaydı.

"Hermione Harefield Prag'da şarkı söyleyecek mi?" diye sordu Helen. "Bu salata çok güzel.

'Hayır, Roma'da *Aida*'da şarkı söyledi ve fil onunla birlikte kaçtı. *Fil Nellie hortumunu topladı ve Hermione ile kaçtı,*' diye şarkı söyledi Rannaldini. Yüzü ifadesizdi ama Helen'e hınzırca bir yan bakış attı ve Helen kahkahayı patlattı.

'Zavallı Hermione. İtiraf etmeliyim ki,' diye devam etti Helen, 'bir opera olarak *Don Giovanni* hakkında çekincelerim var. Don bana Rupert'ı hatırlatıyor,' dedi ve ürperdi, 'en iyi arkadaşı Billy Lloyd-Foxe'a Leporello gibi kendisini korumasını söylerdi.

"Biliyorum," dedi Rannaldini elini onun elinin üzerine kaydırarak. "Jake Lovell sık sık senden, Rupert'ın seni ne kadar mutsuz ettiğinden bahsediyor.

Helen duygulanarak, "Jake ne kadar nazık," dedi.

Rannaldini, 'Jake ihtiyacın olduğunda sana can simidi attı,' dedi. 'Ama uzun vadede seni sıkardı, sen onun için fazla zekisin.

Makyavelist Rannaldini, Helen'in kibrinin tüm organlarına baskı yapıyordu.

"Bu yüzden gitmene izin verdi," diye ekledi, Jake'in Helen'i terk etmişti.

"Sence karısıyla mutlu mudur?

"Jake seni sık sık hayal ediyor," diye yalan söyledi Rannaldini, olgun bir şeftali seçti, tüylü kıvrımlarını okşadı, "Kim istemez ki? Bir bıçak alarak altın rengi eti ortaya çıkardı.

Helen kendini sadece şeftaliyi onunla paylaşırken değil, bir bardak daha içtikten sonra Prag'a gelmeyi kabul ederken buldu.

Rannaldini'nin sekreteri daha sonra bir yığın hayran mektubu getirdi.

"Kuyruk ceketimin düğmesini diktin mi?" diye seslendi onun düzgünce ayrılan sırtının ardından.

"İnsanlar kondüktör olmanın," diye devam etti, koyu yeşil mürekkeple her harfin üzerine ismini karalarken, "helikopterler, jetler ve prenseslerden ibaret olduğunu sanıyor, oysa her şey çamaşırlarınızı yıkamak için nerede duracağınız endişesinden ibaret.

Helen şaşkınlıkla, 'Dahi, temiz gömlekler ve eksik düğmeler konusunda endişelenmek zorunda kalmamalı,' dedi. 'Rupert hayran mektuplarına cevap verme zahmetine hiç girmede,' diye ekledi. "Bu beni dehşete düşürdü," diye imzaladı Rannaldini birkaç fotoğrafı. 'Eef bu gençlere cevap yazarak onları bir ömür boyu sürecek

müziği sevmek, küçük bir şeydir.'

"Sen gerçekten ne kadar iyi bir adamsın," diye geçirmesini bastırdı Helen. "İnsanlar seni nasıl da yanlış değerlendirmiş.

"Yürüyüşe gel," dedi Rannaldini, kocaman kurt postunu kızın omuzlarına dolayarak. "Kurt postuna bürünmüş küçük bir kuzuya nasıl da benziyorsun.

Evin arkasındaki patikada yürürlerken, alçak ikinci güneşi bulutları yararak sarı-turuncu yaprakların arasından geçip kehribar ve topaz gibi parlıyordu. Rannaldini kırmızı bir kayın yaprağı aldı ve onu dışbudak yapraklarından oluşan yumuşak kahverengi bir değneğe tuttu.

"Kızıl saçlarınla her zaman kahverengi giymelisin," dedi ona. "Siyah çok zor.

Bir keşiş mezarlığının yanından geçerlerken Helen, duvarın dışında büyüyen, parlak kırmızı yaprakları olan küçük pembe bir çiçek fark etti.

"Ne güzel bir bitki.

"Ona Herb Robert denir, bütün yıl çiçek açar, keşişler yapraklarını kan akışını durdurmak için kullanırdı.

"Herb Roberto," diye dalga geçti Helen, yosunlu bir kapıya yaslanmak için durduklarında. "Ne kadar güzel bir isim, neden kullanmıyorsun?

"Beni reddeden annem bana böyle seslenir. "Roberto," diye tekrarladı Helen yumuşak bir sesle.

"Dudaklarınızdan çıkan ses daha iyi. Onu korkutmak istemeyen Rannaldini öpüşmemeye karar verdi.

Eve doğru dönerlerken, bulutların arasından Valhalla'yı ve safran karaçamalarını aydınlatan İncil'den bir ışın belirdi, sanki her yer yanıyordu.

'Bak Helen, bu bir alamet, geçmişim *Götterdämmerung* gibi alevler içinde yanıyor. Seni bu yürüyüşe getirdim,' Rannaldini onun elini tuttu, 'çünkü ormanın tepesindeki ağaçlar asla dönmezler çünkü sadece akşamları güneş ışığı alırlar. Ah Helen, hayatımızın akşamında biraz güneş ışığı görelim.

Helen onun elini sıktı, o kadar duygulanmıştı ki konuşamıyordu.

"Prag'a gelmeden önce," dedi Rannaldini, "size *Don Giovanni*'nin videosunu göndermeliyim.

Doğruyu söylemekten gurur duyan Helen derin bir nefes aldı.

'Video elimizde, Roberto, ama söylemeliyim ki, ne Malise ne de ben en iyi çalışman olduğunu düşündük. Müzik çok hoştu ama tüm o cinsel imalar ve çıplaklık prodüksiyonu önemsizleştiriyor gibiydi.

"Devam et," dedi Rannaldini buz gibi bir sesle.

'Ve ikimiz de kameranın yüzünüze çok fazla odaklandığını düşündük. Büyük bir orkestra şefini çalışırken izlemek büyüleyici olsa da, aksiyondan oldukça uzaklaştırıyor.

"*Don Giovanni*'m *EastEnders*'tan daha yüksek reyting elde etti.

"Belki popüler bir cazibesi vardı Roberto," dedi Helen ciddiyetle, "ama bence sen daha büyük şeyler yapabilirsin.

"Gerçekten mi? Rannaldini sabit bir şekilde önüne baktı.

Hata yaptığını fark eden Helen telaşla, "Sanırım benim hatam, Don'un Rupert'a çok benzediğini söylemiştim," dedi.

"Rupert'in zarif karısı nasıl?" diye sordu Rannaldini ipek gibi.

Helen'in yüzü gerildi; Taggie'yi çılgınca kısıkanıyordu. Sadece Rupert'ı mutlu etmekle kalmamış, Marcus ve Tabitha tarafından ve o hayattayken Malise tarafından da çok sevilmişti.

Bu ona *Don Giovanni*'mi kötülemeyi öğretir, diye düşündü Rannaldini eğlenerek.

"Sanırım kuzu ve buzağların canlı olarak kıtaya gönderilmesini engellemek için kendini bir parmaklığa zincirlemekle meşguldür," dedi Helen alaycı bir tavırla.

Taggie Campbell-Black'in herhangi bir şeye zincirlenmiş olduğu düşüncesi Rannaldini'yi dayanılmaz derecede heyecanlandırdı.

"Peter Maxwell Davies telefonda. Rannaldini ve Helen eve girdiklerinde ikinci sekreter onları karşıladı. "Senfonisine baktınız mı?

Rannaldini saatine bakarak, 'Çantama koy, bu gece yapacağım,' dedi. "Boris Levitsky'nin *Berlin Duvarı Senfonisi*'ne hayran mısınız?" diye sordu Helen, Sonunu getirmek için endişeliydi. "Malise ve ben bundan çok etkilendik.

'Umutsuzca türetilmiş. Boris, büyük bir ilahi ilhamla besteciler. Rannaldini alaycı bir tavırla telefon açar gibi yaptı, "Allo, Beethoven, 'Ow are you? Mesaj almaya hazırım, aşağı indiriyorum ... ve chopsteeks çıkıyor.

"Bu haksızlık," dedi Helen azarlayarak. 'Boris çok değerli biri. Malise öldüğünden beri bana çok destek oldu, haftada üç ya da dört kez arıyor. Marcus'un onu üvey baba olarak çok seveceğini biliyorum,' diye ekledi meydan okurcasına ve sonra kendini tamamen perişan hissetti.

Çok güvensiz, diye karar verdi Rannaldini, Malise ona güvenini geri kazandırmış ve güzelliğinin üzerine bir ışık asmıştı; şimdi o ışık sönmüştü.

Konuyu değiştirerek nazikçe şöyle dedi: 'Birçok erkek Marcus'un üvey babası olmak ister. Eğer *Don Giovanni*'mi beğenmediysen, sana başka plaklar vermeliyim ve eğer Albert Hall'a gelmeyeceksen, şoförüm Clive seni evine bırakacak.

O akşamın ilerleyen saatlerinde Marcus, huzursuz ve ayık bir Helen'in faturalar hakkındaki yarım saatlik sızlanmalarına katlandı. Sonra piyanonun üzerinde duran Nielsen'in *Flüt Konçertosu* ve Mahler'in *Diriliş Senfonisi*'ni işaret etti.

"Madem o kadar meteliksiziz, neden o piçin plaklarını alıyorsunuz?"

Marcus normalde çok hoşgörülü olduğu için irkilen Helen, Bayan Edwards'ın onu içine düşürmeyeceğini umarak gri bir yalan söylemeye çalıştı.

"Rannaldini bana çok güzel bir mektup yazdı, Malise'in flüt kitabına hayran kaldı ve neşelenmeye ihtiyacım olduğunu düşündüğü için bana Nielsen ve Mahler gönderdi. Helen derin bir iç çekti.

'Elbette anne, Rannaldini hala bir şeytan. Flora'yı yok etti ve zavallı Kitty'yi çarmıha gerdi. Sen Lysander'a sor.'

"Lysander, Rannaldini'nin karısını çaldı," dedi Helen öfkeyle.

'Çünkü Rannaldini ona karşı çok sadakatsizdi. Babamın Jack Russel'larından daha azgın.' Sonra Helen yüzünü buruşturarak ekledi: "Küçük adam sendromu. Gerçi küçük bir adam için uzun bir gölgesi var ve Clive adında siyah deri giysili iğrenç bir uşağı var, onun için kadınları kemiklerinden ayırıyor.

Helen ürperdi.

'Boris'ten neden bu kadar hoşlanmıyor? Bir yerde okumuştum,' diye ekledi aceleyle.

"Boris daha uzun boylu," dedi Marcus, "ve milyon kat daha yetenekli. Rannaldini sadece ölmüş müzisyenlere hayranlık duyar.

"Bu makale onun iyi biri olabileceğini söylüyordu.

"Sadece elektrotlar durduğunda büyük bir mutluluk olduğu için.

ON DÖRT

Helen dehşete düşmüştü. İsteyeceği son şey bir başka karışık sadistti. Rannaldini aradığında, kibarca reddedecekti. Ama Rannaldini aramadı. Bağımlılığı teşvik etme konusunda uzman olan Rannaldini, tavan penceresini kapatmadan önce Cennet'e nasıl mavi bir bakış atacağını çok iyi biliyordu. Yurtdışına kaçarak Helen'i iki hafta boyunca telefona sarılana, postacıdan mektup kapana ve Kasım ayının solgun gökyüzünü tarayarak daireler çizen kargalardan birinin büyüüp büyük siyah bir helikoptere dönüşmesi için dua edene kadar oyalanmaya bıraktı.

Sonra, açılış gecesinin sabahında, tüm umudunu yitirmişken, Rannaldini Prag'dan aradı.

'Umarım geliyorsunuzdur; bir haberci bir saat içinde uçak ve *Don Giovanni* biletlerini bırakacak. Clive sizinle Prag'da buluşacak. Size L'Esplanade adında gizli bir otelde yer ayırttım.

"Beklendiğimi bilmiyordum," dedi Helen'in sesi öfke dolu bir kara tahtayı kazıyarak. "Bu kadar kısa sürede gelemem.

"Size baskı yapmak istemedim," diye itiraf etti Rannaldini. "Üretimden emin değildim ama iyi geldi. Uzun bir aradan sonra, "Sana ihtiyacım var Helen," diye fısıldadı.

Helen Heathrow'a vardığında, batı gökyüzünü alevler içinde bırakan meydana okuyan kızıl güneş, Don Giovanni gibi karanlık ufkun altına çekilmişti.

Helen bir seyahate hiç bu kadar hazırlıksız çıkmamıştı; normalde her yerel efsane ezberlenmiş, her güzel kilisenin haritası çıkarılmış olurdu. Kendi önerdikleri seyahati beklerken, Malise ona Prag için bir rehber kitap almıştı. Ama kitabı açamayacak kadar batıl inançları vardı ve uçağa bindiğinde tek kelime bile anlayamamıştı. Akıllı da dahil olmak üzere geride bıraktığı şeyler hakkında paniğe kapılıp duruyordu.

Yan koltukta oturan kıllı burun delikleri olan bir iş adamının Bourbon nefesi kokan ilgisinden kaçınmak için hostesten *The Times*'ın bir nüshasını aldı, ancak doğum günleri arasında uluslararası orkestra şefi Rannaldini'yi buldu,

Bugün kırk dört yaşındaydı - Akrep ve Yay burçlarının, o iki en değişken ve karanlık erkeksi burcun zirvesinde. Rannaldini doğum gününü onunla paylaşmak istiyor olmalıydı ve Malise'in flüt üzerine yazdığı kitabın ilk baskısı dışında hiçbir hediye getirmemişti. Ne kadar korkunç.

Kafasının karışıklığını simgeleyen sis uçağı neredeyse iki saat geciktirse de, Rannaldini'nin Leporello'su, uğursuz Clive, bir kobranınki kadar açık renk gözleri kırpışmayan ve ifadesiz, hâlâ bekliyordu. Helen onun deri kaplı zayıf bedeninden emniyet kemerinin izin verdiği kadar uzak durdu. Artık o kadar zayıflamıştı ki, Clive'ın kemikten çıkarabileceği bir şey kalmamıştı.

Boş, kötü aydınlatılmış restoranların, ışıklandırılmış kale ve kulelerin, pırıl pırıl bir nehrin ve park korkuluklarının üzerinden kaçmaya çalışan aşırı kalabalık, bakımsız ağaçların geçici olarak farkına varmaktan fazlasını yapamayacak kadar gergindi.

Çekler arabalara yeni yeni kavuştukları için sürüş tüyler ürperticiydi. Clive, bir şekilde kafa kafaya çarpışmalardan kaçınarak Rannaldini'nin siyah Mercedes'ini en dar sokaklardan aşağı savururken nefesinin altında küfrediyor, kaldırım taşlarının üzerinde, alçalan yüksek evlerin kafalarını birbirine çarpacakmış gibi takırdıyordu.

Otel, Rannaldini'nin de tahmin ettiği gibi, gülümseyen resepsiyon görevlileri ile büyüleyici bir yerdi.

"Acele etmeyin, ilk perdeyi kaçırdık," diye seslendi Clive arkasından, yaşlı ve bilgili bir kapıcı asansörün köhne tramvayını beşinci kata çıkarırken.

Asansörün aynasında kısıtılmış, seğiren yansımasını gören Helen, Malise'e duyduğu özlemle dolup taştı; onun her zaman güzel görüldüğünü düşünürdü ve hamala kaç kopek bahşiş vermesi gerektiğini çok iyi bilirdi. Bir an sonra sevinçten nefesi kesildi, çünkü tüm oda farklı renklerde frezyalarla dolmuş,

tatlı ve baş döndürücü kokularıyla onu kucaklamıştı. Hurma, şeftali ve çarkıfelek meyvesi ile dolu mavi cam bir kaseğin yanında buzda bir şişe Krug vardı ve banyo sabun ve Balmain'in *Jolie Madame*'ının her permütasyonunu içeren şişelerle doluydu. Nasıl

Rannaldini'nin sevgilisi onun en sevdiği parfüm olduğunu fark etmişti.

Daha da büyülsü, sıkıcı bej yatak örtüsünün üzerinde, ormandan aldığı sırlıklam kül rengi asayla aynı yumuşak umber renginde uzun, ezilmiş kadife bir elbise duruyordu. Tuvalet masasının üzerinde Cartier'den alınmış kırmızı deri bir çanta ve bir mektup vardı.

Sevgilim,

Elbise kayın yaprağı saçlarıyla uyumlu olacak. Kutuda, gözlerine geri koyacağım yıldızların yankısı için küçük bir hediye var.

*Umutla,
Rannaldini.*

Yatağa öyle bir çöktü ki neredeyse beli kırılacaktı, Helen kutuyu açtı. İçinde pırlanta bir kolye parılıyordu. Elbise harika bir şekilde yakışmıştı, yüksek yakası ve uzun kolları çıkık köprücük kemiklerini ve mülteci kollarını gizliyordu. Kadifeyi saran kurdeleler onu saluki incelikte gösteriyordu. Ama Rannaldini onu soyduğunda ve derisinin altındaki iskeleti bulduğunda ne olacaktı? Ve bu hediyeleri kabul ettikten sonra onunla nasıl yatmazdı? Eğer poposu düşmemiş olsaydı ve kendini bu kadar kurşuni bacaklı ve pratikten uzak hissetmeseydi bu kadar umursamazdı. Rupert'la sık sık yaptığı gibi içinde donup kalırsa ne olurdu?

Elmasların tokası neredeyse titreyen ellerini yeniyordu. Eve gidiyordu. Telefon çaldı. Oh, neden Malise değildi?

"Ne zaman hazır olursan," diye peltekleşti Clive'ın sesi.

Helen asansörden çıktığında, kendi kendine şarkı söylüyordu. "Ustam nerede, Don Giovanni?"

"Ben nöbet tutarken gençlerle ve
güzelliklerle sevişmek.

Ama yüzünde hayranlık ifadesi yoktu. Korodaki daha erkeksi erkek şarkıcıları tercih ediyordu.

Tiyatroya giderken Helen'e hatırlayabildiği en kötü açılış öncesi hafta olduğunu, Rannaldini'nin şarkıcılar ve orkestra ile çatışmalarının destansı olduğunu söyledi.

"Buradaki müzisyenler devlet için çalışmaya ve ömür boyu aynı işi yapmaya alışkınlar, bu yüzden parçaları öğrenmeleri ya da zamanında gelmeleri önemli değil. Çok cesurlar. Kıyafet provasında tüm şarkıcılar gözyaşları içindeydi. Donna Anna, Rannaldini'nin öfkesine kıyasla ilk gece sinirlerinin çok kolay olduğunu söyledi.

İlk gece gergin olan benim, diye düşündü Helen. Clive patronuyla bu şekilde konuşmamalı.

"Mozart'ın iki yüz yıldan uzun bir süre önce *Don Giovanni*'nin prömiyerini bu tiyatrodan bizzat yönettiğini düşünmek inanılmaz," dedi azarlayarak.

Clive, Rannaldini'nin bu hafta hem Don'u hem de Casanova'yı ayakta bırakacağını düşünerek, "Casanova da seyirciler arasındaydı ve librettonun bir kısmını yazdı," diye alay etti. "İşte tiyatro.

İleride, eski moda sokak lambalarının romantik ve yumuşak bir şekilde aydınlatıldığı, kırmızı ve leylak rengi sardunyalarla dolu pencere kutularının asılı olduğu kare şeklinde, nane yeşili bir bina yükseliyordu. Giriş holü, Sampson'a bile meydan okuyabilecek iri sütunlarla çevriliydi.

"Ne kadar güzel," diye iç geçirdi Helen. "Keşke bu kadar geç kalmasaydık.

Clive arabanın kapılarını kilitlerken, "Mozart'ın zamanında geç kalmak ve yolda kalmamak modaydı," dedi. "Prag Kralları ve Prensleri kraliyet locasından hızlıca şu merdivenlerden inerlerdi," diyerek dışarıdaki merdiveni işaret etti, "böylece süslü parçalarına koşabilirlerdi.

Helen yüzünü ekşitmişti. Clive çok tanıdık geliyordu. Sonra salondan gelen kulakları sağır eden makineli tüfek sesiyle ikisi de sıçradı: son perdenin başında orkestra şefi için yapılan geleneksel alkış.

"Kahretsin," diye mırıldandı Clive.

Sadece Rannaldini'nin uşağı olarak kimlik kartını göstererek Helen'i, geç gelenleri içeri almaması için ölüm tehditleri alan kapıcının yanından kaçırmayı başardı.

"Sinyor Rannaldini geldiğimi biliyor mu?" diye sordu Helen, geniş döner merdivenden yukarı çıkarken.

"Hayır," diye yalan söyledi Clive. 'Bir opera başladığında Rannaldini rahatsız edilemez. Havayı kaybetmekten nefret eder. Karanlıklar Prensi gibi orkestra şefinin odasında volta atar. Bazen arada düş alır ve farkında olmadan trans halinde gömleğini değiştirir.

'Sanatın her şeyin ötesine geçtiği anlar vardır,' diye mırıldandı Helen.

Ancak Clive onu çukura bakan bir kutuya sokarken kapı çarptı ve Helen gerginlikten çantasını bir takırtıyla düşürdü. Dehşet verici bir sessizlik oldu. Yayların hareketi durdu, nefesli ve üflemeli çalgılar nefes almayı kesti. Rannaldini öfkeyle etrafına bakındı, geç gelenlere bağırdığı ya da daha da kötüsü sopasını fırlatıp dışarı fırladığı bilinirdi.

Ama yarı aydınlıkta kocaman gözlü Helen'i, zarif boynunda Pleiades gibi parlayan elmasları gördüğünde, harika bir teatral kalkış yaptı ve yönetmeyi bıraktı. Donna Elvira balkonunda can çekiyor, Don Giovanni ve Leporello gölgeli bahçede kıyafetlerini değiştiriyor ve tüm müzisyenler sanki bir metronom bozulmuş gibi ona kuşkuyla bakıyordu.

Rannaldini gözlerini Helen'e dikti. Sonra yüzüne öyle ender rastlanan bir tatlılık ve neşe yayıldı ki, orkestrada ve yakındaki localarda bir kahkaha dalgası yayıldı ve herkes büyük Maestro'yu rotasında durduran güzelliği görmek için umutsuzca dönüp ayağa fırladı.

Rannaldini aceleyle kendini topladı.

"Özür dilerim. Kısa bir süre seyirciye, ardından müzisyenlere ve şarkıcılara döndü, 'Üçlüye yeniden başlıyoruz. *Taci injusti core*.

Enfes müzik başladı, Don Giovanni aşk maceralarına devam etti. Helen şaşkına dönmüştü. Belli ki Rannaldini için bile aşkın sanattan çok daha önemli olduğu zamanlar vardı. Clive, coşkulu bir tutti sırasında bir şişe şampanya, bir kadeh ve bir tabak havyarla kutuya geri döndüğünde genişçe sırtıyordu.

"Maestro'nun övgüleriyle," diye fısıldadı. "Öğleden sonra yemek yemeye vaktiniz olmayabileceğinden endişelendi.

Tost hâlâ sıcaktı - tıpkı Rannaldini'nin elleri gibi. Helen heyecandan titriyordu. Marcus onu çok yanlış değerlendirmişti. Biraz yemeliydi ama çok yüksek sesle çıtırdatmamalıydı.

Loş ışıktaki Mozart'ın tiyatrosuna hayranlıkla baktı. Tombul beyaz meleklerle süslü altın katmanlar, ışısız devasa bir avizeye kadar yükseliyordu. Her bir kayrak mavisi kadife kutunun iç tarafındaki dikdörtgen yaldızlı aynalar, sahnenin her iki yanındaki gece mavisi perdelerdeki devasa altın püsküller, müzisyenlerin enstrümanları bastırılmış ışıltıya katkıda bulunuyordu.

Onun altında, Çek Grand National'ın korkunç hendeklerinden birinden daha büyük bir çukurda, müzisyenler sanki hayatları buna bağılıymış gibi çalışıyorlardı.

Rannaldini'nin dehasının bir göstergesi de, böyle bir kesintinin ardından, tanınmamış şarkıcılardan oluşan göz alıcı kadrosunu, tansiyonu hiç düşürmeden hemen yeniden sahneye çıkarmasıydı. Ayrıca, gözleri kamaşmış Helen dışında, onun gelişinden sonra hem Donna Anna'nın hem de Donna Elvira'nın aşk acısını daha da gözyaşartıcı bir inançla söyledikleri de açıktı. Öte yandan, vişne kırmızısı köylü elbisesiyle sinsi bir seksapel sergileyen Zerlina, bir kırmızı ve bir mor jartiyerle tutturulmuş yumuşak beyaz kalçalarını ve siyah çoraplarını kibirli sevgilisi Masetto'ya meydan okurcasına gösterirken Rannaldini'ye ters ters bakıyordu.

Ama Helen'in gözleri Rannaldini'den başkasını görmüyordu, böyle bir durgunluktan böyle bir enerji çıkmasına şaşırıyordu. Güçlkle hareket eden sopası

kedinin kuyruğu. Terden kuzguni siyaha dönmüş saçları, harcanan enerjinin tek kanıtıydı.

Artık ay ışığının aydınlattığı mezarlığa girmişlerdi. Giovanni, dehşete düşmüş Leporello'ya daha fazla fetihle övmek için duvarın üzerinden atlarken, Helen bir kez daha, çok fazla şampanyanın öfkesiyle, Rupert'e ne kadar benzediğini düşündü.

Sonra Commendatore'un taş atının üzerindeki cılız gri heykeli canlanıp trombonların kıyamet yüklü eşliğinde Don'a ilk korkunç selamını verdiğinde dehşet içinde nefesi kesildi.

"Kahkahalarınız sabah olmadan susturulacak.

"Oraya kim gider?" Giovanni hiçbir hayaletten korkmadan makineli tüfeğini mezar taşlarının etrafında döndürdü.

Ölüleri huzur içinde bırakmasını emreden kabirden gelen ses tekrar cınladığında Helen'in kanı daha da dondu. Heykel ölüm döşeğindeki Malise'e çok benziyordu. Malise onu Rupert'ten kurtarmıştı, şimdi de mezarından Rannaldini'den uzak durması için onu uyarıyor gibiydi.

Ama Helen'in en çok sinirini bozan şey, hâlâ öfkeli ve pişmanlık duymayan yakışıklı genç Don sonunda sıçrayan alevlerden oluşan bir bataklığın içine çekilirken Rannaldini'nin yüzünde beliren şehvet dolu yarım gülümsemeydi.

"A-a-a-h!

Büyük bir uçak kazasını izlemek gibiydi. Prusya mavisini perdeler cehennem kapıları gibi kapandı. Seyirciler Rannaldini'nin son ahlakçı nakaratı atmış olduğunu anladıklarında şaşkın bir duraklama oldu. Ardından sağır edici bir alkış tufanı koptu. Işıklar yandığında ve devasa avize dev bir devedikenini gibi parladığında, Helen tiyatronun tüm güzelliğini, denizde güneşli bir gün gibi yumuşak mavilerini ve altınlarını görebiliyordu. Ama Helen için en güzeli, coşkuyla tezahürat yapan kat kat insanlardı.

Aşağıda müzisyenler el sıkışıyor ve sevinç içinde birbirlerine sarılıyorlardı; oyuncular ise sahneye çıktıklarında sevinçliydim ama bu alkış karşısında biraz da şaşkındılar. Kızlar ne kadar da güzeldi; güçlü yapılı, kırmızı dudaklı, şehvetli ve yağın karanfilleri toplamak için eğildiklerinde dolgun beyaz göğüslerini sergiliyorlardı.

En büyük alkış Rannaldini aldı. İki saat kırk dakikadır orkestrayı yöneten, gözlerinin altı morarmış ve bronzluğu solmuş bir adama göre muhteşem görünüyordu; tüm erkeklerden daha ufak tefekti ama kişiliğiyle onları gölgede bırakıyordu. İki yanındaki Donna Elvira ve Donna Anna yüksek topuklu ayakkabılarını çıkarmışlardı ve seyirciler alkışlıyordu

daha da yüksek sesle ellerini öptü ve ardından sıranın aşağısında somurtmakta olan Zerlina'nın eline uzandı.

Ardından koro geri döndü ve herkes Çekçe 'Mutlu Yıllar' şarkısını söyledi ve Donna Elvira Rannaldini'ye pembe güller ve Mozart'ın bir büstünü hediye etti.

Helen çaresizlik içindeydi. Etrafı böylesine gençlik ve canlılıkla çevriliyken, nasıl olur da kendisi gibi kırış kırış biriyle uğraşabilirdi? Çantasını kaptığı gibi çılgınca allık sürdü ve Clive kapıya vurunca yerinden sıçradı.

"Maestro'yu tebrik etme zamanı.

Onu sahnenin arkasındaki pis yeraltı mezarlığına götürürken Dante'nin *Cehennem'ini* hatırladı ama Commendatore'yi görünce rahatladı. Gri makyajını ve beyaz peruğunu çıkarıp kırmızı tenini ve dalgalı sarı saçlarını ortaya çıkaran adam, şimdi bisiklet klipslerini takmış ve sosisli sandviç yiyordu.

Orkestra şefinin odasında tam bir kargaşa vardı. Bağırış çağırışlar, korkutucu zorbalıklar tarihi bir performansın coşkusu içinde unutulmuştu. Oyuncular ve müzisyenler Rannaldini'ye teşekkür etmek için akın akın geliyor, ona üzerinde adreslerinin yazılı olduğu aceleyle yazılmış kartlar getiriyorlardı. Rannaldini, Helen'in uzun kuyrukta ilerlediğini görebildiği ve dostane bir izlenim yaratmak istediği için, bir kereliğine herkesle tokalaşmaktan rahatsız oldu ve en kısa zamanda geri döneceğine söz verdi.

Hâlâ fraklıydı, sadece beyaz kravatını ve gardenyasını çıkarmaya vakti olmuştu. Helen'i kollarına aldığı anda sıcaktan kavruluyor ama ter içinde kalıyordu.

Çeklerin anlayamayacağı kadar hızlı bir İngilizceyle, "Güzel çocuğum, bu anı çok özlemiştin," diye mırıldandı, sonra da Clive'a, "Herkesten hemen kurtul," dedi.

"Partimize geleceksiniz, değil mi Maestro?" diye yalvardı Donna Elvira.

"Senin için doğum günü pastası yapıyorum," diye fısıldadı Donna Anna, attığı gardenyayı cebe indirirken.

Rannaldini, "Duş almalıyım, sonra görüşürüz," dedi.

Zerlina hiçbir şey söylemedi ama Clive onu hiç kibarlık göstermeden pasajın aşağısına götürürken rimeli gözyaşlarıyla dolmuştu.

Onlar gider gitmez Rannaldini kapıyı kilitledi.

Helen kekeleyerek, "Çok heyecan verici bir p-p-performans oldu," dedi. Rannaldini kötü kötü gülümsedi.

"Sen sonraya kadar bekle meleğim.

Helen kızardı. "Çıplaklık olmadan çok daha erotikti.

Rannaldini ciddiyle, "Size söz veriyorum," dedi.

"Ah, küçük bir yardımım dokunabilseydi," diye düşündü Helen. "Ve bu küçük sopayla hepsini nasıl kontrol ediyorsun. Sopayı eline aldı, "Bu sihirli bir değnek.

Rannaldini üzüntüyle, "Keşke bu odayı bir mutluluk çiçeğine dönüştürebilseydim," dedi.

Hiçbir şey floresan aydınlatma, çirkin kahverengi halı, repro masa ve sert sandalye, gömme dolaplar, pedallı çöp kovası, buzdolabı ve pis bej plastik bir perdenin arkasındaki duşta daha az baştan çıkarıcı olamazdı.

Rannaldini masanın altındaki mor jartiyeri aceleyle tekmeleyerek, "New York'taki odamı görmelisin," dedi.

'Ama önemli olan kalıcı sanattır, çevre değil,' dedi Helen ciddiyle. 'Ve bu harika elbise, Roberto, çiçekler, havyar, şampanya ve bu güzel elmaslar için çok teşekkür ederim. Ama bugün *benim* doğum günüm değil.

"Saçmalama. Teşekkürünü kısa kesen Rannaldini elmasları kaldırdı ve yavaşça kızın köprücük kemiğini öptü, kız arzudan kıvrana kadar diliyle okşadı.

"Dünyada doğum günün olduğunu bilmeyen tek kişi ben olmalıyım," diye fısıldadı. "Sana getirdiğim tek şey Malise'in kitabının ilk baskısıydı ama o da otelde.

"Dünyada ikinci en çok istediğim hediye bu," dedi Rannaldini sevinçle. "Şimdi Malise'in bizi kutsadığını hissediyorum. Kadının kaburgalarını nazikçe parmaklarken, başparmağının topu kadının göğsünün alt tarafına bastırıyordu.

"Bana en çok vermeni istediğim hediye kendisin. Ama o saldırmak için harekete geçtiğinde Helen sıçrayarak uzaklaştı.

'Yapamayız, insanlar burada olduğumuzu biliyor, değişmelisiniz, ölümünüzü yakalayacaksınız.

Rannaldini düşündü. Birçok kadın *konser sonrası* yanan, terleyen bir vücuttan umutsuzca tahrik oluyordu. Helen muhtemelen çok titizdi. Karaağaç sabırlı bir ağaçtır. Rannaldini buzdolabından bir şişe beyaz şarap çıkardı ve iki bardak doldurdu.

"Ben duş alırken bekler misin?

Birkaç saniye sonra Rannaldini'nin duş perdesinin arkasında çıplak olduğunu utanarak fark eden Helen, onun güllerini suya koyacağını söyledi.

Rannaldini suyun fışkırması üzerine, 'Benim aksime şimdiden sarktılar,' diye bağırdı. 'Burada olmana çok sevindim. Kiri ve Placido da aynı şeyi söylüyor. Herkes gelip seni öpüyor, ne kadar harika olduğunu söylüyor, sonra da çekip gidiyorlar.

"O genç kadınların hiçbiri bu akşam sürüklenip gitmek istemedi. Helen sesindeki gerginliği engelleyemiyordu. 'Eminim herkes Don'u *senin* oynaman gerektiğini düşünmüştür. O çocuk rol için çok gençti.

"Libretto Giovanni'yi ahlaksız genç bir asilzade olarak tanımlıyor," diye itiraz etti Rannaldini. "Ben ne genç ne de soyluyum.

Helen kibirli bir tavırla, "Her an yüceltilebilirsiniz Sör Roberto," dedi ve Rannaldini duştan çıktığında, kahverengi vücudu karamela kadar pürüzsüzdü, kalçalarına büyük beyaz bir havlu sarılmıştı, nefesini tuttu.

"Ve Malise'den sonra," diye duraksadı, "bana çok ama çok genç görünüyorsun. "Çok nazıksınız. Rannaldini dişlerini temizlemek için leğene döndü.

"Dediğim gibi, insanlar konserden sonra uzaklaşır, çünkü görmeniz gereken daha önemli insanlar vardır, bu yüzden otelinize geri dönersiniz, heyecanlanmışsınızdır, tamamen yalnızsınızdır ve evi arayıp "Alkışlar on beş dakika sürdü" dersiniz ve onlar da "Evet, evet, deesh yıkayıcı ile ilgili korkunç bir sorunum var" derler.

"Asla rahatsız etmem, yani dahi böyle sorunlarla asla rahatsız edilmemeli," dedi Helen dehşetle, eski günlerde Rupert gösteri atlayışı yaparken ona ne kadar sık sızlandığını tamamen unutarak.

Rannaldini döndü ve ona güzel, temiz dişlerini gösterdi.

"Buraya gel sevgilim, oyun oynamayı bırak.

"Doğum günü partine gitmek istemiyor musun?

"Kesinlikle olmaz. Oyuncular arasında yakın zamanda zevk almış çok fazla kişi bu duyguyu tekrar yaşamak isteyecektir.

Görkemli kırmızı ipek Turnbull and Asser sabahlığının içine kayarak şişeyi ve bardakları aldı ve zengin bir bariton sesiyle şarkı söyledi:

"Ellerini ellerime koy, canım,
usulca fısıldayacaksın, evet
Çok uzağa gitmeye gerek
yok, sevgilim. Kalbin benim,
itiraf et.

"Çok güzel şarkı söylüyorsun," diye iç geçirdi Helen, onun elini tutarak. "Gel, sana Mozart'ın tiyatrosunu göstereyim.

"Herkes nerede?" diye sordu Helen, onu zifiri karanlık geçitler boyunca bir aşağı bir yukarı götürürken.

Gece kapıcısına bir yılda kazandığından daha fazla bahşiş veren Rannaldini, "Eve gitti," dedi. "Burada bekle, kımıldama. Adam kadının elini bıraktı.

Helen taş kesilmişti, karanlık onu boğuyordu. Sonra ayak sesleri duydu.

"Rannaldini?

Cevap vermedi. "Benimle oyun oynama.

Birden ileride bir parıltı gördü, Tanrı'ya şükür, Rannaldini mumları yakıyordu. Tökezleyerek ilerlerken, kendini Commendatore'nin atının öfkeli yüzüne bakarken bulduğunda delici bir çığlık attı.

Bu tarafa. Bu kadar ürkek olmamalısın. Rannaldini onu birkaç kablonun üzerinden, turkuaz-beyaz çizgili perdelerle asılı, beyaz keten çarşaflar ve dantelli yastıklarla köpüren geniş oyma yatağın her iki yanında mumların neşeyle titreştiği yere çekti.

"Bu kimin için?

"Giovanni birinci perdede Zerlina'yı kovalıyor. Biraz ay ışığı alalım. Rannaldini, İkinci Perde'deki ayı çekiştirerek dört kişilik yatakta loş bir şekilde parlamasını sağladı.

Ama onu yatağa doğru çekerken Helen şiddetle titremeye başladı. "Gel.

Rannaldini eğilerek elbisesini başının üzerine çekti. 'Helen için kelebeğin kozasından çıkması için.'

Helen gözyaşlarına boğuldu; yirmi yıl önce Rupert'in ilerlemesini durdurmak için kullandığı numaranın aynısıydı bu. Rannaldini de pişmanlık içindeydi.

"Ne var, sevgilim?

Malise, Commendatore'a çok benziyordu. Bu gece evlilik yıldönümümüz, beni uyarmaya çalıştığını hissediyorum. Bu akşam bütün o genç kadınların ağzının suyu akıyordu. Marcus bana senin çok karışık biri olduğunu söyledi.

"Annesini korumak için iyi bir çocuk," dedi Rannaldini yumuşak bir sesle ve ilk fırsatta Marcus'un piyano kariyerini sabote etmeye yemin etti.

"Peki neden iki hafta boyunca beni aramadın?

Rannaldini dizlerinin üzerine çöktü ve yüzünü kadının içbükey karnına gömdü.

Çünkü değersiz olduğumu biliyordum. O kadar güzelsin ki hem Casanova'yı hem de Giovanni'yi mahvolma yolunda durdurabilirdin. Ben de kötülük yaptım. Ah Helen, kurtar beni alevlerden.'

Rannaldini gözyaşlarının alnına damladığını hissederek memnun oldu.

Yakaladım seni! Ayağa sıçrayarak onu yatağa geri itti.

"Çok korkuyorum, Rannaldini.

'Korkma, küçük bir oyun

oynuyoruz.

İşte, sadık sevgilin

Yalnızca senin için yaşıyor,'

Rannaldini, en üst notalara ulaşmak için gerçekten zorlanarak şarkı söyledi.

"Artık o korkunç anı düşünme. Senin baban ve

kocan olacağım.

"Malise'in yanında kendini güvende hissettin," diye devam etti, "çünkü o senin için hem baba hem de sevgiliydi ve sana kendini küçük bir kız gibi hissettirdi. Bu gece, bu küçük kızın çöküşe geçtiğini farz edelim, çünkü çok üzgün. Ailesi endişeleniyor ve onu görmesi için Londra'dan önemli bir doktor davet ediyorlar.

Yatağın üzerinde oturan Helen heyecan içinde kıvrandığını hissetti.

Rannaldini bir kadeh şarabı Helen'in dudaklarına götürürken diğer eliyle de saçlarını okşadı.

"Şimdi soyunması gerekiyor -" çok yavaşça kahverengi elbiseyi başının üzerinden çekti - "böylece doktor onu her yerinden muayene edebilir.

Yavaşça Helen'in çilli omuzlarını ve kollarını okşamaya başladı.

"Çok güzel ama çok zayıf. Rannaldini gri ipek kombinezonunu çıkardı. Hemen ardından gri ipek sütyeni de sürünerek onu takip etti.

"Ah, ne kadar tatlı. Rannaldini zevkle göğüslerine hafifçe masaj yaptı. "Ne kadar küçükler, ama nazik doktor onları yeniden dolgun ve güzel yapmak için iğne ve diyet önerecek. Bakın meme uçları nasıl da çınar tomurcukları gibi fişkiriyor. Küçük hasta çok ama çok heyecanlı,' diye devam etti, 'ama korkuyor, annesi aşağıda ve doktor biraz fazla uzun sürüyor gibi görünüyor. Şimdi de kızın tertemiz külotunu çıkardı.

Helen çaresiz bir heyecanla inledi.

"Küçük çalısına bak, nemli bir tilki gibi, yaramaz heyecanlı küçük kız.

Rannaldini'nin gülümsemesi şeytaniydi. Ağır ağır kapanan gözlerindeki konsantrasyon tamdı. Sesi derin, yavaş ve hipnotikti.

'Eğer doktor ameliyat önerirse, onu tıraş etmek zorunda kalacak, böylece daha da küçük bir kız gibi olacak.

"Bu sapıkça. Helen telaşla ayağa fırladı.

Ama Rannaldini'nin büyük gücü onu geri itti.

"Vücudunun her zerresi keşfedilmeli. Yastık yığınının altından bir büyüteç çıkardı. "Bakın, küçük tatlı bir klitorisi var, zevk için yeterince büyük, doktor iyi çalışıp çalışmadığını görmek için okşadı. Ve çalışıyor, bakın parmaklarını ne kadar kolay sokuyor, bir parmak, şimdi iki, aferin küçük kız.

Helen daha fazla umursamayacak kadar heyecanlı bir şekilde inledi, acımasızca sokulan parmaklara karşı eğildi, nazikçe okşayan başparmağın altında kıvrandı.

"Doktor da heyecanlı, sevgiyle onun tüm hastalıklarını iyileştirebileceğini biliyor.

Bir an için parmakları ortaya çıktı ve aşağı doğru indi.

'Doktor küçük hastasını daha da utanç verici ve özel bir yerde muayene etsin mi? Bunu o kadar yaramaz ve heyecan verici bulacak ki, daha fazlası için yalvaracak da yalvaracak.

"Hayır." Helen mücadele ediyordu. "Lütfen, Rannaldini, hayır.

"Başka bir zaman. Parmakları tekrar saplanıyordu, nefesi gittikçe daha hızlı geliyordu.

Rannaldini hızla sabahlığından sıyrıldı, vücudu titreyen mum ışığında koyu altın rengindeydi, görkemli aleti aşağı vuruş için kalkmıştı.

'Bak, seni ayakta alkışladı. Bu Prag'da görebileceğin en muhteşem çan kulesi, sevgilim.

Helen'in 'A-a-a-ah'ı Don'un kiyle yarışlıyordu, ama Rannaldini mumu söndürüp karanlığın derinliklerine daldığında Helen'inki coşku doluydu. Onu bu kadar çılgınca heyecanlandırabileceğini hiç hayal etmemişti.

"*Nobilmente sed appassionata*," diye fısıldadı Rannaldini fethe doğru ilerlerken ve bu kez metronom hiç duraksamadı.

ON BEŞ

Helen o kadar güzel bir müzikle uyandı ki, evde telsiz açıkken uyuyakaldığını sandı. Sonra içi boşaltılmış mumları, mavi-beyaz çizgili perdeleri içine çekti ve Rannaldini'nin özenle çıplak vücudunun üzerine örttüğü kurt paltosuna yapışan *Maestro*'nun vahşi kokusunu içine çekti.

Paltosunun içinde kıpırdanarak loş sahnede tökezledi ve Rannaldini'yi çoktan giyinmiş buldu. Elinde bir nota tutuyor ve klavsende bir melodi seçiyordu. Onu duyunca başını kaldırdı ve gülümsedi.

"Seni uyandırmadım.

"Saat kaç?

Rannaldini kocaman Rolex'ine baktı.

"Yediyi çeyrek geçiyor.

"Malise öldüğünden beri gece boyunca uyumadım.

"Çünkü çok yoruldun ve çok sevildin. "Bu melodi de ne? Çok iyi biliyorum.'

"Farklı bir enstrümanla. Bu gece Berlin'de *Missa solemnis*'i yöneteceğim. Çok zor bir parça, bu yüzden notalara göz gezdiriyorum, "Benedictus" bölümünden keman solosu.

"Uyumadın mı?

"Çok mutluydum. İnsanlar kalbinin arzusunu elde etmenin hata olduğunu söyler. Ben bundan büyük keyif alıyorum.

Müzik sıralarının arasından geçerek onu sahneden indirdi. "Kurt postuna bürünmüş kuzum benim.

Onun üzerine çökerek, kendisiyle tekrar sevişmesini umarak fısıldadı: 'Seni seviyorum Roberto'.

'Güzel,' diye sıırıttı Rannaldini. 'Kuzunun amacı kurdu beslemekten başka nedir ki?

Söylediklerini dikkate almayan Helen, kırmızı-mavi kalem işaretleriyle kaplı kocaman kâğıdı eline aldı.

"Çok çalışıyorsun.

Beethoven kadar zor değil. Kendi sözleriyle, "*Sanatınız uğruna sosyal hayatın tüm küçük şeylerini feda etmelisiniz.*" Bu yüzden seni aramazsam asla üzülmemelisin, ben sadece Beethoven'la sevişiyorum.

Onu klavsenin yanına götürerek yine o enfes melodiyi çaldı.

'Keman dün gece yaptığımız gibi cennete yükselir. Beethoven'ı yönettiğimde, yarı Alman olduğum için gurur duyuyorum. Çünkü Beethoven en büyük mücadeleyi *Missa'yı* yazmak için verdi, en büyük eserinin bu olduğunu düşünüyordu. "Credo "yu bestelerken bir arkadaşı uğramış, zavallı Beethoven'ı "*şarkı söylerken, ulurken ve tepinirken*" bulmuş. "Ah Helen, yeniden beste yapmayı hayal ediyorum, sen benim ilham perim olmalısın.

Ellerini tutarak gözlerinin içine, derin derin baktı ve sonra şakacı bir şekilde şöyle dedi: 'Ama ilham perisi ve deha beslenmeli. Giyin ve bir duş al sevgilim, onu dinlemem için bana yalvaran bir piyanisti dinlemem gerekiyor.

Esmer, tombul ve çok genç olan piyanist, Helen salona döndüğünde Chopin'in *Fantasie Impromptu'sunu* oldukça parlak bir şekilde çalıyordu. Rannaldini hemen kızı durdurdu ve onu tanıştırdı.

'Bu Natalia Philipova. Şimdi bilmek istediğin nedir, Natalia?'

Kız ellerini kavuşturdu

'Önümde yıllarca sürececek sıkı bir çalışma olduğunu biliyorum Maestro, günde sekiz saat ve daha fazla pratik yapmaya hazırım. Tek bilmek istediğim solist olarak başarılı olabileceğimi düşünüp düşünmediğiniz.

Rannaldini tırnaklarını inceledi.

"Milyon yıl geçse de olmaz," dedi yumuşak bir sesle. 'Arkadaşlarınıza ve ailenize büyük bir zevk verebileceksiniz, size tavsiyem bu işi burada bırakmanız.

"O zavallı çocuğa biraz sert davrandın," diye azarladı

Helen. Rannaldini, "Onun on yılını boşa harcamaktan kurtardım," dedi.

Ana meydanda, çağlar boyunca en iyi mimarının sergilendiği bir İdeal Ev Sergisi'ne benzeyen küçük bir kafede oturuyorlardı. Kruvasan, mürdüm reçeli, peynir dilimleri, her bir ucundan krema fışkıran rulo jambon dilimleri ve konyak katılmış siyah espresso ile kahvaltı etmişlerdi.

"Genellikle bir erkekten etkilendiğimde yemeğimi bırakırım," dedi Helen, sesi şaşkındı. "Ama sen etrafımdayken labrador gibi yemek yiyorum.

"Çünkü katı doktor," dedi Rannaldini yavaşça elini kalçasından kasıklarına doğru gezdirerek, "küçük hastasına yeniden yemek yemeye başlamasını emretti.

Helen'in yüzü kızarmış, dün geceki oyunlardan bu kadar heyecanlanmış olması gerektiği için dehşete düşmüştü.

Rannaldini hesap için el salladı.

"Gel. Sana Prag'ı göstermek için bir saatim var. Tanrı'ya şükür arabalara kapalı olan Charles Köprüsü'ne gidelim.

Nehre doğru yürürlerken Helen bir sevinç çılgılığı attı. Karşı kıyıda eski şehir, günün ilk güneşinde lüks bir şekilde uzanıyordu. Kubbeler, kuleler, kubbeler, çatılar ve kuleler yumuşak pembe, koyu sarı, nane yeşili ve süzölmüş turkuaz renkleriyle, gelişigözel dizilmiş sahne dekorları gibi yükseliyordu. Mavi ufuk çizgisinin karşısında, tepesinde altın bir yıldız bulunan soluk deniz yeşili kubbeli bir katedral, onun yanında da bir çocuk kalesi gibi mazgallı mazgalları olan alaca bir kale duruyordu.

"Orada kim yaşıyor?"

"Havel," dedi Rannaldini kendini beğenmiş bir tavırla, "Perşembe günü onunla yemek yiyeceğim.

Ama en nefes kesici olan nehrin kendisiydi. Köprülerin büyük kemerlerini dolduran sis yükseliyor, buz gibi suyun üzerinde kıvrılıyordu. Sonuç, milyonlarca değişen gölgeydi. Ağaçlar ve kıyıdaki evler sisin ve hareket eden suyun üzerinde farklı gölgeler oluşturuyordu. Sisın gölgeleri, buğuların kendileri ve bu buğuların içinde ve dışında süzölen kuğular ve ördekler kendi gölgelerini oluşturuyor ve alıyorlardı.

"Zeus her yerde Leda'yı arıyor," dedi Rannaldini usulca. "Ve köprünün karşısındaki isli siyah heykellerin nasıl en karanlık gölgeleri oluşturduğuna bakın.

Şehri soyup soğana çevirmediği ve Malise onun ezberlerini her zaman övdüğü için öfkelenen Helen, *Fırtına*'ya başladı.

*'Bulutlarla kaplı kuleler, muhteşem saraylar,
görmekli tapınaklar, büyük kürenin kendisi,*

*Evet, miras aldığı her şey yok olacak Ve bu
asılsız gösterinin solması gibi, Geride bir raf
bile bırakmayacak.*

"Bu tırmık geride kalmayacak," diye alay etti Rannaldini, onu köprüye götürmek için kolunu onunkine doladı.

'Üşüyorsun. Ruslar Prag'ı terk etmiş olabilir, ama buz gibi rüzgar hala Moskova'dan esiyor.

Yüksek sesli bir hoparlörden altmışlı yılların müziği yükseliyordu. Köprüden akan insanlar, sanki Komünist sıkıcılığı suçlamasını reddetmek istercesine, parlak yakalar takıyordu: mor, turkuaz, şok edici pembe, ama hantal anorakları ve askılı pantolonları çok demode görünüyordu.

Güneş ışığında sis dağıldıkça nehir örümcek ağlarıyla kaplanmış gibi görünüyordu. Heykeller ise gerçek, donmuş örümcek ağlarıyla kaplıydı ve bu ağlar çarmıhtaki İsa'nın hüznü, güçlü Slav yüzünde bir gözyaşı perdesi gibi parlıyordu.

'Prag'ı daha yeni uyanmış Uyuyan Güzel'e benzetiyorum. İki uyuyan güzel,' Rannaldini döndü ve Helen'in dudaklarını öptü, koyu renk gözlükleri sadece siyah, nüfuz edilemez gözlerinin bir uzantısıydı. 'Ve dün gece uyandın.

"İşte Aziz Christopher. Devam ederek başka heykelleri işaret etti. "Ve Aziz Cyril ve Aziz Barbara, madencilerin koruyucu azizi. Kafka köprü hakkında bir öykü yazmış ve onun güzel ellerini anlatmıştı. Heykeller her yıl restore edilip yeniden inşa edilmek zorunda.

"Yüz gerdirmeye gibi," dedi Helen.

Rannaldini onun yanağına dokunarak, "Asla bir taneye ihtiyacın olmayacak," dedi, "Sen sonsuz gençliğe sahipsin.

Köprü'nün ortasına varmışlardı. Nehrin yukarısı hâlâ bir yarış atı gibi gürül gürül akıyordu. Nehrin aşağısı ise, kendilerine doğru gelen çizgili pembe bir gezi teknesi ve kıyıda şemsiyelerini açmış kafelerle birlikte, *krema* gibi pürüzsüz ve yeşildi.

Rannaldini, "Şimdi Prag'ın en ünlü azizine, Nepomuk'lu Aziz John'a geliyoruz," dedi, "on dördüncü yüzyılda Kraliçe'nin günah çıkarma rahibiydi. Kocasını Kral 4. Wenceslas bir hayduttu. Bir köylüyü neşelendirmek için karda, yanında hizmetçi çocuk, şarap ve çam kütükleriyle yola çıkmasıyla ilgili hikâyeye saçmalıktan ibaret. Rannaldini'nin gözleri kötü niyetli bir kahkaha ile kırıştı. 'Bu Wenceslas güzel karısını delicesine kıskanıyor ve sırlarını açıklaması için günah çıkaran papazına işkence ediyordu. Nepomuk bunu reddedince, Wenceslas zavallı adamın dilini koparıp nehre atmış.

"Ama," dedi Rannaldini köprü'nün kenarına yerleştirilmiş, talihsiz keşişin aşağıya atıldığını gösteren pirinç levhayı işaret ederek, "onun indiği yerde nehirde beş parlak altın yıldız fışkırır ve Nepomuk'un cesedi çıkarılana kadar orada asılı kalır.

"Burası onun girdiği yer. Rannaldini Helen'in elini tutarak köprü duvarının üstündeki sivri altın haçın üzerine koydu. "Yüzyıllar boyunca aşıklar birlikte haça dokunmaya gelirler," Rannaldini büyük elini Helen'in elinin üzerine koydu, "aşklarının sürmesi ve gelişmesi umuduyla.

Yüzünü Helen'in boynuna gömerek *Jolie Madam*'ın son kalıntılarını içine çekti.

"Şimdi seni neden buraya getirdiğimi biliyorsun.

"Ne güzel bir hikâye," diye iç geçirdi Helen, levhaya dönüp bakarak, "zavallı keşişin bedeni de parlak altın renginde.

"Yüzyıllar boyunca insanlar şans getirmesi için vücudunu buraya sürtmüşlerdir. Rannaldini elini uzatarak baş aşağı duran Nepomuk'u boş boş okşadı.

Levhada ayrıca Kraliçe'nin bir ızgaranın içinden Nepomuk'a itirafta bulunduğu görülüyordu. Yakınlarda zalim ve yakışıklı kocası, kendisine hayran bir keseli köpeği boş boş okşuyordu. Ama vücudundaki gerginlik onu ne kadar dikkatle dinlediğini gösteriyordu. Helen ilk evliliği sırasında kaç kez Rupert'ın konuşmalarına kulak misafiri olmak için sahanlıklarda ve odaların dışında gizlenmişti?

"Kral Rupert'e bile benziyor," diye yüksek sesle düşünüyordu şimdi. "Aynı Yunan burnuna ve uzun gözlere sahip.

Rannaldini, 'Köpeğini karısından daha çok seviyor,' diye alay etti.

"Neredeyse Rupert'in köpeği Porsuk'u ortak muhabir olarak gösterecektim," dedi Helen acı bir şekilde. 'Sanırım ikinci evliliğinden çok ilk evliliğinin yasını tutuyorsun,'

Rannaldini ile alay etti.

'İlki beni neredeyse mahvediyordu. Buna bir daha geri dönemem.

Sis neredeyse kaybolmuştu. Akıntının yukarısında bir balon filosu gözyaşı damlaları gibi asılı duruyordu. Sanatçılar şövalelerini kuruyordu. Akordeonuyla 'Lili Marlene' çalan bir sokak müzisyenine Rannaldini alışılmadık bir cömertlikle bahşiş veriyordu.

"Dün gece orkestrada olsaydın daha iyi olurdu, dostum. "Teşekkür ederim, Maestro.

'Herkes karşı ne kadar iyisin,' diye iç geçirdi Helen.

"Bir aziz daha. Rannaldini Helen'i köprü'nün ötesine götürdü ve birkaç taş basamaktan aşağıya, ayaklarının dibinde bir aslan ve elinde parıldayan altın bir kılıç olan ince, genç bir şövalyenin yalnız bir heykelinin durduğu suyun kenarına indirdi.

Rannaldini heykelin önünde duraklayarak, "Şimdi beni dikkatle dinleyin," dedi. 'Aziz Brunswick aslanı zalim ve kötü bir ejderhadan kurtardı. Sonuç olarak

Aslan Brunswick'in sadık yoldaşı ve Prag'ın sembolü haline geldi. Brunswick'in görevi şehri korumaktı.

"1949'da Komünistlerin iktidara geldiği gün," diye devam etti Rannaldini'nin güzel sesi nehir gibi akarak, "Brunswick'in altın kılıcı tamamen ortadan kayboldu. Efsaneye göre ancak Prag özgürlüğüne kavuştuğunda geri dönecekti. Prag'ın özgürlüğüne kavuştuğu gece,' Rannaldini birden konuşmakta güçlük çeker gibi oldu, 'köprüden geçen sevinçli kalabalıklar altın kılıcının Brunswick'in elindeki yerine geri döndüğünü fark ettiler.

"Bir mucize," dedi Helen titreyerek.

Rannaldini başını salladı. Koyu renk gözlüklerini çıkararak Helen'i köprü'nün likenleşmiş, kararmış kemerine çekti ve onu öptü.

'Keety beni terk ettiğinden beri bırakın beste yapmayı, şeflik yapmaya bile yüreğimi koyamadım. Dün gece genç, deneyimsiz müzisyen ve şarkıcılarla hayatımın performansını sergiledik. Daha sonra sen uyurken, o kadar güzel görünüyorsun ki, on beş yıl sonra ilk müziğimi yazıyorum. Sana ithaf ediyorum. İlhamımı serbest bıraktın ve seni koruyabilmem için bana altın kılıcımı geri verdin.

"Ah Rannaldini. Gözyaşları Helen'in yüzünde donmuş örümcek ağları gibi parlıyordu. "Bu birinin bana söylediği en güzel şey.

'Kim derdi ki büzüşmüş kalbim

Yeşilliği geri kazanmış olabilir mi?" diye mırıldandı Rannaldini, Eski Papaz Evi'ndeki masanın üzerinde açık duran şiir kitabını hatırlayarak.

"Bu benim en sevdiğim şiir," dedi Helen hayretle.

Tatarcıklar köprü'nün duvarında sis gölgeleri gibi dans ediyordu. Yanlarından geçen turistler güzel çifti seyrediyordu.

"Gitmeliyim. Rannaldini isteksizce kendini oradan ayırdı. "Bu gece *Missa*'yı sadece senin için yöneteceğim, sevgilim.

Bırakın Berlin'i, dünyanın öbür ucuna kadar kendisini takip etmesini isteseydi, Helen giderdi.

Arabayla otele dönerlerken Rannaldini Helen'e Noel'i Toskana'daki evinde çocukları ve iki eski karısıyla geçireceğini söyledi.

"Peki ya sen?" diye sordu.

"Rupert, Taggie ve çocuklarımla birlikte kalacağım," dedi Helen, kendisinin de eski sevgiliyle ne kadar iyi anlaştığını göstererek.

Sıcaklık hissedilir derecede düştü.

"Üçüncü karım Keety ve kocası Rupert'in küçük katamiti Lysander ile tanışma şerefine nail olacağınıza hiç şüphe yok.

Helen irkilmiş görünüyordu.

"Her zaman Rupert ve en iyi arkadaşı Billy'nin doğal olmayan bir şekilde yakın olduklarını düşünmüşümdür, ancak Rupert her zaman agresif bir şekilde heteroseksüel olmuştur.

"Tipik homofobik davranış," dedi Rannaldini küçümseyerek.

'Senin için pek entelektüel bir Noel değil canım. En azından aziz Taggie'nin yemeklerinin tadını çıkarabilirsin.

ON ALTI

Helen Noel arifesinde Penscombe'a geldi ve Taggie onu davet etmenin ne kadar korkunç bir hata olduğunu fark edene kadar eve gireli beş dakika bile olmamıştı.

Helen'i göle ve vadiye bakan, pudra mavisi duvarlar, nergis sarısı perdeler ve menekşe-pembe kareli bir tezgahla yeni dekore edilmiş en büyüleyici boş odaya yerleştirmişti. Izgarada alevler dans ediyordu ve yatağın başucundaki masada fırından yeni çıkmış çiçekli bir kutu kurabiye ve gümüş bir vazoda Noel gülleri duruyordu.

Helen hemen Taggie'nin yeniden dekore etmeye parası yettiği için çok şanslı olduğunu ve bu odanın Rupert'la yaptığı korkulu tartışmalardan sonra sık sık yattığı oda olduğunu belirtti. Taggie kekeleyerek onu taşımayı teklif ettiğinde Helen, Penscombe'un ona ne kadar mutsuz olduğunu hatırlattığını söyleyerek iç geçirdi.

Taggie ayrıca annesini buraya getiren ve kesinlikle perişan görünen Marcus için de umutsuzca endişeleniyordu ve şimdiden Rupert'ın sinirlerini bozmaya başlamıştı.

"Açıkça öyle olmadığı halde neden sürekli "Oh, doğru," diyor?

Hiç yardım etmeyen Helen'in aksine Marcus, Rupert'in köpekleri yüzünden daha da kötüleşen astımına rağmen, bitmek bilmeyen kütük sepetlerini taşımakta, ağlayana kadar soğan doğramakta, patatesleri, elmaları ve en zahmetlisi olan tatlı kestaneleri soymak için saatlerini harcamakta ısrar etti. Buna karşılık Taggie de turuncu salonda bulunan eski sarı dişli piyanonun akordunu yaptırmıştı ama Marcus ne zaman pratik yapmaya çalışsa Rupert'in teriyerleri ulumaya başlıyordu.

Marcus da Helen için umutsuzca endişeleniyordu.

Taggie'ye, 'Eminim sinir krizi geçiriyordur,' diye itiraf etti. "Ağlamayı kesmiyor.

Yağmurla ıslanmış çimenlikte ve pırıl pırıl parlayan ıslak kaldırım taşlarında kendini kaybeden kar taneleri kadar etkisiz hissediyordu.

Taggie sempatik bir tavırla, "Her zaman ilk Noel'in en kötüsü olduğunu söylerler," dedi.

İkisinin de fark etmediği şey, Helen'in intihara meyilli olmasının tek sebebinin Rannaldini'nin Prag'dan beri kendisiyle irtibata geçmemiş olmasıydı - ne bir telefon, ne de bir Noel kartı. Rannaldini'nin onu bir gecelik bir ilişkiden sonra, sırf Noel'i düşmanıya geçirdiği için terk ettiğini kimseye söyleyemeyecek kadar gururluydu.

Noel günü daha da sıkıntılıydı. Penscombe'daki konuklar arasında Rupert'ın beşinci evliliğinden yeni kurtulmuş, neşeli, yaşlı bir çapkın olan babası da vardı.

Kahvaltıdan önce çorabındaki tüm minyatür şişeleri açıp içtikten sonra, günü alçıya alınmış bir halde, poposunu çimdikleyerek ve Taggie ile Helen'i birbirlerinin isimleriyle çağırarak geçirdi.

Hediyeleri açmak da tam bir kâbustu çünkü kendisine çok az şey verilmiş gibi görünen Helen, herkesin hediyelerini açmasını izlemekte ısrar ediyordu.

"Dürüst olmak gerekirse, maddi varlıklarla ilgilenmiyorum," diyordu oldukça gerçek dışı bir şekilde.

Ayrıca Marcus'un yalvarmalarına rağmen Rupert'in Noel'i ona yüklü bir çek vermek ya da gelecekte ona harçlık vereceğini açıklamak için kullanmamış olması da onu dehşete düşürmüştü.

Tabitha da korkunç bir şekilde davranıyordu. İki buçuk yıl sonra hâlâ Kitty'yle birlikte Noel yemeğine davet edilen Lysander'a karşı büyük bir sevgi besliyordu. Xav ve Bianca'ya kendisinden çok daha fazla hediye verilmiş gibi görünmesini delicesine kıskanıyordu.

Sonunda öfkelendi çünkü Rupert ona Noel için sadece yeni bir araba, üstü açık koyu yeşil bir Golf vermişti, oysa o Mühendis adında genç ve parlak bir yarış atı istiyordu. Ancak Rupert, Tabitha yazın tüm GSCE sınavlarına girdiği ve at için istenen yirmi bin poundluk fiyat çok yüksek olduğu için vazgeçmişti.

Bu ihmal, Tabitha'nın Matins'e gelmeyi reddetmesiyle daha da alevlenen bir tartışmayı tetiklemişti.

"Tanrı'ya şükredecek neyim var ki?" diye bağırdı. 'Bana Lysander'ı ya da Mühendis'i vermedi ve benim için neden bu kadar endişelendiğini anlamıyorum.

GCSE'ler - karınız hayatı boyunca hiçbir sınavı geçemedi.' Bununla birlikte, kapıyı yumruklayarak dışarı fırladı.

İlk karısıyla hiçbir zaman baş edemeyen Rupert, Noel Günü'nün çoğunu evin dışında geçirdi. Geleneksel olarak seyisler o gün izinliydi, o da bunu Lysander'la birlikte atların bakımını yapmak üzere avluya kaçmak için harika bir bahane olarak kullandı.

Zaten gergin bir ruh hali içindeydi çünkü dünden beri bir sürü telefon görüşmesi yapılmıştı. Rupert karısının ne kadar güzel ve genç olduğunun farkındaydı ve Dr. Benson'ın yakışıklı yeni ortağı ile Xav ve Bianca'nın evlat edinilmelerini denetleyen solcu sosyal hizmet görevlisi Kevin'in ona aşık olduklarından şüpheleniyordu. Korkunç Kevin, Taggie'ye Noel için arka kapının önüne dikilmiş ve Rupert'in her geçişinde tekmelediği bir gül bile vermişti.

Kev de içki saatinde Xav ve Bianca için Kolombiyalı tahta bebekler getirme cüretini göstermişti. Kendisine 'Taggie' denmesinden ve Rupert'in babası tarafından poposunun çimdiklenmesinden dolayı çok soğuk davranan Helen'e akıllıca bir sohbet sunmak isteyen Taggie tarafından somon füme ve şampanya içmeye davet edilmişti. Şu anda kanepede burun buruna Kevin ile Nepal halk müziği hakkında konuşmakta olan Helen, Rupert'in Xavier ve her zamanki köpek sürüsüyle birlikte içeri girmesiyle kaçınılmaz kargaşayı beklerken yüzünü buruşturdu.

Rupert'in suratının asıldığını gören Kevin onu eğlendirmeye çalıştı.

"Bu ufaklık yeni," dedi, Rupert'in kestanesi Nimrod'la boğuşan, kapüşonlu tütün kahverengisi gözleri ve kocaman patileriyle sevimli bir şekilde sarkık siyah labrador yavrusunu göstererek.

"O benim," dedi Xav, yerde yatan iki köpeğin yanına giderek. 'Babam onu bana Noel için verdi. Adı Bogotá.

"Xav'a siyah bir arkadaş bulmam için başımın etini yemekten hiç vazgeçmiyorsun, Kevin," diye söylendi Rupert. "Ve şimdi buldum.

"Öyle demek istemedim-" diye başladı Kev, adem elması öfkeyle sallanıyordu.

Helen öfkeyle, 'Tabii ki yapmadın,' dedi. 'Neden her şeyi önemsizleştirmek zorundasın, Rupert? Etnik kökenlerin önemi hafife alınamaz.

"O zaman neden Amerika'da yaşamıyorsun?" diye tersledi Rupert.

"Rupert," dedi Taggie dehşetle, bu da Rupert'a ihtiyacı olan bahaneyi verdi.

"Ne zaman istenmediğimi bilirim," dedi ve Xav'ı da yanına alarak dışarı çıktı. Evin.

Peşinden koşan ama onu yakalayamayan Taggie misafir odasına döndü.

"Çok üzücü," diyordu Helen Kev'e, "Rupert'in yıllar içinde hiç kolaylaşmamış olması. Sonra Taggie'ye dönerek, "Korkarım böyle sahnelerle başa çıkamam, ben uzanacağım," dedi.

Yemekte beş kadın ve altı erkek olmak üzere on bir kişi olmalıydı. Taggie, Lysander ve Kitty'nin yanı sıra Lysander'ın babası David Hawkley'i de davet etmişti; yakışıklı bir dul ve okul müdürü olarak Helen için biçilmiş kaftandı ama İngiliz kışına dayanamayıp Mykenos'a gitmişti. Tab'in erkek arkadaşı Damian, Lysander'dan sonra en iyi ikinci kişi olarak tahammül ettiği Damian, Rupert tarafından sık sık solcu bir yobaz olarak adlandırıldıktan sonra öfkelenmişti ve o da kaçmıştı. Sonra, bu sabah gelen gizemli bir telefonda sonra, Rupert'in babası Eddie bir kadın arkadaşını getirip getiremeyeceğini sormuştu, yani iki kadın fazlaydılar.

Yemek öncesi içkiler saat yedi buçuk için planlanmıştı. Saat yediye geldiğinde Taggie çığlık atmaya başlamıştı. Kazlar baştan çıkarıcı bir şekilde cızırdıyor, Noel pudingi fokurduyor, kırmızı lahana, kereviz püresi, crème de marron Aga'nın solunda hafifçe ısınıyor ve yuvarlak kesilmiş ve zeytin kadar küçük patateslerin sadece son anda sadeyağda çok hızlı kızartılması gerekiyordu.

Ancak Bianca'ya çıldırtıcı bir Noel hediyesi verilmişti: Bir düğmeye bastığında çalan ve herkesin, özellikle de giderek daha ürkek hale gelen Helen'in gerçek zannettiği kablosuz bir oyuncak telefon.

Ayrıca Taggie bütün öğleden sonra Rupert'in yardımından çok köstek olan yaşlı hizmetçisi Bayan Bodkin'in gevezeliklerini dinleyerek ve köpeklerle çocuklar arasındaki kavgalara hakemlik yaparak kafayı yemişti. Bu kavgalar, canı sıkılan Nimrod, Kevin'in Kolombiyalı bebeğinin ayaklarını çiğnediği için Bianca'nın çığlık atmasıyla doruğa ulaşmıştı. Bunun üzerine Taggie Bianca'ya bağırması ve onu yatağına götürmesi için onaylamayan Bayan Bodkin'i göndermişti.

Ve Rupert onun için yer isimlerini yazmaya bile gelmemişti; Helen'in önünde hepsini yanlış yazması çok küçük düşürücü olurdu. Marcus'a da sormadı, çünkü Helen'in kızgınlığına rağmen moral desteği için davet ettiği Flora'yı almaya gitmişti.

Taggie panikliyordu; kapı çalınıp tumbul, gülümseyen bir yüz kapıdan içeri girdiğinde henüz üstünü bile değiştirmemişti.

"Ah Kitty," dedi Taggie ve gözyaşlarına boğuldu.

"Sorun nedir? Kitty mutfak masasının üzerine brendi yağı, kış meyve salatası, elma sosu ve kıymalı turtalar döktü.

"Her şey," diye hıçkırdı Taggie. 'Tab çılgılık atıyor. Rupert bara gitti ve Ann-Marie'ye Noel haftası için izin verip Helen'in kalmasını istediğim için benimle bir daha konuşacağını sanmıyorum. O da çok kötü davrandı. Parmağını bile kıpırdatmadı ve her şeye bakıp "Yeni resim, yeni halı, yeni kanepe" demekten kendini alamıyor... Rupert ve Lysander son iki yılda çok çalıştılar ve çok başarılı oldular, yeni bir şeylere sahip olmaya hakkımız var.

Kitty Taggie'nin ağırlaşan omuzlarını okşadı; arkadaşını hiç böyle bir durumda görmemişti.

"Özür dilerim," diye burnunu çekti Taggie. "Zavallı sevgili Bianca'ya da çok kötü davrandım ve sana bir merhaba bile demedim Arthur, Noel'in iyi geçiyor mu?

Arthur başıyla onayladı. Sarışın, pırıl pırıl, sadece iki buçuk yaşında ve hatırı sayılır bir tahribata yol açabilecek bir çocuktı ve elinde oyuncak bir trompet tutuyordu. Mavi spor ceketinden sıyrıldıktan sonra tek derdi kahramanı Xavier'i bulmaktı.

"Xavier henüz dönmedi, hayatım," dedi Taggie. 'O çürümüş babasıyla birlikte gitti.

"Git ve üstünü değiştir," dedi Kitty yatıştırıcı bir sesle. 'Lysander içki almak için bara gitti. Rupert'ı geri getirecek. Ben her şeyle ilgileneceğim.

'Kazlara göz kulak olursan, köpekleri beslersen ve Xav'ın yavru köpeği döndüğünde ona bir kap köpek maması koyarsan. Çok hoş görünüyorsun,' Taggie Kitty'nin mavi yün elbisesine hayran kaldı.

"Bu biraz 'ot,' diye itiraf etti Kitty, 'Lysander verdi onu bana. Bu kadar güzel bir gün geçirdiğimiz için utanıyorum. Arfur'la ben öğle yemeğine kadar kalkmadık, Lysander da Rupert'la birlikte 'orses'leri yaptıktan sonra yatağa döndü, sen de köle gibi çalıştın.

Taggie yorgun bir şekilde merdivenlerden Bianca'nın etnik hatırlatıcıların eksik olmadığı yatak odasına çıktı. Sarı duvarlar Kolombiya kırsalının posterleri, orkideler, dev nilüferler ve El Dorado'nun altınının saklı olduğu, pürüzlü gri bir kaya kabuğunun içinde yeşil bir yumurta sarısına benzeyen gölle kaplıydı.

Bianca asla uzun süre kızgın kalmazdı. Şimdi geyik desenli yeni kırmızı pijamalarını giymiş, koyu renk buklelerini banyoda kuru kalsın diye başının üstünde bağlamış, bir bebek arabasının üzerine eğilmiş, yeni ayaksız bebeğini yatırıyor.

"Hayır, sen kalk Rosie," diyordu sertçe, "bütün gün senin için kışımı yırttım.

Taggie dehşet dolu bir kahkaha atarak Bianca'yı kucağına aldı ve onu öpücüklerle boğdu.

'Ah meleğim, sana küfrettiğim için özür dilerim. Seni çok seviyorum.'

Bianca, banyoda kızaran soluk kahve rengi teni, iri siyah gözleri ve sevgi dolu gülümsemesiyle dünyanın en güzel çocuğuydu ve herkes tarafından çok şımartılmasına rağmen çok tatlı bir doğası vardı.

'Anne yorgun, anne ağlıyor,' dedi Bianca, sonra uzanıp yeni telefonunu tuşladı.

"Alo," dedi, "korkarım Rupert şu anda telefonunuza cevap veremiyor.

Taggie kıkırdadı.

"Neyin peşinde olduğunu Tanrı bilir," diyerek Bianca'nın elini tuttu. "Ben hazırlanırken gel ve benimle konuş.

Ama yatak odasına girdiğinde Taggie hiç de alışılmadık bir öfke çılgılığı daha attı. Gardırobunun yarısı askılarından çıkarılmış ve yere ya da yatağa uzanmış olan Nimrod'un üzerine bırakılmıştı. Şimdi sallanan kuyruğuyla mor, transparan bir tişörtü havaya kaldırıyordu. Taggie'nin tayt çekmecesini didik didik edilmiş ve tek şeffaf siyah tayt çalınmıştı. Rupert'ın ona Noel'de hediye ettiği soluk pembe kaşkorse bluzun yanı sıra yeni soluk ametist saten ceketini de ortadan kaybolmuştu.

Banyoya girdiğinde makyaj kutusunun ters çevrilmiş olduğunu, şampuan, göz damlası, saç kurutma makinesi ve kim bilir daha nelerin eksik olduğunu gördü.

"Tabitha," diye bağırdı merdivenlerden yukarı, "bu ne cüret?" "Bir sorun mu var? Helen karşı yatak odasından çıktı. Sadece lanet olası kızın, diye bağırarak istedi Taggie.

Ama yumruklarını sıkarak kendini kontrol etmeyi başardı. "Özür dilerim, köpeklerden birine bağıırıyordum.

Bir duraklama oldu. Helen uzun siyah kadife bir elbise giymişti ve yakası çıkıktı. Çarpıcı olmaktan ziyade trajik görünmeye karar vererek, Malise'in alay broşu dışında mücevherlerini takmamıştı.

Taggie itaatkâr bir tavırla, 'Ne güzel bir elbise,' dedi.

"Üzerimden sarkıyor," diye mırıldandı Helen, "Malise öldüğünden beri bir taştan fazla kaybettim.

Kapıyı arkasından sıkıca kapatarak devam etti, 'Ve Rupert'in lanet köpeklerinin onları yemesine izin verecek kadar ayakkabım yok. Sanırım geri dönmedi. Dönmedi mi? Ben onunla evliyken hep böyle ortadan kaybolurdu.

Merdivenlere doğru giderken telefon çalınca yerinden sıçradı.

"Merhaba," diye seslendi Bianca. 'Bu Tabiffa mı? Bu ne cüret!'

Taggie'nin yıkanmaktan, dağınık saçlarını toplamaktan ve Rupert'ın nefret ettiği ama gardırobundaki tek yırtık olmayan şey olan kırmızı gelinciklerle kaplı tavuskuşu mavisi elbisesini giymekten başka yapacak zamanı yoktu.

"Bir içki al," dedi misafir odasına girerken.

"Ah, şampanya," diye iç geçirdi Helen, "keşke evde alabilseydim.

Belli ki mavi yününün içinde her geçen dakika daha da pembeleşen Kitty'den sıkılmıştı.

Rannaldini nasıl evlenebilmişti ve böyle bir hödüğün gidişine nasıl üzülmüştü? diye merak etti Helen.

Helen hariç herkes, siyah kadife pantolonunun içine gri ipek bir gömlek giymiş olan Flora'nın gelişiyne neşelendi. Siyah bir fiyonkla arkadan bağlanmış kızıl saçları Helen'inkinin kaybettiği tüm parlaklığa ve canlılığa sahipti. Aynı zamanda hediyelerle doluydu: Helen için bir Body Shop sepeti; Marcus için kahramanı Pablo Gonzales'in çaldığı Beethoven sonatları; Rupert için 'Let's Ride to Music' adlı bir kaset - 'Babanın en azından 'The Galloping Major'ı bileceğini düşünmüştüm; ve Taggie için gümüş grisi ipek jarse uzun bir hırka.

Taggie sevinçle, 'Oh mutluluk,' diye bağırdı.

"Marcus gözlerinin gümüş grisi olduğunu söyledi.

Hemen takıyorum. Marcus, sevgilim, bir şişe daha açabilir misin?" "Bu oda muhteşem değil mi? Flora etrafına bakındı, sonra Helen'in

Kara kara düşünen ve onun çaresizliğini hisseden Flora çantasını

karıştırdı. "Unutmuşum. Bunu size Boris gönderdi, Bayan

Gordon.'

"Boris ne kadar da tatlı.

'Çok değerliydi,' dedi Flora, 'Boris'in BBC'den aldığı son avansın çoğuna mal oldu ve şimdiye kadar paketlediği ilk hediye. "Bu çello kasetle başa çıkamıyorum," deyip duruyordu.

"Aç anne," diye ısrar etti Marcus, ama Helen onu yan masanın üzerine koymuştu. "Büyükbabam nerede?" diye sordu Marcus.

"Gizemli misafirini almaya gitti," diye kıkırdadı Kitty. '*What's My Line* gibi mi? Gösteri işinde mi? Bir hizmet mi veriyor?'

Köpekler havlarken Helen, "Muhtemelen onlar," dedi, ama kısa süre sonra havlamalar, Lysander'ın yemek ceketi içinde güzel ve çoktan sarhoş olarak içeri girmesiyle heyecanla inlemeye dönüştü.

Kitty'yi sevinçle öptükten, eski bir dost olan Flora'ya sarıldıktan, Marcus'un omzuna bir kol attıktan ve Helen'in elini sıktıktan sonra, onlara Rupert ile barda ne kadar harika vakit geçirdiklerini ve Xav'ın meyve makinesinde ne kadar kazandığını anlatmaya başladı.

Lysander güzel bir biniciydi ve atlara olan sempatisi Rupert'in düzlüğe başarılı bir şekilde geçişine büyük katkıda bulunmuştu.

Flora ona, 'Marcus harika iş çıkardığını söylüyor,' dedi.

"Noel'de harikaydım," diye kıkırdadı Lysander, "bak Arthur bana ne verdi. Işıklı Noel Baba çoraplarını göstermek için bir bacağını kaldırdığında neredeyse düşüyordu.

Kitty nasıl olur da Rannaldini'yi böyle aptal bir çocuk için terk edebilirdi? diye düşündü Helen hayretle.

Taggie yeni gümüş hırkasını giyerek içeri girdiğinde Lysander neredeyse tekrar düşüyordu. Kış güneşi altındaki Penscombe dereleri gibi, uzun ince vücudunda öylesine ıslıl ıslıl parlıyordu ki, kimse sırma saçlarını ya da delikli taytını fark etmedi.

Bir saniye sonra Xav yeni bir motorlu traktörün üzerinde hışımla içeri girdi, onu da bir çiğnenmiş ayakkabı için gürültüyle kavga eden Bogota ve Nimrod izledi. Xav'ın saçları bugünlerde puding gibi parlak kesilmişti. Gözleri spekülâtif, kibirli ve neredeyse dümdüzdü. Penscombe'a taşındığından beri o kadar mutluydu ki, genç bir rajahın tüm özgüvenini kazanmıştı.

"Baban nerede?" diye sordu Taggie dişlerini sıkarak.

"Değişiyor," dedi Xavier.

"O değişti. Rupert kol düğmelerini takarak içeri girdi ve onu öpmeye çalıştığında başını eğen Taggie'ye doğru yöneldi.

"Sen tam bir boksun," diye tısladı.

"Ben zırh giymiş bir pisliğim.

"Hiç komik değil. Açılacak bir sürü şişe var ve kimse oturma planını yapmamış.

"Güzel, yanına oturabilirim, çok güzelsin. "Ve sen çok sarhoşsun ve geç kaldın.

Rupert kendini toparlamaya çalıştı. "Git ve kırmızı şarabı aç," diye emretti Marcus'a. 'Ve biraz da kütük getir. Daha tanışmadık. Flora'ya başıyla selam verdi, sonra mavi elbisesi içinde kıpkırmızı kesilmiş Kitty'yi görerek, "İyi akşamlar Bayan Hawkley, iyi toparlanmışsınız," dedi.

Kitty, Rupert'tan çok korkuyordu ve Rupert da Kitty'nin ne işe yaradığını anlamıyordu ama Kitty, haşlanmış domuz pastırması gibi görünse de Lysander'ı rayların üzerinde tutuyor ve sabahları onu kaldırıyordu.

"Bana bir hediye getirdin mi? Xav Flora'ya sordu.

Flora ona büyük bir kutu çikolata uzatarak, "Kesinlikle öyle, ama bunu Arthur ve Bianca ile paylaşmalısın," dedi ve kahkaha ve heyecan çığlıklarını tetikledi.

Sadece Helen onaylamaz görünüyordu. Tipik Flora. Eski karısı ve eski sevgilisi ona her fırsatta Rannaldini'yi hatırlatıyordu. Ve şimdi Tabitha, Taggie'nin pembe kaşkorse bluzu ve ametist blazer ceket, kasıklarını saran mor bir mini, kızgın mavi gözlerinin üzerine dökülen temiz sarı saçları ve kusursuz teniyle büyüleyici bir şekilde içeri girmişti.

"Güzel ceket," diye mırıldandı Flora kıskançlıkla. "O Taggie'nin," diye tersledi Rupert.

"Yani? Tabitha babasına ters ters baktı.

"Ona ödünç verdim," diye mırıldandı Taggie. Oh, neden bu kadar ıslaktı? Bir hesaplaşmayla yüzleşmek istemeyen Taggie, Marcus'un *Château Latour* şişelerini açtığı ve yemek odasındaki tüm mumları yaktığı mutfağa kaçtı.

"Sen bir meleksin," diye iç geçirdi Taggie.

En azından küçük patatesler, üzerlerine kıyılmış maydanoz eklediğinde mükemmel bir şekilde kızarmıştı. Trüf mantarı aromalı kazın kokusu, Taggie onları fırından çıkarırken etrafında salyalarını akıtan bir hilal oluşturan köpekler için çok fazlaydı.

"Mutfaka kaçabildiğin için çok şanslısın. Yine Helen'in tiz sesiydi. "Kütüklerle uğraşmamalısın, Marcus. Merhaba Bayan Bodkin,' Helen eski hizmetçisini kucakladı. "Herhalde Noel günü çalışmıyorsunuzdur. Eskiden köyün kızları gelirdi.'

Bir dakika içinde bu kaynar yağ keskinlikle suratına yiyeceksin, diye yemin etti Taggie. Saat sekizi yirmi geçiyordu, Eddie birazdan ortaya çıkmazsa her şey mahvolacaktı.

"Babamın son srtğn görmek için sabırsızlanıyorum. Rupert herkesin bardaklarını doldurdu.

Sonra, daha fazla havlama üzerine, derin bir ses bağırdı; "Coo-ee, millet, biz geldik.

"Olamaz. Flora dehşet içinde Marcus'a baktı.

"*Timeo Danaos et prima donna ferentes,*" diye iç geçirdi Marcus.

Ertesi an, üzerinde yaşıllıktan yeşile dönmüş bir yemek ceketi olan ve Yaşlı Steptoe gibi sırtan Eddie, kızcılık kırmızısı yn bir pelerine sarınmış, kermin astarlı kapşonuyla en az kendisi kadar aptal görünen Hermione'yle birlikte içeri girdi.

"Kutlamalarınıza beni de dahil etmeniz ne büyük incelik," dedi, ellerini uzatmış şaşkın Rupert'e doğıru ilerlerken.

"Babamı tanıdığını bilmiyordum.

"Eddie ve ben eski dostuz," dedi Hermione apkın bir pırıltıyla. "Diğer sevgili arkadaşlarım Noel Arifesi suarelerinde şarkı söylemem için bana yalvardılar, yattığımda çok geç olmuştu ve Noel Günü uçuşları çok umutsuzdu, Eddie beni yarın uçmaya ikna etti.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Rupert.

Rannaldini'ye, başka nereye olabilir ki? Ortağım Bobby ve küçük Cosmo zaten oradalar. Rannaldini bayram için Bohemya'da bir şato tuttu, tüm çocuklarının ve eski eşlerinin etrafında olmasını seviyor.

"Hepsi değıl," dedi Lysander, Kitty'nin koluna girerek.

Hermione Lysander'ı görmezden gelerek, "İşte buradasın Kitty," dedi. "*Şen Dul* kontratıma ne oldu?

Kırmızı pelerinini ve kırmızı-beyaz Hermes eşarbını çıkarıp Eddie'ye uzattı.

"Onları salona koy canım, hediyelerimi de getir.

Kemikli kırmızı kadifesi ve nispeten küçük belini ve güzel bacaklarını gösteren an eteğıyle harika görünüyordu. İri göğüslerinin üzerinde kocaman bir yakut kolye parlıyordu.

Buna inanamıyorum, diye düşündü Helen giderek artan bir histeriyle, Rannaldini'nin eski karısı, gözden ıkarılmışı ve şimdi de metresi.

Son hiti 'Santa of the Universe'n CD'lerini elden ele dolaştıran Hermione, Taggie'ye geçen yılın kristalize meyvelerinden oluşan bir kutu ve bir gece önce kendisine hediye edilen selofanında buruşmuş somon pembesi gladiolileri sunmadan önce onu kucaklıyordu.

Nefret ettiği Flora'yı zar zor tanıyarak sevinçle Helen'e döndü.

'Nasılsınız? Sen nasılsın? Aylar önce Rannaldini ile Bagley Hall'da tanışmıştık.

"O nasıl?" diye fısıldadı Helen.

'Oh, fasulye dolu. Bana rahmetli kocanızdan söz ediyordu-' Hermione kara başını eğdi. 'Çok üzgünüm, bunu tartışmayacağız - flüt üzerine harika bir kitap yazdı. "Sadece Aşıklar İçin "in ön kopyasını almanı istiyorum.

Helen, elleri Hermione'nin çıplak omuzlarında sırtan bir Rannaldini'yi gösteren CD kutusuna baktı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı, sonra telefon çalınca sıçradı. Rannaldini numarayı Hermione'den almış olmalıydı ama Rupert çoktan açmıştı.

"Tubitha'yla konuşabilir miyim?" dedi sertçe. "Kraliçe'nin İngilizcesini konuşan bir erkek arkadaş bulamadın mı hiç?

Tabitha telefonu kaptığı gibi dışarı fırladı.

Helen, yağmurun kararttığı gökyüzüne karşı Cotchester Katedrali'nin Turner'ına, bir meşe ağacının altında iki kestane kısırağın Landseer'ına ve Stubbs'ına bakıyordu.

"Bu yeni," dedi, Lucian Freud'un bir kırbaç ve oldukça kaslı bir çıplak resmine boncuk gibi başını sallayarak.

Rupert, boğa gözü gibi siyah ve kahverengi çizgili kestanesine gülümseyerek, "Bana Nemrut'u hatırlattı," dedi.

Bütün gün yeni arkadaşı Bogota ile boğuşan Nimrod, kanepeye uzanmış, karnı çamurla beneklenmiş, patileri havada, ağzında çiğneme ayakkabısı, parlak oniks gözünden sahibine hayranlıkla bakıyordu.

"Eskiden onun yerine ne asılıydı?" diye sordu Helen şaşkınlıkla. "Ingres, onu sattım.

"Bunu nasıl yaparsın?" dedi Helen dehşete kapılarak.

Rupert, Eddie'nin cazibesinden sıkılıp ona doğru koşarak gelen Hermione'ye ters ters bakarak, "İri, kara domuz gibi kadınlardan nefret ederim," dedi. Rupert onun gerçek avıydı.

"Evlat edinmeyi düşündüğün şu Kolombiyalı delikanlıya ne oldu?" "O burada," dedi Rupert, Xav'ı işaret ederek.

Çocuğun vurduğunu duymaz ve dikkatli yüzünden hiçbir tepki alamayan Hermione, "Çikolatalarınızdan bir tane alabilir miyim?" diye seslendi.

Kız kendine yardım edip kırmızı dudaklarını topuzun üzerine koyduğunda Lysander öyle bir kıkırdadı ki perdenin arkasına saklanmak zorunda kaldı.

"Bahse girerim adımın ne olduğunu bilmiyorsundur," diye gülümsedi Hermione. "Evet biliyorum," dedi Xav.

"Eminim bilmiyorsundur.

"Evet, biliyorum. Bayan Şişko Serseri."

Titreyen Lysander tekrar gözden kaybolurken Flora, "Rupert'in babası bir bumbo getirmiş," diye mırıldandı.

"Akşam yemeği," diye duyurdu Taggie.

Taggie'nin yemek odasını güzelleştirmek için harcadığı tüm çabalar sonuç vermişti. Soluk kırmızı duvarlar ve sarmaşık yeşili perdeler kardelen, çobanpüskülü ve Noel güllerinden oluşan bir orta süsü ile yankılanıyordu. Cam ve gümüşten yansıyan tek ışık, titreyen ateşten, elli beyaz mumdan ve aile portrelerinin üzerindeki resim ışıklarından geliyordu.

"O bendim," dedi Eddie, üniformalı yakışıklı bir gence başını sallayarak.

"Oh, ne kadar rahatladım," dedi Helen'in sesi titreyerek. "Burada hiçbir şeyi değiştirmemişsin.

"Karılar hariç," dedi Rupert. Bu ona Taggie'ye karşı daha nazik olmayı öğretir, diye düşündü Helen ağzını açıp dudağını ısırırken.

Rupert ise Flora'dan hoşlanmıştı ve oturma planı olmadığı için onu soluna, kötünün iyisi Hermione'yi sağına, Helen'i de onunla Taggie'nin sağındaki Eddie'nin arasına yerleştirdi. Marcus, Tabitha, Lysander ve Kitty kendi başlarının çaresine bakabilirdi.

Kazı kesip ilk dilimi Nimrod'un bekleyen çenesine bırakırken Taggie'ye, "Mükemmel," diye seslendi.

İlk tabağı ona uzatırken Helen, "Bu benim için çok fazla," diye sızlandı.

"Ben alırım," dedi Hermione, küçük kahverengi patateslerin çoğunu üzerine yığarak.

Bardakları doldurup sebzeleri dağıttıktan sonra Marcus kendini Kitty'nin yanında otururken buldu. Haşlanmış domuz pastırması gibi bir yüzü olabilirdi ama çok sevimliydi ve Rannaldini için çalıştığından solistler, şefler ve yardımcı menajerler hakkında pek çok dedikodusu vardı.

Adam bardağını doldurmaya çalıştığı anda kırmızı şarabı reddetti, çünkü başka bir bebeği olacaktı.

'Lysander doğum öncesi derslerine geliyor,' dedi gururla.

"Bir sürü kadınla yerde yuvarlanmaya bayılıyorum," diye bağırdı sevinçli bir Lysander masanın altından.

"O kaz bambaşkaydı," diye iç geçirdi Flora, sonunda bıçağını ve çatalını bir araya getirirken.

"Biraz daha al," dedi Taggie. 'Evet

lütfen,' dedi Eddie.

Tabitha masanın altında Dick Francis'i okurken bir parça kaz ile oynama zahmetine bile girmede.

Lütfen bana Lysander'ı ver, diye dua etti.

Lütfen Rannaldini arasın, diye dua etti annesi.

"Sanırım aşçıya içmeliyiz," dedi Eddie, ağzı doluyken, "Helen'e," dedi bardağını boşaltırken.

Helen hariç herkes kahkahalarla inledi.

Rupert masanın üzerinden Taggie'ye bakarak, "Seni seviyorum," diye mırıldandı.

Hermione gülümseyerek, "Bence olmayan arkadaşlara içmeliyiz," dedi,

"Bobby ve Cosmo'ya.

"Abby," dedi Flora ve Marcus. "Ve

Malise," dedi Helen hıçkırarak.

"Elbette," dedi Rupert, "Malise!

Herkes kadehlerini boşalttıktan sonra mahcup bir duraklama oldu. Rupert,

"Sanırım şeytanların yokluğuna içmeliyiz," dedi Flora.

bardağını tekrar doldurdu. "Rannaldini'ye!

YEDİ

Titreyen parlak mavi hale, bir cin gibi Noel pudinginin içine çekilmişti. *Chateau d'Yquem* şarap kadehlerinde topaz renginde parlıyordu. Taggie'nin küçük melezi Gertrude, yeşil kâğıttan amiral şapkasıyla hanımının kucağında kıpır kıpırdı. Hiç yatağa gitmeyen Xav, babasının dizine yayılmış, Rupert'i güldürdüğü için 'Parlak gökyüzündeki arabalar, O'nun yattığı yere bakın' şarkısını söylüyordu.

Neden babam beni bunun milyonda biri kadar bile sevmiyor? diye düşündü Marcus hüznle. Pratik yapmak için o kadar çıldırıyordu ki bir keş gibi seğirmeye başlamıştı. Öğrenmekte olduğu tüm parçalar elinden kayıp gidiyor gibiydi. Masanın karşısındaki annesi şoka girmiş görünüyordu.

"Kırk dört yaşında olduğuna inanamıyorum," diyordu Hermione ona. "Umarım senin yaşına geldiğimde ben de senin kadar güzel olurum.

Flora kızgın bir ifadeyle, "Yaklaşık iki dakika sonra," dedi.

"Neden bir akşam kursuna gitmiyorsun?" diye ısrar etti Hermione. 'Antika restorasyonu, okçuluk, balo salonu dansı kursları var - orada yeni bir arkadaş bulabilirsin. Gençleri anlamak için bile bir sınıfları var.

Tabitha, Dick Francis'ten başını kaldırarak, "Babam bundan yararlanır," dedi sert bir sesle. "Büyükbabam nerede?" diye sordu Marcus'a.

Xav, "Büyük adamımı arıyorum," dedi.

"Sana sormadım, ukala herif," diye tersledi Tabitha.

"Bu doğru. Rupert Xavier'i savunmaya geldi. "Her Noel'de ona evlenme teklif ediyor.

Hermione danışmanlıktan sıkılmış bir halde, hâlâ Rupert'ın dizinde olan Xav'a ekşiyerek baktı, ki Hermione'nin olmak istediği yer de tam olarak orasıydı. Rupert her zaman güçlü bir kafaya sahipti, ama gün boyunca o kadar çok içmişti ve Xav'ın gözleri o kadar iyileşmişti ki, şimdi hangisinin daha çok kısık olduğu tartışılabilirdi.

Hermione, "Renkli bir delikanlıyı üstlenmek çok özenli," diye gözlemledi.

Xav, Rupert'la aynı sıkılmış ses tonuyla, "Piss orf," diye söylendi.

Lysander yine kıkırdamaya başladı.

Hermione, "Neden yatağa gitmiyorsun," diye önerdi. "Benim beşik şarkısı kasetimi çalabilirsin ya da annen sana kitap okuyabilir.

"Annem okuyamıyor," dedi Xav. "Yakında ona kitap okuyacağım.

"Yatılı okula gitmenin tam zamanı, genç adam," dedi Hermione sinirli bir sesle. "Harrow'a mı gidiyorsun?

"Sonunda," dedi Rupert Noel pudingini büyük bir hızla mideye indirirken. "Bu mucizevi bir şey, Tag.

"Sanırım Kral Faysal da oraya gitmiştir," diye düşündü Hermione. "Ama tek cinsiyetli yatılı okulların homoseksüelliği teşvik ettiğini düşünüyorum.

"Senin gibi kadınlar kadar değil," dedi Rupert soğuk bir sesle.

Hermione neşeli bir kahkaha attı.

"Çok alaycısın. Sonra Marcus'a dönerek, "Harrow'a mı gittin?" diye sordu.

"Hayır, Bagley Hall'a gitti," dedi Taggie hızla, Marcus'un kızardığını görünce, "Astımı yüzünden gündüzcü çocuk olarak.

"Bir kız arkadaşın var mı?" diye ısrar etti Hermione.

Flora, Helen'in yüzünün nasıl buruştuğunu fark ederek, "Beni yakaladı," dedi.

Hermione de Flora'ya pek de polisçe olmayan bir bakış fırlattı ve sefilce kıvranan Marcus'a iyi davranarak kendini Rupert'a sevdireceğini düşünerek sordu: "Ne zamandır astım hastasıydın?

"Tüm hayatım boyunca, sanırım.

Hermione, Rupert'ın dikkatini çekmeye kararlıydı: "Kalıtsal olduğunu söylüyorlar," dedi.

Eddie masaya dönüp Hermione'nin yakut kolyesine hayranlıkla bakıyormuş gibi yaparak önünü süzerken Rupert, "O zaman bir nesil atlamış olmalıyız," dedi. "Marcus ağır nefes alışını babamdan almış.

Tanrım, Rupert tam bir sürtük, diye düşündü Flora ve herkesin dikkatini dağıtmak için krakerini Xav'a doğru uzattı. Bu ve ardından gelen patlamalar Gertrude da dahil olmak üzere tüm köpeklerin odadan dışarı fırlamasına neden oldu. Xav, yavru köpeğinin peşinden Rupert'ın dizinden kaydı.

Yüzünden daha kırmızı bir kâğıt taç takmış olan Kitty, Marcus için çok üzülerek ona güzel hediyeler alıp almadığını sordu.

"Harika, babam ve Taggie bana hafif kuyruklar verdi, konserlerde insan çok sıcak oluyor.

"Şimdi onları denemek için biraz iş bulmalısın," dedi Rupert.

"Size söylemedi mi," diye bağırdı Flora, "çok alçakgönüllüdür, 21 Şubat'ta Cotchester Town Hall'da bir resitali var. Hepiniz gelmelisiniz.

Marcus heyecanlı yüzlere küçümseyerek gülümsedi ama zafer anı kısa sürdü.

"Özel günlerden bahsetmişken, Cumartesi günü saat yedi buçukta *Desert Island Discs*'e çıkacağım," diye duyurdu Hermione. 'Menajerim Howie Denston en azından Sue Lawley ile benim güzel bacaklara sahip olduğumuzu söyledi. Umarım hepiniz izlersiniz.

"Maymunları adayı boşaltmaları için uyarsak iyi olur," diye mırıldandı Rupert.

Soymakta olduğu mandalınadan başını kaldıran Taggie aceleyle Hermione'nin hangi plakları seçtiğini sordu.

'Hepsi bana ait - farklı eşlikçileri ve şefleri karşılaştırmak çok etkileyici. Oldukça heyecan verici - program özel bir Yeni Yıl duyurusuyla aynı zamana denk geliyor. Rupert'a gülümsedi.

"Anlat bize," diye sordu Taggie.

'Dudaklarım mühürlü. Ama Buckingham Sarayı'nın içini görmek için ölüyorum,' diye ekledi çapkınca. "Hiç şövalye olmak istedin mi, Rupert?

"Hayır.

Taggie hemen, 'Leydi Thatcher ona iki kez teklif etti,' dedi.

"Çünkü Rannaldini'nin Yeni Yıl Onur Listesi'nde yer alacağını duydum.

"Sir Roberto," dedi Flora kesin bir ifadeyle. 'Bu onun çekim gücünü artıracaktır. Lysander, "Bir Şövalye tribününe sahip olabilir," dedi.

Sarhoş kahkahalarına dayanamayan Helen odadan kaçtı. Dışarıda Hermione'nin Hermes eşarbları için hırıltılı ve öfkeli bir çekişme içinde olan Nimrod ve Bogota'yı görmezden geldi.

Beş dakika sonra Helen'i aramaya çıkan Taggie, onu mutfakta bulaşık yıkarken, lastik eldivenli elleriyle sıcak köpükleri çırparken, bardakları çay havlusunun üzerinde ters çevirirken buldu.

"Zavallı Bayan Bodkin çok yorgun görünüyor, ona yardım edeyim dedim. Sitem üstü kapalıydı. "Burası çok güzel ve serin, kazları her zaman biraz zengin bulmuşumdur.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Taggie, "insanları yukarı çıkarayım, sonra kahve içeriz.

Kaltaklık ediyorum, diye düşündü Helen sefilce, ama elimde değil. Taggie'de her şey var - gençlik, yakışıklılık, çocuklar, Rupert'ın aşkı ve güzel

bir zamanlar benim olan ev ve bahçe.

Lysander sarhoş bir halde masanın öbür ucundan ona baksa da, Marcus hiç durmadan atlardan bahseden bu adamlarla Porto şarabı içiyormuş gibi yaptığı zamanki kadar *de trop* hissetmemişti.

Yarın Lysander ve Rupert saat ikiye kadar avlanacak, sonra helikopter onları ve Eddie'yi Penscombe Pride'ın saat üç buuktaki büyük yarışı için Kempton'a götürecekti.

'Yürüyecek,' dedi Lysander.

Marcus inhalerinden gizlice bir nefes daha çekti. Köpeklere ve yeni boyalara karşı olan alerjisiyle mücadele etmek için aldığı steroidler boğazını fena halde ağırtmıştı.

'Yarın iyi bir kalabalık olmalı,' dedi Eddie. 'Boxing Day Meet'i her zaman sevmişimdir, kendi atlarını koşturan pek çok kişi geldiğinden beri avcılık köpeklere kaldı.

Neyse ki Marcus için Flora 'Let's Ride to Music'i açmış ve evin içinde gürleyen 'The Galloping Major' kısa sürede adamları dışarı atmıştı.

Eddie ve Flora, yanak yanağa, ellerini uzatmış, 'D'you ken John Peel'e doğru tırıs tırıs yürürken, arkalarından Lysander ve Kitty, Rupert ve Taggie geliyor, sonra da arkalarında heyecanla havlayan bir sürü köpekle birlikte 'Bonny Dundee'ye doğru koşmaya başlıyorlardı.

Bando *Aida*'ya geçerken Rupert, "Sağ tekerlek, durun, attan inin" diye bağırdı. Bu onun ve Eddie'nin eski alay marşıydı.

Ne yazık ki Hermione, st kattaki yeniden boyamadan dönerken yüksek sesle şarkı söylemekten kendini alamadı, bu yüzden herkes yürümekten vazgeçti ve 'Hark the Herald Angels' evi doldururken derilerinden zıplayarak 'Santa of the Universe' çalmasına izin verdi.

Rupert, "İlk karımın sürekli çatıya vurması ve Hermione'nin onu çıkarması yüzünden yakında başımı sokacak bir yerim olmayacak," diye homurdandı.

Flora, Rupert, Marcus, Kitty ve Dick Francis'i gerçekten bırakmış olan Tabitha sonuçlarla oynuyorlardı. Yazma konusunda oyun oynayamayacak kadar yavaş olan Taggie likör dağıtıyordu. Daha da yavaş bir yazar olan Lysander, kendisine Rupert'in annesini anlatan Eddie ile satranç oynuyordu.

'Hitler'in saldırıp saldırmayacağını kimsenin bilmediği savaşın ilk karanlık günlerinde birlikte satranç oynadık. Harika bir kadın, bu akşam beni yine geri çevirdi - sonunda birlikte olacağımızı biliyorum.

Bu arada Hermione ayaklarının dibinde yere çökerek Rupert'ı oldukça ürkütmüştü, esmer kafası Rupert'ın purosuyla yanma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Bir dakika içinde kızın göğüs dekoltesinden aşağı inecekti.

"Neredeyiz?" diye sordu.

"Kadının adı," dedi Flora.

Purosunu yere bırakan Rupert, 'Hermione' yazdı. Ters çevirdiği kâğıt parçasını Tabitha'ya uzatarak onun eline dokundu. Mühendis'le ilgili tartışmalar onu çok üzmüştü, sonunda muhtemelen ona o lanet atı alacaktı.

Eddie ve Lysander o kadar sarhoştular ki kimin hamlesi olduğunu hatırlayamadılar.

"Sence onunla evlenmeli miyim? Eddie Hermione'ye doğru başını

salladı. "Tanrım, hayır," Lysander'ın beti benzi attı. "Berbat biri.

"Çok yakışıklı, çok zengin, Lloyd'larımı hallet. "Buna değmez, zaten bir kocası var.

"Noel'de böyle güzel bir kadını terk etmek çılgınlık olmalı. "O eşcinsel.

"Ne demek istiyorsun?"

"Tuhaf.

"Aman Tanrım. Eddie'nin dişleri neredeyse dökülüyordu.

Lysander kıkırdadı. "Noel Baba Pençelerini sana sokmasına izin verme.

'Ha, ha, ha, ha, Santa Claws, bu çok iyi,' Eddie üçüncü kadeh şarabını yudumlarken boğuldu.

Hermione CD'de ve gerçek hayatta *'İyi Kral Wenceslarse baktı,'* diye şarkı söyledi.

Buna dayanamıyorum, diye düşündü Marcus'un sandalyesinin koluna tünemiş olan Helen. Charles Köprüsü'nde Kral Wenceslas'ın heykelini gördüm, diye bağırmak istedi, hiç de iyi değildi ve Aziz Agnes'in çeşmesi ve çam kütükleri hakkındaki aptalca hikâye de saçmalıktı. Ama bu sarhoş cahillerin hiçbirisi, Rannaldini'yle birlikte köprüye gittiğini söylemediği sürece onunla ilgilenmeyecekti.

Onun acısını hisseden Marcus, Boris'in hediyesini almak için arkasına uzandı. "Lütfen aç anne, gerçekten çok güzel.

"Bir içki iç," diye yalvardı Taggie.

Helen başını şiddetle salladı ve gözlerinden yaşlar boşandı.

Ateşin etrafındaki grup, sonuçlarının ilk turunu bitirmişti.

"Sen başla, Tabitha," dedi Flora. Tabitha elindeki kâğıt parçasını açtı. "Penscombe Pride," diye başladı, o küçük, düz sesiyle, sonra gülümsemeye başladı, "Hermione'yle tanıştı - pislik yığınının tepesinde, dedi Pridie: Bize oral seks yap. Hermione Pridie'ye dedi ki: Adet görmek üzereyim. Pridie onu alkışladı, Hermione de onun kışına büyük bir tekme attı ve sonuç ...' Tabitha kahkahayı patlattı.

"Tabitha," diye itiraz etti Taggie, "bu kadar yeter.

"Neden her şeyi mahvetmek zorundasın? Tabitha üvey annesine bir engerek yılanı gibi saldırdı.

Rupert onu yatağına göndermek üzereyken, kaldırım taşlarının üzerinde bir şakırtı duydu ve Lysander'ın yaramaz Shetland midillisi Tiny'nin üzerinde salona giren sırtıkan Xav'ı alkışlar ve kahkaha sesleri karşıladı. Xav, Tiny'nin ölçüsünü tamamen almıştı ve onu ısırmaya kalkarsa burnuna yumruk atıyordu, ama Hermione'ye saldırmasını engelleyememiş, rahatsız olan divayı bir deve gibi ayağa fırlatmıştı. Öfkesini kusan Tiny, Helen'in Body Shop sepetindeki samanları süpürmeye devam etti, ta ki bir inci banyosu damlasıyla karşılaşp dudağını kıvrıana kadar.

Rupert Marcus'a, "Çabuk bir kamera getir," dedi. Ama Tabitha çılgına dönmüştü.

'Eve midilliyle girmeme asla izin vermiyorsun,' diye bağırdı. 'O çocuk çok şımarık, Marcus ve benim toplamımızdan çok daha fazla hediye aldı. Bu hiç adil değil, onu bizden çok daha fazla seviyorsun.

Bianca, elinde telefonuyla kapıda belirerek, "Lanet olasıca haksızlık," diye gülümsedi. "Alo, korkarım Tabiffa banyoda.

"Üstelik iğrenç derecede de şımarık," diye bağırdı Tab. "Bu saatte aşağı inmeme asla izin verilmezdi. Ve hışımınla dışarı çıkarak kapıyı çarptı, bütün porselenleri salladı.

Helen gözyaşlarına boğuldu.

"Neden bu evde herkes sürekli kavga ediyor?" diye hıçkırdı. "Neden hepiniz birbirinize karşı nazık olamıyorsunuz?

İşe kızını kontrol ederek başlayabilirsin, diye düşündü Flora, Marcus'a 'Merak etme' diye seslenerek.

'Özellikle kadınlar için Ulusal Hizmet'i geri getirmeliler,' dedi Eddie. "Şah mat.

Xav ve Bianca'nın böylesine korkunç bir kavgaya neden olmasından dehşete düşen Taggie, şimdi feryat eden Helen'i teselli etmek için öne atılır: "Devam edemiyorum, devam edemiyorum, ah Malise.

Rupert, "O midilliği hemen ahıra geri götür, Xav," diye emretti.

Bayan Bodkin kapıdan kafasını uzatırken Hermione CD'den *'Kasvetli kış ortasında,'* diye şarkı söyledi:

"Bayan Gordon'a telefon var.

Helen odadan fırlayıp Boris'in hediyesini uçururken Flora, "Eşcinsel olmayan Gordon'dan bahsediyor," diye homurdandı, "Ve bu beş yüz pound boşa gitti, zavallı Boris. Korkunç bir damla," diye ekledi.

Rupert kabul etti. "Tanrım, umarım Marcus'la evlenirsin.

Tarlalarında kasıp kavuran kış arpalarının açık zümrüt rengindeki gözlerine baktığında, hüznü yakaladı ve dedikoduları hatırladı.

"Hala Rannaldini'ye takılıyorum.

"Sanırım öyle, sıtma gibi
tekrarlıyor. "Daha iyisini
yapabilirsin.

"Ve şunu söylemeliyim ki Bagley Hall'dayken bekaretimizi en çok kaybetmek istediğimiz kişi olarak siz seçildiniz.

Rupert gülümsedi.

"Ismarlama olmasaydım," başını endişeyle Hermione için bir bardak Armagnac dolduran Taggie'ye doğru salladı, "daha güzel bir şey düşünemezdim.

"Marcus'un konserine gideceksin, değil mi?" diye yalvardı Flora.

Ama Rupert'ın dikkati, Helen'in aniden ıslıl ıslıl görünmesiyle dağılmıştı, gözyaşları sıcak hava dalgasındaki yağmur damlaları gibi kurumuştu. Onun bu ruh hali karşısında şaşkına dönen Marcus, telefon eden Bayan Bodkin'i kontrol etmeye gitti.

"Adını vermedi ama kulağa yabancı gelen bir beyefendi.

Marcus bunun Helen'e çıkma teklif etmek için cesaretini toplayan Boris olmasını çok istiyordu. Ama sonunda hediyesini açtığında, güzel porselen bülbül yüz parçaya ayrılmıştı.

Taggie mutfakta tek başına ağladı ve ağladı. Yorgun bir Marcus sonunda Helen'i yatağına yatırmıştı. Gürültüden uyanan Arthur, Flora'yı da yanlarına alan Lysander ve Kitty tarafından eve götürülmüştü. Tab odasında değildi ve muhtemelen seyislerle birlikte ahıra sığınmıştı. Eddie kanepede sızmış, dişlerini Hermione'nin kristalize dişlerinden birinin içinde bırakmıştı.

Greengages. Taggie üzerine bir yorgan örtmüştü. Hermione'nin limuzini onu sabah erkenden kalkacak uçağına götürmüştü.

Köpekler fasulye torbalarının üzerine yığılmıştı. Bulaşık makinesi, nadir bulunan bardak ve kahve fincanlarının son sevkiyatının etrafında dönüp duruyordu. Helen, Taggie'nin onları elde yıkamamış olmasından dolayı dehşete düşmüş olmalıydı.

Sadece Rupert ve yeni köpek yavrusu ile krakerlere kızıp kedi kapısından kaçan melez Gertrude kayıptı. Kestaneci Nimrod, Noel'de kendisine hediye edilen lastik pirzolayı çıkardı ve Taggie'yi güldürmek için gıcırdattı. Ama Taggie ağlamaya devam edince Nimrod sepetine geri döndü.

'Köpeğimi, kocamı ve hediye listemi kaybettim. Kimse kimseye ne verdiğini bilmeyecek,' diye hıçkırdı Taggie.

Kedi kapısının çarpmasıyla sıçradı. Bir pençe şakırtısı duyuldu ve Rupert'ın siyah kravatını takmış olan Gertrude kendini Taggie'nin üzerine attı.

Onu her zamankinden daha kötü gözlerini kısıan Rupert izledi. Sarı bir tutam saç alnına düşmüş, boş bir konyak şişesi parmaklarının arasında sallanıyordu.

"Gertrude ve ben saklanıyorduk, Bayan Şişman Serseri'nin üvey anne olmasını istemiyoruz.

"O gitti," diye hıçkırdı Taggie.

"Angel, sorun ne?

"Helen'den daha iyi bir eş olduğumu göstermek istedim.

"Ah, sevgilim," dedi Rupert onu kollarının arasına alarak. "Böyle boktan davrandığım için özür dilerim, ama ilk karıma katlanamıyorum, Hermione'den nefret ediyorum, Marcus memelerime yapışıyor ve Tabitha imkânsız ve tek yapmak istediğim seni aptalca becermek.

"Ben zaten aptalım," dedi Taggie ama ağlamayı kesti.

"Seninle tanıştığımda tam bir enkazdım," diye mırıldandı Rupert, "Helen bana ne kadar aşağılık biri olduğumu hatırlattı. Bana sevmeyi öğrettin. Onun alyans parmağını öptü. "Beni doğru yola soktun. Sana bir hediyem var. Cebini karıştırarak gümüş bir madalyon çıkardı.

İçinde Daisy France-Lynch'in Xav ve Bianca minyatürleri vardı.

Taggie neredeyse tekrar ağlamaya başlıyordu.

'Oh ne güzel, keşke içeride sizin için de yer olsaydı. Oh, teşekkür ederim.'

"Parlak zırhının içinde bir gece geçirmek istiyorum," dedi Rupert, gümüş hırkasının inci düğmelerini karıştırırken. "Muhtemelen geç kaldım, ama hadi gidip deneyelim.

"Marcus'un konserine geleceğine söz verirsen," dedi Taggie.

Uyuyamayan Marcus, ikisinin yatağa gelip usulca gülüştüklerini duydu. Dışarıda bulutlar dağılmış, takımyıldızları ayırt edilemeyecek kadar yıldızlarla dolu soluk gri bir gökyüzü bırakmıştı. Az önce gelecek dönem de Akademi'ye dönemeyeceğine dair acı verici bir karar vermişti. Tab iki hafta içinde Bagley Hall'a dönecekti, Helen'i bu halde Eski Rektörlük binasında yalnız bırakamazdı.

SEKİZ

Venturer Televizyonu ve Cotchester Oda Orkestrası'nın bestecisi, şefi ve müzik direktörü olan Dame Edith Spink, Marcus'un Cotchester'daki resitalinden sorumluydu.

Tank Motoru Thomas gibi inşa edilmişti ve başkanı olduğu Cotchester Müzikal Topluluğu'na borçluydu.

"Çocuk son derece yetenekli," diye gürledi, tek gözlüğünün ardından solmakta olan komiteye bakarak, "ve yüz pound için inanılmaz ucuz.

Bu önemli bir artıydı çünkü müzik topluluğunun hiçbir zaman parası olmadı.

Marcus, Malise'in ölümü nedeniyle iptal ettiği konser için Chopin'in *Grande Polonaise'ini*, Arının *Düğünü'nü* ve Beethoven'ın *Appassionata Sonat'ını* zaten öğrenmişti, bu yüzden onları tekrar çalmaya karar verdi. *Appassionata son* derece zordu ama Warwickshire'daki uzun kış boyunca düşüncelerine hükmeden ve Rodney'i konser için Lucerne'den getirmeye söz veren Abby'ye bir iltifat olacaktı. İki Scarlatti sonatıyla başlayacak ve Boris'e bir iltifat olarak ikinci yarıyı devasa *Sibiryalı Süiti*yle bitirecekti.

Bu durum, Marcus konserden bir gün önce onu Kuzey Londra'daki yapraklı banliyösünde ziyaret ettiğinde, üniversitede 'Geveze' olarak bilinen piyano öğretmenini Bayan Chatterton'ı dehşete düşürmüştü.

'Levitsky uzaktan yakından dinleyici dostu değil,' Chatterbox modern jargonu özümsemişti, sonra da onu ölümüne kırbaçladı. 'Taşralılar çağdaş müzikten nefret eder, özellikle de telaffuz edemiyorlarsa. Sürüler halinde gitmelerini sağlayacaksınız. En azından Chopin ile bitirin ki dört gözle bekleyecekleri bir şeyleri olsun.

"Program çoktan basıldı," diye iç geçirdi Marcus. 'Her neyse, Boris'i hayal kırıklığına uğratabam, o çok kötü durumda.

Helen hiç tepki vermese de Boris'in annesine olan büyük aşkı azalma belirtisi göstermiyordu. Porselen bülbül için Boris'e neredeyse hiç teşekkür etmemişti ve Marcus'un işleriyle çok meşgul olduğunu iddia ederek

onu görmek için resitale gitmiş, kendini intikam hırsıyla destekleyici anne rolüne atmıştı.

Altın duvarlı güzel katedral kasabası Cotchester, İç Savaş'ta kralcılarının kalesiydi. Rüzgar ve yağmurun neredeyse onu otoyoldan sürüklediği korkunç bir yolculuktan sonra Marcus, Venturer Televizyonu'nun iki yüz metre aşağısındaki High Street'te görkemli bir barok yapı olan belediye binasına çay saati civarında vardı.

Huzurlu birkaç saat geçirme umudu, merdivenlerde durmuş dehşet içinde posterini işaret eden ve bir program sallayan Helen tarafından yıkıldı.

"Nasıl olur da kendini Marcus Black olarak tanıtırısın?" "Babamın adını kullanarak para kazanmak istemiyorum.

"Sana verdiği tek şey bu.

Koyu renk takım elbisesini ve müzik çantasını Aston'dan çıkaran Marcus, "Çok para hariç," diye itiraz etti.

"Peki neden onlara o korkunç fotoğrafı gönderdin?" diye inledi Helen, "Senin saçın onunkinden daha uzundu. Pazar Meydanı'nın ortasındaki I. Charles'ın heykelini onaylamayarak işaret etti.

"Sadece kafası kesildiği için şanslıydı. Marcus üzüntüyle kendi kısa sırtını ve yanlarını okşadı.

"Çok daha iyi görünüyor," dedi Helen, Rupert beklendiği için bütün hafta saçını kestirmesi için başının etini yemişti.

Marcus fuayedeki karanlık aynadaki yansımasına ters ters baktı.

"Herkes kulaklarımın sinirden kıpkırmızı olduğunu görecektir.

"Umarım onları yıkamışsındır.

"Mu-um, resitallerde opera gözlükleri yok.

Programı eline aldığı anda bir kahkaha attı çünkü isminin üstünde büyük harflerle şöyle yazıyordu *Patlayıcı yeni bir yetenek*, Dame Edith Spunk.

Ama Helen'in şaka yapacak hali yoktu. Dün gece, Rupert'ın itibarsız geçmişini özetliyor gibi görünen Cotswold Avı, yıllık Av Balosu için salonu kiralamıştı.

İğrenç içki ve sigara kokusunun yanı sıra, şiddetli bir doğu rüzgârını içeri alan üç kırık pencere, hanımların içinde bir sürü hasta, bir çift kırmızı külot ve Marcus'un giyinme odasındaki çekyatın üzerinde şüpheli görünen bazı lekeler bırakmışlardı. Daha da kötüsü, içki halkaları, sigara

yanmış, Marcus'un çalması beklenen kuyruklu piyanonun tuşlarına viski ve mum dökülmüştür.

Marcus çok sevinmişti. Konserden önce elleri çok terliyordu ve piyano yapışkan ve kirli olursa tuşları, özellikle de *Fa minör Appassionata*'da binlerce olan siyah notaları kavramak çok daha kolay olacaktı. Ne yazık ki Helen daha sonra erdemli bir şekilde, meth ve haklı bir öfke telaşıyla çoktan işe koyulduğunu açıkladı. Tuşlar artık o kadar temizdi ki, parmaklarının arasından minnoşlar gibi kayıp gidiyorlardı.

Solistlerin daha iyi kavramak için konser bandolarının fildişlerini zımparaladıkları bilinmektedir. Rubenstein tuşlara saç cilası bile sıkıyordu. Ama Marcus'un Pazar öğleden sonra cila bulmasına imkân yoktu.

Helen'i terslememeyi başararak soyunma odasındaki kartlar ve hediyelerle neşelendi, özellikle de Abby'nin ona *Fırtına*'nın Lucerne damgalı yeşil deri ciltli güzel bir kopyasını gönderdiğini görünce. İçinde şöyle yazıyordu:

*Bu müzik suların üzerinde bana doğru süzüldü,
Hem onların öfkesini, hem de benim tutkumu yatıştıran
tatlı hava.
İyi şanslar, Marcus,
En içten
L'Appassionata.*

Marcus onun kokusunun sayfalarındaki belli belirsiz izini hissedince heyecandan titredi.

Ardından Declan O'Hara'dan gümüş bir yonca ve Flora'nın annesinden bir şişe Moët açtı, her ikisi de resital daveti için teşekkür ediyor, ancak uzakta olacakları için üzüyorlardı.

Ne daveti? Marcus bir öfke dalgası hissetti. Helen belli ki yine iş başındaydı. Anne babasının çocukluğundan beri görmediği ünlü arkadaşlarından gelen başka iyi şans kartları da vardı.

Takım elbisesini dolaba asarken, daha önce hiç görmediği, üzerinde Yves Saint Laurent etiketi olan soluk altın rengi ipek bir elbise buldu.

Dışarıda Helen'in şöyle dediğini duyabiliyordu: 'Sir Rodney Macintosh, Declan O'Hara, Dame Edith, Boris Levitsky ve Georgie Maguire ile Akademi'den bir sürü öğrenci ve öğretmen bekliyoruz. Marcus'un

Babası Florida'daki satıştan özel olarak dönüyor. Ve unutmuşum, Abby Rosen geliyor, evet kemancı, oğlum bir hanımefendinin erkeği olarak biraz ün salmıştır.

Helen daha da yaltaklanmaya başlamadan önce pasaja koşan Marcus, onu uzun gri bir palto giymiş, yüzü aşırı heyecanlı bir tek hörgüçlü hayvaninkine benzeyen ve başının üstünde buz torbası gibi beyaz bir topuz olan yaşlı bir kadınla konuşurken buldu.

Helen onu sosyal sekreter Bayan Smallwood olarak tanıttı.

'Sanatçımız,' diye mırıldandı Bayan Smallwood hevesle. 'Baban gibi misin? Şey, belki de değil,' sesi biraz hayal kırıklığına uğramış gibiydi. "Konserden önce üyelerimize küçük bir konuşma yapabilir misiniz diye merak ediyordum.

Marcus, "Kesinlikle olmaz," diye kekeledi. "Annem, Georgie ve Declan da gelemiyor.

Tek yapmak istediği piyanonun başına geçmekti, kaygan tuşlar ve hepsi. Sesi tizlerde sert ve parlak buluyordu ama dün gece boyunca 'Lydia Pinker' ve 'American Pie'ı çaldıktan sonra baslarda çok yünlü kalmıştı. *Appassionata*'daki sol el çizgilerini yeterince netleştirmek için tuşlara vurması gerekecekti.

Cotswold Hunt'ın aksine, müzik topluluğunun her geçen dakika daha da soğuyan salonu ısıtmaya gücü de yetmiyordu. Marcus üşürse çalamazdı.

Artık çalamazdı. Akustığı test etmek için salonun etrafına otoriter bir şekilde yerleşen Helen, onun konsantrasyonunu bozmaya devam ediyordu.

'Seni buradan duyamıyorum. Buradan çok zayıfsın.' Sonra galeriye çıktı ve içinde Tabitha'nın isim bandı olan beyaz bir sutyen buldu. "Buradan daha fazla yansıtmalısın.

Piyano akortçusu gelip Chopin'in *Grande Polonaise*'ini ondan çok daha iyi çalmaya başladığında çığlık atacak seviyeye gelmişti, bu yüzden Marcus soyunma odasındaki sehpa çekilip bazı zor pasajların üzerinden geçti ama Helen tarafından yine bölündü.

Venturer Television, BBC Cotchester, *The Times* ve *Classical Music* onunla röportaj yapmak istedi. Heyecan verici değil miydi? Küçük bir konuşma yapmaya hazır olmadığı için, sandviçler ve şarap kadehleriyle bir basın toplantısı düzenlemişti.

Marcus dehşete düşmüştü.

"Yapamam anne, Tanrı aşkına. Onlar sadece babam için buradalar. Konserden önce kendi içime dönmeli ve müzikle tamamen baş başa kalmalıyım.

"Uh-uh," Helen şakacı bir şekilde başını salladı. 'Gergin hissetmek için bir dakikan bile olmayacak.

Yani Malise'in cenazesindeki rezaletin tekrarını riske atmıyorsun, diye düşündü Marcus.

Helen, "Bu sefer Rupert'a göstereceğiz," dedi.

Marcus titremeye ve hırıltılı solumaya başladı ve inhalerinden birkaç nefes çekti. Son kırk sekiz saat içinde zaten çok fazla kullanmıştı. Boğazı çok ağrıyordu. Ağzının etrafında bir kızarıklığın başlangıcı vardı.

Alacakaranlıkta pencereden dışarı baktığında, katedralin büyük gölgesini bir uyarı parmağı gibi görebiliyordu; rüzgâr, sular altında kalmış çayırları kıvrıyor ve ağlayan söğütlerin dallarını neredeyse yatay bir şekilde kırbaçlıyordu.

Marcus basına gülümsemeyi başardı ama doğum tarihini hatırlamakta güçlük çekiyordu. Sadece en çok hangi piyanistlere hayranlık duyduğunu sorduklarında Emil Gilels, Myra Hess ve Solomon ve yaşayanlar arasında Pablo Gonzales'i söylemekte zorlanmadı. Şüphelendiği gibi, basın onunla sadece Rupert'le olan ilişkisi nedeniyle ilgileniyordu.

Ama o koca siyah piyanoda ustalaşmaya çalışmak, zor bir attan en iyi şekilde faydalanmaktan çok mu farklıydı? Çocukken Marcus'un en büyük kâbusu, anında ve zahmetsizce ilgi odağı olan Rupert'la birlikte restoranlara ya da havaalanlarına gitmekti. Tamamen ilgi odağı olmaya dayalı bir meslek seçmiş olması ironikti. Ama kendini ifade edebilmesinin tek yolu buydu ve son zamanlarda Abby'ye onun hakkında hissettiklerini anlatabilmesinin tek yolu da buydu. Ama öyle olmayacaktı. Basın mensupları ayrılırken Abby telefon etti.

'Çok üzgünüm Marcus, ama Rodney bronşit nedeniyle hastaneye kaldırıldı. Sanırım ciddi bir şey değil ama onu bırakmaya cesaret edemiyorum. Harika olacağını biliyorum ve çok yakında görüşürüz.

Marcus hayal kırıklığıyla neredeyse ağlayarak telefonu kapatırken, Bayan Smallwood ona sarkık kıpkırmızı çiçekler uzattı.

"Hermione Hanım'ın kendi bahçesinden karanfiller," dedi saygıyla. "Bahçıvanı onları ta cennetten getirdi. Dame Hermione size bol şans diliyor ama bu havada üşütme riskini göze alamaz, o kadar şefkatli bir insan.

Saat yediye doğru salon müzik topluluğunun üyeleri, düz ayakkabılar giymiş Bayan Smallwood'un varyasyonları, boyunlarında parlak renkli eşarplardan oluşan üçgenler bulunan uzun paltolar ve ısınmak için birbirlerine sokulan insanlarla dolmaya başlamıştı. Cotswold Av Balosu'nun körüklediği cehennem ateşi uzun zaman önce sönmüştü.

Rupert'in arkadaşı Basil Baddingham ve Cotchester Piskoposu'ndan iki telefon özrü daha geldi ve her ikisi de aynı böcek tarafından rahatsız edildiklerini iddia ettiler. Bir hamaset notu olarak, av sabotajcıları geceyi yanlış anlamış ve 'Cotswold Kasapları' ve 'Cadalozlarımızı kurban etmeyin' yazılı pankartlar sallayarak Av Balosunu rahatsız etmişlerdi. Hayatı boyunca Cotswold ile avlanmış olan Rupert'in daha sonra beklendiğini öğrenince, etrafta takılmaya karar verdiler.

Marcus koyu renk takım elbisesini giyip gri-beyaz çizgili gömleğine kol düğmelerini takarken, Cotchester Katedrali'nin Evensong için aydınlatılmış renkli pencerelerini fark etti.

Appassionata ve *Sibirya Süiti*'ni çalabileceğini düşünerek kibirlendiği için dizlerinin üzerine çöküp dua etmesi gerekirdi. Chopin bile o kadar net ve doğrusaldı ki, size saklanacak yer bırakmıyordu ve sol el kısmı da en az sağ el kadar zorlayıcıydı.

Helen duş alıp saçlarını yıkadıktan sonra altın rengi ipek elbisesini giymiş ve onay istemişti.

"Harika görünüyorsun anne.

"Gerçekten öyle mi düşünüyorsun ve bu ayakkabılarla uyumlu mu?" "Mükemmel," dedi Marcus itaatkâr bir şekilde.

'Sanırım yeni bir şeyler almam gerekiyordu. Bu senin ilk profesyonel randevun.'

Marcus, Flora'nın tüm kıyafetine renk katması için aldığı çiğdem sarısı kravatı takarken, "Onun hiçbir fikri yok," diye düşündü çaresizlik içinde.

"Çok gürültülü değil mi?" diye başladı

Helen. Kapıda bir tık tık tık sesi duyuldu.

"On beş dakika, Bay Black," diye bağırdı Bayan Smallwood, "ve Leydi Baddingham şimdi geldi," diye ekledi heyecanla. "Ama Bayan Edith'in de piskoposumuzla aynı korkunç hastalığa yakalanmasından korkuyor.

Marcus histerik bir gülme isteğiyle savaştı.

Basil'in baldızı Monica Baddingham, geçen yıl yaklaşık yirmi beş yıllık kötü kalpli kocasını terk edip Dame Edith'in yanına taşındığında büyük bir kargaşaya neden olmuştu.

Monica'nın bölgedeki popülaritesi o kadar fazlaydı ki - hayır işleri için durmadan çalışmış, herkese karşı nazik davranmış ve Dame Edith'le çok mutlu görünüyordu - skandal unutulup gitmişti. Helen normalde bu tür bohem kaçamakları şiddetle onaylamazdı ama Monica'nın müzik dünyasında birdenbire ne kadar etkili olduğunu fark edince bir merhaba demek için dışarı fırladı.

Akademi'den gelen ve Flora'nın önderliğinde konga yapan çok neşeli bir grubun gelişi onu daha az eğlendirmişti. Yolda içki içmek için bir minibüs kiralamışlardı ve şimdi salonun sol tarafına yerleşmişlerdi, böylece Marcus'un büyüleyici kadın hayran kitlesi o çalarken ağzının suyunu akıtabilecekti.

Boris de otobüsteydi ve sinirleri çok gergindi. Saçları her zamankinden daha fazla elektrik çarpmış gibi görünüyordu. Gri bir eşofman giymişti, bol pantolonu tıknaz vücudundan aşağıya düşüyordu ve süet ayakları ayı pençesi gibi birbirinin etrafında kıvrılıyor gibiydi.

"*Sibiryia Süiti*'nin hacklenmesini istemiyorum.

Onu Marcus'un öğretmeni Bayan Chatterton'la tanıştıran Helen'in yanına oturmak için can atıyordu, böylece birlikte gergin olabileceklerdi.

"Marcus'a söyle," diye yalvardı Bayan Chatterton Helen, "seyirciler ancak Marcus da gülümser ve eğlenirse bundan zevk alacaklar.

Flora hayal kırıklığı içinde çok fazla insan olmadığını düşündü. Koltukların dolu olması çok önemliydi, çünkü gelecekte Marcus'a rezervasyon yaptırmayı düşünen herkes Cotchester Musical Society'ye kalabalığı çekip çekmediğini soracaktı.

Tanrı'ya şükür, Taggie koyu kırmızı takım elbisesi içinde her zamanki gibi büyüleyici görünüyordu ve Bianca'nın elinden tutmuş çekingen bir şekilde ona eşlik ediyordu. Onları Kitty, Bayan Bodkin, Rupert'in tüm damatları ve malikâne çalışanları ve son olarak, on yedi Sevgililer Günü hediyesi almamış ve Av Balosu'nda ayakları yerden kesilmemiş olsaydı Marcus'u çok kıskanacak olan Tabitha izledi. Bianca'nın ekose desenli, beyaz yakalı ve koyu yeşil taytlı yün elbisesiyle büyüleyici görüntüsü Helen'a Taggie'ye duyduğu kıskançlığı bir öfke patlamasıyla ifade etti. 'Bu akıllıca mı? Uzun bir program mı?'

Taggie kızardı. 'Bianca Marcus'a bayılıyor, onu geride bıraksaydım kalbi kırılırdı. Eğer yaramazlık yapmaya başlarsa, onu dışarı çıkaracağım, söz veriyorum. Merhaba Monica.' Taggie sevinç içinde Leydi Baddingham'ı kucaklamak için döndü.

Evlenmeden önce sık sık yemek pişirdiği akşam yemeği partileri. 'Heyecan verici değil mi? Edith tüm bunları Marcus için ayarlamakla harika bir şey yaptı.

Kırmızı damarları zümrüt yeşili paltosuyla neşeyle çarpışan, iri kemikli, yakışıklı bir kadın olan Monica, "Edith gelemeyeceği için çılgına dönmüş," dedi, "Bu sizin küçüklerden biri mi?

Bianca'ya doğru gülümsedi. 'Çok sevimli değil mi? Onları konserlere çok erken başlatamazsınız.

Helen çılgılık atabilirdi. "Rupert nerede?" diye bağırdı.

'Burada olmalı,' Taggie saatine baktı. "Umarım sis kötü değildir.

"Yaklaşık yüz yirmi," dedi Bayan Smallwood kafaları sayarak. 'Korkunç bir Şubat akşamı için hiç de fena değil. Saat neredeyse yarım oldu, yola çıkmalıyız.

Marcus soyunma odasında masanın üzerine eğilmişti, yaklaşan astım krizinin paniği onu daha da nefessiz bırakıyordu. Herkesi tekrar hayal kırıklığına uğratamazdı. Aynadaki yansıması terden gümüş gibi parlıyordu. Sonra Helen öfkeyle içeri daldı.

'Kesinlikle tipik, lanet olası babanın helikopteri sis yüzünden yere çakıldı. O ve Lysander M4'ten aradılar. Aradan önce yetişemeyecekler, tabii yetişebilirlerse. O yüzden biz başlayacağız.'

Marcus'u büyük bir sakinlik kapladı. En azından Rupert'in canı sıkılmayacak ya da katılımın azlığına dudak bükmeyecekti. Hızla yüzündeki teri yıkadı ve kravatını düzeltti.

Platforma çıkan basamakları tırmanıp piyanoya doğru yanaştığında, bir takımda en son seçilen kişi olarak sinirler yine gerilmişti.

"Lütfen gülümse Marcus," diye yalvardı Bayan Chatterton.

"Alkışlamam gerektiğinde beni dürtecek misin? Taggie, Monica Baddingham'a fısıldadı.

Marcus, alkış seslerini onaylamak için utangaç bir baş hareketiyle yerine oturdu, piyano taburesinin yüksekliğiyle oynadı ve parmaklarını son bir kez sildi.

Hayran kulübünün bir üyesi 'Saçlar çok kısa' diye mırıldandı. Bir diğeri ise "Beğendim, daha butch," dedi.

"Her halükarda muhteşem biri," diye iç geçirdi üçüncü bir kişi.

Flora sağ tarafında bereli yaşlı bir adamın bir skor çıkardığını fark etti.

Marcus bir an için ellerinin titremesini önlemek için ellerini kavuşturdu, sonra bir tanesi tuşların üzerinde beyaz bir güvercin gibi kaçır gibi oldu, sonra bir girdap içinde düştü.

parlak notalar, ağırlıksız bir ses pırıltısı ve Scarlatti uzaklaştı.

Soğuğu unutan Cotchester Müzik Topluluğu üyeleri rahatlayarak gülümsediler. Emlak çalışanları ve damatlar şaşkınlık içinde birbirlerine baktılar - bu onların tatlı, çekingen Marcus'ları mıydı?

Scarlatti'nin sonunda Marcus, üniversitedeki arkadaşlarının alkışları, tezahüratları ve ayaklarını yere vurmalarıyla daha da artan muhteşem bir alkış aldı.

"Aferin Marcus," diye seslendi Bianca, herkesin gülmesine ve tekrar alkışlamasına neden olan bir duraklama olduğunda.

Marcus *Appassionata*'yı çalmaya başladığında gülümsüyordu. Baslar hâlâ yün gibiydi ama ses aniden çiçek açtı, yüksek ve yumuşak, şefkatli ve çok şiddetli öyle heyecan verici kontrastlar üretti ki, büyük siyah piyano ayakları üzerinde sallandı.

Marcus'un sadece asaleti değil, aynı zamanda eserin olağanüstü derinliklerini ve dramını da yakaladığı her meleksi ses dalgasına hayret eden seyirciler, böylesine serbest bırakılmış güçlerin bu kadar ince ve genç bir bedende nasıl tutulabildiğini merak etti.

Marcus'un arkadaşlarının aldığı yoğun zevkin bir parçası da yüzündeki neredeyse doğaüstü mutluluğu görmektir. Flora coşkuyla kendini tuttu ve etrafına bakınırken bereli yaşlı adamın buruşuk yanağında buz saçağı gibi parlayan bir gözyaşı fark etti.

Tema ve varyasyonların klavyede birbirini kovaladığı orta bölüm o kadar güzeldi ki Marcus'un da gözleri yaşardı.

Ancak, ikinci ve son bölüm arasında köprü kuran koşullar ve duraklamalar üzerinde oyalanırken, kendi kendine finalin havai fişekleri için yedekte bir şeyler tutması gerektiğini söyledi.

Allegro non Troppo, Beethoven uyarmıştı. Gafil bir piyanisti bekleyen tehlikeleri, gösteriş yapmanın ve nefesin tükenmesinin cazibesini biliyordu.

Marcus genellikle son yaklaştıkça, gösteri atlama ringindeki son çit gibi gerilirdi. Bu akşam kendinden son derece emindi. Ancak, mücadeleye atılmak için kendini gerdiği sırada, salonun arka tarafında bir kargaşa yaşandı.

"Şimdi içeri giremezsiniz," diye bağırdı Bayan Smallwood.

"Ne istersem onu yaparım," diye çok tanıdık bir ses yükseldi. "Amerika'dan buraya bu lanet konseri dinlemek için geldik. Ve Rupert koridora doğru ilerledi, kırmızı suratlı bir Lysander'ı takip ediyordu.

"Baba," diye bağırdı Bianca.

Rupert öfkeli Taggie'yi öpmeye devam etti, onun üzerinden kendi koltuğuna tırmandı ve Lysander'ı Kitty'nin yanındaki koltuğa itti.

Rupert en son Bagley Hall'da dönem sonunda bir konsere gitmişti; o zaman salon tıklım tıklım doluydu çünkü dört yüz elli öğrencinin, velilerinin ve seksen öğretmenin katılması zorunluydu.

Tezgâhlarda toplanmış, çoğu yaşlı ve sade yüz küsur kişi pek de tatmin edici bir katılım gibi görünmüyordu.

Taggie'ye, "Burada fazla insan yok," diye mırıldandı. "Kapa çeneni," diye tısladı.

"Kalk bakalım baba," diye sitem etti Bianca.

Başını kaldıran Rupert, Marcus'un piyanonun üzerine yığılmış, farlara yakalanmış yavru bir tavşan gibi dehşet içinde kendisine baktığını gördü.

"Devam et, Marcus," dedi sertçe. Sonra Taggie'ye dönerek, "Xav'ı neden getirmedi ve okul dışında ne yapıyor?" diye sordu. Yeni bir Dick Francis'e dalmış olan Tabitha'ya ters ters baktı.

O andan itibaren kabus gibiydi. Son bölümün sonsuz girdaplı yarı dalgaları, kaynayan bir suyun altındaki karıncalar gibi her yöne kaçıyordu. Marcus'un parmakları sarhoş gibiydi, şekil değiştirmişti. Buz gibi soğuk ve terli parmaklar Helen'in temiz tuşlarını tırmalıyor ve ısıkalıyordu.

Sonra Rupert'ın cep telefonu çaldı ve aşağı inerken konyak içmekte olan Lysander gülmekten kendini alamadı ve Kitty bileğine tekme atınca yüksek sesle 'Oouch' dedi. Dikkati dağılan Marcus üçüncü kez tekrar çaldı, yanlış notalar dolu taneleri gibi yere düşüyordu.

Rupert şaşkınlıkla bir katalogu açıp yavrularının ulaştığı fiyatları kontrol etti. Kendini unutan Lysander aniden şöyle dedi: "Bu çok iyi bir attı.

Bianca azarlayarak, "Kes sesini, Lysander," dedi.

Babasının can sıkıntısının farkında olan Marcus yerini kaybetti ve durdu. Korkunç bir sessizlik oldu. Marcus yüzünü ellerinin arasına aldı.

Monica Baddingham nazikçe, "Acele etmeyin," diye seslendi.

Marcus nasıl olduysa prestissimo'da tökezledi ve soyunma odasına kaçtı.

Flora kulise döndüğünde onu çekyatın üzerine yığılmış, bembeyaz ve titrer halde buldu; nefesi hırıltılı soluklarla geliyordu.

"Babam oradayken geri dönemem.

'Harikaydı - her zamankinden daha iyi oynuyordun. O piçin seni ele geçirmesine izin veremezsin, yeniden ata binmeli ve parkuru bitirmelisin.

"Portakallı kabak ya da kahve isteyen var mı? Bayan Smallwood beyaz topuzunu kapıdan içeri soktu.

Marcus yumruklarını sıktı.

"Daha güçlü bir şeye ihtiyacı var. Flora cebinden yarısı boş bir konyak şişesi çıkardı.

"Alkol alamaz," dedi dehşete kapılmış Helen, ıslak bir tavuk gibi etrafta dolanıyordu.

Flora dış kupası için etrafına bakındı.

"Rahatlaması lazım. Bu astımını daha çabuk geçirecektir.'

Cotchester Musical Society'nin ruhsatı yoktu, bu yüzden oraya gitmek için canını dişine takan Taggie'nin neden bu kadar kızdığını anlayamayan Rupert, Lysander'ı Basil Baddingham'ın High Street'teki Bar Sinister'ına götürdü. Marcus'un hayranlarının çoğu merak içinde onları izledi. Döndüklerinde, Marcus Chopin'i yeterince dağıtmıştı ve şimdi *The Bee's Wedding*'i çalışıyordu.

Rupert mavi ipek mendilini çıkarıp yaban arısını yakalamaya çalışıyormuş gibi yapmaya başladı ve bu da Lysander'ı daha da çaresiz bir kahkahaya boğdu.

"Kesin şunu," diye tısladı Taggie alkış sesleri arasında. 'Bianca uslu durabiliyorsa, siz ikiniz de pekâlâ durabilirsiniz.

Boris'in *Sibiryâ Süiti*'ni izlemeye gelenler arasında, içerisinin daha sıcak olabileceğini düşünerek yanlılıkla sokaktan içeri giren dört kız da vardı ve bardan dönme zahmetine katlanmamışlardı.

Bir yudum konyak daha içerek neşelenen Marcus, seyircilerin şaşkınlığını görmezden gelerek süiti oldukça güzel bir şekilde çalmaya başladı. Boris kendinden geçmişti, yağmurun kırılmamış pencere camlarını tıkırdatmasından ve kırılmış olanların arasından ıslık çalarak geçen buz gibi fırtınanın platformun arkasındaki lacivert perdeleri dalgalandırmasından çok memnundu.

Rupert ayaklarını sürüyerek iç geçirdi ve Taggie'nin programını okudu. *Marcus Black*'i izlerken oldukça ifadesiz olan yüzü, *Dame Edith Spunk*'ı gördüğünde hafifçe seğirdi.

Dame Spunk birden fazla anlamda bir Siyah ortaya koydu, diye düşündü ekşi bir şekilde. Bu fiyaskodan sonra cemiyetin Marcus'u geri istemesine imkân yoktu. Ve Venturer ne halt ediyordu da

programı. Müzik topluluğu tam da seks ve şiddetten ve televizyonun köpeklere gitmesinden şikayet eden yaşlı hdklerden oluşuyordu.

Marcus'un Sibirya fırtınalarının çığlıklarını taklit etmek için tırnaklarını piyanonun içindeki tellerde sürüklemek zorunda kaldığı son dan bir önceki bölüm, allegro furioso, daha fazla müzik sosyetesini üyesini geceye gönderdi. Televizyon köpeklere gidiyor olsa bile, uyuyamadığınız bu gürültüye tercih edilirdi.

k, k, kasıtlı olarak her seferinde bir sıra nota indirerek, Marcus'un tüm kolu şimdi piyanonun üzerinde hareket ediyordu.

"Sıkıldım, gidebilir miyiz?" diye fısıldadı Rupert fkeden kuduran Taggie'ye. 'şanslı şeyler,' diye iç geçirdi kıskançlıkla, iki teklif daha dışarı fırlarken.

Boris aresizlik içindeydi; yakında müziğini çalacak kimse kalmayacaktı. Babasının uyuduğunu gören Marcus yerini kaybedip durdu ve selam veremeyecek kadar utanarak soyunma odasına kaçtı.

Neyse ki geri kalan seyirciler, Boris'in konserini bitirdiğini ve artık mutlu olduğunu düşünerek alkışladılar, tezahürat yaptılar ve Marcus'u ve kan dolaşımlarını geri kazanmak için ayaklarını yere vurdular. ınlayan sesiyle açık alanlardaki labradorlara seslenmeye alışkın olan Monica Baddingham daha sonra birkaç kez "Bravo" diye bağırarak bestecinin seyirciler arasında olduğunu duyurdu ve herkes Boris'i de alkışladı.

Helen'in sitemlerinden korkan Marcus, soyunma odasına dönerken ankesörlü telefonda onun yanından geçince rahatladı.

Elleri titreyerek bis parçası olan Schumann'ın *Dreaming*'ini diğer müziklerle birlikte çantasına geri koydu ve bir daha topluluk önünde çalmaya cesaret edip edemeyeceğini merak etti.

Ancak zavallı profesyonel, konserden sonra her zaman gülümsemek zorundadır, böylece insanlar konserin çok da kötü geçmediğine inanabilir.

Beyaz bardakları kabul etmek için toplanan arkadaşları, onu sevdikleri için naziktiler.

"Pişano nasıldı?" diye sordu Flora.

"Berbattı.

"Nesi yanlıştı?" "ok fazla yanlış nota vardı.

Arkadaşları da onun çok zgn görünmemesinden dolayı rahatlamış bir şekilde kıkırdadılar.

"Lanet olası baban gelene kadar göz kamaştırıyordun," diye homurdandı Flora. 'Abby bunu kaçırdığı için çok kızacak.

'Müthiştin,' diye sarıldı Taggie ona. 'Hepimiz gururdan ölüyoruz. Bianca bayıldı.

"Aferin Marcus," dedi Bianca, onu kollarının arasına alırken. 'Merhaba hayatım, çok iyiydin. Korkunç hatalar için özür dilerim,' dedi.

Taggie'ye eklendi.

Taggie, Rupert için üzgün olduğunu söyleyemeyecek kadar sadıktı; Rupert, Dame Edith'le birlikte olduğundan beri görmediği eski bir dostu olan Monica Baddingham'la konuşuyordu. Monica'nın ne kadar iyi görüldüğüne ve Marcus'un çok iyi oynadığında ısrar etmesine daha da çok şaşırmıştı.

'Eve gidip Edith'e sıcak bir içki ısmarlamam gerekiyor ama ona bir mesaj bırakacağım. Adresi sende var mı?'

Helen ile birlikte yaşıyor. Sorunun çoğu bu. Bu akşam ne kadar kazanmış olabilir?'

"Oh, yaklaşık yüz pound, artı masraflar.

Ve aylardır bu konser için çalışıyordu, diye düşündü Rupert karanlık bir şekilde.

Tüm bu olayın griliği karşısında şaşkına dönmüştü. Sahne arkasında dolaşırken, kendisini programlarını imzalatmak isteyen yaşlı kadınların oluşturduğu kuyruğun en arkasında bulunca çok öfkelenildi; özellikle de artık milletvekili olmadığını fark eden bir kadın, bölgedeki çöp kovası dağıtımının yetersizliği konusunda onu azarlayınca.

O kadar bıkmıştı ki, sonunda Marcus'a ulaştığında hıncını ondan çıkardı.

'En azından bu sefer atlattın. Monica az önce sana ne kadar ödediklerini söyledi. Bence başka bir kariyer düşünmelisin, hemşirelik gibi daha kazançlı bir şey.

Marcus'un arkadaşları dışarı çıkarken utanç içinde güldüler.

"Rupert," diye sitem etti Taggie, Marcus'un yüzündeki cesur gülümsemenin kaybolduğunu görünce. "Sadece şaka yapıyor," diye fısıldadı. Sonra Marcus'u uyuyan Bianca'dan kurtararak meydan okurcasına ekledi: "Herkes senin harika olduğunu düşünüyordu.

Hepsi uzaklaşırken, Marcus Helen'in telefonu kapattığını gördü ve onun acı hayal kırıklığıyla yüzleşmek için kendini çelikleştirdi. Şaşkınlık içindeydi ama Helen çok neşeliydi.

"Az önce *Evening Standard* ile konuştum, yarın büyük bir haber yayınlamak istiyorlar.

Marcus, annesiyle akşam yemeği yiyeceğine söz verdiği için Akademi'den gelen otobüs dolusu insanla birlikte gezintiye çıkmayı üzülererek reddetmişti. Şimdi aniden ağlamaya başladı.

'Janey Lloyd-Foxe'un evlilik sorunları var. Onu görmeye gideceğime söz verdim, sen de arkadaşlarınla dışarı ık.

Ancak Marcus dışarı koştuğunda minibüsün High Street'in ortasından aşağıya doğru yalpalayarak gittiğini gördü.

Müzik topluluğu dikkatle ışıkları söndürüyor ve kapıları kilitliyordu. Marcus yorgun bir şekilde soyunma odasına döndü. Üstünü değiştirmesi gerekiyordu, gömleği hâlâ ıslaktı. Boynu tutulmuştu, kolları ve dirsekleri ağrıyordu, gözyaşlarına yakın yalnız sandalyeye çökerken sırtı ağrıyordu. Gelecek ay yirmi bir yaşında olacaktı ve hiçbir yere gitmiyordu. Kapı çalındı ve koltuk değnekleriyle sendeleyerek içeri giren yaşlı bir adam onu uyandırdı. Uzun beyaz saçları siyah beresinin altından dökülüyordu ve siyah kemerli bir ceket ile koyu renk gözlükler takmıştı.

"Çok geç kalmadım değil mi?

Tanrım, diye düşündü Marcus.

"Tabii ki hayır. Ayağa fırladı. "Bir sandalye ister misiniz?"

"Lütfen.

"Ve bir kadeh şarap?

"Lütfen. Marcus bardağı doldurduğunda, yaşlı adam bardağı titreyerek yakındaki bir masanın üzerine koydu ve Marcus'un solgun, güçlü ve güzel biçimli ellerinin her ikisini de kendi ellerinin arasına aldı. Aradaki tezat daha belirgin olamazdı.

Yaşlı adam bir an için onlara baktı. Sonra Marcus'u dehşete düşürerek her avucuna bir öpücük kondurdu. Onları bırakıp şarabından bir yudum aldı.

"Bunlar bir gün dünyanın tanıyacağı büyük bir piyanistin elleri.

"Gerçekten mi?" diye kekeledi Marcus. Belki de ihtiyar kaka her şeye rağmen zararsızdı.

"Gerçekten. *Appassionata*'nın böyle çaldığını hiç duymamıştım, çok güzel, çok yoğun.

"Hafızamı kaybettim.

"Aptal jargon. Sen dur. Ne olmuş yani? Biri risk alırsa, biri de risk alır. Parça üzerinde çalışıyorsun, değil mi?

Marcus başını salladı.

'Her zaman yapmak zorunda kalacaksın. Özgünlüğünüz yoksa, mükemmelliğe ulaşmak kolaydır. Levitsky'nin parçası da çok güzel. Ama bir dahaki sefere Chopin'i en sona koyun ki seyirciler kalsınlar çünkü dört gözle bekledikleri bazı bonbonlar var.

"Piiano öğretmenim de aynı şeyi söyledi.

"Artık öğrenci almıyorum," diye devam etti yaşlı adam, "ama İspanya'da bir hafta geçirmek istersen, çok güzel bir evim var, hoş karşılanırsın. Size ders vermekten memnuniyet duyarım.

Neye? diye merak etti Marcus. Erkekler ona yaklaştığında ne yapacağını asla bilemezdi, özellikle yaşlı olanları geri çevirmek çok daha zordu; çok kaba görünüyordu. Ayrıca bu adamı daha önce gördüğünden de emindi.

"Gerçekten çok nazıksınız," diye mırıldandı, "ama üvey babam öldü ve aslında anneme bakmak zorundayım.

"İyileşecek. Yaşlı adam gıcırdayarak ayağa kalktı, sonra bir eliyle sopalarını tutarak cebinden bir kart çıkardı.

"Unutmayın. Davet her zaman orada. Ama daha fazla kalamayabilirim.

"Teşekkür ederim. Marcus kartı cebine koydu.

Sonra büyük bir utançla yaşlı adam elini kaldırdı ve yanağını okşamaya başladı.

'Mesleğimize yardımcı olacak güzel bir yüzünüz var.

Marcus dehşet içinde sıçramamayı başardı. Tanrı'ya şükür kapı çalındı. Parasını ödeyip eve gitmek için sabırsızlanan Bayan Smallwood'u gördüğüne bu kadar sevineceğini hiç düşünmemişti. Ona benzin için bir beşlik bile verdi, Aston'u I. Charles heykelinin etrafından dolaştırıp geri getirmeye yetecek kadar. Ancak ona teşekkür edip makbuzu imzaladıktan sonra yan kapıdan çıkarken karta bakma zahmetine katlandı. Bir nefes aldı ve sokak lambasının altına koştu. Bu olamazdı. Olamazdı. Öyleydi de. Kartta şöyle yazıyordu: PABLO GONZALES.

Marcus bir sevinç çılgılığı atarak sokak lambasının etrafında iki kez döndü, sonra nefes almak için savaşıarak yaşlı adamı, kahramanını, mutlak Tanrısını yakalayıp yakalayamayacağını görmek için bir yan sokağa girdi. Ama minibüs gibi kocaman Bentley de High Street'ten Londra'ya doğru hızla uzaklaşmıştı.

Ertesi gün medyada yer alan tek haber, Rupert'in oğlu Marcus'un konserinden ayrılırken Lysander Hawkey (kocaları kıskandıran adam, şimdi Kitty Rannaldini ile evli) ile av sabotajcıları arasında kavga çıktığı yönündeydi.

NINETEEN

Taggie o kadar bağışlayıcı bir yapıya sahipti ki, ertesi sabah hala tek heceli cevaplar verip kahvaltıda pastırmalı yumurtasını önüne yıktığında Rupert hayretler içinde kaldı.

"Sorun nedir?"

"Cep telefonunu kapatmalıydın."

"Birisi bana en iyi üç yaşındaki çocuğumun tekmelendiğini söylemeye çalışırken değil. Bu sabah bir kedi kadar topal. Bu bir teneke konserinden daha önemli."

"Marcus'a göre öyle değildi."

"Tut bakalım, baba," dedi Bianca.

Rupert ona dönerek, "Sen de kemerini bağlayabilirsin, seni arsız maymun," dedi.

Taggie, "*Bütün* çocuklarına korkunç davranmayı bırak, seni büyük zorba," diye bağırdı ve Rupert, Kevin'in gülünü daha da sert bir şekilde tekmeleyerek dışarı çıktı.

Rupert soğuk savaşı sürdürme konusunda Stalin kadar yetenekliydi. Ama o kadar güzel bir gündü ki, kızılgerdanlar ve karatavuklar ötüyordu. Kenarlarda sarı kırlangıçotu ve öksürükotu patlamıştı ve dünkü sağanaktan sonra gölüne akan tüm küçük dereler onu vadinin tepesinde bir taç gibi parılatmıştı.

Hepsinden iyisi, veteriner Rupert'e kısırağının Bin Gine için uygun olacağına dair güvence vermişti. Bir sahibiyle öğle yemeğinden dönerken Kitty'nin Xav, Bianca ve Arthur'u bir çocuk partisine götüreceğini hatırlayan Rupert, kendini birden bahar havasında hissetti ve eve erken gitmeye karar verdi.

Büyük turuncu bir güneş dikiz aynasını dolduruyor ve arabayı hızla sürerken kestane ağacının likenli gövdelerini ısıtıyordu.

Taggie'yi arayıp bahçede her şeyin yolunda olup olmadığını kontrol edeceğini ve sonra içeri gireceğini, kendisinin de üst kata çıkıp tüm kıyafetlerini çıkarması gerektiğini söylediğinde son derece buz gibi bir yanıtla karşılaştı. Taggie daha sonra telefonu kapattı. Mutfığa fırlayan Rupert, karısını hâlâ giyinik, yüzü pembe ve parlak, yeni haşlanmış bir jambonun derisini yüzerken buldu.

"Neden hala somurtuyorsun?"

"Somurtmuyorum, kızgıyım. Senden gerçekten nefret ettiğim, nefret ettiğim, nefret ettiğim tek şey Marcus'a karşı bu kadar aşağılık olman. Güzel bir konserdi. Müzikten anlayan insanlar onu ayakta alkışladı.

"Beşi de. Böylesine korkunç bir gürültünün sona ermesinden dolayı rahatlamışlardı.

Taggie, 'Sen uçuyorsun,' diye bağırdı. "Bakın domuzlar uçabiliyor.

Jambonu kaptığı gibi Rupert'a fırlattı, o da eğilerek arkasındaki şifonyere çarptı, iki taç giyme kupasını kırdı ve köpeklerin odadan çıkmasına öncülük eden melez Gertrude'un çerçeveli fotoğrafının camını parçaladı.

Rupert gülmeden duramıyordu, bu da Taggie'yi her zamankinden daha fazla kızdırdı. "Çık git hayatımdan," diye bağırdı.

Sincap gibi cıvıldayarak ortalığı temizledikten, jambonu yıkadıktan ve yağına galeta unu serptikten sonra Taggie sakinleşti ve Rupert'ı aramaya koyuldu. Tavan arasını temizliyordu ve içindekilerle neredeyse bir çöp kovasını dolduruyordu.

Evi aradığında, kocaman altın rengi güneş kıızıla dönüşmüş ve bahçedeki su birikintilerini alev alev yakmaya başlamıştı. Sonra Rupert'ı gördü, çöp konteynerinin tepesinde. Yayıları gitmiş eski bir kanepede oturmuş, kestaneci Nimrod'la bir paket cipsi paylaşıyor ve *Horse and Hound* okuyordu.

Taggie kahkahalar atarken, Rupert aşağı atladı ve onu kollarının arasına alarak boynuna sokuldu.

"Hadi yatağa gidelim.

"Marcus'a daha iyi davranacağına söz verene kadar olmaz. "Bu şantajdır.

"Ciddiyim ve gelecek ay onun için yirmi birinci yaş günü partisi vermiyoruz.

"Ve sonra tüm korkunç sakallı müzikal arkadaşlarını davet edebilir. Pekala, seninle yatağa girmeyi ne kadar çok istediğimi görebilirsin.

"Ve partide iyi davranacaksın.

"Söz veriyorum, eğer yukarı gelmezsen seni şimdi burada, bütün delikanlıların önünde alacağım. Rupert Taggie'nin formasını başından çekmeye başlayınca Taggie itiraz ederek içeri kaçtı.

Ancak Marcus bu fikri reddetti. Helen'in hâlâ yas tuttuğunu ve bir parti için uygun olmadığını söyledi. Özel olarak, Noel'in dehşetinden ve ilk konserinden sonra, bir aile buluşmasını kaldıramazdı.

Rupert para vermek zorunda kalmadığı için rahatlamıştı ama yine Taggie'nin ısrarıyla Marcus'a Eddie'nin eski engelli koşucularından biri olan ve pek çok yarış kazanan Pylon Peggoty'nin güzel bir Munnings resmini verdi. Rupert yıllardır tablonun izini bulmaya çalışıyordu. Marcus atları pek sevmezdi, ona astım bulaştırırlardı ama Rupert'in tabloyu saklamak için her şeyini verebileceğini bildiğinden çok etkilenmişti.

Beş parasız ama her zaman inanılmaz derecede cömert olan Flora, üç gün boyunca işportacılık yapmış ve Marcus Pablo Gonzales'in Chopin'in tüm piyano müziklerinin kaydını satın almıştı. Marcus kulakları şaşı olana kadar dinledi. Abby ona bir kasa şampanya gönderdi ve Londra'da onu çok özlediklerini söyledi. Rodney ile birlikte Luzern'deyken Winifred Trapp adında harika bir on dokuzuncu yüzyıl bestecisi keşfetmişti, diğer eserlerinin yanı sıra harika bir piyano konçertosu da yazmıştı.

"Bir plak şirketinin ilgisini çekebilirim belki çalarsınız.

Helen, Marcus'un bu kadar çok hediye almasından memnundu, doğum günü gecesi onu tekrar ektiği için kendini daha az suçlu hissediyordu. Marcus aldırmadı. Kendisine verilen çeklerin gücüyle, hiç yoktan ikinci el bir Steinway almıştı ve onu denemek için can atıyordu. Helen dışarı çıktıktan sonra o öğleden sonra geç saatlerde gelmişti ve büyük, siyah ve parlak haliyle, porselen dükkânında iyi olmaya çalışan bir boğa gibi, Old Rectory'nin porselen işlemeli büyüleyici salonuna hükmediyordu. Marcus, Helen'in bu davetsiz misafirden fazla rahatsız olmayacağını umuyordu.

Son zamanlarda çok tuhaftı, telefon edip akşam yemeği için eve gelmesi için yalvarıyor, bir akşam daha yalnız kalmaya dayanamayacağını söyleyerek hıçkırıyordu, sonra geldiğinde kısa bir not buluyordu, sonuçta dışarı çıkmak zorunda kaldığını söylüyor, akşam yemeği için ona hiçbir şey bırakmıyordu.

Bir teneke domates çorbasını ısıttıktan ve gömleklerini giydiğinde kurutma makinesinin kenarına yapışan, uyumlu bir sütyen ve askılı kemere sahip, şaşırtıcı derecede seksi bir iç çamaşırı olan altın saten Fransız külotunu fark ettikten sonra Marcus Bach *Prelüdləri*'ni dinlemeye koyuldu. Steinway, her notanın bir ton kömürü kaldırmaya benzediği Cotchester'daki vahşinin aksine büyüleyiciydi.

Malise'in hâlâ hayatta olmasını çok isterdi. Helen müzikle ilgileniyormuş gibi yapıyordu ama o ve Malise gerçekten birlikte parçaları inceleyebiliyorlardı ve

Malise'in tarafsız ve nazik eleştirileri çok yardımcı ve rahatlatıcı olmuştu. Marcus onun cennette iyi olmasını umuyordu, çok nazik bir adamdı ama garip bir şekilde utangaçtı. Belki de orada Boris'in karısı Rachel'la düet yapıyordu.

Bayan Chatterbox, Marcus'a, sadece kedi için bile olsa, sahne alıyormuş gibi pratik yapması gerektiğini söylerdi. Bu gece Marcus, cenazede onu hayal kırıklığına uğratmasını biraz olsun telafi etmek için Malise için çaldı.

Gece yarısına doğru endişelenmeye başladı. Dışarıda tilkilerin havlamasını duyabiliyordu. Kaloriferler sönmüştü, bu yüzden Helen'in yatağına bir sıcak su şişesi koydu ve başucundaki ışığı yaktı. Daha dün büyük ve boş bir yatakta uyumaktan, gece uzanıp Malise'in orada olmadığını görmekten ne kadar korktuğunu söylüyordu.

Rahatlamak için ön kapının vurulduğunu duydu. Annesini hiç bu kadar güzel görmemişti. Tütün kahverengisi kadife bir elbise giymişti, bu elbise onun harika ince vücudunu okşuyor ve aylardan beri ilk kez sağlıklı parıltıyor gibi görünen zarif bukleli saçlarının kırmızı-altın tonlarını ortaya çıkarıyordu. Ruj sürmediği için ince oval yüzüne kocaman ela gözleri hâkim olmuştu. Marcus ne boğazını menekşeler kadar yumuşak bir şekilde süsleyen ametist kolyeyi, ne omuzlarına asılı uzun koyu kürk mantoyu, ne de mükemmel ayak bileklerini ortaya çıkaran düz ama güzel kesimli koyu kahverengi ayakkabıları tanıyabildi. Helen'in ayak bilekleri kemerliydi ve her zaman yüksek topuklu ayakkabıları tercih ederdi.

O kadar dalgındı ki yeni piyanoyu fark etmedi bile. Marcus'a sarıldığında, daha önce hiç kullanmadığı misk gibi vahşi bir koku yayılıyordu. Neden anında ve rahatsız edici bir şekilde Bagley Hall'daki o dönem sonu konserine geri dönmüştü? Sonra çok az içen Helen, Malise'in eski Sancerre şarabından bir şişe açmalarını önererek onu şaşırttı.

'Doğum günün için,' dedi şefkatle. 'Seni ilk kez kollarıma aldığımdan bu yana yirmi bir yıl geçtiğine inanamıyorum. Bana çok fazla neşe getirdin.

Ama örümcek ağlarıyla kaplı ve soğutulmaya ihtiyacı olmayan şişeyi mahzenden getirip döker dökmez Helen kadehini kaldırdı ve büyük mutluluğunu onunla paylaşması gerektiğini söyledi.

"Oh Markie, yarın Chelsea Kayıt Bürosunda Rannaldini ile evleneceğim.

"Sen ne?

Sonra her şey ortaya döküldü, Prag'daki hafta sonu, iptal edilen akşamlar, Noel'de neredeyse intihara meyilli mutsuzluğu ve hepsi

Rannaldini geri çekilmişti, bir taahhütte bulunabilecek kapasitede olup olmadığından emin değildi.

Marcus tamamen şaşkına dönmüştü. Bayan Edwards yabancı bir beyefendinin aradığına dair bazı ağır ipuçları vermişti. Ama Marcus onun Boris olduğunu düşündü. Boris'in kalbi kırılacaktı.

Ve tabii ki bu, Rannaldini'den daha uzun olmamak için öpülesi rujunu, yeni kürkünü, ametistlerini ve düz ayakkabılarını açıklıyordu. Diğer büyük aşkı Jake Lovell küçüktü.

Hatta Rannaldini kokuyordu, yıllar önce okul konserine çok geç geldiğinde salonda yaydığı rahatsız edici kokunun aynısı.

Marcus çaresizlik içinde annesine düğüne devam etmemesi için yalvardı.

"Malise öleli sadece beş ay oldu anne. Rannaldini bir canavar. Onu tanımıyorsun. Aslında o bir canavardan da beter. Rachel'ı ve Flora'yı yok eden ve Kitty'nin hayatını kabusu çeviren soğukkanlı bir sadist.

"Onun tarafını duymadın," dedi Helen, aşırı cinsel tutkunun beyaz ateşini ve yeniden mega zengin olmanın sevinçli beklentisini haklı çıkarmak için ahkâm kesme havasındaydı. Rannaldini'nin çok şefkatli olduğunu açıkladı. NSPCC'nin kendi şubesi için binlerce bağış toplamak amacıyla bir konser düzenleyecekti ve şövalyelik unvanı aldığı için bu konser büyük ilgi çekecekti.

"Hüzünlü çocuklar için özel olarak bir ağıt besteledi. Çok güzel. Ayrıca sana Steinway'ini satın alacak ve Tabitha'nın yarış kariyerine yardım edecek. Ben kefarete inanırım," dedi Helen buğulu bir şekilde gülümseyerek. 'Rannaldini hayatıma girdi ve en dibe vurduğum anda beni kurtardı.

Marcus vahşice, "Demek tüm zamanların jigolosuna razı oldunuz, Leydi Rannaldini," dedi.

"İğrençleşme, tıpkı baban gibi konuşuyorsun.

"Babamın zamparalığı yüzünden neredeyse mahvoluyordun.

"Ve babam doğru kadınla tanıştığında ne olduğuna bak?" diye sitem etti Helen, gerçi şimdi bile sesinde hafif bir gerginlik vardı. "Bana Taggie'nin onu ne kadar mutlu ettiğini anlatmaktan hiç vazgeçmiyorsun.

Marcus, "En azından babamı uyar, bu adil olur," diye yalvardı.

'Hayır, hayır, bunu sabote etmek için korkunç bir şey yapacak. Biraz mutluluğu hak ediyorum Markie, Malise öldüğünden beri çok ıssızım.

Helen ağlayıp yalvarmasaydı, Marcus düğüne asla gitmezdi ama annesinin ağladığını görmeye asla dayanamazdı.

Aynı günün erken saatlerinde Tabitha, Rupert'la telefonda bir kez daha ateşli bir tartışma yaşamıştı çünkü Rupert ona Mühendis'i almayı hâlâ reddediyordu.

Rupert, "Alt düzey alaylarla uğraşmamalısın," diye tersleyince Tabitha telefonu yüzüne kapattı.

Ertesi gün öğleden sonra Taggie aradaki buzları eritmek için Bagley Hall'u arayıp Tabitha'nın hafta sonu için eve gelip gelmeyeceğini öğrenmek istemiş, ancak Tabitha'nın annesinin Tab'i çok özel bir durum için okuldan aldığını öğrenmişti. Evin hanımı çok gizemli davranmış ve bunun ne olduğunu söylemeyi reddetmişti.

Öfkeyle -Tabitha sürekli okuldan alınırsa sınavları nasıl geçecekti- Warwickshire'daki Helen'e telefon etti. Cevap alamayınca Bagley Hall'u aradı ve Tabitha'nın döner dönmez kendisini araması gerektiğine dair öfkeli bir mesaj bıraktı.

Tabitha nihayet ertesi sabah erkenden telefon etti, Rupert hâlâ uyuyordu.

"Hangi cehennemdeydin sen?"

"Londra'da. Annemin düğününde, madem sordun." "Düğün!" diye gürledi Rupert.

Evet, Chelsea Kayıt Bürosu'nda. Gloucester Terzisi gibi soluk kırmızı ipek, büyük koyu kırmızı bir şapka ve bazı muhteşem lal taşları içinde gerçekten muhteşem görünüyordu. Memnun olacağını düşündüm - artık senden para istemesine gerek kalmayacak. Ve kiminle evlendiğini asla tahmin edemezsin.'

"Kim, Tanrı aşkına?" "Rannaldini. O gerçekten çok iyi biri. Rupert ilk kez sustu.

'Orada mısın, baba? Daha sonra hepimiz Ritz'de öğle yemeği yedik. "Biz mi?" dedi Rupert uğursuzca.

'Marcus ve Jake Lovell şahitlerdi. Tanrım, çok çekici,' dedi Tabitha umursamaz bir tavırla. 'Ve Rannaldini Marcus'a aileye katılma hediyesi olarak bir Steinway alacak ve tahmin edin ne oldu? Bana Mühendis'i aldı - beni yeniden seven bir babaya sahip olmak çok güzel - ve Jake Lovell onu eğitecek. Annem Leydi Rannaldini olmaya bayılacak.

Rupert, özellikle de gazetedeki özel haberi görünce çılgına döndü.
Telegraph.

Rannaldini, *"Dünyanın en güzel kadınıyla evlenmenin nimetlerinden biri de Marcus ve Tabitha adında iki güzel üvey çocuğa sahip olmamdır. Bir müzisyen ve işletme sahibi olarak onlara seçtikleri kariyerlerinde yardımcı olmak ve rehberlik etmek niyetindeyim. Malise harika bir binici, bir flütçü ve harika bir üvey babaydı. Umarım onun kaybını daha fazla hissetmezler. İkisi de son derece misafirperverdi.*

Mutlu çiftin fotoğrafının yanı sıra, Rannaldini'nin Tabitha'ya gülümsediği, kolunu Tabitha'nın omuzlarına doladığı ve en kötüsü de Marcus'un Jake'in yanında olduğu fotoğraflar da vardı.

Telefon çaldı. Rupert üzerine atladı.

"Eski sevgilinin Rannaldini ile evlenmesine ne dersin?" dedi *Akrep*.

Kitty, Lysander'a *Telegraph*'ın yazısını okudu.

"Vay canına, oyun ve ilk set Rannaldini'ye," dedi dehşet içinde. 'Onu kıracak,' diye titredi Kitty.

Helen Noel'de ona korkunç bir şekilde patronluk taslamıştı ama kimsenin böyle bir kaderi olmasını isteyemezdi.

Kitty telefon çalınca sıçradı. Arayan Rupert'ti. Rannaldini'nin Londra'daki telefon numarasını almış mıydı?

Rannaldini'nin Tabitha'ya pis ellerini sürdüğü düşüncesi onu öylesine dehşete düşürmüştü ve öfkelenlendirmişti ki hemen telefon etti. Helen ve Rannaldini hâlâ yataklarındaydı ve daha sonra Rannaldini'nin Scala'da *Don Carlos*'u yöneteceği Milano'ya uçacaklardı. Zavallı Marcus telefonu açtı.

"Neden durdurmadın lan?"

"Denedim," diye kekeledi Marcus.

'Cehennem gibi - ve neden beni uyarmadın? O pedofilin Tab'e neler yapabileceğini hiç düşündün mü? Annen bir fahişe, şeytanla da evlenmiş olabilir.'

Marcus kendini kaybetti.

'Bunu ilk seferinde de yaptı. Kimse onu senin kadar mutsuz edemezdi.

"O bir parazit," diye uludu Rupert. 'Her zaman açgözlüydü, hayatı boyunca bir kuruş bile kazanmaya zahmet etmedi. Şimdi en yüksek teklifi verene satıldı ve sen de asla başaramayacaksın, sen de bir parazitsin. Benden bir kuruş daha almayı bekleme. Git ve Rannaldini'nin sırtından geçin.'

"Senin lanet paranı istemiyorum," diye bağırdı Marcus, "oraya kendim giderim.

Ve telefonu kapattı. Rannaldini sırtarak yatak odasından çıktığında nefes almak için çırpınıyor, umutsuzca cebinden inhalerini arıyordu. Üzerinde, Marcus ve Tabitha'nın Malise'e ölmeden bir ay önce yetmiş beşinci doğum gününde vermek için bir araya geldikleri mavi-yeşil Paisley sabahlık vardı.

"Sorun nedir, sevgili oğlum?" diye mırıldandı Rannaldini. O Erl-Kral, diye düşündü Marcus dehşet içinde.

"Seni piç," diye soluk soluğa kaldı. 'Ne cüretle gazetelere hoş geldin dediğimi söylersin, biliyorsun ki düğüne karşıydım ve sadece annem için geldim. Eğer onun saçının teline zarar verirsen, seni öldürürüm. Ne lanet paranı ne de Steinway'ini istiyorum.'

Bir şekilde Flora'nın kazı alanına çökmeden ulaşmış ve sonra da Flora'yla baş etmek zorunda kalmıştı; Flora bir kez olsun gardını düşürmüş ve Rannaldini'yi geri alma umudunun kalmadığını söyleyerek hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlamıştı.

Rupert o kadar öfkelenmişti ki, hem Marcus'un hem de Tab'in ödeneklerini iptal etmeye ve onları vasiyetinden çıkarmaya başladı.

"Tabitha Rannaldini'nin peşinde," diye ağladı Flora. "Rupert'ı çıldırtan da bu.

Flora'yı neşelendiren tek şey, yeni Dame Hermione'nin evliliğe duyduğu öfkeydi.

"İblis sevgilisi için feryat figan etmekten bahsediyor.

Yarattığı yıkımdan habersiz olan Helen, Milano'daki hafta sonundan her zamankinden daha aşık olarak döndü ve Marcus'u korkunç davrandığı için azarladı.

"Roberto herkesin arkadaş olmasını çok istiyor.

Rannaldini'nin zaten beş evi olduğundan, kendisi için çok mutsuz çağrışımlar yaptığı için Eski Papaz Evi'ni satışa çıkarması ve gelirin yarısını Malise'in kızına vermesi gerektiğini düşünüyordu.

"Lalelerin, elma çiçeklerinin ve taç imparatorluklarının ortaya çıktığı ilkbaharda satış yapmak için çok iyi bir zaman.

Marcus için bardağı taşıran son damla, Pazartesi akşamı Myra Hess'i *Appassionata* çalarken dinlemek istediğinde ve Helen'i

Malise'in bütün eski 78'liklerini atmıştı. Marcus bir anda onu Rannaldini'nin Londra'daki dairesinde buldu.

'Nasıl yaparsın? Onların yeri doldurulamaz.'

"Saçmalama. Artık hepsi CD'de - Rannaldini onları sana sürpriz olarak getiriyor.

"78'leri istiyorum. Malise onları bana bıraktı.'

"Hayatım, mantıklı ol, sadece ortalığı dağıtıyorlardı. 'Benim gibi,' diye bağırdı Marcus, telefonu kapatarak.

Pencerenin dışında beyaz nergisler bahçeyi ve Malise'in bahçeyi bölmek için diktiği, şimdi biraz dağınık olan koyu renkli porsuk çitlerini aydınlatıyordu. Malise'in hayaleti, eski avcısına binmiş, ay ışığında onların üzerinden atlamış mıydı? Yeni sahipleri onları kesecek miydi?

Dört yaşından beri burada yaşayan Marcus artık sadece beş parasız değil, yakında evsiz kalacaktı. Telefon çaldığında hayatının enkazını gözden geçiriyordu. Sitemkâr bir Helen'le baş edemiyordu ama arayan Abby'ydi ve heyecandan titriyordu.

"İlk konserimi aldım, Rutminster Senfoni Orkestrası'nı yöneteceğim. Rodney ve Howie benim için ayarladılar. Tek bir sorun var, değil mi? İki hafta içinde repertuarı öğrenmem gerekiyor. Bana yardım eder misin?' Bir duraklama oldu. "Benim için pek heyecanlı görünmüyorsun, Marcus.

"Annem Rannaldini ile yeni evlendi.

Okudum. İdeal bir üvey baba değil - gerçekten üzgünüm. Ama sana açacağı kapıları bir düşün, en azından annen yakandan düşecek ve sen de Akademi'ye geri dönebileceksin. Sudan çıkmış balığa dönen zavallı Flora. Tanrım, bu işten korkuyorum.'

Appassionata

İKINCI HAREKET

YİRMİ

Abby bir kemancı olarak olduğu kadar bir orkestra şefi olarak da azimliydi. Eski Papaz Evi'ne girerken Marcus'un ne kadar hasta göründüğünü fark etmemişti bile.

Öğrenmesine yardım etmesi gereken parçalardan birinin, Strauss'un kaprisli ve talepkâr karısı Pauline'in bir portresini içeren Richard Strauss'un ton şiiri *Ein Heldenleben*, Bir Kahramanın Hayatı olması ironikti. Marcus, Abby'nin Pauline'e çok benzediğini düşündü. İster prova yapıyor olsun, ister iş bulmak için orkestra yöneticilerine, konser salonlarına ve müzik kulüplerine yüzlerce mektup gönderiyor olsun, yardım için Marcus'un sözünü kesiyordu. Ayrıca Marcus'un CD çalarına da el koymuş ve gecenin bir yarısı onu yatağından kaldırıp rakip bir kemancıyı dinletirken hıçkırarak hıçkırarak ağlıyordu: "Ben bundan daha iyiyim, değil mi?"

Bu, Marcus'un harekete geçmesi için ideal bir an olabilirdi. Ama Rupert'ın fahişesiyle yaşadığı başarısızlık aklından çıkmıyordu, bu yüzden her seferinde kendini tuttu ve saatlerce arzudan seğirerek yattı.

Ayrıca Akademi'de kalmaya parası yetmediği için de kalbi kırılmıştı. Rannaldini ve Helen uzun balaylarından döndüklerinde, Ealing'de küçük bir odaya taşınmak zorunda kalacaktı. Kirayı ödeyebilir ve hâlâ on dört bin sterlin borcu olan Steinway'in taksitlerini ancak günde yarım düzine öğrenci alırsa ödeyebilirdi. Üniversite borçlarını ödeyene kadar banka çekleri karşılıksız çıkmaya başlamıştı. Tüm kredi kartlarını yırtmıştı. Cebindeki tek kart Pablo Gonzales'inkiydi ama şimdi onunla buluşmak bir hayal gibi görünüyordu. Marcus'un ona yazacak şisesi yoktu. Astımı berbattı, dinlenmek için durmadan yirmi metre bile yürüyemiyordu.

Abby yorucu olduğu kadar pahalıydı da. Bu kadar büyük ve güzel bir ev görünce (ve burası sadece Marcus'un annesinin eviydi. Flora ona Penscombe'un ihtişamından bahsetmişti), Abby Marcus'un sadece bir vakıf fonu bebeği olduğunu düşündü ve Marcus da ona aksini söyleyemeyecek kadar gururluydu. Rodney ile yaşadığı gibi, şimdi de Marcus ile yaşayacaktı.

Açgözlü değildi, kayıtları onu çok iyi beslemişti, sadece düşüncesizdi. On iki saat boyunca sadece Granny Smiths ve sade kahve içerek çalıştıktan sonra akşam yemeği saatinde ortaya çıkıyordu.

"Çok yorgunum ve açlıktan ölüyorum.

Akşam yemeği hazır değilse, puanlarını en yakın restorana götürmeleri için ısrar ederdi, orada birkaç sepet ekmeği mideye indirdikten sonra, sipariş ettiği iki yemek geldiğinde ve Marcus babasının oğlu olarak hesabı ödediğinde genellikle aç olmadığını fark ederdi.

Old Rectory'ye geri döndüğünde, dağınıklığı odadan odaya yayıldı ve eve bakmak için her alıcı geldiğinde Marcus tarafından aceleyle toplanması gerekti.

Konser yaklaştıkça Abby daha da histriyonikleşti, gecede ne giyeceği üzerine kafa yordu - 'ağırbaşlı ve son derece muhteşem görünmeliyim' - ve menajeri Howie Denston ile çılgık çılgına tartışmalar yaşadı.

Marcus, yeni Leydi Rannaldini'nin telefon faturasını görünce çılgına döneceğini düşünüyordu ama bu Sör Roberto'nun sorunuydu.

Bayan Edwards'ın keyfi yerindeydi.

Gazeteciler aramaya başladığında 'Leydi Rannaldini'nin konutu' diye anons ederdi, bu yüzden Abby'nin Rannaldini'nin çırağı olduğunu düşündüler.

Magazincileri uzak tutmak için Howie fedailer yerleştirdi. Sonuç olarak daha girişimci muhabirler kendilerini müstakbel alıcılar olarak gizlediler. *Telegraph*'tan bir adam rolüne o kadar kapılmıştı ki Eski Papaz Evi için teklif bile verdi ve haftanın ilerleyen günlerinde *Independent*'tan bir kızın gazabına uğrayınca çok sinirlendi.

Marcus, Abby'nin elini tutmak için iki gün izin aldı. Başlangıç olarak, onu Rutminster'a götürdü.

"Ne kadar uzakta?

"Malise ve ben her zaman Rutminster için Beethoven'ın *Dokuzuncu* ve Cotchester için *Yaratılış* olduğunu düşündük.

Abby huysuzca, 'Aston'da çok daha hızlı olurdu,' dedi.

Marcus, banka müdürünü yatıştırmak için son çare olarak bir gün önce çok sevdiği Aston'unu satmış ve Abby'nin yeterince ağırbaşlı bulmadığı üçüncü el, hardal sarısı bir Maestro almıştı. Maestro'yu Maestro'ya bindirmekle ilgili şakalar bile onu eğlendirmiyordu. Marcus iç çekerek, önümüzdeki iki günün gülmekle geçmeyeceğini düşündü. Yine de,

Güzel bir gündü, çuha çiçekleri parlak yeşil kenarlarda şerbet gibi köpürüyordu ve yazlık bahçeler hala nergislerle doluydu.

Dik bir tırmanıştan sonra Marcus arabayı durdurdu.

"Bir saniyeliğine kafanı Richard Strauss'tan kaldır ve şuna bak.

Abby sevinçten nefesi kesilmişti çünkü aşağıda, Cotchester'ın içinden geçen Fleet Nehri'nden yükselen, opal mavisi sisle yumuşatılmış ağaçlık tepelerden oluşan bir çanağın içinde antik Rutminster kasabası uzanıyordu. Rupert'in atlarının ünlü Rutminster Kupası'nı kazanmak için Rannaldini'ninkilerle mücadele ettiği yarış pisti vardı. Katedral vardı; kulesi, parlak mavi gökyüzünde savrulan küçük, kağıt beyazı bulutları yakalamaya çalışan bir çöp çatalıymış gibi havaya yükseliyordu. Nehir kıyısı boyunca, ağlayan söğütler sarı saçlarını ışıltılı akuamarin suda yıkıyordu.

Marcus, kasabanın batısındaki kendi parkında duran Viktorya döneminden kalma devasa bir yapıyı göstererek, "İşte konserin yapıldığı Herbert Parker Salonu," dedi.

"Ne müthiş," diye iç geçirdi Abby, iğrenç orantılardan ve High Street'in geri kalanının solmuş rus rengiyle iğrenç bir şekilde çatışan öküz kanı duvarlardan habersiz.

"Herbert Parker kimdi?" diye sordu.

'Oh, on dokuzuncu yüzyılda bir tuhafiyeci, yığınını yaptı ve sonra bir tane inşa etti. Onun soyundan gelenler High Street'teki Parker and Parker mağazasının sahibi. Şehrin doğusundaki nehre bakan Kraliçe Anne evi, kaldığımız Old Bell Hotel.

"Göremediğiniz şey, H.P. Hall'dan High Street'teki Shaven Crown'a giden gizli geçit. Mola sırasında izdiham yaratan müzisyenler tarafından uçurulacaksınız. Tanrım, portaloları var, büyük bir kalabalık bekliyor olmalılar.

Vadiye indiklerinde sık bir ormana girdiler. Alıç ve karaçamın ilk soluk bulanıklığı arasından Abby'ye Lucerne'i ve hayalet borazancıyı hatırlatan bir göl parlıyordu. Sonra büyük bir meşe ağacından aşağıya doğru yanan kendi fotoğrafını görünce sıçradı. O andan itibaren her yerde 'L'Appassionata' posterleri vardı.

"Ah Marcus," sesi titriyordu, "sanki eve dönüyormuşum gibi hissediyorum.

Konser ertesi gece olmasına rağmen Rutminster basınla dolup taşı. Megagram, Abby'nin plak yapımcıları, tüm eski plaklarını yeniden yayınlıyorlardı ve konserin tanıtımı için çok para harcamışlardı. Abby'nin

Biletler beş kat fazla satılabilirdi. Parka büyük ekranlar kuruldu, böylece hayal kırıklığına uğrayanlar on sent karşılığında dışarıdan izleyebildi.

H.P. Hall'a giden yolu kaplayan çifte kirazlar hâlâ tomurcuklanmıştı.

Abby'nin elini sıkmak için koşarak gelen Rutminster Senfoni Orkestrası'nın son derece tacize uğramış genel müdürü Mark Carling, "Sizin şerefimize onları üflemeli bir lambayla dışarı çıkarmayı düşündük," dedi.

Seyrelmiş faremsi saçları ve büyük, endişeli yüzüne çok küçük gelen büyükanne gözlüklerinin arkasından sinsice bakan yorgun, kırmızı çerçeveli gözleri vardı. Umutsuzca utangaçtı ve orkestra yönetmenin sosyal yönünü bir eziyet olarak görüyordu.

"Sanat Konseyi ile oldukça çetrefilli bir görüşmenin ortasındayım. Sekreterim Bayan Priddock size etrafı gösterirse beni affedeceğinizi umuyorum. Bayan Priddock tahtın arkasındaki güçtür," dedi ve rahatlayarak oradan uzaklaştı.

Bayan Priddock bir zamanlar güzeldi ve kısa bir süre için Sir Rodney'nin sevgilisi olmuştu. Tombul, tek göğüslü ve kedi fiyonkları takan bu kadın, her sabah maviyle durulanmış saçlarını çaydanlık gibi çekiştiriyormuş gibi görünüyordu. John Drummond'la birlikte yaşıyordu, iri yarı, kendini beğenmiş bir kara kedi olan Drummond'un beyaz gömleğinin ön kısmı onu kuyruk takıyormuş gibi gösteriyordu. Bayan Priddock'a işe giderken eşlik eden ve ofis faresi olarak iki katına çıkan Drummond, 'tahtın arkasındaki mırıltı' olarak biliniyordu.

Abby'nin başını belli belirsiz salladığını ve bir sekretere terk edildiğini gören Bayan Priddock, Abby'yi zihinsel olarak 'bir madam' olarak damgaladı ve daha önce hiç böyle bir konser vermediklerini söyledi. Zavallı Bay Carling'in ayakları yerden kesilmişti.

"Sana sahip olduğun için çok şanslı," dedi Marcus, tüylerinin diken diken olduğunu hissederek. "Çok meşgul olmalısın.

"Ben her şeyle ilgilenirim," dedi Bayan Priddock ve onları, soyulmaya yüz tutmuş yanık kına duvarları L'Appassionata'nın tanıtım materyalleri tarafından neredeyse tamamen gizlenmiş olan saray gibi bir fuayeye götürdü.

"Ampuller, tıkalı tuvaletler, bozulan bilgisayarlar," diye devam etti, "bana koşuyorlar. Ben aynı zamanda tüm orkestranın Clare Rayner'ıyım. Evlerini özlüyorlarsa, evlilik sorunları varsa, ipoteklerini ya da doğalgaz faturalarını ödeyemiyorlarsa soluğu benim ofisimde alıyorlar. Pek bir şey yapamam ama iyi bir dinleyiciyimdir.

Bayan Priddock, John Drummond'un önderliğinde, siyah kuyruğu dik bir şekilde, onları çıplak ampullerin altında müzisyen gruplarının bakmıyormuş gibi yaptığı kaçınılmaz labirentlere doğru sürüklerken, Abby, kendini beğenmiş bir moruk, diye düşündü.

"Burası bando odası," diye ekledi Bayan Priddock, "müzisyenlerin dinlendiği yer ve burası da orkestranın sponsorlarını ve dostlarını ağırladığımız misafirperverlik odası.

"Burası da enstrüman odası. Bayan Priddock kapıyı açarak bir çifti suçüstü yakaladı. Abby, glockenspiel'in üzerinde çırılçıplak uzanmış, uzun gümüş sarısı saçları bir River Fleet söğüdü gibi dalgalanan bir kıza hızlıca göz attı. Kızın yanında da aynı derecede sarışın, hınzırca yarık kara gözleri olan ve geniş çıplak omuzları dar bir bele doğru sivrilen bir adam duruyordu. Bir eliyle kot pantolonunun düğmelerini açarken, diğer elini kızın bacaklarının arasına sokmuştu.

Bayan Priddock'ın saçları mavi renge dönmedi.

"Neşelen Viking," dedi hızlıca, "prova on dakika içinde başlıyor," ve neredeyse sevecen bir tavırla kapıyı kapattı.

"Kimdi o?" diye sordu Abby şaşkınlıkla.

"Viking O'Neill, Birinci Korno ve Juno Meadows, İkinci Flüt.

"Müzisyenler bu tür davranışları yüzünden kovulmuyorlar mı?

"Viking değil," dedi Bayan Priddock kararlılıkla.

"*Oberon* ve *Ein Heldenleben*'de iki korkunç korno solosu var," dedi Abby. "Umarım buna hazırdır.

Bayan Priddock ürkek bir sesle, "Viking her şeye hazır," dedi. "Platform şu kapının ardında.

Abby heyecandan titreyerek sandalyeler ve müzik sehpalarıyla kurulmuş sahneyi görebiliyor ve *Oberon* uvertüründen farklı pasajlar çalışan müzisyenlerin muhteşem gürültüsünü duyabiliyordu.

"Ve işte soyunma odanız. Normalde Sir Rodney'nin ama misafir şefler için boşaltıyor.

Alçak mermer bir masanın üzerinde kocaman bir demet beyaz sümbül ve nergis ile Rodney'nin yarın gece onu görmeden önce tüm orkestrasını baştan çıkarmamasını söylediği bir not bulan Abby çok duygulandı.

Odada, ona yakışır şekilde, birkaç işlemeli minderle kanepeler süsü verilmiş son derece rahat bir çift kişilik yatak, büyük bir banyo, bir şarap rafı, büyük kadehler, bardaklar, havyar kutuları, kaz ciğeri ve enginar kalpleriyle dolu bir mağaza dolabı vardı. Duvarlarda Gisela ve Shosty'nin Flasher's Folly'nin dışında, Rodney'nin rahmetli eşinin geceliğiyle çalarken ve Rodney ile orkestranın yetmiş beşinci doğum günü vesilesiyle parkta, dönen ağaçların altında çekilmiş fotoğrafları vardı. Abby gardıropta Rodney'nin kuyruklarından bir takım buldu ve *İngiliz eğreltiotu* kokusunu içine çekti.

"Keşke burada olsaydı.

Bayan Priddock'un yüzü yumuşadı.

'Hepimizin var. Korkarım liderimiz Lionel Fielding kuzeyli bir orkestranın konuğu olarak uzaklarda,' diye daha aptalca bir koklama yaptı. 'Ama eş lideri,' Bayan Priddock'un sesine sıcaklık geri döndü, 'çok hoş bir Fransız Kanadalı olan Hugo de Ginèstre, yolunuzu kolaylaştırmak için her şeyi yapacaktır.

Hugo, d'Artagnan gibi yayını sallayarak, ateşli ve gösterişli bir şekilde içeri girerken çok düzgündü. O da d'Artagnan gibi parlak bir bıyığa, düzgün bir sakala, asil bir alından henüz çekilmeye başlayan şövalye buklelerine ve aniden neşeyle parıldayan büyük, duygulu kara gözlere sahipti. Silahşor imajı, koyu kahverengi kadife ceket ve siyah kordonların içine sokulmuş beyaz ipek gömleğiyle daha da vurgulanmıştı.

Abby'nin önce elini sonra da her iki yanağını öperek RSO'nun böylesine büyük bir müzisyeni ağırlamaktan onur duyduğunu söyledi.

Kendini bitkin ve yedek dikenli hisseden Marcus saatine baktı.

"İhtiyacın olmayan şeyleri alıp Old Bell'de check-in yapacağım," dedi.

"Uzun sürmesin, sana ihtiyacım var -" Abby birden savunmasız göründü ve Marcus'un kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu, sonra da "sıkışırsam bana yardım etmek için" diye ekledi.

"*Cesaret, çocuğum,*" dedi Hugo, onu salona götürürken.

Titreyen ellerini gizlemek için kürsünün pirinç parmaklığını kavrayan Abby, önünde dizilmiş olan RSO'ya baktı. Birçoğu göbekliydi, birçoğu da gece geç saatlere kadar süren uzun bir kışın, uzun saatler boyunca ders vermenin, geçinebilmek için başka randevulara gitmenin, güneşi görmemenin ve siyah noktalara bakmanın ardından solgun ve bitkin düşmüştü.

Bir kısmı kayak yapmaktan esmerleşmişti, bazı kızlar genç ve çok güzeldi, erkekler yakışıklıydı ama genel olarak yüzlerinin ve kıyafetlerinin ütülenmesi gerekiyordu. Pırıl pırıl parlayan aletleri - altın, gümüş, kozalak kahverengisi, yanık sarı ve siyah - çok daha iyi durumda görünüyordu. Ama birlikte bir kurt sürüsünün gücüne sahiptiler. Abby'ye merakla ama soğukkanlılıkla bakıyorlardı, işbirliği yapmaya ya da çeteleşmeye hazırdılar.

Sonra Abby gülümsedi.

"Burada sizlerle birlikte olmak harika. Bugün *Oberon*'a odaklanacağız. ve *Ein Heldenleben*."

Şanssızlık eseri *Oberon*, şu anda siyah kot pantolon ve 'Şımarık Piç' tişörtü giymiş olan ve kahkahalarla gülen İlk Boynuz'un solosuyla başlayacaktı. Abby kızarak ona baktı ve başını salladı. Viking orada oturmuş, borusunu ağzına dayamış ama hiç ses çıkarmıyordu. Abby tekrar başını salladı. "Hazır olduğunda, Birinci Boynuz.

"Hazırım, Maestro.

Uzun, acı verici bir duraklama daha oldu; orkestra enstrümanlarına sırtıttı.

Hugo, "Sanırım sizin ona moral vermenizi bekliyor, Maestro," diye fısıldadı.

"Kahretsin, bunu hiç düşünmemiştim. Abby sopasını önce yukarı sonra aşağı salladı ve yola koyuldular. Sinirden ölmek üzereydi. Ancak Rodney'nin sürtüklerinden birini bekleyen (sonuncusu Yeni Dünya'da kaybolmuştu) RSO, onun ne kadar iyi olduğuna şaşırılmıştı. Marcus sayesinde müziğin içine gömülmüştü, her önemli ipucunu veriyor, ses karmaşasından yanlış notaları tespit ediyordu. Müzisyenler durup kalkmaktan nefret eder ve Abby neyse ki kanatta bağırarak talimat verme ya da şarkı söyleme yeteneğine de sahiptir.

Birinci Obua Simon Painshaw'ın havuç rengi saçları vardı ve çalarken ince yüzünü sanki pipetten iğrenç bir ilaç içiyormuş gibi buruşturuyordu.

"Harikaydı," diye seslendi Abby özellikle güzel bir solodan sonra, "ama yirmi dokuzdan üç ölçü sonra La bemol çalmalıydın.

Alışık olmadığı bu övgü karşısında çirkin bir kış salatası gibi pancar gibi kızaran Simon, rolünün A olduğunu mırıldandı.

"O zaman seninki yanlış basılmış.

Müzisyenler hayretle birbirlerine baktılar.

Nefesli çalgı çalanlar heyecanlandıklarında fuayenin kalan boyasını sıyıracak kadar gürültü çıkarıyorlardı. Abby onları susturmayı başardı.

"Anladığım kadarıyla RSO'nun üflemeli çalgılar bölümü West Country'nin harikası," diyerek onlara doğru gülümsedi. "Ama ara sıra orkestranın geri kalanının neler yapabildiğini duymak eğlenceli olabilir.

Nefesli çalgılar bölümü somurtkan bir şekilde ayaklarını sürüyerek yürüdü ama Abby aşırı ısınıp lacivert formasını çıkarıp yanlışlıkla beyaz tişörtünü de yanına alarak bir çift çarpıcı göğsünü sergilediğinde onu affettiler.

Hugo da çok neşeliydi; gösterişli bir şekilde oynuyor, duygulu koyu renk gözlerini Abby'den hiç ayırmıyor, konuşanları susturmak için ellerini çırpıyor ve Abby'nin baştan sona ona danışmasından memnun oluyordu.

Ve Birinci Korno fazlasıyla yeterliydi. Gülünç derecede geciken başlangıçtan sonra Abby neredeyse batonunu elinden bırakacaktı, çünkü adam son derece *sade* görünümüne tamamen zıt bir ışıltı ve saflıkla çalışıyordu. Aynı zamanda Abby'nin o güne kadar gördüğü en çekici adamdı, orkestranın en arkasında uzanıyordu, Fransız kornosu kollarındaki güneş gibiydi, çizgili altın rengi saçlarıyla uyumluydu. Koyu kahverengi gözleri sanki Eros'un oklarından birini atmadan önce nişan alıyormuş gibi sürekli kısıktı. Kirli sakallarının koyulaştırdığı soluk ve dar bir yüzü, kalkık bir burnu vardı ve alaycı iri dudakları bir şekilde enstrümanın ağız kısmına yerleşmeyi başarmıştı. Bu, altın varaktan yapılmış, çok ince dövülmüş ve muazzam bir menzil sağlayan güzel boyalı bir zili olan on sekizinci yüzyıldan kalma bir kornoydu.

Hayalet korno çalışıyor, diye düşündü Abby şaşkınlıkla.

Hugo, Abby ile birlikte kondüktörün odasında bir fincan çay içerken, "Çok iyi gidiyorsun," dedi.

"Bana çok yardım ettin," dedi Abby, "orquestra da kesinlikle senden örnek alıyor.

"Ve ben de senden," dedi Hugo, on saniyenin altında olacağına dair kendisiyle küçük bir iddiaya girmişti.

"Çok ilginç oyuncular var," diye düşündü Abby. Altı saniye, diye düşündü Hugo.

"Özellikle Birinci Obua ve Birinci Korno. Harika bir ilkel ses. Ona neden Viking deniyor?"

"Seçmelere, kıskanç bir koca tarafından kendisine verilen mor bir gözü saklamak için göz bandı takarak geldi," dedi Hugo, bahsi kazandığı için memnun ama Abby'nin de diğerleri gibi tepki vermesinden dolayı hayal kırıklığına uğramış bir halde.

"Victor, gerçek adı bu, buraya ilk geldiğinde," diye devam etti, "herkese tecavüz ve yağma için kıyıya yanaşmadan önce düz tabanlı bir teknele deniz kabuğu üfleyen bir Viking'i hatırlattı.

"O," dedi Abby, Earl Grey çay poşetini çıkardı, sonra da son derece rahat bir şekilde ekledi, "özel bir partneri var mı?"

"Orkestradaki kızların çoğuyla yattı. Hugo kalkıp Rodney'nin yatağını kontrol etti. "Yeni çellistlerden birine o yumuşak İrlandalı sesiyle "Merhaba tatlım," demesi yeter. Bir dakika sonra arabanın park yerinde yatıyor.

"Korno çalanlar," der Hugo, "minderleri bir uçtan diğer uca yeniden düzenlerler. Birinci Korno ve Birinci Obua çalınması en riskli enstrümanlardır çünkü çok duyulurlar ve çok açıktadırlar. Viking orkestranın kahramanıdır, çünkü misafir şeflere ve yönetime karşı koyar.

"Öte yandan yönetim, Viking'in pirinçten güneşin parladığını düşünüyor" - yataktan kalkan Hugo odanın içinde dolaştı - "çünkü bahisçileri çekiyor. O oynamazsa, paralarını geri istiyorlar.

Hugo, Rodney'nin yiyecek dolabını açtı, Galya'ya özgü bir ilgiyle teneke kutuları ve kavanozları inceledi. Kahvaltı etmemiş olan Abby, çayına bir parça kurabiye batırdı.

"Kaç yaşında?"

"Yirmi sekiz.

"Benimle aynı yaşta. RSO'ya saygısızlık etmek istemem ama neden Londra orkestralarından biri tarafından kapılmadı ya da solist olarak bir servet kazanmadı?"

"Viking tembel ve hırssızdır. Hugo çömelerek raflardaki şarapların yıllarını ıslıkla gözden geçirdi. "Celtic Mafyası olarak bilinen arkadaşlarıyla cehennemden çıkmayı ve Pazar günleri futbol oynamayı tercih ediyor. Yönetim Pazar öğleden sonra konserleri koymaya çalıştığında kitlesel bir yürüyüş oldu.

"Her neyse, bir insan neden Londra'da çalışmak ister ki?" diye sordu Hugo. 'Metroda kontrbas taşımayı hiç denediniz mi? Burada on dakikada işe gidip park edebiliyorsun ve zavallı da olsa bir maaşın var. Bir konserden önce prova yapma şansın oluyor ve dinleyiciler sadık. İnsanların Rutminster High Street'te beni durdurup "Harika bir konserdi Hugo" demeleri hoşuma gidiyor. Kırsal kesim muhteşem ve evler çok ucuz.

"Kulağa çok çekici geliyor," dedi Abby hüzünle. Hugo güldü - yine atılğan d'Artagnan.

'Ve iyi bir seçim. Ülkede pek çok bekar kadın var. Diğerlerinin kocaları hafta içi Londra'ya gidiyor.'

'Evli erkeklerin *ilişki kurmasını* onaylamıyorum,' dedi Abby kibarca.

"Ben de öyle," dedi Hugo. "Ben boşandım.

Abby pencereden, *Oberon*'dan çok daha büyük bir orkestra gerektiren *Ein Heldenleben*'de yer almak için yola koşan figüranları görebiliyordu.

"Viking hiç evlendi mi?" diye sordu.

Hugo başını salladı, Viking hakkında o kadar sık sorguya çekildiğini ve bir kaset yapmayı düşündüğünü söyleyemeyecek kadar kibardı.

'Ama hayatı daha ciddiye aldığına dair kanıtlar var. Kısa bir süre önce Blackmere Gölü'nün kenarında, Kelt Mafyası ile paylaştığı köhne evi terk etti ve İkinci Flüt Juno Meadows'un yanına taşındı,' Hugo'nun kara gözleri gülerek parlıyordu, 'dönüştürülmüş bir squash kortunda yaşıyor.

"Uzun sarı saçları var mı?

"İşte bu, bebek gibi büyüleyici. Hugo yatağı tekrar kontrol etti, Abby'nin bu akşam ne yaptığını merak ediyordu. Viking'in hayal kırıklığına uğrattığı kızlarla müthiş bir vuruş oranı vardı.

"Juno," diye ekledi hınzırca, "o kadar rafine ki, muzları yan yemekte ısrar ediyor.

Abby bir kahkaha patlattı.

"Ve," diye devam etti Hugo, "hastalık hastası olmasına, kirpik çıkığı yüzünden hastalanmasına rağmen çok dayanıklıdır. Orkestra ona Çelik Elf diyor. Viking buraya taşınana kadar onunla yatmayı reddetti. Adam neredeyse deliriyordu. Şimdi onu daha iyi bir iş bulması için zorluyor. Bu yüzden dün gece Covent Garden'da çalışıyordu. Zaten onun ipoteğini alıyor. Ama Viking de dahil olmak üzere tüm orkestra, o bir kumarbaz, ne kadar süreceği konusunda bahse giriyor.

"Adamı sevdiğimi söylemek zorundayım ve hepimiz onu affediyoruz, çünkü o harika bir müzisyen. Hugo saatine baktı. "Geri dönsek iyi olacak, ilk dersin sonuna geldik.

"Aman Tanrım," dedi Abby dehşete kapılarak, "o korkunç derecede zor keman solonuzun yaklaştığını unutmuşum. Seni rahat bırakmalıydım.

"Muhtemelen endişelenmemi engellemiştir," dedi Hugo filozofça.

Ne yazık, diye düşündü Abby, adam kendisinden en az on santim daha kısaydı.

Yırtık pırtık, şişe yeşili perdeler, artan orkestrayı yerleştirmek için mümkün olduğunca geriye çekilmişti. Viking'in bölümünde fazladan dört serbest korno vardı. Bir kral ve bir kraliçe gibi yükselen iki altın arp ve uğursuz, acımasız bir takırtı çıkaran trampet ve Ben Hur'un savaş arabası tekerlekleri gibi parıldayan ziller de dahil olmak üzere heyecan verici bir dizi perküsyon vardı.

Sahnede daha fazla oyuncu olmasından rahatsız olan orkestra, aşırı kalabalık, müzik sehpaları ve sandalyelerin yanlış yerde olması, ışıklandırma ve ısıtma gibi konularda her zamanki homurdanmalarına devam ediyordu. Yarın da televizyon kabloları ve kameralarla uğraşmak zorunda kalacaklardı. Abby kürsüye çıktığında, Viking'in kız arkadaşı Juno Meadows'un sol tarafta, neredeyse hiç yer kaplamadığının farkında olarak kendini beğenmiş bir şekilde oturduğunu fark etti. Viking'in kapıldığını düşünerek hayal kırıklığına uğramıştı - ne diye çapkın kornoculara ilgi duyuyordu ki? - Abby şimdi didaktik bir ruh hali içindeydi.

"*Ein Heldenleben*," dedi daha önce hepsini duymuş olan oyunculara, "bir kahramanın hayatı anlamına geliyor.

Çok şişman, çok güzel bir sarışının gelişiyle bölündü, birkaç müzik standını uçurdu ve öfkeli bir Çelik Elf'in yanına oturmadan önce Viking'e çılgınca el salladı.

"Şişko Rosie'yi kim ayırttı?" diye mırıldandı Hugo. "Strauss için sadece ince müzisyenlere ihtiyacınız var.

"Bir Kahramanın Hayatı," diye devam etti Abby, "bir nevi otobiyografik olarak tanımlanabilir. Strauss henüz otuz dört yaşındayken yazılmış.

Viking, İkinci Boynuz'un çilek aromalı dudak merhemini koca ağzına sürerken, "Çok kibirli olmalıyım," dedi.

"Tıpkı senin gibi," dedi İkinci Boynuz, onu geri alarak. "Sessizlik lütfen. Hugo ellerini çırpı.

Abby, "Strauss bu eserde, müziğine saldıran eleştirmenlerin vahşi bir resmini çiziyor. Nefesli çalgılar, gıcırdayarak ve akortsuz çalarak onları tasvir ediyor.

"Juno'nun uğraşmasına gerek kalmayacak," diye alay etti kırmızı tuğladan zalim bir suratı olan Birinci Trompet.

"Kim söyledi bunu? Viking ayağa kalktı.

"Kalkma. İkinci Boynuz onu 'Şımarık Piç' tişörtünden tutarak geri çekti.

"Sadece şaka yapıyorum," diye sırtı Birinci Trompet pişmanlık duymadan.

"Üzgünüm Juno.

Orkestra, özellikle de Birinci Trompet'le tamamen aynı fikirde olan güzel kızlar, müzik sıralarına doğru sırtıldılar.

"Strauss aynı zamanda karısı Pauline ile olan fırtınalı ilişkisini de tasvir etti," diye devam etti Abby, "o bir koketti ve çok kaprisliydi.

Kızıl kaya gibi bir teni, kan çanağı gibi mavi gözleri ve Güney Fransa seyahat posterlerini andıran ıslak kum renginde saçları olan Birinci Trombon, *Playboy* dergisini elinden bıraktı.

"Yani tam bir srtkt demek istiyorsun," dedi.

Orkestra kıkırdadı. Abby onu görmezden gelmeye karar verdi.

"Eminim hepinizin bildiği gibi Pauline'i orkestra Şefi canlandırıyor. Abby, Hugo'ya sevgiyle gülümsedi.

Birinci Trombon, "Umarım güzel bir elbise giyersin, Hugo, canım," diye bağırdı.

"Ve Strauss kapanıŖ sayfalarında Fransız kornosuyla kendini bile tasvir ediyor. Abby, *Auto Express*'i bırakıp ona glmseyan Viking'e gülümsedi.

"MthiŖ bir savaŖın ardından," diye bitiriyor Abby, "flemeli ve vurmali algılar gerçekten fortissimo alabildiğinde, eser kahraman ve karısının Ŗimdiye kadar yazılmıŖ en güzel melodilerden birinde, solo kemanın Ŗarkı söyleyip hıçkırarak hıçkırarak ağladığı ve solo kornonun - er - büyük bir panter gibi etrafında döndüğü farklılıklarını uzlaŖtırmasıyla sona eriyor.

"Grrrrrr," diye homurdandı Viking.

Birinci Trombon, "Bize göğüslerini tekrar göster," diye bağırdı. Abby kıpkırmızı kızardı.

"Hadi baŖlayalım.

Bir kasırganın kuyruğına tutunmak gibiydi, diye dŖnd Abby, yukarı kaldırdığı kollarını açıp orkestrayı savaŖ sahnelerinde coŖturduktan sonra aŖk deti için sustururken. Burada Hugo'nun gsteriŖli ve teknik açıdan kusursuz bir oyuncu olmasına rağmen tutkudan yoksun olduğunu hissetti. KeŖke onun yerini alabilseydi ve Viking'e kendi ağırlığında bir oyuncu sağlayabilseydi. Onlarla birlikte Ŗarkı söylerken, tekrar oynayana kadar hayatın ne kadar çekilmez olacağını fark etti. Haftalardır hiç fizyoterapi yapmamıŖtı.

Deha karŖısında Abby her zaman cömert davranırdı. Viking'in yanından geçerken, kornosunu ezilmiŖ mor kadifeyle kaplı, hırpalanmıŖ bir kutuya geri koyarken kekeleydi: 'MthiŖtiniz, sadece palavra atmıyorum.

"YarıŖ pilotu ya da test pilotu olmak gibi bir Ŗey" diyor Viking. 'Sadece diğer ucundan ıkacağınıza inanmalısınız.

Hugo haklı, diye dŖnd Abby, gerçekten de dünyanın en seksi yumuŖak sesine sahipti ve kendisinden beŖ santim daha uzundu.

YİRMİ BİR

Hugo onu ögle yemeği için Shaven Crown'a götürdü. High Street'teki plakçada onun CD'leri ve eski bir fotoğrafından alınmış renkli bir karton kesiti sergileniyordu.

"Sence insanlar beni tanıyacak mı?" diye sordu Hugo'ya telaşla.

"Elbette patlayıcı unsur hala orada, güzel vücut, güzel yüz.

Yüzü güzel miydi? diye merak etti. Burnu çok büyüktü, göz kapakları, alt dudağı, hatta çenesi bile çok ağırdı ama yine de ve yine de.

'Parker ve Parker Abigail Rosen'ı Ağırlıyor' yazılı pankartlarla süslü büyük bir mağazanın önünden geçerken ekşi bir sesle, 'Hayırseverimizin önünde saygıyla eğilin,' diye ekledi.

Kuyruklu erkeklere ve enstrüman çalan rengârenk gece elbiseli kadınlara ayrılmış pencereler bile vardı.

"Yarın gece Peggy Parker'la tanışacaksın," dedi Hugo. 'Herbert Parker Hall kadar bodur ve kiremit kırmızısı bir yüzü var. Sanata patronluk taslamaya bayılır, patronluk taslamak önemli bir kelimedir. Rodney'den de pek hoşlanmıyor, çünkü Rodney onu iç çamaşırı bölümünde boynunda mezura asılı bir çömezken hatırlıyor ve Rodney de her zaman çeşitli kız arkadaşlarına iç çamaşırı almaya gidiyordu. Bu Peggy patronla evlenmeden önceydi. Şimdi RSO yönetim kurulunda ve hesaba katılması gereken bir güç, çünkü çok fazla para pompalıyor.

"Umarım orkestrayı o korkunç elbiseleri giymeye zorlamaz," diye ürperdi Abby.

Shaven Crown'un tel bir saç filesi tarafından yerinde tutulan sazdan bir çatısı ve soluk pembe duvarları vardı. İçerisi çoktan müzisyenlerle dolmuştu ve içten çukurlar, siyah kirişler, ortaçağ kıyafetleri giymiş barmaidler ve RSO'nun maskaralıkları ona fazla geldiğinde keşiş cübbesi giyen cefakâr bir ev sahibiyle doluydu.

Şöminedeki devasa turuncu odunlar yüzyıllardır için için yanıyormuş izlenimi veriyordu. Abby'yi üzerinde altın harflerle 'Liderin Koltuğu' yazan siyah bir bankın üzerine yerleştirdikten sonra Hugo sipariş vermeye gitti.

Abby'nin dikkati kısa süre sonra kahkaha sesleriyle dağıldı. Bank boyunca ilerleyip asılı duran bir çift udun arasından bakarken, Viking'in etrafının parlak mavi gözlü İkinci Korno ve prova sırasında yaramazlık yapan Birinci Trombon da dahil olmak üzere ahbablarıyla çevrili olduğunu gördü.

Viking, 'Kesinlikle suç işliyor,' diyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Birinci Trombon, bira bardağını boşaltırken.

"Biraz zor bir gün geçirdim," diye başladı Viking, "Zayıf Rosie ile öğle yemeği yedim, onun evine gittim ve iş yaptım, dışarı çıktım ve bahçeye giderken Şişman Rosie ile karşılaştım, bu yüzden onun evine geri döndüm ve ona yemek verdim.

"Bu sabah bu yüzden bu kadar neşeli görünüyordu," dedi İkinci Boynuz, *Independent*'tan başını kaldırarak.

"Sonra *Tristan ve Isolde*'ye hatırı sayılır ölçüde kendimi verdim," diye devam etti Viking. "Üç saat boyunca. Sürekli uyuyakaldım, Tanrım, çok yorgundum. Arabayla Rutminster'a dönmeyi başardım, yatağıma uzandım, uyuyakalmıştım ki omzuma dokunan buyurgan bir sesle uyandım. İçeride şöyle diyordu: "Bir şey unutmadın mı?" Sonra kahkahalar arasında ekledi: "Bu yüzden onu bu sabah glockenspiel'de ve Priddock, John Drommond ve L'Appassionata mavnalarında yeniden ağırlamak zorunda kaldım.

Hugo elinde kırmızı şarap şişesiyle barı geçerken, Viking onun kiminle yemek yediğini görmek için eğildi ve Abby'yi görünce hiç utanmadan kadehini ona doğru kaldırdı.

"Barın arkasındaki bütün kızlar imzanızı istiyor," dedi Hugo, "ev sahibi Bernie de sizinle fotoğraf çektirmek istiyor.

Hâlâ tanınmayı seviyor, diye düşündü kadehlerini doldururken.

"İçmemeliyim.

'Evet, kutlamak ve yemek için yapmalısın. İki biftek ve böbrek turtası yolda.

Hugo, Viking'in masasından bir kahkaha sesi daha yükseldikten sonra, "İşte Kelt Mafyası'nın çekirdeği, orkestranın vahşi adamları," dedi.

"Bu Blue Donovan, *Independent* okuyor. Sessiz biri, cidden iyi bir adam ve genellikle beş parasız çünkü ailesine çok fazla para gönderiyor.

Deny'deki ailesi. Çoğu gece bir caz kulübünde çaldığı için sürekli uyuyakalıyor.

"Çok çekici," diye düşündü Abby.

"Çok. Viking'in müzikal ve gerçek hayattaki mavi kapakları. Sang- froid'in altında, Viking oldukça nevroitik. First Horn'un ruhunda demir olmalı.

"Vay canına, bu harika görünüyor," diye bağırdı Abby, küçük tabağından altın sarısı böreği fışkıran biftek ve böbrek turtası, fırında patates ve brokoli önüne konduğunda. "Açlıktan ölüyorum.

"Biraz hardal alabilir miyiz Debbie?" diye seslendi Hugo.

"Fransız mı İngiliz mi?" diye sordu güzel barmaid.

Abby kirpiklerinin altından Hugo'ya yan yan gülümsedi: "Ben her zaman Fransızcayı tercih ederim. Cesaretlendiğini hisseden Hugo, Kelt Mafyası'nı anlatmaya devam etti. Blue'nun yanında Birinci Trombon Dixie Douglas oturuyor. Kaslı bir adam

Korkusuz bir Glasgowlu olan Dixie, kuzeyli bando soyundan geliyor - çelik dudaklı - tromboncu olarak hafif görevleri ona içki içmek, içki içmek ve yaramazlık yapmak için oldukça fazla zaman veriyor. Ona dikkat etmelisin, Abby. O bir bela.'

'Zaten öyleydi,' dedi Abby. 'Bu çok güzel. Hamur işlerini yememeliyim ama yiyeceğim.

"Son olarak, kumral saçlı Clark Gable'a benzeyen bıyıklı adam, Üçüncü Trompet Randy Hamilton, baraka odası geçmişinden gelen bir başka korkusuz cehennem zebanisi. Randy içki içmediği ve çapkınlık yapmadığı zamanlarda enerjisini golf handikapını geliştirmeye ve sololar sırasında kıpkırmızı olduğu için "Carmine" Jones lakabıyla anılan Birinci Trompet Charles Jones'tan nefret etmeye harcıyor.

"Carmine, fark etmişsinizdir, bu sabah sırf Viking'i kızdırmak için Juno'ya sataştı, çünkü Kelt Mafyası'ndan nefret ediyor ve orkestraya katıldığından beri Juno'yu yatağa atmaya çalışıyor ve Viking'in önce davranmasına çok kızıyor. Duruşmaya gelen her güzel kıza asılır. "Eğer benimle yatarsan, sevgilim, aletimle birlikte iyi sözler söyleyeceğim." O çok, çok kötü bir iş parçası.

"Hem Randy hem de Dixie evli ve eşleri İskoçya'da yaşıyor, bazen hafta sonları yanlarına gidiyorlar. Bunun dışında göl kenarında Bordello olarak bilinen bir evde Blue ve yakın zamana kadar Viking ile birlikte yaşıyorlar. Hepsi bu kadar.

"Teşekkür ederim Hugo," dedi Abby ciddiyle, güzel bir garson kızın Kelt Mafyası'na bir tepsi çoban pastası götürmesini yarı izleyerek. 'Bu senin için çok önemli

Şefler müzisyenleri hakkında mümkün olduğunca çok şey öğrenmelidir.

"Evet, evet." Hugo hafifçe gülümseyerek bir parça tereyağını çıkardı ve patatesinin üzerine bıraktı.

"Kanada'dan ne zaman ayrıldınız?" diye sordu Abby.

Hugo ona anlatmaya başladı ama hemen Abby'yi kaybetti çünkü iri siyah bir collie, Viking ve Blue'nun arasındaki bank koltuğuna atlamış, yakasına kırmızı bir kâğıt peçete sıkıştırmış ve kendi tabağındaki çoban böreğini yemeye başlamıştı.

"Kim o?" diye sordu Abby şaşkınlıkla.

"Bay Nugent.

"Lanet olası aptal isim.

"Başının üst kısmındaki kürk çok ağırdı ve sürekli olarak ortadan ikiye ayrılıyordu, bu da biraz ağdalı bir tavırla birlikte ona Viktorya dönemi bakkalı görünümü veriyordu, dolayısıyla Bay Nugent. Viking onu yavruluğundan beri besliyor.

Habersiz Abby'nin bardağını dolduran Hugo, kadife kalçasını onunkine bir milimetre kadar yaklaştırdı.

"Nugent sık sık Viking'in arabasında uyur, bu da genel koku ve dağınıklığa katkıda bulunur. Ayrıca mesai sonrası Celtic Mafia'yı toplar ve mola sırasında çay kuyruğunda korno bölümü için her zaman ilk sırayı alır.

Abby, Hugo'nun kalçasını kendi kalçasında hissetmemişti bile, çünkü Viking bir içki daha almak için bara doğru yürümüştü. Deri ceketinin, çıkık poposunu ve uzun, kaslı bacaklarını vurgulamak için kısa kesildiğini fark etti.

"İyi durumda," diye Hugo'ya döndü. "Spor yapıyor mu?"

"Sadece bir sonraki yatağını nasıl alacağını düşünüyor.

Egzersizini bu şekilde yapıyor. Bay Nugent yerde sürünerek efendisinin topuklarına ulaştı. "Köpeklerin buraya girmesine izin verilmeyordur herhalde?" diye haykırdı Abby.

"Değil ama Bernie Nugent'i yasakladığında tüm Kelt Mafyası Old Bell'e iltica etti ve bar gelirleri yarı yarıya azaldı, bu yüzden Nugent'e tekrar izin verildi. Sonuç olarak Juno köpeklerle katlanamıyor, Viking'le arasının açılmasına neden olacak şey de bu. Juno içeri girerken, "Şeytan'dan bahsediyoruz," diye ekledi.

Üzerinde kabarık, uçuk pembe bir eşofman vardı. Sarı saçları uçuk pembe bir kurdeleyle arkadan bağlanmıştı. Yüzü de buna uygun olarak yabani bir gül gibi narince kızarmıştı. Daha güzel olamazdı.

Viking'i dudaklarından öptükten, bir içkiyi reddettikten ve küçük bir çocuk için yer olup olmadığını sorduktan sonra kendini Blue ve Viking'in arasına yerleştirdi.

"Neler yaptın?" dedi Dixie küçümseyerek. 'Aerobing mi, jogging mi, yoga mı, yoğurt mu yoksa aromaterapi mi?

Kelt Mafyası'nın geri kalanı gibi Dixie de Viking'in kendisini çekip almasını kıskanmakla Juno'nun Viking'i ilhak etmesini kıskanmak arasında kalmıştı.

"Spor salonuna gittim," dedi Juno, "ve banka müdürümü görmeye gittim. Bana bir bardak şeri verdi.

"Benimki bana karşılıksız çek veriyor," dedi Randy kasvetle.

"Çayımızı da ben aldım, birinin alması lazım. Juno'nun fare orkestrası gibi cırtlak bir sesi olmasına rağmen, mavi-yeşil gözleri damıtılmış fiyort suyu kadar soğuktu.

"Güzel eşofman," dedi barışçı Blue.

"Parker ve Parker'ın Çocuk Bölümü'nden aldım ve bize iki pirzola aldım," dedi Juno, yeniden doldurulmuş bira bardaklarına onaylamayan bir ifadeyle bakarak.

Dixie, Nugent'ın siyah kürkünü karıştırdı. "İyi ki yaşlı çocuk çoban pastası stoklamış.

'Köpeklerin günde sadece bir öğüne ihtiyacı var,' diye tersledi Juno. 'Geri dönmeliyiz. Bir greyfurt ve biraz süzme peynir almam gerekiyor.

Randy, 'Vay canına, patlayacaksın,' diye alay etti.

"Viking'in yeme alışkanlıkları şok edici. Juno güzel dudaklarını büzdü, sonra Marcus kapıdan hızla girince gözleri büyüdü. Ölümcül derecede solgun, gözlerinin altı morarmış ve çılgınca hırıldıyor olsa bile çok güzeldi.

"Abby sevgilim," diye soludu, "çok üzgünüm, beş dakikalığına otel yatağında sızmışım, sonra bir baktım saat ikiye çeyrek var. Sen iyi misin?

"Öyle görünmüyor muyum?" dedi Abby içtenlikle. "Repertuarın inceliklerini tartışacak birine sahip olmak harika bir şey.

Peki ben son iki haftadır ne yapıyordum? diye düşündü Marcus.

Biraz sert davrandığını düşünen Abby, Hugo'ya ekledi: "Marcus harika bir piyanisttir.

"Yarın akşam Çaykovski'de seni kullanabiliriz," diye homurdandı Hugo.

"Kim oynuyor?" dedi Marcus.

"Rodney'nin Anthea Hislop adında, 'Hisloppy' olarak tanınan bir ahmağı - çok acelecidir. Hugo Abby'ye sırtıttı. "İkiniz aynı gecede olunca, orkestra her tarafa "Ban the Bimbo" afişleri yapıştıracaktı.

H.P. Hall.' Sonra Abby'nin öfke dolu yüz ifadesini görünce aceleyle ekledi, 'Ama sen sürtük değilsin tatlım. Bugün harikaydı,' dedi Marcus'a.

Abby ciddiyle, 'Çaykovski'yi çalmanın gerçekten devrimci bir yolunu bulmak istiyorum,' dedi.

Hugo, "Kornoların başlangıçta splat-two-üç yerine akortla girmesini sağla," diye önerdi, "ve Hisloppy'nin ara sıra orkestrayla aynı tempoda çalmasını sağlamaya çalışabilirsin.

YİRMİ İKİ

Konser öncesi yaşananlar oldukça tedirgin ediciydi. Anthea Hislop'un piyanist olarak felaket olduğu kadar kıvrımlı olduğu da ortaya çıktı. Bu durum Abby ile provaları renklendiren ancak Abby'yi derin bir kasvete sokan birkaç atışmaya neden oldu. Anthea, Shepherd Denston'ın en başarılı sanatçılarından biri olduğu için Howie Denston onu, Abby'yi, Marcus'u ve RSO'nun genel müdürü Mike Carling'i akşam yemeğine götürmek için Londra'dan arabayla gelmek konusunda ısrar etti.

Marcus, Howie'nin Rannaldini'den sonra tanıdığı en korkunç adam olduğunu düşünüyordu. Londra'daki en acımasız menajer olduğu iddia edilen Howie, kısa boylu, tombul, beyaz yağlı bir yüze, küçük siyah gözlere, alnına öpücük kıvrımı şeklinde düşen siyah saçlara ve iri kadın sanatçılara yaranmak için saksı çiçekleri taşımaktan çok uzun kollara sahipti. Açıkça görülüyordu ki müzik umurunda değildi ve tıpkı babası gibi sadece anlaşılmadan tahrik oluyordu. Abby ve Anthea'nın birbirlerini tamamen görmezden geldikleri çok yapışkan bir akşamda Howie'nin tek kurtarıcı özelliği, cep telefonu ile gevezelik etmediği zamanlarda durmadan kendinden bahsetmesiydi. en azından sohbeti devam ettirdi.

'Benim kesinlikle özel hayatım yok. Ben sadece müşterilerim için varım. Cep telefonum hiç kapanmaz.

Belli ki Londra dışına seyahat etmenin büyük bir imtiyaz olduğunu düşünüyordu ve her an yaban domuzlarının restoranı basmasını bekliyor gibiydi.

Neredeyse hiçbir şey yemeyen Mark Carling, ana yemekten sonra zona olan karısına bakmak için ayrıldı. Howie faturanın yaklaştığını görünce, şükürler olsun ki havada süzülen bir limuzine atladı ve en ünlü müşterisi Hermione Harefield ile kahvaltıda buluşmak üzere Londra'ya geri döndü.

Howie'nin Maida Vale'de kanal üzerinde beş odalı bir evi vardı ve yılda en az dört yüz bin sterlin kazanıyordu. Yirmi üç yaşından bir gün bile büyük değildi.

Vampirlik yapacak kimse olmadığı için canı sıkılan Anthea kısa bir süre sonra ortadan kayboldu. Bunun üzerine Marcus kendini kaybetti.

'Temsilciniz tanıdığım en iğrenç küçük adam. Domuz gibi cahil ve lanet bir gömlek hırsızı.

"Marcus," dedi Abby dehşete kapılarak, "sana ne oldu böyle? Büyük randevusu olan benim, değil mi? Bu tür şeyler duymak istemiyorum. Howie tam bir güç merkezi.'

"Güç bungalovu demek istiyorsun, iğrenç küçük adam.

Ertesi sabah saat altıda Howie'den gelen bir telefonla uyandığında da Marcus'un tavrı değişmedi.

"Selam, tatlı çocuk, Tanrı aşkına, *Daily Mail*'i Abby'den uzak tut.

Hermione'nin Rannaldini'nin Helen'le evlenmesine duyduğu öfke, *The Scorpion*'da Abby'nin Helen'in evinde kalması ve dolayısıyla Rannaldini'nin himayesinde olmasıyla ilgili bir haberle daha da artmıştı. Hermione intikam için Lynda Lee-Potter'a bir röportaj vermişti. *Abby Rosen'in, sevgilisi uçak koltuğunu sarı güllerle doldurduğu için bileklerini nasıl kestiğini.*

"Kahrolası Hermione," diye bağırdı Marcus. "Bu ne cüret. "Bu kadınların hepsi aynı.

"Hermione Abby'ye hiç benzemiyor, o senin müşterin, onu kontrol etmelisin.

Ama Hermione daha önemli bir müşteriydi, Anthea da öyle. Abby bu akşamı kolayca bombalayabilirdi.

'Gitmem gerek Tiger, basın toplantısında görüşürüz, sakın unutma. Abby'den *mektup* var.'

Abby prova yapmakla meşgul olduğu için *Mail*'i görememişti ama Rutminster'a akın eden medyanın geri kalanı haberi okumuştı. Hepsi de Abby'ye Christopher ya da intihar girişimi hakkında soru sormayacaklarına söz vermişlerdi ama birkaç saniye içinde *The Scorpion*'dan Beattie Johnson ayağa kalktı.

'Christopher Shepherd sana bu kadar acı çektirdiyse, onlara patronluk taslayabilmek için orkestra şefi olarak ona ve genel olarak erkeklere sırtını dönmüş olmuyor musun?

Abby hemen gözyaşlarına boğulmuş ve hışımına dışarı fırlamış, ortalığı birbirine katmıştı.

En azından program, ön yüzünde Abby'nin yeni ve güzel bir fotoğrafı ve RSO için daha da güzel olan seksen sayfalık banka, araba, kredi kartı, giysi, mücevher ve makyaj malzemesi reklamlarıyla muhteşem görünüyordu. Ayrıca güzel ve ılık bir geceydi. Kuşlar hâlâ ötüyordu, güneş turuncu-pembe bir parıltıyla yeni batmıştı ama Abby geldiğinde ay, herhangi bir sembolizmle mücadele etmek için Blackmere Ormanı'ndan yükseliyordu. H.P. Hall'un etrafındaki parkın bir santimini bile göremediği için memnundu. halıları ve piknikleriyle seyirciler.

Bir flaş patlaması oldu, polis tezahürat yapan heyecanlı kalabalığı durdurdu ve işte orada, Abby'nin sevinci ve rahatlaması için, Rodney gülümsüyordu, yakut gibi parlıyordu ve geniş göbeğine bir yılan kemeri genişliğinde gömülü gümüş ve siyah kuşağıyla ön kapıda bekliyordu.

"İyi akşamlar Üstat," diye elini dudaklarına götürdü. 'Ne kadar korktuğunu görmelerine izin verme,' diye fısıldadı. "Son derece sansasyonel görünüyorsunuz.

Abby'nin kısa saçları solgun yüzünden geriye doğru taranmıştı. Tek makyajı, turmalin gibi parlayan hipnotik gözlerinin etrafındaki göz kalemiydi. Maharishi etkisi, gece mavisini ipek pantolonu ve boynuna kadar iliklenen yakasız uzun ceketle daha da artmıştı. Hiç mücevher takmıyordu, tek anlamsızlığı siyah süet ayakkabılarının üzerinde parıltıyan pırlanta tokalarıydı. Cebinde kötülükleri savuşturan Rupert'in gümüş sarımsağı vardı.

'Hyde Park'taki Pavarotti'den bu yana böyle bir katılım olmamıştı,' Rodney onu şefin odasına götürdü. "Sevgilim, çok gurur duyuyorum.

Mark Carling içeri girerken Abby, "Sadece iki kafam olup olmadığını görmeye geldiler," dedi.

"Harika görünüyorsun, Maestro. Ne halt edeceğiz Rodney? İki yüz tane fazla basın mensubumuz var ve onları oturtacak yerimiz yok.

Abby umutsuzca gevelediği dişlerinin arasından, "Birkaç çit dakin," diye önerdi, "üzerinde oturmaktan en çok hoşlandıkları şey bu.

Ellerini müziğe göre hareket ettirerek kafasının içinde *Oberon*'un içinden geçmeye başladı. Viking'in açılış solosunu yaylılar izledi, sonra flütlerdeki o tüyler ürpertici aşağıya doğru salınım, sonra boşluk. Sonrasında ne olduğunu hatırlayamıyordu.

Panik içinde Rodney'e döndü.

"Sanırım bir skor kullansam iyi olacak.

"Sevgili çocuğum, geri gelecek, rahatla. Eline bir kadeh şampanya tutuşturdu. "Sinirlerini yatıştırır.

Sonra, Anthea'nın soyunma odasından bir saniyeliğine kaçan Howie tarafından bölündüler.

"İyi şanslar evlat, uğruna ölünecek gibi görünüyorsun. "Basın toplantısı için üzgünüm.

'Unutun gitsin. Kalp kırıklığı ve intihar girişiminden kurtulmuş olmanız kamuoyunda sempati yaratıyor'.

Rodney buz gibi bir sesle, "Çık dışarı, Howie," dedi.

Bir kapı daha çaldı. Gelen Hugo'ydu, şık ve göz alıcı bir frak giymişti. Old Bell'e iki düzine kırmızı gül yollamıştı, 'Sürtük *olmayana*', bu Abby'yi güldürmüştü, şimdi de, 'Hazır mısınız, güzel Maestro?

Abby konuşamadan başını salladı.

"İyi şanslar. Hugo büyük alkışlar arasında kemanını havaya kaldırarak platforma çıktı. Çok popülerdi.

"İyi şanslar. Marcus Abby'ye hızlı bir öpücük verdi. Onun için çok heyecanlıydı, dışarıda parkta kalacaktı.

Salon Buenos Aires'tekinden daha doluydu. İzleyicilerin çoğu ve tüm basın, dramatik bir kariyer değişikliğine sıklıkla eşlik eden kamuoyu önünde küçük düşürülmeye hazırdı.

Abby bir an panik içinde platformun kenarında durakladı, sonra döndüğünde gülümseyen Rodney'i gördü; pembe, kel kafası çıplak ampulün altında parlıyordu ve ona bir öpücük kondurdu. Abby gümüş sarımsağına dokundu, sonra da parktaki kalabalığın coşkulu alkışları arasında ışığa doğru ilerledi. Hugo ile el sıkıştı.

"Cesaret, mon amie.

Sonra Abby kendini gülümsemeye ve seyircileri selamlamaya zorladı, avuçların avuçlara çarparak çıkardığı, ateş mangasına çok yakın olan manik sesleri dinledi.

'Kerist, o muhteşem,' dedi Mavi.

"Imran Khan'ın tonları," diye kabul etti Viking, "ya da Edwina Mountbatten'in karşı koyamayacağı bir şey.

Abby, sarı saçlarıyla siyah ipekler içinde büyüleyici bir görünüm sergileyen Çelik Elf'i fark etti ve sonra kendinden emin bir şekilde ona gülümseyen Viking'e baktı. Onun başını sallaması üzerine boynuzunu dudaklarına götürdü.

Abby sopasını kavradı, nağmeler masal diyarındaki bir asa gibi yükselip alçaldı ve sanki sihirli bir değnek değmiş gibi notalar koyu yeşil derinliklerden süzülüp çıktı

Oberon'un ormanından. Sonra bir alkış çığı üzerine düşp onu yeryüzüne geri getirene kadar hiçbir şey hatırlamadı.

Uvertür boyunca tamamen kontrolü elinde tutmuş, müziğın kendisi olmuş, güzel vücudu lacivert ipeğın içinde deniz yosunu gibi dalgalanmıştı. Kolunu her kaldırdığında sol bileğindeki acımasız yarayı fark eden orkestra, bu gecenin onun için ne kadar önemli olduğunu anlamış ve hayatları buna bağıymış gibi çalmışlardı.

Tchaikovsky daha az başarılıydı. Abby'nin kürsüsü öne doğru itilirken ve Steinway, akşam yemeğı ceketleri içindeki sahne görevlileri tarafından sahnenin ortasına taşınırken, Birinci ve İkinci Kemanlar ayağı kalkıp geri çekilmek zorunda kaldılar ve "Kanlı konçerto" diye mırıldandılar.

Müzik sehpaları ve sandalyeler yeniden düzenlendikten sonra Hugo piyanoda bir A vurdu ve orkestra gönülsüzce yeniden akort ediyormuş gibi yaptı. Konçertolardan nefret ederlerdi. Solistler ilgi odağı oluyor, özellikle piyanistler söz konusu olduğunda orkestranın yarısını gizliyor ve koşulları daha da sıkışık hale getiriyordu.

Ancak Anthea, Old Bell'deki süitindeki kanepeden koparılmış gibi görünen püsküllerle dolu, yalıçapkını mavisini ve altın sarısı brokar elbisesiyle platforma çıkarken çoğ yüzünü asmakta zorlandı. Ardından, geç saate kadar kalıp kurdelesini bitmiş eski bir Remington'a on beş sayfalık bir rapor yazması istenen bir sekreterin öfkesiyle piyanoya saldırdı. Tek dram, mavi damarlı büyük göğüslerinden birinin yumuşak mobilyalarından fırlayıp ikinci kemanların müdürünün gözüne çarpıp çarpmayacağıydı.

"Bu duyduğum en kötü piyanist," diye bağırdı Abby hışımına şefin odasına dönerken.

"Sus sevgilim. Rodney çok utangaç bir tavırla elini kızın ağzına kapattı. *"Mea culpa, mea culpa,* onu işe aldığımında sarhoş ya da çok yorgun olmalıyım; muhtemelen ikisi de.

"Her şeyi boks eldivenleriyle oynadı. Abby öfkeyle Rodney'nin elini çekip kopardı.

'Seyircilerin hiçbirini fark etmemiş olacak ve fark edenler de itidalinize hayran kalacak. Dinle, hala alkışlıyorlar.'

Rodney ona bir kadeh şampanya uzattı.

'İçki istemiyorum, *Heldenleben* için aklıma ihtiyacım var. İçeri gelin. Perişan bir Mark Carling'di.

"Teşekkürler Maestro, muhteşemdiniz. Sonra Rodney'e dönerek, "Solist berbattı, berbat. Ona nasıl yer ayırtabildik?

Rodney kibarca, "Bir ihbar almış olmalısınız," dedi, "Sanat Konseyi'nin kadınları nasıl sevdiğini bilirsiniz. Her neyse, beş kez geri çağrıldı; o kadar da kötü olamaz.

"Sadece elbisesinin altına bakmak istedikleri için," diye tersledi Abby. "Dürbünü olan herkes onun kıllarını görebilirdi.

En berbat performanstan sonra bile, yönetimin solisti ziyaret edip harika olduğunu söylemesi adettendir. Dürüst bir adam olan Mark umutsuzluk içindeydi.

'Yalan yere yemin etmeden ona ne söyleyebilirim Rodney? Özellikle de Howie denen pislik her kelimeyi kanıt olarak kaydederken.

Rodney Abby'ye göz kırparak, "Beni takip et," dedi. "Hemen dönerim, sevgili kalbim.

Saçlarından ter damlayan, her yeri ağrıyan Abby, Strauss'tan önce kafasını toparlamak için hızlı bir duş almak istiyordu ama Rodney Anthea'nın soyunma odasının kapısını açıp kapı aralığında duraklayarak kollarını açarken merakla oyalandı.

"Anthea, sevgilim," diye gürledi, "muhteşem kelimesi doğru *değil*.

"Çok zekice," diye mırıldandı Mark hayranlıkla, "bunu unutmamalıyım. *Muhteşem*, diye cep bilgisayarına dokundu, *doğru kelime bu değil*.

Anthea geçici olarak Rodney'yle meşgul olduğu için Howie dışarı çıkıp Abby'yi bir saniyeliğine ziyaret etmenin güvenli olduğunu düşündü.

Daha sonra partide işi başından aşkın olacaktı. Anthea ve Hermione onun tam zamanlı ilgisini isteyecekti, Abby de öyle ve *Oberon*'u duyduktan sonra Howie gerçekten seksi bir adam olan Viking'i kaydetmeye kararlıydı. Muhtemelen heteroseksüeldi ama Howie bunu öğrenirken çenesinin kırılmasına aldırmazdı.

Seyirciler artık geri çekiliyordu. Piyano gitmişti ve dikkatlerini Abby'den ve oldukça genişlemiş orkestradan uzaklaştıracak hiçbir şey yoktu. Çaykovski, eleştirmenlerin gözünde ona hiç de iyi gelmemişti. Kendini affettirmek için kırk dakikası vardı.

Her şey harika gidiyordu. *Ein Heldenleben* sona yaklaşıyordu. Nefesli çalgılar korkunç derecede huysuz ve uyumsuz eleştirmenler çıkarmıştı. "Ein Heldenleben

Savaş sahnelerinde bando o kadar gürültülü ve coşkuluydu ki, Strauss'u müzisyenler cennetinde uyandırmış olmalıydılar. Davullar sürekli gümbürdüyordu. Dört zil mükemmel bir uyum içinde çarpışarak çatışmaların sona erdiğini işaret etmiş ve Don Juan'ın boru sesi, cilve arayışıyla savaşlardan dönen savaşçı, parkta neşeyle yankılanmıştı.

Abby'nin saçları sırlıslıkmadı, yüzü sıcak ışıkların altında terden sırlıslıklam olmuştu. Çıplak kürsünün üzerinde hareket eden ellerinin gölgesini görebiliyordu. Bir şekilde, aşk düetinin pianissimo kontrastını daha da dokunaklı kılmak için devasa orkestrayı susturmalıydı. Kor anglais şimdi bir kuğu gibi zarifçe kulaç atıyordu. Parça boyunca Abby kendini, kadrans ve düğmelerden oluşan devasa bir gösterge paneliyle karşı karşıya kalmış bir pilot gibi hissetti. Uçağı büyük bir fırtınanın gök gürültüsü ve şimşeklerinden kurtulmuştu; şimdi değerli müzisyen yükünü güvenli bir şekilde yere indiriyordu.

Sonra, kornaları çalmaya başladığında, hiçbir şey olmadı. Tekrar denedi, yine olmadı. Dehşet içinde nefesi kesildi. Üç yıldır onu hiç yarı yolda bırakmamış olan sağ eline kramp girmiş ve onu tamamen hareketsiz hale getirmişti. Bu sabahki üç saatlik prova, ardından ayna karşısında üç saatlik alıştırma ve performansın tüm gerginliğinin ardından, sonunda kramp girmişti.

Birkaç saniye boyunca orkestra otomatik pilota ilerledi. Bir şeylerin ters gittiğini anlayan kor anglais kürek çekmeye devam etti, Hugo devralmaya hazırlanıyordu ki Abby sol eliyle sağ dirseğini tuttu ve tempoyu yeniden ayarlamak için bir, iki aşağı, üç sola, kısa dört ve beş geriye ve altı yukarı merkeze ve bir, iki aşağı hareketleri boyunca çekti.

Acı o kadar dayanılmazdı ki bayılacağını düşündü. Ama orkestranın sadece bir uyumsuz patlaması daha vardı; rüzgar uğuldadı, düşmanlar trompet çaldı, sonra kahramanın teması geri döndü, kornalar, baslar ve çellolar asil ve görkemli bir şekilde skalaya sıçradı ve aşk düetine geçtiler.

Dışarıdaki büyük ekranlarda, büyük kalabalık Hugo'nun şık, koyu renkli başını dinlemek için eğdiğini ve Viking'in son birkaç ölçü boyunca onları kandırırken daralan gözlerini şimdi gözyaşlarıyla parlayan Abby'nin yüzünden hiç ayırmadığını görebiliyordu. Ve onu yakaladığı gibi aniden, kramp eriyip gitti, solo kemanın enfes ninnisi kadar Viking'in karanlık, şefkatli cevabının doğaüstü güzelliği tarafından da yatıştırıldı.

İki kolunu da kaldırarak rotasına geri döndü, büyük uçağı maviliklere doğru indirdi ve piste sarsıntısız bir iniş yaptı.

O kadar rahatlamış hissetti ki, neredeyse Carmine Jones'u ve trompetlerini kahramanın temasını fortissimo yankılamaları için getirmeyi unutacaktı. Sonra rüzgâr ve üflemelilerden gelen güçlü bir çarpışma, son huzurlu, güven verici akora dönüştü - kahraman sonunda zafer kazandı, H.P. Salonu'nu ve dışarıdaki parkı ayağa kaldırdı.

Marcus büyük bir atkestanesi ağacının sert gövdesine yaslanmış, kendini tutuyordu; borçları, tanınmamışlığı, yalnızlığı, karşılıksız aşkı, Rupert'in düşmanlığı, hepsi tamamen unutulmuştu. Hayatında hiç bu kadar harika bir şey duymamıştı, özellikle de Çaykovski'nin korkunç bir şekilde katledilmesi neredeyse kalbini kırmıştı. Ah sevgilim, sevgilim Abby, ve sevgilim Aziz Cecilia ya da Polyhymnia ya da Euterpe, ya da müzisyenlerin kaderini kim yönlendiriyorsa, diye dua etti Marcus, aynı şeyin benim de başıma gelmesini sağla.

Altıncı geri aramadan sonra Bayan Priddock elinde kocaman bir demet kırmızı gülle sahneye çıktı ve eski numarasını uygulayarak, gözleri dolmuş, kendinden geçmiş Abby sopasının bir darbesiyle selofanı kırdı ve bir gülü Viking'e, diğerini de onu öpecek kadar yakınında olan Hugo'ya uzattı.

Bir dahaki sefere Rodney'le birlikte döndüğünde, Rodney büyük bir sevinç çılgılığı attı ve hemen seyircileri susturdu.

"Lordlarım, hanımefendiler, beyefendiler, müzisyenler, az önce bir kahramanın düşmanlarının üstesinden gelmesini anlatan ve çok güzel çalınan bir başyapıt dinledik. Orkestrasına göz kırptı ve bir 'bravo' yaylım ateşini tetikledi.

"Ama bu gece bir kahramandan bahsediyoruz," diyerek alkışları susturdu, "son üç yılda korkunç acılarla, zorluklarla ve kendinden şüphe duymakla mücadele etti, ancak bu gece güzel görüldüğü kadar muzaffer yeni bir kariyerle ortaya çıktı. Son bir kez sessizlik için elini kaldırdı. "RSO ile gurur duyuyorum ama bu gece Abigail Rosen'in gecesi. Bayanlar ve baylar, bir yıldız yeniden doğuyor.

YİRMİ ÜÇ

Soyunma odasına doğru kaçarken, eski günlerdeki gibiydi. İnsanlar onun geçmesine izin vermek için kendilerini duvara yasladılar, onu alkışladılar, bazıları elini sıkmak için uzandı, bazıları içinse şans getirmesi için ona dokunmak yeterliydi.

Howie kendinden geçmişti, onun etrafında pervane oluyor, her şeyden kendine pay çıkarıyordu. Anthea bir hiçti, onu Londra'ya geri götürecek limuzini bile alamamıştı. Onun yerine Abby'yi stilist taşınmadan önce İngiliz mini dizilerinde sıkça yer alan türden salaş, büyük bir evde verilen partiye götürdü. Orkestranın başkanı Lord Leatherhead'e aitti.

Hugo onu, "Tanrı aşkına onu şişe suyuna alıştırma," diye uyarmıştı. "Aile sloganını "Sonsuz Pınar" olarak değiştirdi.

Limuzin bir sığır ağlının üzerinden geçerken, Abby farlarda yanıp sönen bir lama ve birkaç öküz gördü.

Önce duş alıp üstünü değiştirmekte ısrar ettiği için o kadar geç gelmişti ki, Bay Nugent'in hâlâ orada olduğunu, kuyruğunu sallaya sallaya, terk edilmiş musakka tabaklarını bitirmek ve patlıcanları tükürmekle daha çok ilgilenen Springer Spaniel'lere kur yaptığını görünce rahatladı.

Howie, Megagram'ın partiyi finanse etmesine rağmen, Avrupa'daki plak yapımcılarının yarısının büyük Gürcü pencerelerinden içeri girerek ya da mutfak personeline rüşvet vererek partiyi basmış gibi görünmesine çok sevindi. Avrupa'daki menajerlerin yarısının da aynı şeyi yapmış olması ve şimdi Abby'nin etrafında çakallar gibi dönüyor olmaları onu daha az eğlendirmişti.

'Şerefsizler, şerefsizler, Megagram neden kapıya fedai koymadı? Ama seni tutmak için savaşmak zorunda kalacaklar, Kaplan,' dedi Abby'ye. "Sen benimle kal, zor soruları ben hallederim.

Orkestralar genellikle partilere davet edilmezler, çünkü çok sayıda orkestrayı ağırlamak gerekir, ancak bu gece potansiyel sponsorları etkilemek için göz alıcı ve iyi davrananlardan temsili bir seçki içeri alındı.

Orkestranın en yaşlı üyesi, Heifetz'in 1942'de yukarı yayla mı yoksa aşağı yayla mı başladığını söyleyebilecek, ama düne kadar Abby'nin adını bile duymamış bir kemancı olan Yaşlı Henry yanına geldi ve elini öptü.

"Neden müzisyen olduğumu çoğu zaman bilmiyorum.

Abby onunla konuşmak için can atıyordu ama Edith Spink Hanım tarafından hemen uçuruldu. İri yarı, tek yüzlü ve bir soğutma kulesi gibi belsiz bir vücuda sahip olan Edith, koyu kırmızı karanfili hemen yemek ceketinden çıkarıp Abby'ye sundu.

"Çok iyi bir gösteri, özellikle de Strauss. Anthea'nın kışına bir şaplak atılması gerekiyor. Dame Edith bunu yapmak istiyormuş gibi görünüyordu. 'Ama cesaretinizi korudunuz; RSO'yu çızmelerinin dışında çalmaya zorladınız, ki bunun için çok büyüdüklerini söylemek zorundayım. Gelip Cotchester'daki kız ve erkek çocuklarıma konuk olmalısın. Hugo'ya sahip olduğunuz için şanslısınız. *Heldenleben* gerçekten liderleri liderlerden ayırıyor. O küçük bücür Lionel Fielding çok korkunç bir hata yapardı.

"Çalışmalarına bayılıyorum," diye kekeledi Abby. 'Üniversitede hepimiz *The Persuaders*'a bayılırdık. Bir ara seninle orkestra şefliği üzerine konuşmayı çok isterim.

"Yemeğe gel," dedi Edith. Sonra gururla, neredeyse utangaç bir tavırla, sanki bir tekneyi görkemli başıyla öne doğru çekiyormuş gibi, arkasındaki yakışıklı, yüksek göğüslü kadına uzandı. "Ortağım Leydi Baddingham'la tanıştınız mı?

Basın her yerdeydi, Abby'nin zaferiyle ilgili yeni bir açı yakalamak için çaresizce herkesi çekiyordu.

"En son erkek arkadaşınız kim?" diye sordu kurnazca gülümseyen bir gazeteci.

Abby kibirli bir tavırla, 'Bunun benim şefliğimle hiçbir ilgisi yok,' dedi. 'Benim amacım insanların beni bir kadın olarak değil, bir sanatçı olarak değerlendirmeleri.

Gazeteci, Abby'nin dar deri pantolonunu ve vücudu saran sarı çorabını inceleyerek, "Elbette," dedi.

Tam bu sırada Anthea kıpırdanarak geçti, Randy Hamilton tarafından hararetle takip ediliyordu. "Anthea da aynı şeyi hissediyor mu?

"Kimse Anthea'yı bir sanatçı olarak göremez," diye tersledi Abby.

Bu arada Howie, Viking'in düğmesini iliklemişti.

'Günde yirmi dört saat çalışıyorum,' diyordu. 'Müşterilerimle evliyim, ancak size öğle yemeği ısmarlamak için programımda bir boşluk bulabilirim. Nasıl

"Gelecek hafta *Le Manoir aux Quat' Saisons* hakkında ne düşünüyorsunuz?" Celtic Mafia sarhoş oluyordu.

"Londra'daki en önemli ajana az önce defolup gitmesini söylediniz," diye Viking'i azarladı Blue.

'Zaman akıp gidiyor,' dedi Viking, kadehini garsona uzatarak. 'Ve sanatçıların ajanları çok uzun solukludur. Sence Rodney Abigail'le yatmış mıdır?

"Evet," dedi Dixie. 'Onun evinde yeterince durdu.

"Koyu kıvıll saçlı çocuk kim? Bir resim kadar güzel, gözlerini on dan hiç ayırmıyor.'

"Bu Marcus Campbell-Black," dedi Çelik Elf içtenlikle. "Çok hoş görünüyor.

"Bu her şeyi açıklıyor," dedi Dixie. "Faturalarını topluyor olmalı.

'Bu akşamdan sonra olmaz,' dedi Viking.

Strauss'un eleştirmenler hakkındaki karalayıcı portresini çürütmeye kararlı olan müzik basını, hem Abby'nin orkestra şefliğini hem de geçmişte çoğunlukla aşırı duygusal ve duygusallıktan uzak olmakla eleştirdikleri yeni basılan plaklarını övmek için birbirleriyle yarışıyordu.

Şimdi, çikolatalı rulatlarının üzerine duble krema dökerken, onu Jacqueline du Pré ile aynı kefeyle koyuyor, tutkusunu, lirizmini, harikulade çekingenliğini övüyorlardı.

Her vadinin yüceltilmemesi gereken Anthea tarafından alt edilmekten öfkelenen Hermione bu gece sarı Chanel takımının iki düğmesini iliklemişti. Ancak cebinde Rannaldini'den gelen umut verici bir not vardı:

*Carissima,
Aşkımız evlilikle mahvedilemeyecek kadar önemliydi. Hayatımı yönetecek ve seni tekrar kucaklamam için beni özgür bırakacak başka bir Kitty'ye ihtiyacım vardı.*

Rannaldini küçük Cosmo'nun babasıydı, diye düşündü Hermione, belki de onu affetmeliydi. Neyse ki Abby Lynda Lee-Potter'ın yazısını görmemişti ve coşku içinde Hermione'yi iki yanağından öptü ve *Hello!* tarafından kol kola fotoğraflarının çekilmesine izin verdi.

Bu durum Hermione'nin *Telegraph*'a, amatörler şeflik yapma şansı verdiği için RSO'ya ne kadar hayran olduğunu söylemesine engel olmadı.

"Edward Heath, Bournemouth Senfoni Orkestrası ile *Cockaigne*'i seslendirdiğinde de aynı şey olmuştu. Ona çok destek oldular ve

Seyirciler arasındaki sıradan insanlar da ayağa kalkıp aynı şeyi yapabileceklerini hissetmeye bayıldılar. Müzik halka götürülmeli, bir sonraki açık hava konserim Bu arada Birinci Korno'nun adını biliyor musunuz?'

"Tamam, hayatım," diye bağırdı Rodney, Abby'nin hayran halkasını görebilmek için bir kanepenin üzerinde sallanırken, "sadece kış bahçesine bakmaya gidiyorum. Aşağı inerek, bolca fuşya pembesi ruj sürmüş şehvetli bir esmerle kollarını birleştirdi.

Yolda Lord Leatherhead'in ofisinden geçmek zorunda kaldılar, Rodney başka bir kanepede Üçüncü Trompet'inin bir sarışını tatmin ettiğini fark etti ve onu geniş, sallanan Glaswegian poposuna vurarak seslendi: "Soldan devam et, soldan devam et, diğer taraftan kiminle karşılaşacağını asla bilemezsin. Sonra sarışının kim olduğunu anlamak için eğilerek ekledi, 'Merhaba Anthea hayatım, çocuklarımin seninle ilgilenmesine çok sevindim.

Rodney'yle birlikte kış bahçesine vardıklarında esmer kadın, "Patrick Leatherhead senin brass bölümünden bazılarını vahşi yaşam parkına koymalı," dedi.

Dame Edith, Leydi Baddingham, basın ya da daha da kötüsü Hermione tarafından annesinin evliliği hakkında sorguya çekilmekten korkan Marcus, Vietkong'un her an saldırmasını bekleyerek devasa bir bambu bitkisinin arkasına gizlendi. Yaprakların arasından bakınca Abby'nin etrafının hâlâ hayranlarıyla çevrili olduğunu görebiliyordu, halkalı ay yine kötü hava koşullarından önceydi. Kendi çaresiz yoksulluğunun ve Abby'nin yeniden şöhrete kavuştuğunun acı verici bir şekilde farkındaydı. Artık hayatından çıkabilirdi.

"Merhaba, sevgili oğlum. Rodney, fuşya pembesi rujunu siliyordu. "Abby iyi iş çıkarmadı mı?

"Fevkalade.

Rodney, "Kanadı kırık bir karatavuğu kurtarmaya benziyor," diye gözlemledi. "Onu sağlığına kavuştururken ne kadar düşkün olursanız olun, onu serbest bırakmak zorundasınız ve hayatta kalıp geri dönmesini ummalısınız.

Marcus irkildi. Yaşlı tampon sandığından daha anlayışlıydı.

"On günlüğüne uzaklardayım," diye ekledi Rodney. 'Ama döndüğümde beni ara ve gelip benim için oyna. Gidip sevgili Norma Major'la konuşmalıyım.

Abby ayakta ölüyordu, sarhoştı, çünkü kahvaltıdan beri bir şey yememişti, sadece adrenalinle çalışıyordu. Şöhretin iyi yanı partilerde asla kendi kendinize konuşmamanızdı, kötü yanı ise sadece sizinle tanışmış olmakla övünmek isteyen insanlarla konuşma eğiliminde olmanızdı, ilginç olanlar genellikle çok utangaçtı.

RSO'nun icracı olmayan bir yöneticisi ve High Street'teki Parker and Parker'ın başkanı olan Peggy Parker, bütün akşam Abby ile tanışmak istemişti.

'Bu keyifli konser için sana teşekkür etmeliyim Abigail. Kıyafetiniz tam yerindeydi, çok zevkli ve duruma uygun olarak abartısızdı.

Binlerce gümüş payete bürünmüş, makyajla ağırlaştırılmış, şişman burunlu, küçük gözlü Bayan Parker, Estée Lauder'da bir öğleden sonra geçirmiş bir su aygırına benziyordu. Abby'yi, devasa cüssesinde bir şekilde kıvrımlar yaratan korselere benzer bir zırh takımına sabitleyerek saldırıya geçti.

'Ama bir dahaki sefere Rutminster'a döndüğünde Abigail, umarım podyumda gece kıyafetlerimizden birine yer verirsin. Hatta senin için yeni bir renk yaratmayı bile düşündüm, Podium Pink adında açık bir seraz. Seni serazın içinde görebilirim.

Ve seninle cehennemde görüşeceğiz, diye düşündü Abby, gümüş sarımsağını parmaklarken.

Kendini Canterville Hayaleti gibi kapana kısılmış hissediyordu. Howie, Bayan Parker'ın arkasında, onu bir başkasını etkilemeye götürmek için çaresizce oradan oraya zıplıyordu. Tchaikovsky'nin yavaş bölümünde o kadar zarif çalan Birinci Flüt Peter Plumpton'la konuşmak ya da Hugo'yla konserin üzerinden geçmek isterdi. Ama Hugo politik bir hayvandı ve tüm plak yapımcılarıyla sohbet ettikten sonra şimdi de Dame Edith'le derin bir sohbe dalmıştı. Her neyse, Abby aslında sadece Viking'le konuşmak istiyordu. Sarı kafasını tavuskuşu mavisi duvar kâğıdında görebiliyordu ama bütün akşam olduğu gibi Viking de kuşatılmıştı ve sabah ilk iş oradan ayrılacaktı. Ve kahretsin, Hugo, Edith Hanım'dan kurtulmuş ve sol tarafa doğru ilerliyordu.

Sonra, mucizevi bir şekilde, sanki özlemiyle mıknatıslanmış gibi, Viking etrafına baktı, kibarca olduğundan biraz daha uzun süre baktı ve sonra gülümsedi. Abby konser sırasında kramp girdiği gibi yorgunluğunun ve depresyonunun da yok olduğunu hissetti. Viking neredeyse belli belirsiz bir şekilde başını sağ taraftaki üzerinde 'Özel' yazan kapıya doğru salladı.

"Tuvalete gitmeliyim," diye mırıldandı Abby. "Tanıştığımıza memnun oldum, Bayan Parker.

Viking'i bir kütüphanede, sinek balıkçılığı üzerine bir kitap okurken buldu, Bay Nugent arkasındaki koyu yeşil şamdan kanepeye uzanmıştı.

"Aferin," dedi usulca. 'Bu, bir müzisyenin verebileceği en büyük iltifat olan, hiçbir şey için yapmayacağım bir konserdi.

Abby kızardı. "Sen de harikaydın.

Viking onun ne kadar yorgun görüldüğünün farkındaydı ama yapışan altın rengi çorabın gözlerinin parlak sarısını nasıl ortaya çıkardığını, göğüslerine ve düz göbeğine nasıl baştan çıkarıcı bir şekilde yapıştığını ve elinin siyah deri pantolonun içinden bacaklarının arasına doğru nasıl gitmek istediğini fark etti.

"Nigel Dempster az önce bana kadın olarak görülmek istemediğini söyledi," dedi alaycı bir tavırla.

"Basının sadece benim seks hayatıma odaklanması anlamına geliyorsa hayır. "Tabii, tabii. Aşk düetinden hemen önce ne oldu?" "Kramp girdi, sopa elim tutmadı.

Viking onu boş yere eline aldı ve içinden binlerce volt geçti.

'Zavallı küçük el, muhtemelen soldakinin gördüğü tüm ilgiyi kıskanmıştır. Dublin'de zihinsel engelli bir kız kardeşim var. Çok güzel bir kız ama herkes onunla o kadar çok ilgileniyor ki, kardeşleri bazen kendilerini ihmal edilmiş hissediyorlar.

Abby'nin diğer elini tuttu, yara izini incelerken onu kurnazca yanına çekti.

"Bu nasıl gidiyor?

"Bilmiyorum," diye iki elini birden çekti Abby. "Bu konuda konuşamam. Çok istemesine rağmen.

"Hugo'yu izlemek cehennem azabı gibiydi," dedi Viking nazikçe.

'Kahretsin,' diye itiraf etti Abby. 'Tekniği ölmek üzere ve çok güzel bir sesi var, tamam mı? Ama dramadan yoksun, değil mi? Başlangıçta ne kadar çirkin davranırdım ve sonunda ne kadar tutkulu ve şefkatli bir şekilde vazgeçerdim diye düşünüp durdum.

"Abby'ye adanmış," diye mırıldandı Viking.

Utanarak, gözyaşlarına boğulmak üzereyken ona baktı, sert, zayıf çenesindeki koyu renkli sakalları, ağızlığına (ah şanslı, şanslı ağızlık) uzun süre bastırıldığı için hafifçe kızarmış ve morarmış büyük gülün dudakları, kalkık burnunun geniş burun deliklerini, yüzünü yavaşça araştıran uzun, spekülatif gözlerin üzerindeki koyu altın kirpik yelpazesini fark etti.

"Ah evet, tatlım," dedi usulca.

Bay Nugent koltuktan fırlayıp kapıdan çıkarken Abby yerinden sıçradı. "Nereye gitti?"

'Kalbinin atışını duymuş olmalı. Nugent gök gürültüsünden korkar.'

"Değildi!" dedi Abby şaşkın ve kızgın bir şekilde. 'Nasıl varsayımda bulunursun? Bu çok saçma. Panik onu nezaketsiz yapmıştı. "Her neyse, senin sadece bir aygır olduğunu söylüyorlar.

"Elbette, bu yüzden seni zorluyorum.

O kadar rahat bir gülümsemesi vardı ki, onaylandığından o kadar emindi ki. Abby boynundaki gümüş madalyonun içinde Juno'nun bir resmi olup olmadığını merak etti.

"Bayan Parker tarafından tuzağa düşürülmek kötü şans," dedi Viking. 'Korselerini çok zorluyor. Blue ve ben Balina Kemiğini Kurtarmak için bir imza kampanyası başlatmayı düşündük.

Abby güldü, rahatlamıştı ama konunun değişmesinden dolayı hayal kırıklığına uğramıştı. "RSO için çalmak eğlenceli olmalı," dedi yan odadan gelen tarzan ulumalarını duyarak.

"Sayılır," diye taklit etti Viking onu. 'Hiç para kazanmıyorsun. Aradaki fark, eğer bir banka müdürüyseniz ve bir müşterinizle el ele yakalanırsanız, kovulursunuz. Burada ise İkinci Fagot, H.P. otoparkında on beş yaşında bir kızla yatarken yakalanırsa-'

"Ya da alet odası," dedi Abby sert bir sesle.

Ya da gösterge odası. Rodney sadece "Hangi araba? Nerede o? Aksiyonun bir parçası olmak istiyorum."

'Kim benim adımları boş yere kullanıyor? En sevdiğim iki insan. Rodney kollarını her ikisinin de omuzlarına doladı.

Cehennem, cehennem, cehennem, diye düşündü Abby.

"Kendimi çok mu zorluyorum? Rodney karşısındaki aynada kendine bakarak kaşlarını çatı.

"Neler yapıyordun?" diye sordu Abby, gömleğinin her tarafındaki fuşya pembesi ruju fark ederek.

Onun karnına bastıran Abby ve Viking birbirlerine baktılar. "İşte buradasın Rodney, sonunda sana yetiştim.

Mark Carling perişan görünüyordu, hemen ardından Nugent dudaklarını yalıyordu.

"Repertuvar konusunda sizi sıkıştırabilir miyim? Önümüzdeki Mart için bir Haydn/Stravinsky festivali planladığımızı biliyorsun. *Bahar Ayını* henüz alınmadı. Sadece merak ediyordum.'

'Canım oğlum, bunun ilk barını bile yapamadım, biliyorsun o büyük orkestra şeylerinde işe yaramazım. Juno sevgilim, her saniye daha da güzelleşiyorsun.'

Çelik Elfti.

Juno soğukkanlılıkla, "İşte buradasın Victor," dedi. "Kanepeden in, Nugent.

Nugent koltuktan kayarken, Viking de Rodney'nin kucağından kaydı.

"Yorgunsun, tatlım. Sesi nazik ve şefkatliydi. "Birazcık.

"Seni eve götüreceğim.

Kolunu Juno'nun omuzlarına doladığında, Juno Oberon'un perilerinden biri kadar küçük ve narin görünüyordu.

"İyi geceler, Mark. Tebrikler Maestro,' Viking Abby'ye başıyla selam verdi. "Döndüğünde görüşürüz Rodney.

Dışarı çıktıklarında Juno'nun saçlarına bir öpücük kondurduğunu gören Abby, karnına tekme yemiş gibi hissetti.

"Neden boynuna o lanet madalyonu takıyor?

Rodney, 'Kuzey ve Güney İrlanda'nın karışmış topraklarını içeriyor,' dedi.

"Seni sponsorlarımızdan bazılarıyla tanıştırebilir miyim acaba Abby?" diye sordu Mark çekingen bir tavırla.

Bir sonraki an, "Seni sabah ararım, Viking," diye bağırarak Howie odaya daldı.

"Hangi cehenneme gittin sen?" diye azarladı Abby'yi. 'Lockton Records'tan Sir Larry Lockton'la tanışmalısın. Japonlardan büyük miktarda para aldılar.

Ama her şey birden Abby için çok fazla gelmeye başlamıştı.

"Senden tek istediğim," diye gözyaşları içinde Howie'ye yalvardı, "Christopher'a bu akşam iyi iş çıkardığımı söylemen. Ve odadan kaçtı.

Marcus sonunda onu insanların eşyalarını attıkları boş odada buldu. Birinin kemanını kutusundan çıkarmış ve çenesinin altına koymuştu. Sağ eli yayı tutuyordu ama sol elinin parmakları, ezilmiş bir baba-uzun-bacak acısıyla telleri aciz bir şekilde tırmalıyordu. Çaresizce ağlıyordu.

Dehşete kapılan Marcus ona doğru koştu.

"Abby hayatım, lütfen yapma. Bu akşam harikaydın.'

"Şeflik umurumda bile değil. Tek istediğim tekrar keman çalmak. Sen de siktir git ve başımdan defol.'

Marcus tökezleyerek merdivenlerden inerken Dixie başka bir boş odadan çıkarak, "Kızgın," diye dert yandı. 'Benim karım da aynı. İçki kadınları hep böyle yapar.

Rodney, Abby'yi Eski an'a geri götürdü.

Sabah, Marcus'un gittiğini fark etti.

YİRMİ DÖRT

Abby'nin eleştirileri sansasyoneldi. *Observer*, "ROSEN GİBİ GÜÇLÜ", *Telegraph*, "ABBY ULUSLARARASI" diye yazdı. *The Times* için asıp kesen, Sanat Konseyi üzerinde korkunç bir etkisi olan ve genellikle orkestranın canlı canlı derisini yüzen yerel bir hoşnutsuz olan Rutshire Kasabı bile olağanüstü övgülerde bulundu ve Abby'yi Lester Piggott'un bir sahil eşeğini derbiyi kazanması için harekete geçirmesine benzetti.

RSO her zaman aynı şeylerin yaşandığından, bir konser kötüyse orkestranın yerden yere vurulduğundan, iyiye şefin övüldüğünden yakınıyordu ama gerçekte onlar da yönetim de coşkuluydu. Elde edilen gelir ve yerel bir hayırseverden gelen beklenmedik yüz bin sterlinlik miras, Rodney'in ünlü dostlarına yaptığı fazla ödemeler nedeniyle biriken büyük borçların silinmesinde önemli bir rol oynadı.

Aldığı övgülere rağmen Abby konserden sonra kendini çok durgun ve huzursuz hissediyordu. Marcus'a kötü davrandığı için de utanıyordu ama Eski Papaz Evi'ni aradığında Bayan Edwards büyük bir heyecanla Marcus'un taşındığını ve adres bırakmadığını söyledi.

Ancak H.P. Hall'da Mark Carling, Boris'in menajerinden bir faks almıştı: Boris Modern Müzik serisini yönetmekten vazgeçmek istiyordu, çünkü hâlâ *Rachel'in Requiem'i* ile uğraşıyordu ve şimdi yeniden planlanması gerekiyordu.

Sonuç olarak, Howie ve Mark küçük bir at takası yaptılar. Abby'nin Modern Müzik serisine katılmasına izin verilecek, Howie de RSO'nun Shepherd Denston solist ve şarkıcılarına indirimli olarak sahip olmasına izin verecekti. Megagram çok memnun oldu. Abby'nin yeniden basılan plakları klasik müzik listelerinde hızla yükseliyordu. Orkestra çok heyecanlıydı. 'Squeakygate' olarak bilinen ve sadece Sanat Konseyi'ne yalakalık yapmak için düzenlenen Modern Müzik dizisi nefret edilen bir şeydi ve şimdi en azından Abby'yi arzulayarak can sıkıntısını giderebileceklerdi. Abby de aynı derecede heyecanlıydı ve şimdiden kendini aşarak Flora'yla bir sonraki Giulini olmak hakkında görkemli bir şekilde konuşuyordu.

Geçici olarak Old Bell'de kalmaya karar verdi ve nehre bakan Lord Byron Süiti'ne yerleştirildi. Duvarda *'So, we'll go no more a roving'*in bir tıpkıbasımı ve Byron'ın türbanlı, Abby'nin kendisi kadar karanlık ve patlayıcı görünen bir resmi vardı.

Konserlerin çoğu Cumartesi günü olduğundan, orkestranın hafta sonu Pazar ve Pazartesi günlerine denk geliyordu. Abby ilk Salı günü geldiğinde, koyu kırmızı H.P. Hall'u beyaz kiraz çiçeklerinin arasından yükselirken buldu.

Düz bir çatıda durmuş, hangisinin en uzun olduğunu test etmek için farklı marka tuvalet kağıtlarından rulolar bırakan Bayan Priddock, çeşitli sekreterler ve kendini Andrex reklamında hayal eden kedi John Drummond vardı.

Bu, orkestranın yönetim telefonlarını kullanmasının durdurulması, ampullerin watt değerinin düşürülmesi ve müzisyenler istifa ettiklerinde yerlerine yenilerinin alınmaması ile birlikte bir başka tasarruf tedbiriydi.

Abby soyunma odasına giderken, orkestranın kendini beğenmiş ve nefret edilen genel müdürü Miles Brian-Knowles'in yanından geçti, kaçınılmaz olarak 'Kahverengi Burun' olarak bilinirdi. Miles'in saz gibi saçları, sık sık patlak veren sivilcelerin neden olduğu ögle yemeği eti gibi bir teni, sürekli büzülmüş bir ağzı ve aynı anahtar deliğinden görülebilecek kadar birbirine yakın gözleri vardı. Yeniden doğmuş bir Hristiyan olan ve orkestranın seçilmiş üyeleriyle dua toplantıları düzenleyen Miles, her zaman kendisine dini bir görünüm veren yüksek beyaz yakalı gömlekler ve yumuşak tabanlı ayakkabılar giyerdi, böylece kötü davranışları gözetleyip Peggy Parker'a gizlice yaklaşabilirdi. Üstlerine yalakalıkta olimpiyat seviyesine ulaşmıştı, lakabı da buradan geliyordu. Şimdi Viking'le kavga ediyordu.

"Büyük teyzenin cenazesinde yoktun," diyordu mağdur bir papaz sesiyle. "Seni Londra Met için televizyonda çalarken kendi gözlerimle gördüm.

Viking öfkeyle, 'Kesinlikle öyle bir şey yapmadın,' dedi. "O benim ikiz kardeşim Danny'ydi, benden çok daha iyi bir oyuncudur.

"Neden büyük teyzeni gömmedi?

"Danny'nin görev bilinci yok. Viking gözlerini dindarca göğe kaldırdı.

"Sana inanmıyorum, Viking. London Met'te oynamak için serbest bırakıldığına dair bir mektup için başvurmadın. Bu yüzden kovulabilirsin. Ve lütfen o köpeği buraya getirme. Başını bir yana eğmiş dinleyen Bay Nugent'a ters ters baktı.

Viking kanatlarını açıyor, diye düşündü Abby, geçen ay Covent Garden'da, bu ay Festival Salonu'nda. Juno'nun baskısı işe yaramaya başlamıştı.

Oditoryumda orkestra yeniden toplanıyor, duvar kâğıtlarını kapladıkları odaları ya da hafta sonu satın aldıkları bitkileri tartışıyorlardı. Bir kemancı tırnaklarını kesiyordu. İki kadın viyola sanatçısı bir akşam yemeği partisi düzenlemeye çalışıyordu.

Abby içeri girdiğinde az da olsa alkışlandı. Karşılığında RSO'ya harika bir konser için teşekkür etti ve onları tekrar görmekten ne kadar mutlu olduğunu söyledi.

"Şimdi bir A alalım Simon," diye sordu Birinci Obua'ya.

Nisan Şakası Günü olduğu için Simon Painshaw, tamamen dürüst bir yüz ifadesiyle A flat oynadı.

"Herkes yarım ton yukarı transpoze etsin," dedi Abby, mutlak bir ses tonuna sahipti ve bugünün 1 Nisan olduğunu biliyordu ve sopasını aşağı indirdi.

Bir anda yakalanan orkestra kahkahalara boğuldu ve onu dakikalarca alkışladı.

Sabah, Bulgaristan'ın Küçük Avangardı'nın bir üyesi tarafından yazılmış, bir erkek kedinin yaşlı porsuklar tarafından toplu tecavüze uğraması gibi homurdanmalar ve çılgılıklarla dolu bir dehşetle çok sayıda küfürle mücadele ederek repertuarı eleyerek geçirildi. Daha sonra Roger Parker adında biri tarafından yazılmış, solo üçgen, inek çanları ve tom-tomlar için, yaylılarda uzun kedi havaları içeren korkunç bir serenada geçtiler.

Viking hemen British Telecom'dan son bir hatırlatma kağıdı çıkardı, arkasına bir kova çizdi ve yanına '*bok*' yazdı, sonra da sıraya doğru uzattı. Aynı fikirde olan Abby beş dakika sonra ara verdi.

"Bu saçmalığı programlamıyoruz.

"Maestro," dedi baş belası Birinci Trombon Dixie Douglas, *Sun*'ın üçüncü sayfasını bırakıp büyük kırmızı bir el kaldırarak. "Saygılarımla, bunun yüksek bir dehanın eseri olduğunu belirtmek isterim.

Orkestra güldü.

Dixie daha sonra 'Eternal Triangle' başlıklı 'çöp'ün RSO'nun misafir bestecisi Peggy'nin korkunç oğlu 'Sonny' Parker tarafından bestelendiğini açıkladı.

Bayan Parker'ın orkestranın gelecek yılki yüzüncü yıl kutlamaları için çeyrek milyon pound bağışta bulunması umuluyordu.

"Altmışınca doğum günü için bir konser planlandı," diye sözlerini tamamladı Dixie, "büyük evinin bahçesinde.

"Umurumda değil," dedi Abby isyan ederek. "Yine de öp.

Orkestra sevinçli bakışlar attı. L'Appassionata ve Nosy Parker arasında bir karşılaşmanın farklı olasılıkları vardı.

Daha sonra Abby, kendisiyle göz göze gelmeye ve şakalaşmaya başlayan Mark Carling ile bir fincan kahve içti.

"Bu ofis için 'muhteşem' kelimesini kullanamazsınız," diyerek etrafındaki kaosa baktı.

Mark, müziği tutkuyla seven ve daha önce Londra'da bir erken dönem müzik grubunu yönetmekten çok mutlu olan tatlı bir adamdı.

"Hugo bugün çok iyi iş çıkardığını söyledi," dedi Abby'ye. 'Orkestrayı mutlu görmek çok güzel. Çok homurdanmaya meyilliler. Ama çok az paraya çok zor bir hayat yaşadıklarına inanıyorum. Buraya gelip korkunç davrandıklarında bunu düşünmeye çalışıyorum.

"Onların güvenini bu kadar çabuk kazanmanı kıskanıyorum," diye ekledi hüzünle. "Bando odasına girdiğimde Kızıldeniz gibi ayrılıyorlar.

"Sanırım seni çok düşünüyorlar. Abby ikna edici görünmeye çalıştı.

"Onlara zam yapabilseydim beni affederlerdi," diye iç geçirdi Mark. 'Genel bir halsizlik söz konusu. Her yerdeki orkestralar, izleyicilerin düşmesi, Sanat Konseyi ve yerel yönetim fonlarının azalması ve sponsor bulmanın zorlaşmasıyla birlikte, ayıracak daha az paraları olduğunu fark ediyor.

Abby bir sonraki haftaya, gizli repertuarı sindirmeye ve bulgularını orkestraya aktarmaya o kadar dalmıştı ki, işlerin mali açıdan ne kadar kötü gittiğini fark edemedi. Rodney sadece aşırı harcama yapmakla kalmamış, aynı zamanda Mark'ın Sanat Konseyi'ni yatıştırmak için seçtiği anlaşılmaz müzikler kalabalıkları çekmemişti. Kayıtlar, televizyon ve film çalışmaları kurumuştı. Rodney'in *Daphnis ve Chloé* sırasında kürsüde uyuyakalmasından bu yana artık balo yapılmıyordu ve orkestra yıllar sonra ilk kez bir sonraki ülkenin prestijli Cotchester Festivali'ne davet edilmemişti.

İkinci Salı sabahı Abby Rodney'den coşkulu bir mektup aldı. İsviçreliler bir trene onun adını vereceklerdi.

"Sevgili ocuğun dağlarda dolaştığını hayal edin, hepimiz onunla gezintiye çıkabilir ve kır çiçeklerini seyredebiliriz.

Haberi vermek için heyecanla Genel Müdürlüğe koşan Abby, Miles Brian-Knowles'ı sazdan yapılmış saçlarını yolarken buldu. 'Vun Two Vun Two' olarak bilinen nazik Alman konuk kondüktör Herman

Rodney'in yerine bir aydır vekalet ediyordu, o akşam cehennem gibi zor *Missa Solemnis*'i yapıyordu.

Sahne çoktan genişletilmiş, solistleri ve Rutminster Korosu'nun Valkyrie gücünü yerleştirmek için üç yüz koltuk kaybedilmişti. Ve şimdi Herman Miles'in sandalyesinde oturmuş hıçkırarak şöyle diyordu: 'Ben Nazi değilim. Orkestra özür dilemezse eve gideceğim.

Bu sırada salonda orkestra aptal aptal çalışıyor ve '*O Her-man'di ve bize yanlış yaptı*' şarkısını söylüyordu.

Viking, Blue'ya, "Herman ayağa kalkıp heyecan yaratması için konser başına beş bin dolar ödüyor," diye homurdandı. 'Bizi sıkmaya ve beceriksiz olmaya hakkı yok.

Missa'da çok zor bir solosu daha olan Hugo, Herman'ın geri çağırılması ihtimaline karşı pratik yapmak üzere liderin odasına çekilmişti.

Aptal Alman, diye düşündü Abby kibirle, müzisyenlerle nasıl başa çıkılacağı hakkında hiçbir fikri yok.

Daha da dramatik olanı, öğle vakti Mark Carling istifa etti. Sanat Konseyi, onları memnun etmek için yaptığı onca şeyden sonra, RSO'nun ödeneğini yüzde 4 oranında azaltmıştı, bu yüzden şimdi enflasyon yüzde 3'te seyrederken, tekrar borca batacaklardı. Parasızlık Mark'ın ileriye dönük plan yapamayacağı ve *Fidelio* gibi yılın ilerleyen dönemlerinde yapılması planlanan büyük prodüksiyonları iptal etmek zorunda kalacağı anlamına geliyordu. Bardağı taşıran son damla, Sanat Konseyi'ni memnun etmek için yapılan müzikle ilgili öfkeli bir mektup oldu.

Efendim,

Bu saçmalıkları programlamaya devam ederseniz, aboneliğimi iptal edeceğim.

Felaketler üçlü olarak gelir. Hafta içinde bayrağı zavallı Herman'dan devralmak üzere Luzern'den uçmak üzereyken Rodney ağır bir kalp krizi geçirdi. Orkestra paramparça olmuştu. Rodney'nin onları nasıl borçlandırıldığını ve onlardan nasıl borç para aldığını unutarak, sadece ünlülerle ilgili harika anekdotlarını, nezaketini, Wimbledon'ı izleyebilmeleri için büyük bir ekran kurmasını ve parası olduğunda hepsini yemeğe çıkarmasını hatırladılar.

"Rodney vergiden kaçtı ama saldırılardan değil," dedi bembeyaz kesilmiş olan Viking. 'İyi olacak,' diye ekledi perişan haldeki Abby'ye.

"Ona gitmeliyim.

"Seni havaalanına götüreceğim.

Hugo küçümseyerek, 'Senin araban Rutminster'in dışına bile çıkamaz,' dedi. "Onu ben alırım.

"Şans getirmesi için ona Aziz Christopher'ımı götür," dedi Viking.

RSO artık büyük bir nakit ve moral kriziyle karşı karşıya olduğundan, acil bir yönetim kurulu toplantısı çağrısı yapıldı. Mark Carling'in gitmesiyle, yönetim kurulu toplantılarında Mark Carling'in işini istediği için her zaman mütevazı davranan Miles Brian-Knowles ve emekliliğine bir yıl kalan ve özellikle para harcamayı içeren her türlü yeniliğe karşı olan mali direktör Harry Hopcraft yönetim kurulu üyeleri arasında yer aldı.

İcracı olmayan direktörler arasında, sesi sağır olan ama tuba çalan teyzesine düşkün olan başkan Lord Leatherhead; birkaç yıl önce ünlü Valhalla seks partisi sırasında Rannaldini'nin eski bahçıvanını tatmin ederken görüldüğü söylentileriyle erdem konusundaki ünü biraz zedelenen, havasız, yaşlı bir alabalık olan Lady Chisleden vardı; Orkestradan 'biz' diye bahseden ve hiçbir konseri kaçırmayan Peggy Parker; çeşitli bankacılar, biracılar ve inşaat şirketi patronları (orkestraların devamlılığını sağlayan üç B) ve Bayan Parker gibi holiganizme karşı çıktığı için gevşek kanon olarak bilinen Handel delisi Canon Airlie.

Son olarak, orkestradan iki yönetici vardı: Fırsat verildiğinde yürüyen bir Grove Sözlüğü olan Baş Obua Simon Painshaw ve her zaman göğüslere dokunduğu için 'El Creepo' olarak bilinen Baş Viyola Dennis Strickland.

İki yıl süren bu direktörlüklerin orkestra için mücadele edecek en iyi kişilerden seçilmesi gerekiyordu. Ancak yönetime duyulan güvensizlik nedeniyle Simon ve El Creepo geçen sefer isimlerini öne çıkaran tek kişiler olmuştu.

Toplantı odası, Rutminster'ın kızıl kulelerine ve çatılarına bakıyordu. Parktaki at kestanelerinin üzerindeki yakut rengi bulanıklık, yeşil yapraklar her bir yapışkan tomurcuğun içinden çıktıkça devetüyü rengine dönüşüyordu. Ancak bahar güneşi, etekleri dökülen solmuş tozlu kahverengi kadife perdeleri, yıpranmış mavi halıyı, soyulmuş mavi ve kahverengi duvar kağıdını, rutubet lekelerini gizleyen Paisley desenini acımasızca vurguluyordu. Duvarlarda ayrıca, kısa bir sırt ve yanlardan sonra Bach'a benzeyen Herbert Parker'ın yağlıboya bir resmi, konser salonunu gösteren Rutminster'ın havadan bir görüntüsü, ilk günlerden kalma bazı çerçeveli programlar ve ağızdan salyalar akan bir fotoğraf vardı.

Peggy Parker Kent Düşesi ile el sıkışırken. Ancak odaya Rodney'nin şöminenin üzerindeki portresi hâkimdi. Ruskin Spear onun Falstaffvari neşesini zekice yakalamıştı. Her an göz kırpmasını bekliyordunuz.

Canon Airlie toplantıyı Miles'in iyileşmesi için dua ederek açtı. Miles gerçekten gözlerini kapadı ve en yüksek sesle Amin dedi.

Tutanakları tutan Bayan Priddock gözyaşlarına boğuldu ve biracıların minyatürlerinden birinden aldığı bir yudum konyakla teselli edildi. Lord Leatherhead daha sonra Abby Rodney'e iş teklif etmeyi önerdi.

'Yüksek bir profili var, sponsorları ve reklamcıları kendine çekecektir. Büyük plak sözleşmeleri yapacak - Megagram'ın yaptığı katkıdan hepimiz çok etkilendik - ve en iyi orkestra şeflerinin birçoğuyla çaldı, dolayısıyla büyük isimleri çekecek.

"Aynı zamanda iyi bir müzisyen," diye ekledi Leydi Chisleden. 'Hasta hakkında kötü konuşmak istemem ama Rodney yeni parçalar öğrenmekten nefret ederdi. Abby daha genç bir dinleyici kitlesi getirecek. Bizimki biraz eskimeye başladı.

"Orkestra da onu seviyor," dedi finans müdürü Harry Hopcraft. 'Rodney kürsüden düştüğünden beri provalarda böyle kahkahalar duymamıştım. Üstelik ucuz da.

Howie Denston (Rodney yoğun bakıma ulaşmadan önce telefonla aramıştı) çok makul şartlar önermişti.

Peggy Parker, "Dame Edith'in Cotchester'da ne kadar başarılı olduğuna bakın," dedi. 'İngilizler dümende bir kadın olduğunda her zaman başarılı olmuşlardır. Boudicca'yı, I. Elizabeth'i, Victoria'yı düşün-' Bekleyişle bekledi.

Miles onu yüzüstü bırakmadı.

"Ve kendinizden, büyük Parker ve Parker imparatorluğunuzun başında. Peggy Parker nezaketle eğildi.

"Saygısızlık etmek istemem ama Sayın Başkan," diye devam etti Miles flüt sesiyle, "Abigail Rosen'in çok genç ve deneyimsiz olduğunu düşünüyorum.

Abby'yi güzel olduğu için seven ve sololarını öven El Creepo, Simon Rattle ve Toscanini'nin daha gençken onu ele geçirdiğini söyledi.

"Seçmeler aylar sürer," diye ısrar etti Harry Hopcraft. 'Bir de uçak ve otel masraflarını düşün.

Miles, "Alternatifleri düşünmeliyiz," diye ısrar etti. "Peki ya Olaf?

Abby'nin de sololarını övdüğü Simon, "Provalarda çok fazla konuşuyor ve orkestrayı sıkıyor" dedi.

"Peki ya Vladimir?"

"Çirkinleşmeye meyilli," dedi El Creepo. 'Belirsiz repertuara aşına olmak için bizi kullanıyor, sonra da bunları başka orkestralarla kaydetmek için acele ediyor.

"Peki ya Hans?" diye sordu Leydi Chisleden. "Çok çekici biri.

"Bölgede yaşamak ve bizi tanımak istediğini söyledi ve her konserden sonra ilk uçakla İsviçre'ye geri döndü ve kürsüde her zaman sarhoştı.

"Sheraton Almanya'da perişan halde," diye ekledi Simon, "ama onu kurtarmak altı ay sürer. Rannaldini New York'ta huzursuz ama ona ve Boris Levitsky'ye asla gücümüz yetmez.

Leydi Chisleden hevesle, "Çok çirkin," dedi.

"Ama tamamen güvenilmez," diye tersledi Peggy Parker.

"Hiçbiri Abby kadar ünlü değil," dedi Lord Leatherhead. 'İzleyicileri televizyondan uzaklaştırabilecek birine ihtiyacımız var.

Miles parmak eklemlerini kırdı.

Çaresizlik içinde, "Peki ya Ambrose?" diye sordu.

Herkes ürperdi. 'Şişman Kontrolör' olarak bilinen baş konuk şef Ambrose, San Fransisco'da üç aydır konuk olarak bulunan şirret, yaşlı bir kraliçeydi. ('Kömürler Newcastle'a,' dedi Viking.)

Leydi Chisleden, 'Ambrose döndüğünde Abby'nin randevusunu engelleyecektir,' dedi. "Kadınlardan nefret eder.

Peggy Parker, Abby'nin farklı bir Parker ve Parker gece kıyafeti içinde göz kamaştırdığı ve Abby'nin oğlunun bestesi hakkındaki yorumlarından habersiz olduğu bir dizi konser hayal ederek, "Abigail'i bir an önce devreye sokmak çok daha önemli," diye ısrar etti.

"Orkestraya danışmamız gerekmez mi sizce?" dedi Simon Painshaw, kırmızı rastalarının uçlarını inceleyerek.

Harry Hopcroft, "Tanrı aşkına, hayır," dedi. "Prensipte anlaşmazlığa düşecekler. Miles'ınki tek muhalif sestisi: o zaman daha da bıkmıştı, Earl Grey ve sindirim bisküvileri üzerine, yönetim kurulu onu genel müdür olarak atama eğilimi göstermedi.

Herkes, Abby'nin pazarlanabilirliğinden faydalanabilecek, şehir geçmişi olan yeni bir süpürgeye ihtiyaçları olduğu konusunda Lord Leatherhead ile hemfikir.

Leydi Chisleden, "Müzisyen olmalı," diye ısrar etti.

Canon Airrie, 'Ve orkestraya ruhani rehberlik yapabilecek' diye ısrar etti.

Lord Leatherhead kendisinin ve bankacılardan birinin aklında biri olduğunu söyledi. Peggy Parker, "O zaman ona yaklaşır mısınız, Lordum," dedi.

Ve bir daha asla sana yalakalık yapmayacağım, seni yaşlı canavar, diye düşündü Miles öfkeyle.

Pencereden dışarı bakan Lord Leatherhead, Luzern'den dönen Abby'nin bir taksiden atlayarak, Nisan rüzgârında savrulan beyaz kiraz çiçekleri kadar kıvrak ve zarif bir şekilde yola doğru koştuğunu gördü. Yönetim kurulu onu çağdırmaya ve işi ona teklif etmeye karar verdi.

"Rodney'nin nasıl olduğunu ben de duymak isterim," dedi Leydi Chisleden.

Abby'nin kot pantolonunda bir yırtık, alnında bir leke vardı ve koyu renk bukleleri diken diken olmuştu.

Korkutucu ve yorucu bir üç gün geçirmişti ve geri dönmesinin tek nedeni, Squeakygate'e devam etmesi için onu teşvik eden Rodney ile birkaç rahatlatıcı kelime alışverişinde bulunmuş olmasıydı.

Bayan Priddock elinde taze bir demlik çayla içeri girerken, "Çok tatlıydı," dedi. "Hepinize sevgilerini gönderdi, özellikle de size, Bayan Priddock, ve lütfen endişelenmeyin dedi. Serumuna biraz Krug eklerlerse çok daha çabuk iyileşeceğini söyledi ve bir anda tüm tüplere baktı,' Abby hıçkırarak ağladı, 've sonra dedi ki, "Sevgili kızım, ölümden korkmuyorum, beni endişelendiren sadece oraya varmak."

Ona işi teklif ettiklerinde ikinci kez gözyaşlarına boğuldu ve El Creepo dahil herkese sarıldı. Sevinci ve Rodney orkestrayı tekrar devralana kadar onun için canla başla çalışacağına dair verdiği söz herkesi duygulandırdı.

"Modern orkestraların sorunu," diye devam etti, "şeflerin dünya turuna çıkmakla o kadar meşgul olmaları ki, repertuarı öğrenmeye ya da orkestrayı tanımaya hiç vakitleri olmuyor. Rutminster'da yaşamak ve toplumun bir parçası olmak istiyorum. Bana bu harika şansı verdiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Fikrinizi değiştirmeniz ihtimaline karşı sözleşmeyi mümkün olan en kısa sürede imzalayabilir miyim?

"Orkestraya kim söyleyecek?" diye sordu El Creepo sinirli bir şekilde, o gittikten sonra.

Harry Hopcroft, "Onlara sözleşme imzalandıktan sonra söyle," dedi. 'İşe karışmalarını istemeyiz.

YİRMİ BEŞ

Provanan çıkıp Shaven Crown'a koşan müzisyenler tarafından neredeyse dümdüz edilen Abby, aşırı hevesli olduğu için onu azarlayan Howie'yi aramak için süzüldü.

'Eğer geri adım atmasaydın onlardan konser başına bir bin dolar daha koparabilirdik. Kontratı sadece bir yıl için yapacağım, tamam mı? Nasıl gittiğini görmek için.'

Özel olarak, RSO'nun o zamandan çok önce kapanmış olacağına ikna olmuştu.

Herkes evine gittiğinde, Abby eski oyuncuların hayaletleriyle dolu gibi görünen salona girdi. Herbert Parker'ın tuhafiyecisinin iç içe geçmiş yüksükler, iğneler ve pamuk makaralarından oluşan altın arması, solmuş koyu yeşil kadife perdelerin üzerinde parılıyordu. Locaların önlerini süsleyen altın meleklerin bile onu karşılamak için uzun trompetlerini çaldıkları görülüyordu.

'Benim grubum, kendi grubum,' diye şarkı söyleyen Abby, koridorda vals yaparak coşku içinde ilerliyordu.

"Sizi dünyanın en iyi grubu yapacağım.

Kürsüye sıçrayarak Beethoven'ın *Beşinci Senfonisi*'ni söylüyordu: 'De, de, de, dum, de, de, de, dum, de, de, de, de, dum', sesinin zirvesinde ve çılgınca süslemelerle yönetiyordu, o sırada biri Birinci Keman bölümünü çalmaya başladı. Etrafına bakınan Abby, geç saate kadar çalışan Hugo'yu görünce utancından neredeyse ölecekti.

'Rodney nasıldı? Daha iyi görünüyor.'

Abby kürsüden aşağıya atladı: 'Sanırım atlatacak,' dedi, 'yeni trenine binmeye kararlı. Beni havaalanına bıraktığın için çok teşekkür ederim.

Ona bir şey oldu, parlıyor, diye düşündü Hugo tedirginlik içinde ve bunun Rodney'le bir ilgisi yoktu. Tanrım, Viking'in oraya daha önce varmamış olmasını umuyordu.

'Kremayı kapmış kedi gibi görünüyorsun. Aşık olmuş olmalısın.

"Aşığım," dedi Abby platformun etrafında dönerek.

Kahrolası Viking, diye düşündü Hugo.

"Koca bir orkestraya aşıksın, değil mi? Söz ver, kimseye söylemeyeceğine söz ver."

"Tabii, tabii."

"Yeni patronunuza bakıyorsunuz," Abby dönüp dururken neredeyse düşüyordu, "yeni patronunuza bakıyorsunuz."

"Ne! Hiçbir zil sesi daha yüksek olamazdı. "Kurul beni müzik direktörü olarak atadı."

Hugo, özellikle de Viking'le hiçbir ilgisi olmadığı için büyülenmişti ve Cennet'teki Heavenly Host adlı şehir dışı bir restoranda akşam yemeği yemeyi önerdi.

Güneşli gün, lacivert bir gökyüzüne karşı düşen güneşin aydınlattığı ilk yeşil yapraklarla güzel bir akşama dönüşmüştü. Kuzular tarlalarda yarışıyor, kazaklı kriketçiler ağlarda antrenman yapıyordu. Hugo, ön bahçesi üzüm sümbülleri ve çuha çiçekleriyle dolu, akasma montana'ya boğulmuş kendi evi de dahil olmak üzere orkestra üyelerine ait çeşitli güzel sazdan evleri işaret etti.

"İşte burada bir yer bulmalısın. Akşam eve geliyorum, tarlada inekleri görüyorum ve "Kanlı orkestra" diye düşünmeyi bırakıyorum. Eğer çok yorgun değilsen daha sonra orada bir gece içkisi içebiliriz."

"Çok isterdim," dedi Abby.

Hugo tam bir beyefendiydi, o istemedikçe hiçbir şey denemezdi. Ama direksiyondaki güzel bakımlı ellerine ve o limon kordonlarının içindeki güçlü kalçalarına bakınca, belki de istediğini düşündü.

Hugo, üç yıllık bekârlığın sonunu birlikte kutlayacağı, kibar, kültürlü, son derece onurlu, mükemmel bir adam olurdu.

"Orası Rannaldini'nin evi," diye durdu Hugo, okşayıcı bir eli kızın sol omzuna koydu ve onu aynı güçlü kalçalarının arasından çekerek yan pencereden, zümrüt yeşili karaçamlarla püsküllü ve yükselen Valhalla'yı görebilmesini sağladı.

"New York'ta çalışmak için böyle harika bir yeri nasıl bırakabilir?"

Restorana vardıklarında Hugo, Paradise High Street'te Fleet Nehri'ne doğru zahmetli bir şekilde sürünen kurbağaları işaret etti.

"Tıpkı RSO gibi, kiminle yattıklarına, ne kadar içtiklerine, ne kadar yaramazlık yaptıklarına, uyuyakaldıklarına ya da otobüsü kaçırdıklarına bakılmaksızın, içlerindeki bir saat onlara zamanı söylüyor ve bir şekilde her zaman konsere yetişiyorlar.

Abby boğuk bir sesle, 'Bu çok güzel,' dedi. Restorana girdiklerinde, 'Ve bu da çok güzel,' diye bağırdı.

Duvarlara bulutların üzerine uzanmış melekler ve altın arplar resmedilmişti. Akan beyaz cüppeler ve haleler içindeki güzel garsonlar menü yerine parşömenler dağıtıyordu. Gök mavisi masaların her birinin üzerinde zambak vazoları duruyordu.

Hafta ortası olduğu için restoran oldukça boştu. Hugo konuşmakta kendini özgür hissetti ve kutlama amaçlı bir şişe Moët içerken Abby'ye müzisyenler ile 'Dördüncü Reich' olarak bilinen yönetim arasında var olan Berlin Duvarı'ndan bahsetti.

"Yönetim, orkestranın bir avuç kaprisli, erkek egemen, gıybetçi, para düşkünü holigan olduğunu düşünüyor. Orkestra ise yönetimin verimsiz, tembel, kibirli, sağır, fazla maaşlı olduğunu ve zamanını kahve içerek ve üç saatlik öğle yemekleri yiyerek geçirdiğini düşünüyor.

Mum ışığı Hugo'nun solgun tenine bir sıcaklık veriyor, koyu renk gözleri kahkahalarla parlıyordu.

'Orkestranın en üst kata çıktığı tek zaman izin ya da daha fazla para istemek ya da özel telefon görüşmeleri yapmak. Aslında orkestranın yönetime karşı tutumu,' Hugo menüyü eline aldı, 'bu öğleden sonra Oyuncular Komitesi Başkanı'nın Mark Carling'in istifası hakkında basına yaptığı açıklama ile özetlendi.

"Ne dedi?" diye sordu Abby hayranlıkla.

"Dedi ki: "Büyük bir sevinç ve üzüntü hissediyorum. Bay Carling'in ayrılacak olmasından dolayı sevinç, ancak bunun üç ay daha sürmeyecek olmasından dolayı üzüntü."

'Bu çok iğrenç,' diye sertçe çıktı Abby.

'Ve bu,' diye içini çekti Hugo, 'Mark'ın orkestra için yaptıklarından sonra. Zavallı adam çok üzgündü, çekip gitti ve yeni bir genel müdür atanıncaya kadar o sik kafalı Miles Brown-Nose'a katlanmak zorunda kalacağız.

"Ancak ortalama RSO maaşı on beş bin pound ve çoğu ev kredisini ödemek için öğretmenlik ve serbest çalışma yapmak zorunda kalıyor," dedi Hugo adil bir şekilde, "yorgun, huysuz ve moralsiz olmaları şaşırtıcı değil.

"Hepsi şımarık," diye devam etti. "Okullarında, yerel gençlik orkestrasında ve muhtemelen üniversitede en iyi oyuncuydular. Ebeveynlerin umutları onların üzerinde toplanmış, yani bir yandan seksen altı çocukla uğraşıyorsunuz.

Hepsi de konçertoyu solistten daha iyi çalabileceğini düşünen Pavarotti'ler. Öte yandan, her hafta farklı bir salak tarafından Beethoven'ın *Dördüncü Senfonisi*'nin nasıl çalınacağını anlatılmasıyla moralleri bozuluyor ve bu salak bir akşamda hepsinin bir ayda kazandığından daha fazla kazanıyor. Salon berbat,' diye devam etti, 'baharın ilk günündeki bir karatavuk bile orada korkunç ses çıkarır ve tamir edecek para da yok.

"Sipariş vermeye hazır mısınız, Mösyö de Ginestre?" Melek gibi bir garson, somon köpüğü ve çırpılmış yumurtayla dolu bir tabak küçük börek koydu ve Abby'nin bardağını doldurdu.

Çok konuştuğu için kendi yemeğine neredeyse hiç dokunmamış olan Hugo, kendisi ve Abby için ilk yemek olarak sarımsaklı mantar sipariş etti. Müdürle bol bol Fransızca *sohbet ettikten* sonra ana yemek olarak boeuf bourguignonne, yeni patates ve haricot verts üzerinde anlaştılar.

'Müzisyenler yemeği sever,' dedi Hugo. 'Bir konserin en güzel yanı sonrasında yemek yemektir. Yarın akşam,' diye yavaşça elini Abby'nin kot pantolonunun kalçasına koydu, 'Senin için yemek yapacağım.

Bütün gün bir şey yememiş olan Abby, bütün küçük turtaları yememeye çalışıyordu. "Orkestradan bahset, sanırım en kötüsünü bilsem iyi olur.

"Asıl sorun," diyordu Hugo şarap listesini dikkatle incelerken, "bölgede iki orkestraya yer olmaması. Sanat Konseyi de birini kapatmak için can atıyor. Daha küçük olan ve Dame Edith Spink tarafından çok daha iyi yönetilen Cotchester Oda Orkestrası ile aramızda sadece elli mil var. Ve Venturer Televizyonu'nun desteğine sahipler. Sonuç olarak daha fazla tarihimizi ve daha fazla sponсорumuzu çalışıyorlar.

"Dame Edith'in ıvır zıvırlarını programlamadıkları zamanlarda erken dönem müziği üzerine uzmanlaşıyorlar. Son yedi ayda on beş CD yaptılar ve gerçekten iyi müzisyenleri var. RSO eskiden müthiş bir orkestraydı, on dokuzuncu yüzyılın ağır müziğinde uzmanlaşmıştı.

'Ve yine öyle olacak,' diye sözünü kesti Abby kararlı bir şekilde. 'Ama önce bazı müzisyenleri kovmam gerekiyor. Başlangıç olarak Juno Meadows berbat biri, ayrıca berbat yaylı çalgılar çalanlar var ve Viking'in bölümünde yıllar önce emekliye ayrılması gereken yaşlı bir çocuk var, Tanrı aşkına şu işitme engelli yaşlı basçı da öyle. Birinci Klarnet ise tam bir sepet.

"Karısı onu terk etmekle tehdit edip duruyor, normalde iyi bir oyuncu," diye itiraz etti Hugo.

Hiçbir numarayı kaçırmıyor, diye düşündü.

"Tanrım," diye inledi Abby, sarımsaklı tereyağı ve maydanoza bulanmış, bulut şeklindeki kocaman bir mantar tabağı paylaşmaları için mavi masa örtüsünün üzerine konduğunda.

"İçeri gir," dedi Hugo.

Ancak Abby dikkatinin dağılmasını istemiyordu. Bir parça ekmeği tereyağına batırarak şöyle dedi: 'Bunların çoğunun gitmesi gerekecek.

"Bu iyi bir şey," diye ağzına bir mantar attı Hugo, "çünkü atandığını duyduklarında muhtemelen toplu bir göç olacak. O zaman kendi adamlarınızı yerleştirebilirsiniz.

"Çok mu düşmanca davranacaklar?" dedi Abby telaşla. "Bir kadın için çalışmaktan hoşlanmayacaklardır.

"Ama orkestrada bir sürü kadın var.

'Bu farklı, onlar alt pozisyoncular. İkinci Keman Şefi Mary Melville ve Çello Şefi Clarissa tek bölüm liderleridir.

"Ama şimdiye kadar çok sevimliydim." Abby şampanya, sarımsaklı mantar ve çok fazla turtayı tatsız bir şekilde çalkalarken hissetti ve bir yudum su aldı.

'Çünkü kimse Squeakygate'i ciddiye almıyor,' diye itiraf etti Hugo. 'Rodney'i seviyorlardı ama yine de onun hakkında atıp tutuyorlardı. Şimdi o gitti, onu kanonlaştıracaklar. Orkestralar şeflerin ön yüzlerini görürler, bu yüzden sadece giden arka yüzlerine aşık olurlar.

'Onlara karşı sert olmalısın Abby, yoksa seni ezip geçerler ve sen de mesafenı korumalısın. Sen çok çekici bir kadınsın, ama içlerinden biri seni yatağa attığında, diğerleri çılgınca kıskanacak ve sana olan saygılarını kaybedecekler. Ve bunu bir sır olarak saklayacaklarını sanmayın. Her fetih hakkında rapor vermezsen Kelt Mafyası'nın bir üyesi olamazsın.

Cennet mavisi kadife banketten aşağı inen Hugo, kolunu Abby'ye doladı ve dudaklarını onunkilere bastırdı.

Abby o kadar şaşırmıştı ki, o da onu öptü, muhteşem bir sarımsak yağı değişimi: ilk Fransız Fransız öpücüğü. Otururken, Hugo onunla aynı boydaydı.

"Sana kulübemi göstermek için sabırsızlanıyorum," diye fısıldadı.

"Sabahtan beri duş almadım," diye kekeledi Abby, sonra da bu kadar *görgüsüz* olduğu için kendini tekmeledi. Fransızların yıkanmamış kadınlardan camembert gibi zevk almaları gerekirdi.

Hugo onun aklından geçenleri okumuş gibi, "Daha yeni jakuzi yaptırdım," dedi.

"Orkestranın hiçbir üyesiyle yatmamam gerektiğini söylediğini sanıyordum," diye azarladı Abby, yine de çılgınca heyecanlanıyordu.

Hugo'nun gözleri artık duygulu değil, hınzırca gülümsüyordu - d'Artagnan'ın parlayan mızrağı yine.

"Açıkçası Lionel Fielding'in ikinci kemanını çalmaya daha fazla dayanamayacağım, yarından sonraki gün geri dönüyor ve tam bir otuzbirci, bu yüzden CCO'yu yönetmeye gidiyorum. Edith ve ben senin ilk konserinden sonra işleri hallediyorduk. Bu öğleden sonra istifamı verdim," diye ekledi muzaffer bir edayla. 'Artık orkestranın bir üyesi değilim sevgilim, yani bizi ayıracak hiçbir şey yok.

Ve atağa geri döndü.

Abby, en büyük müttefikinin onu en ihtiyaç duyduğu anda terk etmesine o kadar öfkelenmişti ki ayağa fırladı ve mantar ve tereyağı tabağını Hugo'nun sarı kordonlarının üzerine boşalttı.

Sonra müdüre bağırdı: 'Eğer boeuf bourguignonne getirirsen, onu da o orospu çocuğunun üzerine boşaltırım.

Ve sinsice dışarı çıktı.

YİRMİ ALTI

Ertesi sabah Abby'nin morali, gelecekteki randevuları gösteren duvar çizelgesini incelemek üzere genel ofise gittiğinde pek yerine gelmemiştir. Bir duvar çiçeğinin dans programı gibiydi. İki yıl öncesinden rezervasyon yapılmış olmalıydı. RSO sonbaharda ne yapacağını pek bilmiyordu.

Bir dakika sonra Bayan Priddock elinde *Rutminster Echo* gazetesıyla içeri daldı. Sanki ailede bir ölüm olmuş gibi.

RUTMINSTER ABBY, diye bağıırıyordu kocaman manşet.

Birisi, muhtemelen sarı kordonlarının yok edilmesine öfkelenen Hugo, onun atanma hikâyesini sızdırmıştı.

Rutshire Kasabı, Abby'nin John Major Sendromu'nun bir örneği olduğunu savunarak, "*Bazıları büyüklüğe ulaşır, bazıları ise büyüklük onlara itilir,*" diye yazdı. '*Genç ve deneyimsiz birini büyük sorumluluk gerektiren bir pozisyona itersiniz ve sonra da deli gibi dua edersiniz,*' bu da Abby'yi daha mutlu etmedi.

Orkestra, tahmin edilebilir sanatsal kaprisleriyle, kesinlikle öfkeliydi. Onlara danışılmamıştı. Abby bir orkestra şefi olarak yükselmemiştir. Geçmiş yoktu.

Grand National'da büyük bir galibiyet elde eden ve Dixie ile golf oynamak isteyen Randy Hamilton, "Güzel bir gün, hadi greve gidelim," dedi.

Orkestranın geri kalanı grev yapamayacak kadar paraya sıkışmıştı ve isyan planları yapıyordu. Abby'nin Squeakygate'le takılması eğlenceliydi ama onun müzik direktörü olması, repertuarı planlaması ve Rodney'nin tüm konserlerini devralması mümkün değildi. Bir ay içinde onu kırmaya yemin ettiler.

"Zavallı Prenses Lointaine," diye iç geçirdi Viking, ona Aziz Christopher'ını geri verdiğinde. "Daha düşün gecesine bile vakit bulamadan balayı bitti.

Orkestra bir anda Abby'nin hayatını cehenneme çevirmeye başladı; provaları en kötü karatahta ormanına döñüřtürdüler, ona sataştılar, cevap verdiler, durmalarını söylediğinde devam ettiler, nota geçtiler, osurdular, geçirdiler ve müzik direktörü olarak verdiğı ilk konserde onu tamamen görmezden gelerek Dvřák *Çello Konçertosu*'nu ve Beethoven'ın *Dördüncü Senfonisi*'ni her zaman çaldıkları gibi çaldılar. Abby kendini yoldan geçen bir helikoptere işaret vermeye çalışan küçük bir çocuk kadar etkili hissediyordu.

Bu ilk konserde, salonun eksikliklerini ilk kez tam olarak fark etti. Akustik korkunçtu. Paddington'a giden ekspres her geçtiğinde tüm bina titriyordu. Her itfaiye aracı, geri geri giden arabalar ve katedralin çalan saati duyulabiliyordu. Yağmur çatıdan akıyordu. İlk konseri için neden portalo kurduklarını şimdi anlıyordu. Sadece en sağır edici tutti, bayanların zincir şakırtılarını bastırabilirdi.

Abby geri döndüğünde orkestranın lideri ve Hugo'nun ayrılma nedeni olan Lionel Fielding'den de herhangi bir destek alamadı. Onunla orkestra arasında bir tampon görevi görmesi gerekirdi ama büyük balık olmaya alışmış ve kendisinden çok daha büyük bir kemancının atandığını görünce, kendisine danışılmadığı için öfkeyle geri döndü.

Lionel çok kibirli bir adamdı, romantik yakışıklılığı huysuz bir ifadeyle gölgeleniyordu. Sololarını çalışmaktan çok liderin odasında akan abanoz saçlarını kurutmakla vakit geçirse de, konserlerden önce sırf daha az deneyimli yaylı çalgı çalanları tedirgin etmek için bir Paganini *Caprice*'i başlatmaktan çekinmezdi.

Bir lidere borçlu olunan tüm küçük saygı işaretlerini, müzisyenlerin onun için ayağı kalkmasını, yönetim kuruluyla akşam yemeğine ve konserlerden sonra partilere davet edilmeyi severdi. Kuzeyli bir orkestranın misafiri olarak gittiğı, banyolu, kanepeli, buzdolaplı ve kahve makineli çok lüks bir lider odasına sahip olduğu için, RSO tarafından sağlanan büyük bir dolabın içindeki sandalyeden hiç hoşnut değildi ve onu daha görkemli bir şeyle değiştirmeye kararlıydı.

Karamsar ruh hali nedeniyle 'İnanılmaz Somurtkan' olarak tanınan Lionel'in, İkinci Obua çalan tatlı bir eşi vardı: Miriam. Ancak Lionel, Miriam'ın üç çocuğuna bakmak için eve dönmesi konusunda ısrar etmişti - 'Anahtar teslimi çocuk yapmayacağım' - bu da onu İkinci Klarnet Hilary Lloyd'un peşinden koşmakta serbest bırakmıştı.

Liderin metresi olduğu için 'Purley'in Kuğusu' lakabıyla anılan Hilary Lloyd, RSO'nun conker yarışmasını yöneten ve orkestradaki genç ve güzel kızları terörize eden, yirmili yaşlarının sonlarında bir organizatör kaltaktı.

Her yanlış nota çaldıklarında kaşlarını kaldırıyor ve iç çekiyordu. Ayrıca üflemeliler bölümünün gürültüsünü protesto etmek ve işini istediği Eldred adında nazik bir ihtiyar olan bölüm liderini sinirlendirmek için endüstriyel kulak tıkaçları taktı.

Okulun sinsi çocuğu Hilary ne bir doğum gününü ne de bir hakareti unuturdu. Oyuncular ona yalakalık yapma eğilimindeydi çünkü liderin gözdesi olarak, özellikle durgunluk dönemlerinde hayatı çok zorlaştırabiliyordu. Kendisi hakkında çok şişirilmiş bir fikri vardı ve bir provanın ortasında aniden "Lionel, Birinci Kemanlar daha pianissimo olmalı" diye bağıırırdı ki bu tamamen düzensizdi.

Hilary'nin en iyi arkadaşı görünüşte Juno Meadows'du, ancak Hilary Juno'nun kırılgan güzelliğini ve Viking'i elde etmesini kıskanıyor, Juno ise Hilary'nin küçük devlet okulu geçmişini ve lider olarak Viking'den üstün olan Lionel'i elde etmesini kıskanıyordu. Konuşmalarının çoğu Juno'nun Viking'i ıslah edip etmeyeceği ya da Lionel'in Miriam'ı terk edip etmeyeceği etrafında dönüyordu. Hilary seks, yemek pişirme ve bakım konularında Miriam'dan daha iyi olmakla övünürdü. Lionel'in Dünya Servisi'nde *Kreutzer Sonatı*'nı çalmasını dinleyebilmek için alarmini sabahın üçüne kurardı.

Hilary'nin Rutminster dışında, Lionel'in işe gidip gelirken uğradığı bir kulübesi vardı, ama Viking'in aksine, zaten kendine ait büyük bir evi olduğu için ipotek ödemiyordu. Sonuç olarak Hilary para konusunda çok cimriydi, asla bir içki almaz ve hediye bırakmak için her zaman manilla zarfı alırdı, böylece kimse para koymadığını fark etmezdi.

Ayrılan Hugo çok sevilmişti ve Hilary ona yeni sarı kordonlar, bir çift su geçirmez pantolon, sembolik bir spor ayakkabısı ve hokey sopası alacak kadar para toplamıştı, çünkü Cotchester'daki Müdire'nin takımına katılacaktı.

Katedralin yakınındaki Close Encounters Wine Bar'da verdiği veda partisi son derece çılgıncaydı. Viking ve Dixie 'The Lost Cords' şarkısını dokunaklı bir şekilde yorumlayarak salonu yıktı. Gal teriyeri Trigger ile gece yarısı gezintisine çıkan Canon Airlie, korunmak için sadece bir hokey sopası olan çığlık atan bir kız öğrencinin Kelt Mafyası ve havlayan büyük bir siyah köpek tarafından Close'da kovalandığını görünce dehşete düştü. Kız öğrenci daha sonra spor kıyafetinden soyularak Fleet Nehri'ne atılmıştır. Onu kurtarmak için acele eden Kanon, kalın ve siyah bir köpekle karşılaşınca neredeyse kalp krizi geçiriyordu.

Hugo kahkahalarla gülerek ve Fransızca küfürler savurarak köpüklerin arasından çıkarken, kıllı göğsü daha da kötüydü.

Abby partiye davet edilmemişti - 'Artık sen yöneticisin, ördekçik' - ama Lord Byron Süiti'nden dışarıya özlemle eğilip beyaz leylak ve yeni biçilmiş çim kokusunu içine çekerken ve bir gün kabul edilmesi için dua ederken eğlence seslerini duyuyordu.

Ama kimse Abby'yi korkaklıkla suçlayamazdı. İlk işi RSO'yu halletmekti.

Ertesi sabah onlara gülümseyerek, "Hepinizin umutsuzca az maaş aldığınızı ve akşamdan kalma olduğunuzu biliyorum," dedi.

Tepeden tırnağa yeşil olan orkestra gülümseyerek karşılık vermedi.

'Ve senin için daha fazla para isteyeceğim,' diye devam etti Abby. 'Ama daha iyi oynayana kadar olmaz. Dikkatsiz ve tembelsiniz ve üzerlerine düşeni yapmayan çok fazla oyuncu var: numara yapıyorlar ya da meslektaşları tarafından korunuyorlar.

Ardından, tüm orkestranın bir perde arkasında ve Amerikan tarzında bir dinleme paneli önünde yeniden seslendirilmesini istediği bombasını patlattı.

'Böylece kadınlara, yabancılara, genç ya da yaşlılara, siyah ya da beyazlara karşı önyargılar oluşmayacak. Bu toplu işten çıkarmalar anlamına gelmeyecek, bunu göze alamayız. Abby, kendisine sertçe bakan orkestraya tekrar gülümsedi. "Ben sadece çürük elmaları bulmak istiyorum.

"Seninle başlayabiliriz," diye bağırdı zorba, tuğla suratlı Birinci Trompetçi Carmine Jones.

Sponsorlarla görüşmek ve onları etkilemek için çok meşgul olduğunu iddia ettiği için Abby'ye zaten kızgın olan genel müdür Miles Brian-Knowles kesinlikle öfkeliydi.

'Kimseyi işten çıkaramazsınız, mesele sadece para değil, sendikalar bize izin vermiyor ve Londra'da çalışmaktan bıkmış herhangi bir müzisyen çok pahalı.

Ancak yönetim kurulu Abby'yi destekledi, tıpkı onun az sayıdaki hayranlarından biri olan ve 'Charlton Handsome' olarak bilinen sahne amiri Tony Charlton gibi. Charlton, kot pantolonun içinde neredeyse Viking kadar iyi görünen ve Celtic Mafyası'nın konserlerden sonra en güzel grup kızlarının kaymağını yemesine içerleyen yakışıklı bir çocuktü.

"Bir sürü primadonna var Abby, sen bildiğinden şaşma," diye onu cesaretlendirirken, kurul odasındaki tozlu kahverengi kadife perdeleri bir paravan oluşturacak şekilde yeniden astı ve büyük maun masayı yan çevirdi. Ardından, Abby, Miles, kendileri seçmelere katılmadıkları zaman ilgili bölüm liderleri ve Bayan Priddock'tan oluşacak bir dinleme paneli için uzak tarafa sandalyeler dizdi ve orkestranın her üyesi için çaldıktan sonra 'Evet' ya da 'Hayır' olarak işaretlenecek bir numara listesi hazırladı.

Bu olay karşısında en çok gerilen kişi, inanılmaz derecede taciz edilmiş orkestra yöneticisi Nicholas Digby oldu. Nicholas'ın kederli bir yüzü vardı, kızıl saçları kel kafatasının iki yanına Saluki kulakları gibi dökülüyordu ve *Martin Chuzzlewit*'teki Bay Pinch'e benziyordu. Ücretsiz bilet sağlamak ve solistlerin soyunma odalarının iyi olup olmadığını kontrol etmenin yanı sıra yaptığı pek çok işten biri de her konser için doğru sayıda müzisyenin sahneye çıkmasını ve inmesini sağlamaktı. Her kış RSO gribe yakalandığında yedekleri bulmak için sinir krizleri geçirirdi.

Artık orkestra üyelerini teker teker yönetim kurulu odasına almak ve konuşmalarını engelleyerek anonimliklerini korumaya çalışmak gibi nankör bir görevi vardı.

Dixie Randy'ye, "Tıraş losyonunu bırak ve Doc Martens'le içeri gir," diye öğüt verdi. "Seni kadın zannedecekler ve otomatik olarak geçecekler.

RSO'da bölümler büyüklüklerine göre değişiyordu. Lionel, orkestrayı yönetmesinin yanı sıra on üç birinci kemana da başkanlık ediyordu. Birinci Flüt Peter Plumpton ise sadece Çelik Elf'e ve ara sıra bir pikolo çalgıcısına patronluk yapıyordu. Bölüm liderleri ya da bilinen adıyla müdürler, bölüm içindeki çeşitli sorunlardan, kişilik çatışmalarını durdurmaktan, kimin nerede ve kimin yanında oturması gerektiğine karar vermekten ve genel olarak sesi iyileştirmekten sorumluydu.

Ayrıca kötü oyuncularını koruma eğilimindeydiler. Bir rock grubundan gelen, çingene yüzlü, kıvrık saçlı bir dev olan Baş Bas Barry'nin bölümünde 'El Squeako' olarak bilinen yaşlı bir çocuk vardı. Kendisini ayakta tutmak için kontrbasına güvenen El Squeako'nun bir işitme cihazı vardı ve bu cihaz en samimi pianissimo'larda sık sık korkunç cızırtılar çıkararak tüm orkestrayı histerik kıkırdamalara sürüklüyordu. El Squeako'nun bir şekilde dinleme panelinden geçirilmesi gerekiyordu.

Viking için tüm bölümleri tamamlamak bir gurur meselesiydi. Tek endişesi Yaşlı Cyril'di, Dördüncü Boynuz, dudakları ve dişleri gitmişti, bu yüzden

Artık notaları ortalayamayan, sinirden ve umutsuzluktan çok fazla içen.

Bir zamanlar Dennis Brain'in harika bir oyuncusu ve arkadaşı olan Yaşlı Cyril, provalara her zaman kravat ve ceketle gelir, dik oturur, herkese karşı nazik davranır, orkestrada geçirdiği otuz yıl boyunca bahçesini ve Bayan Priddock'u çok severdi.

Viking ihtiyar delikanlıyı bir kenara çekip bölümü geri bıraktığını söylemesi gerektiğini biliyordu ama Cyril sekiz yıl önce orkestraya katıldığında Viking'e göz kulak olmuştu. Eğer kovulursa ve öğretmenlik yaparak geçinmek zorunda kalırsa asla hayatta kalamazdı ve Viking onu şimdi terk edecek değildi. Ancak Cyril seçmelerin yapıldığı gün Shaven Crown'da bira üstüne bira içerek kendisine yardımcı olmamıştı.

Öğle yemeği vakti geldiğinde Abby çılgılık atmaya başlamıştı. Bu canavarca şeyi neden başlatmıştı ki? Bir *Mozart* konçertosunun daha öldürüldüğünü duyarsa çılgına dönecekti. Seçmelerin oyuncular için ne kadar korkunç olduğunu da unutmuştu. Boğazlar daralır, parmaklar sertleşir, diller düğümlenir ve nefesler kesilirdi, bu başkasının ipek gömleğini ütölemekten daha kötüydü.

Yeni gelen Otuz Dokuz Numara, yanlış nota telaşına girip gözyaşlarına boğulmadan önce üç dakika boyunca mükemmel bir şekilde çaldı.

Dehşete kapılan Abby yerinden fırlayarak kahverengi kadife perdeleri araladı ve İkinci Kemanların arkasında oturan orkestranın yuvarlak yüzlü bebeği Küçük Jenny'yi buldu.

"Harikaydın," Abby kolunu Jenny'nin ağırlaşan omuzlarına doladı. 'Hepimiz senin çok daha deneyimli bir oyuncu olduğunu düşünüyorduk. Tabii ki bitti. Git ve büyük bir içki iç.

Abby sandalyesine yığılıp kalırken Lionel hışımla, "Herkesi seçmeye almak senin fikrindi," dedi.

"Hepimiz öğle yemeğine gidip serinlesek iyi olur," dedi Miles kibarca.

Hiç de aç olmayan Abby, Jenny'nin bölüm şefi Mary Melville'i aramaya gitti; Mary, "Justin'in Annesi Mary" olarak tanınıyordu, çünkü küçük oğlu için yanıp tutuşuyordu. Abby, Mary'ye Jenny'nin ne kadar iyi olduğunu ve ön tarafa yakın bir masada çalması gerektiğini söylemek istedi.

Bando odası, müzisyenlerin enstrümanlarını bıraktıkları, paketlenmiş öğle yemeklerini yedikleri ve kendilerine ihtiyaç duyulmadığında dinlendikleri bir oturma odası görevi görüyordu

bir müzik parçasında. Alçak kanepeler, sandalyeler ve masaların yanı sıra bir ping-pong masası, bir ilan panosu ve en uçta pastırmalı sandviçler, sosisli sandviçler ve alkolsüz içecekler, çay ve kahve sağlayan küçük bir bar vardı.

Abby içeri girdiğinde oda sessizliğe gömüldü. "Mary'yi arıyorum.

"Alışverişe gittim," dedi Baş Viyolonsel Clarissa, ağzı doluyken konuştuğu için özür diledi ve herkesi dehşete düşürerek, zavallı bir şekilde minnettar olan Abby'yi bir fincan kahve içmek için kendisine katılmaya davet etti.

Charlton Handsome gibi Clarissa da Abby'nin destekçilerinden biriydi. Abby'ye büyük bir oyuncu olarak hayranlık duyuyordu ve kocası işsiz olan üç ocuk annesi Clarissa, ev kredisini ve okul masraflarını ödemekten ve öğretmenlik işlerinden orkestranın geri kalanıyla didişmeye koşturmaktan her zaman çok endişeliydi.

Zeytin yeşili rahatsız kanepelerden birine çöküp etrafındaki düşmanlığı görmezden gelmeye alışan Abby, normalde öğle yemeklerinde Kelt Mafyası'yla birlikte Shaven Crown'a giden Viking'in iki parça Ryvita arasında hevessiz bir şekilde süzme peynir yediğini görünce şaşırdı.

Yanında elik Elf renk tablolarına bakıyordu.

"Bu oda berbat," diyerek tavuk ishali yeşilinin iğrenç bir tonuna boyanmış duvarlara baktı. 'Neden bir hafta sonu hepimiz el ele verip burayı güzel bir şeftali rengine boyamıyoruz?

Viking, başını *Viz*'den kaldırmadan, "İyi fotoğraflara ihtiyaç var," dedi.

"Belki de yeni müzik direktrmzn bir portresini yaptırmalıyız," dedi Hilary, sırtı Abby'ye dönüktü.

Juno şışrete, 'Burada yeterince uzun kalmayacak,' dedi.

Bardan iki fincan kahveyle dönen Clarissa, "Boş ver onları," diye fısıldadı.

"Teşekkürler," diye fısıldadı Abby. "Viking'in burada ne işi var?

"Dixie, Juno'nun Nisan sonundan önce Viking'i kovacağına 100'e 1 bahse girdi," diye mırıldandı Clarissa, yama yapmakta olduğu siyah taytı toplarken, "bu yüzden Viking'i yoldan çıkarmak onun çıkarına.

"Pazar günü, Viking'in rafları yerleştirmesi gerekiyordu. Dixie onu bara götürdü ve Viking gece yarısına kadar dönmedi. Madam zıplıyordu,' Clarissa sesini daha da alçalttı, 've Viking içmeyi ve ayyaşlığı bırakmadığı sürece onunla yatmayı reddetti ve yattı da.

"Tanrım, ne kadar süredir?" "Yaklaşık kırk sekiz saattir.

Bu arada Viking, karnabahar çiçekleri ve Vegemite sandviçlerinin tadını çıkarıyormuş gibi görünmeye çalışıyordu.

"Nugent için ne koydun?"

"Hiçbir şey, köpeklerin günde sadece bir kez beslenmesi gerektiğini söyleyip duruyorum. Havaların ısınmasıyla yakında dışarıda uyuyabilir. Yatak odamız için bu renk hakkında ne düşünüyorsun Victor?"

"Anlatılamaz. Nugent dışarıda uyumayacak," diyerek Nugent'a sandviçinin yarısını uzattı, Nugent da bunun bardaki çoban böreğinin yerini tutamayacağını düşünerek hemen tükürdü.

"Çikolatalı bisküvi var mı?" diye sordu Viking.

Juno bir greyfurtu ikiye böldü ve bir parçasını plastik bir kaşık ve bir peçeteyle Viking'e uzattı. "İşte tatlıdır."

"Bazıları greyfurt elde eder, bazılarına greyfurt dayatılır," diye iç geçirdi Viking. "Aman Tanrım."

Yaşlı Cyril içeri girmiş, bando odasının kapısını iki yana çarparak bir kanepeye hıçkırarak hıçkırarak yığılmış, parkta sallanan kestane rengi mumlara gözlerini dikmişti.

Onu, Boots'tan yeni aldığı fotoğrafların heyecanı ile melek gibi yüzü kızarmış olan Justin'in annesi Mary takip etti.

"Bu Justin. Abby ve Clarissa'nın önünde iki yaşındaki muhteşem bir çocuğun fotoğrafını salladı."

"Muhteşem," diye iç geçirdi Abby. "Sen ve o da çok tatlısınız."

"Kocamın bunu cüzdanına koyacağını umuyorum," dedi Mary mutlulukla.

"Cüzdanında benim bir fotoğrafım yok Victor," diye dırdır etti Juno.

"Cüzdanım yok," dedi Viking, bardan elinde bir cüzdanla dönüyordu.

Cyril için bir fincan sade kahve ve Nugent için bir penguen. "Hiç param da yok."

Ne Covent Garden ne de Londra Met henüz ona ödeme yapmamıştı ve Juno'nun ipoteği maaşını tüketiyordu.

Pencereden gelen kahkahaları duyunca arkasını döndü. Gelen Dixie ve Randy'ydiler, sırıtıyorlardı ve yüzleri kıpkırmızıydı.

"Sana bir kutu After Eights aldık, Victoria canım, yemeğini tamamlamak için."

Viking öğleden sonra seçmelere katıldı ve her şeyi mahvetti. Her nasılsa piyanisti bir striptiz kulübüne daha uygun bir müzik parçası çalmaya ikna etmişti. Dinleyici heyeti dudaklarını büzdü ve

Fransız kornosunun çaldığı birkaç parçadan sonra dantelli siyah bir sutyen kahverengi kadife perdelerin üzerinden uçtu, ardından file çoraplar, kırmızı saten jartiyerler ve son olarak da mor bir G-string Abby'nin önündeki parlak tahta masanın üzerine düştü.

Abby'nin 'Bu iğrenç' çılgınlıkları Don Juan'ın korna sesiyle bastırıldı ve Viking, *Ein Heldenleben*'den aşk düetine başlayarak kimliği konusunda hiçbir şüpheye yer bırakmadı.

Dışarı çıkarken sandalyesine bir not bıraktı: *'Lütfen bu koltuğu bulduğunuz gibi bırakın,'* Randy Hamilton için, o kadar çok gülüyordu ki zorlukla oynayabiliyordu.

Onuncu yanlış notadan sonra Randy, "Siktir," dedi.

"Kapa çenen, konuşma iznin yok," diye tısladı, oyuncuların numaralarını dinleme paneline bildirmesi gereken Nicholas ter içindeydi.

Randy ikinci kez, "Siktir," dedi ve Nicholas'ın dikkatini öyle dağıttı ki, Blue, artı korna, fark edilmeden toplantı odasına girip köşedeki büyük dolaba saklanabildi.

Böylece, sallanan bir Cyril Viking tarafından içeri alındığında ve Nicholas onun numarası olan elli beşi söylediğinde, Blue kornosunu dudaklarına götürdü ve *Bir Yaz Gecesi Rüyası*'ndan korno solosunu o kadar güzel çaldı ki, panel birkaç dakika sonra onu durdurdu.

Abby, Bayan Priddock'a dönerek, "Sorun değil," dedi. "Elli beş numaraya evet yazın."

Lionel ve Miles 'Kesinlikle,' diyerek hemfikir oldular.

Bir an sonra, onları dehşete düşüren bir Çekilde, ıGıl ıGıl parlayan Cyril perdelerin arasından sendeleyerek çıktı, ciddiyetle hepsinin elini sıktı, Bayan Priddock'a bir öpücük kondurdu ve sendeleyerek dışarı çıktı.

Miles, Lionel ve Abby çok öfkeliydi ama Viking'in Üçüncü Kornosu Quinton Mitchell, Cyril'in yerine Blue'nun çalması konusunda panele gizlice girmekle tehdit etti.

"Sarhoş ihtiyar herifin yanına oturmak zorundayım.

Viking, Quinton'ın yakasına yapışarak, "Eğer tek kelime edersen," dedi, "Bayan Mitchell'a Hugo'nun veda partisinde tam olarak kime karşı olduğunu söylerim.

"Elli altı," diye bağırdı Nicholas.

Piyano çalmaya başladı, birkaç saniye sonra bir flüt de katıldı.

Lionel ve Miles sabit bir şekilde notlarına bakıyorlardı. Abby kafasına çelik çiviler çakılıymış gibi hissetti. Bir kindarlık dalgası

onu bunalttı.

"Bu kadar ısınma yeter," diye bağırdı birkaç dakika sonra. "Zamanımız kısıtlı, tamam mı, başlayabilir misiniz?"

Bir duraklama oldu, sonra öfkeli ve cırtlak bir ses şöyle dedi: 'Az önce Poulenc'in *Flüt Sonatı*'nın yavaş bölümünü çaldım.

Abby Miles'in engelleyici elini sıktı.

"Geçebilir misin?"

Öfke Juno'yu daha da büyüleyici göstermiş, soğuk gözlerine ender rastlanan bir sıcaklık katmıştı.

"Bu hiç iyi değil Juno," dedi pişmanlık duymayan Abby. 'Sanırım başka bir iş bulsan iyi olur, bu işe uygun değilsin.

Juno, 'Ben senden önceki için yeterince iyiydim,' diye tısladı ve hışımla dışarı çıktı. Lionel sırtarak, "Bu çok akılsızcaydı," dedi.

"Harika bir lirik," diye mırıldandı buğulu bir sesle bir dakika sonra, Hilary, dün geceki sevişmeler arasında koçluk yaptığı Mozart'ın *Klarnet Konçertosu*'nun yavaş bölümünde zahmetli bir şekilde kürek çekmeye başlamıştı.

Ancak, kapıyı çalmadan içeri dalan Viking tarafından bölündü, kesik gözleri ve alev alev yanan İrlanda öfkesiyle.

"Juno'yu kovmaya nasıl cüret edersin?" diye bağırdı Abby'ye.

"İşe yaramazın teki, o işi almak için biriyle yatmış olmalı. "Benimle yatıyor, o giderse ben de giderim.

Ve Mavi içeri daldı.

"Viking giderse, ben de giderim.

Ve Dixie ve Randy içeri girdiler.

"Viking ve Mavi giderse biz de gideriz," diye koro halinde konuştular.

"Hav, hav, hav," diye havladı Bay Nugent, arkadan yetişerek.

"Sizi lanet olası kardeşler grubu, sizi anlamıyorum çocuklar," diye bağırdı Abby. 'Aşkın kör olduğunu tahmin etmişim ama sağır olduğunu da hiç düşünmemiştim. Neden bu kadar destekleyici olduğunuzu anlamıyorum,' diye ekledi Nugent'a. 'Juno seni hemen dışarı atacak.

Küfür etmeyi ve köpekleri onaylamayan Miles çok şaşırmış görünüyordu.

Sonuç olarak, Çelik Elf görevine iade edildi ancak Abby kendisini amansız bir düşman haline getirmişti.

YİRMİ YEDİ

Zavallı Abby'nin çok iyi niyetleri vardı. Ancak RSO'nun müzik direktörü olmak tam bir kabus olmaya devam ediyordu. Nisan ayının sonlarına doğru, Viking'in dışıya geç kaldığı için eski BMW'sini itmek üzere tüm bando takımını sert bir şekilde otoparka çağırdığı özellikle gürültülü bir provadan sonra, Abby müdürden bir celp aldı.

Kendisine Lionel'dan bile daha az destek veren Lord Leatherhead ve Miles'i onu beklerken bulan Abby, kendini peruk takmaya hazırladı. Bunun yerine ona yeni bir genel müdür bulduklarını söylediler.

"Bu George Hungerford," dedi Lord Leatherhead hayranlık dolu bir ses tonuyla. "Çok ama çok şanslıydık.

Abby'nin George Hungerford'un kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve durgunluk sırasında servetini artırmayı başaran birkaç emlak geliştiricisinden biri olduğunu söylediklerinde daha da az etkilendi.

Gençliğinde büyük Huddersfield Koro Topluluğu'nda bas çalan sert bir Yorkshireman olan George, her zaman bir orkestra yönetmeyi hayal etmişti ve elleri arkadan bağliken ayda bir ya da iki günde RSO'yu düzene sokabileceğini düşünüyordu. Mayıs başında görevi devralacaktı.

Üst kattaki tüm kadın müzisyenler ve sekreterler onun da evlilikler arasında olmasından dolayı çılgınca heyecanlanmışlardı. Ona şimdiden 'Muhteşem George' adını takmışlardı ve L'Appassionata'yı alaşağı edeceğinden de emindiler. Koridorlarda kan akacağı sevinçle tahmin ediliyordu.

Abby gelecek haftaki konser ve Haziran ayındaki Alman Requiem'inden önce tüm ve genellikle korkunç Rutminster Korosu'nu yeniden dinleme konusundaki daha da devrimci planları için çok endişeliydi, George'un randevusunu gerçekten kabul edemedi.

Sibelius'un *Beşinci Senfonisi*'nin son bölümünün karmaşıklığıyla boğuşurken, ancak saat beşte yatağa girebilmişti ki

Rutminster Korosu'ndan çok daha iyi şarkı söyleyen Şafak Korosu başlamıştı. Saat dokuz buçukta odayı temizlemek için gelen hizmetçi tarafından uyandırıldı. Yataktan fırlayarak dünkü terli giysilerini çılgınca çekiştirdi. High Street'ten aşağıya doğru koşarak, saat ona yedi kala oditoryuma ulaştı ama orayı terk edilmiş buldu. Amerikan orkestralarının aksine, İngiliz oyuncuların son anda içeri dalmak gibi çıldırtıcı bir alışkanlığı vardı. Son bir hakaret olarak, Viking saat on buçukta esneye esneye içeri girdi.

"Geciktiğim için özür dilerim," diyerek Abby'ye pişmanlık duymadan gülümsedi. 'Helikopter dersi alıyordum ve park edecek bir yer bulamadım. Merhaba tatlım. Çelik Elf'i öpmek için yolda durakladım.

Fransız kornoları *Beşinci Senfoni*'ye başladığı için öfkelenen Abby, Viking'in ücretinden yarım saat kesmeye başladı ve bu da orkestrayı harekete geçirdi. Bugün uyumlu olacağına yemin etmişti ve hatta şaka olsun diye pianissimo kelimesinin sözlük anlamının bir fotokopisini tüm üflemelilere dağıtarak diğerlerini boğmalarını engellemeye çalışmıştı. Ama onlar sadece kağıttan dartlar yapıp ona fırlatmışlardı.

Abby'yi desteklemesi gereken lider Lionel, ne zaman bir duraklama olsa bir pınar gibi yükselen sohbeti susturmak için hiçbir girişimde bulunmadı. Şimdi de bir şey söyleyip söyleyemeyeceğini sordu. Abby kürsüden aşağı atladı, Lionel'in kuaförlü ihtişamının yanında pejmürde görüntüsünün ve kirli saçlarının farkındaydı. Nefesi bile nane kokuyordu: 'Bakın, bu senfoniye Rodney ve Ambrose ile kaydettik. Eğer bunu başarmak istiyorsan, orkestranın tepesine otur ve kıyıya yanaş.

"Ve sorumluluğu sana bırakıyorum, hayır, teşekkürler," diye tersledi Abby. Lionel ve Hilary birbirlerine omuz silkti.

İki dakika sonra Abby dur dedi.

"Affedersiniz, flütler, biraz sürünüyorsunuz.

"Beni şaşırtıyorsun," dedi Juno uzun sarı kirpiklerini indirerek, "biz sadece seni takip ediyorduk.

Abby bu espriyi görmezden gelerek onlara Sibelius'un senfoniye yazarken yaşadığı duyguları anlatarak ilham vermeye çalıştı ama hepsi esnemeye başladı.

Abby, "Bildiğiniz gibi son bölüm Tanrı Thor'un altı büyük çekiç darbesiyle bitiyor," diye ısrar etti.

Viyolaların arkasından gelen bir ses, "Bütün o yarı kvavlardan sonra sırtım ağrıyor," dedi.

Randy, "Program notlarını kes ve işine bak," diye bağırdı. Dixie bir porno dergi çıkardı.

Abby'nin mesihvari çizgisi, beş dakika sonra kornolar görkemli bir swing melodisine başladığında ortaya çıktı.

"Bu, Sibelius'un kanserden ölmediğini öğrendikten sonra yazdığı, umudun büyük bir coşkulu olumlamasıdır," dedi ciddiyetle, "bu yüzden siz kornolardan, sanki güneş kara bulutların arasından patlıyormuş gibi çalmanızı istiyorum ve ...

Viking başını kaldırmadan önce onun bir dakika daha devam etmesine izin verdi. "Yani daha yüksek sesle mi istiyorsun?" diye sordu.

Orkestra gülmekten kırıldı.

"Hayır, istemiyorum," diye bağırdı Abby. 'Daha tutkulu çalmanı ve muhteşem bir sforzandoya ulaşmanı istiyorum.

"Notamda fortissimo yazıyor.

"Tanrı aşkına, devam edelim.

Orkestranın nemfomanisti Nellie Nicholson, çellosuna erkek müzisyenler tarafından 'Şanslı' lakabı takılan üçüncü masa çellisti. Beş dakika sonra, son çekiç darbeleri arasındaki uzun duraklamalardan birinde yüksek sesle içeri girdi.

"Üzgünüm, üzgünüm Abby," diye özür dileyerek seslendi. "Notamın üzerine bir sinek kondu ve yanlışlıkla çaldım.

Orkestra yine gülmekten kırıldı.

Abby soğukkanlılığını tamamen kaybetti.

"Sizin derdiniz ne çocuklar?

"Öylesin," diye viyolanın arkasından bir ses yükseldi.

Abby, Şişko Rosie'den bile daha iri olan Şişko Isobel tarafından gizlenen suçluyu fark edemedi. Şişko Isobel'in büyük bir çenesi vardı ve her zaman saçlarıyla ızgara tavasını temizlemiş gibi görünürdü. Buna rağmen, geçen yılki Umman turunda pek çok Arap ciddi ciddi Isobel'i satın almaya çalışmıştı. Aşağıya sıçrayan, ikinci kemanların ve viyolaların arasına dalan, bir şekilde Şişko Isobel'in etrafından dolaşan Abby, orkestra Sloane'u Clare'i ve Avustralya'dan en iyi arkadaşı Candy'yi buldu, ikisi de büyüleyici sarışınlardı, savaş gemisi oynuyor ve seks hayatlarını tartışıyorlardı.

"Isobel'in arkasına saklanmayacaksın," diye öfkelenildi Abby.

Müzik sehpasını görüş alanına çekerken, Sibelius'un viyola bölümü *Beşincisi* yere düştü.

"Affedersiniz, Maestro," RSO'nun sendika temsilcisi Steve Smithson bir anda yanında belirdi ve ateş püskürdü. 'Bay Charlton ve sahne görevlilerinin işi

müzik stantlarını kaldırın. Kural 223'e uyarsanız,' diyerek kitabı kızın burnunun dibinde salladı.

Bir an için o ve Abby birbirlerine baktılar. Abby onun arkasında orkestra yöneticisi Nicholas'ı görebiliyordu, kel kafası denizdeki bir şamandıra gibi sallanıyordu, konserden önce bir yürüyüş olasılığı karşısında dehşete kapılmış bir şekilde kanatlarda bir ayaktan diğerine zıplıyordu.

Abby yorgun bir şekilde kürsüye geri tırmandı.

"Son sayfayı tekrar oynayalım ve çekiç darbeleri arasına kimse girmesin.

"Saygısızlık etmek istemem, Maestro," dedi Lionel ipek gibi, "saat on bir buçuk," ve çeşitli bölümlerin genç üyeleri ve çay kuyruğunda ilk olmak için yarışan havlayan Bay Nugent tarafından neredeyse yana devriliyordu.

Abby kondüktörün odasına çökmüş, yanan yüzünü ellerinin arasına almıştı. Deodorant sürmeye vakti olmadığı için dün gecedan kalma ter kokusunu alabiliyordu, şimdi korkudan ekşimişti. Bir havluyu soğuk suya batırarak koltuk altlarına sürdü, sonra aynaya bakarken inledi, pas rengi forması çok sıcaktı ve telaşlı kırmızı yanaklarıyla çatışıyordu, saçları Strewel Peter gibi yükseliyordu. Orkestranın onu istifaya zorlamaya çalıştığını biliyordu. Yenilmemeliydi.

Dışarıda guguk kuşunun sesini duyabiliyordu. Parkın ötesinde, soluk yeşil arpa tarlalarının üzerinden Blackmere Ormanı'nı görebiliyordu ve ne yapması gerektiğini biliyordu. Yüzüne soğuk su çarparak kararlılıkla sopasını eline aldı.

İkinci yarı daha iyi geçti. Kornolar ve trompetler, görkemli kahramanlık ezgisi boyunca ormandaki maymunlar gibi neşeyle sallanıyordu. Yaylı çalgı çalanların yayları bulanıktı, çok hızlı gidiyorlardı.

Ancak Abby, İkinci Kemanların toplu çalışını geliştirmek için durakladığında, küçük Claude 'Cherub' Wilson elini kaldırdı.

Cherub, İkinci Perküsyon, sarı bukleleri ve mavi gözleri vardı ve bir ilkokul bandosunda çalacak kadar yaşlı görünmüyordu.

Bütün orkestra ona hayrandı. Bayan Priddock ona kek pişirdi. Kelt Mafyası bile soytarılık yapması için konserlere arabalarıyla gitmesine izin veriyordu. Şimdi Viking'in arkasındaki perküsyon koltuğunda oturuyordu.

"Affedersiniz, Bayan Rosen.

'Evet Cherub,' Abby'nin yüzü yumuşadı.

"İlk bölümdeki o kısmı biliyor musun?

Abby notayı eline aldı ve sabırla sayfaları karıştırmaya başladı.

"Hangi kısım, Cherub?"

"Kornoların, trompetlerin ve yaylıların girdiği kısım. "Bunun gibi bir sürü parça var.

Cherub öne doğru eğilerek Viking'in skorunu inceledi.

"Bir dakika önce buldum, *la*, *la*, *la*, *la*, *la*, *la*, *la*," diye tiz bir falsetto ile söyledi, "ya da belki *la*, *la*, *la*, *la*, *la*, *la*, *la*.

Orkestra yanlarını tutuyordu.

"Cherub'a gülme," diye tersledi Abby. "O kısmı biliyorum," diyerek sayfaları çevirmeye devam etti. "İşte burada. Ama çalmıyorsun bile," diye öfkeyle bağırdı, sonra kandırıldığını fark etti, 'aslında bu senfonide perküsyon yok.

"Biliyorum," dedi Cherub ona gülümseyerek. 'Ama güzel bir parça, değil mi? Güzel parçaları severiz, biliyorsun; tekrar çalabilir misin?"

'Hayır, yapamayız,' Abby elindeki skoru ona fırlatmayı düşündü ama o kadar uzağa fırlatamazdı.

Öfkeden titreyerek pirinç parmaklığı kavradı, ona kadar saydı ve onlara bir şans daha vermeye karar verdi.

"Mola sırasında," diye devam etti son bölüme, "Blackmere Ormanı'na baktım ve tüm farklı yeşillerin baharın güzelliğine nasıl katkıda bulunduğunu, büyük bir orkestra gibi birbirine nasıl karıştığını fark ettim.

Alaycı, sıkılmış, sabırsız, tehditkâr, RSO onun altına yayıldı.

"Sizi düşünmek hoşuma gidiyor, Eldred ve Hilary, klarnetleriniz kavakların asit sarısını veriyor, doğru, ve trombonlar," diye gülümsedi Abby Dixie'ye, "büyük meşelerin batan safranı gibi, ve flütler, akağaçların sevimli ürkütücü gümüşü. Barry'nin basları muhteşem koyu yaprak dökmeyen ağaçlar ve tabii ki kornolar, Viking ve Mavi ve diğerleri, parlak dans eden soluk yeşille kaplı kayın ağaçları gibi yükseliyorlar.

"Nugent'in bacağını üzerime kaldırmasını istemiyorum," diye homurdandı Viking.

Ama Abby adım adım ilerliyordu. Etrafındaki şaşkın yüzlere bakarak şöyle düşündü: Sonunda onları yakaladım.

"Trompetlerin ve fagotların mucizesini anlatmak için ağaçlar bulabilirim," diyerek sendika temsilcisi Steve Smithson'a bağışlayıcı bir şekilde gülümsedi, "ama söylemek istediğim tek şey, tıpkı bahar gibi, sizin enstrümanlarınızın seslerinin de Sibelius'un güzelliğini yaratmak için birbirine karışabileceğidir-

Ancak, gözyaşlarını silmek için durakladığında, Dixie Douglas uzun ve cehennem gibi bir osuruk çıkardı.

Hilary hemen ayağa fırladı ve dehşet içinde skorunu çıırttı.

"Lionel, bir şeyler yap.

Ve Abby çılgına döndü. Dixie'ye o kadar histerik bir şekilde bağınıyordu ki, salonun arka tarafında açılan kapıyı duymadı ya da oyuncuların yüzlerinde donan kahkahaları fark etmedi.

Ancak sesler duyunca arkasını döndü.

"Defolun, defolun, size kaç kere söyledim, provalar sırasında ziyaretçilerin salona girmesine izin verilmiyor.

'Gaz maskesi takmadıkları sürece,' dedi Viking.

Ama ziyaretçiler geldi. Abby tekrar döndü, kelimelerle: "Beni duymadın mı lan?" sözleri dudaklarında can çekişiyordu. Çünkü gelenler başkan, sırtan Miles ve yakışıklı, kavgacı bir yabancıydı.

"Böldüğüm için özür dilerim Abby," dedi Lord Leatherhead içtenlikle, "ama hepinizi yeni genel müdürünüz George Hungerford ile tanıştırmak istedim.

Tüm orkestra sevinçle alkışladı.

Candy, Şişman Isobel'in arkasından gizlice kocaman kırmızı bir fırça çıkardı, burnunu pudraladı, sonra fırçayı Clare'e uzattı.

George Hungerford'un kare bir çenesi, kırık bir burnu, tuzak gibi kurulmuş bir ağzı ve boynuz çerçeveli gözlüklerin ardında yorgun, sert, aşağıya çevrilmiş gözleri vardı. Bir kireçtaşı kayalığı kadar sert ve aşılmaz görünüyordu. Başına çok yakın kesilmiş gür saçları bir ala çiçeğin rengi ve okşanabilir dokusundaydı. Koyu gri takım elbisesi düz, geniş omuzlarını ortaya çıkaracak ama aynı zamanda yayılan göbeğini gizleyecek şekilde kesilmişti.

Randy Hamilton, "Bir fedai gibi görünüyor," diye mırıldandı.

'Ve hepimiz onun kimi kovmasını istediğimizi biliyoruz,' diye mırıldandı

Dixie. George daha sonra sahneye çıktı ve geniş bir Yorkshire aksanıyla orkestraya onlarla çalışmayı ne kadar çok istediğini söyledi. Konuşurken gözleri ciddiyetle her bir oyuncunun üzerinde geziniyordu.

Gelecekteki bir hokkabazlık numarası için yüzlerini

ezberliyordu. Büyük bir sorun öngörmediğini söyledi.

'Bir orkestrayı yönetmek diğer işleri yönetmek gibidir. Eğer kâr getirmiyorsa, değişiklik yaparsınız. Herhangi bir karar vermeden önce hepinizin neler yaptığına bakmak istiyorum. Sonra da hiç gülümsemeden ekledi: "Umarım bu akşam hepiniz çok daha iyi çalarsınız.

"George Hungerford neden bizimle ilgileniyor? Viking, Blue'ya sordu. 'Her zamanki hali planlama memurlarına rüşvet vermek ve küçük yaşlı kiracıları diz çöktürmek.

"Onun buldozerinin önüne her gün yatarım," diye iç geçirdi

Candy. "Acımasız görünüyor," dedi Hilary burnunu çekerek.

"O da öyle," diye kıkırdadı Clare, orkestra Sloane. 'Karisının adı Ruth'tu. Geçen yıl ayrıldılar. Her şeyi *News of the World*'de okudum. Ruth onun daha da zengin rakiplerinden biriyle kaçtı. Weybridge tarzı, diz üstü etekli, uyumlu aksesuarlı çok güzel bir kadın. O klasik tipler, Elizabeth Arden dış görünüşlerinin altında her zaman geyik gibi sevişirler.

Hilary şirretçe, "Bilmen gerekir," dedi.

Abby, George'un ilk izleniminin terli, tüylü, çılgık atan bir bakire olması gerektiği için utanarak Eski Çan'a geri döndü. Bu gece onu şaşırtacaktı.

Sanki beklenti içindeymiş gibi, Parker's'dan iki karton kutu gecelik onu bekliyordu; leylak rengi, kireç yeşili, sarılık sarısı ve en şok edici pembe renkte, yapay elmaslar, payetler ve *diamanté* ile kaplanmış, kapüşonlu yakalar, yüzen paneller ve tekme pililerle aşırı yoğun dehşet.

Onlara el yazısıyla yazılmış, Abby'yi George'un ilk gecesini özel kılmaya çağıran ve her anlamda duruma uygun bir gece elbisesi isteyen zorba bir not eşlik ediyordu. Bayan Parker bir şekilde Abby'nin ölçülerini ele geçirmişti.

Kendisine dikte edilmesine öfkelenen Abby elbiseyi denememiş, sadece saçlarını yıkamış ve daha önce giydiği indigo pantolon takımını giymişti ilk konserinde.

Orkestrada George hakkında konuşabileceği bir arkadaşı olmasını diledi. Kendini sevdirmek için hiçbir girişimde bulunmadığı için bu kadar güçlü görünmüştü. Orkestradaki kadınları kesinlikle heyecanlandırmıştı. Parker's'ın kokulu vücut losyonları kapanış saatinde tükenmişti ve en güzel kızlar allık sürerken ve saçlarına renkli kurdeleler bağlarken ortak aynaya bir bakış atmak için kavga ettiklerinden soyunma odasında itiş kakışlar başlamıştı.

Hilary, George'un ilk gecesinde *Kaz Ana* Süiti'nde klarnet solosunu kendisinin değil de Eldred'in çalmasına çok kızmıştı.

'Bu elbise çok düşük, Nellie,' diye tersledi. 'Kollarımızı ya da göğüs dekoltemizi gösteremeyeceğimizi biliyorsun.

"Bazılarımızın gösterecek dekoltesi yok," dedi Nellie, *Anais Anais*'in dizlerinin arkasına spreysikarken kabaca. "George Hungerford benim daldırma iznim olmadığını bilmeyecek.

"Orkestradan yayılan farklı çiçek kokularıyla," diye kıkırdadı Candy Clare'e, "Abby'nin gözünde bir orman olmasa bile bir bahar çayırı canlanacak.

Abby her şeyin yolunda gitmesi için çırpınıyordu ama ne yazık ki konser tam bir felaketti. Şakacının biri Dixie'nin porno dergisinden bir sayfayı *Mother Goose* partisinin ortasına yerleştirmişti. Abby öfkeyle sayfayı omzunun üzerinden fırlattı, sayfa Bayan Parker'ın devasa, korseli kucağına düşmüştü; Bayan Parker önlük giymediği için tükürmeye başlamıştı bile.

Salonun yarısı boştu ve rastgele bilet alanların cesaretini kıran sağanak yağmur çatıdan Abby'nin kafasına damladı, ancak yerel bir fırında çıkan yangını söndürmeyi başaramadı, bu yüzden Sibelius'un ilk bölümü itfaiye motorlarının çınlamasıyla mahvoldu. En kötüsü de, George Hungerford'un gelişiyile aşırı heyecanlanan Bayan Priddock'un program satıcılarından biri, konser boyunca bayanların yanına gidip geldi ve bir zincir çekilmeyince, kornaların kahramanca sallanan melodisine senkop yaparak öfkeli bir şekilde tıngırdamaya başladı ve RSO'yu daha fazla gülme krizine soktu.

"Delhi Göbeği Çeşitlemeleri," diye mırıldandı Viking, boynuzundaki suyu boşaltırken Blue'ya.

Ama sonunda, her orkestra şefini test eden altı harika dramatik çekiç darbesine ulaştılar, çünkü seyirci genellikle her şeyin bittiğini varsayabilir ve çok erken alkışlamaya başlayabilir.

Abby'nin duraklamaları H.P. Salonunda şimdiye kadar duyulan en uzun ve en dramatik duraklamalardı, ancak sondan bir önceki sessizlik sırasında Bayanlar Salonundaki zincir tekrar şingırdadı. Dixie Douglas derhal cesedini buldu ve bir vuruş erken geldi. Kendini unutan öfkeli Abby ona herkesin görebileceği şekilde iki parmağını kaldırdı ve platformdan kaçarak kendini şefin odasına kilitledi, alkışları kabul etmeyi reddetti. George'la bir hesaplaşmaya ihtiyacı vardı, böylece içini dökebilecekti ama sonunda kapıyı açtığında içerisi terk edilmişti ve bekçi kapıyı kilitliyordu.

Yan kapıdan kaçan Abby yağmurun dinmiş olduğunu gördü ve ıslak toprağın ve Yaşlı Cyril'in Bayan Priddock'un penceresinin altına diktiği vadideki zambakların güzel kokusunu içine çekti.

Konserler sırasında orkestranın otoparkı küçük kullanılmış arabalar, kamyonetler, farklı renklerde kapıları olan eski Volvo'lar, Morris Minor'lar ve Viking'in arkasında 'Vur Bana, Paraya İhtiyacım Var' etiketi olan eski BMW'si ile tıka basa doluydu. Şimdi mavi bir Rolls Royce ve George Hungerford'un şoför üniformalı ve şok geçiren ağır adamlarından biri dışında terk edilmişti.

Rolls'un kaputunu okşayarak, 'Yaralanmadan asla kaçamazdık,' dedi, 'ama beş dakika içinde boşaldı. Vroom, vroom, vroom. Bizden başka kimse yoktu. Hiç böyle bir sürüş görmemiştim.

"Bir şeyi iyi yapmalarına sevindim.

"Harika bir konserdi. Bütün o notaları nasıl hatırlıyorsun bilmiyorum.

"Teşekkürler," dedi Abby. "Patronun nerede?

Şoför, George Hungerford'un purosunu üfleyerek pencereden gelen ışıkları söndürdüğü, bir ileri bir geri volta atarak konuşup durduğu başkanın ofisine doğru başıyla işaret etti.

Muhtemelen benim hakkımda, diye düşündü Abby yorgun bir şekilde.

Otele girdiğinde, esneyen bir resepsiyon görevlisi ona büyük bir demet yabancı sarımsak uzattı.

"Bunu az önce bir çocuk getirdi.

Bir tür vudu büyüsü hayal eden Abby, yıldızlı beyaz çiçekleri sokağa fırlatmak üzereydi ki, titreyen elleriyle yırtıp açtığı bir not buldu. Okuyordu:

*Sevgili Bayan Rosen,
Seni üzdüğüm için
üzgünüm, canım.
Cherub Wilson.*

Bu, haftalardır birinin ona gösterdiği ilk nezaketti. Abby çaresizce ağlamaya başladı. Kendine hakim olmalıydı.

Görünüşe göre Rutshire Kasabı ile balayı da sona ermişti. Konserle ilgili eleştirisinin başlığı şöyleydi: "Tuvalet zinciri," diye yazdı, "Sibelius'un Beşinci Senfonisi'nde doğru tempoda çalan tek şeydi.

YİRMİ SEKİZ

Neyse ki George Hungerford ertesi sabah helikopteriyle ortadan kayboldu, şüphesiz geliştirecek mülkler arıyordu. Ayrıca Manchester'ın merkezinde düşünmesi gereken birkaç dönüm arazisi vardı. Durgunluk dönemindeki küçük bir sarsıntının ardından, geliştiricinin vinçleri yeniden uçmaya başlamıştı.

Öğleden sonra, dokuz eyalete müzik sağlaması beklenen ve haftada en az iki deplasman fikstürü olan RSO, West Country'deki Starhampton'a doğru yola çıkacaktı. Yüz millik yolculuk için iki otobüs ayarlanmıştı. Sigara ve içki içmeyenlerin, düzenli olarak birlikte çalan bir briç dörtlüsünün ve madrigal söyleyen Hilary başkanlığındaki yüksek fikirli bir grubun yer aldığı ilk otobüs 'Pond Life' olarak biliniyordu. İçki içenler, sigara içenler ve pirinç çalanlardan oluşan ikinci grup ise 'Moulin Rouge' olarak biliniyordu.

Müzisyenler Sendikası, Thatcher'ın reformlarından neredeyse hiç etkilenmeyen birkaç sendikadan biridir. Steve Smithson her yolculuğa bir mezura (çünkü yedi milin üzerindeki her konser müzisyenlere yemek parası hakkı veriyordu), diğer tarafta yeterli mola verebilmeleri için bir kronometre ve çalacakları salon, katedral ya da okulun gerekli yetmiş dereceye ulaştığından emin olmak için bir termometre ile çıkıyordu.

Deplasman fikstüründen önce Steve ve müzisyenler arasında 'Knickers' olarak bilinen orkestra yöneticisi Nicholas arasında her zaman bir tartışma yaşanırdı.

Orkestralar aptalca şakalarla ayakta durur. Zavallı Nicholas mutsuz ve stresli olduğunda, ki bu çoğu zaman böyleydi, hepsi koro halinde 'Knickers Down' ya da 'Knickers in a Twist' diye bağırırdı. Knickers bugün Steve'i, müzisyenlerin öğle yemeği parası alabilmeleri için otobüs şoförlerini saat bir buçuk yerine birde kalkmaya ikna etmeye çalışırken yakalamıştı.

Saat biri yirmi dokuz geçiyordu ve Knickers, H.P. Hall'un sanatçı girişinin yanında durmuş, müzisyenler iki otobüse binerken tartan bir deftere isimleri not ediyordu.

Saat bir buçukta sadece Küçük Jenny kayıptı. İkinci kemanların arkasında çaldığı için gelmemesi büyük bir kriz yaratmayacaktı. Böylece otobüsler yola koyuldu, High Street'ten aşağıya, melek gibi bahar zamanına doğru sıçradı, Simon Painshaw'u Close'daki bekar evinden, Hilary'yi sazdan kulübesinden ve Baş Bas Barry'yi dönüştürülmüş ahırından almak için durdu, güzel yeni ikinci karısı ona veda öpücüğü vermek için çimlerin üzerinde çıplak ayakla koşuyordu.

Dünkü sağanak yağışın ardından, su altındaki kriket sahaları güneş ışığında parıltıya ve su birikintileri gök gürültülü gri gökyüzünü, soluk yeşil ağaçları ve birbiriyle çarpışan pembe alıçları yansıttı.

RSO'nun şapkadan tavşan çıkarma ve hedeflerine ulaştıklarında mükemmel çalma konusunda ne kadar yetenekli olsalar da, birçoğunun öncesinde ve sonrasında hiperaktif çocuklar gibi davrandıkları tartışılmaz bir gerçektir.

Viking konserlere genellikle, Don Juan'ın korna sesini çalan bir korna takılmış olan eski püskü BMW'siyle giderdi. Arabanın içine Juno, Blue, Randy, Dixie ve Cherub'u tıktırırdı, böylece hepsi benzin parası ya da bazen tren ücreti için başvurabilirdi.

Ancak, son anda Juno grip olduğu için ağlamıştı. Bu kadar kısa sürede yerine birini bulmak Knickers'in sorunlarını daha da artırdı.

Aynı zamanda Viking'in doğum günü olduğu için, o ve Kelt Mafyası Moulin Rouge ile seyahat etmeye karar verdi. Yerel bir caz grubuyla ay ışığında dudaklarını patlatan Viking, yatağa gitmemişti ve otobüse bindiğinde sarhoştı. Juno'nun şaperonluğundan kurtulduktan kısa bir süre sonra gördüğü her kıza saldırmaya başladı.

"Bu adamın durdurma düğmesi yok," diye gözlemledi Candy, arkadaşı Clare'in yanında oturmuş, *Hello!* ve *Tatler*'i karıştırırken tüm arkadaşlarını tanıyordu.

Clare sesini alçaltarak, "Kafası güzel olduğunda her şeyi becerir," dedi, "Juno doğum gününde ona bir Black & Decker verdi, erkekliğine hakaret gibi bir şey. Bence sefil durumda.

'O zaman Appassionata ona her sataştığında neden onu savunmaya geçiyor?

"Elf takıntılı olmalı," diye kıkırdadı Candy. "Ah, işte sen," diye baktı *Tatler*. "Bu balo elbisesi harika.

Arabanın arkasından kahkaha sesleri ve bir rugger şarkısının cızırtısı geldi, ardından Cherub'un tiz kıkırdaması herkesi heyecanlandırdı

kapalı. Blue biraz uzakta oturmuş malt viskisini yudumluyor, Alan Clark'ın *günlüklerine* dalmıştı. Randy ve Dixie belli ki Viking'e yetişmeye kararlıydı ve şu anda Nellie the Nympho ile öpüşüyordu.

Öndeki Pond Life arabasında, Bath'ın dış mahallelerinden geçerken, madrigal grubu aptal suratlar yaparken görülebiliyordu.

"*Hanımımın yüzünde Nisan, gözlerinde Temmuz var,*" diye hafif bir tenorla şarkı söyledi Lionel, suratı asık Hilary'ye bakarken.

Grupta ayrıca, müzik eşliğinde başını savururken kızıl saçları uçuşan Simon Painshaw ve sıradan bir viyola sanatçısı olan Molly Armitage da vardı. 'Militan Moll' olarak bilinen Molly'nin kısa dikenli saçları, kederli bir yüzü, iri kalçalarına düşen dar, seğirmeli omuzlarıyla üçgen bir vücudu vardı ve her şeyin kadınları aşağıladığını düşünüyordu. Kendisinin yarısı kadar olan ve normalde çok uysal olan İkinci Obua Ninion ile bir *ilişki* yaşıyordu. Ancak Molly onu öylesine ateşlemişti ki çok iddialı olmaya başlamıştı ve Simon'ı Birinci Obua görevinden almak istiyordu. Militan Moll da Ninion'un karısından ayrılmasını ve onun adını almasını istiyordu.

"*Fa, la, la, la, la, la,*" diye şarkı söyledi Militan Moll, Ninion'un yanıp sönen tarla faresi gözlerine bakarak.

"*Lardi, da, da, da, da, da,*" diye kıkırdadı Nellie, Candy ve Clare'in arkasına çökerken elbisesinin düğmelerini ilikliyordu. 'Şu Hilary tam bir sürtük. Baksana, Lionel'a turta fırırlı yakasıyla nasıl da vampirlik yapıyor. Dün gece göğüs dekoltem yüzünden beni bir kez daha azarladı. "Etini göstermen yasak Nell, hepimizin uzaktan siyah görünmesi gerekiyor."'

Nellie, Hilary'nin mızımızlanmasını mükemmel bir şekilde yakaladı.

Gözünü karartacağım. Bu gece ne giydiğimi görene kadar bekle, eteğimdeki yırtmaçla dalgıçlığım kafa kafaya geliyor. L'Appassionata'nın Nosy Parker'ın korkunç geceliklerinden birinin içine sokulması ne kadar sürecektir merak ediyorum.

Clare, "Muhteşem George'un onu işten atması ne kadar sürecektir merak ediyorum," dedi. 'Sadece Dixie'de bile olsa, platformda V işareti yaparak kurtulamazsın.

'Her zamanki gibi adımı boş yere kullanıyorsun. İçecek bir şey isteyen var mı?'

Elinde kâğıt bardaklar ve bir şişe Southern Comfort ile Dixie tepelerinde sallanıyordu. Normalde kırmızı olan yüzü ve boynu, golf oynayarak ve H.P.Hall'un düz çatısında *Güneş'i* okuyarak geçirdiği onca boş zaman nedeniyle artık bir inşaatçınıninki kadar kahverengiydi.

Candy, Clare'in bu kez *Hello*'daki bir düğünde çekilmiş başka bir fotoğrafını bulmuştu.

"Ve işte benim kötü kardeşim ve işte annem," diye bağırdı Clare.

Dixie *Merhaba*'ya baktı!

Her iki kıza da kâğıt bardakları uzatırken, "Ben de annemle orf yapmaya hayır demezdim," diye alay etti.

Clare kıkırdadı. O iğrenç aksanına rağmen Dixie'nin korkunç derecede çekici olduğunu düşünüyordu.

Dixie de Clare'den hoşlanıyordu. O korkunç kadife pantolona, koca poposunu örtmek için aşağıya doğru çekiştirilmiş matelot jarseye ve beynini tutan Alice bandına rağmen, Clare güzel bir tene ve ince bileklere sahip doğal bir sarışındı.

Dixie döndüğünde Randy'ye, "Lady Clare'i düzelteceğim," diye mırıldandı. "*Merhaba*'da babamın yüzündeki gülümsemeyi sileceğim!

Candy, ters çevrilmiş bir tabut şeklindeki 100 numaralı otobüsten çıkarken, yeni bir spora hazır olan Viking seslendi: "Bu muhteşem bir tişört.

Candy, "Parker'da bu hafta özel bir kampanya var," dedi.

"Tüm tekliflerim özeldir," diye karşılık verdi Viking, onu dizine çekerek.

Hâlâ bir araba alacak zamanı olmayan Abby, Starhampton'a gitmek için bir araba kiraladı. Kondüktörün odasından siyah saten bir pantolon takımı almak için salona girdiğinde, Küçük Jenny'yi sel içinde, yuvarlak yüzü kuaförden kıpkırmızı, kahverengi saçları Raphaelite öncesi buklelerden oluşan bir yığın halinde buldu.

'Beni kurutucunun altında o kadar uzun süre tuttular ki otobüsü kaçırdım. Knickers beni öldürecek.'

'Hayır, gelmeyecek, atla,' dedi Abby. 'Bana soldan sürmem gerektiğini hatırlatabilirsin. Öğle yemeği yedin mi? Torpido gözünde sandviç var.

Çok geçmeden Jenny'nin koçlarla gitmeyeceği için çok heyecanlı olduğu anlaşıldı.

'Pond Life'a binerseniz Hilary ve Molly sizinle alay eder. Moulin Rouge'da oraya gitmek sorun değil, en azından sigara içebilirsiniz, ama geri dönmek korkunç, bütün erkekler üzerinize atlıyor.

"Kimin var?" diye sordu Abby.

"El Creepo ve Carmine Jones," Jenny yumurtalı ve tereli bir sandviç ısırdı. "İkisi de bana onlarla yatarsam işi alacağımı söyledi," diye ürperdi.

'Bu iğrenç,' dedi Abby dehşet içinde. "Başka kim olabilir?

"Kelt Mafyası. Hepsi kendilerini Tanrı'nın bir lütfu sanıyor. Tüm brass oyuncularını şovenist domuzlar ve homofobik. Simon'ı eşcinsel olduğu için, Ninion'u da nazik olduğu için hor görürler. Dixie ve Randy en kötüler. Geçen gün,' Jenny kıpkırmızı oldu, 'araba bir kanalizasyon çiftliğinin yanından geçiyordu ve Dixie bana bakıp, "Bacaklarını kapat, kadın," diye bağırdı. Çok utandım. Orası George Hungerford'un yeni yeri.

Abby, ıhlamurlardan oluşan bir caddenin yukarısında, okul ya da akıl hastanesi olabilecek büyüklükte, kırmızı bir Gürcü evi görebiliyordu. George'un orayı dönüştürüp satacağına ve yoluna devam edeceğine şüphe yoktu.

"Soyunma odaları tam bir kabus," diye devam etti Jenny, salatalık ve tuna balığını mideye indirirken. 'Kıyafetlerinizi her çıkardığınızda aşağılandığınızı hissediyorsunuz. Kilolu olduğumu biliyorum ama insana kendini dışlanmış gibi hissettiriyorlar. Ve hiçbirisi daha iyi oynamayı öğrenmekle ilgilenmiyor. Müziğimi eve götürdüğümde ya da teneffüste pratik yaptığımda beni sürüngen olmakla suçluyorlar. Şeflere karşı da çok kötüler.

"Bilmiyor muyum?" diye iç geçirdi Abby, umutsuzca güvence istiyordu.

'Oh, seni sevmiyorlar çünkü bir kadından emir almaktan nefret ediyorlar. Bence bu çok kaba,' dedi Jenny ve tüm sandviçleri bitirdikten sonra uykuya daldı.

Abby yavaş yavaş batan güneşe doğru ilerlerken, kırsal alan değişti. Gri çatılı beyaz evler sazdan kulübelerin yerini aldı. Kenarlar anemonlar ve menekşelerle dolu banklara dönüştü. Sedir ağaçlarının sıralandığı dolambaçlı derelerin böldüğü tarlalar yuvarlak tepeler halinde yükseliyordu. Yabani sarımsak, solmakta olan çançiçeklerinin yerini alıyordu. Cherub'a çiçekleri için teşekkür etmeli ve savaşmaya devam edip RSO'ya biraz idealizm kazandırmalı ve Simon, Ninion ve zavallı Küçük Jenny gibi insanları korumalıydı.

Starhampton Belediye Binası'na, üzerinde kırmızı harflerle 'Rutminster Senfoni Orkestrası' yazan büyük gri bir kamyonetten enstrümanlar indirilirken vardı. Barry çoktan indirilmiş olan kayıp bir kontrbas için endişeleniyordu. Carmine Jones, trompetini ezdiğini iddia ettiği sahne amiri Charlton Handsome ile tartışıyordu.

"Bunu ödemek zorunda kalacaksın.

Viking, Knickers'ın telefonundan Juno'yu arıyordu. "Merhaba Shweetheart, Nugent nasıl?

Abby sahne arkasındaki dolambaçlı geçitleri takip ederken, üzerinde 'Orkestranın Bayanları' yazan bir kapıdan müzisyenlerin siyah

Next, Monsoon ve Laura Ashley'den elbiseler ve içinde toz bezi, boğaz ağrısı için kilit, ağrıyan sırtlar için Ibuleve, elmalar, dikdörtgen kartonlarda meyveli içecekler ve kocaların, erkek arkadaşların ve çocukların resimlerinin bulunduğu çantalardan aletler çıkardı.

Buraya Abby ile birlikte gelen Jenny, kendisini alışık olmadığı bir ilgi odağı olarak bulduğu için çok mutluydu.

"Nasıl biriydi?

"Tamam, sandviçlerini benimle paylaştı. Sanırım yalnızdı ve konuşacak birini arıyordu.

Hızlı bir prova ve Starhampton'da bir şeyler yemek (ve Celtic Mafia'nın durumunda içmek) için koşuşturmanın ardından orkestra, hıncahınç dolu bir salonun karşısına frakları ve siyah elbiseleriyle dönüşüm geçirmiş ve gizemli bir şekilde göz alıcı bir şekilde çıktı.

Hem Hilary hem de Peggy Parker, Nellie'nin yırtmaçlı eteğinin açılarak kırmızı bir askı kemeri ve siyah file çorapları ortaya çıkardığını gördüklerinde kriz geçirdiler. Peggy Parker'ın küçük domuzcuk gözleri kısa süre sonra Birinci Kemanların ikinci masasında çalan Francis Fairchild'a takıldı. Harika bir müzisyen olan Francis 'İyi Kaybeden' olarak bilinirdi, çünkü her zaman eşyalarını yanlış yere koyardı. Bu gece siyah ayakkabılarını kaybetmiş ve kahverengi ayakkabılarının üzerine geçirdiği siyah çoraplarıyla platforma çıkmıştı.

Sihirli Flüt uvertürü fısıldadı. İller Mozart'a bayılıyordu ve seyirciler de onun *İkinci Korno Konçertosu*'nu dört gözle bekliyorlardı. Ancak Abby tam platforma dönerken, Yeşil Salon'dan gelen çatırtılar ve bağırışlar duydu.

Aceleyle içeri girdiğinde Lionel, Nicholas, Miles, Charlton Handsome, Pond Life şoförü ve yemek ceketi giymiş iki sahne görevlisini, kafayı yediği her halinden belli olan Viking'i zapt etmeye çalışırken buldu. Abby'yi görünce onları başından savdı.

"Maestro," diye alaycı bir şekilde eğildi, onun önünde sallanırken yarık gözleri her yöne bakıyordu, "çalmama izin verin, konseri çalabileceğimi biliyorum.

Haydn'ın *Trompet Konçertosu*'nun notaları acil durumlar için minibüste istiflenmişti. Alaycı kabadayı Carmine Jones, ezik trompetine rağmen bu eseri çalmaktan büyük mutluluk duyacaktı. Viking'in işini çok isteyen Üçüncü Korno Quinton Mitchell da onun yerine geçip Mozart çalmaktan aynı derecede mutluydu. Ancak Abby, Haydn'ı çalmamıştı ve rahatsız edici davranışlarına rağmen Viking için hâlâ titrek bir el feneri taşıyordu.

"Tamam, eğer yapabileceğinizi düşünüyorsanız, devam edin.

Korkunç bir kumardı, içki dilleri ve parmakları koordine etmeyi durduruyordu. Konçerto boyunca Abby, sol omzunun üzerinden Viking'in sert bir rüzgârda beyaz bir kavak gibi sallandığının farkındaydı. Ama sanki kahramanı Dennis Brain'in gölgesi nefesine ve uzun parmaklarına sevgiyle rehberlik ediyormuş gibi kusursuz çaldı. Belki de Juno için duyduğu üzüntüdür, diye düşündü Abby, orta bölümü dayanılmaz derecede dokunaklı kılan.

Ancak Viking, alkış seslerini cam gibi kabul ettikten sonra sendeleyerek bando odasına geri döndü ve bayıldı.

Elgar'ın *İkinci Senfonisi* aradan sonra özellikle orkestra ile başarılı oldu, çünkü Abby melankolik nostaljik müziğe kendini o kadar kaptırdı ki tekrar yavaşladı ve orkestrayı fazla mesaiye zorladı, bu da zavallı Knickers'ı bir kez daha zor durumda bıraktı.

Starhampton'da mükemmel cips dükkanları ve Hint restoranları olduğu için Knickers birkaç müzisyeni kaybedebileceğinden de endişe ediyordu. Ancak dünyanın en hızlı giyinen insanları olarak saniyeler içinde orkestra kıyafetlerini giymiş, kuyruklar plastik askılara geri takılmış, ezilmiş kadife elbiseler taşıma çantalarına tıkılmış ve enstrümanlar minibüse yerleştirilmişti.

İyi Kaybeden Francis, paket servis köri kaçırmaya çalıştığı için Pond Life koçundan kovuldu.

"Bırakın gitsin ve Moulin Rouge'u kokutsun," diye bağırdı Randy Hamilton. 'Hepimiz gidip Pond Life'ı dağıtacağız.

Clare, Candy, Nellie ve Jenny ve dört perküsyoncu tarafından takip edilen Celtic Mafia, şişeleri çingırdatarak, cips torbaları taşıyarak ve kamp yaparak otobüs değiştirdi.

Elgar'ın *İkinci Senfonisi* sırasında Quinton'ın yerine geçtiği Viking iyi bir uyku çektikten sonra uyandı ve gitmek için can atıyordu.

"Bugün benim doğum günüm, istediğim gibi davranabilirim.

Sonra Bayan Priddock'un kendisi için yaptığı doğum günü pastasını hatırladı ve Blue'nun çakısıyla pastayı gümüş karton diskinden kesmeye çalıştı. Ancak otobüs Starhampton'ın boş sokaklarında ilerlerken, destekçilerinin gürültülü tezahüratları arasında krema ve çikolatalı tereyağı kremasını otobüsün zeminine yayarak pastayı devirdi.

Köprü dördü, özellikle de Viking oldukça heyecanlı evli bir pikolo sanatçısını otobüsün arkasına götürdüğünde, taş kesilmiş bir şekilde izledi. Madrigal grubu bu tür çocukça davranışları görmezden gelmeye karar verdi.

Militan Moll şarkı kitabını çıkardı.

"Haşere kontrol memurunu çağırırsak iyi olur," dedi az önce Nellie'ye uygunsuz giyinme konusunda bir ders daha vermiş olan Hilary'ye ekşiyerek.

Ninion, Simon Painshaw'a "Son tahlilde Byrd'ü Gibbons'a tercih ederim," diyordu.

"Gibbonlara haksızlık," diye bağırdı Randy, maymun suratları yaparak ve kollarının altını kaşıyarak.

Kelt Mafyası yeniden cesetlendi. Lionel boğazını temizledi.

"*Gel, gel tatlı aşkım, altın sabahlar söküyor,*" diye şarkı söyledi gamzeli Hilary'ye.

Ninion, Militan Moll'un granit çenesine bakarken yüzü kızararak, "*Tüm yeryüzü, tüm aşk ve zevk havası konuşuyor,*" diye şarkı söyledi.

Ancak kısa süre sonra otobüsün arka tarafında rakip bir şarkı tüm hızıyla devam ediyordu.

Randy ve Dixie, '*Eğer mor donlu kırk fahişe Strand'de yürüyor olsaydı,*' diye bağırdılar. "*Deniz aygırının dediğine göre, sizce bir stand kurabilir miyiz?*"

Dixie Clare'i dizine yatırmıştı. Dixie onun ince ayak bileklerini okşarken büyük poposu hoş ve sıcak geliyordu.

'Onları görmezden gel ve yoluna devam et,' diye tısladı Hilary. 'Benim güzel kızım gülümsüyor

O benim kalbimi aldattığında,' diye şarkı söyledi Simon, otobüsün arkasına gergin bakışlar atarak.

"*Fa, la, la, la, la, la,*" diye bağırdı Hilary.

Dixie, Clare'in kadife Alice bandını geçip giden soluk yeşil ormana doğru fırlatarak, "*Çok uzak, la, la, la, la,*" diye şarkı söyledi.

"*Bundan şüpheliyim, dedi marangoz, ama harika olmaz mıydı,*" diye şarkı söyledi Randy, Candy'yi dizine çekerek.

"Bu kadar yeter," diye tersledi Lionel, ama boşuna.

Kelt Mafyası koro halinde, '*Ve her zaman, pis domuz onun eline geliyordu,*' dedi.

"İğrenç. Bir şeyler yap Lionel.' Hilary öfkeden pembeleşmişti. Celtic

Mafyası'yla yüzleşmekten korkuyor, çikolatalı tereyağı sürüp Lionel, şoförün tepesinde oturup onu Ben Hur gibi teşvik etmekle meşgul olan Knickers'a şikâyetle bulunmak için otobüsten aşağı indi. Otobüs H.P. Hall'a on iki buçuktan geç varırsa ertesi güne kalacaklardı ve sendika kurallarına göre müzisyenlerin yıl içinde fazladan bir boş gün hakları olacaktı.

"Lider sensin Lionel, bu işi sen hallet," dedi Knickers kararlı bir şekilde, sonra da şoföre: "Buradan sola dönersek Bath'a kestirmeden gidebiliriz.

Nemfomanyak Nellie'nin başka planları vardı. Şoförün hemen arkasındaki sağ koltuğa yerleşerek, pembe hırkasının düğmelerini açtı ve hâlâ Alan Clark'a dalmış olan Blue'nun Ibuleve'i omuzlarına sürmesine yetecek kadar açtı.

Madrigal Grubu, *"Mayıs ayının neşeli bir gününde,"* şarkısını dişlerini sıkarak ve çaresizlik içinde söyledi.

"Aşk suyu işaret parmağımdan aşağı akıyor," diye bağırdı Dixie.

'Eskiden nasıl gelirdik ve nasıl oyalanırdık,' diye Randy uyum içinde şarkı söyledi.

"Ah, kokun nasıl da sinmiş," diye katıldı Viking, sonunda kendinden geçmiş pikolo sanatçısını bırakarak.

Randy, Candy'nin gözlerinin içine gülümseyerek, *"Bu aptalca şeyler bana seni hatırlatıyor,"* diye şarkı söyledi.

"Hostes olmak gibi bir şey," diye kıkırdadı Cherub, o sırada düğmelerinin çoğunu çözmüş olan Blue ve Nellie'ye viski dolduran kâğıtları taşıyarak iskeleden aşağı kayarken. Otobüs şoförü dikiz aynasından Nellie'nin Blue'nun usta parmakları altında kıvranan muhteşem göğüslerini görebiliyordu. Otobüs kesinlikle yavaşlıyordu.

1 Mayıs neredeyse bitmek üzereydi. Bahsi kazanmak için sabırsızlanan Dixie, Viking'i hazırlıyordu.

"Neden Juno'yu aramıyorsun?" Ona Knickers'ın cep telefonunu uzattı.

Üç yanlış numara tuşladıktan birkaç dakika sonra Viking, "Merhaba tatlım," dedi. "Howsh Nugent?"

"Kaltak telefonu yüzüme kapattı," dedi öfkeyle.

Belediye başkanının bir resepsiyonuna katılmaya zorlanan Abby, on bir kırk beş civarında arabalara yetişti. Küçük Jenny'yi daha mutlu etmenin yollarını düşünüyordu ve arabaya baktığında, viski şişesini bir deniz kabuğu gibi dudaklarına götürmüş olan Viking'in iskeleden aşağı indiğini görünce dehşete kapıldı. Abby neredeyse bir taş duvara çarpacaktı, kızın uzun kahverengi Pre-Raphaelite bukleleri vardı.

Hizaya gelen Abby içeri baktı. Kesinlikle Jenny. Ne pahasına olursa olsun kurtarılmalıydı. Kendisini tanıyan ve çocuklar gibi el sallamaya başlayan Viking'in Beşinci Boynuzu Cherub ve Lincoln'ü görmezden gelerek arabanın arkasında sürünen Abby, bir sonraki işeme molasını bekledi.

Haklı bir öfkeyle tükürerek otobüse doğru ilerledi, Jenny'nin elini tuttu ve dengesini bozarak onu dev güvelerin otobüsün farlarını bombaladığı ılık geceye doğru sürükledi.

"Bunu neden yaptın?" dedi mağdur Jenny, sol göğsünü sütyeninin içine sokarak.

'Viking bir canavar, bir hayvan. Çok özür dilerim Jenny, seni eve bırakmakta ısrar etmeliydim.

"Viking'i kastetmemiştim," diye ciyakladı Jenny. "Orkestraya katıldığımdan beri onunla öpüşmek istiyorum. Ve bununla birlikte otobüse geri döndü.

Ama bu sırada Jenny'nin atakları sona ermişti. Şişko Isobel'in onu bir gergedan gibi ezdiğini gören Viking arabaya baktı ve Hilary'yi gördü.

"Buraya gel, crosspatch.

Adamın güzel ağzı kızın ağzına indiğinde Hilary onunla mücadele ediyormuş gibi yaptı ama içten içe çok sevindi. Juno'ya söyleyene kadar bekleyin.

Ancak şişko Isobel hâlâ direniyordu.

"Haydi," dedi Viking, Hilary'yi merdivenlerden aşağı, çıkışta Militan Moll'u bulduğu dikey tabut şeklindeki tuvalete doğru çekerek.

"Tatlı Moll Malone," diye alay etti Viking, onu tabutun içine geri iterek, "gel ve aşağılan.

Moll onunla mücadele etmesine rağmen, o da çok sevindi. Juno'ya söyleyene kadar bekle. Sonra Viking'in Hilary'yi yedeğine aldığını ve tabutun kapısını üçünün üzerine kilitlediğini fark etti. Öfkeli gürültüler birbirini izledi.

"Viking sana ne yaptı?" dedi Lionel öfkeyle, sonunda Hilary tüyleri diken diken olmuş bir halde ortaya çıktığında.

'Sana söylemeyeceğim ama özür dilemek zorunda. Juno'yu aramak için sabırsızlanıyorum.

Biraz uzun bir süre sonra, Militan Moll da aynı derecede sinirli görünerek ortaya çıktı.

"Cinsel tacize uğradım," diye tısladı Ninion'a. 'Neden gelip beni kurtarmadın?

Hilary, Juno'yu bilgilendirmeyi henüz bitirmişti ki, arabanın kapıları açılarak onu kulübesine bıraktı.

"Yirmi dakika sonra görüşürüz," diye fısıldadı arabasını H.P. Hall'a park etmiş olan Lionel'a.

Clarissa ve Justin'in annesi Mary o kadar yorgundu ki bütün yolculuk boyunca uyumuşlardı. Mary'nin başı Clarissa'nın omzuna yaslanmıştı.

"Güzel şey," diye mırıldandı Viking, Mary'nin madonna yüzüne hayranlıkla bakmak için olduğu yerde durdu ve eğilerek onu dudaklarından öptü. Mary bir an için gülümsedi, sonra gözlerini açtı ve öpenin kocası Johnno olmadığını fark ederek Viking'in suratına bir tokat attı. Yere yığılan Viking bayıldı.

Randy, Dixie, Blue ve Little Cherub, Viking'i başka bir tabut gibi Juno'nun dönüştürülmüş squash kortunun kapısına kadar Saul'dan 'Ölüm Marşı'nı söyleyerek taşıırken, Bay Nugent ulumaya başladı ve yukarıdaki karanlık yatak odasında tül perdeler öfkeyle seğirdi.

'Ah, kokun nasıl da sinmiş,' diye şarkı söyledi Randy.

"Fa, la, la, la, la, la," diye şarkı söyledi Cherub, histerik bir şekilde kıkırdarak ve bir sürü pembe laleyi çiğneyerek.

Katedralin saati yarım saati çaldı.

"Ding-dong, ding-dong, ding-dong," diye şarkı söyledi otobüsün geri kalanı Knickers'ı gaza getirmek için. On iki buçuktan sonra H.P. Hall'a varacaklar ve serbest günlerini alacaklardı.

Aşağıda farklı türden bir ding-dong yaşanıyordu. Randy tüm sokağı uyandıran 'Last Post'u çalarken ve Nugent'in ulumaları artarken, Hilary tarafından tek tek anlatılan öfkeli Juno, Viking'i oklavayla karşıladı.

Viking, ertesi öğleden sonraki molaya kadar gelemedi, bando odasından daha yeşil görünerek sendeleyerek içeri girdi ve onu coşkulu bir Bay Nugent izledi.

"İşte El Parco," diye bağırdı Randy.

Dixie, "Parker'ın bodrumunda oklavalar için özel bir kampanya var," diye bağırdı.

"Ama Viking'in tüm teklifleri özeldir," dedi Blue sert bir şekilde.

"Pekâlâ, pekâlâ. Viking yorgun bir şekilde titreyen elini kaldırdı. "Özür dilemem gereken herkes lütfen sıraya girsin.

"Benimle başlayabilirsiniz," dedi öfkeli, kuzeyli bir ses ve George Hungerford içeri girerken herkes neredeyse çay bardaklarını düşürüyordu. "Bir daha böyle davranırsan kovulursun.

"Nasıl oldu da bölüm lideri oldu? George daha sonra Lord Leatherhead'e sordu.

"Rodney bunun onu daha sorumlu yapacağını düşündü ama korkarım Viking kendi başına bir kanunsuz.

YİRMİ DOKUZ

Prova biter bitmez George, Abby'yi bir moral konuşması için dışarı çıkardı.

"Orada bir ampul var," diye ekledi acımasızca, onu kurbağa gibi yukarı çıkarırken

've ilk geldiğimde bu perde rayından sarkıyordu. Burası sevilmeyen bir salon.

'Burası sevimsiz bir salon,' diye tersledi Abby. 'Yenisine ya da en azından restore etmek için birkaç milyona ihtiyacımız var, değil mi? Gıcırdayan sandalyelerden ve takırdayan müzik sehparından bahsetmiyorum bile.

George'un ofisine vardıklarında hâlâ kusurları sıralıyordu; ofis çoktan ürkütücü bir kıvılcıkta fırçalanmış süetle yeniden duvar kâğıdı kaplanmış ve kirli beyaz renkte tüylü bir halıyla yeniden döşenmişti. Ayrıca artık akıllı bilgisayarlarla da uğulduyordu. Televizyon ekranındaki Borsa Endeksi George Hungerford hisselerinin on peni yükseldiğini gösteriyordu. RSQ'ya atandığı haberi henüz şehre ulaşmamış olmalı, diye düşündü Abby ekşiyerek.

Eski püskü Liberty desenli üç parçalı takım da gitmiş, yerine soluk kahverengi deri kanepeler ve sandalyeler gelmişti. Odaya büyük bir meşe masa hâkimdi ve yakındaki masaların üzerinde bebek evleri gibi, George'un şu anda geliştirmekte olduğu evlerin ve ofis bloklarının zarıfçe yapılmış Perspex modelleri duruyordu.

Duvarlarda Keith Vaughan ve Edward Burra'nın engebeli Kuzey manzaraları ile Lowry'nin kasvetli bir okul bahçesini resmettiği tablolar, binaların havadan çekilmiş görüntüleri ve çeşitli mülk alanlarının çevrelendiği devasa bir Britanya Adaları haritasıyla huzursuz bir şekilde iç içe geçmişti.

George'un West Country'de kendine güzel bir üs bulduğu belliydi. John Drummond, siyah kürkünü pencere pervazında yıkarken, fırçalanmış süeti potansiyel bir karalama tahtası olarak görüyordu ve meşe masanın üzerindeki dört telefonun yanında, Old Cyril'in vadideki zambaklarından oluşan yeşil bir vazo tek rahat notu sağlıyordu.

Baygınlık geçiren Bayan Priddock'u çay yapması için gönderdikten ve Miles'in sekreterine tüm telefonları bekletmesini kesin bir dille emrettikten sonra George, Abby'nin kusurlarını sıralamaya başladı.

Elgar'ın *İkinci Senfonisi*'nin ilk bölümündeki trompetler iki ölçü erken girmiş ve tüm bölüm on dakika fazla uzun sürmüştü.

Abby hemen savunmaya geçti.

"Rattle ve Previn'in her ikisi de daha uzun sürdü.

"Umurumda değil. Orkestrayı fazla mesaiye itti, liderin dokuz buçukta koltuğundan kalkmasını istiyorum. Bu ğleden sonra da aynı şey oldu, 'Yedi Peenin Dansı' konusundaki küçük ustalık sınıfınız yine onları fazla mesaiye itti.

Abby, özellikle de George her konserden sonraki resepsiyonlara katılmasını istediğini söylediğinde, "Ve kimin kellesini tepside istediğimi biliyorum," diye mırıldandı, böylece sponsorlar ve konsey üyeleriyle sohbet edebilecekti.

"Bu senin işin," diye homurdandı Abby. "Benim işim orkestrayı geliştirmek.

"şimdiye kadar pek başarılı olamadım," dedi George açık yüreklilikle. "Ve sen

Böyle para kaybetmeye devam edersek bir orkestramız bile olmayacak. Sonra da ona bu geceki partiye gelmesini emretti.

'Siz hala bir nlsnz, insanların sizinle tanışmaktan duyacağı heyecanın bir bedeli yok. Sponsorların programda isimlerinden daha fazlasına ihtiyaçları var, müşterilerinin yildızlarla tanışmasını istiyorlar. Ve bir elbise giyebilirsin. Anladığım kadarıyla buraya geldiğinden beri pantolonun dışına ıkmamışsın. Bacaklarınız muhtemelen bu orkestranın sahip olduğu tek gizli varlık.

Gözlüklerini çıkarıp gözlerini ovuşturarak daha da kızarttı. Çok yorgun görünüyordu ama Abby onu yatıştırmayı reddetti.

"Sosyalleşmek için zamanım yok.

"Uh-uh," diye karşı ıktı George. 'Bu geceye geliyorsun ve bu gecenin sponsoru Dick Standish ile sohbet edeceksin. Standish Oil'i işletiyor. Başka bir potansiyel sponsor daha getiriyor, Panacea Pharmaceuticals'ın CEO'su Paul Nathan.

'İlaç şirketleri bize sponsor olamaz. Hayvanlara çok korkunç şeyler yapıyorlar. Abby, yüksek sesle onaylayarak mırıldayan John Drummond'u koruyucu bir şekilde okşadı.

George sinirli bir tavırla, "Saçmalama," dedi. "Mediciler olmasaydı Michelangelo da olmazdı.

Kadın itiraz edemededen konuyu hızla değiştirerek ekledi: 'Orkestranı da şimdiye kadar tanımış olman gerekirdi. Amerikalıların iyi olması gerekir

isimlerde. "Birinci Flüt, İkinci Trombon çok kişiliksiz.

Sonra Abby itiraz etmek için ağzını açtığı anda, "İnsanları azarlarken doğru ismi kullanırsan çok daha etkili olur," diye devam etti.

"Doğru, Godfrey," dedi Abby hızlıca, sonra Bayan Priddock gökkuşağı pastası ve papatya desenli porselenlerle dolu bir tepsiyle içeri girdiğinde, "Hayır, bir fincan çay için vaktim yok, teşekkürler, Bayan Prism.

Parti, salonun dışındaki mavi-beyaz çizgili bir çadırda düzenlenmişti. Bölüm liderleri Büyükler ve İyilerle kaynaşmak üzere davet edilmişlerdi, ancak onlar daha çok mümkün olduğunca hızlı bir şekilde yiyecek ve içeceklerle karınlarını doyurmakla ilgileniyorlardı.

Çivit pembesi polyester giymiş hevesli görünümlü bir başhemşire hemen timpanist Davie Buckle'ın yakasına yapıştı. Davie'nin yüzü bir uydu anteni kadar yuvarlak ve boştu ve uzun dinlenme sürelerini kettle davullarının tepesinde sabırla oynayarak geçiriyordu.

"Ne yaptın?" diye sordu başhemşire ürkekçe.

"Ben bir dayakçıyım. Davie iki beyaz bardak kaptı ve birini onun eline tutuşturdu.

"Be-asher nedir?

"Ben davul çalarım," dedi Davie, bir avuç dolusu karides yakalayarak.

"Ne kadar heyecan verici. Zamanım olsaydı bunu yapmayı çok isterdim. Perküsyon çok kolay görünüyor.'

Böyle saçmalıklara alışık olan Davie ayağa kalkmadı. "Neden hiç vaktin yok?" diye sordu.

'Şey, Dick'e göz kulak olmam gerekiyor. Kocam,' diye ekledi açıklama olarak, 'bu akşamki konsere sponsor oldu, petrol işinde.

"O da ne? Kanayan bir sardalya mı?" diye sordu Davie ve içkisini yudumlarken boğuldu, çünkü Abby az önce kırmızı bir body, sütyensiz ve minicik bir şal etekle kesinlikle sansasyonel görünerek içeri girmişti.

George öfkeyle, 'Elbise dedim, senin kıyafetin değil,' dedi.

Peggy Parker daha da kızgındı. Abby'nin koroyu seçme planlarına ve Peggy ile aralarında Rutminster'ın planlama memurunun karısı Lindy Cardew'in de bulunduğu, aç martılar gibi çılgın atan birkaç kankasının çekilmesini önermesine çok sinirlenmişti.

Peggy de, 44-22-35 yaşlarındaki Charlene'in kesik kesik bir etekle 'Tarla Çiçekleri' çalarken çekilmiş buruşuk fotoğrafından etkilenmemişti.

İki gece önce *Mother Goose*'un ortasında kucağına düşen gayda yardımı olmadan İskoçyalı.

Şimdi de Abby'yi bara giderken pusuya düşürdü.

"Neden kıyafetlerimi reddetmekte ısrar ediyorsunuz? Müzik direktörü olarak bir kadınlık, nezaket ve asalet imajı yansıtıyor olmalısınız'.

Abby, Peggy Parker'ın yapay elmaslarıyla ağırlaştığında sopasını bile zor kaldıracığını söyleyecekti ama nezaketi tercih ederek, bir orkestra şefi olarak dikkatleri bu kadar dramatik bir şekilde üzerine çekecek kadar kendine güvenmediğini mırıldandı.

Bayan Parker bir kurbağa gibi şişti.

"Belli ki koronun çoğundan vazgeçecek kadar kendine güveniyorsun. 'Bir şeyler içip dolaşmalıyım,' diye kestirip attı Abby. "George Bu akşam beni sadece sponsorlara yalakalık yapmaya davet etti.

Ve Peggy Parker'ı, öfkeli bir şekilde ağzını açarak ve dört inçlik kırmızı topuklarla nemli çimlere uygun bir şekilde sabitlenmiş bir şekilde bırakarak gitti.

Parti çadırdan dışarı taşıyordu. Kestane mumlarının aydınlattığı yıldızlı bir geceye adım atan Abby'nin yolu kesildi.

"Merhaba Abby, ben Jison.

Jison'ın tehlikeli bir yerel araba satıcısı olduğu ortaya çıktı. Bir şişe Sancerre'nin dörtte üçünü içtikten ve Abby'nin bacaklarına uzun uzun baktıktan sonra, orkestranın Kasım sonunda Cotchester Katedrali'nde seslendireceği ve daha sonra Noel arifesinde yayınlanacak olan *Messiah*'ya sponsor olmak için on bin pound vermeyi kabul etti.

Jason heyecanla, "Grite Ferrarilerden birini koridora kadar sürecek," dedi. "Harika," diye onayladı Abby dalgın dalgın, çünkü Viking içeri girmişti.

Öğleden sonraki provanın geri kalanını atlamıştı. Gece geç saatlerde alışverişe çıkmıştı ve Blue onu ve Nugent'i Parker ve Parker'ın yatak bölümündeki dört direkli yataklardan birinde, tam da konser saatinde uyurken bulmuştu. Çünkü aşırılıklarından sonra buruşuk gece gömleğinden daha beyaz olan Blue'nun etrafı hâlâ hayranlıkla bakan kadınlarla çevriliydi. Ancak Abby'ye bakarak kırmızı kadehini kaldırdı ve yanına gitti.

"Muhteşem görünüyorsun, tatlım.

İltifat karşısında tamamen şaşkına dönen Abby, nezaketsizleşti.

'Aynı şeyi senin için söyleyemem. Neden bu kadar çok içiyorsun?

Viking güldü, kan çanağına dönmüş gözleri her zamankinden daha da kısıldı.

"Eğer benim kadar çekiciyseniz, bardağınızı daha sık doldurursunuz.

Bunu kanıtlamak için, elindekini boşaltırken, garsonlar tekrar doldurmak için her taraftan yaklaştı.

"Bu Jason," diye tanıştırdı Abby boncuk gibi havada asılı duran araba satıcısını. "Zaten içkiyi bıraktığını sanıyordum," diye sitemle ekledi.

"Artık değil, Juno beni dışarı attı.

"Nasıl olur?" diye sordu Abby, ne kadar heyecanlandığını belli etmemeye çalışarak.

'Juno döndüğüm durumdan pek memnun değildi. Prima Donna onun için seferber olmuştu. Ve Nugent'i onunla bıraktım. Aşağı bakarak parmaklarını köpeğin ipeksi tüylerinde gezdirdi. 'Birlikte biraz zaman geçirirlerse arkadaş olabileceklerini umuyordum.

"Ne yazık ki, Nugent şaşkınlık içinde kaçtı ve yuvarlandı ve eve döndüğü durumdan rahatsız olan Juno dışarı çıkıp bir köpek kulübesi aldı ve onu bahçeye zincirledi. Eve geldiğimde ben de köpek kulübesindeydim, bu yüzden sürünerek dışarı çıktım ve Nugent'e katıldım, ancak biraz kokuyordu, bu yüzden eve Bordello'ya yürümeye karar verdik.

Abby gülmekten kendini alamadı.

"Ama bittiği için mutsuz değil misin?" diye sordu.

"Hiç de değil. Teşekkürler, tatlım. Bir başka garsondan bir avuç dolusu sosisli ekmek alan Viking, onları Nugent'e yedirdi.

"Nugent kesinlikle memnun görünüyor.

"Öyle. Blue bu sabah ona banyo yaptırdı.'

Aslında Viking'e göre tek zayıyat, sonunda toparlanan BMW'siydi.

"Benim Ferrarilerimden birine yatırım yapmalısın," dedi Jason patronluk taslayarak. "O zaman kuşları gerçekten çekebilirsin.

Viking, üç tekerlekli bisiklete bindiğinde kuşları çekebildiğini söyleyerek büyük bir küstahlıkla cevap verdi ve liderin odasında hızlıca bir tokat attıktan sonra, davet edilmemiş olan Hilary'yi içeri sokmak için parti dolana kadar beklemiş olan Lionel'e bir keçi peyniri topu fırlattı.

Neden Viking'in kibri ölmeye değer de Lionel'inki bu kadar itici? diye merak etti Abby, Lionel'ın dişlerini yalamasını, abanoz saçlarını kabartmasını, omuzlarını dikleştirmesini ve başı dik bir şekilde hayranlarının izdihamını beklemesini izlerken.

Bayan Dick Standish'ten dayak yemek ilk başta hoşuna gitmişti ama Bayan Standish ona gündüz ne iş yaptığını sorduğunda daha az eğlenmişti.

"Bizi fraklarımızla göz alıcı görebilirsiniz," dedi hışımla, "ama her konser için ne kadar çok pratik, prova, seyahat ve yönetici gerektiğinin farkında değilsiniz.

"En azından iş tatmininiz var.

"Senin bildiğin gibi değil," dedi Hilary, Abby'ye ters ters bakarak, sonra da Dixie tarafından içeri sokulan Clare'in yanlarına gelmesiyle onaylamadığını belli ederek.

"Romeo ve Juno'nun ayrıldığını söylüyorum.

"Çok bayat çörekler," dedi Hilary ezilerek.

"Ama cidden heyecan verici. Viking müzik direktörümüzle oldukça iyi anlaşıyor gibi görünüyor, belki de onun gövdesindeki bir sonraki gamalı haç o olur.

Abby, Viking'in bu kadar uzun süre yanında kalmasına çılgınca sevinmemeye çalışıyordu. Tam ona göl kenarındaki bir kulübeden bahsediyordu ki, kendisini hemen Peggy Parker'ın oğlu Roger - 'Ama herkes bana Sonny der,' - *Ebedi Üçgen Süiti*'nin bestecisi olarak tanıtan, solgun yüzlü ve dağınık at kuyruklu, sandaletli, sakallı bir adam ona yaklaştı. Abby prömiyer için bir tarih belirlemiş miydi?

Abby emin olmadığını söyledi. George'un gelişiyle, program tamamen havada kaldı.

"Eşyalarını kaydeden biri var mı?" diye sordu ona.

Sonny başını sallarken, at kuyruğu sineklere sinirli sinirli vuran bir at gibi uçuşuyordu.

'Etraftaki tüm popüler, kolay hazmedilen şeylerden sonra, insanlar benim müziğimi cesur ve karmaşık bulma eğilimindeler, ama ben felsefi biriyim. *Figaro'nun Düğünü* ilk programlandığında bir felaketti.

"İki gece önce Sibelius sırasında, özellikle de son ölçülerde tuvaletlerin sifonlarının çekildiğini duymak beni o kadar etkiledi ki, tam orkestra için yeni bir çalışmaya başladım. Gümbürdeyen bir tren, havalı matkaplar, öksüren insanlar, hışırdayan şekerleme kağıtları, arabaların geri tepmesi gibi ses efektleri sağlamayı planlıyorum,' kara çivili parmaklarıyla listeyi işaretledi, 've son olarak sifon çeken tuvaletlerden oluşan bir koro.

Abby bir kahkaha patlattı.

"O zaman Rutshire Kasabı'nın horlamasını da dahil etmelisiniz.

Ancak Viking'den bileğine sert bir tekme yiyince Sonny'nin tamamen ciddi olduğunu anladı.

"Amacım harika müziğin her türlü kesintinin üstesinden gelebileceğini kanıtlamak.

"Duymak için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı Abby.

Sonny konuşmaya devam ediyordu ve Abby, Blue geldiğinde onu ve Viking'i rahat bırakması için dua ediyordu.

"H.P. Hall'un etrafında dolaşıp tuğlalara çakı saplayan bu keskin takım elbiseli serseriler de kim?" dedi alçak sesle.

"George Hungerford'un adamları," diye yanıtladı

Viking. "Ben de öyle düşünüyorum.

"George Hungerford çok yetenekli görünüyor," dedi Sonny kendini beğenmiş bir tavırla. 'Bana sorarsan daha çok Kabil'e benziyor,' dedi Viking.

Abby, Viking'den göl kenarındaki kulübeyi göstermesini istemek için cesaretini topluyordu ki Bayan Standish koşarak geldi.

"Bir kadın kondüktör olmak çok eğlenceli, çok iyi iş çıkardınız.

"Teşekkür ederim.

"Kocam bu gecenin sponsoru.

"Oh, vay canına! Abby, George'un verdiği kısa mesajı hatırladı. 'Bu onun için çok iyi, çok minnettarız.

Bayan Standish, Viking'e dönerek, "Sadece bilmek istedim," dedi, "siz müzisyen ahbablar bir kadın maestroya nasıl hitap ediyorsunuz?

"Ona "yatak" diyoruz," dedi Viking boş boş, sonra Abby'nin dudaklarının gerildiğini görünce usulca ekledi, "çünkü hepimiz onun üstüne yatmak için can atıyoruz.

Abby küskün görünmeye çalıştı ama başaramadı.

Viking, "Korkarım ateş arabam bozuldu," diye devam etti, "ama isterseniz sizi Eski Çan'a kadar götürebilirim. Parmağını Abby'nin kolunda gezdirerek kalbinin hızla çarpmasını sağladı.

"Seni bırakayım, Abby," dedi Jason sahiplenici bir tavırla. 'Akşam yemeğinde bazı şeyleri tartışabiliriz.

Hugo'nun orkestranın bir üyesiyle ilişki kurma konusundaki uyarısını ve George'un sponsorlarla sohbet etmesi konusundaki ısrarını acınası bir şekilde hatırlayan Abby, Jason'ın davetini kabul etti.

Dışarı çıkarken bayanlara uğradığında, birinin çoktan duvarlara neşe içinde bir şeyler karaladığını fark etti: MR NUGENT ROLLS OK.

Ağlayabilirdi, hatta Jason kırmızı Ferrari'sinin kapısını onun için açtığında daha da fazla ağlayabilirdi.

'Şu *Mesih*'e kesinlikle sponsor olacağım. Bu arada onu kim yazdı?

Ertesi gün bir sponsor bulduğunu söylediğinde de George Hungerford pek etkilenmiş görünmüyordu.

"Geniş bir çocuğa benziyor, bunu yazılı hale getirsek iyi olur.

Ardından Mahler'in *Binler Senfonisi*'ni çok pahalı olduğu için gelecek sezonun sonunda iptal ettiğini açıkladı.

Abby öfkeyle, 'Bu bozgunculuk,' dedi.

'Ekstraları karşılayamayız.

"Orkestra tam gücünde olsaydı," dedi Abby gömlekli bir tavırla, "ekstralara bu kadar para harcamak zorunda kalmazdık.

Derin bir nefes aldı. 'Göçü durdurmak için müzisyenlerin daha fazla parası olmalı. Barry ahırın ipotekini ve Çocuk Destek Kurumu'na olan borcunu ödeyemediği için ayrılmakla tehdit ediyor.

'Clarissa da etrafa bakıyor. O gerçekten iyi bir oyuncu,' diye yalvardı Abby. 'Bu öğleden sonra LSO ile bir seçmeye gitti, çünkü okul ücretleri konusunda uykusuz geceler geçiriyor.

George, John Drummond'un dış tepsisinde lüks içinde uzanışını izledi.

Soğuk bir ifadeyle, 'Çocuklarını boktan okullara gönderen insanlara kesinlikle sempati duymuyorum,' dedi.

Abby, "Buckingham Sarayı'nı tavşan kulübesi gibi gösteren, yolun yukarısında bir mülk satın alan biri için bu çok zengin, iğrenç derecede zengin," diye patladı.

"Benim hakkımda konuşmuyoruz," diye ters ters baktı George ona. "Ben boktan bir okula gitmedim, bana hiç zarar vermediler.

"Ben olsam oylamaya sunmazdım.

"Her neyse, ben müzisyen değilim.

Bu oldukça açık. *Binlerin Senfonisi'nin* yerine nasıl Boléro ve Tchaik *Five* ile.'

"Çünkü koroyu öylesine darmadağın ettiniz ki," diye tersledi George, "gelecek sezona kadar yeniden bir araya gelebileceklerini sanmıyorum. Her neyse, Tchaik *Five*'in Viking için güzel bir solosu var.

Abby yumruklarını göğse kaldırdı. "Viking'i unutmamalıyız.

'Daha kötü şeyler de var - Viking müşteriye çekiyor. Bu orkestra nesli tükenmekte olan bir tür, daha fazla koltuğa, daha fazla kayda, daha fazla turneye, daha fazla Gala gecesine ihtiyacımız var.

Bu onu, Temmuz sonunda mağazanın yüzüncü yılına denk gelen Bayan Parker'ın doğum günü konserine getirdi.

Abby alaycı bir tavırla, "Dükânda bir ikram mı var?" diye sordu.

"Hayır," diye yanıtladı George, fırçalanmış süete saldırdığı için Drummond'un kışına tekme basarak. Konser, diye devam etti, bahçede yapılacaktı.

Rutminster Kuleleri'nin, Peggy Parker'ın şehrin üstündeki neo-Gotik çıkıntısının.

Abby, 'Rüzgar ve yağmur durumunda müziği tutmak için şemsiye ve elbise mandalları sağlasanız iyi olur,' diye alay etti.

"Müziği Bayan Parker seçti," dedi George ağır bir sesle. "*William Tell*, Liszt'in *Birinci Piyano Konçertosu*, *Polovtsian Dansları*."

"Tanrım, Bayan Parker neden gerçekten entelektüel bir akşamı taçlandırmak için 'Lady in Red' şarkısını söylemiyor?"

Abby George'u kışkırtıyordu; sıkılı çenesinde bir kasın hareket ettiğini, meşe masayı kavrarken kare şeklinde kesilmiş tırnaklarının beyazladığını görebiliyordu ama George gayet yumuşak bir sesle, "Sanat Konseyi repertuarı yeterince maceracı bulmazsa diye, aradan sonra Sonny Parker'ın *Eternal Triangle Suite*'ini programlayacağız," dedi.

Tanrım!

"Tören medyanın çok ilgisini çekeceği için," diye devam etti George hızla, "Bayan Parker uygun şekilde giyinmenizi istiyor. Orkestraya fazladan yüz bin pound verecek,' George, Abby'nin zaten öfkeli olan gözleriyle tam olarak buluşamadı, 'Parker ve Parker'ın sizi tepeden tırnağa giydirmesine ve yeniden şekillendirmesine izin verildi. Yeni elbise, yeni makyaj, yeni saç modeli, mücevherler. Bundan zevk alacaksın.

"Yapmayacağım!"

Abby'nin yüzündeki öfkeyi gören George, masasının üzerindeki kâğıt ağırlıklarını ve dosyaları dizmekle meşgul oldu.

Orkestra için de çok iyi bir fırsat. Parker'lar büyük bir promosyon planlıyor. Tüm ulusal gazeteler bunu haber yapacak. *Telegraph*, yenilenmiş Abigail hakkında büyük bir haber planlıyor.

'Yani çoktan anlaştınız,' diye öfkелendi Abby.

"İzninizle," dedi George yatıştırıcı bir tavırla. 'Paraya ihtiyacımız var Abby, sen çok güzel bir genç bayansın ve hepimiz biliyoruz ki çok şirin görüneceksin.

Son bir aydır yaşlandığını hisseden Abby, daha dün Viking gibi George'un kendisine iltifat etmesinden o kadar ürkmüştü ki yuvarlandı ve isteksizce kabul etti.

'Bir maestronun berbatlığı,' dedi hüznle.

Kadının rızasını alır almaz George normal kavgacı tavrına geri döndü ve kaba bir şekilde her şeyin bu kadar olduğunu söyledi.

'Dün geceki konser daha iyiydi,' diyerek kapıyı açtı. 'Ama senfoni hâlâ çok uzundu. Bayan Priddock sabahdan beri son trenlerini ve otobüslerini kaçırın insanların şikâyetleriyle uğraşıyor.

Abby öfkeyle orkestra şefinin odasına geri döndü ve *Eroica*'yı karıştırarak her tekrar işaretinin yanına kocaman bir 'Hayır' yazdı, bu da akşamdan önce tüm parçaları değiştirmek zorunda olan kütüphane için çok fazla iş anlamına geliyordu.

İlk yarıdaki Brahms *İkinci Piyano Konçertosu* sırasında Abby, Viking'in seyirciler arasındaki kızıl saçlı güzel bir kıza gülümsediğini ve konserden sonra buluşma önermek için saatine işaret ettiğini fark etti. Abby daha sonra *Eroica*'dan çeyrek saat çalarak birkaç eski basçıya kalp krizi geçirtti ve herkes son trenlerini aldı.

Hobisi homurdanmak olan bir orkestra için RSO, George Hungerford'dan çok memnundu. Sosyal açıdan beceriksizdi, çene çalma konusunda yetersizdi, ancak doğru soruları sorar ve tüm cevapları dikkatle dinlerdi, dile getirilen bir şikâyetin genellikle unutulmuş bir şikâyet olduğunun farkındaydı. Ayrıca binadaki oyuncular tek tek tanır ve halkın da onları tanıması gerektiği düşüncesiyle fuayeye fotoğraflarını asar ve onları görkemli yeni evinde içki içmeye davet ederdi.

RSO, George'un iş yaratacağına ve onları beladan kurtaracağına karar verdi. Bayan Priddock için kesinlikle çok fazla iş üretti ve çok nazik bir şekilde ona bir EA (yönetici asistanı, böylece Bayan Priddock da yükseldiğini hissetti) sağladı. EA'nın Jessica adında, Seyşeller'den yeni bronzlaşmış olarak dönen büyüleyici bir sürtük olduğu ortaya çıktı. Yıllardır en üst katı ziyaret etmemiş olan erkek oyuncular Jessica'ya aşk acısı çeken okul çocukları gibi çiçekler, çikolatalar ve davetiyeler yağdırırken, hiçbir şey müzisyenler ve yönetim arasındaki Berlin Duvarı'nı bundan daha başarılı bir şekilde yıkamazdı. Hatta El Crepo, Jessica'nın düz çatıda üstsüz güneşlendiği söylentilerinin çıktığı gün parktaki en uzun at kestanesi ağacına bile tırmanmıştı.

"George bir ateş topu değil mi?" diye haykırdı Bayan Priddock, Abby'ye mektuplarını uzatırken.

Abby hüzünlü bir ifadeyle, "Önemli olan ateş etmek," dedi. 'Kontratım biter bitmez beni buradan attıracağım.'

Umutsuzca yorgun ve mutsuz olan kadın, Haziran sonunda üç hafta ara verdiği için minnettardı.

San Francisco'dan, konuk Şef olarak devraldı. Ama o, Miles ve Lionel bir araya geldiklerinde çıkan gürültüden korkuyordu.

OTUZ

Abby, Old Bell'de kalırken pillerini yeniden şarj etmeyi imkânsız buluyordu. Kasabanın diğer ucundaki RSO'nun iltihaplandığının çok farkındaydı. Howie'yi arayıp ayrılmak istediğini söyleyemeyecek kadar gururlu olduğundan, olumlu düşünmeye ve Viking'in bahsettiği göl kenarındaki kulübeye bakmaya karar verdi. Akademi'deki günlerinin eğlencesini ve dostluğunu özlemle anarak, alışılmadık bir şekilde halsiz olan Flora'ya telefon etti. Helen'in Rannaldini'yle olan evliliği yüzünden kendini giderek daha fazla zaman harcarken ve üniversiteye konsantre olamazken bulmuştu.

"Ve önümde bir yıl daha var.

"RSO'da bir viyola boşluğu var," dedi Abby. 'Neden seçmelere katılmıyorsun? Beni tanıdığını söyleme, tamam mı? O zaman gelip burada benimle bir kulübeyi paylaşabilirsin.

"Tanrım, çok isterdim, Londra'dan bıktım, özellikle de bu sıcakta. "Marcus nasıl?" diye sordu Abby dikkatle, ne kadar çok onu özledi.

'Onu çok az görüyorum, mektup yazmakla, öğrenci almakla ve onların korkunç annelerini savuşturmakla o kadar meşgul ki. Bırakın akşamları dışarı çıkmayı, pratik yapmaya bile vakti yok.

'Anneler Marcus için çok yaşlı, lanet olası beşik hırsızları. Abby tahmin edilebileceği gibi öfkeliydi. 'Burada bir sürü öğretmenlik işi bulabilir, RSO tarafından tutulan herhangi bir solistle başlayabilir. Belki bu kulübeyi de paylaşmak ister.

Uzun bir duraklama oldu.

"Olabilir," dedi Flora. 'Üzgünüm Abby, ama ona karşı tam bir sürtük gibiydin.

'Biliyorum, o gece çok gergindim, bana ne oldu bilmiyorum. Onu gerçekten özlüyorum.'

"O zaman onu arasanız iyi olur.

'Neden seni seçmelere götürmesi için onu çağırmyorsun, daha sonra gidip kulübeyi görebiliriz.

Marcus M4'ü kapatırken Flora, "Üniversitede hiç de hevesli değillerdi," diye homurdandı. 'Sırf dönem sonu konseri için bir günlük provayı kaçırıyorum diye. Kariyerimin daha önemli olduğunu düşünürdünüz.

"Şarkıcı olmadığın için muhtemelen seni affedemezler.

"Bana her gün böyle söylüyorlar," diye iç geçirdi Flora. "Abby ile aynı evi paylaşmaya ne dersin?

"Bilmiyorum. Pratik yapabileceğim bir yer olması güzel olurdu. Dün gece saat on birde Rachmaninov'un *İkinci Sonat*'ını çalmaya başladım ve her iki taraftaki insanlar duvarlara vurmaya başladı, ama Abby'nin egosuyla başa çıkabileceğimden emin değilim.

Gömleğinin cebinde zaten ezbere bildiği bir mektup vardı.

Sevgili Markie,

Lütfen beni affet, seni azarladığım için özür dilerim.

Seni çok özliyorum - hem bir arkadaş hem de bir danışman olarak.

Repertuar üzerine tartışırken çok eğlenirdik. . .

Marcus, histeri krizlerini, bitmek bilmeyen talepleri ve kesintiye uğrayan geceleri hatırlayarak alaycı bir şekilde onun için eğlenceli olduğunu düşündü.

Gloucestershire yolları boyunca, ağaçların yaz başındaki yumuşak yeşilliğini kaybettiğini fark etti. Çitler solan köpek gülleriyle doluydu. Dügün çiçekleri ve köpek papatyaları yeni biçilmiş samanların arasında pörsümüştü.

'Londra'dan sonra cennet,' diye iç geçirdi Flora. 'Belki iki kişi olursak Abby'nin egosuyla başa çıkabiliriz. Gece vardiyasını sen yapabilirsin.

'Geceleri çalışıyorum. Tanrım, çok sıcak.'

Marcus korkunç derecede beyaz görünüyordu ve çok kilo kaybetmişti.

"Hadi dondurma ve bir şişe şarap alalım," diye önerdi Flora. Sonra da yırtık tişörtüne, yıpranmış bermudasına ve tozlu çıplak ayaklarına bakarak, "Sence seçmeler için yeterince şık görünüyor muyum?" diye sordu.

'Açıkçası, hayır. Bath'a gidip sana bir şeyler almak için vaktimiz var.

"Eğer tartılacaksam bu işi gerçekten istiyor muyum?

"Evet, biraz eğlenceye ihtiyacın var. Marcus elini direksiyondan çekti ve kızın yanağını okşadı.

"Annen nasıl?" diye sordu Flora. "İYİ.

Flora'nın ikinci sorusu daha zordu. "Rannaldini'nin

Tabitha ile arası nasıl?

"Bir yıllığına Amerika'da bir yarış bahçesinde çalışacak.

Marcus Flora'ya söylememişti, Helen Rannaldini'yi iki yönlü bir aynadan Tabitha'yı soyunurken süzerken yakalamıştı.

"Yeni bir viyola es pr im var," dedi onun dikkatini dağıtmak için. "Bir odayı duvar kağıdı yapmak için kaç viyola çalgıcısı gerekir?

"Kaç kişi?

"Üç - eğer onları ince ince keserseniz.

Seçmelerde adayların yüzde 70'i çalışmalarına, yüzde 30'u ise ilgili bölüme uyum sağlama becerilerine göre değerlendirilir. Orkestra hayatının zorluklarıyla başa çıkabilmek için doğru tutuma, sert bir çekirdeğe ihtiyaç vardı. Çok tatlı olamazdınız ya da size bağırıldığında ağlayamazdınız. Ne küçülen menekşeler ne de viyolacılar teşvik edilirdi.

Seçmeler çok hırçın geçebilir. Orkestra lideri bir aday, bölüm şefi başka bir aday, müzik direktörü ya da yönetim kurulu üyesi başka bir adayı tercih edebiliyordu. Steve Smithson prensip olarak yurtdışından gelenlere karşı çıkıyordu. Ancak o sabah kimse Telemann'ın *Viyola Konçertosu*'ndan sololarla boğuşan renksiz grup hakkında uzaktan yakından hevesli hissetmedi. Viyola çalanların aptallığı ve kasvetiyle ilgili tüm şakaları özetliyor gibiydiler.

Yönetim kurulu odasındaki saat biri beş geçeye doğru ilerliyordu.

Miles listedeki son isme bakarak, "Flora Seymour gecikti," dedi.

"Ona beş dakika daha verin," dedi El Creepo, işi yeniden ilan etme ihtimalinden korkan bölüm lideri.

Hilary ile uzun çimenlerin üzerinde bir şişe soğuk beyaz şarabı paylaşmayı arzulayan Lionel, "Eğer zamanında gelemeyecekse onu işe almanın bir anlamı yok," dedi.

Müzik çantasının dibinde folyo içinde marmit ve çırpılmış yumurtalı sandviçleri düşünen eşlikçi dışında kalan tek kişi onlardı. Diğer bölüm liderlerinden hiçbirinin birkaç dakikadan fazla kalmaya zahmet etmemesi, sabahki performansların cansız doğasının bir ölçüsüydü.

'Tamam, bu kadar. Üzgünüm Flora,' Miles kırmızı bir Pentel'i adının üzerinde gezdirdi. 'Özür dileyen Flora,' dedi delici derecede farklı bir ses. 'I Otoyolda bir yığılma varmış gibi davranamam bile. Seçmelere uygun kıyafetler almak için Bath'da durduk ve saati unuttum. Gerçekten çok üzgünüm.'

İlk konuşan Miles oldu.

"Kesinlikle hiç sorun değil.

Lionel, "Başlamadan önce size bir bardak su ya da bir fincan çay getirebilir miyim?" diye sordu.

El Creepo, "Temizlenmek ve gevşemek için beş dakika ister misiniz?" dedi.

Haber yayılınca Rutminster High Street'te neredeyse bir yığılma oldu ve Shaven Crown'a giden müzisyenler Benny Hill'e yakışır bir hızda U dönüşü yaptı. Flora her notada öyle bir soğukkanlılık ve *yaşama sevinciyle* çalmaya devam etti ki, toplantı odası kısa sürede doldu.

İnsanların bacaklarının ve sandalyelerinin altından sürünerek geçen ve sonunda dehşet içinde Şişman Kontrolör'ün dizine oturan Cherub dışında, geç gelenler geçitte gizlenmek zorunda kaldı.

Flora'nın yeni kahve rengi ipek gömleği, Walton *Konçertosu*'nun ilk bölümünde oynarken bileklerinin üzerine öylesine çekici bir şekilde düştü ve kısa açık kahverengi süet eteği dans eden kalçalarına öylesine cazip bir şekilde yapıştı ki, daha sonra Simon Painshaw ve Şişman Kontrolör bile El Creepo ve Miles'a ona iş teklif etmek için başparmaklarıyla onay işareti yaptılar.

George Hungerford'un RSO'nun başına geçmesinin nedenlerinden biri de müziği sevmesiydi. Yöneticiliğin zamanının yüzde 95'ini aldığını görmek onu dehşete düşürmüştü. Dün neredeyse gece yarısı H.P. Hall'dan ayrılırken tepsisini eve götürmüş, ancak mutfak masasında büyük bir viski ve bir çatal dolusu rulo paspas içerken uyuyakalmış ve bu sabah tepsiyi hiç dokunmadan geri getirmek zorunda kalmıştı.

Ofisinden çıktığında, koridoru, televizyonda *Basil Brush*'ı izleyen bir av köpeği sürüsünün dikkatiyle toplantı odasının kapısından içeri bakan müzisyenlerle dolu buldu.

Sonra en sevdiği müzik parçasını, Elgar'ın *In the South* uvertürünü tanıdı. Şaşkınlık içinde, tıklım tıklım dolu toplantı odasını görebilmek için parmak uçlarında durduğunda, parlak koyu kırmızı saçlı genç bir kızın Elgar'ın eserini taze ve enfes bir sesle çaldığını fark etti. Kızın gözleri

acı içinde kapandı, viyolasından dökülen karanlık, hüznü, ahenkli güzel melodi karşısında başı neredeyse şaşkınlıkla titriyordu.

George tüm kontrol edilemeyen tepkileri hissetti, aniden nefesi kesildi, tüyleri ensesinde diken diken oldu, gözleri yaşla doldu. Kimse ne kadar duygulandığını görmesin diye aceleyle ıhlamur çiçeklerinin tatlı limon kokusunun yayıldığı pencereye döndüğünde, Ruth'un onu terk etmesinden bu yana hayatında oluşan boşluğun etkisinde kaldı. Alışılmadık bir alkış sesiyle kendine geldi.

"Bu kesinlikle çok güzeldi," dedi El Creepo burnunu silerken. Lionel da aynı fikirdeydi, aceleyle Hilary'nin içeride olup olmadığını kontrol ettikten sonra kulak misafiri oldum. "Şu anda Akademi'de ne üzerinde çalışıyorsunuz?"

"Çoğunlukla Eve'i söylüyoruz. Dönem sonu gösterisi olarak *Yaratılış*'ı yapıyoruz. konser.'

"Soyunmak zorunda mısın?" diye bağırdı Dixie arkadan.

Flora güldü. "İncir yaprağını çıkarmama izin var. "Bize bir gösteri mi yapacaksın?" diye sordu Dixie.

"Bu kadarı yeter," diye tersledi Lionel. "Sesini alçaltacağına güveniyorum, Dixie.

"Ben sadece Flora'nın incir yaprağını indirmesini istedim.

"Bayan Seymour'a sormak istiyorum," dedi Miles Dixie'ye bakarak, "neden bir orkestrada, özellikle de RSO'da çalmak istediğini.

Flora gözleri kendisine bakan adamların üzerinde gezinirken bir an için söyleyecek söz bulamamış gibi göründü, sonra kulaktan kulağa gülümsedi.

"Sanırım biraz eğlenmek istiyorum. Herkes gülümseyerek karşılık verdi.

Ne kendisinin ne de başkasının iyiliği için fazla seksi, diye düşündü George.

Sonunda, RSO Flora'ya altı aylık deneme süresi teklif etti.

"İkimiz de birbirimizden hoşlanmıyorsak," dedi El Creepo, "ki bu *çok* olası değil.'

Miles özür dileyerek, "Korkarım size yılda sadece on üç bin dolar teklif edebiliriz," dedi.

"On üç buçukta yapamadın mı?" diye sordu Flora. "Muhtemelen bursumu geri ödemek zorunda kalacağım. Sonra her zamanki soğukkanlılığından sıyrılarak ekledi: "Ne kadar memnun olduğumu anlatamam.

Orkestradaki erkekler de öyle. Kelt mafyası bile sevinç içinde, "İşi kaptı, işi kaptı" diye bağıırıyordu.

Abby de sevinçliydi, çünkü o şeyi ayarlamıştı.

Marcus ve Flora'ya "Soğutulmuş Fransız şampanyası, İskoç somonu, timsah armutları ve taze meyveler hazırladım," dedi, "Göl kenarında piknik yapacağız ve sonra gidip kulübeye bakacağız.

Haziran ayının üçüncü haftasında Abby, Marcus ve Flora, ormanlık çalılıkların arasından solgun bir kızıl tilki yavrusu gibi görünen Woodbine Kır Evi'ne taşındılar. Gölden iki yüz elli metre uzaklıkta, yağışlı havalarda akan bir dereye dönüşen engebeli bir patikada yer alıyordu. Kar yağarsa dışarı çıkmakta zorlanacaklardı ama en azından gölün etrafında dolaşan yerli halk ya da turistler tarafından aval aval bakılmayacaklardı.

Kulübenin kendisi on dokuzuncu yüzyılın başlarına aitti ve oldukça büyüleyiciydi. Cılız ön kapının üzerinde soluk pembe güller yükseliyor, her pencereden saksılar içinde pembe sardunyalar sarkıyor ve soluk yeşil ön kapıya giden yosunlu kaldırım taşlarının altından bir dere akıyordu. Akasma, beyaz güller ve hanımelleri yumuşak kırmızı duvarları kaplamıştı. Ön bahçe pembeler, aslanağızları ve uzun kızıl gülhatmillerle doluydu. Kulübenin arkasında, asırlık elma ağaçlarıyla sınırlanmış bir çimenlik, kulübeyi kuzey ve doğu rüzgârlarından koruyan yükselen ormana doğru eğilirdi. Ön kapının ötesinde, kırmızı ve beyaz inekler ufukta kavaklara doğru hafifçe yükselen yabani çiçekli bir çayırdaki otluordu.

Tatlı bir dul olan ev sahibi özür dileyerek, "Öğleye kadar fazla güneş alamayacaksınız," dedi.

"Bize uyar," dedi Flora, "biz erken kalkanlardan değiliz.

"Artık RSO'ya katıldığına göre öyle olacaksın," dedi Abby kararlı bir şekilde.

Kulübenin içinde, Abby'nin hoşuna gidecek şekilde, yeterli su tesisatı, Cotswold taşı zeminli modern bir mutfak ve temizlenmiş büyük bir masa vardı. Misafir odasında şeflik yapabileceği kocaman bir ayna, notalar ve kitaplar için bir sürü raf vardı. Üst katta çayıra bakan iki büyük yatak odası, bir banyo ve saçak altında bir tavan arası yatak odası vardı.

Marcus çok izole bir yer olduğu için endişeliydi. Her hareketinde bir doktor bulması ve en yakın acil servisin yerini tespit etmesi gerekiyordu. Her zaman yedek inhaler ve kendine iğne yapmak için önceden paketlenmiş bir şırınga bulundurduğundan iki kat emin olmalıydı.

Ama asıl artı, arka bahçenin sol üst köşesinde, yayılan bir kestane ağacının altında bir stüdyo inşa edilmiş olmasıydı. Bunun bir duşu vardı,

100 dolar, toz akarlarını öldürmek için yastıklarını koyabileceği bir buzdolabı, bir yatak için bolca yer ve ödemelerini yeni yapabildiği Steinway.

"Rahmetli kocam geceleri çalışmayı seven bir heykeltıraştı," dedi tatlı dul Marcus'a, "burada başka bir sanatçının yaşadığını düşünmek hoşuma gidiyor.

Bir stüdyosu olan Marcus, diğerlerini rahatsız etmeden özel öğrenciler de alabilir ve Abby ile Flora'nın özensiz ev işlerinin ve Abby'nin taşındıkları anda en yakın kurtarma kulübesinden alelacele alıp getirdiği iki siyah-beyaz yavru kedi kardeş Sibeliüs ve Scriabin'in yaratacağı toz ve tüylerden kaçınmak için geri çekilebilirdi.

Yavru kediler gürültülü mırıltılarla yüzlerini bir tabak haşlanmış tavuğa gömerken, Flora kendinden geçmiş bir halde, "Sevinçten iki oldular, tıpkı saksakanlar gibiler," dedi.

'Zavallı Schubert'in yirmi dört kez hareket ettiğini düşünebiliyor musunuz? Bir günden sonra bitkin düştüm,' diye ekledi Flora.

Hâlâ halledilmesi gereken bir yığın iş vardı ama mutfağa gidip bir şişe Moët ve üç bardakla döndü. Abby onaylamayan bir kaşını kaldırdı. Saat daha üçtü.

"Bunu alışkanlık haline getirmeyeceğim," dedi Flora havalı bir şekilde, "ama bugün özel bir gün.

"Yeni bir rejim uygulayacağız," diye ısrar etti Abby erdemli bir şekilde, "pop müzik yok, televizyon yok, uzun yürüyüşlere çıkacağız, yüksek sesle kitap okuyacağız ve akşamları müzik ve fikirler üzerine tartışacağız.

Flora telaşla, "Televizyon yok, bu biraz fazla," diye bağırdı. "*Peki ya Kötü Davranan Erkekler, Kör Randevu ve Keeping Up Appearances?*

"Yakında alışacaksın. Abby kadehini kaldırdı. "Bize.

"Kendi şarabımızı yapmaya başlasak iyi olur," diye mırıldandı Flora. "Git ve birkaç mürverin üzerine atla, Marcus.

Marcus, "Ve kendi eğlencemizi kendimiz yaratırız," dedi ve Flora'yla birlikte oturup salonda bulunan eski bir sehpanın üzerinde Schubert'in *Marche Militaire*'inin dört elle çalınan bir versiyonunu çalmaya başladılar.

"Abby'nin kırsal yaşamı çok ciddiye alacağı belli," diye kıkırdadı Flora. "Kır yürüyüşleri için şimdiden galoş, eldiven, yağmur şapkası ve Dryzabone aldı.

"Beni saymayabilir," diye iç geçirdi Marcus, "şu anda kırk metreden fazlasını yapamıyorum.

Elinde hâlâ mırıldanan bir Scriabin, çıplak ayaklarını at kılı gibi tırmalayan esmer çimenlerle arka bahçede dolaşırken Abby, ormanda yankılanan *Don Juan*'ın görkemli korna sesini duyunca sıçradı. Bir an için düet yapmaktan sıkılan diğerlerinin plak koyduğunu düşündü. Ama kimse bu ışıltıyı ve berraklığı yanlış anlayamazdı. Viking gelecek haftaki konser için prova yapıyordu. İşte yine oradaydı, yapraklar tarafından zorlukla bastırılmıştı.

Kelt Mafyası'nın Bordello'su, istedikleri kadar yüksek sesle müzik çalabilmeleri ve cehennemi yükseltebilmeleri için kiralanmış, gölün diğer tarafında uzanıyordu. Belki de Woodbine Cottage'da büyük mutfak masasının etrafında akşam yemeği partileri vermeye başlayabilirlerdi. Viking ilk gününde *Don Juan* çalarak sinyal mi veriyordu? Belki de taşındığını bilmiyordu. Adres değişikliği kartları bastırmalı, diye düşündü heyecandan ürpererek.

O gece, aylardır ilk kez hemen uykuya daldı, penceresinin altından akarak göle karışan derenin sesiyle sakinleşti.

Üç haftalık aradan sonra işe dönmek hapishaneye geri dönmek gibiydi. Flora'nın burnunu kırmak için onu işe alan Miles ve Lionel, atama haberini vermek için sabırsızlanıyordu.

Miles kendini beğenmiş bir tavırla, "Onu tamamlamanızı beklerdik," dedi, "ama o kadar yetenekli ki, onu kapmaya karar verdik.

"Akademi onun harika bir sesi olduğunu söylüyor," Lionel bile oldukça hüzünlü görünüyordu, "eğer bir dublöre ihtiyacımız olursa bu işimize yarar.

"Adı ne? Abby boş boş yazısını karıştırıyordu.

"Flora Seymour," diye içtenlikle güldü Miles. "Hepimiz Flora'yı daha çok görmek istiyoruz.

"Georgie Maguire'ın kızı," dedi Abby, üzerinde Londra posta damgası olan daktilo edilmiş bir zarfı açarken.

"Seymour dedim, Maguire değil. "Hala Georgie'nin kızı.

"Doğru kızı aldığına emin misin?

'Oldukça,' dedi Abby kötü niyetli bir gülümsemeyle. 'Flora ve ben Akademi'de beraberdik. Ben tatildayken o seçmelere katıldı, değil mi? Yani önyargılı davranmakla suçlanamazdım. Göl kenarında satın aldığım kulübede yaşıyor.

Lionel, "Bir kulübe satın aldım," diye mırıldandı. "RSO'da uzun süre kalmayı mı planlıyorsun?

"Elbette," diye bağırdı Abby. "Şuna bir bakın.

Howie Denston, Megagram'ın Fanny Mendelssohn'un tüm eserlerini ve Winifred Trapp'ın dört *Arp Konçertosunu* Abby ve RSO ile kaydetmek istediğini doğruladı.

"Winifred Trapp kim?" diye sordu Miles küçümseyerek.

"Winifred diye okunuyor," dedi Abby kabaca. 'On dokuzuncu yüzyılda yaşamış müthiş bir İsviçreli besteci. Evine kapanıp yaşlı anne babasına bakmak zorunda kaldığı için *eserleri* sadece ailesi ve arkadaşları tarafından seslendiriliyordu, bu da çok küçük bir orkestra kullandığı anlamına geliyordu, bu da Jackboot Hungerford'un ekstraları azaltabileceği anlamına geliyor. Onu Rodney ile Lucerne'de yaşarken keşfettim. Yöresel şarkıları ve inek çanlarını harika kullanıyor.

"Yine bir salon boşaltıcı," diye tersledi Miles, ama o bile yüklü bir plak sözleşmesine itiraz edemezdi.

Abby giyinme odasına dönerken Viking'le karşılaştı ve kalbi durdu. Normalde solgun olan zayıf yüzü sıcak altın rengine bronzlaşmıştı. Limon suyuna bulanmış saçlarıyla güneşlenirken saçları neredeyse beyaza dönmüştü. Deniz yeşili bir polo tişört ve kirli beyaz bir şort giymişti.

Abby dayanamayıp dün gece onu duyduğunu söyledi. Viking telaşlanmış görünüyordu.

"Beni pratik yaparken duyduğunu kimseye söyleme - imajım için çok kötü.

Abby bir ego yolculuğunda Winifred Trapp ve Fanny Mendelssohn.

"Fanny'nin ölümünün neredeyse yüz ellinci yıldönümü. "Yıldönümü," diye genişçe sırttı Viking.

"Her şeyi önemsizleştirmek zorunda mısınız?

"Belirsiz repertuar hakkında bir teorim var," dedi Viking, "Eğer çalınıyorsa, bunun çok iyi bir nedeni vardır. Ya çalınabilir ya da son derece kötüdür. Ancak kaydederseniz, parlaklığı ve yenilikçiliği ile ün kazanırsınız çünkü karşılaştıracak bir şey yoktur.

"Tamamen bozguncu bir tavrınız olurdu. Abby öfkeyle fırladı gitti.

Paradan tasarruf etmek için, sonbaharın sonlarında Mendelssohn ve Trapp'ın ortak bir serisinin düzenlenmesine karar verildi, o zaman Megagram belki provaların masraflarını karşılayabilirdi. Ön yüzünde Abby'nin resmi bulunan gelecek sezonun şık broşürüne bu repertuar değişikliğini yerleştirmek için sadece zaman vardı.

George ayrıca, saçma sapan fikirler üretmeye devam eden pazarlama müdürünü işten çıkararak yılda otuz bin sterlin tasarruf sağlamıştı.

Lazer ışınları, arkadan projeksiyonlar ve orkestranın ne kadar uluslararası olduklarını kanıtlamak için ulusal kostümleriyle çalması hakkında.

Abby tatilden döndüğünde Clarissa'nın tehdit edildiği gibi Londra'ya değil, Hugo ve CCO'ya katılmak üzere ayrıldığını gördü. Abby kendini ihanete uğramış ve bir müttefikini kaybetmiş gibi hissetti. Ama hiç vakit kaybetmeden Dimitri adında yeni bir baş çellist getirdi; Dimitri çellosundan ayrılmayı reddediyordu çünkü çello, Rus çalışma kampından kaçırmayı başardığı tek eşyasıydı. Çok az İngilizce konuşuyordu, iş bulmakta zorlanıyordu ve bir iskelet kadar zayıftı. Ancak Woodbine Cottage'ın tavan arasındaki odasında birkaç gece geçirdikten ve Flora ve Marcus ile oda müziği çaldıktan sonra kısa sürede kendine olan güvenini yeniden kazandı. Orkestra *Kiev'in Büyük Kapısı*'nı her çaldığında ağlasa da, çello bölümüne harika bir ciddiyet ve derin bir Rus sesi kattı. Sonuç olarak, Dimitri Abby'ye hayrandı ve orkestranın ona karşı derin saygısızlığı karşısında dehşete düşmüştü.

Miles ve Lionel'ın Flora'yı işe almanın Abby'nin burnunu sürteceğine inanmalarına rağmen, Abby iyi çaldıkları sürece orkestradaki güzel kadınlardan hoşlanıyordu. Bu nedenle kemanların arkasını Noriko adında büyüleyici bir Japon kıızıyla renklendirmişti. Noriko 'L' harfini telaffuz edemiyor ve Shaven Crown'da River ve Bacon sipariş ederek ve Viking taşındığından beri ev kredisini ödemekte zorlanan Çelik Elf'e 'bir roger almasını' önererek herkesi gülmekten kırıp geçiriyordu.

Viking ve Juno bunu uyduramayacak kadar gururluydular ama romantizm izleyicileri Juno'nun George Hungerford'a kesinlikle iri mavi-yeşil gözlerle baktığını fark etmişlerdi.

"Bu tehlikeli bir ilişki olur," dedi Dixie hüznle, "hepimizi bir anda dışarı atar.

Flora'nın Temmuz başında RSO ile yaptığı ilk prova kurt ısıklıklarından oluşan bir koroyla karşılandı. Yeni yıkanmış saçlarını gri bir kurdeleyle arkadan bağlamıştı, altın rengi çilli tenine hiç makyaj yapmamıştı. Gri keten şortunun içindeki bacakları neredeyse tıknazdı. Ama onda inkar edilemez bir cinsellik vardı, belki de yeni kız sinirlerinden tamamen yoksun olduğu için. Üniversitede solo çalmaya alışkın olduğundan her parçaya canla başla saldırıyor, çok erken girdiğinde ya da yanlış bir nota çaldığında patlıyordu

gölüyor, böylece Jenny ve Noriko gibi toplum içinde pratik yapmaktan bile çekinen diğer yeni gelenlere güven veriyordu.

Flora, kukla tilki maskotu Foxie'yi her yere yanında götürür, kalemiyle oynatarak ya da patilerini kulaklarının üzerine koyup anlaşmazlık veya stres anlarında başını sallayarak yakındaki oyuncuları kıkırdama krizlerine sokardı. Flora ayrıca herkesle sohbet eder ve saçma bir şekilde cömert davranırdı.

İkinci haftasında, bir yönetim kavgası nedeniyle geciken Abby'yi beklerken, Flora kendi bölümüne ve çevresindeki oyunculara limon şerbeti ikram etti. Bir arapist gerektiren ve hatta önemli bir arp kadansı içeren *Valse des Fleurs*'ü prova etmek üzereydiler.

Arpistler orkestralarda genellikle şaka konusu olarak görülür. Ancak RSO, Bayan Parrott'a gülse de onu sever ve takdir ederdi. Çilek pembesi saçlarıyla orta yaşlı bir kız kurusu olan Parrott, her zaman yüksek topuklu ayakkabılar giyer ve çok parlak renkler tercih ederdi: 'Eğer uzun süre vitrinde kalırsanız solmaya meyillisinizdir, bu yüzden Ay renkli görünmeyi sever' ve orkestranın üzerinde, uzun kırmızı parmaklarıyla kopardığı altın arpı kadar asil bir şekilde yükselirdi.

Bayan Parrott hiçbir şeyi kaçırmadan izledi ve oynamadığı zamanlarda orkestradaki favorileri için parlak renkli atkılar örerek zaman geçirdi. Mavi ve Viking'in ikişer tane vardı. Konserlerden önce her zaman bir beta bloker ve bir bardak şeri içerdi ve flütlerin yanında arpını çalmayı severdi, eğer İkinci Kemanların arkasına düşerse acı acı şikayet ederdi.

Her ne kadar Bayan Parrott "Ayaklarım raftan sarkıyor" dese de, onun için tapa ve lastik tamir edecek ve arpını konser salonlarına taşıyıp çıkaracak erkek hayranları hiç de az değildi. Son olarak, müzmin bir ek işçiydi ve o akşam Rutminster'da ilk yarıda *Valse des Fleurs*'ü seslendirdikten sonra, CCO ile Debussy'nin *Dances Sacres et Profanes*'ini çalmak üzere Cotchester'a doğru yola çıkacaktı.

Limon şerbetini bitirdikten sonra Flora'ya bir tane daha alıp alamayacağını sordu.

"Tanrım, Bayan Parrott," diye seslendi Cherub, "büyük bir emişiniz var.

Bayan Parrott sakince, "Eğer sen on yaş büyük, Ay da on yaş küçük olsaydı, Ay sana gösterirdi, genç adam," dedi.

Zavallı Cherub bas davulu kadar kızarıırken kahkaha sesleri bunu karşıladı.

Yeni bir kız olarak Flora, Şişman Isobel'in arkasına, Militan Moll'un yanına ve Juno ile Hilary'nin önüne yerleştirilmişti ve hiçbirisi onun gelişi konusunda hiç de hevesli değildi.

Genelde orkestraya katılan her güzel kız üzerinde *senyörlük hakkı* iddia eden Viking, Flora'nın seçmelerde tırnaklarını yediğini ve yüzünde ara sıra beliren kederli ifadeyi fark etmiş ve onun görüldüğü kadar neşeli ve keyifli olduğuna inanmamıştı.

Bir kâğıt dartın üzerine "*Bundan sonra benimle bir içki içer misin?*" yazarak dartı kadına doğru fırlattı.

Ne yazık ki, ok Flora'nın başının üzerinden uçtu ve Starhampton'a giden otobüste Viking'in erotik şenliği sırasında pas geçildiği için hâlâ hayal kırıklığına uğramış olan Şişko Isobel'in iri göğsüne doğru uçtu ve kabul etmek için çılgınca başını sallayarak döndü.

"Tanrım, Oddbins'i boşaltmam gerekecek," diye mırıldandı dehşete düşmüş bir Viking. "Isobel'in cildi çok güzel," diye itiraz etti Bayan Parrott nazikçe.

"Ne yazık ki bu kadar çok var," diye iç geçirdi Viking.

Abby geldiğinde Kelt Mafyası'nın geri kalanı hâlâ gülmekten ağlıyordu.

"Sessiz olun lütfen, başlayalım," dedi hızlıca. "Clare ve Dixie nerede?"

"Hâlâ barda," dedi Juno kibarca.

"Gidip onları getireyim mi?" diye sordu Flora, hızlıca kaçmaya hevesli bir şekilde. "Noriko gidebilir," dedi Abby, "o içki içmez," diye de ekledi.

Flora'nın bu kadar kolay kabul görmesini ve insanların onu sevmesini sağlayan bu yeteneğini çılgınca kıskanmaktan kendini alamıyordu. Herkes onunla oda müziği çalmak istiyordu, yazlıktaki telefon sürekli çalıyordu, H.P. Hall'daki güvercin deliği notalarla doluydu.

Yeniden keman çalmaya başlamalıyım, diye düşündü Abby endişeyle, böylece insanlar benimle oda müziği çalmak ister.

Abby, Juno'nun Hilary'ye şirretçe, 'Flora yeni olduğu için,' dediğini duydu. "Yakında ondan sıkılacaklar.

OTUZ BİR

Rutminster sıcak hava dalgasının etkisi altındaydı. Piggy Parker'ın altmışıncı doğum günü konserini içeride verme ya da orkestraya bir gölgelik sağlama planları, zemin çatladığı, Rutminster Kuleleri'nin bahçesindeki devasa kubbeli ağaçlar ilk sarı yapraklarını döktüğü ve Bayan Parker annesine kendisini Eylül yerine Ekim ayında Ramsgate'teki bir pansiyonda doğurduğu için defalarca lanet okuduğu için rafa kaldırıldı - bu da doğum gününün Temmuz sonuna denk gelmesi anlamına geliyordu, o sırada güller bitmişti.

Her bir taç yaprağını yapıştırmak yerine tek çözüm, Parker's Horticultural Emporium'dan otobüslerle birbiriyle çatışan bitkiler getirtmektir. Orkestra erken bir prova yapmak ve *William Tell*'deki havai fişeklerin zamanlamasını kontrol etmek için çabalarırken, elektrik mavisini ortancalar ve kırmızı petunyalardan oluşan kamyon yükleri, sıcak çok cezalandırıcı hale gelmeden önce yemek servisi yapan ordularla yarışlıyordu.

Rutminster Kuleleri, tüm neo-Gotik ihtişamıyla, resmi bir bahçe ve park alanıyla çevrili, Fleet Nehri'ne bakıyordu. Nehrin kenarına orkestra ve koro için bir platform kurulmuştu. Kırmızı-beyaz çizgili büyük bir VIP çadırı kuran bronz tenli işçiler, kürek çeken ve nefes nefese kalmış Bay Nugent'in üzerine su sıçratan Flora'ya gözlerini dikmişlerdi.

Bayan Parker her şeyin yolunda gitmesi gerektiği konusunda çılgına dönmüştü. Bir yıl önce, pop müzik çalan ve sarhoş bir şekilde 'Hellair' diye bağırarak bir Hooray'ler grubu *Panis Angelicus*'u kesintiye uğrattığı için, konser sırasında kimsenin akıntıya karşı yelken açmasını engellemek amacıyla nehre büyük cüssesiyle baraj kurmaya şahsen hazırды.

Bununla birlikte, orkestradaki hanımları nezaketle elbiselerini Uzun Galeri'ye asmaları için davet etmişti.

"Bu gerçek bir Picasso mu?" diye sordu Nellie, huşu içinde le- ounge'a bakarken.

"Hayır, hayır," diye kıkırdadı Candy, "arkasına bak. "Dondurmayın, Bu Tarafı Yukarı" yazıyor.

"Picarso'ma hayran kaldım," dedi arkalarından yüksek bir ses. "Rahmetli kocamdan gümüş bir düğün hediyesiydi.

Clare evden dönerken Dixie'ye, "Kuyruklu piyanosunu bile kaplamalarla birebir eşleştirmiş," dedi, "ve korkunç mobilyaların her parçası satılık.

Dixie, "Domuzcuk Porker gibi yaşlı bir çuvalın ticari kazanç fırsatını kaçıracaklarını düşünmüyorsun," dedi. 'O meşe ağacını muhtemelen yirmi bin dolara satın alabilirsin.

"Sonny'ye uzak durması için yirmi bin dolar ödeyeceğim," dedi Clare. "Prömiyeriyle o kadar meşgul ki anneme doğum günü kartı almayı bile unuttu.

Bugün aynı zamanda İkinci Obua ve Militan Moll'un ezilen ortağı Ninion'un da doğum günüydü.

Carmine Jones trompetini kutusundan çıkararak, "Domuzcuk Porker gibi bir haydutla Ninion gibi bir pısıriğin doğum günlerinin aynı gün olması astrolojinin ne kadar saçma olduğunu kanıtlıyor," diye alay etti.

Ninion çatlağı duymazdan geldi ama kendisinin ve Bayan Parker'ın *Rutminster Echo*'daki yıldız falını okurken elleri titredi; zaten bu falın bir kısmı Bayan Parker'a aitti ve havai fişekler için iyi bir gün olacağını söylüyordu.

Göz kırpan, tarla faresi dış görünüşünün altında Ninion çılgına dönmüştü. İkinci obua genellikle kor anglais olarak iki katına çıkar, ancak Knickers ve Abby onun *William Tell*'deki uzun ve büyüleyici kor anglais solosunu çalacak kadar iyi olmadığını düşünerek Carmine Jones'un karısı Catherine'i figüran olarak getirmişlerdi.

Militan Moll'un bu işin bir kadına verilmesinden memnun olması gerekirdi. Bunun yerine Ninion'u haklarını savunmadığı için azarladı.

'Bu soloyu çalma konusunda oldukça yeteneklisin Nin. Neden insanların seni itip kakmasına izin veriyorsun? Catherine Jones yıllar önce Carmine'ı terk etmediğine göre çok salakmış.

Moll, Ninion'u doğum günü hediyesi olarak Bath'daki bir kadın besteciler atölyesine götürüyordu. Ninion kara kara düşünüyordu; kadınlardan bıkmıştı.

Orkestra akort yaparken çevredeki tarlalar çiyden gümüş rengine bürünmüştü ama nehir kıyısında baygın yatan unutmama beni çiçeklerini hiçbir esinti karıştırmıyordu. Flora, damlayan Nugent'i Viking'e geri verirken baş döndürücü bir kokuyu içine çekti. Önce yakındaki bir ıhlamur ağacından geldiğini düşündü. Sonra fark etti ki

Blue'nun normalde hiç sürmediği tıraş losyonuydu ve yeni ördek yumurtası mavisi gömleğini giymişti. Blue çok yakışıklı, sessiz ve güvenilir biriydi ama içinde bir hüzün vardı. Flora onun eşcinsel olup olmadığını ve gizliden gizliye Viking'e aşık olup olmadığını merak ediyordu. Etrafında hiç kadın yoktu.

"Tanrım, pişiyor," dedi domuz turtası ve Kit-Kat'tan oluşan kahvaltısını Bay Nugent ile paylaşan Viking. Onu içki içmeye götürdüğünden beri bir St Bernard gibi peşinden nefes nefese koşan Şişko Isobel'e, "Git başımdan," diye çıkıştı.

Flora başını kaldırıp eve baktı. "Domuzcuk Porker böylesine güzel bir parka böyle bir rezalet inşa etmek için nasıl izin aldı?" diye sordu. "Her meclis üyesinin bir fiyatı vardır," diye açıkladı Viking küçümseyerek. 'Bu akşam şampanya içerken göreceğiniz Rutminster Konseyi'ndeki tüm şişman kediler muhtemelen bir İsviçre bankasında güzel bir yuva yumurtası ya da Barbados'ta bir tatil evi aldılar. Acaba planlama sorumlusu Alan Cardew, karısı Lindy'nin şu anda Carmine Jones tarafından hamile bırakıldığını bilmekten hoşlanırmıydı?

Nasıl yapsın? O iğrenç biri. O tuğla gibi alaycı suratın sizi öptüğünü hayal edin.

'Abby onu korodan kovduğunda Lindy bu yüzden çok öfkelenmişti. Artık koro çalışmalarına katılıyormuş gibi davranamaz.

"Pekâlâ, hadi başlayalım." Abby, Peggy'nin güzellik uzmanları tarafından baştan yaratılmaktansa koşuya mı çıksam diye düşündüğü uykusuz bir gecenin ardından ölümcül derecede solgun görünerek gelmişti. Üzerinde koyu kırmızı bir yelek ve siyah bisiklet şortu vardı ve Flora'nın Viking'le dedikodu yaptığını görünce dudakları gerildi.

Orkestra *William Tell*'i hızlıca çaldı. Catherine Jones konsere kadar gelmeyeceği için Ninion ona vekâlet etmek zorunda kaldı ve bu da onu her zamankinden daha fazla sinirlendirdi. Bir zamanlar *The Lone Ranger*'ın imza melodisi olduğu için herkesin bildiği heyecan verici final sırasında trompet fanfarından sonra havai fişekler patlatılacaktı.

Neyse ki sabahı Roma mumlarını, roketleri ve Catherine tekerleklerini direklerle çakarak geçiren elektrikçi müziği seviyordu ve gösteriyi tam olarak ne zaman başlatacağını biliyordu.

'Bayan Rosen, sizin için hazırız. Bu arada ben Crystelle," diye seslendi Parker'ın güzellik uzmanı, bir timsah gibi gülümseyerek havada asılı duruyordu. Makyajı o kadar kalındı ki, üzerine taş bile atabilirdiniz.

Abby bir an için dehşet ve gururla ona, Sidney Carton'a darağacında baktı. Sonra sopalarını ve puanlarını topladı.

Crystelle Abby'yi eve geri götürürken Flora, "Lütfen onu mahvetme, o çok güzel," diye seslendi.

"Gözlerinin test edilmesi gerekiyor Flora," dedi Carmine Jones iğrenç bir şekilde. "Senin de yüz nakline ihtiyacın var," diye bağırdı Flora.

Orkestra kahkahalarla kükredi; tek başlarına çoğu, yüzü şimdi bir dilim siyah puding gibi öfkeyle dolmuş olan Carmine'a karşı koyamayacak kadar korkmuştu.

Artık Sonny için orkestra, inek çanları ve yodeller için *Ebedi Üçgen*'in son bir provasını yapma zamanı gelmişti. Çok büyük bir egosu olan küçük bir adam olan Sonny (ya da daha doğrusu Mumsy) birkaç ekstra prova için ödeme yapmıştı. Birçok çağdaş besteci yirminci yüzyılın diğer müzikleriyle birlikte programlanmayı tercih eder. Sonny öyle değil.

"Büyük ustalarla kıyaslanmaktan korkmuyorum.

Güm, güm, güm, güm, orkestra gitti. Umutsuz bir orkestra şefi olan Sonny, sanki derin sularda yüzüyormuş ve ara sıra bir denizanasını zıpkınlıyormuş gibi görünüyordu.

Müzik hakkında hiçbir şey bilmiyordu ama kirli beyaz şortunun üzerinde vücudu koyu altın rengine dönen Viking'i hayal ederek seslendi: 'Yirmiden sonra dört ölçü, Kornolar, gestopft işaretli. Kendi başına çalabilir misin?

"Gestopft", sessiz bir vızıltı sesi çıkarmak için sağ eli kornonun ziline koymak anlamına gelir. Ancak Viking kendi bölümüne, "Tamam çocuklar, düz çalın," diye mırıldandı.

Bir anda beş boru sesi duyuldu ve yakındaki iki güvercin ve orkestranın geri kalanı yerlerinden sıçradı.

Açık havada endüstriyel kulak tıkaçlarına ihtiyaç duyacağını hiç düşünmemiş olan Hilary, "Tanrı aşkına," diye mırıldandı.

Ancak Sonny kendinden geçmişti.

"Muhteşem, Viking, muhteşem. Birinci parmağı ve başparmağıyla oluşturduğu bir daireyi öne doğru itti.

Viking küçümseyerek, "Aptal herif trompetin son üç provadır kopyacı tarafından yanlış tuşa çevrildiğinin de farkında değil," dedi.

"Alkışları yakalamak için zamanında platforma çıkabilmek için koşmakla çok meşguldü," dedi Blue, akort aletindeki suyu silkeleyerek.

Sonny aynı zamanda yumuşak mobilya departmanındaki gençlerden oluşan bir grubu ayakta alkışlamaları için organize etmişti.

"Şimdi gerçekten ellerinizi çırpın çocuklar, "Bravo" diye bağırın ve ayaklarınızı yere vurun.

Ancak Sonny'nin favorisinin, tüm doğru yerlerde yumuşak kahverengi bukleleri olan tombul bir genç adam olduğu ve bu gece lederhosen giyip yodelling yapacağı söyleniyordu.

Saat onda, o sırada sıcaklık doksanlara yükselmişti, orkestra serbest bırakıldı, birçoğu güneşlenmek için beyaz yemek ceketlerinden oluşan yazlık üniformaları ya da kadınlar için etekleri dizin en az dokuz inç altına düşmesi gereken tek renk elbiseler içinde iyi görüneceklerdi.

Rutshire katedralin yanındaki kriket sahasında Yorkshire ile oynarken, Yaşlı Henry ve Yaşlı Cyril birkaç şezlong buldular. Yaşlı Cyril bir kutu bira açarken, Viking ve Blue'nun kendisini seçmelere taşıdığı için Tanrı'ya milyonuncu kez şükretti.

Sabahı telefonda yeni bir ofis bloğuna merdiven koymayı ihmal eden inşaatçısına bağırarak geçiren George Hungerford, "İşte bu konuda yalan söyleyemem George," dedikten sonra kriket sahasına gidip memleketine tezahürat yapmayı da umuyordu.

Ancak ofisinden çıktığında Birinci Klarnet Eldred'i gözyaşları içinde bulmuştu. O kadar çok borçlanmışlardı ki karısı onu terk etmişti.

"Bana anlatsan iyi olur," diye iç geçirdi George, ofisine geri dönerken.

Carmine Jones, Rutminster'in planlama memurunun karısı Lindy Cardew'i seftali rengi naylon çarşafların üzerinde tatmin ederken yüzü daha da kızardı.

"Seni koroya geri alacağım, Lindy, beni öldürse bile.

Zavallı Catherine Jones'un cor anglais çalışacak vakti olmamıştı; Carmine'in elbise gömleğini yıkayıp ütölemekle, beyaz smokinindeki şüpheli çimen lekelerini çıkarmakla ve Galler Prensesi'nin Prens Charles'la evlendiği yıl, yani Carmine'le evlendiği yıl moda olan kocaman kabarık kollu, çuha çiçeği sarısı tafta elbisesi için hıçkıra hıçkıra ağlamakla meşguldü. Kış konserlerinde giydiği siyah polyester bir elbise dışında, o zamandan beri yeni bir elbise giymemişti.

Bu geceki kıyafet tek renk olmalıydı. Fırınlanmış fasulyeleri huysuz çocuklara yedirirken, payetlerden yapılmış turuncu ateş kuşunu sarı tafta korsajdan kesen Catherine, korsajda büyük bir delik açmıştı. Bunun üzerine

saçını yıkayacak zamanı olmayacaktı. Carmine patolojik derecede cimri olduğu için, Catherine'e *William Tell*'den hemen sonra eve gelip bakıcıyı rahatlatmasını ve arada bir şeyler içmek için bile kalmamasını emretmişti. Catherine sol yanağındaki büyük bir çürüğü parmaklıyor ve makyajın onu gizleyeceğini umuyordu.

O akşam Liszt'in *Piyano Konçertosu*'nun solisti, sadece yüksek sesle çalabilen yarı Fransız, yarı Rus bir domuz olan Benny Basanovich'ti. Bu nedenle yüksek sesle çalabileceği parçaları (ve kadınları, dedi Viking) seçiyordu. Vahşi bir tarzda yakışıklı olan Benny'nin omuzlarına dökülen kalın siyah koç bukleleri, çengel burnu, kalın kahverengi kaşlarının altındaki çekik gözleri ve büyük, açık kırmızı bir ağzı vardı. Bir Shepherd Denston sanatçısı olan Benny, kendisinden daha ünlü olduğu için Abby'yi her zaman çılgınca kıskanmıştı ama Howie ondan hoşlandığı için hak ettiğinden çok daha fazla iş alıyordu.

Lionel'la kısa bir telefon görüşmesinden sonra, her iki adam da Lionel'ın Benny'yi takip etmesine ve gerektiğinde orkestrayı getirmesine ve herkesin Abby'yi görmezden gelmesine karar verdiler.

Saat ikiye kadar güzellik uzmanları Abby'yi korselemiş, giydirmiş, makyaj yapmış ve kuaförden geçirmişlerdi. Ardından *Daily Telegraph* ile bir röportaj ve uzun bir fotoğraf çekimine tabi tutuldu, ardından da yakıcı sıcakta bir basın toplantısı ve fotoğraf görüşmesi yapıldı.

"Külotlu çorabımı bile çıkaramayacak mıyım?" diye yalvardı Abby.

"Kesinlikle olmaz, Luvlilegs programa tam sayfa ilan verdi," dedi Crystelle ve Abby'nin suratına kocaman bir pudra tokadı atarak bu tür bir yıkıcılığı susturdu. "Pudrayı her zaman yukarı doğru fırçalamayı unutmayın, yüzünüzdeki tüyleri kaldırır ve size çok daha canlı bir ifade verir.

Peggy Parker kendinden geçmiş bir halde, 'Ne kadar da güzel görünüyorsun,' diye bağırды. "Ne büyük bir dönüşüm.

Peggy çoktan makyajını yapmış ve iri korseli cüssesinin üzerine beyaz bir kimono giymiş, tam bir güreşçi gibi görünüyordu. Pencere pervazında, kirpiklerinin altına daha koyu mavi çizgiler çekilirken, Abby hediye paketi yapılmış bir hediye fark etti.

"*Abigail Rosen'e, Çok hoş bir konser için gerçekten teşekkür ederim, içtenlikle, Peggy Parker,*" diyordu beraberindeki kartta.

Benny için de bir tane vardı.

Abby pencereden kırmızı, beyaz ve mavi kaya bitkileriyle dolu güzel bir bahçe görebiliyordu. Ortadaki zambak havuzuna dalmak, ağrıyan başını yarmak ve bir daha asla uyanmamak istiyordu. Aynada korkunç bir drag queen'in görüntüsünü yakalayınca acı dolu bir inilti duydu. Ama Abby hiçbir zaman cesareten yoksun olmamıştı, RSO için yüz bin pound on iki saatlik aşağılanmaya değdi.

Hanımeli ve tütün bitkilerinin tatlı ve baş döndürücü kokusu gecenin yaklaşmasıyla daha da güçlendi ve Bayan Parker'ın biletleri ve gece boyunca ağırlandmaları için yüz elli pound ödeyen ve şimdi gürültülü bir şekilde VIP çadırından dışarı dökülen davetlilerinin yüzlerce farklı 'kokusuna' karıştı. Kadınların çoğunun saçları dağınıktı ve ışık azaldıkça daha iyi görünen bir sürü makyaj yapmışlardı. Konserden keyif alıyorlardı, Classic FM'den şarkıları biliyorlardı ve birbirlerinin mücevherlerine ve kıyafetlerine bakıp kime sorulduğunu görmek çok eğlenceliydi.

Hepsi de, erkeksi ve çekici buruşuk yüzüyle her zaman finans sayfalarından bakan George Hungerford'la konuşmak için can atıyordu, ama ne yazık ki Hungerford kocalarının tekelindeydi ve belki onun büyük başarısının bir kısmının kendilerine de bulaşabileceğini umuyorlardı.

Aslında George çok sinirliydi. Eldred'i bir şekilde yatıştırmış ve çalmaya ikna etmişti ama Peggy Parker'ın ona patronluk taslamasından bıkmıştı. Ayrıca daha yeni Benny ile korkunç bir tartışma yaşamıştı; Benny soyunma odasından çıkıp kendisine peşin ödeme yapılmadığı sürece kimseye 'çok hoş' bir konser vermeyi reddetmişti.

Orkestranın neredeyse tamamı yerlerine oturmuştu. Bayan Parrott, Peggy Parker'ın takas için elbise teklifinden yararlanmıştı. Harebell mavisii tülde bir senfoni ve ona uygun leylak mavisii bir arı kovani ile konseri başlatan Baş Çellist Dimitri'ye gülümsedi.

Knickers yine berbat bir haldeydi, gömleğinin kollarıyla etrafta koşturuyor, beyaz yemek ceketini yanlışlıkla kuyruklu ceket getirmiş olan İyi Kaybeden Francis'e vermek zorunda kaldığı için öfkeleniyordu. Francis siyah çoraplarını da unutmuştu ve ayak bileklerini Old Henry'nin siyah çizme cilasına bulayarak hatasını düzeltti.

Catherine Jones gecikti. *William Tell*'de İkinci Obua'ya ihtiyaç olmadığından, Ninion barı destekledi ve sinirlendi. Cathie gelmezse onlara yardım etmeyecekti.

Saat tam yedi buçukta, elmas tacı, kırmızı büstiyeri ve ona uygun organdie eteğiyle göz kamaştıran Bayan Parker, üstü açık beyaz bir Bentley ile tepeden aşağı süzüldü. Yanında, onun üçte biri kadar olmasına rağmen aynı rahatlığı gösteren, beyaz ipek tunik giymiş Sonny oturuyordu. Sırma gibi siyah saçları, aptal ve gaga gibi suratını sarmış, tülbentinden dışarı bakan bir papağana benziyordu.

Zafer arabalarından inen Bayan Parker ve Sonny, Sonny'nin yumuşak mobilyalardan oluşan grubunun önderliğindeki seyirciler tarafından kürsüye alkışlarla çıkarıldı.

Onları Abby takip ediyordu. Baldırının ortasına kadar inen elektrik mavisi simli bir gömlek giymiş olan Abby'nin ayağındaki elektrik mavisi ayakkabıların beş santimlik topukları sürekli yerdeki çatlaklara düşüyordu. Eteğinin darlığı nedeniyle platforma tırmanması üç adımını aldı. Boynunda, kulaklarında ve bileklerinde kocaman yakutlar vardı. Saçları kabarık, cilalı ve sarıydı, makyajı akşam güneşinin altında kızarmış yaşlı bir tart gibi kalındı.

Lionel'in ustalıkla yönettiği orkestra yanlarını tutuyordu.

Flora dehşet ve çaresiz kahkahalar arasında kaldı. Zavallı Abby. Abby'yi seven Marcus çok öfkeliydi; Bayan Parker ve George'un burnuna yumruk atmak istiyordu. Ayrıca sıcak, toz ve polen yüzünden ve şoförler otoparkta beklerken klimanın keyfini çıkarmak için motorlarını çalıştırdıkları için nefes almakta giderek zorlanıyordu.

Abby'nin kırmızı vücut çorabı içindeki güzelliğini unutmamış olan Viking de aynı şekilde dehşete düşmüştü.

"Tanrım," diye mırıldandı Blue'ya, "Michael Heseltine'in kılık değiştirmiş haline benziyor. 'Joan of Arc'ın kazığa bağlanıp yakılması Fransa için benim yaptığımdan daha fazlasını yapmadı.

Bu orkestra,' diye tısladı Abby yanlarından geçerken Birinci Kemanlara.

Lionel, yardımcı lider Bill Thackery'ye, 'O zaman üssün etrafına birkaç ibne atın,' diye mırıldandı.

"Etrafta onlardan çok var," dedi Bill, gayet düzgün bir ifadeyle, üçüncü sıraya hakim olan Sonny'nin grubuna b a k a r a k .

"Aferin Abby, çok iyi görünüyorsun," diye yalan söyledi George.

Bu dönüşümü onayladıktan sonra kamuoyu önünde desteklemek zorunda kaldı, ancak içten içe dehşete kapıldı.

Bayan Parker ve Sonny çoktan platforma çıkmışlardı. Büyük ve küçük, küçük bir kardan adamın yanında bir telefon kutusu, onlara elektrik mavisi bir

ve fotoğrafçılar çılgına döndü.

Arkadaşları, 'Peggy yine yaptı yapacağını, hakkını vermek lazım, kızın tarzı var,' diye koro halinde konuştular.

Uzaktan bakıldığında Abby'nin Özgürlük Heykeli gibi bir ihtişamı vardı.

Bayan Parker daha sonra Parker ve Parker'ın Abigail Rosen için özel olarak hazırladığı 'yeni görünümü' tanıttı.

"Abigail'in *saçı* Guisepppe tarafından yumuşak bir şekilde şekillendirildi ve vurgulandı.

Alkış, alkış, alkış, alkış, seyirciler gitti.

"*Makyaj*," Bayan Parker Fransızca pratiği yapıyordu, "Crystelle'den, yakutlar Precious'tan, koltuk altları -" Bayan Parker kendine küçük bir şaka yapma izni verdi - "Braun'dan.

Candy, "Umarım Militan Moll dinliyordur," diye mırıldandı.

"Abigail'in kıyafetini ben tasarladım, bir dön Abigail, hepiniz kıvrımını fark edeceksiniz.

Alkış, alkış, alkış, alkış.

"Bu korkunç," diye inledi Viking.

Flora, 'Foxye, Abby'den başlayarak yeni bir şehitler kitabı yazacak,' dedi.

Kuklası tilkiyi sandalyesinin altından gizlice çıkararak, kan kırmızısı dudaklarında tek bir gülümseme olmadan boşluğa bakmaya devam eden Abby'ye el sallamasını sağladı.

"Ön sıralarda oturanlar," dedi kaba Bayan Parker, "Abigail'in yeni ev kokum Peggy'yi sürdüğünü fark edeceklerdir.

"Piggy'yi giyiyorum," diye fısıldadı Clare, tüm viyola bölümünü histeriye boğdu, neyse ki orkestranın çaldığı "İyi ki doğdun Peggy," şarkısı bu histeriyi bastırdı.

Bayan Parker nezaketle başını salladı.

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim. Sonra nezaketle Abby'ye dönerek, "Ve şimdi, Maestro, müzik yapacak mısınız?

OTUZ İKİ

Hâlâ kara kara düşünen Ninion barı destekliyordu. Bir litre elma şarabı ve yanında büyük bir cin tonik içmişti. O soloyu çalıyor olmalıydı. Sonra aklına bir fikir geldi. Kalabalığın arasından ilerleyerek havai fişekleri hazırlayan elektrikçiye ulaştı.

"Bugün benim doğum günüm," diye acınası bir şekilde başladı. "Ailem o kadar fakirdi ki evde havai fişek atacak paramız yoktu.

Bu hikâyeden etkilenen ve arkadaşlarıyla sarhoş olmak isteyen elektrikçi onluğu kabul etti ve işi Ninion'a devretti.

Abby'den daha kötü görünen tek kişi Cathie Jones'tu. Kırmızı çerçeveli yorgun gözleri, ağzının üstündeki bir Alsas köpeğinkine kadar endişeliydi. Sinirlerinden kaynaklanan kirler, bakır rengi saçlarının erken grileşmiş köklerini kaplamıştı. Taytı çoğunlukla lanetliydi, makyajı yanağındaki çürüğü örtmek için Abby'ninkinden daha kalındı. O kadar zayıftı ki, korkunç çuha çiçeği rengi elbisesi çok daha büyük bir ablasından elden düşme gibi görünüyordu. Öğleden sonra yırttığı deliği kapatan ucuz bir broş, büyük bir meme ucunu andırıyordu.

"Ne köpek ama," dedi Quinton Mitchell, Üçüncü Boynuz, tiksintiyle. 'Carmine'in Lindy Cardew'le yatmasına şaşmamalı.

Mavi, Quinton'a bir tane indirmek için döndü, ama tam o sırada Abby sopasını kaldırdı, yakut bileziği solmakta olan güneş ışığında parıldarken bir ağırlık kaldırma egzersizi yaptı.

Dimitri tam yayını tellere *doğru* çekmek üzereydi ki yüksek bir ses; 'Eğer harcheology ile ilgileniyorsanız, kesinlikle yeriniz Türkiye, çok ama çok teşekkür ederim' dedi.

Geç saatte gelen Lindy Cardew'di ve Carmine'a gizlice öpücükler gönderiyordu. "İşte o," diye fısıldadı arkadaşına. 'Sen sadece o öpücüğü üfleyene kadar bekle. trompet.'

Abby, Lindy'ye seyircilerin hiçbirinin gözünden kaçmayan iğrenç bir bakış attı ve sopasını indirdi.

Bir beta-bloker ve Bayan Parrott'un şişesinden birkaç yudum şeri ile moral bulan Dimitri ve dört çellosu, fırtınanın heyecan verici çarpışmalarının izlediği güzel girişle herkesin gözlerini yaşarttı. Abby yüksek topuklu ayakkabılarla yönetmeyi neredeyse imkânsız buldu; sadece El Creepo'nun üzerine düşeceği düşüncesi onu orkestranın içine düşmekten alıkoydu.

Sıra Catherine Jones'un cor anglais solosuna gelmişti ve çalmaya başladığı anda insanların yüzündeki alaycı ifade kayboldu. Sanki bükülmüş bir kamıştan ilahi bir nektar emiyormuş gibi görünüyordu, sanki bir meleğin eli onun gergin, işkence görmüş yüzünü eski güzelliğine kavuşturmuştu.

Garsonlar bile bardakları yıkamayı bırakıp bu dillere destan, akıllardan çıkmayacak kadar güzel melodiyi dinlediler. Carmine'in kıskanmasına şaşmamalı. Abby bile huzurlu görünüyordu, Cathie'ye gülümserken eli bir dansçının gibi ağır çekimde kalkıp iniyordu.

Böyle bir coşku Ninion için çok fazlaydı. İkinizin de başına bela olsun. Kulakları sağır eden bir patlama oldu. Korkunç bir an için insanlar bunun bir bomba olduğunu düşündü, ardından yirmi bin pound değerinde havai fişek patladı.

Çök, çök, çök, Roma mumları, zıp zıplar, Catherine tekerlekleri, kırmızı, beyaz ve mavi kıvılcımlar saçarak gitti; roketler vınlıyarak kilometrelerce havaya fırladı, solmakta olan turkuaz gökyüzünde kayboldu ve dorukta şu yazıyordu: Kırmızı, beyaz ve mavi renklerle PEGGY PARKER'A MUTLU DOĞUM GÜNLERİ. Cathie'nin solosu ve Peter Plumpton'ın flüt varyasyonları tamamen yok oldu ve Carmine'in fanfarı ve coşkulu final için hiç havai fişek kalmadı. Çılgına dönen tek kişi Piggy Parker değildi. Blue da ayaktaydı.

"O lanet olası elektrikçiye boğacağım.

Platformun kenarına doğru atlarken Viking onu geri çekti: 'Molayı bekle, ikimiz de onu boğacağız.

"Benny'yi boğmanızı istiyorum," diye ekledi sonradan, dokuz ayaklı Steinway, Birinci ve İkinci Kemanların her zamanki homurdanmaları arasında tekerlekli olarak getirilirken. Clare, Candy, Flora, Juno, Nellie, Noriko ve Justin'in annesi Mary, hepsi ayrı ayrı kenara çekilmiş ve Benny'nin konçertoyu sadece kendileri için çalacağı söylenmiş, beklenti içinde bekliyorlardı. Üçüncü bölümdeki ünlü üçgen solosunu çalan Cherub heyecandan titriyor, üçgeni gümüş sehпасından bir cellat ilmiği gibi sallanıyordu.

Benny platforma çıktığında kesinlikle sarhoştı, havai fişeklerin kalıcı sülfürü bile şarap dumanını gizleyemiyordu. Isınma zahmetine bile katlanmamıştı. Bunu sadece ekmek arası bir konser olarak görüyor, diye düşündü Abby öfkeyle.

Orkestranın twiddle'ları ve Benny'nin sert parmaklı vuruşları, terleyen yüzlerini programlarıyla yelpazeleyen seyircileri yerlerinden zıplattı.

Marcus başını ellerinin arasına aldı; bir insan nasıl bu kadar duyarsızca ve bu kadar kötü oynayabilirdi? Tanrım, bana bir şans ver.

Abby önce Benny'nin kaçırdığı girişleri ve kabarttığı satırları örtbas etmeye çalıştı, sonra orkestranın yarısının onu görmezden gelip Benny'yi takip ettiğini fark etti. Dimitri, Blue, Viking ve Flora gibi diğerleri ise Abby için umutsuzca üzülüyor ve onun yerine Benny'yi takip ediyorlardı. Sonuç neredeyse Sonny Beam'den daha çağdaştı ve Benny işler çok zorlaştığında birkaç ölçü atladığında, herkes kısa sürede Tom ve Jerry gibi zıplamaya başladı.

Viking ilk bölümün sonunda, "Son sayfayı üç kez çaldım," diye mırıldandı.

"Kütüphane bana yanlış konçertoyu verdi," dedi Blue suratsızca.

Ninion bu sırada bir litre elma şarabı ve bir ördek çağırıcıyla küçük bir köprüden karşı kıyıya kaçmıştı. Böylece Benny'nin vuruşlarına rağmen yavaş hareket eden ördeklere, Donald Duck'ın Tom ve Jerry'ye katılması gibi öfkeli vaklamalar eşlik etti.

Orkestranın daha yaşlı üyelerinin kel kafaları başta olmak üzere, oyunculara sürüler halinde saldıran kırlangıçlar tarafından kontrol edilemeyen sivrisinekler daha fazla güçlük çıkarıyordu. Sonunda kocaman bir yusufçuk helikopter gibi en kel kafaya, Dimitri'nin kafasına kondu.

Ninion sazlıklardan ağlamaklı bir sesle, "Vak, vak, vak," diye seslendi.

Orkestranın kıkırdamaları, Benny'nin Cherub'un üçgeninin gümüş ısıltıları arasında son bölüme girmesiyle yok oldu. Cherub sarı bukleleri, pembe yanakları ve heyecanlı gülümsemesiyle o kadar melek gibi görünüyordu ki, seyirciler ona bakakaldı ve bu da öfkeli Benny'nin her zamankinden daha yüksek sesle vurmasına neden oldu.

Sonunda Abby öfkeyle kaçtı, topuğu bir sandalye ayağına takıldı ve platformdan George'un kollarına düştü.

"Bırak beni," diye tısladı, onun gücü ve dayanışmasıyla sarmalanmış, geniş omuzlarından birinde hıçkırığa hıçkırığa ağlamayı arzuluyordu.

George, "Basın Benny ile bir fotoğrafınızı istiyor," dedi.

Abby dişlerini sıkarak, "O piyanistin yorumunu paylaşmıyorum," dedi.

"Dürüst olmak gerekirse ben de öyle," diye kabul etti George, Benny ile bir daha asla görüşmemeye yemin etmişti. "Ama bu akşamı atlatalım.

Neyse ki baştan sona sohbet eden seyirciler hiçbir şeyin ters gittiğini fark etmemişti ve şimdi VIP çadırında 'şampanya ve atıştırma' dört gözle bekliyorlardı.

"Eldred'in nesi var?" diye sordu Quinton, Abby dönüp korno bölümünü özel bir alkış için ayağa kaldırırken.

"Karısı onu daha yeni terk etti," dedi Blue.

"Hepsi bu mu? Son solosunda yarım ton keskin olduğu için üzgün olmalı diye düşündüm.

Ama Mavi, lanet olası elektrikçiye aramak için bir taziye gibi kalabalığın arasına dalmıştı.

Ufukta dengede duran batan güneş, parkın devasa ağaçlarını yaldızlıyor ve Rutminster Kuleleri'nin öküz kanı taşlarını yumuşatıyordu. Ev martinleri saçaklara dalıp çıkarak yavrularını besliyordu. VIP çadırında buzlar bitmişti, Peggy'nin 'şampanya' bekleyen tüm dostları sıcak Pimm's ile geçiştirildikleri için hayal kırıklığına uğradılar.

"Abigail'le tanışmak için sabırsızlanıyorum," diye koro halinde konuştular.

"Sanatçılar konserin ortasında havayı bozmaktan hoşlanmazlar," diyordu Bayan Parker duygusallıkla. "Hepiniz daha sonra birkaç kelime etme şansına sahip olacaksınız.

"Hum," dedi Viking tarafından çadıra kaçırılan Flora, "Abby'nin nasıl bir ruh hali içinde olacağını bilmiyorum.

"Berbat bir konser," diye başını salladı Viking. "Tuğla bir duvara dayanmadığınız sürece dışarıdaki akustik her zaman berbatır.

"Yönetim gibi," dedi Dixie, yarım düzine kuşkonmaz ekmeğini kaşıklarken.

Viking, "Yönetim de öyle," diye aynı fikirde. "Teller tamamen kayboluyor.

"Tanrıya şükür," dedi Dixie.

"Buraya nasıl girdiğinizi bilmiyorum," dedi Miles boncuk gibi, "ama partilere dalıp Bayan Parker'ın konukseverliğinden yararlanacaksınız, kahve içmeyi bırakıp konuklarının arasına karışabilirsiniz.

Flora, onun High Street boyunca milletvekilleri, avukatlar, yerel işadamları ve dükkân sahipleriyle konuşmasını, asla uzun süre durmamasını, yakalanmak istemeyecek kadar utangaç ya da meşgul olmasını, ama herkese kendini önemli ve hoş karşılanmış hissettirmesini izlerken, "George Hungerford insanlarla kaynaşmakta çok iyi," diye gözlemledi:

'H.P. Hall'a gelmeli ve orkestrayı dinlemelisiniz. Sana birkaç bilet göndereceğim, sonbaharda çok iyi konserlerimiz olacak.

Dixie, "O sponsor avında," dedi.

"Bir noktaya kadar," dedi Viking. "Ayrıca Cowslip Hill'de elli dönümlük bir arazi satın aldı ve üzerine inşaat yapmak istiyor, tahminimce avuçlarını yağıyor.

Flora, George'la konuşmak için cesaretini topluyordu. O ve Abby dün akşam yemekte Marcus'un yoksulluğunu ve yürek parçalayıcı derecede yavaş ilerlemesini tartışmışlardı.

"Onu zorlarsam yönetim direnir," diye iç geçirdi Abby, "seni içeri soktuğum için hâlâ kızgınlar.

"Onu George'la tanıştırmaya çalışacağım," dedi Flora. "Tek sorun Marcus'un çok utangaç ve çekingen olması, muhtemelen kaçacaktır.

Şimdi Marcus da ona katılmıştı ve Flora George'un yaklaştığını görebiliyordu. Erkeklerin çoğu gibi o da yemek ceketini çıkarmış, pantolon kemerinin üzerinden bir yağ rulosu görünüyordu. Gece gömleği terden şeffaflaşmıştı, kare yüzü kırmızı ve parlaktı. Neden orkestradaki bütün kadınlar onu seksi buluyordu ki? Ve Tanrım, işte Benny, siyah bukleleri duştan sıırılsıklam olmuş, krem rengi ipek gömleğinin düğmeleri beline kadar açıktı.

Flora'nın teklif ettiği tüm kızlar arasında en baştan çıkarıcı olduğuna karar veren Benny yanaştı.

"Otelimde küçük bir yemeğe ne dersiniz, eğer kayarsak kimse sizi görmez.

"Defol git, seni iğrenç Kurbağa," dedi Viking soğuk bir sesle.

Benny tam Viking'i indirmek üzereydi ki, George, Bayan Parker ve Lord Leatherhead'in gelişiyle dikkati dağıldı.

"İyi konser, aferin hepinize," dedi içtenlikle. 'Peggy, yeni üyemiz Flora Seymour'la tanıştığını sanmıyorum. Çok iyi viyola çalıyor.'

Yüzü George'dan bile daha kızarmış olan Bayan Parker, Lord Leatherhead Flora'nın annesinin Georgie Maguire olduğunu söyleyene kadar hiç orali olmadı.

Oh kahretsin, diye düşündü Flora.

Bayan Parker heyecanla, "Ben büyük bir 'ers hayranıyım," dedi, "tüm plakları bende var. Belki bir gün mağazamızı ziyaret etmek ister. Bir sonraki konseri için ona gerçekten olağanüstü bir şey bulabiliriz.

"Bu çok hoş. Viking'le göz göze gelen Flora kıkırdamaya başladı, sonra George'un kendisine ters ters baktığını görünce hızla ekledi: "Acaba size bir arkadaşımı tanıştırmalı mıyım, Marcus Campbell-Black?

Güzel çocuk, diye düşündü George. Sanki bir yemek ceketi içinde doğmuş gibi görünüyor, böyle birini tercih ederdi.

"Siz oğlu musunuz?" diye sordu Bayan Parker ürkekçe. "Sizi ağırlamaktan büyük mutluluk duyuyorum.

Elmaslar Marcus'un vücuduna saplandığında Marcus irkildi.

"Babanla atış yapmıştım," diye böbürlendi Lord Leatherhead. "Çok iyi bir atıcıdır. Flora, "Marcus çok iyi bir piyanisttir," diye söze girdi. "Hayır, öyle," diye devam etti

Marcus'un durması için çılgınca salladığı ellerini görmezden gelerek. 'Akademideydi ve bir melek gibi çalışıyor. Bir ara sizin için seçmelere katılabilir mi Bay Hungerford, ya da size bir kaset gönderebilir miyiz?

"İyi fikir," dedi Lord Leatherhead.

"Beni ofisten arayın," dedi George, sonra uyarı zilleri çalmaya başlayınca, "Geri dönseniz iyi olur.

"Rutminster Kuleleri'ndeki suarelerimden birinde çalacağını umuyorum, Marcus," dedi Bayan Parker nezaketle, "ya da ceviz ağacının altındaki ikinci çayına gelersin. Belki baban da gelmek ister. Eminim RSO'nun gençler için ne kadar çok şey yaptığını takdir edecektir.

Ancak Marcus öfkeden kudurmuştu. Öfkeyle, "Ben öyle bir belirti görmedim," dedi, "yoksa sevgili Abby'yi o iğrenç elbiseyi giymeye zorlayarak küçük düşürmezdin. Sonra Bayan Parker'ın yüzündeki dehşet ve öfkeyi görerek ekledi: "Dünyanın en güzel kadınlarından birini iğrenç, yaşlı bir cüruf yığını gibi göstermeyi başardınız. Kendinizden utanmalısınız. Ve topuğunun üzerinde dönerek tökezleyerek çadırdan çıktı.

"Eğer arkadaşın bir solist olarak zirveye çıkmak istiyorsa," diye öfkelenen George Flora'ya döndü, "bence bunu doğru şekilde yapmıyor.

Polovtsian Dansları sırasında koro iyi bir ıgık attı ve seyirciler iyi bir sohbet etti, bu sırada güneş batmış ve ufukta turuncu bir parıltı bırakmıştı, bu yüzden artık kimse programlarını okuyamadı. Sonny'nin *Eternal Triangle'ına* karşı koymanın çok kolay olduğu *pice de rsistance* sırasında bunun bir önemi yoktu.

Crash bang wallop, plinkety plonk, catawaul screech, orkestra, insanlar yarasaların gece baskınından kaçınmak için eğildikçe artan bir alt değiştirme ve mırıldanma kreşendosuna gitti.

"Yodelayayo," diye şarkı söyledi lederhosen giymiş tombul genç adam.

Abby'nin elektrik mavis i ayakkabıları onu öldürüyordu, bilekleri ve omuzları can çekişiyordu ama bu, Tamberlaine'in esir alınmış savaş lordlarından biri gibi Peggy Parker'ın kaba arkadaşlarının etrafında dolaştırılırken yaşanacak korkunç aşığılanmanın yanında hiçbir şeydi.

Korkunç gürültünün ortasında, Cherub'un inek çanlarını çaldığını duyabiliyordu, ona yarın Lucerne ve Rodney'e bir aylığına uçacağını ve bu kâbusun sona ereceğini hatırlatıyordu.

Sadece bir sayfa kalmıştı. Cherub son küçük solosunu bitirmişti. Sonra, orkestranın  ölçü boyunca tamamen sessiz kaldığı dramatik bir duraklama sırasında Lindy Cardew'in yüksek sesle arkadaşına şöyle dediği duyuldu: 'Hayır, hayır, hayır, siyah olanı yok. Uzun kürklü bir marmeladı var.

Abby takla attı. Etrafında dönerek şöyle haykırdı: "eneni kapatacak mısın?" Neyse ki seyircilerin birçoğu için son sağır edici tutti tarafından boğuldu.

Cherub'un telefon numarasını isteyen yumuşak mobilyacılar grubunun çıkardığı korkunç gürültünün sona ermesiyle çılgına dönen seyirciler, Sonny'ye koşup bestecinin selamını vermesi için bolca zaman kazandıran parçayı büyük bir coşkuyla karşıladı.

Abby elinde kırmızı-beyaz gladioli ve kraliyet mavis i delphiniumlarla sahneden indiğinde, BBC ekibi ve kendisine yeni imajı hakkında sorular soran bir basın ordusu tarafından karşılandı.

Tam bu sırada, Ninion'un ördek ığırtkanından şüphelenen bir yeşilbaş, Abby'nin elektrik mavis i göğsüne bolca boşaldı, bunun zerine Abby günlerdir ilk kez güldü ve doğrudan kameraya şöyle dedi: "Aferin rdekik, bu belirgin bir gelişme.

Bir sonraki an, dehşete düşmüş Parker yordakıları onu hızla eve sokmak ve üzerine sünger çekmek için ileri atıldılar. st katta Crystelle bekledi, elinde bir

Abby halkıyla buluşmadan önce yeniden önlük giydi: "Gecenizin en önemli kısmı.

Abby, "Çok özür dilerim, konserden sonra birkaç dakikalığına kendimi uzak tutmam gerekiyor," dedi ve kapıyı kilitleyerek Bayan Parker'ın banyosuna daldı.

Flora, viyolasını bırakmak için Uzun Galeri'ye giderken ağrıyan sırtını esnetti ve Marcus'a ne olduğunu merak etti. Muhtemelen yönetimle birlikte tüm kazlarını pişirmişti ama ne kadar cesur ve harikaydı.

Bir kargaşa duyan Flora öne doğru eğildi. Köşeyi dönen Blue, Ninion'u yakalamış ve beyaz yemek ceketinden tutarak bir dizi mandalın üzerine asmıştı.

Ninion'un dehşetle kırpışan gözlerinin içine bakarak, "Seni zırlayan küçük piç," diye tısladı ve elinin tersiyle yüzüne sertçe vurdu.

"Bunu neden yaptın?" diye mırıldandı Ninion, çaresizce sallanarak.

"Cathie Jones'a bir daha sakın böyle bir şey yapma; onun çizmelerini yalamaya uygun değilsin.

Blue, Ninion'a tekrar vurmak üzereydi ki George geldi ve parmaklarını şıklatarak onu çekip çıkaran iki ağır adamı çağırdı.

"Bu kadar yeter," diye tersledi George. "Serinlemesi için onu nehre atın," dedi ağır toplara. "Pazartesi sabahı ilk iş ofisime gelmeni istiyorum, Ninion.

"Bütün bunlar da neydi?" diye fısıldadı Flora Bayan Parrott'a.

Bayan Parrott aynada leylak rengi saçlarını düzeltirken, "Hava nemli olduğunda pirinçler sorun çıkarıyor," diye içini çekti ve Flora'nın yüzündeki şüpheci ifadeyi görünce ekledi, "Blue'nun Cathie Jones'a karşı bir zaafı var. Sanırım Carmine'i de üzdü, aradan önce eve gitmesini sağladı.

Knickers daha da zor durumdaydı. Partide giymek üzere Francis'ten beyaz yemek ceketini aldığı anda, ceketin siyah çizme cılasıyla kaplı olduğunu gördü. Francis bu gidişle işini kaybedecekti.

Benny daha da üzgündü, ikinci en iyiyi seçmeye karar verdikten sonra Nellie the Nympho'yu hiçbir yerde bulamadı.

'Yodellayayo,' diye kendinden geçmiş bir çığlık geldi çalılıklardan.

Viking'i bir ay boyunca göremeyeceği için ağlayan Şişko Isobel, "Biri bir çift lederhosen düşürmüş," diye burnunu çekti.

Dixie, kulaklarına müzik gibi gelen o korkunç Glasgow aksanıyla Clare'e, "Sizi zleyeceğim Leydi C," diyordu. "Kırlar funda ile mor olacak.

"Babam ayın 12'sinde İskoçya'ya gidiyor," dedi Clare, "onunla gidebilirim, sonra buluşabiliriz.

"Kesinlikle yapabiliriz," dedi Dixie çok daha mutlu görünerek. "Defol git seni iğrenç kurbağa," diye ekledi Benny elini Clare'in beline doladığında.

Peter Plumpton, Birinci Flüt, küçük olduğu için her zaman çok çabuk sarhoş olurdu.

"Putti, putti, putti," diye bağırdı, elini uzatarak bir grup yeniden yapılmış taş meleklerin üzerine doğru ilerlerken.

Bayan Parrott, Dimitri ile bir kütük, bir şişe beyaz şarap ve Sauterne'de haşlanmış dil balığı ve ıstakoz tabağını paylaşıyordu.

"*William Tell*'in açılışı Ay'ın şimdiye kadar duyduğu en güzel şeydi," diyordu ona.

Noriko, "Wrist'in *Piyano Konçertosu*'ndaki solon mükemmeldi," diye sır verdi.

" menajer benimle anlaşmaya çalıştı, yeni Evelyn Glennie ben olacağım," diye kıkırdadı Cherub, küçük elini sıkarak.

Bu arada, Abby'nin Lindy Cardew'e bağırdığını duymamış olan gözde müşteriler de, duymamış olan Peggy Parker'ı nezaketinden dolayı kutluyorlardı.

Bayan Parker, "Abigail kısa süre içinde evinden çıkarılacak," diye söz verdi.

Bayan Parker'ın banyosunda, ışıkları yarım daire şeklinde dönen bir giyinme odası aynası vardı. Gvelerin çaresizce kanatlarını ve vücutlarını yanan ampullere çarpmasını izleyen Abby hıçkıra hıçkıra ağladı. Tıpkı kendisi ve RSO gibiydi. Pencereden, orkestra üyelerinin bu şeyleri boğazlarından aşağı attıklarını görebiliyordu, şüphesiz onu bu kadar aşağılanmış gördükleri için kakhahalarla gülüyorlardı.

Kapıya vurulunca yerinden sıçradı.

"Bekliyoruz," diye seslendi Crystelle.

"Bir saniye," diye bağırdı Abby, duşu açarak.

Cathie Jones evde uyuyan çocuklarını kontrol ettikten ve **bakıcıya** zavallı ev idaresi denėinden ödeme yaptıktan sonra yorgun bir şekilde

Üst katta. Yemek yiyemeyecek kadar yorgundu.

Yatak odasından yıldızlara bakarken ağlamaya başladı, sonra çocukları uyandırmak istemeyerek eteğinin cebinden bir mendil aradı ve birisinin üzerine şu sözleri karaladığı bir kağıt parçası buldu: *"Sevgili Cathie, sen akşam havasından daha güzelsin, binlerce yıldızın güzelliğine bürünmüşsün."*

Beş dakika sonra Abby bahçeye çıktı ve her zamanki gibi herkes sessizliğe gömüldü. Kırmızı yeleğini ve bisiklet şortunu tekrar giymişti. Saçları geriye doğru taranmıştı ve hâlâ damlıyordu, makyajı tamamen silinmişti. Uzun, çok uzun bir duraklama oldu.

"Ne oluyor lan?" diye hırladı George.

İri, tehditkâr bir şekilde kızın üzerine yürüdü.

"Yukarı çık ve o elbisenin içine gir.

Abby, belki Bayan Parker hariç, daha önce hiç bu kadar öfkeli birini görmemişti. "O güzel elbisene ne oldu?" diye bağırdı.

"Onu ve ayakkabıları yatağına bıraktım. "Peki ya o yakutlar?"

"Onlar senin soyunma masanda," dedi Abby, sonra da şu anda yüzlerini Dover dil balığı ve ıstakozla dolduran RSO'ya ironik bir el salladı. "Orkestram benim mücevherlerimken neden yakutlara ihtiyacım olsun ki?"

OTUZ ÜÇ

Ağustos ayı RSO için geleneksel olarak tatildi. Sonuçta Abby berbat bir dönem sonu raporu aldı. Öfkeli Bayan Parker söz verdiği yüz bin poundu geri almakla tehdit ediyor ve Abby'nin Lindy Cardew'e bağırıldığını duyan Miles ve dehşete düşmüş Canon Airlie ile işbirliği yaparak Abby'nin işten çıkarılması için kışkırtıyordu. George, Abby'nin sözleşmesinin bitmesine sadece yedi ay kaldığına dikkat çekerek, sürekli olarak yıkıcı davranışlarda bulunduğu konusunda yazılı bir uyarı gönderdi. Abby hemen mektubu yırtıp attı. Ağustos ayını dinlenerek geçirmeli ve felaketle sonuçlanan şeflik kariyerinin ışığında yeniden keman çalmayı ciddi bir şekilde denemeliydi. Hem fizyoterapist hem de Londra'daki uzman doktor yapabilecekleri başka bir şey olmadığını söyledi. Blok Abby'nin kafasındaydı. Ama Abby denemeye cesaret edemiyordu, dehasının onu terk etmesinden korkuyordu ve Strad'ından sonra herhangi bir keman onu hayal kırıklığına uğratacaktı.

Ağustos ayını Lucerne'de geçirmeyi, Gisela'nın yemeklerinin tadını çıkarmayı ve Rodney'nin tüylerini diken diken etmesini umuyordu. Geçirdiği kalp krizinden sonra mükemmel bir şekilde iyileşmiş görünüyordu ve şimdi kendi kendine viyolonsel çalmayı öğreniyor, büyük bir gayretle ve birçok yanlış notayla çalıyordu.

İngiltere'de olduğu gibi Luzern'de de sıcak hava dalgası azalma belirtisi göstermiyordu ve gölün etrafındaki ormanı çoktan yakmıştı, gölün seviyesi bir metreden fazla düşmüştü. Gelişinden iki gün sonra Abby turuncu bikinisıyla uzanmış, göl suyu kararan altın rengi vücudunda kuruyordu.

Sıcağa rağmen o ve Rodney, Gisela'nın öğle yemeği için hazırladığı soluk yeşil avokado köpüğünü ve nefis balık salatasını, ayrıca bir şişe Pouilly-Fumé'yi afiyetle yemişlerdi. Abby şimdi bir kase inciri cimrice yiyor, iri beyaz dişleriyle kırmızı eti parçalıyordu. Rodney yakındaki mavi çizgili şemsiyenin gölgesinde oturmuş Armagnac içiyor, büyük bir puroyu üflüyor ve Abby geldiğinden beri yaptığı gibi onu dinliyordu. Onu bu kadar mutsuz gördüğü için çok üzgündü.

"Yaramaz çocuklarımdan hangisi sizi daha çok rahatsız ediyor?"

"Hepsi benden nefret ediyor," diye inledi Abby. 'Dixie, Randy, o aşağılık Carmine, Quinton, El Creepo (yapmacık tavırlarının altında), Davie Buckle, Lionel, en çok da Viking.

'Yeterince özür diliyor musun, sevgilim? Eğer yanlış vuruşla başlarsan, dört yerine üç gösterirsen, "Bu benim hatam" demelisin.

"Bu zayıflık," diye öfkelenildi Abby. 'Temelde bir kadından emir almaktan nefret ediyorlar, değil mi? Ve çok müthiş şeyler geliyor. Size Fanny Mendelssohn ve Winifred Trapp'tan bahsetmiştim.

"Bundan çok fazla istemezsin. Rodney külünü kurumuş sarı çimlerin üzerine döktü.

"Sanatta kadınları kutlamak mı?" diye sordu Abby.

"Onları kutlamak için çok daha iyi yerler var. Sonra Abby'nin yüzündeki öfkeyi görünce aceleyle ekledi: "Biliyorsun, senin cinsiyetine bayılıyorum ama müzik bestelemekte pek iyi olduklarını düşünmüyorum.

'Çünkü onları dinleme zahmetine hiç girmedin. Tanrım, çok sıcak. Abby öfkeyle bikinisinin üstünü çıkardı. 'Ve eminim Boris Levitsky gibi değil de müziğini gerçekten takdir eden biri olsaydı zamanında teslim ederlerdi. Önümüzdeki sezon *Rachel'in Requiem*'ini kaydediyoruz ve Boris'ten çıt çıkmıyor ve ben bu rezil şeyi öğrenmek zorundayım. Viking, Boris'in arkadaşı değil miydi?

Her zaman Viking'e döner, diye düşündü Rodney, vücudunun geri kalanından sadece biraz daha az altın rengi olan güzel göğüslerine bakarken aletin kıpırdadığını hissetti.

"Pek arkadaş sayılmaz," dedi, "Viking şımarıktır - Boris'le kimin daha iyi kız tavlayacağı konusunda kıyasıya bir rekabet içindeydiler. Senin asıl sorunun Lionel. Liderin karşındaysa kimse bir şey yapamaz - korkarım o her zaman senin lezzetli ve sıkı genç etinde bir diken olarak kalacak, sevgilim.

"Artık o kadar da genç değilim," diye homurdandı Abby. 'Ekim'de yirmi dokuz yaşında olacağım.

'Ve Ekim ayında yetmiş dokuz yaşında olacağım, aptallık etme. Abby bacaklarını iki yana sallayarak doğrulup oturdu. "Keşke bütün erkekler senin gibi olsa. "Diğerlerinden o kadar da farklı değilim. Sıcak bir el uzattı Rodney sanki bir şeftaliyi test ediyormuş gibi yavaşça onun göğsünü parmakladı. Abby nefesini tuttu, bacaklarının arasındaki ani titreyen sıcaklık karşısında şaşırmıştı. "Seni aslında hiç sahip olmadığım büyükbabam olarak görüyorum," diye kekeledi.

"Gerçekten mi? Başparmağı hızla sertleşen göğüs ucunu okşarken Rodney alaycı bir kaşını kaldırdı.

"Gisela nerede?" diye fısıldadı Abby.

'Yengeç-elma jölesi yapmak. Sanatçılar yaratım sürecindeyken habersizdirler.

Abby gözlerini kapadı ve okşama alıştırmaları devam etti.

"Beni jöleye çeviren sensin; beni gerçekten istiyor musun Rodney?"

"Çocuğum, yavaş yanması alevin tavanı yakmaya hazır olmadığı anlamına gelmez.

"Aman Tanrım," diye patladı Abby, kemikler şarkı söylerken *Ezekiel*, beyaz telsiz telefon çaldı. Arayan

Flora'ydı.

'Köpek kulübesindeki tek kişi sen değilsin Abby, Hitler Hungerford 1 Eylül'de teslimatı yapmazsa Boris'in sözleşmesini yırtıp atacağını söylüyor ve Boris'in iki bin poundluk avansı geri ödemesini istiyor. Boris sinir krizi geçiriyor. Bırakın iki bin poundu, iki penisi bile yok. Ondan kalmasını istedim. Umarım sakıncası yoktur. Belki Marcus ve ben onu harekete geçirebilir ve en azından kopyasını çıkarabiliriz.

Abby Rodney'nin eline baktı, buruşuktu, karaciğer lekeleriyle kaplıydı ama mantıklı düşünmesini neredeyse imkânsız kılıyordu: "Boris tavan arasındaki yatak odasında uyuyabilir. Yan gözle Rodney'nin saatine baktı. "Saat dört uçağına yetişmeye çalışacağım.

Rodney telefonu kapatırken içini çekti.

'Muhtemelen daha iyi, sevgilim. Boris'e Lionel'i susturmak için uzun, gösterişli ama çok zor olmayan bir solo vermesini söyle. Haydn, müzisyenlere kendilerini gösterme şansı verirseniz her şeyi yapabileceğinizi söylemişti.

Abby'nin gidişine üzülmüştü ama oldukça da rahatlamıştı. *Don Kişot*'un çello bölümünü öğrenmek istiyordu ve bir ay boyunca böylesine saplantılı bir iç gözlemle başa çıkabileceğini sanmıyordu.

Hiç kimse Boris kadar saplantılı bir iç gözlemci olamazdı. Abby eve ondan önce varmış ve sararmış ormanın içinden soluk kırmızı tuğlalı küçük kulübesini, av mevsiminden kaçan tilki yavrusunu görmekten memnun olmuştu.

"Boris'in kendini aştığını düşünmüyorsunuz," dedi endişeli Flora. "Ona tren ve taksi parası için biraz para verdik.

Boris ilk yıldızlarla birlikte geldi, trende taksi ücretini içmiş ve tökezleyerek yürürken göle düşerek sıırılsıklam olmuştu.

İstasyonda. Tek bagajı şişkin bir Waitrose taşıma çantasıydı ve Flora onu hızlıca ondan kurtardı.

"Bize biraz şekerleme getirdin mi?"

"İstiyorum.

İçeride, bir yığın el yazması kâğıdın üzerine çılgınca karalanmış, *Rachel'in Requiem*'inin bitmek bilmeyen terk edilmiş başlangıçları vardı.

"Yazamıyorum. RSO'ya geri ödeme yapamıyorum, sevgili bakıcım Astrid'e de ödeme yapamıyorum, o da beni katil sanan Rachel'in ailesine çocukları bir aylığına götürdü, yazmam için bana huzur versin diye.

Kıvrılmış koyu renk bukleleri griye boyanmıştı, gözleri siyah mağaralar gibiydi. Kontrolsüzce titriyordu.

Ama çok sıcak bir banyodan ve Marcus'un eskiden tıknaz olan vücuduna artık tam oturan sweatshirt'ünü ve kot pantolonunu giydikten sonra Boris, Marcus'un pişirdiği büyük bir bifteği, Fransız fasulyesini ve patates püresini mideye indirecek kadar neşelenmişti ve çok geçmeden dertlerini ve bol miktarda kırmızı şarabı dökmeye başlamıştı.

"Schumann der ki: Requiem insanın kendisi için yazdığı bir şeydir! Uzun süre kalmayacağım,' Boris bir parça bifteği hardalla kapladı, 'Mozart gibiyim, birinin benim için işi bitirmesi gerekecek.

Scriabin'i dizine yatırmış, erik beyazı kuyruğundaki kaz otu çapaklarını temizleyen Flora, eline bir kaşık aldı ve kendine biraz Fransız fasulyesi aldı.

"Senin için kim bitirebilir?" diye sordu masumca.

"Edith Spink ya da belki Sonny Parker," diye önerdi Marcus aynı masumiyetle.

"Asla," Boris elini mutfak masasına vurarak yarım bardak kırmızı şarabını döktü. "Ovair benim ölü dostum.

'Nasıl olsa ölecek,' diye kıkırdadı Flora. 'Rachel'in yanında bir bulutun üzerinde arp çalışıyor olacaksın.

"Flora," diye azarladı Marcus, bir parça mutfak rulosuyla şarabı silerken. Scriabin'in yakınlığı gözlerini yaşartıyordu.

Flora, Boris'in kaşlarını çatmasına aldırmadan, "Dün gece baloda John Tavener dinledim," dedi. "Re notasını zor bıraktı. Bundan daha az sıkıcı olabilirsiniz.

"Ne kadar uzağa gittin?" diye sordu Abby.

"Çoğunu kafamda çiziyorum ama günde on altı saat çalışmaktan çok yoruldum. Sonra, Flora hayali bir keman çalarken, 'İşimi yapamadığım için çok hayal kırıklığına uğradım ve hüsrana uğradım' diye inledi.

"Edith Spink'e kaba saba kartpostallardan başka bir şey yazmazken bunu nasıl yapabilirler?" dedi Flora, Fransız fasulyelerine dönerek.

Marcus, konuşmayı daha az dikenli yollara yönlendirmeye çalışarak, "Hâlâ şarkıcı istemiyor musun?" diye sordu.

Boris tüylü başını salladı.

"Britten ailesine şarkıcılar olmadan ağıt yazdı. Ben şarkıcıları yedim.

"Müzisyenlerden nefret ediyorum," diye iç geçirdi Abby. 'O kaşığı yaladın Flora. Neden onlardan da vazgeçmiyoruz?

"O zaman altmış dakika sessizlik yapabiliriz," dedi Flora, "çok huzurlu ve çok daha ucuz.

Marcus, "Sanat Konseyi bunu çok anlamlı bulacaktır" diye ekledi.

"Hepiniz şaka yapıyorsunuz," diye homurdandı Boris, patates püresinin geri kalanını kepçeyle alıp bir parça tereyağı ekleyerek. "Hiçbiriniz farkında değilsiniz, ne Lear, ne Oepidus ne de 'Amlet benim gibi acı çekiyor. O kadar kederliyim ki, yazıldım.

'Elbette değilsin,' dedi Flora, 'iyi bir gece uykusundan sonra kendini daha iyi hissedeceksin ve yatağın altında kırmızı şişeler olmayacak. Hepimiz sana yardım edeceğiz.

Boris bardağını yeniden doldurarak, "Yarın vagonla gidiyorum," dedi.

Flora ve Abby çalışmak için evden ayrılırken Marcus evde kalıp piyano dersleri verdiğiinden, alışveriş yapmak, yemek pişirmek, bulaşık makinesini boşaltmak, damlayan iç çamaşırlarını çamaşır makinesinden kurutucuya aktarmak, kedileri beslemek, yorganları değiştirmek, tesisatçıları ve elektrikçileri içeri almak ve çoğu zaman onlara para ödemek için zamanı olduğu varsayıyordu.

Tahmin edilebileceği gibi Boris'e yardım etme konusunda aslan payı ona düşüyordu. Böylece ertesi sabah ayının dokuz bölümünü okuyan Flora oldu, böylece Marcus bunları kopyalayabilecek ve Boris de daha sonra her bölümü bitirdiğinde işaretleyebilecekti.

"Dies Irae", diye okudu Flora, Scriabin'le birlikte mutfakta dolaşıyordu, boynunda mırıldanan siyah-beyaz bir kırbaç vardı.

'Öncelikle bu bir şaka. Rachel, Boris'e aylarca ve yıllarca "Irae" verdi, her zaman dışarıda sigara içmesini sağladı ve yaralar dışında hiçbir şeye tuz koymadı.

"Sıradaki," Marcus yukarı baktı.

"Rex Tremendae", bir köpek için ne müthiş bir isim.

"Anladım.

"Agnus Dei", diye kıkırdadı Flora. Doris Day'in kız kardeşine benziyor. Doris köpeklere karşı çok nazikti ve evini ve ek binasını sokak köpekleriyle doldurmuştu - ben

Keşke bir köpeğimiz olsaydı.'

"Yapamazsın. Sadece bikinisiyle, Brahms'ın *İkinci Senfonisi* kolunun altında, Abby bahçeye doğru yola çıkmıştı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu kızgınlıkla, oturma odasına geçip Boris'i soluk bej Habitat koltuklardan birinde otururken buldu, önünde rahatsız edici derecede alçak bir masanın üzerinde el yazması kağıtlar, birkaç kalem ve silgi vardı.

"Ne koyacağımı düşünüyorum," dedi Boris somurtarak. 'Ağustos ayındayız ve kuşlar da benim gibi yavrularını beslemekten dilsiz kaldılar. İlham perisi beni terk etti.

Flora, Marcus'a, "Biz ilham perisi değiliz," diye mırıldandı.

Abby, "Rodney, Lionel'ı susturmak için ona uzun ve kolay bir solo yazmanı önerdi," dedi.

"Lionel'i yedim, küçük vanker, bunu imkansız derecede zorlaştıracam.

Lionel'ın rafa çıkma ihtimaliyle neşelenen Boris notlar karalamaya başladı, ancak Abby'nin yeni sarı paspasının üzerine gizlice bir bardak kırmızı şarap döktüğü için azarlanması üzerine somurtkan bir şekilde Marcus'un stüdyosuna çekildi.

Burada harıl harıl çalışıyor, bazen durup Marcus'la fikirlerini tartışıyor, birlikte piyanoda ayrıntılar üzerinde çalışıyor, mutlak bir ses tonuna sahip olan Marcus'un steno gibi not alabileceği cümleler söylüyordu.

Ancak Marcus'un asıl görevi, buruşturulmuş kağıtlardan oluşan atık kağıt sepetlerini boşaltmaktı. İlerleme son derece yavaştı. Boris, görünüşte çocukları kontrol etmek için Astrid'i aramakla çok zaman harcıyordu.

'Ne kadar iyi bir baba,' diye iç geçirdi Abby.

Bir hafta sonra, Boris 'Dies Irae' ve 'Rex Tremendae'nin sonuna kadar mücadele etmişti ve Flora ile Marcus bahçede, el yazması kağıdın üzerine atlayıp siyah kalemlerini her yere fırlatan yavru kedilerin yardımıyla bunları kopyalıyorlardı.

"Muhtemelen iyileştiriyordur," diye mırıldandı Flora. 'Slav işçiliğinden bahsediyorsun. Sana kaç kere Abby'nin arkasını toplamamanı söylemem gerekiyor - ona çok iyi davranıyorsun.

Ön kapının ötesindeki tarlada hasat yapıyorlardı, platin sarısı otların arasından külçe gibi yükselen devasa altın bloklar. Ama birdenbire Flora ve Marcus, devasa biçerdöverin gürültüsü arasında Boris'in piyanoda bir melodi çaldığını duydular, dördüncüler ve beşinciler yükseliyordu, belirsiz ama a k ı l d a kalıcıydı. O

Tekrar çaldı, biraz değiştirdi, birkaç uyumsuzluk ekledi, sonra ilk versiyonu çaldı.

Marcus ve Flora birbirlerine baktılar.

Boris araya bir tempo sokup tempoyla oynamaya başlayınca hep bir ağızdan, "Lütfen bozmayın," dediler.

"Ona söylemeliyiz," diye ayağa fırladı

Flora. "Bize onu rahatsız etmememizi söyledi.

'O her şeyi mahvetmeden biz yapmalıyız. Yaz şunu. Bu en muhteşem, en muhteşem melodi,' diye bağırdı Flora, Marcus'un bir zamanlar tertemiz olan stüdyosunun kapısını iterek açarken. "Tekrar al.

Marcus onu izledi, Boris'in şarap kadehini Steinway'in üstünden kaldırdı, zaten içki halkalarıyla kaplıydı, sonra notaları bir parça el yazması kağıda karaladı. Bitirdiğinde coşkuyla şöyle dedi: 'Bu mucizevi, Boris.

Boris başını salladı ve bardağını alıp doldurdu. "Çok iyi, çok az, çok hoş, çok tahmin edilebilir.

"Sen delisin Boris," diye araya girdi Abby, bu son versiyonu duymuştu. "Bu çok güzel.

"Çarpıcı. Flora el yazması kâğıt parçasını eline aldı ve herkesin ensesindeki tüyleri diken diken eden melodiyi söyledi.

"İşte bu, "Rachel'ın Ağıtı"," dedi Marcus, oturup piyanoda  a l m a y a başladı.

Abby, Boris'in kemanının kıvrımlarını parmaklıyor, hiç bu kadar katılma arzusu duymamıştı. 'Lütfen bunu Viking için bir korno solosu yap,' diye yalvardı. 'Viking yapmazdı Duygusallaştırmak.'

Boris asık suratlı görünüyordu. "Rachel'ım için çok tatlı. Sayfayı kaptığı gibi küçük parçalara ayırdı ve hışımla ormanın içine daldı, akşam olana kadar da dönmedi.

Yine de böylesine güzel bir melodinin bestelenmesi Boris'in içinde bir şeyleri açığa çıkardı. Ertesi gün, diğerleri her söylediğinde homurdanmasına rağmen, hararetle çalışmaya devam etti, on altı saat boyunca, ürettiklerinden giderek daha fazla cesaret alarak, akıntıların içinden geçerek, birbiri ardına basamak taşlarına tutunarak, üçüncü haftanın son akşamına kadar dokuz bölümden altısını yazdı.

Hava hâlâ çok sıcaktı, kulübenin tüm pencerelerini açmışlardı. Abby üst katta RSO'nun çaldığı Brahms'ın *İkinci Senfonisi* üzerinde çalışıyordu.

geri döndükleri ilk hafta oynuyorlardı. Flora mutfakta 'Agnus Dei'yi kopyalıyor, bir yandan da televizyonda *Götterdämmerung*'un balo prodüksiyonunu izliyor, Brünnhilde az önce Siegfried'in atını cenaze ateşine attığı için öfkeleniyordu.

"Lanet sürtü, onu RSPCA'ya şikayet edeceğim.

Sesi kısmıştı çünkü ertesi gün Kuzey İngiltere'de resital verecek olan Marcus, Schumann'ın *Çocukluktan Sahneler*'ini çalışıyordu. Eski oturma odasında bile sesi mükemmeldi ve Marcus son zamanlarda Boris'in eserleri dışında bir şey çalmaya pek fırsat bulamamıştı.

İçimizde en yetenekli olan o, diye düşündü Flora suçlulukla ve tüm fedakârlıkları yapan da o.

Marcus 'Ateş Başında' adlı küçük bir parçaya ulaşmıştı ki Boris içeri daldı, gözyaşları acı dolu yüzünden aşağı akıyordu.

"Rachel onu son gördüğümde çaldı, onun da ertesi gün resitali var," diye hiçkırkı, "onu ortadaki piyano taburesinden çektim ve seviştik.

Flora'nın sarı peştemalini yerden alarak gözlerini sildi ve burnunu sümkürdü.

Marcus dehşet içinde ayağa fırladı.

"Duracağım Boris, çok özür dilerim.

'Hayır, hayır, devam et, Steinway'de çal, bu bir katarsis'.

Marcus resitalinden pek memnun değildi. Lancashire'daki küçük bir maden kasabasına kadar arabayla gitti. Bekçi dışında kimse onu karşılamadı. Dinleyiciler arasında onu kibarca alkışlayan otuz kişi vardı. Daha sonra bir sekreter ona yüz pound ödedi. Ertesi gün Cheshire'da Lloyd's ve altıncı kocası tarafından vurulan ve Rupert tarafından kendisine verilen küçük harçlık hakkında homurdanmayı asla bırakmayan büyükannesini görmeye gittiği için tüm yolculuk ona neredeyse bir o kadar benzine mal oldu. Marcus birkaç gece kalıp onu neşelendirmeye çalıştı ama babasını ve Penscombe'daki herkesi ne kadar özlediğini fark ederek moralini bozdu.

Akşamın erken saatlerinde Woodbine Cottage'a döndüğünde her zamanki kaosla karşılaştı; bulaşık makinesi dolu ve boştu, lavabo fincanlar, bardaklar ve tabaklarla doluydu. Buzdolabında süt yoktu, yarım yoğurt, biraz kayısı ve fındık ezmesi ve yarım greyfurt vardı. Ekmek de yoktu. Kasetler ve CD'ler kutularından çıkarılmış bozuk para gibi oturma odasında duruyordu.

Halı, bitkiler solmuş, kimse çöp kutusunu boşaltmamıştı. Kapağı açtığında kıvranan bir kurtçuk denizi bulan Marcus, hemen kapattı. Kediler sitemle bacaklarının etrafında dolanıyor, sinek yumurtalarıyla kaplı bir kase Whiskas'ı reddediyorlardı.

Marcus birilerine bağırarak istiyordu ama ev terk edilmişti. Diğerleri büyük bir coşku içinde bardan geri döndüklerinde Marcus ortalığı toparlamayı yeni bitirmişti ve elinde bir sulama kabıyla evin içinde sendeleyerek dolaşırken nefes nefese kalmıştı.

"Harika birkaç gün geçirdik," diye bağırdı Flora. "Boris orkestrasyon dışında her şeyi bitirdi.

"Geçen gece Schumann çalarak numarayı yaptın. Boris, Marcus'un sırtına öyle bir vurdu ki, sulama kabı bir sardunya saksısını ıskaladı ve oturma odasındaki masanın üzerine döküldü. "O gece rüyamda Rachel'ımın beni affettiğini gördüm. "*By the Fireside* "ı "*Lachrymosa* "nın içine ördüm.

"Ve sonunda "*Libera Me* "de en büyüleyici solo olarak tekrar ortaya çıkan "*Rachel's Lament* "e - büyüleyici," diye iç geçirdi Abby.

"Nasıl geçti Marcus?" diye sordu Flora, taşıma çantasından bir şişe beyaz şarap çıkarırken.

"Harika değil.

"Çok kişi mi?

"Çok değil ama en azından bana para ödediler.

"Ah, iyi o zaman. Flora tirbuşonu eline aldı.

"Eğer çok yorgun değilsen," diye sordu Abby, "belki bize Boris'in yazdıklarını çalabilirsin.

Hepsi o kadar mutluydu ki, onlara bağırmadı.

Kimse Marcus'un stüdyosuna gitmeye zahmet edemezdi, ayrıca Steinway'in üzerindeki içki halkalarından bıkmıştı, bu yüzden Flora bir turkuaz ve bir mavi mum yaktı ve onları eski dikmenin üzerindeki mumluklara koydu.

Yumuşak ışıkları Marcus'un yüzünde titreşti; Boris'in karalamalarını mucizevi bir şekilde çözdükçe, parmakları yapışkan sarı tuşların üzerinde giderek artan bir güvenle hareket ettikçe giderek daha az sıkışmış ve gergin hale geldi.

Bu arada viyolada Flora ve kemanda Boris, para üstü karalamak için kalemine uzanmadığı ya da hıçkıra hıçkıra ağlamadığı zamanlarda, armoni yaparak onlara katıldılar.

Çoğu zaman müzik yoğun ve korkunç derecede uyumsuzdu, özellikle de Boris Lionel'in korkunç derecede zorlu solosunu karıştırdığında, mutlu bir şekilde, 'Bu onu düzeltecek, zee vanker' diye mırıldandı, ama çoğu zaman büyümlü bir melodi ya da

ritim ortaya çıkar ve Marcus duraksayıp şaşkınlıkla başını sallar.

"Bu inanılmaz, Boris.

'Rachel's Lament'in güzel solosu usulca silikleştikten sonra, requiem alışılmadık bir şekilde neşeli bir tantanayla sona erdi.

Boris gözlerini silerek, 'Ve trompetler Rachel için çalıyor,' dedi.

Bir sonraki an, tamamen bitkin ama zafer kazanmış bir halde, üçü de birbirlerinin kollarına yığıldı.

"Başardın, başardın.

Boris, "Hayır, sen Schumann çal Marcus, bunu sen yaptın," dedi. "Ondan sonra Handel'in *Mesih*'i gibi transa geçiyorum.

"Levitsky'nin Messier'i," diye kıkırdadı Flora, "eğer el yazısı ve çarpı işaretlerini karşılaştıracaksak.

Marcus 'Lachrymosa'yı tekrar çalmaya başlayıp şarkıyı gerçekten söylerken, Boris kadehini kanepede Sibelius'a sarılmış olan Abby'ye doğru kaldırdı.

"Başımızı sokacak bir ev verdiğin için sana teşekkür ederim Abby.

"Biz Üç Kiracı'yız," diye duyurdu Flora, yayını bir glissando ile parıldatarak. "Placido, Luciano ve José'nin kalplerini yiyeceğiz."

Etrafına bakan Marcus, Abby'nin omuzlarının titrediğini fark etti: "Sorun ne? Ayağa fırladı.

Abby başını kaldırdı, yüzü buruş buruştu ve gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

"Hepiniz çok şanslısınız. Ve Sibelius'u halının üzerine bırakarak bahçeye koştu.

'Kızgın ve Boris son zamanlarda çok fazla ilgi görüyor. Bırak onu,' dedi Flora.

"Onu neşelendiriyorum," diyerek Fransız pencerelerine doğru ilerledi Boris.

"Bence önce bir banyo yapmalısın," dedi Flora, "iki haftadır bir kalıp sabuna dokunduğunu sanmıyorum.

Çaydanlığı ocağa koyan Marcus bütün gün bir şey yemediğini fark etti. Başlamanın bir anlamı yok gibiydi. Bahçede Abby'ye bir fincan kahve götürdüğünde, kurumuş sarı çimenlerin üzerinde pörsümüş papatyalar yıldızlarla kaplı gökyüzünde yeniden açmış gibiydi. Boris, yeşillik ağacının altındaki eski beyaz bankta oturmuş, kolunu Abby'ye dolamıştı.

'Daha fazla konuk etmelisin,' diyordu ona. 'Londra Met'i ya da New World'ü yönettiğimde müzisyenler bana tapıyor çünkü Rannaldini'yi çok sevdiler. Ağlama sevgilim, *Requiem*'i sana ithaf edeceğim.

OTUZ DÖRT

Boris *Requiem*'i çözmüştü, şimdi Flora'nın dediği gibi sadece 'pürüzleri eklemesi' gerekiyordu. Ertesi sabah uzun uzun banyo yaptıktan, saçlarını Marcus'un şampuanıyla yıkadıktan ve Marcus'un boxer şortlarından bir çift daha giydikten sonra bahçeye çıktı, şezlonga oturup kuru kayısı yerken çoğu şafaktan daha yakışıklı görünüyordu.

Tüm büyük sanatçılar sanatlarını ilerletmek için etraflarındaki insanların duygularını ve hayatlarını feda ederler. Geniş bir ruh hali içinde olan Boris, Marcus'u çok fazla zorladığını fark etti.

"Üzgünsün.

"Ben iyiyim. Keşke babam beni affetse ve Taggie, Tab ve çocukları tekrar görebilsem. Keşke annem o boktan Rannaldini ile evli olmasaydı ve keşke kariyerim geriye gitmeseydi.

Boris'in yüzü yumuşadı. 'Çok iyi bir piyano partisiyonu yazacağım. *Requiem*.'

"Pek bir anlamı yok. Yaşlı Parker Ana'ya o kadar kaba davrandım ki, George Hungerford bir daha RSO eşliğinden geçmeme izin vermeyecek.

"Markie. Mutfaktan arayan Abby'ydi, yeni kırmızı bikiniyle ıslıl ıslıl görünüyordu. Saçlarını da yıkamıştı ve *Amarige* kokuyordu. Marcus içeri girerken, "Bu kahve kavanozunu açamıyorum," dedi. "Tutuşum hâlâ doğru değil. Ne güzel bir gün, değil mi?

Marcus kavanozu geri uzatarak, "Tahminler yağmur diyor," dedi. Pencereden, güneş ışığında kutup kayalıkları gibi parıldayan devasa beyaz bulutların ormanın ötesinde yükseldiğini görebiliyordu. "Tanrım, işimize yarayabilir.

"Oh, Markie," Abby birdenbire çılgınca heyecanlandı, "sence Boris benden hoşlanıyor mudur?

Korktuğu soru buydu. "Eminim.

"Ah, sevgili Markie," diye sarıldı Abby ona, sıcak kokulu, neredeyse çıplak vücudunun acımasız faydasını göstererek. "Sen benim hiç sahip olmadığım küçük kardeşimsin.

Yolun yukarısındaki kuru taşların üzerinde takırdayan kamyonet sesini duyan Marcus, kalbinin çılgınca çarpışını hissetmeden önce kurtulmak için bir bahanesi vardı.

Lancashire'daki müzik derneğinden bir mektup alınca saçma bir şekilde memnun oldu.

Sevgili Bay Black,

Sizinki topluluğumuzun verdiği ilk konserdi. Hepimiz gerçekten çok keyif aldık. Size teşekkür etmek ve gelecek yıl için tekrar rezervasyon yapma fırsatını değerlendirmek isteriz.

Boris'in Astrid'den bir mektubu vardı.

Boris mahcup bir ifadeyle, 'İşler yüzünden onu pazar gününden beri arayamadım,' dedi. "Sanctus'un sonuna geldiğimde onu arayacağım, en azından şimdi ona ödeme yapabilirim."

Abby'nin neşesi, Viking'den Flora'ya gelen, arkasında bir eşek fotoğrafı olan, onu görmeyi ne kadar çok beklediğini ve L'Appassionata'nın sinirini atlatmış olmasını umduğunu yazan kartpostalı okuyunca kaçtı.

Sıcağa rağmen içinde bir ürperti hissedenden Flora, ortalıkta görünmemeye karar verdi. Siyah noktaları kopyalamaktan bıkmıştı. Yeni bir elbise almak ve saçlarını kestirmek istiyordu ve Marcus'u onunla birlikte Rutminster'a gitmeye ikna etmeye çalıştı.

"Pratik yapmalıyım.

Boris, 'Ve hâlâ yapılacak bir yığın kopyalama işi var,' diye itiraz etti. "Arabanı ödünç alabilir miyim, Marcus?" dedi Flora.

Abby ve Boris'le yalnız kalan Marcus, Abby bikinisiyle çimlere uzanıp Brahms'ın *İkinci Senfonisi*'nin devasa partiyonu üzerine notlar alıyormuş gibi yaparken kendini giderek daha klostrofobik hissetti.

Boris, artık çok kilo verdiğiinden düz karınlı ve zayıf kalçalı, solgun teni pürüzsüz bir koyu kahverengiye dönüşmüş, 'Sanctus'u yönetiyormuş gibi yaptı.

O kesinlikle muhteşem, Abby yayılmış parmaklarının arasından Boris'e baktı. *Requiem*'i ona ithaf etmesi çok hoştu. Biyografisini hayal edin: *Abigail Rosen sadece çağının Paganini'si ve Toscanini'si değil, aynı zamanda Boris Levitsky'nin Ölümsüz Sevgilisi'ydi.* Rodney'nin okşamaları ona bir erkeğe ne kadar ihtiyaç duyduğunu fark ettirmişti.

"Kâğıt, el yazması kâğıdım bitti," Boris zahmetle kopyalayan Marcus'a baktı. "Başka var mı?"

"Bu benim son sayfam.

'Ve Flora arabayı aldı,' diye feryat etti

Abby. "Acaba kimde var?"

Abby burnunu çekerek, "Kesinlikle Kelt Mafyası değil," dedi ve Boris'le göz göze geldikten sonra, "Yaşlı Henry'yi arayacağım," diye gönüllü oldu.

Marcus kaçtığı için çok rahatlamıştı. Ormanın içinden kestirme bir yol izlerse otobüs durağı sadece yarım mil uzaktaydı. Yolun yirmi metre aşağısında, Abby'yi kapıda beklerken bulmak için arkasını döndü. "Sadece inhalerini alıp almadığını kontrol etmek istedim," diyerek kızarma nezaketini gösterdi. "Lütfen yavaşça al.

Gerçekten gittiğimden emin olmak için, diye düşündü Marcus acı acı.

Astrid'i aramalıyım, diye düşündü Boris, orkestrasyonlu 'Sanctus'u bırakırken. Ama eve doğru giderken Abby'nin yanından geçti, Marcus'un az önce kopyalayıp bahçe bankına bıraktığı Lionel'in inanılmaz derecede zor keman solosunu inceliyordu.

"Tanrım, bu harika - keşke ben de çalabilseydim.

"Çalabilirsin," dedi Boris, "eskiden öğretemdim, Marcus'a öğrettim, tekrar çalmana yardım edebilirim.

"Yayı bu eline al. Boris onun parmaklarını öptü. "Kemanı bu eline al. Sol elini kaldırıp avuç içini inceledi. "Çok güçlü bir kader çizgisi, çok fazla tutku. Dilini yavaşça kalp çizgisi boyunca gezdirdi.

Abby heyecandan titriyordu, çünkü tüm hislerini geri kazanmıştı.

O ve Boris tam olarak aynı boydaydılar. Bir an için ona baktı, sonra dudaklarını kokulu boynuna, sol çene kemiğinin altına gömdü.

"Burası kemanını koyacağın yer," diye fısıldadı, "seni daha iyi yapacağım.

Dudaklarını öperken, onun verdiği karşılıktaki vahşi coşku karşısında büyülenmişti.

Yağmur kır çiçeklerini, kelebekleri ve Viking O'Neill'i Rutminster'a geri getirdi. Dublin'de geçirdiği zamanın tadını çıkarmıştı. Strauss'u kaydetmişti.

Korno Konçertoları, oda müziği çaldı, sayısız yeğeniyle oynadı, sabahın dördüne kadar annesiyle dedikodu yaptı, eski kız arkadaşlarını ve içki arkadaşlarını aradı. Ayrıca ikinci el bir BMW üstü açık araba edinmiş ve *Don Juan* korno çağrısını bu arabaya aktarmıştı.

Ama üç buçuk haftanın sonunda artık canına tak etmişti. Flora'yı arzuluyordu; dün gece onunla ilgili hoş bir erotik rüya görmüştü ama bu rüya, onu aklında tutmaya çalıştığında bir gökkuşağı gibi solup gitmişti. Bir de Abby vardı.

Rodney'den bir mektup almıştı:

Sevgili oğlum,

Bu altın dış görünüşün altında altın gibi bir kalbin var. Lütfen Abby'ye karşı daha nazik ol, o çok yalnız ve üzgün. Deha budanmalı ama aynı zamanda güneşlendirilmeli ve gübrelenmeli. Çok fazla analiz yaptığından şüpheleniyorum ve içgüdülerinin kontrolü ele almasına izin vermeli. Sürünün lideri olarak siz onu biraz rahat bırakırsanız, oğlanlar ve kızlar da aynı şeyi yapacaktır. Canım benim, hepinizi çok özledim.

Viking, Abby'nin içgüdüleri tarafından ele geçirilmeyi merak ediyordu. Ondan gerçekten hoşlanmıyordu. Çok zorba, çok benmerkezci, çok baş belasıydı ama dişlerine saplanmış keskin bir elma parçası gibi onu her zaman rahatsız ediyordu.

Rutminster'a yaklaşırken sağanak durdu. Trafiğin aktığı bir şeritte durakladığında, kenarda ametist gibi parlayan harebell'leri, sırlıklam tarlaların üzerinde kendinden geçmişçesine dans eden çayır kahverengilerini ve bayağı mavileri fark etti. Kırmızı bir amiral de bir devedikeninin tepesine konmuş, dikenlerden kaçınarak leylak rengi çiçeğin tatlılığını emiyordu. Abby ile dikenleri ve her şeyi kabul etmek zorundaydınız.

Bu yolda trafik sıkışıklığı olması tuhaftı, sonra tüm sürücülerin otobüs durağındaki güzel bir kıza bakmak için yavaşladığını fark etti. Uzun sarı saçları ve soluk kot elbisesi altın sarısı buğday tarlalarını ve gökyüzünün mavisini yansıtıyor gibiydi. Yanında bir oğlan ve bir kız vardı, ikisi de çok koyu renk saçlı, solgun ve çekik gözlüydü. Zengin bir Arap'ın çocuk gelini olmalı, diye düşündü Viking küçümseyerek.

Kenara çekerek gülümsedi ve onu bırakmayı teklif etti.

Kızın yüzü aydınlandı. Viking çok kahverengiydi, aslan yelesi ağarmıştı. Son üç haftada normalden biraz daha fazla uyumuştı. Böylesine çekici bir adam, kolunda böylesine sevimli bir köpekle, kesinlikle bir kaçırana olamazdı.

"Woodbine Kulübesi'ne giden yolu biliyor musun?" "Kapının önünden geçip içeri giriyorum. Sen geç, Nugent."

Büyük siyah köpek itaatkâr bir şekilde arka koltuğa atlarken, Viking dışarı fırlayarak bir yığın nota, kitap, CD ve büyük bir gümrüksüz satış torbası topladı ve bunları bagaja attı.

"Çocukları sever," diye ekledi, solgun ve şüpheli görünen iki çocuk için arka kapıyı açarken ve cennet gibi sarışını yolcu koltuğuna oturturken.

Ardından, arkasından gelen öfkeli ve kıskanç korna seslerine iki parmağını kaldırarak, *Don Juan*'ın misilleme hareketiyle uzaklaştı.

"Benim adım Viking."

"Benimki Astrid. Sevinç içinde birbirlerine baktılar. "Kimi görmeye gidiyorsunuz?"

"Boris Levitsky."

"Woodbine Cottage'da mı?"

Viking, Boris'in Flora ve Abby'nin etrafında dolanıp Rus maçoluğu sergilemesi fikrinden dehşete düşmüştü.

"*Requiem*'i bitirdi," dedi Astrid, şarkı söyler gibi hafif sesiyle. 'Kriz geçirdi. George adında biri Boris'ten parayı geri ödemesini istedi.

Viking'in George Hungerford hakkındaki düşünceleri değişti.

"Boris *Requiem*'i bana ithaf etti," diye devam etti Astrid mutlulukla. "Neredeyse bittiğini söylüyor. Biz onun kayınvalidesiyle kalıyoruz, korkunç insanlar. Astrid sesini alçalttı. "Akşam yemeği için Marmite sandviçi, sossuz salata, her şey berbat, sadece çocuk televizyonu, saat sekizde yatak, bu yüzden Boris'e sürpriz yapmaya karar verdik.

Viking durup onlara buzlu şeker alınca iki çocuk kısa sürede neşelendi.

Kremsi damlalar halinde düşen gezgin neşesi arabanın üstünü okşadı, yağmur tozlu ağaçları cilalamıştı, Viking engebeli yolda su birikintilerinden geçerken ıslak toprak ve küflenmiş yaprak kokusunu içine çekti.

"Neredeyse vardık mı?" diye sordu Astrid, Nugent heyecanla koklamaya başladığında. "Neredeyse," dedi Viking, taşların üzerinden mümkün olduğunca dikkatli bir şekilde geçerek Astrid'in lezzetli ağzına soluk pembe ruj sürmesini sağlayın.

"Muhteşem görünüyorsun," diye ekledi, "o Rus'un üzerinde harcanmışsın.

"Onu çok özledim. Araba durduğunda Astrid, 'Ne güzel bir küçük ev,' diye haykırdı.

Dışarı çıkan Viking, elini Nugent'in yakasına koydu.

'Kimin geldiğini görene kadar köpeğimi tut. Kedilerle güvende değil.'

Likenli patikadan yukarı doğru yürüyen Viking, soluk yeşil ön kapıyı kilitli buldu.

"Arka tarafı kontrol edeceğim.

Bahçede Abby ve Boris'i birbirlerinin kollarında çıplak yatarken uyurken buldu. Abby'nin muhteşem vücuduna duyduğu şaşkınlık ve onunla açıkça ne yaptığına duyduğu öfke, yerini Boris'in çocuklarının onu bu şekilde yakalamaması gerektiğine dair endişeye bıraktı.

Ne yazık ki, Marcus'un arabası eve dönerken yolda bozulmuş ve Flora, geri dönen Marcus ve kedilerle buluşarak onlarla birlikte ormana doğru yürümüştü. Arka kapıdan içeri girdiklerinde, Bay Nugent tasmaından kurtulmuş ve efendisine katılmıştı. Aniden iki yavru kediye görünce, bir havlama çılgınlığı içinde çimenlerin üzerine fırlamış ve her iki kediye de at kestanesi ağacının tepesine fırlatmıştı.

Kabaca uyanan Abby ve Boris el yordamıyla kıyafetlerini aradılar. Astrid köşede belirlediğinde Boris henüz Marcus'un boxer şortunu çekmemişti ama yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı.

"Astrid, ah benim Astrid'im," diye bağırdı koşarak, kollarını açmış, çimenlerin üzerinde kayarak. "Bana geldin, sana ihtiyacım vardı.

"Beni hiç anlamadın," diye bağırdı Astrid, durumu ölçüp biçerek. "Seni işeyen, seni mutlak işeyen. Ve Boris'in yüzüne çok sert bir tokat attı.

"Sevgilim, bunu nasıl yaparsın? Boris onun yanağını sıktı. 'Ağıtımı bitirdim. Abby ve ben sadece kutlama için kucaklaşıyoruz. Sonra da Abby'ye hiç de hoş olmayan bir şekilde dönerek, "Astrid'e söyle, burnunu sokuyordu," dedi.

Flora, 'Görünüşe bakılırsa epey bir burun buruna gelmişler,' diye gözlemledi. "Kapa çeneni, Nugent.

"İşiyorsun," diye tekrarladı Astrid. "Ve bana adanmış bir ağıt istemiyorum. Gözyaşlarına boğularak arabaya geri koştu.

"Ne demek istediğini anlıyorum," dedi Viking soğukkanlılıkla. "Ben de tam çocuklarını geri getiriyordum Boris, işte buradalar. Boris artık güvenli bir şekilde korunduğu için, iki

çocukları çimenlerin üzerinde dolaştırdım. "Astrid bir aydır hiç izin yapmadığı için onu bir gezintiye çıkarayım dedim.

"Hayır," diye kükredi Boris.

Ama Viking onun için çok hızlıydı, arabaya koşarken isteksiz bir Nugent'e ısıklık çaldı, hala hıçkıran Astrid'in yanına atladı ve *Don Juan*'ın korna sesinin muzaffer eşliğinde şeritte geri geri gitti.

Boris çıldırmıştı.

"Astrid'imın peşinden koş, ona bunun bir coşku anı olduğunu söyle," diye yalvardı Abby'ye. "Onu seviyorum ve daha da önemlisi harika bir dadıyı bir hiç uğruna kaybetmeyi göze alamam.

Marcus kolunu Abby'nin kabaran omuzlarına dolayarak, "Bu kadar boktan olma Boris," dedi.

"Herkes bana karşı," dedi Boris ve hışımına Bordello'ya gitti.

Abby çok öfkeliydi. Eğer bu onuru İsveçli bir bakıcıyla paylaşmak zorundaysanız Ölümsüz Sevgili olmanın ne anlamı vardı ve müzik üretirken sonsuza kadar erteleyen biri için Boris, iş sevişmeye geldiğinde hayal kırıklığı yaratacak kadar aceleci davranmıştı.

Yirmi dakika sonra Boris yine sırsıklam bir halde geri dönmüştü. Bordello'yu kilitli bulunca, Astrid üzerine bir kova su dökünceye kadar kapıyı yumruklamıştı. Daha sonra Viking kontrol etmek için ortaya çıkana kadar çalışanların arasında beklemiş ve Viking'in ön dişlerinden birini kırmıştı.

"Umarım acı çeker.

Flora, "Yapmayacak, her zaman elenir, sadece taçlandırılır," dedi. Boris, 'Rachel's Lament'in korno solosunu yırtıp atmaya devam etti.

"Lanet olsun, dün bütün günümü bunu kopyalamakla geçirdim," diye homurdandı Flora, çöp kutusundan sayfayı alırken kurtçukların artmasından ürpererek.

Kendisi de pek memnun değildi. Boris *Requiem*'i ona ithaf edeceğine söz vermişti ve Viking'in dönüşü için bir çift yeni Black- Watch-tartan tulum gereğinden fazla para harcamıştı ve şimdi de Astrid'le birlikte çekip gitmişti. Astrologlar, neşe getiren Jüpiter'in bir kuyruklu yıldız tarafından çarpılmak üzere olduğu konusunda kesinlikle haklıydılar.

Boris şimdi çaresizce Scriabin ve Sibelius'u ikna etmeye çalışan çocuklarına bakıyordu.

"Akşam yemeği için ne istersiniz?"

"Oh, Marcus onlara bir şeyler bulacaktır," dedi Abby.

"Marcus gelmeyecek," dedi Flora, onun kederli yüzünü görünce. "Marcus ve ben *Dört Düğün ve Bir Cenaze*'yi izlemeye gidiyoruz.

Appassionata

ÜÇÜNCÜ HAREKET

OTUZ BEŞ

Rachel'in Requiem'inin ilk provası RSO'nun işe döndüğü ilk günün öğleden sonrasında gerçekleşti. Katı bir şekilde sıkılmayı bekleyen müzisyenler, tatlılar, örgüler, dergiler ve hatta bilgisayar oyunları ile ağırlaşmış bir şekilde içeri girdiler.

Bayan Parrott, "İyi bir kitap alırdım," diye tavsiye etti.

"Bir kütüphane alırdım," dedi ön dişini yerine taktırmış olan Viking, ama içten içe 'Rachel's Lament'in cor anglais'ye verilmesine öfkeleniyordu. Carmine, karısının bu şarkıyı çalacak olmasına ve geri döndüğü ilk hafta etrafta onu gözetleyecek olmasına çok sinirlenmişti.

Simon Painshaw ve Peter Plumpton da kendilerine söz verildiği gibi büyük bir solo verilmediği için öfkeliydi. Eldred'e de söz verilmişti ama bunu umursamayacak kadar üzgündü. Karısı geri dönmemişti ve dört buçuk haftalık aradan sonra Hilary'nin küçümsemelerine ve iç çekmelerine bir kez daha katlanmak zorunda kalacaktı.

İyi Kaybeden Francis'in de canı sıkılmıştı. Açık büfeden aldığı kahve fincanını ve çöreği kaybetmişti; aslında bunlar, şu anda masasında masum bir şekilde oturan ve 'Joker Jerry' olarak bilinen Birinci Fagot tarafından çalınmıştı.

"En son viyola fıkrasını duydun mu?" dedi ikinci fagotu olan sendika temsilcisi Steve'e. "Bir yokuştan aşağı inerken frenlerin tutmazsa kime çarparsın, viyola çalan birine mi yoksa orkestra şefine mi?"

"Bilmiyorum," dedi Steve.

"Kondüktör," dedi Jerry. "İş zevkten önce gelir."

'Çok doğru,' dedi Steve, Abby içeri girdiğinde ağzı sıkı ve kasılmış görünüyordu.

RSO, büyük bir kuş kafesi gibi, hemen bir ayarlama çılgınlığına girdi. Hiçbir saçmalığa tahammül edemeyen Abby, her zaman iyi huylu olan Charlton Handsome'dan kornoları sahneye taşınmasını istedi.

"Affedersiniz, Maestro," dedi Viking, "bu iyi bir fikir mi?"

"Neden olmasın?" dedi Abby sinirli bir şekilde.

'Eğer çok uzakta olursak, bizi takip edemezsiniz.

Abby'nin patlaması kütüphanecinin koşarak içeri girmesiyle önlendi. "Cor anglais ve piccolo için parçalar burada, nefesli çalgıların geri kalanını teneffüste alacağız.

"Niye zahmet ediyorsun?" dedi Hilary iğrenç bir şekilde.

Ona alaycı bir bakış fırlatan Abby hesabı açtı. Boris'in Viking'e hâlâ gelemeyecek kadar kızgın olması onu rahatlatmıştı. Onun desteğine ihtiyacı olabilirdi ama besteciler ilk provalarda kendilerini vurma eğilimindeydiler çünkü eserleri okunduğunda kulağa çok kötü geliyordu.

"Sessizlik lütfen. Abby ormandaki düşman keskin nişancıları gibi yayılmış olan orkestraya baktı. Bayan Parrott'un arpı bile bir satranç kalesi gibi yükselmiş, vızıldayarak tahtayı geçip onu ele geçirmeyi bekliyordu.

Abby derin bir nefes aldı.

'Muhtemelen yirminci yüzyılın en güzel müzik parçasını çalmak üzereyiz. Boris'in intihar eden genç ve inanılmaz yetenekli eşinin anısına yazılmış bir ağıt.

"Şanslı Boris - sırrı neydi?" diye alay etti Carmine Jones.

Solosunun önemini ve aşırı karmaşıklığını sindirirken bembeyaz kesilen Cathie Jones şimdi utançtan kıpkırmızı kesilmişti.

"Seni alçak, Carmine. Blue ayağa kalktı - sadece Cathie'nin acı dolu, dehşete düşmüş bakışları Carmine'ı sahnenin ortasına fırlatmasını engelledi.

Abby kararlı bir şekilde, "1991 yılında inanılmaz yetenekli karısı intihar eden kişi," diye tekrarladı.

Hilary, 'Kendini bununla özdeşleştirmiş olmalısın,' diye mırıldandı. "Kaltaklık etme," diye seslendi Flora. "Bu bir başyapıt.

Sıradan viyola oyuncularının fikir beyan etmemesi gerekiyordu. Flora çok fazla küstahlaşıyordu. Hilary ona kaşlarını çatı.

Dixie vergi beyannamelerini bir kenara bırakarak, "Bize ünlü annenden bahset, Kusursuz," dedi.

"Bunu neden Boris yönetmiyor?" diye homurdandı Juno.

"Eskiden her yarım saatte bir Schnapps molası verirdik," dedi Nellie hüznle. "Mahler I'ı kaydetmeden önce bize minyatür brendi verdiği zamanı hatırlıyor musun, bir saat içinde hiç tekrar yapmadan bitirmiştik.

"Boris'i severdim," diye iç geçirdi Juno.

"Bana katlanmak zorunda kalacaksın," diye tersledi Abby. "Bize bir A ver Simon, hadi başlayalım.

Bir ay aradan sonra orkestra çok paslanmıştı, parmaklara ve dudaklara güven olmazdı. Nefeslerinin altında efelenerek ve körleşerek 'Dies Irae'yi çalmaya başladılar. Joker Jerry, Abby'nin fark edip etmediğini görmek için fagotuyla 'God Save the Queen'i çaldı.

"Seni duydum, çık dışarı Jerry," diye bağırdı. 'Bir bölüm lideri olarak iyi bir örnek teşkil etmen gerekiyor.

Dixie, "Bu ne korkunç bir müzik parçası," diye iç geçirdi.

"Neşelen," dedi Jerry, sırtarak ve parmaklarındaki çörek şekerini yalayarak dışarı çıkarken. 'Sadece bir kez oynamak zorunda kalacaksın.

"Kaydediyoruz," diye bağırdı Abby, en az dört performans için de mücadele ediyordu. 'Ama karmaşıklıkları sindirmen için sana zaman tanımak amacıyla Ekim ortasına kadar değil.

"Ve hepsini tekrar kus," diye seslendi Randy.

Abby başka bir yol denedi.

"Onu sevmek için kendinizi ona alıştırmalısınız," diye yalvardı. '1915'te Prokofiev'in *İskit Süiti*'ni ilk kez prova ettiklerinde-

Orkestra gözlerini göğe kaldırdı ve gösterişli bir şekilde esnemeye başladı.

'*İskit Süiti*,' diye ısrar etti Abby, 'cellistlerden biri orkestra şefine şöyle dedi: "Sırf hasta bir karım ve bakmam gereken üç çocuğum var diye neden böyle bir cehenneme katlanmak zorunda kalayım?" Müzisyenler her zaman yeniliklere direnmişlerdir, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur.

"Sorun da bu zaten," dedi Carmine kabaca, "hiçbirimiz ne demek istediğini bilmiyoruz.

"Müzisyenler kendilerine ders verilmesini istemezler," dedi Davie Buckle, davulunun üstünde yeni bir sabır oyununa başlarken. "Konser vermek, sonra dışarı çıkmak, kafayı bulmak ve köri yemek isterler.

Orkestra dağıldı.

Cathie'nin 'Rachel's Lament'i ilk kez çalmasının zamanı gelmişti, başlangıçta 'Lachrymosa'da uzun bir yankı olarak, daha sonra 'Liberia Me'deki uzun final solosuna öncülük etti.

Ne kadar güzel olduğunun farkına varmış olmalılar, diye dua etti Abby. Ama Cathie o kadar gergindi ki, okul tatilinin sonunda o kadar bitkin düşmüştü ki ve Carmine'in kızgın, küçük, kırmızı fren lambalı gözlerinin onu delip geçtiğinin o kadar farkındaydı ki, her şeyi berbat etti.

Abby üçüncü başarısız denemeden sonra hayal kırıklığı içinde, "Vay be, bunda da çuvalladın," dedi ve Cathie'yle konuşmak için aşağı atladı. Eğer kabartırsa

"Lachrymosa", "Liberate Me" ile nasıl başa çıkacaktı. "Boris'in büyük soloyu Viking'e vereceğini sanıyordum," diye fısıldadı Dixie.

Randy, "Boris'in ses tonu tamamen değişti," diye fısıldadı. 'Belli ki Boris bakıcısını hamile bırakmış ve Viking de onu kaçırmış, ama Viking Boris'i suçüstü yakaladıktan sonra-' Sesini daha da alçaltırken Randy'nin yüzüne hınzır bir gülümseme yayıldı.

'Şaka yapıyor olmalısın,' Dixie gözlerini dikmiş Abby'ye bakıyordu. Sonra hemen İkinci Trombon'una dönerek, 'Boris'in keman çaldığını biliyor muydun-'

Kısa süre sonra hikaye, alacakaranlıkta farklı ağaçlara konan sığırcıklar gibi orkestranın etrafında vızıldıyordu.

"Ne okuyorsun, Flawless?" diye sordu Viking.

Viking'i affetmeyen Flora, "Sohrab ve Rüstem" diye tersledi. 'Sizden çok daha kahraman adamlar hakkında.

'Birisi "Rostrum'da Çok Kötü" adında bir şiir yazmalı.

'Bu hiç komik değil, Astrid'in üzerine atlamamış olsaydın, şu anda o soloyu çalıyor olacaktın.

On dakika daha mücadele ettiklerinde Abby kendini tamamen gereksiz hissetti, orkestra ona bakamayacak kadar deşifre okumakla meşguldü.

"Neredeyiz lan biz? Viking, yankılanan çarpışmalar, çınlamalar ve çılgınlıklar havayı kirletirken Mavi'ye sordu.

'İki bar kaldı. Seni içeri alacağım-' Abby

dur dedi. "Bu korkunçtu.

Juno, "Biraz daha net vurursan yardımcı olabilirim," diye seslendi.

Abby onu duymazdan geldi.

"Bir sonraki bölüm gerçekten üzücü," diye zayıf bir şaka yapmaya çalıştı Abby. "Sanırım Lionel'ın baktığı gibi oynayabilir misin?

Lionel çok öfkeliydi. Bir dizi glissando ve yayın yan tarafını tellerden aşağı çekerek elde edilen diş gıcırdatan feryatlarla karşılaşınca ağlıyormuş gibi yaptı.

"Buna dayanamıyorum," dedi, fönle kurutulmuş parlak dalgaları rahatsız etmemek için başını dikkatle ellerinin arasına alarak. 'Yaylı çalgılarım hayatlarını güzel bir ses üretmeye adanmışlar-'

Abby bir kaşını kaldırdı.

"Ve bu saçmalıkları oynayarak kendilerini aptal durumuna düşürmek zorunda kalıyorlar.

Lionel, sayfa boyunca Boris'in kendisi için kasten zorlaştırdığı uzun soloyu keşfettiği için sinirleniyordu.

baslar eşliğinde. Bununla uğraşmak zorunda kaldığında, dalga geçiyormuş gibi yaptı ve kasıtlı olarak en korkunç hatayı yaptı.

"Denemiyorsun," diye öfkeleni Abby, orkestrasının önünde bir lideri azarlamanın belden aşağı bir davranış olduğunun farkında olmadan.

RSO çığlık çığlığa bir maç beklentisiyle parladı. Lionel kesin bir ifadeyle, "Bu oynanamaz," dedi.

"Bu kadar pısırik olma.

Hilary öfkeyle sevgilisini savunmaya atılarak, "Bunu sadece siz söylüyorsunuz Maestro," dedi, "çünkü bunu çalabilmeniz hiçbir yolu yok.

Matthew Arnold'un Seçme Şiirleri'ni elinden bırakan Flora sakince, 'Boris eskiden bir orkestrada keman çalardı. Kemanın sınırlarını ve yeteneklerini çok iyi biliyor.

Hilary öfkeyle, "Dilinizi tutun, genç bayan," dedi. Lionel, "Bu imkânsız, oynanamaz bir saçmalık," diye mırıldandı.

"Değil," diye bağırdı Abby.

"Kesinlikle öyle.

"Hiç de değil. Öfkeden çılgına dönen Abby kürsüden atladı, Lionel'in kemanını kaptı ve soloyu kesinlikle mükemmel bir şekilde çaldı.

Bir Bruckner senfonisi çalınacak kadar uzun, şaşkın bir sessizlik oldu. Müzisyenler Abby'ye hayretle baktılar, ama Abby'nin Lionel'in kemanına baktığı kadar değil. Kemanı geri verirken, Flora her zamanki soğukkanlılığından sıyrılarak ileri atıldı ve bir müzik sehpası ile müziği uçurdu.

"Ah Abby," dedi boğuk bir sesle. 'Bunun ne anlama geldiğinin farkında değil misin? Geri geldi, tekrar oynayabilirsin. Ah Abby.'

Lionel, Hilary, Juno ve Carmine hariç tüm orkestra ayağa kalkıp alkışladı.

Abby tamamen şoka girmiş görünüyordu.

"Herkesle teşekkür ederim. Bugünkü bu kadar; yarın öğle yemeğinden sonra ilk iş Brahms *Keman Konçertosu*'na başlayacağız,' dedi ve provayı yirmi dakika erken bitirerek Boris Levitsky'nin karanlık cehenneminden güneş ışığına çıktı.

Flora Woodbine Cottage'a birkaç şişe Muscadet getirdi ve Abby ile birlikte Marcus'la kutlama yaptılar. Abby hâlâ şoktaydı.

'Buna inanamıyorum, eminim şans eseri olmuştur. Sesi gerçekten iyi geliyor muydu?' diye tekrar tekrar Flora'ya yalvardı.

"Elbette öyleydi," dedi Flora. 'Ve o mucizevi, kan donduran harika ses başka birinden gelemezdi.

"Şimdi bir şeyler çal," diye yalvardı Marcus, Abby'nin paltosunu alıp salona asarak, "sadece kendini ikna etmek için. Ben de duymak istiyorum.

'Cesaret edemiyorum, henüz değil. Providence'ı kışkırtmak istemiyorum ve daha fazla içmek istemiyorum,' Abby elini bardağının üzerine koydu. "Çalışmam lazım.

Flora kendi bardağını doldururken, "O domuzların sana davranışlarından sonra neden zahmet ettiğini anlamıyorum," diye homurdandı. Çık git ve kemanla tüm dünyayı orgazm etmeye geri dön. Hadi, işeyelim.

Ama Abby reddetti. Yalnız kalmak için çaresizce Brahms konçertosunu çalmak üzere odasına gitti. Bileğini kesmeden önce çaldığı son parçaydı bu. Yarın onu çalmamak dayanılmaz olacaktı. Belki bir mucize olur ve kemana geri dönebilirdi ama yine de RSO'yu savaşımadan bırakmaktan nefret ediyordu.

Konsantre olamıyordu. Hatırladığı her nota ıstıraptı. Ön bahçeye bakan yatak odasının penceresini açtığında, bir tavus kuşu kelebeği sürüsünün buddleia'ları tika basa yemesinden rahatsız oldu. Paslı ve mor kanatlarını soluk mor çiçeklerle bu kadar mükemmel bir şekilde eşleştirmelerini sağlayan şey, meşhur kibir miydi?

Havada devedikenleri uçuşuyordu; sabah güneşinde platin sarısı olan anız tarlaları yağmurdan sonra şimdi kırmızı altın rengine bürünmüştü. Çit boyunca isyan eden konvolvulusların beyaz trompetleri ona bando takımını hatırlattı. Kızarmış sarımsak ve soğan kokusunu alabiliyordu. Marcus akşam yemeğini pişiriyor, Muscadet'den sonra tavalara vuruyor olmalıydı. Boris onu aşağıladığında çok nazik davranmıştı. Ona iş bulmalıydı.

Sonra, alacakaranlıkta Viking'in, nihai tavus kuşunun, 'Rachel's Lament' ile pratik yaptığını, rölantide çalıştığını duyduğunda her şey unutuldu, ses durgun gölün üzerinde taşınıyordu. Tanrım, soloyu o çalmalıydı. Lionel'in George'u *Requiem*'i bırakmaya ikna etmesi trajik olurdu. Lionel orkestrayı da ona karşı zehirliyordu. Derenin aşağısındaki çayır çiçeği yolunu takip etmeyi ve Viking'in tavsiyesini sormayı ne kadar da çok istiyordu.

Brahms *Keman Konçertosu*'nu seslendirecek olan Maria Kusak, RSO Abby'yi işe aldığı için yüzde 10 daha ucuza kiralanan bir başka Shepherd Denston sanatçısıydı. Moskova Konservatuvarı'nda Abby'nin çağdaşı olan bu kız da Benny gibi Abby'nin eski başarısını çok kıskanıyordu. Büyüleyici, kıvrımlı, yüksek elmacık kemikli ve yaramaz bir sarışındı.

Çekik kahverengi gözleriyle Rodney'nin evcil hayvanlarından biriydi ve böylesine sevecen bir ihtiyarın yerini en büyük rakibinin aldığını görünce çok üzüldü.

Lionel çünkü aşağılanmadan sonra hesaplaşmaya hazırlanıyordu. George'la konuşmuştu bile.

"Müzisyenlerim için ağladım," diye tekrarladı duygusallıkla, "ve o benimle alay etti. Büyük bir orkestranın birinci sandalyesinde oturmak bir onurdur, ama o beni oyuncuların önünde sürekli aşağılarsa bir lider olarak nasıl bir otoriteye sahip olabilirim?"

George, "Keman çalmaya geri dönse iyi olur," dedi ve Abby'ye sert bir söz söyleyerek histriyonik tavrını yumuşattı.

"Maria Rutminster seyircileri arasında çok popüler," diye ekledi kaba bir şekilde. 'Bu akşam biletlerimiz neredeyse tükendi - ona kellesini verin.

Maria orkestra tarafından da çok seviliyordu ve ertesi gün öğleden sonra geldiğinde alkış yağmuruna tutulmuştu, ama her ne kadar yüzünü buruşturup gülümsese de aslında çok öfkeliydi. George'un zengin olduğu kadar çekici bir maço olduğuna karar verdikten sonra, Rutminster High Street'teki Tower Records'a girerek Saint-Saëns *Üçüncü Konçerto*'nun kendi kaydını satın almış ve George için imzalamıştı. Kendisini tanımayan asistanın Abigail Rosen'in versiyonunu alması gerektiğini söylemesi hoşuna gitmemişti - hala en iyisi oydu.

Öte yandan Maria'nın elinde Abby'yi çarmıha gereceğini bildiği bir koz vardı. Abby'nin eski Strad'ıyla oynuyordu.

Simon Painshaw da gergindi ve kırmızı saçlarını yırtıyordu çünkü konçertonun ikinci bölümünü Brahms'ın ya da herhangi birinin yazdığı en güzel sololardan biriyle açmak zorundaydı. Tüm nefesli çalgılar o bölümde meşguldü ama yine de First Oboe'nun Diana Ross'u karşısında sadece Supremes'lerdi.

Salona vardıklarında Simon, RSO'nun kozalak yarışmasındaki çeyrek final maçında oynayabilmek için yarım saat önce akort yapmadığı için Hilary tarafından otoriter bir şekilde azarlanmıştı. Sonuç olarak, konserden önceki yemek molasında bu akşamki maçını yeniden planlamıştı.

Simon çılgınca telaşlanmıştı. O sabah saat ondan beri, obuacıların üfledikleri ince borular olan kamışları yaptığını, bunun son derece incelikli bir iş olduğunu söyledi.

'Ve bu akşam herhangi bir conker maçı oynamayacağım. Solom için kendimi hazırlamalıyım.

"Orkestranın yarısı kozalak yarışmasında," dedi Hilary öfkeyle, "ve senin rahatını bekleyecek değiller. Senin tek düşündüğün aptal sazların.

Simon çılgına dönmüş ve lanet olası çocuk oyunları hakkında bağırmaya başlamıştı. Şefin odasından çıkan Abby onu desteklemiş ve Hilary'ye defolup gitmesini söylemişti.

Yoldan geçen bir Viking eğlenerek, "Hepsini seviyorum," dedi.

Hilary aceleyle Lionel'a haber vermeye gitti, Lionel da canı sıkkın bir şekilde provaya başladı.

Lionel'in yardımcı lideri olan ve tahmin edilebileceği gibi nazik, eşitlikçi ve her zaman kavgaları yatıştıran biri olduğu için 'Makepeace' lakabıyla anılan Bill Thackery, pasajdaki bağrıışmaları duymuştu.

Lionel yanına otururken "L'Appassionata'nın nesi var?" diye sordu, "P.M.T.?

Lionel kinle, "O dündü," dedi. "Bugün de paçavraları üzerinde.

Bill irkildi. Lionel'ın kabalığından nefret ediyordu. Yüzü korkusunu gizlemek için bir maskeye dönüşmüş olan Abby'ye baktı.

Hilary önündeki Juno'ya, "Kemerlerinizi bağlayın," diye mırıldandı. "Önümüzde türbülans var.

İlk notadan itibaren Maria'nın yorumlama konusunda Abby'den tamamen farklı fikirlere sahip olduğu ve Lionel'in de onunla tamamen aynı fikirde olduğu çok açıktı. Benny'nin yaptığı gibi ikisi de Abby'yi tamamen görmezden geldi.

Abby anlayışlı olmaya çalıştı ama sanki beyninin içinde büyük bir kan kabarcığı şişiyormuş gibi hissediyor ve Strad'ını geri almak istiyordu. Onu böyle duyarsız ellerde görmeye dayanamıyordu.

İkinci bölüm daha da kötüydü. İyi melodi Simon'da olduğu için somurtan Maria, otuz iki ölçü sonra içeri girdiğinde düz ve tembelce çaldı. Abby, Maria'nın dört beş sayfa daha çalmasına izin verdikten sonra Lionel'in Birinci Kemanlarını kasıtlı olarak geri çektiğini fark ederek orkestrayı durdurdu.

"Lütfen bu hareketi yeniden başlatabilir miyiz? Çok yavaştı.

Hilary kabaca, "Neden biraz daha hızlı vurmuyorsunuz?"

diye sordu.

Ayağa kalkmayı reddeden Abby, Maria'yı kenara çekerek birkaç değişiklik önerdi. Maria, Rannaldini'nin yorumunu içtenlikle övdüğünü söyleyerek karşılık verdi.

"Tabii, tabii Maria, biraz daha tutkuyla oynayabilersen.

Abby kürsüye geri döndüğünde, Maria dilini Abby'nin arkasına doğru uzatarak orkestrayı güldürdü.

"Tamam, ikinci bölümün başından itibaren," diye tempo tuttu Abby, Simon nefeslilerin geri kalanıyla içeri girmeden önce kornolardan bir oktavın ardından La ve Fa çalan fagotlara başıyla işaret ederek. Simon transa geçmiş gibi görünüyordu, sazını bir afyon borusu gibi emiyordu, parmakları gümüş tuşların üzerinde gergindi.

Herkesin dikkatini bu nefes kesici g zelliikteki sesten uzaklaştırmak isteyen Maria, yayındaki at kılına daha fazla tutuş sağlamak için keman kutusunu karıştırarak reçine aradı. Bunu yaparken,  uha çiçeği sarısı gömleğinden katlanmış bir sayfa düştü, aşağıya doğru çırpınarak kürsünün üzerine indi. Ama paniğe kapılan eli dışarı fırladığında, Abby'nin siyah ayak bileği botu notun üzerine bastı. Abby, Lionel'ın gösterişli karalamasını tanıdı.

"Ver onu bana," diye ciyakladı Maria, "başkalarının mektuplarını okumaman gerekiyor.

"Aptal ineği görmezden gel ve beni takip et," diye okudu Abby yavaşça. Sonra da elindeki skoru Lionel'ın parlak kafasına fırlatarak çılgına döndü.

" abuk," diye tısladı Carmine Steve Smithson'a. 'Miles ve Knickers'ı buna sahit olmaları için aşağı indir.

"Seni orospu çocuğu," diye bağırdı Abby Lionel'a. "Kovuldun.

'Maestro, Maestro,' Lionel notasını geri aldı. 'Sadece şakaydı. Maria'nın da dediği gibi başkalarının mektuplarını okumamalısınız.

"Hadi,  ık dışarı,  ık dışarı.

Böyle bir öfkeyle karşılaşan Lionel, yaralı bir masumiyet tablosu çizerek gitti. Lionel'la birlikte squash oynayan ve ona karşı iyi duygular besleyen Steve hemen orkestrayı çağırdı ve hepsi bando odasına girdi.

Steve sevinçle Lionel'a, 'Onu yakaladık,' diye mırıldandı. 'Merak etme, yönetim kuruluna güvensizlik oyu vereceğiz. George, Miles, Bayan Parker, Ambrose, Canon Airlie, hepsi onun gitmesini istiyor - çok sevinecekler.

Lionel melodramatik bir tavırla, "Sonunda onu kırdık," dedi ve titreyen iki elini dua etmek için birleştirdi. "Ve sakın oraya geri dönmeye kalkma Flora," diye sertçe seslendi, "yoksa kovulursun.

Randy ve Dixie odanın uzak ucunda boş bir pinpon oyununa başlarken, Viking, Charlton Handsome'un biraz kışkırtıcı bir şekilde şöminenin üzerine astığı Abby'nin çerçeveli fotoğrafına baktı.

"Çok güzel bir yüzü var," dedi düşünceli bir ifadeyle. "Tanrı merhametiyle ona lütufta bulunsun. Sonra Lionel'a dönerek, "Kondüktörlerin hedef tahtası olarak kullanılmasından hoşlanmıyorum, bence bunu mantıklı bir şekilde tartışmalıyız," diye ekledi.

Bill Thackery, 'Bu şekilde devam edemeyiz,' dedi.

İyice heyecanlanan Maria, hayatında hiç bu kadar hakarete uğramadığını ve Abby aleyhindeki oylamaya ağırlığını koymaktan çok mutlu olduğunu söyledi.

Boş salonda tek başına kalan Abby kürsüye yığıldı. Kürsüsünün üzerindeki hariç tüm ışıklar yavaşça söndü. Bunun bir son olduğunu kabul etti. Aşırı tepki verdiğinin farkındaydı ama Lionel'la asla iyi olmayacaktı. Genç ve sert bedenindeki diken zehirli olduğunu kanıtlamıştı. Lionel değil, o gidecekti. Brahms ona yine uğursuzluk getirmişti. Bu kadar tatlı olan hiçbir şey bu kadar ölümcül olamazdı. Bir an için bileğindeki yara izini parmakladı.

Üzüntüyle, İyi Kaybeden Francis'in kaçınılmaz olarak sandalyesinin üzerinde bıraktığı kemanı aldı ve parlak kahverengi kıvrımlarını okşadı. Francis yakında onu almak için geri dönecekti. Bir an için kemanı çenesinin altına koydu; hâlâ sıcaktı. Boş boş akort etti.

Sonra, sanki bir rüyadaymış gibi, obuanın ikinci bölümü açtığı o güzel melodiyi çalmaya başladı. Bir şekilde, umutsuzluğunun ve mutlak başarısızlık duygusunun karanlık derinliklerinden, notalar ona geldi, önce bocaladı, çoğu yanlış, tempo çok titrekti, sonra yavaş yavaş güç ve güzellik kazandı.

Tekrar çaldı, sese ve hüzne kendini tamamen kaptırdı, sonra karanlığın içinden sinsi bir ayak sesi ve ardından bir sandalye gıcirtısı duyunca yerinden sıçradı. Sonra mucizevi bir şekilde, tıpkı Elfland'ın boruları gibi, salonda yankılanan aydınlık ve güzel fagot sesini duydu, sonra boruların oktavını ve ardından Simon'ın hareketi yeniden başlattığını. Işığa ihtiyacı yoktu, ezbere biliyordu. Orpheus gibi Abby de etrafına bakmamak için kendini zor tuttu. Sonra daha fazla ayak sesi, sandalye gıcirtısı ve flüt, klarnet ve İkinci Fagot'un da katıldığını duyunca kalbi yerinden fırladı. Bu gerçek olamazdı, rüya görüyor olmalıydı ama biri ışıkları açıyordu ve şimdi sadece Viking'den gelebilecek bir arpej vardı ve yaylılar devreye girdi, bu da solo kemanın işaretiydi. Titreyen eli bir şekilde yayını tellerin üzerinde ileri geri itmeyi başardı.

Gözyaşları yüzünden o kadar hızlı akıyordu ki, zaten göremezdi, ama mistik bir ilhamla notalar ona geri geldi, çünkü tahtalar gittikçe daha fazla ayak sesiyle gıcırdayıyordu. İlk tutti'de orkestranın yarısının yerlerine döndüğü açıktı. Bir kontrbas devrilirken yerinden sıçradı.

Abby hayatı boyunca teknik olarak daha iyi çalmıştı ama hiç bu kadar tutkulu çalmamıştı. Kornolar ve nefesli çalgılar ilk konuya geri döndüğünde, altıya karşı dört gibi hınzır bir senkop yaşadı, ama cesaretini korudu ve sonra Viking ona eşlik etti, ilahi bir şekilde yanında süzüldü, sonra Peter, tatlı ve ruhani, sonra fagotta derin arpejler dalgalandı ve yaylılar, son La'ya kadar yükselene kadar, dünya turundan dönen denizciye güvenli bir şekilde limana rehberlik eden büyük bir filo gibi geldi.

Abby başı geriye atılmış, gözleri bir darbe bekliyormuş gibi kapalı, titreyerek dururken kesinlikle kimse konuşmadı ya da hareket etmedi.

"Bravo," dedi bir ses.

Sonra bir tezahürat fırtınası koptu ve Abby göz ucuyla ilk sandalyenin boş olduğunu gördü.

Kimsenin yüzüne bakamadan kürsüden atladı, Francis'e kemanını verdi, sahneden atladı, yere düşerken tökezledi, sonra koşarak iskeleyle çıktı, sallanan kapıları iterek parka çıktı. High Street'te koşarken yüzünün ölümcül derecede solgun ve hala gözyaşlarıyla ıslanmış olduğunu gören müşteriler ona yol vermek için ayrıldılar. O yolun karşısına geçerken arabalar gıcırdayarak durdu ve çaresizce göle doğru çekildi.

Arabasıyla onu takip eden Viking, kasaba yerini tarlalara bırakırken ona yetişti.

"Aferin," diye bağırdı pencereden. "Bir içki ister misin?"

Ama Abby tamamen sersemlemişti, konuşamıyordu, kocaman, perili kızarmış gözlerle ona bakıyordu.

"Hepimiz sendika toplantısını terk ettik," dedi nazıkçe. 'O piçten kurtulduğumuz için mutluyduk, hiçbirimiz onu sevmiyorduk. Sen kazandın, tatlım.

OTUZ ALTI

Ertesi sabah George Hungerford, Lionel'in liderliğine güvenmediğine dair bir mektup aldı ve Abby'nin onu görevden alma kararını onayladı. Hilary, Steve Smithson, Carmine, Juno, Militan Moll ve Ninion (*Rachel's Requiem*'de Catherine Jones'un büyük soloyu almasının acısını hâlâ çıkarıyordu) orkestranın imza atmayan tek üyeleriydi.

RSO'nun politikası gereği müzisyenlerin basınla konuşmasına izin verilmemesine rağmen George, Cherub'u *Evening Standard*'ın günlüğüne telefon ederken yakaladı.

"Evet, Lionel'e İnanılmaz Somurtkan derdik," diyordu tiz sesiyle, "çünkü sürekli somurtup dururdu. Neye somurtuyordu? Çoğunlukla insanların saç kurutma makinesini çalmasına. Onun hakkında iyi bir şey düşünebilir miyim? Bu zor bir soru,' Cherub sarı buklelerini kaşıdı ve uzun bir sessizlikten sonra, 'pek değil ... oh, evet yapabilirim,' dedi.

"Bu kadar yeter," diye kestirme düğmesine bastı George, sonra meraklan sordu, "Lionel hakkında hatırladığın en güzel şey neydi?

"Kardeşinin çok daha kötü olduğunu," dedi Cherub, öyle bir kıkırdamaya başladı ki George da katılmak zorunda kaldı.

Yine de RSO lidersiz kalmıştı. Görev için aceleyle ilan verildi ve dünyanın dört bir yanından liderler başvurdu. Birçoğu uçak biletlerinin ödenmesini bekliyordu. Diğerleri ise kimsenin kendilerini tanımayacağını umarak seçmelere gizlice girdiler ve kendi orkestralarına gizlice girdiler ya da daha sonra iş teklif edilmediği için aşağılandıklarını öğrendiler. Bu zahmetli ve pahalı bir süreçti. Lionel ile güçlü bir müttefiklerini kaybetmiş olan Miles ve Bayan Parker, Hugo'yu geri istemekten yanaydılar. Ama Abby'nin buna hiç niyeti yoktu. CCO'nun balosu sırasında Albert Hall'daki lider koltuğunda sırttan Hugo'nun görüntüsü onu bir daha asla onunla çalışmak istemediğine ikna etmişti.

Lionel ayrıldığından beri liderlik görevini üstlenen Bill Thackery kendini öne sürdü, ancak fazla güvenilir ve fazla yeteneksiz olduğu gerekçesiyle reddedildi.

Karizma. Rodney onu işe almıştı çünkü bir zamanlar Rutshire için kriket oynamış ve RSO'nun CCO'ya karşı her yıl düzenlediği iğne maçında yüzyıllarca gol atmıştı.

Bill'i incittiğinin farkında olan Abby huzursuz bir gece geçirdi. Gündoğumunda bahçede dolaşırken, çimenlerin üzerinde ayak izleri bırakarak, yazın uzun sessizliğinden sonra yaşlı yengeç elması ağacında bir kızılgerdan kuşunun yeniden ötmeye başladığını fark etti. Tatlı, sıvı notaların tadını çıkarırken Abby'nin aklına birden Julian Pellafacini, Rannaldini'nin New York Orkestrası'nın nazik, diplomatik, son derece karizmatik albino lideri geldi. Bileğini kestikten sonra ona yazdığı mektubu saklamıştı. Amerika'da gecenin bir yarısı olmasına aldırmadan hemen onu aradı.

"Seni uyandırdım mı?

'Hayır, Rannaldini yüzünden uykusuzluk çekiyorum. Herkesi kovuyor, kahve molasından döndüğümde aynı müzisyenleri bulamıyorum, dün bana orkestranın önünde üç kez tek başıma çaldırdı.

Abby öfkeyle, 'Ne kadar iğrenç,' dedi ve aceleyle ekledi, 'Bunu sana asla yapmam. Lütfen gel ve orkestramı yönet. Üç hafta içinde Boris Levitsky'nin *Requiem*'inin prömiyerini yapacağız ve yaylılara nasıl çalınacağını göstermene ihtiyacım var ve Kasım ayında Winifred Trapp'ın *Arp Konçertolarını* kaydediyoruz.

"Harika bir besteci," diye iç geçirdi Julian.

Abby sevinçle, 'Onun adını duyan ilk kişi sensin,' dedi. "Rannaldini bana gideceğini söyledi.

"Artık değil.

O zaman ben de geleceğim. Karım İngiltere'yi sever ve New York'u yer. 'Sana bir ev bulacağız. Nasıl kaçacaksın?'

"Bana bırak.

Bir hafta sonra *Parsifal*'in konser versiyonunu yönetmek üzere platforma çıkan Rannaldini, orkestrasını gülmekten ağlarken, liderini de zümrüt yeşili pileli bir elbise, yeşil yüksek topuklu ayakkabılar, beyaz puding leğeni şapkası ve full makyajla ön masada otururken buldu ve onu anında görevden aldı. Bu sırada Julian'ın RSO ile sözleşmesi imzalanmıştı.

Julian Ekim ayının başında geldi ve eşi ve çocuklarıyla birlikte RSO tarafından ödenen Close'daki güzel bir kiralık eve taşındı. Lionel'den iki kat daha fazla maaş alıyordu ama her kuruşuna değiyordu.

O kadar nazik, o kadar saygın, o kadar ağırbaşlı biriydi ki, provalarda herkesin susup dinlemesi için ellerini çırpması yeterliydi. *Rachel'in Requiem'inin* bir başyapıt olduğu konusunda hemfikirdi ve daha deneyimsiz ya da dirençli oyunculara, herkes kendini melodileri söylerken bulana kadar açıklıyordu.

Genç oyuncular onun yeteneğini ozmoz yoluyla özümsemiş gibi görünüyordu ve Yaşlı Henry'nin sonunda hikayelerini takdir edecek ve hangi dörtlünün Beethoven'ın en iyisi olduğunu tartışacak biri vardı.

Julian geldiğinde Abby onun görünüşü karşısında dehşete düşmüştü. Uzun, düz beyaz saçları azalmıştı, gözlerinin altı koyu renk gözlükleri kadar siyahtı ve zayıf, leke gibi vücudunun kaldıramayacağı kadar kilo vermişti ama yavaş yavaş Rannaldini hakkında çok fazla konuşmayı bırakmıştı.

Bayan Priddock kısa süre içinde ona kek pişirmeye, Bayan Parrott atkı örmeye başladı, hatta Flora ona yaban eriği cini yapmak niyetiyle bir sürü yaban eriği topladı, ancak bunlar buzdolabında sadece tüy topladı.

"Çok çekici biri," dedi Candy.

"Ama heteroseksüel olmak için fazla hoş," diye iç geçirdi Clare.

Bu, onun çok sevdiği ve Pazar günleri Close'daki evinde, alt kademedeki oyuncuların bölüm liderleriyle birlikte davet edildiği neşeli spagetti ve kırmızı şarap partileri veren sevimli, esmer karısı Luisa ile tanışmalarından önceydi, böylece orkestra içindeki ilişkiler dramatik bir şekilde gelişti.

"İyi müzik yapmak için" diyor Julian, "güven duymanız ve her iki tarafınızda da güvendiğiniz insanların olması gerekir.

"Julian bir erkek," dedi Abby. 'Standartları olan biri, iyi bir arkadaş, tanımaktan gurur duyacağın bir adam.

Onu bulduğu için büyük bir övgü kazanmıştı. Ayrıca ona güven de vermişti. Kolaylıkla onun popülaritesini kıskanabilirdi, ancak o asla onsuz karar almazdı ve yavaş yavaş daha az agresif ve patavatsız oldu, lütfen ve teşekkür ederim dedi ve insanları tüm orkestranın önünde küçük düşürmek yerine molada sessiz bir konuşma için bir kenara çekti.

Fagot solosunu berbat bir şekilde berbat ettikten sonra Joker Jerry'ye "Sanırım bu geçmişte daha iyi çalınmıştı" diye önerdi.

"Evet, ama benim tarafımdan değil," dedi Jerry, kahkaha çılgınlıkları arasında.

Julian'ın ilk haftalarında moral o kadar yüksekti ki, herkes onun liderliğinin Yeni Dünya'dan tamamen sorumlu olduğuna ikna olmuştu.

Rannaldini Gramophone Ödülleri'ni silip süpürdü. Edith Spink ve CCO'nun Purcell'in *Kral Arthur'u* ile erken dönem müzik ödülü kazanmış olmasına aldırmadılar bile.

Rachel's Requiem'in prömiyer tarihi yaklaştıkça, Boris, Astrid'den hâlâ yoksun bir şekilde, H.P. Hall'un etrafında dolaşmaya başladı, gözyaşları içinde, endişeli, agresif bir şekilde her şeyi değiştirdi.

Abby ile aralarındaki tartışmalar piroteknikti. "Bu parçayı ben yönetiyorum.

"O lanet şeyi ben yazdım.

'Agnus Dei'de keman solosu olarak "Rachel's Lament "in bir varyasyonunu sunduğunuzu hatırlamadınız bile.

Cathie Jones'un 'Liberia Me'de hala umutsuzca gergin olduğunu duyduktan sonra Boris kendinden şüphe duymaya başladı ve ağıtı tamamen geri çekmekle tehdit etti.

"Kulağa tertemiz geliyor. Sonra orkestranın sesini duyarsınız.'

Neyse ki, avansını geri ödetmekle tehdit ettiğinden beri Boris için korkunç bir tehdit figürüne dönüşen George Hungerford tribünlerde fark edilmeden dinliyordu ve gelip Boris'in elini sıktı.

"Tebrikler, beklediğinize değdi.

Boris o kadar etkilenmişti ki gözyaşlarına boğuldu. Abby daha sonra baskı yaparak, 'Rachel'ın Ağıtı'nın ancak Viking çalarsa işe yarayacağına ikna etti. Sanat adına Boris isteksizce kabul etti. Sonuç olarak, Viking neredeyse dişini tekrar kırıyordu.

Yine bir gece yarısı ay ışığında Astrid'i tatmin ettikten sonra H.P. Salonu'na girdiğinde, liderin odasında bir notayı inceleyen Julian'ı fark etti. Viking, Julian'ın yanında parlak siyah bukleler ve kareli bir gömlek ve kot pantolon giymiş güzel, zayıf bir vücut görüyordu. Böylesine nefis bir popoyla karşı karşıya kalan Viking, onu çimdiklemekten kendini alamadı. Bir sonraki an öfkeli Boris dönmüştü ve Viking pasajdan aşağı iniyordu.

"Özür dilerim, özür dilerim Boris," diye yalvardı. 'Bana bir daha vurma. Daha yeni dışıde beş yüz sterlin harcadım. Çok kilo vermişsin, seni Abby sandım. Bak,' diye devam etti, Boris gelmeye devam edince, 'Astrid sana geri dönmek istiyor, benimle kesinlikle mutsuz.

"Öyle mi?" Boris yumruğunu indirdi. "Ah benim Astrid'im.

Kondüktörün odasından çıkarken konuşmalara kulak misafiri olan Abby, "Harika bir haber," diye düşündü. Viking'e, "Boris de Rachel'ın Ağdı'nın Fransız kornosunda daha iyi çalındığına karar verdi, o yüzden senin için tekrar yazdı," dedi.

"Boris," dedi Viking soğukkanlılıkla, "ama yarın İskoçya Kraliyet Ulusal Orkestrası'yla Mozart konçertosu çalmak için Glasgow'a uçuyorum, Birinci Korno'larının omzu çıkmış. George'la görüşüm," diye ekledi Abby'nin yüzü öfkeyle buruşurken.

Eğer Cathie'nin solosunu çalmış olsaydı, Blue onu öldürebilirdi, diye düşündü Viking.

Abby onu yine de öldürebilirdi. 'Ve bu Hugh Grant saç stili sana hiç yakışmıyor,' diye bağırdı onun arkasından.

Prömiyer aslında bir başarıydı. Londra'daki tüm eleştirmenler birkaç nedenden ötürü gelmişti: Levitsky hâlâ bir isimdi; Abby'nin nasıl bir performans sergilediğini merak ediyorlardı; ama hepsinden önemlisi, küçük Rutminster'ı ısıltısıyla süsleyen bu büyük yeni lideri dinlemek istiyorlardı. Son provaya kasıtlı olarak davet edilen ve sonrasında George tarafından zorla ıstakoz termidor ve Moët yedirilen Rutshire Kasabı bile, uzun zamandır klasik hit-parade'e hakim olan o tek notalı işlerden sonra bazı etli melodilere sahip olmanın iyi olduğunu yazdı.

Sanat Konseyi'nden katılan iki temsilci eser karşısında orgazm oldular. Seyircilerin yüzde 75'inin şaşkın bakması kadar onları heyecanlandıran bir şey yoktu. George, Orkestranın Dostlarından bazılarını alkışlamaları ve damgalamaları için salonun etrafına dikkatlice yerleştirerek, kederli bir şekilde yakışıklı ve romantik görünen Boris için ayakta alkışlama yaratmayı başardı, özellikle Cathie Jones'u öne çıkardığında seyirciler alkışlamaya devam etti. Blue'nun iyi şans kartının siyah elbisesinin cebinde saklı olduğunu farkında olan Cathie, mükemmel bir şekilde çaldı.

Bayan Priddock'un Abby için getirdiği pembe-turuncu krizantemleri gören Boris onları Cathie'nin kaba, kırmızı ellerine tutuşturdu. 'Sana tüm kalbimle teşekkür ederim. Sonunda Rachel'ın beni dövdüğünü hissediyorum.

Boris'le birlikte nihayet orkestra şefinin odasına döndüklerinde, Abby batonunu ve *Requiem* partiyonunu bırakarak, "Bundan memnun olmalısın," dedi.

Boris karamsar bir ifadeyle, "Kimsenin tepesi atmadı, kimse yuhalamadı," dedi. "Belki de artık avangart değilim, belki de fazla tahmin edilebilirim.

"Oh, Tanrı aşkına.

Ancak bir sonraki an, öngörülebilirlik ve avangartlık unutuldu, çünkü Astrid, Viking'in ek işlerinden elde ettiği gelirle satın aldığına şüphe olmayan yeni bir leylak rengi takım elbise giyerek, kapıyı çalma zahmetine girmeden şefin odasına daldı ve doğruca Boris'in kollarına atıldı.

OTUZ YEDİ

Prömiyerin ardından George bir grupla Old Bell'de akşam yemeğine çıktı. Konukları arasında Abby, Julian ve onun sevimli, tombul karısı Luisa, ay sonunda *Requiem*'i kaydedecek olan Megagram'ın Sanatçılar ve Repertuar Başkanı Serena Westwood, gecenin sponsoru, önde gelen bir muhasebeci firmasında alacaklar konusunda uzman olan Jack Rodway ve Sanat Konseyi'ni temsilen Gilbert Greenford adında sevecen bir sakallı ve onun 'ortağı' Gwynneth adında bir halk dokumacısı vardı.

Old Bell'e limuzinle giden George, yol boyunca Gwynneth'in benzin tüketen büyük arabalardaki klimanın kötülükleri hakkında ders vermesinden son derece rahatsız oldu.

"Bir bisiklet almalısın," diye George'un gergin bel kemerine boncuk boncuk baktı, "Gilbert ve ben her yere bisikletle gidiyoruz, aslında Gilbert'in Keble'den beri bisikleti var, Clara (Clara Schumann'dan sonra tabii ki).

Sakin ve güzel yüzünü açgözlü bir bedenine yalanladığı bekar bir ebeveyn olan Serena Westwood'un orta yol zevklerini, sadece belirsiz ve uyumsuz olanları seven Sanat Konseyi'nden Gilbert ve Gwynneth'in ve 'beni çok azgın hissettirdiği' için *Boléro*'ya düşkün olan Jack Rodway'inkilerle uzlaştırmamanın zor olacağı açıktı.

George'u daha da sinirlendirecek şekilde, otele vardığında bütün gün kırmızı şarap içmiş olan Boris'in sadece Astrid'le değil, aynı zamanda Marcus ve Flora'yla birlikte geldiğini gördü. George, altmışıncı doğum günü konserinde Peggy Parker'a inanılmaz derecede kaba davranması için Marcus'u getirdiğinden beri Flora'yla konuşmamıştı ama viyolaların arasındaki soğukkanlı suratını ya da çilli burnu her zaman bir kitapta olduğu için daha çok kırmızı altın rengi başının üst kısmını fark etmişti. Onun bir bela olduğunu biliyordu.

Garson bir masa daha ekledikten sonra Boris, Marcus, Astrid ve Pallafacini'ler konseri değerlendirmek ve konuşmak için masaya oturdular.

müzik dükkanı. Flora için bir yer ayırmışlardı.

Ancak Flora'nın daha fazla sorun çıkarmaması ve Gilbert ve Gwynneth'ten uzak tutulması gerektiğine karar veren George, onu masadan pencereye en yakın koltuğa oturttu, yanında da Jack Rodway vardı: "Bu akşam için para ödedi, o yüzden ona iyi davran.

Ona göz kulak olmak ve aynı zamanda Jack Rodway ile iş konuşmak için kendisini onun karşısına koymayı planlayan George, Serena Westwood için bir koltuk uzattı, yanına oturmasını ve böylece RSO için kayıtları tartışabilmelerini amaçladı. Ama ne yazık ki, bir saniye sonra, korkunç Gwynneth ıslak bir çömlekçi kili gibi koltuğa inmişti.

"Birbirimizi tanımamız gerektiğini düşünüyorum Bay Hungerford, siz de benim solumda oturun Bay Brian-Knowles," diye ekledi Miles'a küstahça, yuvarlak, kendini beğenmiş, solgun yüzünün iki yanında gong gibi asılı duran kocaman gümüş küpelerinden biriyle neredeyse gözünü morartacaktı.

Gwynneth'in dişleri, boncuk gibi küçük kara gözleri, biberli ve tuzlu bir topuzu vardı ve aynı zamanda orkestraları, bale ve opera şirketlerini yöneten ve ödeneklerini kesme gücüne sahip olduğunu bilen erkekler tarafından sürekli olarak yaltaklandığı için büyük bir domuz yağı dağıydı.

Flora'nın dehşet içinde Gwynneth'e baktığını gören George, bakmaması için onu tersledi. Böylece Flora pencereden karanlık nehre düşen sarı söğüt mızraklarına ve Rutminster gökyüzünün kızıl parıltısına karşı silüetlenen köprüdeki ışıklara baktı.

Her tarafta, diğer masalarda, eski sakinler kaşar dilimleri ve yarım şişe kırmızı şarapla idare ediyor, Abby'yi tanıdıkları için birbirlerini dürtüklüyorlardı. Bazıları George'u yerel gazetelerden de tanıyordu, çünkü Cowslip Tepesi'ndeki elli dönümlük arazinin planlama izni konusunda belediye ile tartışıyorlardı.

George'un garsonlar üzerinde müthiş bir etkisi olduğu kesindi; hepsi masaya toplanmış, kırmızı kadife, püsküllü menüler dağıtıyor, Plats du Jour hakkında gevezelik ediyor ve boşalan bardakları, özellikle de Boris'inkileri dolduruyorlardı.

Flora'nın profilini hayranlıkla inceleyen Jack Rodway, "Kaleleriniz için para mı?" diye sordu.

"Düşünüyordum da," diye yanıtladı Flora tatlı bir gülümsemeyle, "karşımdaki ne çirkin bir inek.

"Ortağı Gilbert daha da kötü," diye mırıldandı Jack. "Yolda onun yanına oturdum. Direk kedisi gibi kokuyor.

Flora kıkırdadı. "Belli ki avangardın Sağ Muhafızlardan daha önemli olduğunu düşünüyor.

Jack bir an boş boş baktı, sonra kahkahalarla kükredi. "Bu doğru, Flora.

Jack Rodway'in pahalı ve kırmızı bir suratta dağılmış mavi gözleri vardı, keskin lacivert bir takım elbise giyyordu ve öyle bir sokak kedisiydi ki Flora sarı saçlarının arasından tüylü sivri kulaklarının çıktığını görmeyi bekliyordu.

"Sanırım," diye gözlemledi, "bugünlerde para kazanan tek insanlar alıcılar ve boşanma avukatları.

'Çok doğru Flora, her yıl yirmi bin firma batıyor, bu çok büyük bir endüstri.

"Cenaze levazımatçısı ya da canlı hayvan kliniğinde hemşire olmak gibi son derece iç karartıcı bir şey olmalı," diye ürperdi Flora. "Tüm o zavallı çalışanlar işlerini kaybediyor.

'İlgili personel için mümkün olduğunca iğnesiz hale getirmeye çalışıyoruz. Jack kepekli bir ekmeği reddetti. Kırk yaşın üzerinde düz bir karın için fedakârlık yapmak gerekiyordu.

Flora'nın annesinin yakın dostu olan şef garson, "Moules güzeldir, Flora, içeri gel," diye önerdi.

"Çok güzel, onları alacağım," diye karşılık verdi Flora ona. "Karar verme konusunda çok umutsuzum.

Jack Rodway, "Ben somon füme alacağım, ardından biftek ve patates kızartması," dedi.

Birden Flora'nın aklı başına geldi.

"George için çok değerli bir bağlantı olmalısınız. Muhtemelen şirketler kayyuma devredildiğinde, genellikle birkaç kornişi yıkarsanız artık listelenmiş olarak nitelendirilemeyen, ancak ofis blokları veya süpermarketler olarak geliştirilmeye hazır olan devasa eski binalara sahip olurlar.

"Ne kadar zeki bir genç kızsın, Flora," dedi Jack Rodway, kadehini doldururken. "Viyolalarda harcanmış.

George, yüzündeki ifadeden açıkça her kelimeyi duymuştu, ama Gwynneth tarafından tekelleştiriliyordu.

"İngiliz orkestralarındaki cinsel ayrımcılığın kökünü kazıyana ve repertuarın yüzde 50'si kadın bestecilere ait olana kadar kılıcımın elimde uyumasına izin vermeyeceğim," diyordu duygulanarak.

George bir bardak şarabı boğazında düğümlendi. Gwynneth açgözlülükle menüye döndü. Megagram ve RSO hesabı paylaşırken, o ve Goaty

Büyükanne gözlükleri ve yeşil dişleri olan, dağınık kızıl sakallı Gilbert, menüdeki en pahalı şeyleri seçti.

Flora, George'dan bir bakış daha alarak, "İğrenç domuzlar," diye mırıldandı. Ama hiçbir şey onun mutluluğunu gölgeleyemezdi. Black-Watch ekoseli tulumunun cebinde güvercin deliğine bırakılmış bir kartpostal vardı:

Sevgili Flora,

Astrid taşıyor, Tanrı'ya şükür. Yastık muhabbeti çok sınırlıydı. Glasgow'dan döner dönmez benimle bir içki içer misin?

Sevgiler

, Viking.

Viking de bir sokak kedisiydi, diye düşündü Flora, ama onu Rannaldini'nin üstesinden getirebilecek tek kişinin o olduğunu hissediyordu. Şimdilik Jack üzerinde çalışabilirdi.

"Fatima Singh'i tanıyor musunuz, Bay Hungerford? Masanın karşısındaki Gwynneth saldırıya karşılık veriyordu.

"Öyle mi?" diye sordu Flora.

"Ne?" dedi Gwynneth sabırsızlıkla.

"Şarkı söylemek mi?" diye kıkırdadı Flora.

'Hayır, hayır, beste yapıyor. *Haremde Ezilen Lezbiyenler İçin Ağıt* adlı eserini biliyor olmalısınız.

"Onlar için en iyi yer," dedi Jack. "Bütün kızlar bir arada.

"Sitarı çok güzel kullanıyor," diye devam etti Gwynneth, onları tamamen görmezden gelerek. "Gilbert ve ben repertuarınızda hiç Asya müziği olmadığını fark ettik, Bay Hungerford.

Masanın aşağısında Boris, Astrid'in gözlerinin içine bakıyor ve boğuk sesiyle Puşkin mırıldanıyordu. Abby, *konser sonrasında* Gilbert'in kirli kulağına Winifred Trapp ve Fanny Mendelssohn'un harikaları hakkında eğiliyordu.

"Müthiş bir arp sanatçımız var, Bayan Parrott, Trapp soloları için deli oluyor.

Pellafacini'ler Serena Westwood'la çocukları hakkında konuşuyorlardı.

"Ben başarılı biri değilim," diyordu Luisa özür dileyerek. "Julian'a ve çocuklara bakıyorum.

George'u bir saniyeliğine terk eden Gwynneth, şimdi Miles ile madrigalleri tartışıyordu.

'Müzisyenler konserlere giderken otobüste bu şarkıları söylüyorlar' diyordu.

Gwynneth ellerini bileziklerin çarpışmasıyla bir araya getirerek 'Ne kadar neşeli,' dedi. 'Orkestrayla ilgili üç günlük değerlendirmem için aşağı indiğimde, umarım katılmama izin verilebilir. Motetler de söyleyebiliriz - bunlar yerli madrigalin dini eşdeğeridir. Ve titrekle bir soprano sesiyle, "la, la, la" diye telaşa kapıldı.

Flora, Viking'le birlikte tabut şeklindeki tuvalete kapatılırsa Hilary ve Militan Moll'a da yer kalmayacağına karar verdi.

Marcus *sersemlemiş* bir halde oturuyordu, parmakları beyaz masa örtüsünün üzerinde boş boş oynuyordu, *Requiem*'den sonra hala kendine gelememişti, otele giden gürültülü yolculukta herkes onayını ifade etmek için çıldırırken tek kelime *edemiyordu*.

Birden Boris'e döndü ve ağzından kaçırdı: "Bu şimdiye kadar duyduğum en güzel müzik parçalarından biriydi, Amerika'yı keşfetmek ya da Chartres Katedrali'nde ilk kez dolaşmak gibiydi.

Herkes birdenbire orada bulunma nedenlerinin *Requiem* olduğunu hatırlayınca bir duraklama oldu.

Günde bir kez seks yapmanın can sıkıntısını giderdiğine inanan ve George'dan büyük umutlar besleyen Serena Westwood dönüp ilk kez Marcus'a baktı. Ne kadar güzel, ne kadar tatlı, hassas ama güçlü bir yüzdü ve Hugh Grant saç modelinin gerçekten yakıştığı tek erkekti.

"*Requiem*'in gerçekleşmesinin nedeni Marcus," dedi Boris heyecanla. "Kopyalıyor, yazıya döküyor, dinliyor, teşvik ediyor, süper bir piyanist, onunla sözleşme yapmalısın," diye ekledi Serena'ya. "Hadi hepimiz Marcus'a içelim. Bardağını boşalttıktan sonra şöminenin içinde parçaladı.

Diğer lokantadakiler çılgınca heyecanlanmış görünüyordu. Garsonlar telaş içinde koşarak geldiler, ta ki George onlara el sallayıp unutmalarını ve Boris'e başka bir bardak getirmelerini söyleyene kadar.

"Son zamanlarda ne yaptın? Serena çaresizce kızaran Marcus'a sordu.

"Çoğunlukla öğretmenlik. Geçen hafta Bradford'da bir resitalim vardı. "İyi miydi?

'Mükemmel değildi, Bartók'un *Allegro Barbaro*'sunun ortasında bir tel koptu. Sanki bir bomba patlamış gibi ses çıkardı, tüm seyirciler dağıldı, pek çoğu geri gelmeye zahmet etmedi. Marcus küçümseyerek gülümsedi.

"Bana bir kaset göndermelisin," dedi Serena heyecanla. 'Belki de bir piyano yarışmasına katılmalısın. Bu iyi bir deneyimdir ve tanınmanın en iyi yoludur.

"Bu berbat bir fikir," diye tersledi Abby, Gilbert'ı yarı yolda bırakarak. 'Marcus'un gladyatör yarışmalarına ihtiyacı yok. Kendi hızında gelişmeli.

Marcus ağzını açtı ve tekrar kapattı

"En azından bir menajer bul," diye ısrar etti Serena. "Önerebilirim-

"Eğer bir menajere ihtiyacı varsa," diye tersledi Abby, "Howie Denston'a gidebilir.

"Ah Abby," diye iç geçirdi Flora, "yemlikte bir sürtük gibi davranmamayı ne zaman öğreneceksin?

"Teşekkür ederim. Gwynneth'in küçük ağzı, önüne büyük bir havyar fıçısı yerleştirilirken atık bir boru gibi sulanıyordu. "Bradford'dan bahsettin mi?" diye Marcus'a seslendi.

Marcus başını salladı, hâlâ ilgi odağı olmaktan utanıyordu.

Gwynneth, "Erken Dönem Müzik Dükkânı'nı ziyaret edecek vaktin oldu mu?" diye sordu. 'Ne yazık, Gilbert oradan portatif bir org seti getirdi ve doğum günüm için yaptı. Bundan sonra bir crumhorn ya da hatta timbrel ile uğraşmayı düşünüyor.

Flora, siyah, parlak midye dağını düşünerek ve ne kadar aç hissettiğini merak ederek, 'Ne vahşi bir coşku,' diye mırıldandı.

"Baloda CCO'yu dinledin mi?" diye sordu Gilbert, ıstakozu büyük bir hızla mideye indirirken. "Hiç şüphe yok ki Güney İngiltere'nin en iyi orkestrası ve öyle de çaldılar.

"Bu saçmalık," diye seslendi Flora masanın altından. 'Biz de en az CCO kadar iyi çalabiliriz. Ow, ow, ow. George'a sitem dolu bir bakış attı. 'Neden beni böyle tekmeliyorsun? Özellikle de Julian elimizdeyken.

"Bu doğru," Boris gözlerini Astrid'den ayırdı. 'Destegin için teşekkürler Julian ve İngiltere'ye hoş geldin. Julian'a içelim. Şöminede bir bardak daha kırıldı.

Flora kıkırdayarak, somon fumesini bir çırpıda mideye indiren ve şimdi de midyelerine yardım etmekte olan Jack'e döndü.

'Boris son iki aydır ara sıra bizimle yaşıyor. Tıpkı iki yaşındaki bir çocuk gibi, her şeyi kırıp döküyor ve kelimeleri birbirine karıştırıyor.

Boris masanın üzerinden onlara sırttı.

'Flora her zaman beni korkutuyor, ama o bana yardım eden iyi bir arkadaş. Flora'ya!' Üçüncü bardağı da devirdi.

Julian, "Onları iki düzine olarak kiralamak daha ucuza gelir," diye önerdi.

Ama Gwynneth duygusal, sanatçılar sanatçı olacak bir gülümseme takınmıştı. "Peki bir sonraki eseriniz nedir, Bay Levitsky?

Flora, 'Viking için bir ay ışığı sonatı yazacak,' diye duyurdu. Gwynneth, başka bir bilezik çarpmasıyla azarlayan bir el kaldırdı. 'Ben sordum Bay Levitsky.'

"*Kral Lear*'in operasını yazacağım.

'Bu çok iyi olabilir,' diye düşündü Gwynneth. 'İyi kadın rolleri ve baba baskısı hakkında önemli bir açıklama yapabilirsiniz.

"Gerçekçi ol," diye mırıldandı Flora.

Gilbert ciddiyetle, "Rusça bir çeviri mi kullanacaksın yoksa iambik pentametre ile mi uğraşacaksın?" diye sordu.

"Dactyl ve Sponsor," diye sırttı Flora, kadehini Jack Rodway'e doğru kaldırdı, o da hemen kolunu onun omuzlarına doladı.

"Söylemeliyim ki George, gelecekte konserlere ancak konser sonrasında Flora'nın yanımda oturmasını sağlayabilirsem sponsor olacağım.

"George sana karşı nazik olmamı emretti," dedi Flora. "Ve bu hiç de zor olmadı," diye ekledi Jack'i yanağından öperek.

George açıkça zıplıyordu, ama Gwynneth'in önünde iyi davranma ihtiyacı ile tuzağa düşmüştü, güçsüzdü.

"Gilbert'in küçük orgunda çalarken ne kadar eğlendiğimi tahmin bile edemezsiniz," diyordu şimdi ona. 'Elbette bugünün müzisyenleri bir emlak arabasına sığacak ya da Gilbert'in durumunda olduğu gibi bir evrak çantasına katlanacak bir orga ihtiyaç duyuyor. Bay Hungerford, küçük orgların yakın zamana kadar ne olağan ne de yaygın olduğunu biliyor muydunuz?

"Her zaman Orta Çağ'da daha çok eğlendiklerini söylemişimdir," diye araya girdi Flora. "Ah, ah, neden beni tekmeleyip duruyorsun?

George dişlerini sıkarak, "Kapa çeneni," diye fısıldadı.

Moules'inin altındaki suyu bitiren Flora, kaşıkla ağzını ıskaladı ve ne kadar sarhoş olduğunu fark etti. Kirpiklerinin arasından George'a baktı. Neden hepsi onun bu kadar çekici olduğunu düşünüyordu? Neredeyse bir

Çok sayıda sponsorun verdiği yemeklerden kalma tiz çenesi ve büyük boynuz çerçeveli gözlükleri yorgun, kavgacı gözlerini vurguluyordu. Ayrıca başka bir yerde duygusal olarak yer alanların huzursuzluğuna sahipti. Böylesine maço bir adam için karısının onu terk etmesi korkunç bir darbe olmuş olmalı.

Gwynneth açıkça aynı çizgide düşünüyordu. "Bir ortağınız var mı, Bay Hungerford?

"Ben ayrıldım," dedi George sert bir şekilde. "İkiniz de ilişki danışmanlığını denediniz mi?

"Ben bu tür şeylerle uğraşmam. George ona iyi davranmaktan bıkmıştı.

Gwynneth, 'Bu kadar savunmacı olma,' diye alay etti. 'Gilbert ve ben bile her altı ayda bir danışmanlık yapıyoruz, bir tür manevi MOT.

Bir garson yan masada *tournedos au foie gras'ı alevlendirirken* ağzı yine sulandı.

'Normalde et yiyen biri değilim, ama "Roma'dayken",' Gwynneth sanki muazzam bir taviz veriyormuş gibi gülümsedi.

"Annem bir evlilik danışmanına gitmişti," dedi Flora. "İşe yaramaz olduklarını ve kendisinden daha fazla sorun yaşadıklarını söyledi.

Gwynneth Flora'yı görmezden geldi, ama George ile ısrar etti. "Duygularınla temasa geçmek istiyorsun.

Flora, George'un kurtarılması gerektiğine karar verdi. Sarhoş *olmalı*.

"Sormak istediğim şey," dedi Gwynneth'e, "Londra Met'in - evet, *The Times*'ta okudum - neden her yaz üç ay boyunca ertelenmesine izin verildiği, böylece salonlarının caz, pop konserleri, gospel, cajun müziği ve diğer göreceli çöpler için kullanılabileceği ve onlara yılda on üç milyon ödediğiniz, bu da RSO'nun önümüzdeki kırk yıl için verdiği ödenekten daha fazla. Bu arada biz yazın bir ay hariç tüm yıl boyunca çalışıyoruz. Otobüslerle elli bin mil yol kat ederek dokuz eyalete müzik sağlıyoruz ve sizin bize verdiğiniz çürümüş sübvansiyondan daha fazlasını KDV olarak Devlete geri ödüyoruz. Yani aslında net kazancımız var.

"Bu çok çirkin, Flora," dedi George, ona tamamen katılıyordu ama herkesin içinde onu desteklediği görülemezdi.

Gwynneth ilkel bir tavırla, 'Diğer kurumlara verdiğimiz sübvansiyonların nedenlerini açıklayamam,' dedi.

"Neden olmasın?" diye sordu Flora. 'Devletten para alıyorsunuz, dolayısıyla halkın (yani benim) bunu bilmeye hakkı var. Herkesin yükselmeye ihtiyacı var

Burada.'

Jack, George'un ters bakışını görmezden gelip Flora'nın bardağını doldururken, "Duyduk duymadık demeyin," diye onayladı. 'Çok fazla lanet olası şekerleme.

Gwynneth'in küçük kahverengi gözleri aniden koyun dışkısı kadar ölü ve donuktu, öfkeli yüzü seğiriyordu.

Miles aceleyle, "Bu bluzayı bayıldım, Gwynnie," dedi. "Çivit mavisi içinde harika görünüyorsun.

"Gezegen dostu bir seriden geliyor," dedi Gwynneth, Flora'ya hiç de düşmanca bakmayarak. 'Düğmeler bile doğada çözünebilir. Partneriniz için size kartlarını vereceğim.

Marcus, Serena'nın ayak bileğinin Scriabin gibi bacağına sürtündüğünü ve onu Dover tabanını yiyemez hale getirdiğini hissedebiliyordu. Günün erken saatlerinde sekiz piyano dersi vermişti, eve döndüğünde birkaç saat pratik yapması gerekiyordu ama yüklü bir plak sözleşmesi için her şeyi yapardı ve Serena, *Yüksek Sosyete*'deki Grace Kelly'ye benziyordu.

Masanın karşısında Abby ve Julian yemeklerine neredeyse hiç dokunmamışlardı. Julian, "Harika bir konserdi," diyordu.

Abby, "Gelecek hafta Winifred Trapp'ı yönetmek için gerçekten sabırsızlanıyorum" dedi.

"Bir kesik olmalı," dedi Jack ayağına kalkarken.

Flora arkasından, 'Artık kimse bağışımızı kesmediği sürece,' diye bağırdı.

Gwynneth'in hala Miles ile burun buruna olduğunu görünce rahatlayan George, Flora'ya baktı.

"Julian'dan memnun musun?

"Evet," diye iç geçirdi Flora, "bize çok güven verdi ve Lionel'den sonra çok cana yakın biri oldu. Hiçbir sorun onun için çok küçük değil, Gilbert'in orgu bile.

George başını salladı. "Sen bir sürtüksün.

"Ben kurnaz küçük bir cadalozum.

Garson, George'un tabağının yanına folyoya sarılmış iki paket koydu: "Köpek torbalarınız, Bay Hungerford.

"Köpekleriniz mi var?" dedi Flora şaşkınlıkla. "Üç Rottweiler.

"Seni de sayarsak dört," dedi Flora. "Rottweilerleri severim," diye ekledi, eskiden Rannaldini'lerle nasıl boğuştuğunu özlemle hatırlayarak.

"Fazla bir şey yememişsiniz." George onlara doğru gürleyen puding arabasına baktı. "Bir buz alsanız iyi olur, çocuklar buz sever.

Flora başını salladı, kızıl saçları bir kadife çiçeği gibi açılmıştı. "Hayır, hayır, dolgularıma temas eden hiçbir şeyi sevmiyorum.

Sonra George gülümsedi, ağır yüzünü kireçtaşından bir kayalığa vuran ani bir güneş ışığı gibi kaldırdı.

"Herkes çok eğleniyor," dedi Flora. 'Teşekkür ederim - harika bir akşam oldu.

Ama etnik kırmızı eteği patlamak üzere olan ve kalın biber ve tuzlu saçları topuzundan kaçmak üzere olan Gwynneth'i, dördüncü kadeh Pouilly-Fumé ile son ağız dolusu *tournedos au foie gras*'ı yıkarken hesaba *katmamıştı*.

"Sen kullanıyorsun, Gilbert.

Gilbert öfkeli görünüyordu ama ağzı reddedemeyeceği kadar maymunbalığıyla doluydu.

Gwynneth daha sonra parlak kirli beyaz yüzünü George'a çevirdi.

'Bir ismi ilk kez duyduktan sonra tekrar tekrar duymak ne kadar tuhaf değil mi? Miles az önce Winifred Trapp'tan bahsetti. Rannaldini'nin American Bravo ile Winifred Trapp'ın tüm *Arp Konçertolarını* kaydettiğini biliyor muydunuz?

Şaşkınlık ve dehşet dolu bir duraklama oldu.

'Güzel parıldayan müzik,' diye devam etti Gwynneth, neden olduğu şaşkınlıktan memnun oldu. 'Bu sabah masama bir ön kopya geldi. Rannaldini ya da daha doğrusu Sir Roberto bana Prag'da çok ucuza kaydettiğini söylese de, kalitesi mükemmel. Son karısı onu terk ettikten sonra ateşini kaybettiğini düşünmüştüm ama yeni eşi onu yeniden canlandırmış.

Flora'nın kızarmış, mutlu yüzünün renginin solmasını izleyen Miles, bu bilgiyi aktarmakla bir ilgisi olup olmadığını merak etti.

'Tabii ki Rannaldini her zaman yenilikçi olmuştur,' diye devam etti Gwynneth kendini beğenmiş bir şekilde. 'Ve dahası, o ve Dame Hermione, Fanny Mendelssohn'un tüm şarkılarını Winifrid Trapp'ın orkestrasyonu ile kaydettiler. Oldukça muhteşem, sence de öyle değil mi Gilbert?

"Gerçekten de," dedi Gilbert, dağınık kızıl sakalından hollandaise sosunu çıkarmaya çalışıyordu. 'Bence Fanny ve Felix yaşasaydı, Fanny daha önemli bir besteci olurdu, ancak Mendelssohn Derneği'ne katılıyorum ki Felix yaşasaydı Richard Wagner'den daha büyük olurdu.

George'un yüzü yine kiretaşıydı.

"Rannaldini bunu ne zaman kaydetmiş?" diye sordu kasvetle.

"Eylül ayında," dedi Gwynneth, Şimdi puding arabasına bakıyordu. 'Bu gateau lezzetli görünüyor. Bugünlerde bu tür Şeyleri çok çabuk çıkartıyorlar, ancak Rannaldini Winifred'e, aslında Vinifred olarak telaffuz ediliyor, gerçek bir itici güç vermek isteyecektir, bu yüzden Ocak veya Şubat'tan önce yayınlayacaklarından Őpheliyim. "Büyük kadın bestecilerin olmadığını söyleyenlere tokat gibi bir cevap.

"Bu konuda hiçbir Şey bilmiyordum," dedi Julian dehşete kapılarak.

"Ben de öyle," dedi Serena Westwood acımasızca. American Bravo Megagram'ın en büyük rakipleriydi.

Abby ılgınca Rannaldini'nin onu nasıl önceden bilgilendirmiş olabileceğini anlamaya çalışıyordu. Pek çok değişiklik yüzünden zaten gecikmiş olan broŐürler ancak Eylül ayında gönderilmişti. Ona başka kim söylemiş olabilirdi - Hugo mu? Lionel mı? Belki de Marcus hiç düşünmeden Helen'e bir Şeyler söylemiş olabilirdi. Rannaldini'nin RSO'nun Julian'ı kapmasına fkelendiğini duymuştu ama bu ona yeterli zaman tanımazdı. Her iki durumda da yüzünde Egmont'la kalakalmıştı.

OTUZ SEKİZ

Gwynneth'in ifşaatlarının bir sonucu olarak, Megagram Abby'nin fişini çekti. Serena Westwood, akşam yemeği boyunca sert davranışlarından etkilenmemişti ve o ve Megagram, güçlü Rannaldini ve Harefield ile rekabet halinde, özel olduğuna inandırıldıkları belirsiz repertuarı kaydetme arzusuna sahip değildi.

George ve Miles, arkasında hiçbir kayıt olmayan bir Fanny Mendelssohn ve Winifred Trapp serisine sahip olmaktan aynı derecede rahatsızdı. Viking'in yeni lakabı 'Yoksul Trapp' kehanet gibi bir şeydi. İlk konserde, platformda izleyicilerden daha fazla insan vardı.

Eylül ve Ekim aylarında durmaksızın çalışan Abby'nin Kasım ayında ara vermesi gerekiyordu ve annesini görmek için Amerika'ya uçtu. Tatilin çoğunu yatak odasına kapanarak, kalan Trapp-Mendelssohn repertuarını ve *Rachel'in Requiem*'ini (Aralık ayında kaydediliyordu) öğrenmeye çalışarak geçirdi - annesinin Abby'nin asla raftan inmeyeceği ve ona torun vermeyeceği yönündeki sürekli sızlanmalarını önlemek için her şeyi yaptı.

"Hayatında bir erkek olmalı, Abigail.

Abby'nin düşünceleri bir an için Viking'e kaydı, sonra üzülerək kimsenin olmadığını kabul etti.

Kasım ayı o kadar ılıman geçmişti ki, havaalanından dönerken, söğüt ve karaçalıdan sarkan kehribar rengi yapraklara karışan soluk yeşil ela kediciklerini fark etti. Çok güzel bir gündü. Öğle yemeği saatinde H.P. Hall'a ulaştığında Viking'i bir at kestanesi ağacının altında uyurken buldu. Muhtemelen bütün gece ay ışığında uyumamıştı. Viktorya döneminden kalma bir sonbahar tasviri gibi, altın sarısı saçları ağarmış çimlerin üzerine yayılmıştı ve çökmüş ama yine de zarif vücudu neredeyse tamamen uçurtma şeklindeki turuncu yapraklarla kaplıydı.

Onun için mutlu günler, diye düşündü Abby hüznle. Yüzünde alışılmadık derecede melek gibi bir gülümseme görünce onu uyandırmak üzereydi. Sonra bir parça fark etti

Mezar taşı şeklinde kesilmiş bir karton, ayaklarına dayanmıştı. Üzerinde biri yazıyordu:

*Burada Viking yatıyor,
Hepimizin hoşuna gidecek
şekilde, kendini öldüresiye
siken.*

Abby acı dolu bir çığlık atarak döndü ve içeri koştu.

George'un son iki Trapp-Mendelssohn konserini iptal edip yerine lolipop koyduğunu ve Megagram'ın *Rachel'in Requiem'i* için para vermekten çekindiğini öğrenince morali daha da bozuldu. Bu, avansın tamamını zaten harcamış olan Boris için felaket olacaktı.

Acil bir yönetim kurulu toplantısında Peggy Parker *Requiem'i* finanse edebileceğini, ancak bunun için Sonny'nin yeni tamamladığı *Interruption Serenade*'ın CD'de dolgu malzemesi olarak kullanılabileceğini ve CD'nin kapağında kel papağan suratlı Sonny'nin tüylü Boris'in yanında küçük bir resminin yer alabileceğini söyledi. Plana göre *Requiem* stüdyoda kaydedilecek, ancak *Interruption Serenade* Noel'den hemen önceki prömiyerinde canlı olarak kaydedilecek ve böylece Sonny mümkün olduğunca çok kesintiye yer verebilecekti. Peggy Parker, Abby'nin her iki eseri de yönetmesinden hiç memnun değildi ve Megagram'da plağın pazarlama ve dağıtımını yapacak olan Serena Westwood ile yaptığı birkaç telefon görüşmesinden sonra, bir müttefik bulduğunu düşündü ve zamanını bekliyordu.

Abby otoritesinin azaldığını hissetti. Daha kötüsü de olacaktı. RSO Aralık ayında Cotchester Festivali'nde *Messiah*'ı çalacaktı. Son anda, Macho Motors'un huysuz sahibi Jason, gösteriye sponsor olma anlaşmasından vazgeçti. Bunun nedeni Abby'yi yatağa atmayı başaramaması ve BBC'nin gösterişli arabalarından birinin konser sırasında nefe park edilmesine izin vermemesiydi.

"Neden olmasın," diye homurdandı Flora. 'Zafer arabaları Milton'ın dini şiirlerinde hep karşımıza çıkıyor.

'Bu bir Ferrari, Triumph değil,' dedi Marcus.

Abby'nin şaka yapacak hali yoktu. Konser Noel arifesinde yayınlanacağı için, RSO'nun finansman yetersizliği nedeniyle çekilmek zorunda kalması korkunç bir utanç olurdu.

Festivale davet edilmelerinin tek nedeni, Abby'nin ilk konserinden etkilenen Dame Edith'in organizatörlerin başının etini yemesiydi. Eğer

Dikkatli olmazlarsa, aynı izleyici kitlesi, sponsorlar ve Sanat Konseyi'nin sübvansiyonları için RSO ile ölümcül bir mücadeleye girişen azılı rakipleri CCO devreye girecekti.

Bardağı taşıran son damla olarak, 'I Know that my Redeemer Liveth' single'ı bir milyondan fazla satan daha da ünlü Dame Hermione Harefield, solistlerden biri olarak rezerve edilmişti ve Abby'nin bu kadar üzüldüğünü görünce (single'ın diğer yüzünde yer alan) 'Büyük Sevinç' duyacaktı.

Abby yenilmemeye kararlıydı. İlk plaklarının yeniden basımından büyük bir telif çeki aldığı için, *Messiah*'ya sponsor olmaları şartıyla Rutminster High Street'teki Honesty Insurance'a yüklü bir sigorta poliçesi yaptırdı.

Dürüstlük Sigortası sıkı bir pazarlık yaptı. Sloganları olan 'Dürüstlük En İyi Politikadır'ın katedralin her tarafındaki posterlerde ve jenerikte yer almasını istediler. BBC bunu reddetti. Çıkmaz ancak, Venturer Yönetim Kurulu'nda yer alan kendini beğenmiş yaşlı bir fosil olan Cotchester Piskoposu'nun program arasında yaptığı konuşmada şirketten ve slogandan bahsetmeyi kabul etmesiyle aşılabildi.

Abby, iyi haberi vermek için ofisine girdiğinde George'un onun Beyaz Şövalye jestinden daha fazla etkilenmemesine çok kızmıştı.

"Dürüstlük Sigortası bir avuç dolandırıcıdır," dedi, ona sadece dikkatinin yarısını veriyordu çünkü mektuplarını dokuma yapan, mırıldanan John Drummond'un etrafında imzalamaya çalışıyordu.

"Bana bunu verdiler," diye George'un burnunun dibinde bir çek salladı Abby.

Bir an önce bankaya yatırsak iyi olur. Jack Rodway batmak üzere olduklarını söylüyor. Umarım o poliçeyi kaybetmezsiniz. Konsere kendiniz sponsor olsaydınız daha iyi yapardınız.

Çoğu başarılı emlak geliştiricisi gibi George da sadece başkalarının parasını kullanmaya inanıyordu. RSO'yu devraldığında onlara bir kuruş bile vermeyeceğine yemin etmişti. Bununla birlikte, Dame Hermione'ye uzun süredir aşıktı. O da kendisi gibi otuz dokuz yaşındaydı. O ve kendisi gibi hayranı olan Ruth, Hermione'nin pek çok konserini izlemiş ve *Verdi Requiem*'inin ünlü plağını eskitmişlerdi. Hermione de Ruth gibi George'un 'gerçek bir hanımefendi' olarak gördüğü biriydi. Bu nedenle *Messiah*'yı finanse etmeye ve Hermione'nin büyük ücretini, birinci sınıf uçak biletini ve Cotchester Hilton'daki faturasını ödemeye hazırdı. Tanrı'ya şükür, Abby onu bu dertten kurtarmıştı.

Salonun çatısından akan yağmur konusunda başının etini yemekten kaçınmak için Rutminster Bölge Konseyi'yle öğle yemeğinde yapacağı toplantıya doğru yola çıkmıştı.

Bayan Priddock, "Belki Bay Hungerford'un inşaatçılarından biri ucuz bir ihale açabilir," diye önerdi.

Abby şakasızca güldü: "Bay Hungerford'un ne ucuz ne de yumuşak bir yanı var.

Uzun ve belli ki başarılı bir öğle yemeğinden sonra, George brendi dumanları tüterek, kocaman bir puro çiğneyerek ve öğleden sonraki provada kendini sıkıntıya sokarak geri döndü.

Orkestraya '*Messiah*'yı hareketli tutmalısınız' dedi. "Özellikle ikinci bölümde, "Hallelujah Korosu" seyirciyi uyandırmadan önce çok fazla iyi melodi yok ve büyük bir katedralde duyulmak için bunu gerçekten seslendirmeniz gerekiyor.

Abby kendini kaybetti. "Huddersfield'dan geliyor olmanız, bu işin sahibi olduğunuz anlamına gelmez.

"Sen de öyle," diye bağırdı Carmine, Abby'yi alt etmek ve George'a kendini sevdirmek istiyordu. 'Zavallı adamı çarmıha geren sizken, *Mesih*'i ne yapmaya çalıştığınızı anlamıyorum.

Julian, "Bu usule aykırı, Carmine," diye tersledi.

"Handel'in soyundan gelenler," diye bağırdı Abby, "altı milyon insanımızı gaz odalarına gönderenler.

"Lütfen, millet," diye Julian dehşet dolu sessizliği bozdu. 'George haklı - Abby, Luisa ve ben geçen hafta katedrali ziyaret ettik, çok büyük. Hepinizin *Messiah*'yı tersten bildiğinizi biliyorum, ama seyirciler de tersten biliyor, bu yüzden hata yapma lüksümüz yok.

"Newcastle'a kömür götürmek gibi nadir bir şey değil," dedi ısınmak için kontrbasına sarılan Barry. 'Barok piyasasını CCO'nun ele geçirdiğini sanıyordum. Ödülleri hep onlar kazanıyor.

'İşte bu yüzden itibarımız tehlikede,' dedi George.

Messiah çok küçük bir orkestra gerektiriyor; sadece yaylılar, fagotlar, obualar, iki trompet, trompetler ve bir klavsen. Bu nedenle, ertesi gün öğleden sonra alçalan hardal sarısı gökyüzünün altında acı soğukta otobüse binenler bitkin ve kırgın bir gruptu. Hepsinin yükselişi reddedilmişti ve fazladan para almadan Cotchester'a gitmek zorunda kalmalarına içlerimlemişlerdi.

Eldred ve Peter Plumpton olmayınca köprü dörtlüsü eksik kaldı. Hilary ve Lionel o l m a y ı n c a Ninion ve Militan Moll şarkı söyleyemedi.

kendi başlarına madrigaller. Bayan Parrott olmadan Dimitri, çellosuyla arka koltuğu hüzünlü bir şekilde paylaştı.

Televizyona çıkmaktan tedirgin olan tüm güzel kızlar, artık Candy'yle birlikte olan Randy dışında ortalığı neşelendirecek bir Kelt Mafyası olmadığı için yüzleri asıktı. Neşeli olan tek şey Flora'nın son anda koşup, temiz saçlarını savurarak, bir hostes gibi magazin dergilerini dağıtmasıydı. Dedikodulardan nefret ediyormuş gibi yapan Hilary hariç tüm orkestra Galler Prensi'nin evliliğinin çöküşüne kafayı takmış ve kendilerini Charles yanlısı ve Diana yanlısı gruplara ayırmışlardı.

Şimdi en son güncellemenin üzerine coşkuyla düştüler.

Nellie, "Tuğgeneralı çok beğeniyorum, mavi gözleri ne kadar da keskin," diye iç geçirdi. "Ve bu da çok hoş yeni bir çanta, Flora," diye ekledi, bir an için *Daily Express*'ten başını kaldırıp bakarak, "Louis Vuitton, değil mi?"

Flora koyu yeşil deriyi gururla okşayarak, "Zekisin sen," dedi. 'Abby konserlere iç çamaşırı torbalarıyla çıkmamdan o kadar utanıyordu ki bunu bana erken bir Noel hediyesi olarak verdi. Siyah elbiselerimi asabiliyorum ve Foxie, sünger çantalar, kitaplar ve diğer şeyler için de yer var. "İşte, izin ver."

Herkesin şaşkın bakışları arasında Carmine ayağa fırladı ve Flora'nın viyola çantasını rafa kaldırdı.

"Gel buraya otur," diyerek onu yanındaki pencere kenarındaki koltuğa oturttu. "Tanrım, teşekkürler," diye kekeledi Flora. "Bir Kit-Kat al. Sonra Carmine

Gecenin sonuna doğru 'The Trumpet Shall Sound'u çalmak zorunda kaldı, "Solunuz için korkmuyor musunuz?" diye sordu.

Carmine omuz silkti.

'Sırf televizyon olduğu için utanç verici bir yakın çekimde bir nota kırmam kaçınılmaz ama *Si minör Mass*'taki soloyla karşılaştırıldığında bu çok kolay. Onun sonunda gerçekten yıldızları görüyorsunuz. Ve trompet müziği konusunda büyüleyici olmaya devam etti.

Aslında Carmine'in keyfi yerinde değildi. Cathie'ye cehennemi yaşatmıştı, çünkü solo konusunda gerçekten gergindi ve planlama memuru Alan Cardew birdenbire havuzları kazanmış gibi göründü ve karısı Lindy'yi üç haftalığına Seyşeller'e gönderdi; sonra Noel'de kayak yapmak için tekrar gidiyorlardı.

Metresini reddeden ve Kelt Mafyası'nın bitmek bilmeyen alayları yüzünden bugün sınır tanımayan Carmine, Flora'ya asılmaya karar verdi. Bu kendini beğenmiş, üst sınıf küçük kaltaktan her zaman hoşlanmıştı.

Gazeteler tükenince herkes banka müdüründen gelen kötü mektuplardan yakınmaya başladı. Bass Barry, telefonunu yeniden bağlatabilmek için yüzüklerini ve madalyonlarını rehin vermek zorunda kalmıştı. Çoraplarını ören Mary, Noel hediyelerini ödemek için endişeleniyordu. Noriko küçük arabasını satmış ve arabaya doğru yürürken neredeyse soğuktan ölüyordu. Yaşlı Henry'nin müzik setini tamir ettirecek parası yoktu - küçük bir yatakhanede müziksiz bir hayat çok kasvetliydi.

Simon Painshaw, "*Messiah*'nın prömiyerinden sonra Handel tüm geliri yoksullara bağışladı, bu da yüz kırk iki kişinin borçlular hapisanesinden serbest bırakılması anlamına geliyordu" dedi.

Candy, "Sonny Parker'ın bunu bizim için yaptığını düşünemiyorum," diye içini çekti.

"Salon o kadar doluydu ki," diye devam etti Simon, "erkeklerden kılıçlarını, kadınlardan da çemberlerini çıkarmalarını istediler.

"Bak," dedi Flora, "kar yağmaya başladı.

İlk başta yollara yerleşmedi, sadece tarlaların üzerine temiz çarşaflar serdi ve ağaçların dalları boyunca beyaz bir leopar gibi süründü. Ancak yavaş yavaş, ışık azaldıkça, gökyüzü ve kar birleşerek aynı yakıcı safire dönüştü, sadece Gloucestershire'a geçerken duvar haline gelen yaprak dökmeyen ağaçlar, siyah gövdeler, dallar ve çitlerle bölündü. Araba donmuş su birikintilerinin üzerinde çatırdamaya ve dik dar yollarda sağa sola kaymaya başladı.

Flora, Viking'in arabada olmasını diledi. Rannaldini'nin RSO repertuarını çalması onu çok üzmüştü. Sonra Viking'in karton mezar taşındaki yazıyı okumuştı. Tekrar incinmeye dayanamayarak Viking'in tüm davetlerini geri çevirmişti ama yine de onu, her zaman kalbinin daha hızlı atmasına neden olan, kendisine değer verircesine gülümserken yakalamıştı.

Kar, tabelaları ve yol işaretlerini silikleştiriyordu. Arabacıların hepsi geri dönmekten yanaydı; Knickers, ciddi bir şekilde, varamazlarsa George'un gazabından daha çok korkuyordu ve onları devam etmeye teşvik etti. Cotchester'a yirmi mil kala kar sürüklenmeye başladı ve tipiyle karşılaştılar. Ağaçlar azalan görüş alanından hayaletler gibi yükseliyordu. Bir tepenin zirvesine tırmanan at arabası kayarak kenara çıktı ve durdu. Tekerlekler güçsüzce dönerek kar fiskiyeleleri oluşturdu.

"Şimdi ne yapacağız?" diye sordu Knickers. Uzun burnunu dışarı çıkardığında, gözlükleri beyaz pullarla doldu. Rüzgâr doğrudan Sibirya'dan esiyordu.

"Hepiniz inin ve itin," dedi hemen arkalarındaki bir arabada bulunan Abby. 'O piç Hugo'dan dayak yemeyeceğim.

Flora, donmuş çamurdan oluşan demir rayların üzerine inerken yüzünü buruşturarak, "*Çıban olan ayaklar ne güzeldir,*" diye şarkı söyledi. Kendini toparladığında omuzlarında bir palto hissettiğinde şaşırdı ve hatta bir çift korkunç sürücü eldiveni teklif edildiğinde minnettar oldu.

"Üşütmene izin veremem," dedi Carmine ve küfürler ve nefes nefese arabayı iterlerken, Carmine onun elini kendi elinin üzerinde hissetti.

Randy, "Bir süre yok olabilirim," dedi ve çişini yapmak için kayarak uzaklaştı.

İki saat ve sekiz mil sonra, otobüs Cotchester'a indiğinde tamamen açık yollar, yıldızlı gökyüzü ve ışıklandırılmış büyük katedralle karşılaştı.

Arabasını terk eden Abby, 'Eğer geçemeseydik bize asla inanmazlardı,' dedi.

Çeşitli hipotermi ve isyan hallerindeki orkestrası ona taş kesilmiş bir şekilde bakıyordu. High Street'te tamamen Dame Edith ve CCO'nun *Noel Oratoryosu*'nun son kaydına ayrılmış bir vitrinin önünden geçerken ya da her yerde kocaman harflerle 'Dame Hermione *Messiah* Söylüyor' yazan ve altında diğer solistlerin ve RSO'nun küçük yazılarla yer aldığı devasa afişlere bakarken yuh çekecek yürekleri bile yoktu. Yüzlerce mum, devasa bir Noel ağacı ve televizyon ışıklarıyla aydınlatılan tıklım tıklım dolu katedralin içinde, dört solist, koro, ekipler ve seyirciler gitmek için can atıyordu.

Prova için zaman yoktu. Abby olanları açıklamak için doğruca kürsüye çıktı.

'Beyaz bir cehennemden geçtik, tamam mı? Orkestra dondu. Sadece sıcak bir şeyler yiyorlar, umarım bize katlanırsınız.'

Seyirciler bunu yapmaktan çok memnundu, ama Dame Hermione değil. İnsanları bekleten oydu. Klavsenci Londra'dan çoktan gelmiş olduğundan, Hermione seyircilere son albümü *Soothe the Sad Heart*'ın doğaçlama bir konserini sunmak üzereydi; albümün televizyonda yayınlanmasıyla birlikte Noel'de fazladan elli bin kopya satması bekleniyordu.

Soğuk algınlığı ve talepleri konusundaki yapmacık tavırlarıyla diğer üç solisti üzmüştü. Zavallı Alphonso, yirmi beş taşlık İtalyan tenor, gözlerine mavi damla damlatmak zorunda kaldı ve kel bölgesi makyajcı kızlar tarafından uğultulu bir havada karartıldı çünkü Dame Hermione tüm vestiyeri soyunma odası olarak kullanmıştı.

Neyse ki George Hungerford orkestradan sadece beş dakika önce geldiği için tüm bu histeri krizlerini kaçırmıştı, bu yüzden ilk duyduğu şey Dame Hermione'nin derin sesiydi. "Beni hayranların yanına götür.

Dame Hermione'nin duyduğu ilk Şey, George'un Miles'a, orkestra gelmezse 'jartiyerlerini alacağını' söylediğiydi.

Etrafi yirmi ısıtıcıyla çevrili olan Hermione Hanım soğuktan ziyade heyecandan titriyordu. Usta erkeklere bayılırdı.

Bu sırada Steve Smithson elinde termometresiyle etrafta dolanıyor, katedralin çok soğuk olduğundan ve Dame Hermione tüm alanı kapladığı için doğru düzgün bir bando odası olmadığından Şikayet ediyordu.

Abby'nin ısmarladığı birer kadeh kırmızı Şarap ve karşıdaki Sinister Bar'da yedikleri pizzalarla güçlenen orkestra, televizyon ekipleriyle her zamanki gibi atışmaya giriŐecek kadar canlanmıştı. Sahnede Şişko Isobel, Şişko Alphonso ve klavseni yerleştirmek için yeterli alan yoktu, üstelik kablolarla takılıp düşmek, burnunuza mikrofona sokmak, gözünüze ışık tutmak ve kameramanların Dame Hermione'ye net bir kamera açısı sağlamak için sandalyeleri ve müzik sehpaalarını otoriter bir Şekilde kenara itmesi de cabasıydı.

Sahte bir kürk manto ve çilek pembesi pantolon giymiş, sanki kahvaltıda koro çocuklarını yemiş gibi görünen bir BBC kölesi, trompetinde birkaç deneme üflemesi yaparken yakışıklı Randy'nin yanına sokuldu.

"Merhaba Clark Gable, büyük soloyu sen mi çalıyorsun?"

"Hayır, o," Randy Şık kumlu başını Carmine'a doğru salladı. "Yazık, sen çok daha fazlasısın -" BBC kölesi gözlerini Carmine'ın üzerinde gezdirdi.

Randy'nin vücudu - "fotojenik, özellikle gülümsediğinde.

"Carmine bundan pek hoşlanmazdı.

"Rengini açmak için yeşil yüz pudrası kullanmamız gerekecek. Gösteriden sonra ne yapacaksın?"

"Hayranının bir hayranı var," diye kıkırdadı Clare.

"Evet, Şansım yaver gitti," diye iç geçirdi Candy, G-string'ini sıkarak.

"Moll'la yer deđiŐtirmemin hiçbir yolu yok - 'Flora

BBC'nin kölesine 'televizyona çıkmak için bile. Moll beni öldürür.'

İŞaret üzerine, Moll telaş içinde koşarak geldi.

"Kadınlar tuvaleti yok, bu yüzden erkekler tuvaletinde çölmek zorunda kaldım ve birisi duvara Şöyle yazmış: *"RSO, Gerçekten Boktan Orkestra anlamına gelir"* yazmış. Hiç komik değil, Flora. Arada üstünü çizeceksin," diye bağırdı ağlamaklı Ninion'a.

Julian geldi, genişçe gülümsüyordu, kemanı rahatlamış alkışlar ve galeriden gelen bazı atıŐmalar eşliğinde havadaydı.

"Çıkar şu koyu renk gözlükleri, canım," diye ısrar etti BBC'nin kölesi. "Biraz kamp gibi görünüyor. Sonra, Julian kırmızı albino gözlerini gösterecek şekilde gözlüklerini bir parça indirirken, "belki de değil," dedi.

Bill Thackery cereyanda titreyen yüzlerce muma bakarak, "Tanrım, hava çok soğuk," dedi.

Abby ve solistleri bir heyecan hışırtısı ve tezahürat karşıladı. Kamera ışıklarında elmasları parlayan Dame Hermione, tepeden tırnağa Rannaldini'nin şık, koyu renkli Noel vizonuyla kaplanmıştı.

Flora, "Derhal Hayvan Hakları'nı arayın," diye hırladı.

Hermione'nin, koyun gibi görünüp şarkı söyleyen ve sekiz aylık hamile olan kontralto ile hiçbir rekabeti yoktu.

Seyircileri selamlayan Abby, sabırlı davrandıkları için onlara bir kez daha teşekkür etti.

"Ve size şunu söylemek istiyorum," diye tısladı orkestraya, "Hugo da dahil olmak üzere tüm CCO galeride yuhalamak için bekliyor, bu yüzden çizmelerinizin dışında oynayın ve solistlerin sürüklenmesine izin vermeyin.

Bu istenen etkiyi yarattı. RSO, genellikle öfke ve kızgınlığın yarattığı parlaklık ve atakla çaldı ve Cotchester Korosu, prova yapmadan bile Peggy Parker'ın çığlık atan martılarından çok daha üstündü. Katedralin buz gibi soğuşuna rağmen, Dame Edith'in yardımcısı Monica Baddingham'ın liderliğindeki sopranolar, 'Tanrı'nın Zaferi'nde coşarken A'nın üstüne çıkmakta hiç zorlanmadılar.

Babasının arkadaşlarından herhangi biriyle karşılaşmak istemeyen Marcus, uvertürden sonra konsere gizlice girdi. Penscombe'daki evinden sadece birkaç mil uzakta olan Cotchester'a dönmek ona umutsuzca vatan hasreti çektiyordu.

Büyük katedral gölgeler kadar anılarla da doluydu. Babası her zaman Gece Yarısı Ayini'nde ders okurdu ve boşanmış olmasına rağmen Taggie ile ikinci evliliğini piskoposun öfkesine rağmen orada yapmayı başarmıştı. O gün de kar yağmıştı ve Marcus, babası ve büyüleyici yeni üvey annesi helikopterle kar fırtınasına doğru yola çıkarken küçük bir çocuk olarak yaşadığı ıssızlığı hatırladı.

Şişman tenor Alphonso şarkı söylüyor gibiydi. Doğrudan ona, "*Teselli et, teselli et,*" diyordu.

Marcus ayrıca bas sıkıntısı nedeniyle George Hungerford'un koroya katıldığını ve gerçek Hoodersfield tarzında '*Oonto Oos a Boy is Born*' şarkısını söylediğini fark etti. Marcus George'un ne kadar çekici olduğunu düşündü.

Etrafındaki sallanan Adem elmaları ve sallanan sakallara kıyasla çok agresif bir maçoymdu.

Aslında George çok mutluydu. O gün öğleden sonra Çevre Bakanlığı, Rutminster Bölge Konseyi'nin kararını bozmuş ve Cowslip Tepesi'ni evlerle kaplaması için ona planlama izni vermişti. Artık Yeni Çağ Gezginlerini gecenin köründe araziye sokmak gibi, normalde her türlü muhalefeti eriten acil durum planına geri dönmek zorunda kalmayacaktı.

Orkestrası da şampiyon gibi çalışıyordu, onu hayalini kurduğu her şey olan ve *konser* sonrası partiden sonra Cotchester Hilton'daki Rupert of the Rhine Süiti'nde bir gece şapkası içmeye davet eden Dame Hermione'nin önünde hayal kırıklığına uğratırlarsa buna dayanamazdı.

Tepedeki göz kamaştırıcı ışıklar Hermione'nin parlak kahverengi buklelerine sarı bir hale verdi. Tek gözlükler binlerce albayın gözünde parlıyordu ve Hermione koyu mor kadife elbisesinin içinden yükselen kum tepeleri kadar pürüzsüz ve beyaz omuzlarını ortaya çıkarmak için şık, koyu kürkünden sıyrılırken George nefesini tuttu. Monitöre bakan George, kızın köprücük kemiklerinin oluşturduğu mavi *çukurları* öpmek için can atıyor, kızın sesinin dayanılmaz saflığı karşısında ensesindeki tüyler diken diken oluyordu: "Kırlarda *dolaşan çobanlar vardı*."

Geç başlama ve tuvalet sıkıntısı nedeniyle, RSO'nun ve yaşlı izleyicilerin çoğunun acı içinde bacak bacak üstüne atmasına neden olan ilk aradan vazgeçilmesine karar verildi. Konserden önce Noel partisine gitmiş olan ve ikinci yarı boyunca büyük bir kapı gürültüsüyle içeri girip çıkmaya devam eden galerideki Cotchester Oda Orkestrası öyle değildi. Sevinç içinde, duvardaki programlarını ya da plaketlerini okuyan ya da 'Hallelujah Korosu' ve iyi bir bağırış herkesi uyandırana kadar hafifçe uyuklayan insanların sayısını da saydılar.

Lacivert takım elbisesi içinde vücudunu bir rock yıldızı gibi hareket ettiren Abby, sopasını bırakıp sıkılı yumrukları ve güç selamlarıyla orkestra ve koroyu yönetti. Davie'nin davulda çılgına dönmesi ve Barry ile bas gitarıyla desteklenen Abby'nin yorumu muhteşemdi ve "The Kingdom of this World"ün alçalan koralini daha da dokunaklı hale getirerek seyirciyi sersemletti.

Artık Cotchester Piskoposu'nun küçük vaazını verme zamanı gelmişti, çalışanları Dürüstlük Sigortası'nda çalışıyordu.

Kameralar her seyirciye döndüğünde futbol taraftarları gibi logolar. "Yüzüğünü Dame Hermione'nin elbisesiyle eşleştirmesi çok şık," diye fısıldadı

Nellie, Piskopos ağırbaşlılık ve kibirle kürsüye çıktı. "Eğer bu dünyada uslu durursak," diye gürleyerek CCO'ya baktı

Rutminster'daki rakiplerinden bile daha fazla şaka yapmaktan suçlu olan galeridekiler, 'bu bizim cehenneme gitmemize karşı bir sigorta' dediler.

Daha sonra, salondaki sarhoşlardan birinin horultusu eşliğinde, insanların sözlerinde ve eylemlerinde dürüst olmaları gerektiğini söylemeye devam etti ve Dürüstlüğün en iyi politika olduğunu o kadar çok tekrarladı ki, Randy elindeki şişeyi Joker Jerry'ye uzatarak, yaşlı herifin hizmetleri karşılığında iyi bir emekli maaşı alıyor olması gerektiğini mırıldandı. George'un duyup duymadığını anlamak için endişeyle etrafına bakınan Jerry, George'un öfkesinin tamamen Flora'ya odaklandığını görmekten memnundu; Flora, Foxie'yi sandalyesinin altından çıkarmış ve Piskopos'un çene seslerini bastırmak için patilerini tüylü kulaklarının üzerine koyarak Clare ve Candy'yi krizlere sokuyordu.

Sarhoş daha da yüksek sesle horluyordu.

"Yüzüne bir yastık mı koysam yoksa vursam mı bilemiyorum," dedi Randy, kalça şişesini 'Hallelujah Korosu'ndaki çılgın hareketliliğinden sonra hâlâ kendine gelmeye çalışan Davie Buckle'a uzatırken.

Davie, "Onu ve Piskopos'u vurun," dedi.

Aslında Piskopos o kadar uzun süre gevezelik etti ki Abby Julian'a başıyla ayarlamaya başlamasını işaret etti. Seyircilerin beklediği an gelmişti: pop listelerinde zirveye yerleşen ve bir milyondan fazla satan single'ın yeniden çalınması: 'Hermione Sings Redeemer'.

Hermione ayağa kalkarken koyu renk kürkü tekrar sıyrıldı. O harika göğüslerin altında ne kadar da ince bir bel var, diye düşündü George, beyni buğulanarak.

Piskoposun onları daha da geciktirdiğinin farkında olan Abby, yaylıları ve fagotları açılış ölçülerinde ilerletmeye devam etti. Ama Hermione'nin acele etmesine imkân yoktu.

Gözlerini açmış, ellerini kavuşturmuş, baygınlık geçiren halkına melek gibi gülümsüyordu.

"*Kurtarıcımın öldüğünü biliyorum*" sözleri kutuplarda, merkezi olmayan bir şekilde ısıtılmış havada neşeye çınladı ve seyirciler sanki Frank Sinatra dinliyormuşçasına alkış yağmuruna tutuldular.

Hermione onları susturmak için beyaz bir el kaldırdı: "Teşekkür ederim, teşekkür ederim, Cotchester'ın güzel insanları. Güzel şehrinize tekrar geldiğim için çok mutluyum. En başından beri, Abigail.

Abby dişlerini sıktı.

Hermione'nin sesi bardakları kırabilirdi. Ne yazık ki bu ikinci seferde galerideki sarhoşu uyandırdı ve o da Southern Comfort şişesinden bir yudum alarak şarkıya eşlik etmeye karar verdi.

Ellerini kavuğturup gevĖek ağzını mükemmel bir O biçimine sokarken, tüm Es'lerini uzatırken ve kan çanağına dönmüğ küçük gözlerini sonuna kadar açarken, Hermione'yi hınzırca taklit ederek, "*Kurtarıcımın beni bıraktığını biliyorum,*" diye feryat etti.

Flora, "Ah mutluluk, bir Tanrı var," diye mırıldandı.

"*Ve solucanlar bu bedeni yok etse de,*" diye şarkı söyledi Hermione, utancından kıpkırmızı olmuş ve onu boğmaya çalışıyordu.

"*Ve solucanlar bu bedeni yok etse de,*" diye haykırdı sarhoş, binlerce apoplektik albaydan gelen öfkeli tıslamaların kreşendosu eşliğinde. (Beyefendilerin kılıç takmasına izin verilmeliydi.)

Ne yazık ki Hermione'nin aryasında sarhoşun doldurması gereken çok sayıda boşluk vardı.

"*Biliyorum,*" diye tekrar başladı, güçlü bir çığlıkla E'nin üstünü ıskaladı.

Korodaki Monica Baddingham, onun Dame Edith'in kılık değiştirmiş müzisyenlerinden biri olup olmadığını anlamak için gözlerini zorladı.

Abby aşığı baktığında RSO'nun cesedini gördü. Ne Joker Jerry, ne de Ciddi Steve dudaklarını sazlarının etrafında tutabiliyordu. Yaylılar, hatta Julian bile, çılgınca titreyen omuzlarını gizlemek için müziklerinin üzerine eğilmişlerdi. Randy, Carmine ve Davie gülmemeye çalışarak yüzlerini daha da kızartıyorlardı, Flora denemiyordu bile. Foxie, ağızlarına mendil tıkıştırır Candy ve Clare'e ve iri yanlarını tutan Şişko Isobel'e zarif hareketler ve selamlar vererek tekrar yönetiyordu.

Konserden sonra o sarhoşu ve o fahişeyi öldüreceğim, diye öfkелendi George. Sakallar ve Adem elmaları tarafından kuşatılmıştı ve acı içindeydi.

"*Bedenimde Tanrı'yı göreceğim,*" diye haykırdı sarhoş, bir yudum daha alarak. Galerideki CCO kendinden geçmişti.

"Atın onu dışarı," diye bağırdı Birinci Fagotları.

"Evet, onu dışarı atın," diye kabul etti İkinci Boynuz.

"Hayır," diye bağırdı daha da fazla viski içmiş olan Birinci Trompet. 'Atın onu aşağıya, bir kemancıyı öldürebilir.

Galeriyi bir kahkaha tufanı kapladı.

Hugo ise Abby'nin sert omuzlarını ve copunu sıkığı yumruğunu izliyordu.

"L'Appassionata'ya bak," diye mırıldandı Birinci Kornosuna, "takla atacak.

Hermione büyük bir ciyaklamayla sol sesine ulaştığında, George diğer basları yumruklayarak yerinden kalktı ve Abby orkestrayı durdurup etrafından dolaştı.

Alev alev yanan sarı gözlerindeki öfke o kadar aşikârdı ki, seyircilerin çoğu yıldırımla yandıklarını hissetti ve daha sonra katedralin etrafındaki tüm mumların yeniden canlanmadan önce söndüğüne yemin etti.

'Toparlan, tamam mı,' diye bağırdı Abby.

"Ve solucanlar bu bedeni yok etse de," diye mırıldandı sarhoş, şişesini ona doğru sallayarak.

Abby'nin sesi yükseldi: 'Toparlanın dedim. Bu akşam size çalmak için kar ve tipinin içinden geçtik ve Dame Hermione ve diğer solistler şarkı söylemek için binlerce mil uçtular. Eğer o pisliği buradan çıkarmazsanız başka bir nota çalmayacağız.

Binlerce sağır yardımcının doğru duyup duymadıklarını anlamak için sıraya girmesiyle şaşkınlık ve dehşet dolu bir duraklama yaşandı.

Ardından pusuda bekleyen basın çılgına döndü ve aynı anda Abby, Hermione ve sarhoşun gürültüyle tahliye edilirken fotoğraflarını çekmeye çalıştı.

Bir durumdan nasıl faydalanacağını bilen Dame Hermione gözlerini yere indirdi. Abby hamile altoya doğru uzandı ve rahatlatıcı bir eli onun titreyen beyaz omzuna koydu.

Özür dilerim, tekrar yapalım. Giriş bölümünü atlayalım, onbiri beş geçe ve bir-'

Hermione, bir kez olsun kendi aşağılanmasıyla duyduğu gerçek kederden etkilenmiş, gözleri yaşlarla dolup taşan kederli bir kadın olarak duruma ayak uydurdu. Sonunda seyirciler onu gölgeli kirislere kadar alkışladı.

Sahnedan yan koridora doğru hantalca inerken, yüksek topuklu ayakkabılarından biri soi-disant merkezi ısıtma ızgarasından aşağı düştü ve onu George Hungerford'un bekleyen kollarına bıraktı. Göğüsleri o kadar yumuşaktı ki, sanki dev bir yastığı yakalamış gibiydi.

"Hermione Hanım, sizinle gurur duyuyorum," dedi George, Randy'nin hip-flask'ından kalanları ona uzatarak.

OTUZ DOKUZ

Konserin ardından Dame Edith'in Close'daki evinde görkemli bir parti verildi. Normalde müzisyenlerin böyle bir partiden dışlanması gerekirdi, ancak her zaman İşçi Partisi'ne oy vermiş olan Dame Edith, böylesine kutupsal bir yürüyüşten sonra bir ikramı hak ettiklerini düşündü. Arabalar yarım saat içinde kalkacaktı, bu da herkese bir şeyler atıştırmak ve birkaç kadeh içmek için zaman kazandıracaktı. Kardan kaçınmak için bir rota çizilmişti. Saat ikide evde olacaktı.

Dame Edith, Jacobean döneminden kalma, çok katlı ve güzel bir evde yaşıyor, tüm ödülleri kapı süsü olarak kullanıyordu. Koyu renkli William Morris duvarları altmış yıllık müzik hatıralarıyla kaplıydı. Monica Baddingham eve Stubbs'larını, Herring'lerini, spor baskılarını, işlemeli minderlerini ve Dame Edith'in pug'ı Tippet'in hayatını büyük ölçüde zenginleştiren üç sarı labrador dişisini eklemişti.

Tippet şimdi, misafirlerini sırtına vurduğu bir tokatla karşılamak için bordo-kırmızı bir sigara ceketini giymiş olan Dame Edith'in yanında burnunu çekerek oturuyordu.

"Aferin, muhteşem konser, büyük başarı. Üst katta paltolar, solda içkiler, mutfakta *coq au vin* ve *bombe sürprizi*. Bunları Monica yaptı -' şampanya şişelerini sallayan Leydi Baddingham'a sevgiyle gülümsedi - 'bu yüzden çok iyi olmalılar.

Flora viyola çantasını ve yeni Louis Vuitton'unu Edith'in devasa karyolasının üzerine koyarken, "Sence ikisi de burada uyuyor mudur?" diye söylendi.

"Sanırım öyle," Marcus hafifçe kızardı. "Dört köpek sepetinin hepsi burada.

"Tanrım," diye kıkırdadı Flora, "hayatı görüyoruz. Bu Augustus John, Edith'in genç bir çocuk olduğu zamanlara ait olmalı. Sence Abby'nin başı o sarhoş yüzünden büyük belaya girecek mi?

"Bence harikaydı," dedi Marcus. 'Çılgına dönmeseydi kim bilir sonu nereye varırdı.

Aşağıda Dame Edith tamamen aynı fikirdeydi.

"Herkesin neden bu kadar yaygara kopardığını düşünemiyorum," diyordu ağzı sıkı Miles'a, Piskopos'a ve aşırı yüklü tabaklardan yüzlerini dolduran Gwynneth ve Gilbert'e.

"Ben de aynısını yaptım," diye devam etti Edith, purosunun külünü ateşe savurarak. "Her neyse, "pislik" kelimesinin nesi yanlış?"

Miles'ın yüzü kızardı.

"Tanrı'nın evinde mi, Edith?" diye sordu Piskopos ağlamaklı bir sesle.

"Çok uygun," dedi Edith kahkahalarla gülererek. 'Gazetelere bakılırsa siz piskoposların bugünlerde ilgilendiği tek şey pislikler gibi görünüyor.

Piskopos çok sevdiği beyaz elindeki yüzük kadar morardı, ama çok açgözlü bir adam olduğu için yemeğini yiyene kadar dışarı fırlamaya hazır değildi, bu yüzden sadece kendini tatmin etmekle yetindi: "Çok ileri gidiyorsun, Edith.

'Abby'nin kilisesi değildi,' dedi Flora, Miles'ın öfkesi karşısında gruba katılarak. 'O bir Yahudi ve Amerika'da insanlar "pislik" kelimesini her zaman kullanırlar - bu sadece aptal anlamına gelir. Her neyse,' diye devam etti şok olmuş yüzleri görmezden gelerek, 'Abby'nin mükemmel bir arkadaşı var. Handel provalarda sohbet eden herkese, kraliyet mensuplarına bile dört dilde küfredirdi ve Alphonso'yu kovmak için zorlansa da, sıkıcı şarkıcıları pencereden dışarı atardı.

Dame Edith bir kahkaha attı, sonra kolunu Flora'nın koluna dolayarak onu mutfığa doğru götürdü. 'Gel de biraz yemek ye. Çiçekli tozlukların gibi, tıpkı Prima Vera gibi. Sonra sesini alçaltarak fısıldadı, 'Marcus nasıl? Monica ve ben Rupert ve Taggie'nin arasının açılmasından çok endişeliyiz; zavallı çocuk bazı şeyleri çok derinden hissediyor.

"Yapabileceğin en iyi şey," dedi Flora, "ona bir iş bulmak.

Dame Edith kulak kesilir kesilmez Miles, Gwynneth ve Gilbert ile Piskopos bir öfke toplantısı için bir araya geldiler.

'Abigail durdurulmalı, bir serseri gibi davranmaya devam edemez.

"Hallelujah Korosu" kulağa rock müziği gibi geliyor,' dedi Miles titizlikle.

'Ve o genç kadın Flora da aynı derecede kötü,' diye kokladı Gwynneth.

Abby, kopardığı gürültünün farkında olmadan, Monica Baddingham ve muhteşem Declan O'Hara tarafından aranıp ne kadar iyi iş çıkardığını söylediği için çok heyecanlıydı. Ancak birkaç CCO oyuncusunun RSO'nun Julian tarafından ne kadar muazzam bir şekilde geliştirildiğini söylediğini duyduğunda çok sinirlendi.

"Büyük bir orkestrayı büyük bir lider yapar elbette," dedi Hugo, Abby'ye soğuk bir şekilde gülümseyerek.

Belli ki hala sarı kordonları üzerinde iltihaplanıyordu. Sonra kulaklarından birkaç kullanılmış araba sarkıyormuş gibi görünen Gwynneth'e döndü.

'Güzel küpeler, Gwynneth. Sana biraz *bombe sürprizi* getireyim *mi*? Tatlıları ne kadar sevdiğini biliyorum.

Gwynneth, "Önce bir iki dilim *tavuk* yerim diye düşünmüştüm," diye mırıldandı.

Randy, Candy'ye, "Bu evde sikine en çok yaklaşacağı şey," diye mırıldandı. 'Vibratör *au vin* servis etmemelerine şaşırdım.

RSO'nun çoğunun aksine, Sanat Konseyi'ne yalakalık yapmanın ne kadar önemli olduğunu anlayan Hugo, Gwynneth'in tabağını aldı.

Gwynneth ona doğru yaklaşarak, "Çok şefkatlisin Hugo," dedi. 'Rosen'in performansı hakkında gerçekten ne düşündün?

Hugo omuz silkti. "Pek değil. "Hallelujah Korosu "nun cazlaştırılması son derece bayağıydı. George Frederick bundan nefret ederdi ve o da tam bir drama kraliçesi.

"Tamamen aynı fikirdeyim. Rutminster, Cotchester'dan tam olarak ne kadar uzakta?" Hugo, "İki buçuk kilometre," dedi. 'Ve RSO neredeyse mum ışığında.'

"İnsan merak ediyor," diye düşündü Gwynneth, "bölgede gerçekten iki orkestraya ihtiyacımız var mı?

Hugo, "Benim duygularım daha da güçlü," dedi.

Hugo'nun gözlerinde sadece sıcaklık ve samimiyet vardı, kendini onun domuz gibi yüzüne bakmaya zorladı. İrkilmeden onun şekilsiz bedeninin baskısını kabul etti. "Sana biraz daha *coq* getireyim, Gwynnie.

Dönerken, büyük bir labradorun üzerinden geçti ve neredeyse Gwynneth'in tavuk kemiklerini Alphonso'nun geniş kucağına bıraktı.

Pencere kenarındaki koltuğun sekizde yedisini kaplayan Alphonso da irkilmedi.

"Umarım," diyordu Nellie'ye, "gece şapka takmak için benim süitime gelirsiniz.

Uzun süredir düğmesi iliklenen George, Abby'yi yanından geçerken yakaladı.

"Gilbert'la konuş, konser hakkında konuşmak istediğini biliyorum. Karşılıklı hoşnutsuzluklarına rağmen onları birbirine iterek Dame'ı bulmaya gitti.

Hermione. Yolda arabada şarkı söylemişti: 'Ben küçük bir kuzuyum

ormanda kayboldu'. George hayatında bir gece şapkasını hiç bu kadar iple çekmemişti.

Gecenin kahramanı şimdi yıpranmış bir *şezlongun* üzerinde, birçoğu basın mensubu olan bir hayran kitlesiyle sohbet ediyordu.

"Zavallı adam, zavallı adam, çok mutsuz olmalı diye düşündüm. İçkiye bu kadar bağımlı olan birinin yardıma ihtiyacı vardır.

Gwynneth, 'Çok merhametlisiniz, Dame Hermione,' diye haykırdı.

Monica Baddingham bir şişe sallayarak, 'Biraz gazoz al,' dedi.

Bağımlı olmadıklarını göstermek için herkes ellerini gözlüklerinin üzerine koydu.

Gwynneth saygıyla, "Sadece *Fanny Döngüsü* için seni tebrik etmek istedim," dedi ve "Rannaldini hiç bu kadar iyi yönetmemişti.

"Rannaldini nasıl?" diye sordu *The Times*'tan bir adam

boş boş. Flora, 100'e doğru giderken bir anda durdu.

Hermione içtenlikle, "Ah, tam bir fasulye," dedi, küçük elini gizlice George'un büyük elinin içine sokarak.

Guardian, "Yeni evliliği nasıl gidiyor?" diye sordu.

"Mükemmel," dedi Hermione, gözleri birden parlayarak. "Bazen onunla toparlanması için evlendiğini düşünüyorum.

Flora inledi ve yukarı koştu. Son derece yorgundu ve gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Edith'in banyosunun duvarında çerçevelenmiş kutup profilindeki Rannaldini de dahil olmak üzere ünlü müzisyenlere hayranlıkla baktıktan sonra kapının kilidini açtı ve Carmine'a tokat atarak dışarı çıktı.

"Bu gece harika çaldınız," diye kekeledi, adamın gizlenen tehdidinin farkındaydı. 'Keşke tüm üflemeli çalgılar grubu da seni dinlemek için konserde olsaydı.

Duvar boyunca merdivenlere doğru ilerlerken, adamın kolundaki demir çubuk tarafından durduruldu.

"Bize bir öpücük ver o zaman.

İçine işlemiş olması gereken iğrenç, ekşi bir şarap kokusundan kaçınan Flora onu yanağından gagaladı. Bir sonraki an, Carmine onun saçlarını yakalamış, başını geriye doğru çekmiş, alaycı ağzını dişlerini çarpıştırarak Flora'nın ağzına dayamış ve korkunç bıyığıyla onu tırmalamıştı. Kız tiksintinin verdiği güçle kıvranırken, diğer eli lacivert formasının altına daldı ve kız çığlık atana kadar göğüslerini sıktı.

"Seni küçük sütyensiz kaltak.

"Bırak beni. Flora umutsuzca onun taşaklarına diz çökmeye çalışıyordu ki bir ses: 'Ahem. Çırpınan bir müzisyen görüyorum.

"Siktir git," diye hırladı Carmine, ama tutuşu gevşedi.

Kıpırdanarak uzaklaşan Flora, alıcı Jack Rodway'in kokulu, madalyon asılı cüssesine tokat gibi çarptı.

"Tanrıya şükür." "İyi misin?

Flora başını salladı. "Cesur bir aptal gibisi yoktur," dedi titreyerek. Jack Carmine'a döndü.

"Eğer bir daha bu genç kıza elini sürersen, seni kovmadan önce George'un adamlarını peşine takarım.

Küfür ederek, hırlayarak Carmine üst kata fırladı.

Flora kontrolsüzce titriyordu.

"Zavallı li-el fing. Jack'in kolları ona sarıldı. "Gel ve Bar Sinister'da bir kavanoz iç.

Flora, sahanlık penceresinden müzisyenlerin bekleyen arabaya doğru aktığını görebiliyordu.

"Gitmem lazım.

'Seni daha sonra eve bırakırım, gece vakti mesafe yok. Seni çok düşündüm, Flora.'

"Eşyalarım hâlâ Edith'in yatağında. Flora ürperdi, Carmine hâlâ yukarıda bir yerlerdeydi. "Deri ceketim, üzerinde adım yazılı bir viyola kutusu ve yeşil bir Louis Vuitton çanta var.

"Ben getiririm," dedi Jackie.

"Ve aynı zamanda Dim Hermione'nin kürkünü de yakabilirsin.

Flora koridorda daha mutlu görünen Marcus'la karşılaştı.

"Dame Edith beni George'la tanıştırdı, bu sefer gerçekten çok iyiydi.

Flora eski moda görünüyordu. 'Bir şey istiyor olmalı. Bak, ben otobüsle gelmiyorum - eğer eve benden önce gelersen sen ya da Abby kedileri besleyebilir misiniz?

Jack uzaktan kumandayı devasa elektrikli kapıları açması için yönlendirirken Flora, "Bunu yapmamalıyım," diye homurdandı. "Karın gelirse ne olacak?

"O İtalya'da," dedi Jack.

Üst kattaki yatak odasına çok çabuk çıkmış gibiydiler.

"Partiye gelmene sevindim," diye geveledi Flora. "Carmine bana tecavüz etmeye çalışmadan önce işler biraz durgundu.

"Sana küçük bir daire ayarlayacağım," diyerek Jack onu Laura Ashley kataloğundan fırlamış bir yatak odasına götürdü.

"Dişlerimi temizlemeliyim," dedi Flora, papatya serpilmiş bir tezgâhın üzerine çökerken. "Böyle şık bir yatak odasına uyması için yeni ve şık çantamı alsam iyi olacak.

"Diş fırçamı kullan," dedi Jack, onu ayağa kaldırarak. "Banyodaki herhangi bir şeyi kullan, en önemlisi beni kullan.

Flora, Jack'in elinde sade kahve, kruvasan ve büyük bir sürahi Buck's Fizz ile içeri girmesiyle uyandı.

"Sen cidden iyi bir adamsın.

Jack sırttı.

"Ve bu gerçekten çok güzel bir manzara. Flora yatağında doğruldu ve ormanı ve çarpık tepelerde yuvalanmış beyaz evleri hayranlıkla seyretti. İnsanlar çoktan kızak kaymaya başlamıştı. "Ve sevimli küçük bir köy.

"Her Pazar sabahı saat on bire yirmi kala çan seslerinin bizi uyandırması çok yazık.

Yardım edin. Vakit geldi mi?"

'Çok yorgundun. Keşke ben de hâlâ böyle yorgun düşebilsem'.

Jack'in üzerinde beyaz havlulu bir sabahlık vardı ve belli ki tekrar oynamaya hazırlanıyordu. Çizgili alnına dökülen sazdan saçlarıyla gün ışığında çok daha yaşlı görünüyordu.

'Verona'ya gitmen ne tesadüf,' diye devam etti. "Bir Crusoe al.

Kruvasan onları her zaman yanıltan bir kelimedir, diye düşünen Flora dehşete kapıldı ve aceleyle, "Verona'ya hiç gitmedim," dedi.

"Haydi, etiket akıllı 'yaşlı-hepsinin' üzerinde.

Flora hemen alt kata indi. Verona etiketli Louis Vuitton çantasında birkaç toot kokain, iki çok sert porno dergisi, bir yıllık prezervatif, on bin nakit para, paraşüt yapacak kadar hacimli gri ipek pijamalar, Alphonso'nun kuyrukları, pasaportu ve o sabah saat sekizde kalkan bir uçakla Verona'ya biletlerini buldu.

Flora çılgına döndü.

"Foxie'yi aldı," diye hıçkırdı. 'Foxie olmadan hareket edemem, bebekliğimden beri benimle birlikte.

Daha da hızlı bir şekilde Woodbine Cottage'a doğru yola çıktı. Abby'nin ilk sözleri 'Pis mola' oldu.

"Foxie'yi ve güzel yeni çantamı kaybettim.

Abby'nin sesini duyurabilmesi için birkaç saniye geçmesi gerekti.

"Sorun yok, Nellie onları aldı.

"Nasıl olur?

"Alphonso ile Cotchester Hilton'a geri döndü. "Aman

Tanrım.

Abby gülmeden duramadı.

"Nellie, Alphonso'nun bir ip ve prezervatif almak için çantasını karıştırdığını ve Foxie'yi bulduğunu söyledi.

"Condomingo," dedi Flora, rahatlamıştı. "Zavallı Foxie, şimdi nerede?

"Alphonso onu ve senin davanı George'a verdi.

"Oh de-ah," dedi Flora bıkkınlıkla, "pek mutlu olmayacak. Alphonso'nun davası burada.

George, Dame Hermione ile randevusuna gelememişti. Acıların adamı, bir sürü kederle tanışmış biri olarak, bunun yerine geceyi giderek histerikleşen Alphonso'yla geçirmişti; Alphonso, davanın içeriği nedeniyle polisi aramasına izin vermemiş, ancak George'un orkestranın her üyesini araması konusunda ısrar etmişti; kar yağışı pek çok telefon hattını çökertmişken, nerede olduğunu bulmaya çalışmak zordu.

George telefonda Flora'ya gerçekten kükredi.

"Hangi cehennemdeydin? Alphonso, davasını geri almazsak ve akşam uçağına binmezse orkestrayı dava etmekle tehdit ediyor. Sabah Amerika'ya uçmak zorunda. Dava için hemen helikopter göndereceğim. Neredesin?"

"Sana söyleyemem.

"O zaman kovuldun.

Flora terleyen elini ahizenin üzerine koydu.

"Rutminster'a dönmek için bana taksi parası verebilir misin?

Yüzü asık olan Jack telefona sarıldı.

"George, ben Jack, Jack Rodway, Flora benimle. Sonra, küfür selini keserek, "Aynasızların bu işe karışmasını istemiyorum, Janice'in kafayı yemesini istemiyorum, Alphonso'nun çantasının içindekileri gördükten sonra, onun da neden istemediğini anlayabiliyorum. Flora'yı mümkün olduğunca çabuk sana göndereceğim.

Jack'in tüm neşesi buharlaşmıştı. Flora'yı evden çıkarmak için sabırsızlanıyordu.

George, Foxie'nin yanında siyah bir elbise, bir çift ayakkabı, bir sünger çanta ve *Robert Browning'in Seçme Şiirleri*'ni bulmuş, Flora solgun ama meydan okurcasına ofisine geldiğinde bunları karıştırıyordu.

'Ne kadar üzücü, kötü ve çılgıncaydı -

Ama sonra, ne kadar da tatlıydı," dedi George, kitabı büyük cilalı masanın üzerine fırlatarak. "Senin yaşında bir kızın Jack Rodway gibi orta yaşlı bir serseriyle yatağa girmesi oldukça üzücü, kötü ve çılgınca.

Flora'nın Foxie'nin üzerine atlayışını ve onu minnetle öpüşünü izlerken, çoktan dünyanın öbür ucuna gitmiş olan ve üzgün kalbini teskin edebilecek Hermione'yle kaçırdığı gece şapkasını acı acı düşündü. Onunla bir daha karşılaşp karşılaşamayacağını bilmiyordu.

"Alphonso'nun uçak biletini ödemek zorunda kalacaksın," dedi sert bir şekilde.

Flora geri kalan eşyalarını topluyor ve çantasına atıyordu.

"Avukatıma danışmam gerekecek," dedi kibirle. "George Carman annemin bir arkadaşı.

"O zaman maaşımdan keserim.

'Alphonso'nun çantasını katedralden almış olmalıyım. Hepsi senin hatandı - güvenli bir şekilde saklamak için bir grup odası yoktu, her şey birbirine karışmıştı. Steve'le konuşacağım.'

Başvurulan sendika, yönetimin hatalı olduğuna ve Flora'nın ödeme yapmak zorunda olmadığına karar verdi, ancak Steve başını salladı.

'George kendisine üstünlük sağlanmasından nefret eder, Flora. Korkarım şu andan itibaren işaretlenmiş bir kadınsın.

KIRK

RSO, hem Jack Rodway'in hem de Alphonso'nun davasının ilhak edilmesiyle oldukça eğlendi ve giderek sinirlenen Flora'nın salona her gelişinde, "*Dertlerini yeni bir takım çantasına koy,*" şarkısını söyledi.

Flora'nın Viking'den başka biriyle birlikte olmasına içten içe sevinmiş olsa da, Abby şu anda *Rachel'in Requiem'inin* kaydıyla çok daha fazla meşguldü. Bu onun şef olarak ve RSO için yaptığı ilk CD'ydi ve önümüzdeki Ekim ayında yapılacak Gramophone Ödülleri'nde CCO'yu alt etmeye kararlıydı. Tanrıya şükür, Boris *Kral Lear*'a daldığı için gelip müdahale edemedi.

Abby'ye, 'Bu işi senin becerikli parmaklarına bırakıyorum,' dedi. "Bugün harika bir arya yazıyorum: "Üfle ve piliçlerini çatlat."

Ancak her ikisi de Piggy Porker'in gazabını hesaba katmamıştı. Eğer dümende bir kâfir varsa, 1 Ocak'ta başlayacak olan RSO'nun yüzüncü yılına yüz bin pound koymayacak ve *Requiem* ve Sonny's *Interruption* için paranın yarısını sağlamayacaktı. Miles, Canon Airlie ve artık 'Megagram Prensesi Grace' olarak bilinen ve plağın yapımcılığını üstlenen Serena Woodward onu destekledi ve George da işin içindeki nakit miktarını görünce destekledi. Boris yazdığı *Requiem*'i yönetmek zorundaydı. Ayrıca adrenalini yüksek tutmayı sevdiği için parçaları sanki canlıymışlar gibi tekrar almadan doğrudan kaydediyor, böylece hiçbir zaman fazla mesai sorunu yaşanmıyordu.

Ancak hepsi, bir gece yarısı toplantısında Abby'nin yerine başkası getirilirse istifa etmekle tehdit eden Julian'ı ve işbirliğini kesinlikle reddeden Boris'i hesaba katmamıştı.

Miles zili çaldığında, 'Siktir git Portlock'lu Papaz,' diye bağırdı, 'Eğer şimdi ayrılırsam *Lear*'ı kaybedeceğim; tüm karakterler, tüm müzik elimden kayıp gidecek, bu yazdığım en iyi theeng. Rachel ve *Requiem*'i unutmaya çalışıyorum. Her neyse, iyi bir dost olan Abby'ye bunu yapamam.

Abby'yi, Rachel'ı ve Rutminster'la ilgili her şeyi çılgınca kıskanan Astrid'in de ona zorluk çıkarmasını istemiyordu.

Miles soğuk bir tavırla, "Kayıtlar iptal edilirse avansınızı geri ödemeye hazır mısınız?" diye sordu.

Astrid için küçük bir Polo satın alan ve çeki karşılıksız çıkan Boris, öyle olmadığını söyledi.

"*Requiem*'i bitirmek için iki günün var," diye emretti Miles. 'Ve lütfen Pazar gecesi bir trene yetiş, böylece Pazartesi sabahı vaktinde orada olursun.

Bunun yerine Boris Pazartesi sabahı erken bir tren yakaladı. Üç saatlik bir oturumda yirmi dakikadan fazla müzik kaydedilemeyeceğine dair sıkıcı bir sendika kuralı vardı. Ama bir günde bir saat süren *Requiem*'i bitirebilirse, RSO yarın sabahki üç saatlik oturum için yine de para alacaktı ve bunun yerine Noel alışverişine gidebilir ya da uzanabilirdi ve bu akşam hızlı bir trenle Astrid'e geri dönebilirdi.

Rutminster'a giden 7.05 trenindeki yolcular, Beethoven saçları olan romantik görünümlü adamın, dört kişilik bir masanın tamamını kağıtlarıyla kaplayarak çılgınca karalamalarına şarkı söyleyerek eşlik ettiğini görünce hayrete düştüler.

"*Hey Ho, vind ve yaǧmurla,*" diye şarkı söyledi Boris.

Requiem'e bakma zahmetine katlanmamıştı ve olası bir *bariton* aryasına o kadar dalmıştı ki: '*Sinekler vanton oğlanlarına, biz tanrılara,*' Rutminster'da inmeyi unuttu ve High Street'teki bir bodrum katında bulunan kayıt stüdyolarına ancak saat on biri çeyrek geçe vardı.

Taksinin parasını ödemek zorunda kalan Miles hoplayıp zıplıyordu. "*Requiem*'i kim üretti? Boris asık suratla ona sordu.

"Serena Westwood. Dokuz buçuktan beri seni bekliyor.'

Miles, kadınlar tarafından yönetilmekten nefret eden, için için yanan Boris'in üzerine benzin dökebilirdi. Serena adı gibi güler yüzlüydü ama Boris onun çelik grisi yün elbisesinin altında bir barakuda gizlendiğine inanıyordu. Abby en azından müzikten yanaydı ve Boris'le birbirlerine Rusça küfredebiliyorlardı.

Şu anda kontrol odasında oturan Serena tüm hafta sonu boyunca skora dalmıştı. Boris'in bir şeyleri kırıp dökmeye başlaması ihtimaline karşı kağıt bardak temin ederek önlem almıştı. Önünde, devasa bir santrale benzeyen miks masasının başında, saat başına bir servet kazanan kayıt mühendisi Sammy oturuyordu. Cam bir panelin arkasından, ikisi de bir ormanı görebiliyordu.

gümüş huş ağacı fidanları gibi mikrofonlar. Bunların etrafında, bugün çok sayıda figüran tarafından şişirilen ve aynı zamanda ödeme yapılması gereken RSO gruplandırılmıştı. Gösterişli bir şekilde *Villette*'i okuyan Hilary dışında hepsi bulmaca çözmüş ve Kraliyet Sabunu'nun son bölümünü hem kendi gazetelerinde hem de birbirlerinin gazetelerinde okumuşlardı.

Flora'yı kızdırmak için Kelt Mafyası şimdi viyola şakaları yapıyordu. "Bir hanımefendinin tanımı nedir?"

"Devam et, Viking."

"Viyola çalabilen ama çalamayan bir kadın. "Ha, ha, ha, ha."

"Bir zamanlar Prenses Diana bir kurbağayla tanışmış," diye devam etti Viking. "Kurbağa, "Eğer bana kocaman bir öpücük verirseniz, hanımefendi, yakışıklı bir viyola sanatçısına dönüşürüm," demiş. Prenses Diana da onu cebine koymuş. "Bunu neden yapıyorsun?" diye itiraz etmiş kurbağa. Prenses Diana, "Konuşan bir kurbağa olarak benim daha çok işime yararsın," demiş.

Flora, neşe çığlıkları arasında, "Kapa çeneni," diye hırladı. Şu anda her şey onu rahatsız ediyordu.

Sağ omzunun üzerinden, Jack'le yattığından beri Viking'in soğukluğunun sürekli farkındaydı ve sol omzunun üzerinden de Carmine'in zehirli düşmanlığının aynı derecede bilincindeydi.

Ayrıca RSO bir kayıt yapmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, birçok oyuncu için bu bir ilkti: Candy, Clare, Lincoln, Viking'in Beşinci Kornosu, Jenny, Cherub, Flora ve Noriko için bu ilk deneyimdi ve hepsi çok korkmuştu. Kayıtlar sonsuza dek sürecekti. Her yanlış nota, düşen ağızlık ya da hışırdayan sayfa kaydedilecekti.

Uzun bekleyiş herkesin sinirlerini bozuyordu, özellikle de sözünün eri Julian, Abby olmadan katılmayı reddedip Luisa ve çocukları Londra'daki bir pandomime götürdüğü için. Bill Thackery, orkestrayı yönetmek için bu büyük şansı yakaladığı için heyecanlansa da, Viking'in de belirttiği gibi, Cruft'ta itaat şampiyonluğunu kazanan köpeği yönetememişti.

Stüdyoya giren Boris geç kaldığı için özür diledi, 'Blow Vind'in birkaç ölçüsünü değiştirmek için durakladı, *Requiem*'in partiyonunu açtı, sonra Astrid'i aramadığını hatırlayarak kürsüdeki telefonu açtı ve kendini Serena'ya bağlanmış buldu.

"Hepimiz bekliyoruz Bay Levitsky," dedi buz gibi bir sesle.

Boris, 'Bir dakika,' diye seslendi, koridordaki telefon kulübesine doğru.

Kendisini *Lear*'ın ortasında sürükleyip götürdükleri için RSO yönetimini düzeltecekti ve eski düşmanı Viking *Racing Post*'u okuyor ve bahisçisini arıyordu. Tanrı'ya şükür ki 'Rachel'in Ağıtı'nı Cathie Jones'a vermişti ama yarına kadar ona ihtiyacı olmayacaktı.

Kırmızı ışık yanıyor, sigara dumanı sisinin arasından batan bir Eylül güneşi gibi parlıyordu.

"Kayıt başladı Boris," dedi Serena, tüm stüdyonun duyabileceği bir sesle. Kürsüdeki telefonu sadece özel tacizleri için kullanırdı.

Sopasını kaldıran Boris, ne kadar çok yay ve enstrümanın titrediğini fark etti ve güven verici bir şekilde gülümsedi.

'Gerginsiniz, olmayın, mikrofonları unutun, müzik yapıyoruz. Birkaç hata yapsak da önemli değil.

"Nasıl olsa kimse fark etmeyecek," diye mırıldandı çağdaş müzikten nefret eden Yaşlı Henry.

Abby'nin acımasız titizliğinden sonra Boris'in geri dönmesi ne güzel, diye düşündü RSO sevgiyle. Boris onları her zaman diken üstünde tutardı; bir sonraki adımda ne yapacağını asla bilemezlerdi.

Ne yazık ki bu kez Boris de bilmiyordu. Birdenbire uzun zaman önce başka biri tarafından yazılmış gibi görünen bu eserin korkunç karmaşıklığını tamamen hafife almıştı. İlk tutti tamamen karmakarışık, ardından iki ölçü sessizlik geldi, orkestra hiç devreye girmedi, kahvaltı edemeyecek kadar gergin olan ve kıpkırmızı kesilen Candy'nin tüm viyolacıları kıkırdama krizine sokan büyük bir karın gurultusu dışında.

Bunu, Boris'in yanlışlıkla kornoları trombonlarla kafa kafaya çarpıştırarak bir flüt düetini tamamen boğduğu korkunç bir çatırtı izledi.

Juno telaşlı bir sesle, "Sonra ne oldu bilmiyorum," dedi, "Boris'e baktım.

"Bu senin ilk hatandı," dedi Peter Plumpton acımasızca.

Serena hava durumu haritasındaki bir cepheye benzeyen siyah notlar karmaşasına ters ters baktı ve telefonu eline aldı.

"Yeniden başlayalım.

Ama daha iyi değildi. Boris ne zaman birini getireceğini bilmiyordu, renklerden, dinamiklerden ya da tempodan habersiz görünüyordu ve sürekli ritmin gerisinde kalıyordu.

Hareketleri daha da çılgınlaştıkça ve panikledikçe, kontrol odasındaki seviye ölçerler tepeden sekmeye devam etti ve yaklaşan büyük bir kreşendo için yedekte hiçbir şey bırakmadı.

Abby'nin bir arada tutması ya da en azından Julian'ın diğer bölüm liderlerini başıyla selamlaması olmayınca parça çöktü. Faydasız çekimler, tamamen faydasız çekimleri izledi.

"Kim ne derse desin," diye mırıldandı Simon Painshaw Ninion'a, "kasıtlı ve kasıtsız kakofoni arasında fark vardır.

Telefon sürekli çalışıyordu.

"Serena seninle bir randevu ayarlamaya çalışıyor Boris," diye bağırdı Dixie, "Old Bell'de çok yumuşak yataklar var.

Boris Rusça homurdanarak karşılık verdi ve yardım için Old Bell'e çekildi. Aradan sonra döndüğünde çok sarhoştı, ancak RSO'ya *Requiem* Abby tarafından özenle öğretildiği için, 'Dies Irae'nin sonuna kadar mücadele ettiler.

"Neden Abby bunu yönetmiyor?" diye homurdandı Viking. 'Böyle giderse Boks Günü'ne kadar burada kalacağız.

Müzisyenler, Julian'ın prömiyerde herkesi gözyaşlarına boğduğu solo için kayıt mühendisinin içeri dalmasını ve mikrofonu Bill Thackery'ye doğru kaydırmasını hüznle izlediler. Lionel için çok zordu ve Bill Thackery'yi tamamen yenmesi gerekiyordu. Ama fırsatın kapısını çaldığının farkında olarak gülümseyerek devam etti, sesinin büyükannesinin gardırobunu testereyle kesiyormuş gibi çıktığının ve büyükannesinin içeride feryat ettiğinin farkında değildi. Ancak Boris bunu fark edemeyecek kadar sarhoştı.

Öğle yemeği saatinde, o gün için yardımcı liderliğe yükselen ve orkestranın en tatlı doğasına sahip olan İyi Kaybeden Francis bir kez olsun kendini kaybetti.

"O ses tonundan anlamayan inek ne cüretle böyle güzel bir soloyu katleder?" diye öfkeyle Eldred'e seslendi, Eldred de Bill'in bir damla yağa ihtiyacı olduğunu ihtiyatla kabul etti.

Ne yazık ki 'sağır inek' onları duydu, büyük bir hiddetle liderin odasına çekildi ve Miles ile Hilary tarafından ikna edilerek dışarı çıkarıldı. "Aldırma Bill.

"Böyle iki iğrenç hödüğü dinlemeyin.

"Bill'i üzdüler, orkestradaki en iyi adamı," dedi Hilary yerine dönerken.
"Ve en kötü oyuncu," dedi Randy.

Serena da duvara tırmanıyordu. Öğle yemeği saatini umutsuzluk içinde ve cep telefonu ile geçirmişti. İlgilenmesi gereken yüzlerce başka projesi ve Çarşamba günü *Kurbağa Salonu'na* götürmeyi umduğu küçük bir kızı vardı. Serena hırslıydı. Ekstra seanslar için müzisyenlere ödeme yapmak bir yana, kötü bir kayıt yapmayı bile göze alamazdı. Bugün beş dakika bile çalabilirlerse şanslıydılar.

Kâğıt bardaktan konyak içen Boris, şimdi kontrol odasının arka tarafındaki uyku getiren yumuşak deri koltuklardan birine yığılmıştı. Koyu kırmızı gömleğinin arkasında nemli lekeler vardı. Lear, lanet olası fundalıkta hava koşulları tarafından 'kukuletalanmıştı'.

"Sanırım Rachel'ın ölümü yüzünden *Requiem*'i engelliyorum.

"Saçmalama," dedi Serena kızgınlıkla, "öğrenmek için zahmet etmemişsin. Şimdi geri dön ve bu seansı bitir.

Miles onaylamadığı için titriyordu. Knickers çok ama çok üzgündü. Ek seanslar için tüm o figüranları çağırmak zorunda kalırsa bütçesini tamamen sarsacaktı. *Fidelio* ve Mahler'in *Binler Senfonisi* gibi halkın hayal gücünü ateşleyecek heyecan verici projeleri bir daha nasıl karşılayabileceklerdi?

Öğleden sonranın bitimine yarım saat kala, RSO 'Benedictus'un sonuna doğru topallayarak ilerledi ve bölüm liderleri yorgun bir şekilde kontrol odasına doluşarak play-back'i dinlemeye başladı. Karısız bir Noel geçireceği için zaten intihara meyilli olan Eldred, sıralardan nefret ettiği için bembeyaz kesilmiş ve titriyordu. Dimitri, Simon ve Peter Plumpton başlarını öne eğmiş dinliyorlardı çünkü kötü çalmaktan nefret ediyorlardı. Dixie ve Carmine birbirlerinden nefret ediyorlardı. Joker Jerry Serena'nın bacaklarına baktı. Bütün gece caz çalan Davie Buckle ve Bas Barry uyuyorlardı.

El Creepo, sağ elinin üst kolunun etrafına doladığı parmakları Mary'nin güzel sağ göğsünün daha heyecan verici ezikliğine sürtünebilsin diye yumuşak kanepeye doğru ilerledi. Hiçbir şeyden haberi olmayan Mary hangi yiyecek dükkânlarının hâlâ açık olduğunu ve incilerini satarsa telefon faturasını ödeyecek ve Noel'de Justin'e üç tekerlekli bisiklet alacak kadar para kazanıp kazanamayacağını düşünüyordu. Nezaket ve dayanışma saçan Bill Thackery, Mary'nin

mini öfke nöbeti. Bir kez olsun sahnenin ortasında olmanın mutluluğuyla, hiçbir şeyin korkunç solosundan daha güzel gelmediğini düşünüyordu.

Viking, Baş Perküsyon Tommy Stainforth'a, "Bill, sadece yarasaların duyabileceği yüksek perdede gayet iyi," diye mırıldandı.

Parke duvara yaslanmış, *Gramophone*'da Strauss konçertosuyla ilgili övgü dolu bir eleştiriyi okuyan Viking paramparça görünüyordu, sarı yelesi kırılmış ve dağılmıştı. O akşam Mozart'ın *Dördüncü Korno Konçertosu*'nu çalmak için Bristol'a gitmesi gerekiyordu. Cam panelden Flora'yı görebiliyordu. Onu alt edeceğiyle övünürken Jack Rodway tarafından alt edilmek onu öfkelenmişti. Şimdi ona bir bakın, Clare'in *Tatler*'ını karıştırıyor, Cherub, Noriko ve Candy ile gevezelik ediyor, hepsini güldürüyor, her zaman ilgi odağı oluyordu.

Serena masasında notlar alıyordu.

"İstersen bunu satın alırım Boris," dedi, daha çok çaresizlikten.

Ayılmakta olan Boris başını salladı. "Benedictus çok güzel, çok çekici."

"Beni kandırabilirdin," diye mırıldandı Dixie.

"Bu tığlar çok uzun," diye onayladı Dimitri. "Melodi beni baştan çıkarıyor."

"Bu kaseti berbat ettim," dedi Boris görkemli bir şekilde, "tekrar yapacağız, bu von benim üzerimde olsun."

"Pekala, gaza bas," dedi Serena. "Uz atmaya gitmeden önce on beş dakikamız var."

George Manchester'dan döner dönmez içeri girdiğinde Serena tutkulu bir şekilde rahatlamıştı. Miles tarafından bilgilendirildikten sonra hemen bir skor istedi. Boris ve 'Benedictus' bir kez daha tamamen acımasız bir şekilde sona ererken yüzü daha da asıldı. Ne bir akor ne de bir gam bir aradaydı.

"Neyse ki bu cam kurşun geçirmez," dedi Serena kasvetli bir şekilde,

"L'Appassionata'ya takılıp kalmalıydık."

"Ona söyleme, daha da imkansızlaşır."

"Bu gidişle ikinci haftaya gireceğiz. Eğer yarın da kendini toparlayamazsa, yeniden planlamak ya da her şeyi iptal etmek zorunda kalacağız."

Bir an için birbirlerine baktılar; başka şeylere yol açan yavaş bir akşam yemeği planlamışlardı.

George iç çekti. "Onu eve götüreceğim ve ona zorla skoru yedireceğim. Sert bir elini onunkinin üzerine koydu, "Başka durumlar da olacak."

'RSO bu şekilde çalmaya devam ederse olmaz. Yarın saat dokuz kırk beşte görüşmek üzere,' diye seslendi.

Müzisyenler, *Fidelio*'nun zindanlarındaki mahkûmlar gibi, hüsrana uğramış, yorgun ve Boris'i suçlayarak dışarı çıktılar.

"Zavallı Boris," diye itiraz etti Noriko. 'Kendisinden uzaklaştırıldıkları için çok üzgün.

King Lear.'

Nellie hüznle, "Viking'in Kral Arka'sı," dedi, "o muhteşem kışını her zaman en dar kot pantolonun içine sokmaya zorluyor.

Sallanan Boris dışarı çıkarken kaçırıldı. İlk hoşbeşten sonra George ona nerede kaldığını sordu.

"Voodbine Cottage, Abby ve Flora beni davet etti.

"Uh-uh," George Boris'in kolunu tuttu, "benimle eve geliyorsun. Ayılacaksın ve geceyi o iki scroober'dan biri yerine skorla geçireceksin.

Ne yazık ki gölgelerin arasında gizlenen Flora'yı görmemişti. Yaz aylarında *Requiem*'i bitirmek için nasıl bir heyecanla çalıştıklarını hatırladıkça büyük bir umutsuzluğa kapılıyordu.

"Ben temizlikçi değilim," dedi öfkeyle. 'Abby'yi hurdaya çıkarmasaydın bunların hiçbirisi olmayacaktı,' dedi ve buz gibi geceye doğru kaçtı.

Doğruca yatağa yatırılmadan önce dört Alka-Seltzers içmeye zorlanan Boris dokuz saat boyunca uyudu. George onu beşte uyandırdı, sade kahve ve *Requiem*'de dört saat verdi.

Bu sırada Boris, Oxford Marmelatı sürülmüş kızarmış ekmek de dahil olmak üzere büyük bir kızartma için hazırды.

"Flora'dan edindiğim devlet okulu alışkanlığı.

"Haçım," dedi George kasvetli bir sesle.

"Mükemmel bir kız," diye itiraz etti Boris.

"Pek de güzel olmayan bir yüz tarafından baştan çıkarıldın," diye tersledi George.

"*Lear*'daki Cordelia mı, "*çok genç, lordum ve doğru*". Tanrım -' Boris dehşet içinde elini alnına götürdü - '*Lear* taslağım burada, üç aylık çalışma, mahvoldum.

"Oturun. George Boris'e bir fincan kahve daha doldurdu. "Ofis kasasına koydum.

Boris sandalyesinde geriye doğru yığıldı.

'Sen korkunç ama çok iyi bir adamsın. Sanat eserlerini kurtarıyorsun.

George, Boris'in stüdyoya vaktinde varmasını sağladı. Onları sırtan, çekik gözlü bir Carmine karşıladı. Cathie grip olmuştu ve 'Libera Me'de 'Rachel's Lament'i çalamamıştı. Knickers kızıl saçlarından geriye kalanları koparıyordu. Noel haftasında beş dakika önceden haber verecek bir kor anglais çalgıcısını nereden bulacaktı?

"Cathie lanet olası zili çalabilirdi.

Bayan Parrott Cathie'yi savunmak için atladı. "Etrafta dolaşan o böcek seni altıya vurur.

Cathie'yi görecektir olmanın heyecanı ile iki gecedir gözüne uyku girmeyen ve en güzel mavi gömleğini giymiş olan Mavi, "O herif de öyle," dedi. "Cathie'nin gözünü kararttığını ya da daha kötüsünü yaptığını biliyorum. Ben oraya gidiyorum.

'Yapma,' diye tısladı Viking, 'piç kurusu kaybolduğunu fark edecek. Lindy Cardew, hiç şüphesiz George Hungerford'un izniyle Seyşeller'den bir dut kadar kahverengi döndü. Cuma günü planlama memuruyla birlikte yine Gstaad'a gideceklerdi. Carmine, Cathie'nin etrafta dolaşıp tarzını bozmasını istemiyor.

Nicholas, Miles, George, Serena ve Boris kürsünün etrafında umutsuzca toplanmışlardı

Boris, "Libera Me'yi daha sonraki bir tarihte kaydetmemiz gerekecek," dedi.

"Tek çözüm," dedi Flora yanlarına yaklaşarak, "Viking'in solo çalması.

Viking başını *Klasik Müzik*'ten kaldırmadı, "Boris zaten beni istemiyordu," dedi.

"Bu doğru değil," dedi Boris öfkeyle, "bunu ona bir kez teklif ettim.

"Tanrı aşkına, ikiniz de gururunuzu bir kenara bırakın," dedi Flora. 'Dün bütün zamanımızı boşa harcadığın için bunu bize borçlusun Boris.

George boğazını temizleyerek, "Size hatırlatmak isterim ki," dedi Flora'ya sert bir şekilde, "aksi belirtilmediği sürece bu orkestranın nominal olarak sorumlusu benim.

"O zaman onlara bu kadar dik kafalı olmamalarını söyle.

Boris asık suratla, "Fransızca versiyonum yok," dedi.

"Biliyorum," dedi Flora, "dolabımda saklıyordum. Bu tür şeylerin ne zaman işe yarayacağı belli olmaz, zira belli ki hepiniz bu fikre karşısınız.

"Git ve getir," dedi George.

"Sadece bas eşliği var," dedi Serena, hep birlikte Sellotape'le yapıştırılmış sayfayı incelerken. 'Sen ve Barry öğle arasında pratik yapabilirsiniz,

Viking.'

"Meşgulüm," dedi Viking kibirle, "ben okuyacağım.

Flora'nın ona soloyu kazandırmış olmaktan duyduğu memnuniyet, onun hevesizliği karşısında buharlaştı. Cathie Jones'a çiçek göndermeye giderken High Street'te buz gibi bir rüzgârla boğuşurken kendini daha da kötü hissediyordu. Bir BMW çılgık atarak durdu ve Viking dışarı fırladı. Kravat takmış ve saçlarını taramıştı. Flora mutlu bir an için onun kendisine teşekkür etmek için durduğunu düşündü; onun yerine çiçekçiye girdi, dükkândaki tüm frezyaları satın aldı ve tekrar dışarı çıktı.

Flora ağlamaya başladı. Her yeri ağrıyordu. Hiç kimse "Aferin viyolalar" dememişti. Bıkmıştı ve yalnızdı. Kendisine temizlikçi dediği için George'dan ve güzelleri frezyalarla bombaladığı için Viking'den nefret ediyordu. Tüm neşesi ve sevgi dolu nezaketiyle Noel düşüncesi daha da kötüydü. Eve, savaşı anne babasına ve ona sadece Rannaldini'yi hatırlatan bir yere dönmek zorunda kalacaktı.

RSO'nun geri kalanı çok daha iyi bir gün geçirdi. Boris eski ateşi ve ilhamıyla şefliğe geri dönmüştü. Hızlı çalışarak 'Agnus Dei', 'Lux Aeterna' ve büyük ölçüde geliştirilmiş 'Benedictus'u tamamladılar.

Rachel'ın Ağıtı'nın zamanı gelmişti.

"Gergin değil misin?" dedi Cherub hayranlıkla.

Viking başını salladı. En iyi performansını sergilemesi için damarlarında adrenalin pompalanması gereken büyük maç mizacına sahipti. Elindeki kâğıt kahve bardağını çöp sepetine atıp ıskaladıktan sonra kornasını eline aldı. Kravatını ve ceketini çıkarmıştı. Toprak tabutu, kot pantolonundan sıyrılan lacivert gömleğinin V'sinde parlıyordu. Havasız ve kötü aydınlatılmış bir stüdyoda geçirdiği iki gün ona çok zarar vermişti. Soluk teni yüksek elmacık kemiklerinden ayrılmış, morarmış ağzının etrafındaki çizgiler derinlemesine kazınmış, yarık gözleri siyah gölgeler içinde kaybolmuştu.

Öğle yemeğinde çok fazla seks, diye düşündü Flora ekşiyerek.

Onu kaydettirmeliyim, diye iç geçirdi Serena. Orada öylece durup için için yanması gerekecekti.

Cathie'nin 'Rachel's Lament' versiyonu dokunaklı, akıldan çıkmayan, hüznünün derinliklerinden gelen, ölmekte olan bir kuğunun son çığlığı gibiydi. Viking kanı donduruyordu, yükselen dörtlüler ve beşliler şarkı söylüyordu, sondalı, aralıksız, ısrarcı, neredeyse dayanılmaz derecede çığ ve ilkel. Bir büyük oyuncu diğerinin gidişini selamlıyordu.

Miles, Nicholas, George, John Drummond'u tutan Bayan Priddock, hatta finans müdürü Harry Hopcraft bile dinlemek için kontrol odasına doluştular. Hepsi büyülenmiş gibi oturuyordu. Yalnızca Viking ve Julian'ın gri bir öğleden sonra saat beşte en yorgun gözlerden bile yaşlar fişkırtabilme yeteneği vardı.

Gözleri tamamen buğulanmış olan Boris, son görkemli tutti'den önce diğer tarafta Rachel için çalan trompetlerin tantanasını getirmek için belli belirsiz Carmine'in yönünü işaret etti.

Kırmızı ışık söndüğü anda herkes sevinç çığlıkları attı. Boris gözlerini silmek için Bill'in kırmızı benekli mendilini mncıklamıştı ve tam Viking'i tebrik etmek üzereydi ki telefon çaldı. Boris telefonu kaptığı gibi bir saniye dinledi.

"Sen söyle ona. Neden hep senin pis işlerini ben yapıyorum?" Ahizeyi kapattı ve derin bir nefes aldı.

'Viking, bu harikaydı, kesinlikle harikaydı, mükemmeldi, bu dünyanın dışındaydı, ama teknik bir arıza var. Aynı şeyi tekrar yapabilir misiniz?

Orkestra hep birlikte irkildi, patlamayı bekliyordu. "Ben de böyle kadınlar tanıyorum," dedi Viking.

Stdyodaki ve kontrol odasındaki herkes rahatlamış ve çaresiz kahkahalar içinde yere yığıldı. Ve Viking yine yaptı - daha da iyisini.

Bir sonraki an o ve Boris birbirlerine sarılmışlardı. "Hadi gidip boşa harcayalım.

KIRK BİR

Viking, Boris'le kafayı bulduktan sonra, öğle vakti temizlikçisi Bayan Diggory'nin odasının önünü süpürürken gürültüyle süpürgeliklere vurmasıyla uyandı. Saat birde gitmesi gerekiyordu. Üç haftadır maaş almamıştı ve parası olduğunda Kelt Mafyası'nın en cömerdi olan Viking'i uyandırırca Noel ikramiyesi alacağından daha umutluydu. Düşen kıyafet yığınları, köpek kapları ve köri tepsileri arasında yolunu bulmaya çalışan, başını sanki dökmemeye çalışıyormuş gibi aşağıya doğru taşıyan Viking, Bayan Diggory'ye kendisine bir fincan kahve yapması için yalvardı.

"Yatak odalarına bakamam, hepsi dolu," diye burnunu çekti.

"Benimkini yapabilirsin," dedi Viking, "çarşafları da değiştir lütfen. "Misafir mi bekliyorsunuz? Bayan Diggory çaydanlığı yukarıdan doldurmak için eğmek zorunda kaldı.

sırılsıklam tabak ve fincanlar.

"Muhtemelen," diye hüznle baktı Viking salondaki kirli aynadaki yansımasına. Saçlarının tepesi o kadar uzundu ki, yakında Nugent gibi ortadan ayıracaktı.

Pusuda bekleyen ördekleri uzaklaştırmak için Nugent'ı dışarı çıkarırken, gölün karşısındaki Woodbine Kulübesi'nin gölgesini, kayın yapraklarından oluşan solmakta olan kırmızı bir halının üzerindeki çıplak ağaçların arasından fark etti.

Telefonu eline alarak Parker ve Parker'ın en çok aranan kuaförü Giuseppe'yi aradı.

"Tabii ki seni a y a r l a y a c a ğ ı m Viking aşkım, ama neden hep son dakikada aramak zorundasın?

"Saçını mı yaptıracaksın?" dedi Bayan Diggory, gece karanlığında kahveye üç kaşık şeker koyarken rahat bir tavırla.

Viking kibirli bir tavırla, "Saçımı yaptırmıyorum, kestiriyorum," dedi ve Bayan Diggory'nin *Sun* gazetesini alıp arka sayfasına dönerek, "Şükürler olsun!" diye haykırdı.

Bayan Diggory'yi yakalayıp mutfığa götürdü.

"Flora's Pride 40-1'de üç boy farkla kazandı, az önce iki yüz sterlin kazandım.

"Çoğunu bana borçluydu.

"Gerçekten de öyle. Viking kot pantolonunu çamaşır makinesine atmadan önce bir bahis kuponu aldı ve Bayan Diggory'ye verdi.

"Parayı High Street'teki Ladbrokes'a verin ve üstünü Noel ikramiyesi olarak saklayın.

"Emin misin?" diye sevinçle ciyakladı Bayan

Diggory. "Otterly.

"Döndüğünüzde odanızı tanıyamayacaksınız.

"Kaloriferi açık bırak, kilitle ve anahtarı orada bırak -" Viking şifonyerin üzerindeki söğüt desenli çaydanlığa dokundu - "diğer basstardların kullanmasını engellemek için.

"Çok ısıklık çalma ve nereye bıraktığımı unutma.

Viking saatine baktı ve raftaki son şarap şişesine uzandı.

"Hızlıca bir bardak içmek için vaktimiz var, sonra hemen kaçacağım. "Sıkı giyinsen iyi olur, kar yağışı bekleniyor.

Misafir odasının karmaşası içinde çek defterini arayan Flora, Cherub'un Noel için Abby'ye verdiği Advent takvimini buldu ve bir sefalet aleminde kapıların arkasındaki tüm çikolataları yedi.

Kendini hâlâ hasta hissederken, çoğunlukla High Street'teki tek sıcak yer olduğu için, Parker's'da kayıtsızca dolaştı. Plak bölümünde viyola için ne kadar az müzik yazıldığını fark etti. Yeniden şarkı söylemeye başlamalıydı. Ailesine ne alabilirdi ki? Bir çift boks eldiveni mi? Maaşıyla paket kağıdını bile zor karşılıyordu.

Hermione hoparlörden '*In the Bleak Midwinter*, ' şarkısını söyledi.

Flora orkestrayı tanımakta zorluk çekmedi; o jilet keskinliğindeki hassasiyeti nerede olsa tanırdı. Başını kaldırdığında, Rannaldini posterinin kendisine doğru baktığını gördü, bir santimlik beyaz manşet, ona gerçekten zevk veren tek elleri gösteriyordu, kolları onu terk ettiğinden beri üşüyordu.

Lanet olsun, diye düşündü Flora, Woodbine Kır Evi'nde daha fazla donmuş geceye katlanmayacağım.

Ev Eşyaları Mağazası'na koştuğunda, tam çok pahalı bir elektrikli battaniyenin parasını ödüyordu ki, çek elinden alındı

ve küçük parçalara ayrıldı.

Flora arkasına döndüğünde, kendini en geniş, en hınzır gülümsemeyi çevreleyen koyu altın rengi kirli sakallara bakarken buldu.

"Bu gece buna ihtiyacın olmayacak, sevgilim.

"Az önce hesabı ödedim," diye ciyakladı tezgâhtar, küçük bir komisyonun çalınmasına öfkelenerek, "ve köpeklerin buraya girmesi yasak.

Ama Flora Viking'in yüzüne bakıyor, solgun yanaklarına renk geliyordu. Birdenbire yaşlı bir kadının Viking'in omuzlarına vurmasıyla bölündüler.

"Çok güzel bir konserdi Victor, çok keyif aldık.

"Teşekkürler sevgilim," Viking onun buruşuk yanağını öpmek için eğilmek zorunda kaldı. 'Mutlu Noeller, baharda görüşürüz. Sonra görüşürüz,' diye ekledi Flora'ya, sonra Nugent'la birlikte Giuseppe'ye ve kuaför salonuna giden asansörü yakalamak üzere yola koyuldular.

Yaşlı kadın, hiç de öyle düşünmediği belli olan Flora ve yardımcısına, "Ne kadar iyi bir genç adam," dedi.

Dün merkezde çaldı: Scott Joplin, "Bye, Bye Blackbird", "We'll Meet Again" - hepimizi ayağa kaldırıp dans ettirdi, Bayan Bilson bile, kendisi doksanın üzerinde ve büyük bir kutu çikolata ve herkese küçük bir demet çiçek aldı.

"Dün öğle yemeğinde Viking sana oyun mu oynadı?" diye ciyakladı Flora.

Yaşlı kadın başını salladı. 'Bize ve hastaneye sık sık geliyor. Orkestradan başkaları da geliyor ama Victor bizim göz bebeğimiz. Arsız sırtışına bayılıyorum.

"Ben de öyle," dedi Flora. 'Bana söylediğiniz için teşekkür ederim ve Mutlu Noeller. Gerçekten üzgünüm,' diye ekledi asistana, 'ama parayı mağazada başka bir yerde harcayacağım. Beni parti elbiselerine yönlendirebilir misiniz?

Woodbine Cottage'a döndüğünde Marcus nihayet günün son öğrencisinden de kurtulmuştu.

Afyona bulanmış, şişe yeşili kaşmir kazağının en darını giymiş, taburesini klavyeye doğru çekerek Marcus'un pencere pervazına oturmasını sağlamıştı.

Sonra, ona parmaklarını gösterdiğinde, diğer elini onunkinin üzerine koyup hapsederek mırıldandı: 'Annem babanı tanırdı. Çok kötü biri olduğunu söylerdi.

Marcus özür dileyerek başını çevirdi ve öpücüğün çene kemiğine konmasını sağladı.

Ayrılırken ona bir Rachmaninov biyografisi ve bir şişe Moët verdi.

"Gelecek dönem görüşürüz. Kayak yaparken müthiş bir bronzluk elde edeceğim."

Ona kokusunun astım yaptığını söyleyecek cesareti yoktu. Neden onu geri öpmemişti? O kadar güzeldi ki. Ne fark ederdi ki?

Dün lüks bir kız okulunda Chopin ve Liszt resitali vermiş ve ardından iki yüz imza dağıtmıştı.

"Müzik öğretmenliği yapmak istemez miydiniz, Bay Black?" diye sordu müdire hanım ürkek bir tavırla. "Okuldan kaçma sorunumuzu bir gecede çözeceğinize eminim."

Sonra ona yetmiş beş sterlinlik bir ücret verdi.

Kirayı ya da Stein yolunu ödemesi ve Abby ile Flora'ya hediye alması mümkün değildi. Yazlık faturaları korkunçtu; Flora ışıkları ve ateşi sürekli açık bırakıyordu ve ne o ne de Abby saatlerce uzun mesafeli telefon görüşmesi yapmayı akıllarından bile geçirmiyorlardı.

Marcus'un stüdyosu buz gibiydi, ama öğrencileri olduğu zamanlar hariç, kalorifer yerine dört forma giymeye çalışıyordu. Sanki elektrikten tasarruf etmek istermiş gibi, yağan kar odayı aydınlatıyor, dalları ve dalları kalınlaştırıyor, yolcunun neşesinin sırik çilelerinin içinde kıvrılan kış yaseminlerini dolduruyordu. Rachmaninov'un biyografisini kitaplığa, sıra sıra dizilmiş CD'lerin, kasetlerin ve notaların üzerine koydu.

İçerideki stüdyoyu tanımlamanın en hayırsever yolu minimalistti: astımına neden olan toz akarlarını çekmek için mümkün olduğunca az dağınıklık. Çıplak tahtaların üzerinde hiç halı yoktu. Tek mobilya Steinway, iki piyano taburesi ve yataktı. Duvarlarda, kitaplık dışında, sadece Rupert tarafından kendisine verilen, büyükbabasının grisi Pylon Peggoty'nin Munnings'i asılıydı.

Mesih'ten beri astımı özellikle kötüleşmişti. Geceyi Monica ve Edith'le geçirdikten sonra evini o kadar özlemişti ki Penscombe'a gitmiş ve üst yoldan, kızakla kayan Rupert'in tarlalardan aşağıya doğru savruluşunu izlemişti. Önünde Xavier oturmuş, sevinçten ciyaklıyordu. Heyecanlı bir köpek sürüsü de onları takip ediyordu; bağırışlar ve havlamalar beyaz vadide yankılanırken, her şey zambak mavisi gökyüzünün altındaki güneş ışığında parılıyordu.

Sonra Rupert Xav'ın elini tuttu ve onu kızakla birlikte Taggie ve Bianca'ya yardım etmek üzere tepeye doğru götürdü,

evin önündeki çimenlikte bir kardan adam yaptı. Marcus direksiyona yığılmıştı - 'Onu hayal kırıklığına uğrattım, onu hayal kırıklığına uğrattım,' - ve büyük bir umutsuzluk içinde eve dönmüştü.

Şimdi Munnings'i satarak Rupert'i yine hayal kırıklığına uğratacaktı. Sotheby's'den gelen mektubu hayal edebiliyordu. "*İlginizi çekebilecek bir tablo aldık*" ve babasının polaroidi gördüğünde dudağının kıvrıldığını.

Ama sırada sadece İlkley'de bir konser vardı ve bu da ona ücret kadar benzine mal olacaktı. Tanrım, ne zaman ara verecekti? Liszt'in *Mephisto Valslerinden* birini öğrenmeye çalışıyordu ama piyanonun başına oturduğunda parmakları, ona Rannaldini'yi hatırlatan şeytani kıvrım ve dönüşlerde ustalaşamayacak kadar sert ve donuktu. Helen, Noel'de ikisine de katılması için ona baskı yapıyordu. Marcus yemek yemeden ve ısınmadan yatakta kalmayı tercih ediyordu.

Telefonun çaldığını fark etmesi yarım dakika sürdü; oraya daha yeni varmıştı.

"Bu Miles Brian-Knowles," dedi titiz bir ses.

"Üzgünüm, kilometrelerce uzaktaydım," diye kekeledi Marcus, bu iyi bir başlangıç değildi. Miles'in muhtemelen bir bebek bakıcısına ihtiyacı vardı.

Bunun yerine RSO'nun Benny Basanovich tarafından kötü bir şekilde hayal kırıklığına uğratıldığını söyledi.

"Grip olduğunu söylüyor, diplomatik, sanırım. Bu kısa bir parça, sadece altı dakika ve dürüst olmak gerekirse o kadar çok gürültü var ki, tek bir yanlış notanın önemi yok. Sonny Parker'ın *Interruption Suite'i*. Canlı kaydediyoruz. Acaba ilgilenir misiniz?"

Marcus, Miles fikrini değiştirmeden ya da Marcus'un bir zamanlar Peggy Parker'a çok kaba davrandığını hatırlamadan kabul etmek için çırpınıyordu.

"Bin pound yeterli mi?"

"Daha fazla. Marcus'un başı tutkulu bir rahatlamayla piyanonun tepesine düştü. "Sen benim hayatımı kurtardın.

"Korkarım orkestra provası için zamanımız yok, ama salona gelerseniz size notaları ve bir çalışma odası verebilirim.

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim, Noel Baba bir hafta erken geldi.

Miles duyulanmıştı.

'Bu bir zevk. Keşke tüm işlemler bu kadar kolay olsaydı.

Flora o akşam güvercinliğinde bir demet beyaz gül buldu.

Sevgili Flora, ekteki notta şöyle yazıyordu. *Bu akşamki korkunç davranışım için şimdiden özür dilerim, Love Viking.*

Flora bir coşku çılgılığı attı. Pasajda *Boléro* söyleyerek dans ederken George Hungerford'a çarptı.

"Neden lanet olasıca nereye gittiğine bakmıyorsun?"

"*Dum de-de-de. De-de, de-de, de-de dum, de-de-de,*" diye şarkı söyleyen Flora, etrafından dolanarak kadınların soyunma odasına girdi ve burada Clare, Candy, Nellie, Mary, Hilary ve Juno'nun kızgınlıklarına rağmen, ortak aynanın önünde bir yer kapmak için bir kez olsun onlar gibi şiddetle mücadele etti.

Juno suçlayıcı bir tavırla, "Normalde makyaj yapmazsın," dedi. Clare şaşkınlık içinde, "Gerçekten çok güzel görünüyorsun," dedi.

Flora dişleriyle selofanı açtı ve yeni göz kalemini Nellie'ye uzattı.

"Boyayabilir misin - ellerim çok titriyor. "Neden birdenbire bu kadar gerildin?" diye sordu Hilary. "Çünkü arkadaşım Marcus sahneye çıkıyor.

Flora, sadece iki kurdele askıyla tutturulmuş, diz hizasında saten bir elbisenin içine süzülürken Candy şaşkınlıkla, "Bu ne kadar küstah bir elbise," dedi.

Flora saçlarını siyah kadife bir toka içine sokup Viking'in beyaz güllerinden ikisini yerleştirirken Hilary, "Onu ya da bunları giyemezsin," diye mırıldandı.

"*Mais, bien sûr,*" Flora siyah ipekli mantosunu omuzlarına doladı, "özellikle *de Boléro* çalarken. Ve parmaklarını kastanyet gibi şaklatarak pasajın içinde dans etti.

"Ona ne oldu böyle?" diye sordu şok olmuş Juno.

Orkestra, piyano, hırsız alarmı, faks, telefon bipleycisi, tren, geri tepen araba, havalı matkap, öksürük, horlama, hışırtı ve tuvalet zinciri için tüyler ürpertici tek notalık bir iş olan Sonny's *Interruption*, aradan sonra ve *Boléro* ile ilahilerin söylenmesinden önce kaydedilecekti. Sonny üflemeli çalgılar bölümünün çoğunu, koronun sifonunu çekmek üzere bayanlar tuvaletine yönlendirmişti. Cherub ve perküsyon bölümü provada çeşitli sesleri taklit ederek çılgına dönmüştü.

Marcus, soyunma odasında piyano bölümünü birkaç kez plink-plonk yaptıktan sonra, bu kadar aptalca bir şey için gergin olamayacağına karar verdi - özellikle de Sonny yakasız kırmızı bir tunik, beyaz ipek pantolon, kırmızı saten terlikler ve at kuyruğunun etrafında beyaz ve kırmızı bir eşarpla son dakika tavsiyesi vermek için içeri girdiğinde.

"Merhaba, Marcus Black," dedi kısık sesiyle. 'Karmaşıklıklar seni yıldırırmamalı. Mozart da karmaşık görünüyordu. Tıpkı benim işim gibi,

güzelliği, zenginliği ve derinliği ilk dinleyicilerini şaşırttı'.

Daha sonra Marcus'un soloda koşmasını önerdi, parmaklamayı önererek kürek çekti ve kemikli pelvisini Marcus'un sırtına o kadar sert itti ki, Marcus neredeyse kasıklarına dirsek atıyordu.

Neyse ki Flora Marcus'a şans dilemek için içeri girdi. Sonny çok öfkeliydi.

"Miles'a söyledim, araya girmek *yok*."

'Ama iş tamamen kesintilerle ilgili. İkinizi de havaya sokmak için dışarı çıkıp tekrar içeri girip araya gireyim mi?

Marcus güldü. Sonny kaçtı.

Flora sevinçle, "Kimse kuyruklarla senden daha güzel görünemez," dedi. "Ya da siyahlar içinde senden."

Gözlerinde Marcus'un yıllardır görmediği bir ışıltı vardı.

Peggy Parker'ın kendisine hediye ettiği beyaz karanfilin arkasındaki eğreli otunu çekiştirirken ekledi: "Birinin benim için sayfaları çevirmesi gerekecek."

"Tanrı'ya şükür viyolaların arasında saklanacağım ve eğer seyirciler bizi domates yağmuruna tutarsa umarım üzerlerine fesleğen koyarlar."

Sonny trombon bölümleri yazmadığı için, Dixie sayfa çevirme işi için gönüllü oldu, ama bütün gün içki içtiği için bunu ciddiye alamadı.

Kanatlarda gezinirlerken Marcus, "Sahne dışında inek çanları olması heyecan verici," diye mırıldandı.

"Özellikle de sahnedeki bir inek tarafından yönetiliyorsa," dedi Dixie, Sonny orkestra şefinin odasından çıkıp onu ve Marcus'u son derece kalabalık bir platforma sürüklerken.

Marcus ve her bölüm için baş üstü mikrofonlar ve genel ambiyans için oditoryumun etrafına yerleştirilmiş daha büyük mikrofonlar vardı. Sonny küçük bir flüt konuşması yaparak izleyicilere Beethoven'ın *Dokuzuncu Senfonisi* ya da Schoenberg'in *Gurrelieder*'inin ilk seslendirilişi kadar yaratıcı bir deneyime katıldıklarını hatırlattı.

"Alkışınızın veya öksürüğünüzün gelecek nesiller için kaydedileceğini unutmayın, bu yüzden yüksek sesle yapın ve kırmızı ışığı bekleyin."

Dixie, Marcus'un mikrofonuna yüksek sesle geçirmeye devam etti.

"İşte ruh bu," diye bağırdı iri yarı Glaswegians'ları seven Sonny, "ama bunu kırmızı ışığa saklayın."

Seyirciler korkunç derecede heyecanlı görünüyordu, müzik çok zorlayıcı olduğunda Marcus gibi güzel bir şeye bakabilecekleri için çok mutluydular.

Kırmızı ışık yandı, iğrenç gürültü başladı. Dixie özellikle tuvalet zincirleri zamanında  ekilmediğinde gülmekten kendini alamadı ve Sonny tarafından mümkün olduğunca çok öksürmeye teşvik edilen seyirciler duramadıklarını fark ettiler. Viking ve Barry the Bass cep telefonlarından birbirlerini aradılar ve oyun boyunca sohbet ettiler.

Marcus gürültünün arasında sesini duyurmaya çalışıyordu ki, Küçük Cherub ksilofondan inek zillerine koşarken uçarak bir sıçrama yaptı ve yüzüstü d  t . Dixie  yle bir histeriye kapılmıştı ki, Marcus'un notasını yere d   rd  ve yerden alıp yanlışlıkla ba  aşağı itti.

Flora da siyah mantosundan sıyrılmak için o anı seçmişti. Flora'nın omuzlarının güzelliği karşısında dikkati dağılan tek müzisyen Viking değildi. Dixie öylesine büyülenmişti ki, Marcus'un müziğini doğru şekilde çalması için dikkatini çekmesine imkân yoktu. Tek   z m,  arkıyı sonuna kadar doğaçlama söylemektir. Seyirciler hemen ayağa fırlayarak çılgınca alkı ladılar, böylece alkı ları gelecek kuşaklar için kaydedilebildi.

Dixie küçümseyerek, 'Sadece kamburlarını çıkarmak için kalkıyorlar,' dedi.

Ancak Marcus, yanlış sonu çaldığı için Parker'ın gazabının üzerine çökeceğinden korkarak sahneden sıvı tı. Bunun yerine, üç kez selam verdikten sonra, kendinden geçmiş bir Sonny Marcus'un soyunma odasına ko tu ve eserinin hiç bu kadar dokunaklı yorumlanmadığını söyledi.

"Ağladım. Nasıl bu kadar güzel müzik yazabildiğimi anlayamadım. Anneciğim, anneciğim,' diye bağırdı Sonny, Peggy leylak rengi saten bir çerçeveyle içeri girerken, 'Marcus Black için bir konçerto yazacağım.

Marcus dik piyanonun arkasına sinmişti.

Ancak Peggy geçmiş geçmişte bırakmaya hazırdı ve Marcus'a büyük bir Noel sepeti hediye etti.

"Sonny'mi gururlandırdınız, sizi Rutminster Kuleleri'nde ağırlamak için sabırsızlanıyoruz.

Cherub da çatışmada yaralandığı için daha küçük bir sepet aldı ve pirinç bölümünün her birine zinciri bu kadar anlamlı bir şekilde çektikleri için birer  i e şampanya verildi.

Gilbert ve Gwynneth de coşku içindeydi. Bir Rutminster seyircisinin bu kadar eğlendiğini hiç g rmemi lerdi. Sonunda müzik

insanlara getirdi. Marcus'u arayıp buldular ve onun duyarlı çalışını takdir ettiler.

Gwynneth, "Canon Airlie ile birlikte Close'da kalıyoruz," diye fısıldadı, "lütfen daha sonra ilahiler ve wassail için uğrayın.

Marcus uçan bir küpeden kaçınmak için eğilerek, "Çok nazıksınız," dedi.

Gilbert dışarı çıkarken, "Black'ten daha çok şey duyacağız," dedi.

Bu çocuk iyi iş çıkardı, diye düşündü George, şeytani bir müzik parçasını neredeyse iyi bir sese dönüştürdü.

"Biraz konuşabilir miyiz?" diye sordu Marcus.

Ravel bir keresinde *Boléro*'nun tek başyapıtı olduğunu ve müzik içermediğini üzülererek itiraf etmişti. Ancak Sonny'nin kendini beğenmiş, akılsız, kulak öldüren saçmalıklarından sonra *Boléro* muhteşem geliyordu. Baş Perküsyon Tommy Stainforth, daha sonra burnu kanayan ve savaştaki bir çocuk asker gibi beyaz gömleğini lekeleyen Cherub'un da katılımıyla, gümüş trampetleriyle durmak bilmeyen hipnotik ritmi sürdürürken, bölümler ve solistler sırayla rahatsız edici güzellikteki melodinin içine girip çıktılar.

Candy, Flora'yı "*Boléro*'da viyolacının sorunu uyanık kalmaktır," diye uyarmıştı.

Ama bunun yerine, tüm yaylı algılar bölümü yaylarını bırakıp enstrümanlarını flamenko gitarları gibi tıngırdatırken, çıkan ses Flora'yı gururdan havalara uçurdu. Müzik yavaşça kabarıp üflemelilerden gelen son çarpışmayla birlikte muazzam bir dorua ulaşırken, birden kendini orkestranın büyük kalp atışının bir parçası gibi hissetti.

Clare ılgın alkış tufanı arasında, "Bu kesinlikle kesintisiz cinsel birleşme," diye bağırdı. "Keşke seks de bu kadar iyi olsaydı.

Viking'le birlikte olacak, diye düşündü Flora, ama etrafına baktığında Birinci Boynuz'un sandalyesinin boş olduğunu gördü.

Hayal kırıklığına uğramış, aniden bitkin düşen Flora, ilahiler sırasında yayını zorlukla kaldıracıldı; ve 'Adeste Fideles'in son notaları kaybolduğunda ve artık parti havasında olan seyirciler bis istediğinde, Viking hala kayıptı.

Candy, "Bir randevuya gitti," diye iç geçirdi.

Bu arada, şefin odasının dışında Miles, Abby, Julian ve büyük siyah-beyaz bir pandomim ineğiyle tartışıyordu.

Miles öfkeyle, "Çobanın Vedası'nı bis olarak prova ettik," diyordu.

"Seyirciler Rodney'nin ineğini bekliyor," dedi Abby kararlı bir şekilde. "O bir Noel demirbaşı.

İnek başını sallayarak onayladı ve tüylü başını Abby'nin koluna sürttü.

Miles, "Sanat Konseyi buradayken tonu düşüremezsiniz," diye emretti.

"Sanat Konseyi'nin canı cehenneme," dedi ineğin arkası, yüksek bir tekme atarak. İneğin ön tarafı, kimliği konusunda hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde tiz bir kıkırdama çıkardı.

Miles dehşet içinde etrafına bakarak, "Kapa çeneni," diye tısladı. 'Gilbert ve Gwynneth daha önce sahne arkasındaydı. Eğer "Çobanın Vedası "nı çalmazsan, Abby, kelleler uçacak.

Bağırışlar ve ayak sesleri giderek artıyordu.

"Haydi çocuklar," dedi Abby meydan okurcasına, sahneye doğru vals yaparak ilerlerken. "Zavallı ihtiyar herif," dedi arka bacaklar, inek peşinden hantalca giderken. Miles öfkeyle, "Bilmenizi isterim ki ben hâlâ buradayım," dedi.

İneğin sahneye çıkışını öyle bir sevinç çılgılığı karşıladı ki, Abby'nin sesini duyurabilmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti.

"Sir Rodney hepinize mutlu Noeller dilemek için burada olamadığı için gerçekten hayal kırıklığına uğradı -" seyirciler büyük bir tezahürat yaptı - "ama o çok daha iyi, değil mi? Ve gelecek yıl bir ara kürsüye geri dönmeyi umuyor.

Herkes 'Bravo' diye bağırıldı.

"Bu arada, size çok özel bir solist gönderdi.

İnek, kulakları sağır eden tezahüratlar eşliğinde yumuşak bir ayakkabı hareketi yaptı.

"İyi akşamlar Bayan Cow," diye devam etti Abby, "bize bir melodi çalacak mısınız?

İnek yavaşça başını salladı, uzun siyah kirpiklerini kırıştırdı. "Biraz Mozart ya da belki biraz Beethoven'a ne dersin? İnek başını salladı.

"Ya da biraz Schoenberg.

İneğin ön tarafı bir an için arka ayaklarını içine atıp atmama konusunda düşündü, sonra yavaşça başını tekrar salladı.

"Biliyorum," dedi Abby kahkahalar arasında, "bize biraz Çaykovski çalabilir misin?

İnek çılgınca başını salladı ve hemen ardından arka yarısı *Beşinci Senfoni*'nin ikinci bölümünden güzel Fransız kornosu solosuna başladı ve kimliği konusunda hiçbir şüphe bırakmadı ve seyirci çılgına döndü.

Ancak Flora nihayet platformdan kaçtığında Viking'i hiçbir yerde bulamadı. Her yeri ağrıyordu ama en çok da kalbi... Marcus'u tebrik etmek için oradan ayrıldı.

Onu sersemlemiş bir halde buldu; son iyi dilekte bulunan kişi daha yeni ayrılmıştı.

"İyi haber şu ki," dedi ona, "George Hungerford, Benny'yi bir kenara bırakıp Şubat sonunda Rachmaninov'un *Üçüncü Piyano Konçertosu* için bana yer ayırtmaya karar verdi.

Flora sevinç ılgılları atıp ona sarılırken, içinden bir ses Abby ve Marcus'un kariyerlerine devam ettiklerini, kendisinin ise hiçbir yere varamadığını, Viking'le ilk aşamaya bile geçemediğini söyleyerek onu azarladı. Kötü ruhlu olduğu için utanç içinde Marcus'un etrafında savaş dansı yapıyordu ki Marcus devam etti: "Ve kötü haber şu ki Sonny ciddi bir serseri ve onunla akşam yemeği yememi istiyor.

'Tanrım, Peggy'nin kayınvalide olmasıyla asla başa çıkamazsın. Hemen gidip bir Hintli alalım,' dedi Flora.

Viking belli ki oyun oynuyordu, diye düşündü umutsuzca.

KIRK İKİ

Flora'nın korkuları Marcus'la birlikte otoparka doğru koşarken doğrulandı ve bir köşeyi dönerken Viking ve Serena Westwood'a rastladılar.

Flora'yı gören Bay Nugent sevinçle ileri atıldı. Viking ona arkasını dönmüştü ama pencereden yansıyan kızıl saçlarını görünce arkasına uzandı ve onun elini tuttu.

"Serena, Flora ile tanışmadın, o bir dote.

"Bir dote? Serena şaşkın ve pek de memnun görünmüyordu.

Kolunu Flora'nın omuzlarına dolayan Viking, onu uzun ve sert vücuduna doğru çekti. Saçları duştan dolayı hâlâ ıslaktı - bu sabahki kirli sakallarını tıraş etmişti.

"Küçük bir dote," diye ekledi okşarcasına. "Dotey bir sıfat, İrlandaca bir kelime," sıcak avucunu Flora'nın boynuna doladı, "herkesin onun üzerine titrediği anlamına geliyor.

"Flora için ne kadar güzel," dedi Serena keskin bir sesle. Başkalarından farklı şeyler duymuştu. "Merhaba Marcus," diye ekledi çok daha sıcak bir ifadeyle. "Çok güzel çaldın.

"Ve Hatchet Hungerford onu Şubat'ta Rach *Three*'ye davet etti," diye sevindi Flora. Viking'in elini boynuna koymasının tüm ağrılarını ve yorgunluğunu bir saniyede iyileştirmesi inanılmazdı. "Öyleyse bunu kutlamalıyız.

Viking, Marcus'u omzundan alkışlayarak, "Kesinlikle öyle, bu muazzam," dedi. Ardından Serena'ya dönerek, "İyi Noeller hayatım, kararını bana bildir," diye ekledi.

Flora ve Marcus'u araba parkına doğru götürürken açıkladı.

"*Requiem*'in çalınışı o kadar kötüydü ki Serena ve George, L'Appassionata'nın şefliğinde yeniden planlamaya karar verdiler.

"Abby nakavt olacak," dedi Marcus sevinçle.

"Ve Julian lider olarak geri döndü, böylece büyük keman solosunu çalabilecek. 'Bill Thackery kendini vuracak,' dedi Flora.

"İşı yapan diğerk herkesi kurtarın.

Dışarıda, on beş santim kar her şeyi örtmüştü: arabalar, evler, parmaklıklar, lamba direkleri, her bir çim bıçağı. Buna bir de kırağı *eklenince* parktaki büyük at kestaneleri, yıldızlı bir gökyüzünün altında parıldayan beyaz bulutlar gibi görünüyordu. Cyril'in kuş masası, süslenmeyi bekleyen bir düğün pastasına dönüşmüştü ve kasabanın karşısındaki katedral, gizlenen devasa bir buzdağı gibi parlıyordu.

Nugent çılgına döndü, hırıltılı burnunu karın içine soktu, coşkuyla sıçradı ve tüylü siyah kafasında beyaz tozlu bir perukla ortaya çıktı. Onu bir kartopunun peşinden parkın bir ucundan diğerine savurduktan sonra Viking daha fazla kar topladı, sertleştirerek başka bir top haline getirdi ve Flora'nın ellerini onun etrafına kapattı.

"Josst kalbim gibi eridiğini hissediyorum," diye fısıldadı, sonra Marcus'a dönerek, "Üzgünüm dostum, artık kendimi kontrol edemiyorum," dedi.

Flora başını kaldırıp adamın ince yüzünü ve kısık gözlerini yumuşatan eğlendirici şefkati görünce şaşırdı. Saçları ay ışığında Mars kadar altın renginde parlıyordu. Kızarmış yüzünü uzun Jack Frost parmaklarının arasına aldığında, Giuseppe'nin şampuanının hafif elma çiçeğı kokusunu alabiliyor, diş macununun tadını alabiliyor ve ellerinde tuttuğı kar topunun bağırsakları gibi eridiğini hissedebiliyordu.

Sonra onu öptü, önce çok yavaşça, dili onunkinin üzerinde gezinerek, sonra daha sert ve daha sert, kasıt ve tutkunun bir karışımı olarak, ona doğru eğilen Flora, Antarktika'nın ortasında aniden alev alan bir şenlik ateşi gibi hissetti.

Bir üfleminin üstün nefes kontrolüne sahip olmadığından, önce geri çekilmek zorunda kaldı ama gözlerini kapalı tuttu.

"Gerçekten sen misin?" "Gerçekten.

"Oh Viking.

Saçlarına doğru mırıldandı: 'Ben su samuruna, su samuruna bağlandım,' dedi.

Flora aniden dizlerinin üzerine serilen bir kilim gibi, Nugent'in kendisine yaslandığını, parlayan gözlerle yukarı baktığını, kuyruğunun beyaz patikada siyah bir yelpaze oluşturduğunu hissedince sıçradı.

"*Rüzgar Gibi Geçti*'yi izlemekten keyif alıyorum," diye seslendi Marcus mavi dudaklarının arasından, "ama donarak ölmek üzereyim.

'Tanrım, çok üzgünüm,' dedi Viking.

BMW'si Close'un etrafında kayarken, Queen Anne evlerinin kırmızı çatılarından buz sarkıtları parlıyor, ön bahçelerdeki manolyalar ve ceanothuslar kar yükleri altında bükülüyordu.

"Burası için nasıl ruhsat aldıklarını Tanrı bilir," dedi Viking, reggae müziği yapan Close Encounters adlı bir kulübün yanında dururken. "Birileri yine Planlama Memuru Cardew'in avucunu yağlamış olmalı.

İçeride, karanlıkta, Celtic Mafia, Cherub, Noriko, Clare, Candy ve Nellie'nin kafayı buldukları, küçük sürahilerden yarım bardak şarap içtikleri, hep birlikte öksürdükleri ve kendi şakalarına kahkahalarla güldükleri görülüyordu.

Viking ve Marcus yanlarına oturduktan sonra Dixie yaramazlık yapmaya başladı; Marcus'tan çok hoşlanmıştı ve menüsünün sayfalarını onun için çevirmeyi teklif ederek hepsini gülmekten kırıp geçirdi, sonra da menüyü ters çevirip ona uzattı.

Randy, *"O Sonny'nin Sevgilisi, tatlı Sonny'nin Sevgilisi," diye* şarkı söyledi. Herkes tekrar uludu.

'Biz var var bazı yakalamakyukarı için yap,' iç çekti Viking, Marcus'a sempatik bir şekilde bakarak.

Hanımların yanından dönen Flora şaraptan bir yudum aldı ve neredeyse tükürüyordu.

"Ah, mantarlanmış.

"Çünkü dişlerini yeni temizledin," dedi Clare sinsice. 'Krug'un tadı bile Colgate'ten sonra iğrenç geliyor.

"Bunları karıştırarak bir içki icat etmeliyiz," dedi Marcus, "ve adını da Buck Teeth koymalıyız.

'Ve Gwynneth reklamları yapabilir,' dedi Flora.

Böylece herkes Gwynneth gibi dişlerini çıkardı ve histerik bir şekilde kıkırdadı. "Tartışmaları durdurmak için herkese lazanya sipariş ettim," dedi Mavi.

Grup mola verdiğiğinde, RSO diğer dinleyicileri hayrete düşürerek görevi devraldı. Randy bir trompet kaptı, Nellie ve Noriko gitarları aldı, Cherub davulun başına oturdu, Marcus piyano çalmaya ikna edildi ve *Boléro*'ya geçtiler.

Blue dans etmek istemedi, bu yüzden Dixie Candy ve Clare ile birlikte kalktı, Viking ve Flora da onları takip etti.

Viking harika bir dansçıydı, uçsuz bucaksız bacakları ve her ritme uyum sağlayan dar lastik kalçaları vardı.

"Dum, de-de, dum, de-de, de-de, de-de, dum de-de-dum," diye şarkı söyleyen Flora, adamın önünde büyülenmiş bir yılan gibi kıvranıyor, kalçaları zaman zaman adamın vücudunu sıyrıyor, siyah eteği ve kızıl saçları uçuşuyordu.

Viking onu kendine doğru çekti ve leğen kemiğini onunkine doğru döndürdü.

"Tamam mı Marcus?" Flora, iki dakika sonra dizleri bükülmüş bir halde onun kucağından çıkarken soluk soluğa kaldı.

Marcus, Rachmaninov'un *Üçüncü Piyano Konçertosu*'nun - karamsar, gizemli, inanılmaz derecede zor bir müzik - ilk konusunu boş boş seçerken, öyle olmadığımı söyleseydim ne yapardı, diye merak etti. Eve gidip, öğrenmek için sadece iki ayı olan partisyona bakabilmeyi diledi. Bu bir ejderhayı evcilleştirmek gibi olurdu.

Uzun zamandır böyle bir mola için dua ediyordu ama Viking ve Flora'ya bakarken yalnızlıktan içi boşalmıştı ve Abby'yi aynı beyaz tutkuyla silebilmek için konçertonun her notasını verebilirdi. Marcus iç çekti. Viking'in korkunç bir ünü vardı. Flora'nın tekrar incinmeyeceğini umuyordu ve Abby bunu öğrendiğinde kıskançlıktan deliye dönecekti. Toplanacak ne kadar çok parça vardı.

Grup ve lazanya aynı anda geldi. Ne Viking ne de Flora kendilerininkini istedi, bu yüzden Nugent ikisini de yedi.

"Biri beni yemeğimden alıkoymayalı yıllar oldu," dedi Flora mutlulukla.

Sıra koltuğunda ona doğru dönerek geniş sırtıyla diğerlerinin görüşünü engelleyen Viking, sol omzundaki mantılayı kaldırarak bir sıra uzun çizdiği inceledi.

"Jack Rodway bunu yapar mı?"

"Scriabin yok - kendini bir cadının kedisi sanıyor ve çıplak omuzlarıma uçarak atlıyor.

'Locky Scriabin,' Viking en uzun çizdiği öptü. "Neden Jack'le yattın?"

"Alıştırma çitine ihtiyacım

vardı. "Çok opset oldum.

"Çok göz alıcısın," dedi Flora parmağını onun çıkık alt dudağında gezdirerek. "Kötü oynamak ya da İrlanda'yı birleştirememek dışında hiçbir şeye üzüldüğünüzü düşünemiyorum.

"Uzun zamandır Flora ile birleşmeyi hayal ediyordum. *Boléro*'nun ritmi kadar ısrarcı olan eli, kadının kolunun iç kısmını, çene çizgisini okşuyordu,

kulak memelerini.

Sonra Carmine'in ona tecavüz etmeye çalıştığını anlattı.

"Jack kaçış yoluydu, alnında yeşil bir Çıkış işareti ve belinde bir itme çubuğu vardı.

Viking güldü. Sadece elini kızın omzuna koyarak öfkesini gösterdi.

"Aşağılık herif," dedi yavaşça, "karısını bir dana kasasında tutuyor. Cathie grip olmadı, onun çenesini kırdı.

"Tanrım, Blue'nun morali bu yüzden mi bozuk? Kaçarak evlenmeliler, o kadar iyi ki, kendini rahatlıkla geçindirebilir.

"Carmine kendine olan saygısının tüm iplerini kopardı.

Garsonlar ellerinde puding menüleriyle geri döndüler.

Viking başını salladı. "Bir duraklama yaşıyorum.

Flora kendi şakası karşısında düşerek, "Erkek menüsünü inceliyorsun," dedi.

"Özür dilerim," dedi Viking onu ayağa kaldırarak, "seni becermek zorundayım.

Dışarıda yine kar yağmış ve donmuştu.

"Araba kullanamayacak kadar sarhoş olduğumu mu düşünüyorsun?

"Açıkçası evet," dedi Flora bir lamba direğinin etrafında sallanarak. 'Eğer bir Breathalyser'a baksaydın bile "The Drinking Song" çalardı.

"Neden bu bisikletlerden birini denemiyoruz?

Dışarıdan gelen gürültüyü duyan ve evi dağıtmaya başlayan diğerleri tuvalet zincirlerini sallayarak dışarı fırladıklarında Nugent'in havladığını, Flora'nın karda kıkırdadığını, Viking'in onun yanında oturup dizlerini ovuşturduğunu ve eski mavi bir bisikletin yan yatmış, tekerleklerinin dönüp durduğunu gördüler.

Daha sonra herkes içkilerini soğuğa karşı yalıtarak, kahkaha sesleri Close'un dört bir yanındaki camları havaya uçurarak denedi. Ortaya çıkacak kadar aptal olan her boz kafa kartopu yağmuruna tutuldu. Cherub o kadar sarhoştı ki Dixie'nin arabasının motoruna tırmanıp duruyordu. Clare, Bay Nugent zannederek siyah bir çöp kutusunu okşayıp duruyordu. Flora bir kez daha denediğinde, koltuk yukarı doğru fırladı ve neredeyse onu yere düşürüyordu.

"Bu bir Fanny bisikleti," diye çığlık attı, bir sütun kutusundan kıl payı kurtuldu. "Ah Gilbert, Gilbert, ah fa la, la, la.

"Kesin şu gürültüyü," dedi yukarıdan çınlayan bir ses. "Siktir git," dedi Randy. "Şimdi benim sıram, Flora.

Marcus hayal meyal Close'da bir şarap partisine davet edildiğini hatırlıyordu.

Motosiklete atlayan Randy, bir eliyle bisikleti yönlendirirken diğer eliyle Close Encounter tuvalet zincirini sallayarak yola koyuldu. Meydanın ortasındaki çimlerin üzerinden, uyuyan şebboyların arasından geçerek, I. Charles'ın İç Savaş sırasında kendini tazelediği çeşmeye büyük bir gürültüyle çarptı.

Bisiklet buruşmuş bir yığındı, çeşme yoğun bakımdaydı, Randy'nin devasa vücudunun izi karda kazınmıştı, ancak yeniden ata binen cesur trompetçi patikadan aşağı doğru fırladı, tekrar düştü, böylece bisiklet bir rampa yukarı ilerledi ve bir kilise binasının kapısında kayboldu. Bunu polis sirenleri eşliğinde bir başka büyük patlama izledi.

'Çabuk,' Viking Flora'nın elini tuttu. "Polis hücrelerinde cinsiyetleri ayırıyorlar.

Viking çok yavaş bir şekilde yolun ortasından geri döndü. Kırağı üzerine yağın kar her iki taraftaki ağaçları çiçek açmış kiraz bahçeleri gibi kabartmıştı. İri taneler kelebekler gibi yumuşak bir şekilde aşağı süzülüyordu.

"Senin evin mi benimki mi?" diye sordu Viking.

Flora, yatak odasındaki gübre yığını ve Abby'nin evde olacağını hatırlayarak, "Ah senin," dedi.

Viking onun ellerinden birini öptü.

'Çok genç ve yumuşak,' dedi alaycı bir tavırla.

'Bulaşık yıkamayan eller, korkarım. Ben berbat bir sürtüğüm.'

'Ama tırnakların ısırılmış - bunu seçmelerde fark ettim. Gülümsedin, bir nergis kadar güzeldin. Kalp tellerini yırtmak için *Güney'de* oynadın. Ama üzgün olduğunu biliyordum.'

"Ben iyiyim," diye ciyakladı Flora, arabanın üstü eğilmiş dallara sürtünürken sıçradı.

"Sana kim zarar verdi?"

"Tanrım, Rannaldini adında bir adam. Çok gençtim - bu konuda konuşamam.

"Sana zarar veren herkesi öldüreceğim. Viking bir şekilde arabayı göle inen şeride doğru manevra yaptırdı ve yolun çoğunda patinaj yaptı.

"Carmine'i şeytan çıkaracağım, Rannaldini'yi şeytan çıkaracağım," diye ekledi umursamazca. "Bana bir şeytan çıkarma bisikleti alsan iyi olur," dedi Flora.

Buzdan kayalıklar gibi yükselen kayın ağaçlarının arasındaki göl ay ışığında parlıyordu; donmuş kenarları kutup beyazı rengindeydi ama ortasından koyu porsuk rengi bir şerit halinde su akıyordu.

Arabadan inen Flora, "Bu evin içinin neye benzediğini hep merak etmişimdir," dedi.

Bordello'nun zemin katı mutfak, yemek odası ve misafir odası olarak üç katlıydı. Eski püskü, farklı renklerde koltuklar ve lacivert bir kanepe, sağ tarafta büyük bir televizyon setinin bulunduğu açık şöminenin etrafında toplanmıştı. Bir köşeye sıkıştırılmış golf sopaları, tenis racketleri, kriket sopaları, eski bir eyer, futbol ve kriket botları vardı. Fırının yanındaki pek de temizlenmemiş masa eski gazeteler, *Racing Posts*, *Sporting Lifes*, *Clare's Tatlers*, skorlar, kitaplar, omuzluklar ve açılmamış faturalarla doluydu.

Ancak Flora'nın gözleri, üzerinde beyaz gece gömlekleri ve Viking'in hayatındaki kadınlara ait olduğuna şüphe olmayan gökkuşağı renklerinde giysilerin asılı olduğu eski moda bir elbise atına takıldı.

"Neden bu kadar önüne gelenle yatıyorsun? Kızın sesindeki huysuzluğu duyunca dehşete kapıldın."

Mavi çaydanlığın içinden bir anahtar çıkaran Viking tatlı tatlı gülümsedi.

'Marlon Brando gibi, eşcinsel olmadığımı kanıtlamak için günde en az üç kadınla birlikte olmam gerekiyor. Bu akşam sadece iki kadınla birlikte oldum, gel buraya.'

Ama utangaçlık ve özlemden bunalan Flora, daha fazla damlayan tayt ve egzotik iç çamaşırı bulmak için üst kattaki banyoya kaçmıştı. Candy'nin üzerindeki Fransız külotunu ve Clare'in üzerindeki mavi kurdeleyle süslenmiş kaşkorse bluzu görmüştü ama 34D kuplu siyah dantelli sütyen, siyah askılı kemer ve file çoraplar kime aitti?

Oh cehennem, cehennem, cehennem.

Öfkeyle dişlerini tekrar temizledi, sonra delikli taytını ve külotunu çıkardı, bacaklarının arasını yıkadı, sonra Rannaldini'nin bir zamanlar homurdandığı gibi sabun tadı alma ihtimaline karşı soğuk suyla kendini tekrar tekrar yıkadı. Tam Clare'in vücut losyonunu araklıyordu ki Nugent içeri daldı, onu yakaladı ve Viking'in yatak odasına götürdü, uzun bir iç çekişle fasulye torbasına kıvrıldı.

Flora koyu kırmızı gül desenli perdelerin arasında saklanan devasa pirinç karyolaya baktı ve ürperdi. Göle bakan pencerenin iki yanındaki perdeler çekiliydi ama Viking beyaz bahçeye bakan perdeleri açmıştı, böylece ay ışığı odaya doluyordu.

"Lütfen, Nugent," diye yalvardı Flora, "bana birkaç ipucu ver, böylece diğerlerinden daha heyecan verici olabilirim.

Elbisesini çıkarıp koyu yeşil yorganın altına dalmak üzereydi ki çıplak döşeme tahtalarının üzerindeki ay ışığı kareleri dikkatini dağıttı.

Kapıdan içeri girdiğinde kot pantolonunun fermuarını açan Viking, Flora'yı tek boynuzlu at gibi gümüş beyazı, saçları ve küçük göğüsleri uçuşarak ay ışığıyla aydınlanmış meydanlarda bir ileri bir geri sekerken buldu.

Teni yeni kayın yaprakları kadar serin ve sateniydi, onu toplayıp temiz beyaz çarşafların üzerine sermeden önce öptüğünde tadı çok tatlı ve tazeydi. Hiç acele etmeden onu okşamaya başladı. Flora, yavaş okşamalar giderek heyecanlanan bedeninde aşağı doğru süzülürken soğukkanlı olmaya çalıştı ama parmakları içine kayarken zevkten nefesinin kesilmesine engel olamadı. Viking'in de nefesi kesildi.

"Tanrım, tatlım, beni gerçekten istiyorsun.

Üzerinde hâlâ *Irish Times*'ı taşıyan Golden Retriever'larla kaplı boxer şortu vardı.

Onları soyarken, siki yukarı doğru fırladı.

'Vay canına,' diye elini uzattı Flora, 've beni gerçekten istiyorsun. Şimdi Yeats'in neden İrlanda kulelerinden bahsedip durduğunu anlıyorum.

"Shot op," Viking'in sırttan kocaman ağzı onunkini durdurdu ve sonsuz incelikteki okşamaları Flora coşkuyla kıvranana kadar devam etti. Boşalmak için can atıyordu, ancak bir gerginlik, onu sıkmamak için tutkulu bir arzu onu engelledi, bu yüzden onun kavrayışından sıyrıldı, yatağın aşağısına inmek için.

Anında onu geri çekti, başını bacaklarının arasına gömdü, beyaz göbeğinin ucunda sarışın bir saman yığını vardı, parmakları meme uçlarını okşuyordu.

"Hadi meleğim," diye mırıldandı, "devam et - sonsuza dek varız. Hiç bu kadar lezzetli bir şey tatmamıştım. Dili yavaşça döndü.

Flora birkaç hızlı nefes aldı ve boşaldı.

"Tanrım, seni tatlı küçük kız," diyerek yatağa fırlayan Viking, ağzını onunkinin üzerine bastırdı.

'Bu mutluluktu,' diye iç geçirdi Flora. "Sana zevk vermeme izin ver, lütfen. 'Vereceksin,' Viking sikini onun içine kaydırды ve hareket etmeye başladı.

"Aaaaaah," diye inledi Flora, "Tanrım, bu harika. Clare, *Boléro*'nun gerçeğinden daha iyi olduğu konusunda oldukça yanılmış.

Bütün gece seviştiler, zevk içinde yuvarlandılar, sürekli pozisyon değiştirdiler. Beşe eyrek kala Flora, Viking'in onun üzerine inmesinden neden tedirgin olduğunu keşfetti. Bacaklarını ayırıp başını eğerek Viking'in harika sertlikteki kaslı kalçalarından birinin içini öpmeye başladığında, ay ışığında "Juno'yu seviyorum" yazan bir dövme keşfetti ve kahkahayı bastı.

"Bu biraz keyfi.

"ok kızmıştım," dedi Viking utangaç bir ifadeyle. "Juno ne düşünüyordu?

"Nişan yüzüğü gibi göstermeye başlayacağımdan korkuyordu. "İnanılmaz güzel ama ona aşık olmana ne sebep oldu? Viking omuz silkti.

"O dar kafalı, varoş ve korkunç derecede huysuz, ama o küçük belini ellerimin arasında tutup bana binişini izlediğimde, sanırım ayakta duran bir sikiñ tadı yok.

"Seninkinin tadı çok güzel," Flora onun üzerine çömeldi, dili kenarlarda geziniyor, zevk noktalarını arıyor, tepesini yokluyordu.

Zevkle inleyen Viking, patlamak üzere olana kadar devam etmesine izin verdi. Sonra onun altından sıyrıldı ve uzun parmağıyla yatağın yanında duran ve kırmızı rakamlarla saatin beş olduğunu gösteren saati işaret etti.

"Bu Rodney'in en iyi sözlerinden biriydi.

"Ne?

"Hiçbir deniz çok dalgalı, hiçbir boğa çok sert değildir, beşte dalarız. Adamın kahkahadan omuzlarının titrediğini hissedebiliyordu.

"Lütfen geri gel ve beni becer.

Viking tekrar içine girdi ve parmaklarının tersiyle yüzünü nazikçe okşadı.

"ok güzelsin.

"Ve sen," diye iç geçirdi Flora, "bir kış gecesi rüyasının gerçeğe dönüşmüş halisin.

Saat sekizde Flora sendeleyerek yataktan kalktı.

"Eve gitmeliyim, üstümü değiştirip banyo yapmalıyım.

"Burada bir tane al - gözümün önünden ayrılmana izin vermeyeceğim.

Göle bakan perdeleri açtığında, ufukta belli belirsiz bir turuncu şerit uzanıyordu. Yukarıda, inci grisi gökyüzünde Venüs kocaman, ışıltılı bir kar tanesi gibi parlıyordu.

'Oh bakın, sevgi gezegeni bize gülümsüyor. Oh Tanrım!'

Geçen arabanın tekerleklerinin çıkardığı çıtırtı üzerine Flora perdeleri bir çırpıda kapattı. 'Bu Abby, işe gidiyor. Bizden pek memnun kalmayacak.

KIRK ÜÇ

Üç saat sonra George provanın ortasına daldı ve holigan gibi davrandıkları için müzisyenlerini azarladı. Flora'nın hâlâ dün geceki siyah elbisesi içinde, Şişko Isobel'in arkasına sinmiş olduğunu görünce öfkesi daha da arttı.

"Sen tam bir rezilsin," diye gürledi. 'Ve dün gece Close Encounters'da bulunan herkesin, dün gece bisikletini parçaladığınız Gilbert Greenford'a Sanat Konseyi'nden kişisel bir özür mektubu yazmasını istiyorum. Gilbert o bisiklete üniversitedeyken sahipti, Clara.

"On beşinci yüzyılda," diye atıldı Cherub.

Çeşitli müzisyenler gülmeye başlarken George, "Kapa çeneni," diye kükredi. Bu aptal herifler Sanat Konseyi'nin gelecekleri üzerindeki etkisini ve ne kadar uçurumun kenarında olduklarını fark edemiyorlar mıydı?

"Yeni bir bisikletin ve yedi tuvalet zincirinin maliyeti maaşlarınızdan kesilecektir.

"Flora avukatına danışmak zorunda kalacak," diye bağırdı Randy. George'dan ölümcül bir kaş çatması alınca, "Hoppala, pardon," diye ekledi.

Abby de çok öfkeliydi. *Rachel'in Requiem'inin* yeniden planlanmasından duyduğu memnuniyet, Flora'nın sonunda Viking'le birlikte kurtulmuş olmasından duyduğu mutsuzluk ve dayanılmaz kıskançlıkla yok olup gitmişti.

Bunu herkesin önünde itiraf etmeyi reddederek, daha sonra Marcus bile ona çenesini kapamasını söyleyene kadar kulübenin durumu ve Flora'nın özellikle bir oda bahşişi hakkında sızlanarak öfkesini dindirdi.

"Lanet olası yargılayıcı ev," diye homurdandı Flora ve hemen hafta sonu için Viking'in yanına taşındı, ikisi de Nugent'i dışarı çıkarmak dışında yatak odasından çıkmadı.

Abby ne zaman Rutminster'a doğru yola çıkarsa, *Oddbins*, *Pizza House* ya da *Star of India*'dan gelen teslimat kamyonları onu diğer yöne doğru uçuruyordu.

George, Yüzüncü Yıl'ı da başlatan personel Noel partisi için RSO'nun geri kalanını zamanında affetmeyi başardı.

Bayan Priddock, yüz mumlu çikolatalı doğum günü pastası da dahil olmak üzere yiyecekleri denetledi. Bando takımı balonları patlattı. Hilary, Randy gizlice *Akrep*'i okurken fotoğrafını çekip ilan panosuna astığı için çok öfkeliydi - Lionel gittiğinden beri hayat çok zordu - ama bir şehit havasıyla Juno'yla birlikte bando odasını süslemeye katıldı.

Romantizm izleyicileri ayrıca Juno'nun soluk mavi kâğıt zincirleri her takışında George Hungerford'un merdiveni tutmak ve onun narin ayak bileklerine hayranlıkla bakmak için beşinci kattan cisimlendiğinin de farkındaydı.

Flora, işinin tehlikede olabileceğı endişesiyle, George'a barış teklifi olarak, santalar ve ren geyikleriyle süslenmiş ve her çekildiğinde Jingle Bells çalan bir çift müzikli çorap aldı. George hiçbir yorum yapmadığına göre, belli ki Flora'nın onu yukarı gönderdiğini düşünüyordu.

Hilary süslemelerle ilgili yardım teklifini sert bir şekilde reddedince Flora parka çekilerek Cherub'la birlikte sopa sallayan bir kardan kadın yaptı. Neden depresif hissettiğini bilmiyordu, yorgunluk ve muhtemelen çok fazla koitus sonrası. İten içe Abby'yi incittiğı için mutsuzdu ve Dixie'yi Abby'den Noel partisi kabaresinde yer almasını istemeye ikna etti.

Abby dokunaklı bir şekilde minnettardı. "Ne yapmamı istersiniz?"

"En iyi yaptığın şey. Kemanını al ve genç Marcus'un sana eşlik etmesini sağla. Seni akşam geç saatlerde sahneye çıkarırız, ona biraz yağlanması için zaman verimiz.

Kabare, koyu kıvrıcık peruklu Randy'nin Clare'in siyah elbisesinin n kısmına iki kavun sıkıştırarak Dame Hermione olarak sahneye çıkması ve *"Kurtarıcımın yaşadığını biliyorum"* diye çığlık atmasıyla başladı.

Hiç giyinmek zorunda kalmayan İyi Kaybeden Francis, onu alt etmeye çalışan sarhoş serseri rolünde sahneye ıktı.

Bayan Priddock'un tvit takımlarından birini giymiş, kalın taytlı, broglu, monokll ve domuz pastırması şapkalı Blue, Dame Edith rolünde içeri girdiğinde her ikisi de feryat figan bağılıyor, seyirciler de yanlarını tutuyordu. Serseriye bir av kırbacıyla uzaklaştırdıktan sonra Hermione'yle sohbet etmeye başladı.

"Sen sevimli bir kısraksın, DBE'nin açılımı nedir?"

Hermione, "Devasa Dibin Kadını," diye mırıldandı. *"Biliyorum ki Kurtarıcım-*

'Oh, kes şu saçmalığı,' diye gürledi Edith. 'Duyduğuma göre Fanny Cycle RSO'nun başına bela olmuş. Artık Sanat Konseyi ödeneklerini asla alamayacaklar.

"Hugh Grant'i tercih ederim," diye iç geçirdi Hermione. "*Biliyorum benim-*

"Kapa çeneni," diye tekrarladı Edith. "Goodo, Gilbert ve Sillyone bize bilgi vermek için geliyorlar.

Viking'in girişini kahkaha tufanları, sevinç çığlıkları ve Miles ile bol bol fotoğraf çeken Hilary'nin daha da gergin dudakları karşıladı. Üzerinde leylak-turuncu bir kaftan, orantısız topuzlu gri bir peruk, daha da orantısız bir göğüs, şaka dükkânından fırlamış dişler ve ne zaman bir şey anlatmak istese kırıdğı okul bandosunun zillerinden yapılmış küpeler vardı. Ayrıca kocaman bir Noel pudinginden açgözlülükle ısıriklar alıp duruyordu.

'Tatlı yemeliyim,' diye açıkladı, Gwynneth'in rafine Kuzey Londra sızlanmasını tam olarak yakaladı. 'Günde bir *bombe sürprizi* Hungerford'u uzak tutar.

Viking'i keçi Gilbert ile aynı kaftanı giymiş olan Dixie takip ediyordu. Yanında üzerinde 'Clara' yazan bir vazo taşıyor ve uzun kızıl sakalıyla gözlerini siliyordu.

"Merhaba Sillyone," diye sordu Edith. "O küpün içinde ne var?

'Gilbert'i üzme,' diye fısıldadı Gwynneth. 'Onun döngüsü, Clara, geçen Çarşamba vefat etti. Küllerini Vinifred Trapp'ın mezarına serpmeye gidiyoruz.

"*Biliyorum ki Kurtarıcım-*" diye ciyakladı Hermione.

Gilbert hıçkıra hıçkıra ağlarken Gwynneth, "Aslında Clara'nın küllerinin tamamı değil," diye itiraf etti. "Gilbert, Clara'nın gidonunu hırpalanmış bisikletler için bir kooperatife bağışladı, böylece birkaç kişinin daha gözünü karartmamı sağlamak için girift küpeler olarak geri dönüştürülebilir. Viking pudingini bıraktı, dişlerini çıkardı ve zil küpelerine büyük bir darbe indirdi. Kanatlardan bakan Flora, George'un gülmekten ağladığını gördü.

"Ne de olsa o bir insan," diye tısladı Abby'ye.

"Clara'ya ne oldu?" diye sordu Dame Edith.

Gilbert, 'Kelt Mafyası tarafından ölesiye dövüldü,' diye hıçkırdı. "Cezalandırılmalılar.

Hermione, "Kelt Mafyası etnik bir azınlıktır ve bu nedenle tüm suçlamalardan muafır," diye sordu.

'Kesinlikle hayır,' Gwynneth zillerine vurdu. "Onlar beyaz, erkek ve heteroseksüel, bu yüzden sayılmaz.

"Bana adreslerini ver," diye bağırdı Hermione.

'Ah, işte en sevdiğimiz sanat hamisi Piggy Porker geliyor. İyi akşamlar, Domuzcuk.'

"Bu iş çok ileri gitti," diye tısladı Miles, tezahürat ve histerik kahkahalar arasında, ağır bir şekilde dolgulanmış, aşırı makyajlı Flora, mavi stiletto'ları ve hasta yeşili rengârenk elbisesiyle, yüksek sesle homurdanarak ve bir Parker'ın taşıma çantasını sallayarak ilerlerken.

"Kesinlikle katılıyorum," dedi George gözlerini silerek, "ama bu çok komik. Flora her nasılsa titrek bir reverans yapmayı başardı.

"İyi akşamlar, hanımefendiler," diye homurdandı. 'İkiniz için de yeni görünüm'ler yaratmayı çok isterim. Her yüz ince bir makyajla güzelleşir. Ve Parker'ın çantasına uzanarak Edith'in ve Hermione'nin suratlarına muhallebili turtalar çarptı.

"Biliyorum ki Kurtarıcım-" diye haykırdı Hermione, krema ve pasta tükürerek.

'Aynanız var mı? Ben ayna taşımıyorum,' dedi Dame Edith.

"İkiniz de çok daha genç görünüyorsunuz," diye devam etti Piggy Parker. 'Hepinizi önümüzdeki hafta Parker'da düzenlenecek olan bir brown tre-ouser etkinliğine davet etmeye geldim. Benim Sonny'm ... oh, işte Sonny size kendisi söyleyecek.

Onay çığlıklarına ve kahkahalara rağmen, kırmızı bir tunik ve sarkık beyaz bir pantolonla içeri dalan içbükey züppeyi ilk başta kimse tanımadı, çünkü yüzü dağınık saç perdeleriyle neredeyse tamamen gizlenmişti.

Sonny, Viking'in küpelerini kırarak, "Ben RSO'nun istenmeyen bestecisiyim," dedi, "ama bu beni hiçbir yere götürmüyor çünkü Marcus Black'e delicesine aşık oldum ve o telefonlarıma cevap vermiyor.

Marcus dehşet ve zevk dolu bir nefes verdi.

"Abby, seni kaltak," dedi.

"Bu Abby," diye bağırdı Nellie. "Bu harika.

Abby ıslık sesleri, damgalamalar ve onay çığlıkları arasında sesini duyurmaya çalışarak, "Taşınabilir orgumda çalmasını istiyorum," dedi.

Ama George ayağa kalkmış, çıkıştan koşarak sahneye çıkmış, Jerry daha fazla görüntü alamadan ya da Hilary daha fazla fotoğraf çekmeden gösteriyi durdurmuştu.

'Üzgünüm, bu çok saçma,' diye bağırdı kürsüden, yuhalamalar ve alkışlar arasında. 'Bayan Parker, Sonny, Gilbert ve Gwynneth daha sonra bakabileceklerini söylediler ve ben kendi adıma RSO'nun kaka intiharı yapmasını istemiyorum.

Henüz. Keşke siz sümüklüler de müzik yapmak için bu kadar yaratıcı enerji harcasanız. Ama itiraf etmeliyim ki, çok güzeldi.'

Oyuncuları oditoryumdaki yerlerine oturtuktan sonra, orkestrayı bazı iyi konserler için tebrik etti, ancak holigan gibi davranmayı bırakmalarının zamanının geldiğini söyledi.

'RSO'yu yeniden kara geçirmek için Yüzüncü Yıl'dan yararlanmalıyız.

Alışlageldiği üzere, daha sonra onlardan müzik direktörlerine içmelerini istedi.

Abby peruğunu ve sakalını çıkarmış, koyu renk buklelerini karıştırmıştı. Viking ve Flora yüzünden uykusuz geçen bir hafta onu solgun ve savunmasız göstermişti.

"Siz harika bir orkestrasınız," dedi boğuk bir sesle, sarhoşların tezahüratları dindiğinde. 'Ve her zaman büyük bestecileri programladık, bu yüzden harika müzik yapmayı başardıysak, ben sadece katalizör oldum. Bana katlandığınız için teşekkür ederim.

"Tanrım, kendimi inek gibi hissediyorum," dedi Flora, Viking kolunu onun omuzlarına doladığında. "Abby çok güzel.

"Daha sonra birlikte kulübeye döndüğümüzde o kadar da sevimli olmayabilir," diye mırıldandı Viking.

Randy'nin karısı ve kayınvalidesi beklenmedik bir şekilde Noel alışverişine inmiş ve geceyi Bordello'da geçirmeye niyetlenmişlerdi. Kucak dolusu kadın iç çamaşırı alelacele kilere atılmıştı. Viking, Randy'nin kayınvalidesi için yatak odasını boşaltmayı kabul etmiş ve bir deplasman programı planlamıştı. Flora, Abby konusunda son derece tedirgindi.

Bayan Priddock'ın pastası arabasının üzerinde yuvarlanıyordu. Yüz mum yakıldı, bu da duman alarmını çalıştırdı ve beş erkeksi itfaiyeci aniden ortaya çıktı. Herkes onların bir stripagram olduğuna ikna olmuştu, bu yüzden Nellie'nin zevkine göre partide kaldılar.

Rodney Noel hediyesi olarak altı kasa Moët göndermişti, böylece herkesin bol bol içeceği vardı. Peggy Parker bu koşullar altında çok cömert davranarak orkestranın her üyesine bir hindi vermişti. Blue, Carmine onu izlediği için Cathie'yle konuşma fırsatı bulamadı, ama küçük bir safir yüzüğü Cathie'nin bayanlar tuvaletinde asılı duran paltosunun cebine sokmayı başardı ve Cathie'nin onu bulması için dua etti.

Saat on bire doğru Marcus hafif sarhoş ve geçen hafta Abby'yi biraz rahatlattığını hissettiği için mutlu bir halde piyano çalacak kadar sinirlerine hakim olmuştu.

Kaç kişinin dinlemek için durduğunu ve dans etmeye başladığını fark etmeden, Gershwin ve Cole Porter arasında dolaştı, ardından Abby'nin kemanyıyla ona baygın bir şekilde eşlik ettiği '*Madly in Love*' adlı yetmişli yılların hit parçasına başladı.

Farkında olmadığı şey, Abby'nin Charlton Handsome'ı önüne bir kayıt mikrofonu koymaya ikna etmiş olmasıydı; bu mikrofon aynı zamanda konserin sonundaki coşkulu tezahüratları ve daha fazlası için haykırıışları da kaydediyordu.

"Bu kayıt bir gün bir servet değerinde olacak," diye mırıldandı Julian.

George gururla Miles'a, "Çocuk bir melek gibi çalışıyor," dedi, "Onu tuttuğumuz için çok mutluyum.

Abby ve Marcus kısa bir süre sonra ayrıldılar çünkü Abby ertesi sabah ilk iş olarak Philadelphia'ya uçacaktı. Flora ve Viking birkaç saat sonra kol kola dışarı çıktıklarında Eldred'i H.P. Hall'un merdivenlerinde, karısız bir Noel geçirme ihtimaline ağlarken buldular.

"Boxing Day'de Woodbine Cottage'a geri dönüyorum," diye onu teselli etti Flora. 'Seni ararım, gelip düzensiz yemeklerimizi denemelisin ve Marcus, sen ve ben oda müziği çalabiliriz. Mozart *Trio* ile başlayabiliriz. Flora, Eldred için ağlamayı ancak Viking Rutminster Köprüsü'nden geçerken bıraktı ve hindisini fırlatan çok sarhoş Davie Buckle'ı işaret etti.

"Haydi, seni piç, uç." diye bağıırıyordu.

Işıkları açmadan içeri girmeye çalışan Flora ve Viking bir şemsiye standını devirdi ve Abby'nin sahanlıkta duran valizlerinin üzerine düştü. Abby ıstırap içinde başının üzerine bir yastık çekti. Bir daha uyuyabilecek miydi?

Sadece saniyeler sonra korkunç çığlıklarla uyanmış gibi görünüyordu. Çıplak bedenini bir havluya sarıp parmak uçlarında sahanlığa çıkarken, Viking'in "Geçti tatlım, ben buradayım, geçti" dediğini duyabiliyordu.

Sesi çok şefkatli ve sevgi doluydu. Mutsuzluktan neredeyse çılgına dönmüş olan Abby saatini zorlukla okuyabiliyordu. Beş buçuk. Bir saat içinde Heathrow'a gitmesi gerekiyordu, kalksa iyi olacaktı.

Yorgun adımlarla aşağıya indiğinde havanın hâlâ karanlık olduğunu gördü. Yağmur camları tıkırdatıyor, çimenlerin üzerindeki son kar parçalarını da silip süpürüyordu. Çaydanlığı doldururken, acıklı miyavlamalar duydu. Daha önce Nugent tarafından korkutulup kaçırılan ama ışığın yandığını gören Sibeliu çıkıntıya atlamış ve sırlıklam olmuş tüylerini pencere camına sıkıştırıyordu.

"Ah, zavallı bebeğim. Abby pencereyi açtı ve havlusunu çıkarıp onu kurulamaya başladı, onu ne kadar özleyeceğini mırıldanarak

Kürklü kuyruğundan su sıkarak kırçıl yüzünü.

Ancak mırıldanmaya başladığında ve neredeyse kurumak üzereyken bir kurt ısılığı duydu ve dönüp baktı. Dehşet içindeydi, kapı aralığında uzanmış, üzerinde sadece kot pantolon vardı ve şeytani, sefiş yüzünde son derece eğlenmiş bir sırıtışla Viking duruyordu. Ne kadar zamandır orada olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye uludu. "Ah!" diye bağırdı dehşete kapılmış Sibeliş pençelerini göğüslerine geçirirken.

"Bir fincan çay yapmaya geldim, Flora kâbus görmüş," dedi Viking.

"Viking O'Neill'ı aradım," diye hıçkırdı Abby.

Havlusunu kaptığı gibi, ona dokunmamak için kapıya çarparak üst kata kaçtı.

Zavallı Sibeliş erken bir kahvaltı umuduyla yine miyavlıyordu. Viking çaydanlığı açarak onu kucağına aldı. Yüzü ifadesizdi, kedinin tüyelerine gömülürken Abby'nin kokusunu içine çekti.

Abby'nin onu uğurlamak için ayağı kalktığında neredeyse intihara meyilli görünmesi Marcus'un moralini bozarken, posta Taggie'den içinde özel hesabından kaçırılmış üç yüz pound bulunan bir Noel kartı getirdi. Ancak bu Rupert'ten haber alamamasını telafi etmedi ve Marcus, *Daily Express*'te çıkan Rupert, Taggie, Xav ve Bianca'nın kayak yapmak için Monhaut'a vardıkları büyüleyici fotoğrafla öylesine yıkıldı ki, Flora onu Cennet'e dönmeye ve ailesiyle kalmaya ikna etti.

'Hakemin düdüğünü ben çalacağım, sen de bana eşlik edebilirsin. Yolda zavallı Eldred için bir şişe viski bırakmalıyız.

Viking'in Dublin'den her gün telefon etmesine rağmen Flora, Helen'in Rannaldini'nin eski karısı ve velet sürüsüyle geçirdiğı Noel'in bir felaket olduğunu duyunca ne kadar heyecanlandığından utanıyordu. Hiçbir zaman girişken olmamıştı ve Rannaldini'nin bitmek bilmeyen cinsel oyunları onu kesinlikle dehşete düşürmüştü.

Flora, "Sana Troialı Helen'in uygun bir teklif olmadığını söyleyebilirdim," diye espri yaptı.

Marcus çıldırmıştı.

"Onu korumak için oraya gitmeliydim.

Helen'in ona söylemediğı şey, Rannaldini'nin Noel için ona yüzünü, göğüslerini ve poposunu gerdirmesi için açık çek verdiğiydi.

"Ama Prag'da beni olduğum gibi sevdiğini söylemiştin," diye hıçkırdı Helen.

Rannaldini mırıldandı: "Yaptım ve çok acıyacağını biliyorum ama daha da güzel olmanı istiyorum.

Ayrıca Helen ameliyat sonrası iyileşmek için kışlaya kapanırsa, bu ona daha fazla boş zaman kazandıracaktı.

KIRK DÖRT

İki haftalık tatilin ardından RSO derin bir kasvete gömüldü. Hayat, Francis'in eve götürmeyi unuttuğu ve grup odasında Nellie'nin kaşkorsesinin altında kurtçuklar çıkarırken bulunan hindisiyle özetleniyor gibiydi.

Francis'in aklında başka şeyler vardı. Evine el konmuş ve bir belediye dairesine taşınmıştı.

"Çocuklarım bedava yemek yiyor," dedi bıkkınlıkla. "Sütçüm benden daha fazla kazanıyor.

Justin'in annesi Mary hamile olduğunu öğrenince dehşete düşmüştü. Kocası televizyondaki akıllı işini kaybetmişti ve evde Justin'e bakıyor ve Mary'ye büyük üzüntü veriyordu.

Carmine, Hilary ve Juno dışındaki herkes Noel'de aşırı harcama yapmış, faturalarını ödeyememiş ve eğitim departmanlarının kolejlere ve okullara verdiği müzik ödeneklerini kesmesi nedeniyle daha az öğretmenlik işinin peşine düşmüştü.

Flora, Eldred'den Noel viskisi için teşekkür eden bir mektup aldığında çok sevinmiş, ancak onu akşam yemeğine davet etmek için aramaya devam ettiğinde cevap alamayınca endişelenmiştir. Sonunda polis 4 Ocak'ta içeri girdi ve Eldred'in aşırı dozdan bir haftadır ölü olduğunu tespit etti.

Boş viski şişesi ayaklarının dibindeydi, klarnetini tutuyordu ve belli ki Flora ve Marcus ile çalmayı planladığı Mozart *Trio* müzik sehpasının üzerindeydi. Gramofon hâlâ açıktı - eski plaklarından birini dinliyordu.

"Kahvesini sade içmemiş olsaydı, insanlar süt şişelerinden anarlardı," diye hıçkırdı Flora. "Daha önce arasaydım onu kurtarabilirdim.

Eldred'in Birinci Klarnet pozisyonu için hemen başvuran Hilary'ye herkes şaşkınlık ve utanç içinde karşı çıktı. Çok geçmeden İkinci Klarnet için adayları seçmekle meşguldü.

"Biri onları H.P. Hall kapısında durdurmalı," dedi Viking, "tıslayarak: "Kaçabiliyorken kaç, o kaltakla çalışma."

Bölüm liderliğine yükselmesiyle birlikte Hilary'nin otoriterliği bin kat arttı. Miles, Gwynneth ve Gilbert ile düzenli olarak madrigaller söylüyordu. Miles ile Close'un etrafında koşmak, herhangi bir sorun olduğunda ona koşmak için onu iyi durumda tuttu.

Eldred'in ölümüyle ilgili tek iyi şey, Abby ve Flora'nın üzüntülerinde birleşerek bunu telafi etmeleri idi. Abby, Flora'ya Noel hediyesi olarak Amerika'dan meteor tozuyla karıştırılmış reçine getirmişti. Daha cömert ve çok daha suçlu olan Flora ise Abby'ye kırmızı kaşmir bir polo yaka hediye etmişti. Ayrıca Viking'le olan öfkeli ve devam eden *ilişkisini* de önemsiz göstermeye çalışmıştı. Viking, 'şeytan çıkarma' kampanyasının bir parçası olarak, Flora'ya Noel için Rannaldini adında oyuncak bir kara koyun vermişti.

"Bununla yüzleşmelisin, sevgilim.

Abby artık Viking'le ilgilenmiyormuş gibi davrandı ama Noel sonrası fitness rejimi olarak gölün etrafında koşmaya başladı. Geri döndüğü ilk Perşembe günü, ilerlemesi Bordello'nun dışındaki çöp arabası tarafından engellendi. Viking yalınayak ve üzerinde sadece kot pantolonla, gözleri uykudan şişmiş ve neredeyse kapanmış bir halde dışarı fırladığında ve çöpçüleri taburlar dolusu çöpu kaldırmaya ikna etmek için yirmi poundluk bir banknot salladığında neredeyse bir tavşan deliğinden aşağı düşüyordu.

Eve doğru koşarken Abby, Viking'i, Bay Nugent'i ve gölün karşısındaki tüm çöpçüleri görebiliyordu, hala Bordello'nun önünde durmuş bira kutularını tutuyor ve şamatayla gülüyorlardı. Sonuç olarak Woodbine Cottage'ın çöp kutuları öğlene kadar boşaltılmamıştı.

"Viking benim delikanlıya 'orn'u öğretiyor," diye övündü tozculardan biri. "Viking'in dünyasını keşfediyor.

"Hobisi ornitoloji gibi görünüyor," dedi Abby ekşiyerek.

Orkestranın karamsarlığı, CCO ile RSO'nun birleşeceğine dair giderek artan uğursuz söylentilerin saban üzerindeki martılar gibi uçuşmasıyla daha da artmadı. CCO'nun eşlik ettiği Cotchester Bale Topluluğu, okul tatillerinde popüler klasikleri sahneliyor ve RSO'nun dinleyicilerinin büyük bölümünü kapıyordu.

Ocak ayının ortasında bir Salı günü George, Abby'yi ofisine çağırdı. Zaten kötü bir ruh hali içindeydi. Eski bir kiracı, Park Lane'deki dört bitişik mülkü, on dokuzuncu yüzyılın başlarındaki mimariyi koruyacak görkemli bir ofis bloğuna dönüştürme çabalarını boşa çıkarıyordu.

bir cephe. Yaşlı kadın nakit para teklifini reddedince, George onu korkutmak için ağır topları harekete geçirmiş, bunun üzerine kadın *Daily Mirror*'ı aramış, *Daily Mirror* da o sabah George'u iki sayfalık bir yazıyla azarlamıştı.

Bu nedenle George, Abby'ye orkestranın açığının şimdiye kadarki en büyük açık olduğunu söylerken lafını esirgemedi. İzleyicileri geri kazanmak için 'geçiş yapmaları' gerekiyordu; bu da ikinci yarıda Gershwin, Rodgers ve Hammerstein ve diğer klasik olmayan müziklerin programlanması anlamına geliyordu.

Abby dehşete düşmüştü.

"Tanrı aşkına, biz bir senfoni orkestrasıyız.

"Çok uzun sürmez. Hayatta kalabilmemizin tek yolu bu. Mayıs ayında büyük bir yüzüncü yıl gala konseri planlıyorum. Dancer Maitland ve Georgie Maguire için şimdiden nabız yokladım.

'Başlangıç olarak bankayı batıracaklar. Georgie'nin Flora'nın annesi olduğunu biliyor musun? George bilmiyorsa bile bunu itiraf etmeyecekti.

"Bunu zavallı kadına karşı kullanamam," dedi iğrenç bir şekilde. "İçeri gel Miles.

Kibirli ve onaylamaz görünen Miles, dizlerini birbirine vurarak yüksek arkalıklı bir sandalyeye oturdu ve George'a birkaç faks uzattı. İlki Sanat Konseyi'nden gelen boş bir sayfaydı.

"Bunun gelecek yılki ödeneğimiz olması mı gerekiyor?" diye sordu

George. Miles ince ince gülümsedi.

"İlk sayfa yazdırılmadı.

İkinci sayfada Gilbert'tan öfkeli bir mektup ve Noel kabaresinde Dixie, Viking, Flora ve Abby tarafından canlandırılan kendisi, Gwynneth, Peggy Parker ve Sonny'nin bir gazete fotoğrafının fotostatı olduğu ortaya çıktı. Belli ki birisi bunu *Rutminster Echo*'ya sızdırmıştı. Viking'in elinde tuttuğu ve üzerinde açıkça 'Clara' yazan vazo Gilbert'i özellikle rahatsız etmişti.

George'un dudakları bir an için kıpırdadı, sonra okumaya devam etti.

Artık müzisyenlerinizin hem Sanat Konseyi hem de en cömert patronları hakkında ne düşündüğünü biliyoruz. Döngüm için ne zaman tazminat alacağım?

"Sadece zararsız bir eğlenceydi," diye itiraz etti Abby.

"Gelecek yılın ödeneği dağıtılmak üzereyken zararsız değil," diye tersledi George.

'O sürtük Hilary sızdırmış olmalı; sürekli fotoğraf çekiyordu.

"Hilly böyle bir şey yapmaz," diye homurdandı Miles. 'Hilly bazılarının aksine sadece RSO'nun iyiliğini düşünür.

"Hilly" şimdi, diye düşündü Abby, kalınlaşıyorlar.

Neyse ki John Drummond, etrafından dolanırken neo-Tudor alışveriş bölgesinin elli bin kiloluk Perspex modelini ciddi şekilde tehlikeye atmak için o anı seçti. George'un dizine bir gümbürtüyle inerek pençeleriyle Gilbert'in faksını parçalamaya başladı.

Abby bir kahkaha patlattı ama Miles onu orkestranın eğitim projelerine hiç ilgi göstermemekle suçlayarak sert bir şekilde yere indirdi.

"Müzikal mükemmelliği mümkün olan en geniş kitleye ulaştırmalıyız," diye ekledi görkemli bir şekilde.

"RSO'nun dahil olduğu son büyük eğitim projesi," diye tersledi Abby, "Dean Ormanı'nda Respighi'nin Kuşlar'ını aramaktı ve Randy, Dixie ve dört kız öğrenci bir hafta boyunca ortadan kayboldu, bunun Ocak ayında uygulanabilir olduğunu sanmıyorum. Hepsi hipotermiden ölür.'

"Saçmalama," dedi George, Drummond'un pençeleri iğne çizgili kalçalarını delerken yüzünü buruşturarak.

"Zaten zamanım yok," diye karşı çıktı Abby, "öğrenmem gereken çok fazla repertuar var.

Miles parmaklarını çitlatarak, "Eğer daha popüler yemeklere geçseydik," dedi, "bunu zaten bilirdiniz.

"Ve sen de Flora Seymour'la daha az vakit geçirerek başlayabilirsin," diye ekledi George sertçe, "o zararlı bir etki yaratıyor.

George, Alphonso'nun çantası, Gilbert'in bisikleti ya da Çevre Bakanlığı'yla yapılan kritik bir toplantı sırasında dalgınlıkla çekiştirdiği ve 'Jingle Bells' çalan müzikli çoraplar yüzünden Flora'yı affetmemiştir.

"O da senin en büyük hayranın değil," dedi Abby vefasızca. "O zaman arkasını kollasa iyi olur.

"Oldukça zor," dedi Miles şirretçe, "bu işe bu kadar çok zaman ayırınca. Gilbert Greenford'a yazdığı özür mektubunda Clara'nın yerine bir Harley Davidson almasını önererek de işlere yardımcı olmadı.

Abby güldü.

"Hiç komik değil," dedi Miles kibarca. 'Ve Müzik Direktörü olarak hayır işleri için daha çok şey yapmalısın.

Abby kendini kaybetti.

Abby, Miles'a sert bir şekilde bakarak, "Bütün param, tamam mı, Kedileri Koruma Derneği'ne gidiyor ve yaşlı tekir kedileri de kastetmiyorum," dedi. "İkiniz de yakamdan düşün."

Tüm Perspex modeller titredi ve John Drummond kapıyı çarparak çıkarken fırçalanmış süet duvara fırladı.

Serinledikten sonra genel ofise girdi ve ilan panosundan RSO'nun şu anda St Clement's İlkokulu'nda bir proje yürüttüğünü öğrendi. O sabah prova olmadığı için eve dönerken uğramaya karar verdi.

Arabanın radyosunu açtığında Hugo'nun Mozart'ın *SinJonia Concertante*'sinde keman solosu çaldığını duymak onu neşelendirmemişti.

"O CCO'ydu, bizim büyük küçük orkestralarımızdan biri," dedi Henry Kelly. 'Oh, kapa çeneni,' dedi Abby.

Günlerdir yağmur yağıyordu. Fleet Nehri kıyılarını sular altında bırakmıştı, St Clement'in oyun alanları sular altındaydı ve açık hava etkinliklerini engelliyordu, bu da muhtemelen binadan gelen uğursuz gürültüyü açıklıyordu.

Ancak sekreter onu uzaktaki bir sınıfa yönlendirdiğinde, Abby Viking'i bir masanın kenarına tünemiş, sekiz yaşındaki bir grup çocuğa Fransız kornosu hakkında bir şeyler anlatırken bulunca şaşkına döndü. On yedinci yüzyılda Rutminster üzerine bir projeye uğraşıyorlardı.

"İngiltere Kralı Charles, savaşmak için çok zaman harcadı," diyordu Viking. "Ve sonunda kafasını kestirdi, muhtemelen saçları benimkinden daha uzun olduğu için.

Çocuklar güldü.

"Ancak izin günlerinde Blackmere Ormanı'nda avlanmaktan hoşlanır ve tazılarını sommon etmek için bir boynuz kullanırdı.

Kornasını eline alan Viking, pa, pa, pa, pa diye öttürdü.

"Bu, köpeklerin ormanın her yerinden duyabileceği bir sestir.

Tekerlekli sandalyedeki küçük bir çocuğun yanında oturan Nugent başını bir tarafa koydu.

Abby'yi gören Viking başıyla kısa bir selam verdi.

"Kornoyu her şeyle çalabilirsiniz," diye devam etti ve Gap taşıma çantasından bir parça hortum borusu çıkardı.

Sarmalayarak bir ucunu tekerlekli sandalyedeki küçük çocuğa uzattı ve diğer ucundan 'God Save the Queen' şarkısını çaldı.

Sonunda  ğretmenin piyanonun üzerine bıraktığı büyük el çantasını açıp içinden kırmızı bir askılı kemer, bir çift siyah dantel külot, bir muz, muzu yiyormu  gibi yapan kabarık bir oyuncak maymun ve son olarak da sınıfa dağıttığı kocaman bir paket toffees çıkararak çocukları kahkahalarla inletti.

Çok fazla  ili ve tatlı bir açık yüzü olan öğretmenin de onun hakkında yarasa olduğu belliydi.

'Viking'in çocuklarla arası çok iyi,' dedi Abby'ye. 'Tekerlekli sandalyedeki Joey bizi ziyaret ettiğinden beri gerçekten kendine geldi. Bunlar çizdikleri resimler. Gururla Cavaliers, atlar, neşeli tazılar, ağaçlar, kır çiçekleri ve yakalanma  ansı olmayan kilometrelerce uzaktaki bir geyikten oluşan bir duvar resmini gösterdi.

"O kabadayı Carmine Jones daha büyük bir sınıfa trompet öğretmeye geldiğinde,"  ğretmen sesini alçalttı, "onu öyle bir hırpaladılar ki, neredeyse ağlayarak  ıktı.

"Bana sırlarını verebilirler mi?" diye iç geçirdi Abby.

Zil  alınca Viking  ocuklara öğretmenleri için bir sevgililer günü hediyesi yapmaları gerektiğini söyledi.

"Ho  a kal tatlım," diye ekledi onu öperek, "seni ararım.

Dışarıda hâlâ yağmır yağıyordu ve Viking burnuna siyah bir y n şapka geçirdi. Bu Rodney'den bir Noel hediyesiydi ve Viking'in saçlarının ıslanmasından ne kadar nefret ettiğini biliyordu, çünkü saçları çok uygunsuz bir şekilde kıvrılıyordu. Geçmişte Viking bara gitmek için Bayan Priddock'ın  i ekli sou'wester'ını a ırdığı için tartışmalar olmuştu.

"Hadi gidip bir şeyler içelim," dedi ve kolunu Abby'nin koluna doladı.

Barın bahçesi akonitler ve kardelenlerle doluydu. Sülfür sarısı kediciklerini kapının üzerine seren bir ela ağacı, altın yağmuru altında Dana 'yi bekleyen Zeus gibi, Abby'ye Viking'i hatırlatıyordu.

Bar sıcak ve karanlıktı. K  edeki bir koltuğa sığınırken, yeni kırmızı ka mir polo yakasını giydiği için memnundu ama Viking'e ondan ne kadar umutsuzca ho landığını hiçbir şekilde belli etmemeye kararlıydı.

"Teşekkürler," diyerek büyük bir kadeh beyaz  arabı kabul etti, parmaklarının birbirine değmesine kasıtlı olarak izin vermedi.

Viking biranın üçte birini içtikten ve dudaklarındaki köpüğü elinin tersiyle sildikten sonra ona dik açıyla oturdu, uzun bacaklarını o kadar a mı tı ki dizi neredeyse onunkini sıyracaktı ve eğlenerek ona bakıyordu.

"Eee?

"Bu biraz etkileyiciydi," diye kekeledi Abby. "Seni hiç Fareli Köyün Kavalcısı olarak görmemiştim.

'Müzik okullarda kendi ayakları üzerinde ölmeye terk ediliyor,' dedi Viking aniden sinirlenerek. 'Artık bando yok, şarkı söylenmiyor, zorunlu toplantılarda ilahiler okunmuyor. Aileleri ekstra ders ücretlerini karşılayamadığı sürece çocuklar artık bir enstrüman öğrenemiyor. Orkestralar yavaş yavaş ölecek çünkü artık yararlanabilecekleri parlak genç müzisyen havuzu kalmayacak.

Başını salladı, "Üzgünüm, ağırlaşıyorum.

"Hayır, bu harika," Abby daha ciddi bir Viking görmenin heyecanını yaşıyordu. "Hayır teşekkürler," adam ona bir paket cips uzatırken başını salladı. 'Ben de konuşma fırsatı bulduğum için memnunum. Senin bölümünü tartışmak istiyordum.

"Öyle mi?

"Cyril'e bayılıyorum," diye devam etti Abby, "belli ki bir zamanlar harika bir müzisyendi, ama dudakları gitmiş ve hep sarhoş.

"Bu bir abartı," dedi Viking soğuk bir sesle.

"Adam içki kokuyor.

"Dört yıl içinde emekli olacak.

"Neden öğretmenlik yapamıyor?

'Çok utangaç. Şimdiki çocuklar ondan köpek eti yaparlardı. Abby kararlılığını güçlendirmek için şarabından bir yudum aldı.

"Orkestrayı geri çekiyor.

'O zaman orkestranın biraz daha sert çekmesi gerekecek. Bunu bozmak istemiyorum.'

Mutfaktan nefis kokular yayılıyordu. Abby ona nutuk çekmeye, Viking de ona karşı çıkmaya devam etti, ta ki dar, gentian mavisi bir kazak ve zümrüt yeşili mini etek giymiş bir barmaid elinde menüyle gelene kadar.

"Sipariş vermek ister misin, Viking?

"Emin değilim. Bu harika bir kazak.' Sonra Abby'ye dönerek, "Öğle yemeği ister misin?" diye sordu.

Abby sinirli bir şekilde başını

salladı. "Çok fazla işim var.

Viking garsona gülümsedi. "Hesabı alabilir miyim?"

"İrlanda yahnisi çok lezzetli. Size paket servis yapabilirim.

Viking ona baktı. "Götürmeyi tercih edeceğim şeyler var.

Garson kız kıkırdadı. "Hesabınızı getireyim.

"Hiçbir şeyi es geçemez misin?" diye tersledi Abby.

Arabanın park yerine vardıklarında hâlâ ona savurgan yaşam tarzı hakkında nutuk çekiyordu. Viking arabasının anahtarlarını aldı ve kapısını açtı.

"Ağırlaştığım için üzgünüm," diye mırıldandı Abby, "ama Flora'yı incitmeni istemiyorum, Rannaldini tarafından kesinlikle havaya uçuruldu.

Viking, Abby forması gibi kıpkırmızı olana kadar ona o eğlenen, hınzır sinama tarzıyla baktı.

"Flora'yı incitmeyeceğim," dedi usulca. "Ona tapıyorum, o bir ruh eşi; taş gibi muhteşem ve sana inanılmaz derecede sadık," diye ekledi sertçe.

"O zaman neden tanıştığın her kadına bir numara yapıyorsun?

"Sizce benim rakamlarım insan mutluluğunun toplamına eşit değil mi? Viking dönerek barın penceresinden hâlâ kendisine bakan iki barmaid kıza el salladı.

"Bilmiyorum," dedi Abby kızgınlıkla, "sanırım sen sadece bir çapkınsın. "Ben çapkın değilim," dedi Viking, "Ben bir büyücüyüm!

Onu yakalayıp dudaklarından öptü ve dilini boğazına soktu. Abby hiçbir direnç göstermeden, nabızları yakındaki değirmen deresi gibi gürleyene ve ayakta zor durana kadar onu öptü.

Ama nefes almak için geri çekildiğinde, Viking onu bıraktı.

"Seni vurmanın tek yolu bu, sevgilim. Gülerek arabasına doğru yürüdü.

Kulübeye döndüğümüzde Marcus, Pablo Gonzales'in Rachmaninov'un *Üçüncü Piyano Konçertosu*'nu çalmasını dinliyordu.

'Ne kadar mükemmel, ne kadar zahmetsiz, ne kadar güzel. Tanrım,' diyordu.

Konçertoyu yavaş yavaş kavramaya başlamıştı ve aşırı etkilenmekten korktuğu için sadece ara sıra kayıtları dinlemesine izin veriyordu.

"Biraz hızlı," dedi Flora, itiraz eden Scriabin'in düğümlerini tararken, "Kissin'i tercih ederim - daha durgun ve yumuşak.

"Kissin'in sondaki alkışını seviyorum," diye iç geçirdi Marcus.

Diyette olan Flora, "Bu öğleden sonra yemek yemem için ne yapabiliriz?" diye yalvardı. O sabah donunu ne tarafa giyerse giysin, arkası öne doğru geliyordu.

Rannaldini Yılın Orkestra Şefi Ödülü'nü kazandığı için karnını tika basa doldurduğundan şüpheleniyordu. Onun yönetimindeki New World, Yılın Orkestrası ödülünü ve Winifred Trapp's *Harp*

Yeni piyasaya sürülen *konçertolar* coşkulu eleştiriler alıyordu. Flora, Rannaldini'nin yüzünün kendisine bakmadığı bir gazeteyi açamıyordu.

Abby içeri süzüldüğünde kendini daha iyi hissetmedi. "Viking'le bir şeyler içiyordum.

"Onunla nerede tanıştınız?" diye sordu Flora.

"St Clement's'te öğretmenlik yapıyordu - değişiklik olsun diye zamanını faydalı bir şekilde geçirdiğini görmek güzel, süper yetenekli olup da tembellik eden insanları anlayamıyorum.

"Yapabilirim," dedi Flora, buzluktan bir kutu dondurma çıkararak.

"Karşılaştığı her kadınla sohbet etmesine kızmıyor musun?" "Hayır," dedi Flora, bir kaşık kaparak.

"Viking çekici, bunu kabul ediyorum. George bu sabah beni azarladı, ama sanırım düşmanlığının altında, Viking gibi o da benden etkileniyor, yoksa bana bu kadar zorbalık yapmazdı.

"Bu yanlış bir argüman," dedi Flora ağzı dolu bir şekilde. "Carmine, Cathie'ye zorbalık yapıyor.

"George'un Viking'den daha iyi bir bahis olacağını düşünüyorum," diye düşündü Abby. "Georgie, Porgie, Black Pudding ve Pie," Flora bir büyük pasta daha aldı

Kaşık dolusu. 'Eğer Bay Yanlış ama Romantik O'Neill ile Bay Doğru ama İğrenç Hungerford arasında bir seçim yapacak olsaydım, kimi seçeceğimi biliyorum.

"Tuhaf; George da senden hoşlanmıyor," dedi her zamanki dokunaklı Abby.

Marcus yüzünü buruşturdu. Abby'nin Flora'ya duyduğu neredeyse patolojik kıskançlığın onu bu kadar şirret yapmamasını diledi. Bu konuşmadan sonra pişman olacağını biliyordu. "Kahretsin," dedi Flora, boş dondurma kabına bakarak mutsuzca

ve lavaboya attı. Telefon çaldı.

"Bay Yanlış ama Romantik," diye geri dönen Marcus hafifçe sıırttı, "Flora için.

"Az önce Abby'yi öptüm," Viking'in ilk sözleri oldu. "Tahmin etmiştim," dedi Flora.

"Benim eksikliklerimi sıralıyordu.

"Gelişlerin hiç kısa sürmüyor. Flora, Viking'in rahatlamış kahkahasını duyunca mutlu oldu.

'Seni seviyorum ve sana ihtiyacım var,' diye yalvardı, 'hemen buraya gel. Gelip seni alırdım ama daha fazla ders istemiyorum.

Abby kızgınlığını gizleyemedi.

'Viking'e o lanet köpeği kontrol altında tutmasını söyle. Tıpkı efendisi gibi sürekli buralarda çöp kutularını karıştırıyor.

Appassionata

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KIRK BEŞ

Kış boyunca nakit krizi nakit krizini takip etti. Kötü hava koşulları izleyicileri sürüler halinde uzak tuttu. George orkestraya maaşlarında kesintiye gitmek zorunda kalabileceklerini söyledi. İki çalgıcının daha evlerine el konuldu ve prova yaptıklarında insanların duvara vurduğu berbat kiralık odalara taşındılar. Bir basçı, bir çellist ve ikinci kemanlardan biri ayrıldı ve yerlerine yenileri alınmadı.

Julian'ın bile morali bozulmuştu. "Bu gidişle bir yaylı çalgılar dörtlüsü olacağız," dedi hüznle.

Flora'nın banka müdürüne cevabı Miles'a Harley Street'te dışçıyle randevusu olduğunu söylemek ve South Bank'te busking yapmaya gitmek oldu. Viking'in Londra Filarmoni Orkestrası'ndaki arkadaşlarından biri onun için bir yer ayarlamıştı.

Korkunç derecede soğuk ve gri bir sabahı seçti ve yataktan kalkmakta büyük zorluk çekti. Seviştikten sonra dünyaya döndüğünde, sırtüstü yatmış, parmakları alnında, treni kaçırma endişesiyle bileğindeki saate yan gözle baktı ve kadranın rakamlar ve akrepler yerine Viking'in dört direkli yatağının perdelerinden yansıyan güllerle dolu olduğunu gördü

"Ben seninleyken zaman yok oluyor," dedi boğuk bir sesle. "Güllere dönüşüyor. Beni çok mutlu ettin," diye ekledi onu öperek, 'Çok minnettarım.

Viking onu Rutminster İstasyonu'na götürdü. Sonra, tren hareket ederken gelişigüzel bir şekilde şöyle dedi: "Sen ve ben birlikte kendi evimizi almaya ne dersin?"

"Sence Nugent Scriabin'i sevmeyi öğrenebilir mi?"

"Hiç ciddi olacak mısın?"

"Çok isterim, bayılırım," diye kekeledi Flora. 'Bu çok büyük bir sürpriz. Kendi paramı ödeyebildiğim sürece, bekâr bir kadın olmak istemiyorum.

"O zaman şapkalı bir kadın olabilirsin. Viking, Rodney'nin şapkasını çıkarıp kafasına geçirdi. "Dikkatli ol, biri senden içki isterse hayır de.

"Seni seviyorum," dedi Flora ve soğuğa rağmen gözden kaybolana kadar onu izlemeye devam etti.

Londra, Rutminster'dan çok daha soğuktu. Flora, parklardaki titreyen morumsu mavi çiğdemler ve ılıman bir Ocak ayının zorladığı pembe çiçekleri şimdiden şiddetli bir rüzgârla dağılan badem ağaçları için çok üzülmüyordu.

Sevgililer Günü sergileriyle kıpkırmızı olan gazete bayilerinin vitrinleri tek neşeli notu sağlıyordu. Viking için gerçekten muhteşem bir kart ve Scriabin'den Bay Nugent için büyük, şakacı bir kart almalıydı. Bay Nugent'in ona yanına taşınmasını teklif ettiğine inanamıyordu ama düşüncelerinin mutlu bir şekilde dolaşmasına izin verdi. Çocuklarla arası çok iyiydi, harika bir baba olurdu ve Flora O'Neill kulağa Flora Seymour'dan çok daha romantik geliyordu. Tanrım, bu kadar küstah olmasına izin verme.

Hungerford Köprüsü'nün altındaki Concert Hall Approach'ta, sarmaşık ve defne çalılarıyla dolu kutularla döşeli küçük bir bahçede yerini aldı. İlk başta bir stand kurmayı denedi ama rüzgar müziğini her yere savurdu, bu yüzden kulaktan çaldı. Çok geçmeden Festival Salonu'na giden konser müdavimleri ve öğle yemeğine çıkan ofis çalışanları onun enfes sesinin tadını çıkarıyor, böyle soğuk bir günde çaldığı için üzülmüyor ve tenekesine bozuk para ve hatta banknot atıyorlardı.

Viyola çalarken teşekkür etmek zordu, bu yüzden Flora gülümsemeler ve kocaman baş sallamalarla yetindi. *In the South*'tan sonra yaşlı bir adam ona hiç plak yapıp yapmadığını sordu ve 'The Pink Panther' ile 'Panis Angelicus' arasında kızaran bir çift düğünlerinde çalıp çalamayacağını sordu. Flora seve seve çalacağını söyledi ve onlara telefon numarasını verdi.

Sonra 'Where E'er You Walk'un ortasında George Hungerford'un (belki de köprüsünü hayranlıkla seyretmeye gelmişti) bir taksiden atlayıp karşıdaki Arşidük Şarap Bari'na daldığını görünce neredeyse viyolasını düşürüyordu. Muhtemelen İngiliz Orkestralar Birliği'nin bir toplantısı için Londra'daydı. Onu görürse işten atılırdı. Flora, Viking'in şapkasını burnunun üzerine çekti. Bir sonraki an, şık, lacivert bir Mercedes yanaşıp siyah deri giysili bir şoför dışarı fırlayıp Rannaldini için kapıyı açtığında yayı gerçekten de tellerin üzerinde kaymaya başladı. Bu sesleri duyan Rannaldini hemen arkasını döndü ama Flora beton bir sütunun arkasına dalmıştı. Rannaldini Astrahan yakalı siyah paltosunu giymişti ve

her zamanki gibi ölümcül derecede göz alıcı görünüyordu. Flora trafiği yarararak adamın ayaklarına kapanmak ve kendisini geri alması için yalvarmak istiyordu; zerre kadar iyileşmemiştir.

Dehşet içinde onun hızla Arşidük'e doğru yürümesini ve müdürün kapıyı açarak onu karşılamasını, yılın ve tüm zamanların en iyi orkestra şefi olduğu için onu kutlamasını izledi.

Bir an için 77 numaralı otobüs görüş alanını kapattı. Bir dakika sonra, parlak koyu yeşil bitkilerden oluşan bir ormanın içinden Flora, onu ve George'u birinci kattaki bir masada otururken görebildi. Rannaldini peçetesini açmış, bir zamanlar onu şehvetle kavrayan o demir gibi sert kalçaların üzerine koyuyordu. Şimdi de şarap listesini eline alıyordu. Tanrım, evlilik yüzüğü takıyordu. Helen'in onun üzerinde zavallı Kitty'den çok daha fazla etkisi olmalı. Lütfen bana baksın, lütfen bakmasın, diye dua etti Flora, 'Dido'nun Ağıtı'nı söyleyerek. George'la ne işi vardı?

Donmuştu ama kalbindeki acı çok korkunç olduğu için soğuğa aldırmadan, kırk dakika sonra George ve Rannaldini'nin çok daha neşeli görünerek dışarı çıkmalarını izledi. Yarım dakika boyunca konuştular, ta ki Rannaldini'nin Merc'i süzülüp ikisini de alıp götürüne kadar.

Flora derin bir şok içinde para kutusunu almayı unutarak oradan uzaklaştı. Neyin peşinde olabilirlerdi? Eğer Rannaldini'nin bununla bir ilgisi varsa, hiç iyi değildi. Ama RSO onun için çok küçüktü.

Ancak Rutminster'a döndüğünde ve perondaki gazete bayisinin önünden geçerken Viking için bir sevgililer günü kartı almanın anlamsız olduğunu fark etti. Sonra ağlamaya başladı.

Viking tamamen melek gibiydi.

"Yani, Rannaldini'yi unutmadın mı?

'Hayır, hayır, hiç de değil. Çok üzgünüm, Viking. Bu, kanseri yendiğini düşünüp sonra sadece remisyonda olduğunu keşfetmek gibi bir şey. Bana karşı çok iyidim.

"Bırak sevimli olmaya devam edeyim, sadece biraz zaman ver, tatlım. Yalvarmaya en çok yaklaştığı an buydu.

'Ben hala Rannaldini'ye aşıkken yapamayız. Sen yarım tedbirlere katlanamayacak kadar iyi birisin.

"Çok genç ve çok toy," dedi Viking acı acı. "Çok genç, lordum, ve doğru.

Flora'nın bağışıklığını test etmek için Viking başka bir yol denedi. Neden George'un kalın ama çarpıcı sekreteri Jessica'ya bir oyun oynayarak işle zevki karıştırmadı?

"O zaman George yokken onu uzun öğle yemekleri için Bordello'ya çekebilirim ve sen de dosyaları karıştırıp kirli ikilinin gerçekte neye karşı olduklarını görebilirsin.

Flora kayıtsızca ama hiçbir kıskançlık belirtisi göstermeden bunun çok iyi bir fikir olduğunu kabul ettiğinde Viking yüzünü buruşturdu.

"Ama bir adam senin içindeki hacı ruhunu sevdi," dedi üzüntüyle, Flora'nın elini tutarak.

Sonra dışarı çıktı ve sarhoş oldu. Bunu göstermeyecek kadar gururluydu ama hayatında ilk kez umutsuzca mutsuzdu.

Sevgililer Günü, RSO'yu kasvetinden geçici olarak uzaklaştırdı. Birdenbire kırmızı zarflar güvercin yuvalarındaki kızılgerdanlar gibi yuva yapmaya başladı. Rannaldini'yi görmenin şokunu hâlâ üzerinden atamayan Flora, kendisine kaç tane geldiğini fark etmedi bile. Blue, kendisine çikolatadan bir kalp gönderen zarfın üzerindeki Cathie'nin yazısını tanıdığı için coşku içinde grup odasının etrafında dönüp duruyordu. Militan Moll, Ninion'a *Independent*'a bir sevgililer günü mesajı koymasını emretti ve onu ortalıkta bıraktı. Zavallı Şişko Isobel küçük düşmemek için kendine üç kart gönderdi. Cyril'in tüm haftalık maaşı Bayan Priddock için iki düzine kırmızı güle gitti. Miles, Hilary'nin yaşadığı köy olan Brittlecombe'dan imzasız bir şaka kartı alınca sıırttı. Noriko, Cherub'dan tek bir kırmızı gül tutan bir sevgililer günü oyuncak ayısı aldığı için çok heyecanlıydı. Dixie ve Clare, Randy ve Candy, Dimitri ve Bayan Parrott ayrı ayrı sevgililer günü yemeklerine gittiler.

George Hungerford kartlarını açarken on dakika boyunca dikkatini açıktan ayırdı. Yönetimin tüm sekreterleri (John Drummond'un geleceğini düşünmek zorunda kalan Bayan Priddock dahil) ve kadın müzisyenlerin çoğu hâlâ ikinci Bayan Hungerford olma umudunu taşıyordu. İki kat fazla kart alan Viking, onları açmaya zahmet etmedi. Ancak George'un sevimli sekreteri Jessica, öğle yemeğinde iki düzine soluk pembe gülün arasından yükselen ve üzerinde 'Selam seksi' yazan pembe kalp şeklindeki balonu ve *'Viking'den sevgiler'* yazan bir kartı görünce çok şaşırdı.

Günün erken saatlerinde Jessica kendini biraz kötü hissediyordu. George, Bartók'un *İkinci Piyanosu*'nu çalması için bir piyanist tuttuğu için ona aptal demişti.

Konçertosu yerine orkestra tarafından prova edilen *Birinci Konçertosunu* seslendirdi - bu hata ancak konser öğleden sonra fark edildi.

Viking bunun en kolay hata olduğu konusunda onu rahatlattı. Ertesi gün Jessica'nın bir davetiye "İçkiler" yazılması gerekirken "*Sarhoşlar 6'da*" yazdığı için George'dan bir azar daha işittikten sonra bir akşam yemeği davetini kabul etmesi onu çok rahatlatmıştı. Akşam Viking gizli dosyaların George'un ofisinde mikrofilimde saklandığını ve genellikle haftada bir gün gelen George'un Londra'daki sekreteri tarafından idare edildiğini öğrendi.

Aptal numarası yapan Viking, Jessica'ya sadece bataklık İrlandalı olduğunu ve daha önce hiç gerçekten sofistike bir bilgisayar sistemi görmediğini söyledi. İkinci randevuda Jessica'nın ofisinde bir şişe Moët içerken, çok zeki olduğu için onu gizemlerine girmeye ikna etmeyi başardı. Jessica o gün kendini kötü hissediyordu çünkü George bir yer kartına '*Domuzcuk Domuzcuk*' yazdığı için onu azarlamıştı.

Viking'in hayranlığı karşısında son derece gururlanan Jessica, ona dosya menüsü olarak adlandırılan Dizin'in nasıl bulunacağını, istenen dosyanın nasıl bulunacağını ve ardından nasıl yazdırılacağını gösterdi.

'Elbette, bu dosyaların hiçbirine bakmadım,' dedi. 'Onlar çok gizli, George beni kovardı.'

Dosya menüsüne kısa bir bakış atan Viking, Rannaldini'ye dair herhangi bir referans göremedi ama Jessica'nın Moët'nin sekizde yedisini içtikten sonra yaptığı buharlı bir seans sırasında, sisteme girmek için gereken '*Georgetown*' şifresini ortaya çıkarmayı başardı.

"Ama kimseye söylemeyeceğine söz vermelisin, söz vermelisin," diye fısıldadı nefis Jessica.

"Georgetown," diye haykırdı Viking sevinç içinde, onun sistemine girerken.

Mel Gibson ve kedi yavrularının fotoğraflarını ve dana kasalarının yasaklanmasını isteyen bir posterini inceleyerek çok erken gelmesini engelleyen Viking, daha sonra Jessica'nın masasının altına park ettiği sakızla 'Beni seviyor, beni sevmiyor' oynayarak arkasına yaslandı. Çıktı: "Beni sevmiyor. Jessica çok daha güzeldi ve çok daha güzel bir vücudu vardı ama Viking Flora'yı o kadar çok özliyordu ki bu onu öldürüyordu. Bir şekilde Rannaldini'nin şeytani büyüünden kurtulması gerekiyordu.

Şubat sonunda George kayak yapmaya gitti. "İsviçre'deki banka hesabına bir milyon daha yatırmak için gittiğine şüphe yok," dedi Flora ekşiyerek.

Tesadüf eseri, Juno Meadows'un da aynı hafta izin aldığı fark edildi. George Çarşamba öğleden sonra dönecekti. Bayan Priddock öğle yemeği saatinde kuaföre gitmiş, Viking de Jessica'yı uzun bir öğle yemeği için Bordello'ya çekmiş ve Flora'yı dosyaları karıştırmak için serbest bırakmıştı.

Alarm çalacak ya da biri içeri girecek diye korkudan titreyen Flora kendini George'un ofisine kilitledi. Balkonları, lifli defne ağaçları ve ön kapının dışındaki Dinky arabalarıyla tüm o Perspex modelleriyle küçük tatlı bir köy gibiydi. Her nasılsa, bu rahatlık, insanı onların farkına varmasının ardındaki trajedilere karşı körleştiriyordu: dehşete düşmüş yaşlı kadınlar, diz çöktürme tehditleri, su basan bodrumlar, gecenin bir yarısı çalınan kapılar.

Tek neşeli not, George'un tepsisinde uyuklayan John Drummond ve büyük masanın üzerinde küçük bir altın güneş gibi duran Cyril'in bir demet sarı çiğdemi. Ne kadar çirkin bir müşteriyle karşı karşıya olduğunu anlayan Flora korkuya kapıldı. Ama Viking'in onca zahmetinden sonra cesur olmalıydı.

Bilgisayarı açtığında, *'Şifreyi Girin'* yazısı çıkana kadar Rannaldini'nin yüzü kadar boş bir ekranla karşılaştı. Elleri o kadar titriyordu ki, *'Georgetown'* yazmayı başarana kadar üç kez denedi.

Eureka! İşte ana menü. Dosyalar arasında aceleyle ilerledi: *'Ofis Hesapları'*, *'Yurtdışı Turları'*, *'Maaşlar'*, *'Özel'* kelimesine geldi.

'Özel' dosya menüsünü bulduğunda çok daha heyecan verici şeylerle karşılaştı. Durup özel dedektifin George'un karısının zinasıyla ilgili raporunu ya da çeşitli emlak oyunlarının ayrıntılarını okumak istiyordu: Örneğin Cotchester çevre yolunun Rupert'in arazisinden geçmesi planlanıyordu. Marcus'a bu kadar kötü davrandığı için hak ettiğini buldu. RSO üyeleri hakkındaki değerlendirmeler daha da ilginç olabilirdi. Lanet olsun, her dosyayı inceleyemezdi. John Drummond dış tepsisinde horlamaya başlayınca sinirli bir şekilde sıçradı.

Dosyalar listesine geri dönüp baktığında zararsız *'Orchestra South'* kelimelerini fark etti, imleci sayfada aşağı kaydırды ve dosyaya girmek için çift tıkladı. Bir tanesinde yakaladım! Giderek artan korku iniltileriyle, Cotchester Oda Orkestrası'nı RSO ile birleştirip yeni bir Güney Süper Orkestrası oluşturmaya yönelik şeytani bir planı ortaya çıkardığını fark etti. Rannaldini, Simon Rattle'ı her zaman çılgınca kıskanmış ve aynı türden bir kurulumu arzulamıştı

Viyana Filarmoni ve Viyana Devlet Operası gibi, müzik direkt r n n her iki topluluk için de çalmaya  a r labilecek usta müzisyenlerden oluşan bir havuzun kontrolüne sahip olduğu yerler.

Edith Spink yılın ilerleyen dönemlerinde emekli olur olmaz, Rannaldini CCO'nun müzik direkt rl  n  devralacak, Abby'nin sözleşmesi Mart ayından sonra yenilenmeyecek ve RSO'nun  o ununki de yenilenmeyecekti.

Rannaldini, George'a *" l  odunları ancak bu şekilde kesip atabiliriz,"* diye yazmıştı. Tarih 5 Ocak'tı. Hermione, George'u Rannaldini'yle *Messiah*'dan sonra mı tanıştırmı tı?

Julian, New York'ta Rannaldini'ye karşı geldiği için kovulacaktı. Viking, Blue, Simon, Dimitri ve Peter yeni Süper Orkestra'ya katılacak olan birkaç oyuncu arasındaydı. Aralarında George ve Rannaldini, her departmanda virtüöz oyuncularla orkestrayı yeniden iki kat güçlü hale getireceklerdi. Gözlerini listede gezdiren Flora, George'un  a ırtıcı bir şekilde kendi isminin yanına bir soru işareti koyduğunu gördü. Sonra Rannaldini'nin bir sonraki e-postasını keşfederek acı dolu bir feryat kopardı.

Kesinlikle olmaz, diye yazmıştı ezici bir şekilde, *Flora dengesiz, kinci ve zararlı bir etkiye sahip.*

Harap haldeki H.P. Hall ve çevresindeki yirmi dönümlük arazi RSO'nun tek varlı ıydı. George burada devreye girdi. Orkestrayı borçtan kurtarmak için bir beyaz   valye jestiyle m lk  çok az bir paraya satın alacak, sonra da onlara geri kiralayacaktı. Orkestra kapanır kapanmaz bir süpermarket inşa edecekti.

Plan korkunç derecede dahiceydi. Cowslip Hill'in her tarafına kimsenin istemediği korkunç k  k  evler yapmak yerine, Rutminster'a istihdam, turist, eğlence ve refah getirecek bir festival merkezi, yirmi dört arabalı sinema, golf sahaları, yemek salonları, sanal gerçeklik merkezleri ve  i me kalelerden oluşan bir megaplex inşa edecekti. Kar ılı ında istediği tek şey, son derece tehlikeli, çökmekte olan Viktorya dönemi ucubesi Herbert Parker Hall'un yıkılması ve trafiği kesmek için yeni bir döner kav akla birlikte bir süpermarket inşa edilmesi için planlama izniydi. George'un çatıyı onarmak konusunda bu kadar isteksiz olmasına  a mamalı. Cotchester, yeni Süper Orkestra'nın içinde yer alacağı, Valhalla'dan helikopterle gidilebilecek kadar uzakta olmayan güzel bir salona zaten sahipti. Tek anlaşmazlık noktası Rannaldini'nin mutlak i e alma ve i ten çıkarma hakları konusundaki ısrarı gibi görünüyordu.

Flora tüm dosyanın çıktısını almak üzereydi ki, kapıya büyük bir gürültüyle vuruldu u için neredeyse kalp yetmezli inden ölecekti.

'Evde kimse var mı? Çık dışarı, çık dışarı,' diye seslendi Dixie'nin sesi. "Priddock ziz yapıyor olmalı," dedi Randy.

"Ya da Jessica bir bonk.

Ama biraz daha çekiçledikten sonra sıkıldılar ve uzaklaştılar.

Flora'nın vücudundan ter damlıyordu. Asla bir hırsız olamazdı; elleri o kadar şiddetli titriyordu ki yanlış düğmeye basıp tüm kanıtları silmekten korkuyordu. Ama bir şekilde dosya menüsüne geri dönmeyi ve '*Orkestra Güney*'in yanına '*Yazdır*' yazmayı başardı. Yavaşça ama mucizevi bir şekilde on beş sayfa çıktı. Jessica sendeleyerek içeri girdiğinde onları formasına sokmayı ve kapının kilidini açmayı henüz başarmıştı. Kimin daha suçlu görüldüğüne karar vermek zor olurdu. Jessica'nın saçları duştan sıırılsıklam çıkmıştı. Flora mutsuzluktan hasta hissediyordu. Viking belli ki ona kazık atmıştı.

Arkasında bir gümbürtü duyunca yerinden sıçradı ama gelen sadece John Drummond'dı ve Jessica'nın bükülen bacaklarının etrafından dolanarak halıya çarptı. Flora onun İngilizce konuşmadığını umuyordu.

"Akşam yemeğini soruyor." dedi Jessica. 'George bu akşam evde siyah kravatlı bir davet veriyor ve her şeyin mükemmel olmasını istiyor. Daha sonra tekrar alışverişe çıkmam gerekecek, bütün öğle yemeği saatimi deniz tarağı bulmaya çalışarak harcadım. Keşke Rutminster'da bir Waitrose olsaydı.

Flora dışarı çıkarken, "Düşündüğünden daha yakında bir tane olabilir," dedi acımasızca.

Ne yapacaktı ki? Viking şimdiye kadar Brahms *Korno Üçlüsü'nü* kaydetmek için Londra'ya gitmiş olmalıydı. Abby'yi ve orkestranın geri kalanını kurtarmak istiyorsa, tek çözüm George'la hemen mücadele etmektir.

High Street'te ilerlerken bir gazete ilanı gördü: COWSLIP HILL İÇİN MEGAPLEX.

Çılgık atarak durdu ve bir gazete aldı ama gazetede sadece meclis üyelerinin ve bölge sakinlerinin sevinçli tepkileri yer alıyordu.

Planlama yetkilisi Alan Cardew, 'Bu gerçekten Rutminster'ı haritaya koyuyor' dedi.

Çok soğuk bir akşamdı. Teri atmak için kaynar bir banyo ve birkaç sert votkadan sonra Flora, George'un Rutminster'ın diğer tarafında, hem Cowslip Hill'den hem de H.P. Hall'dan mümkün olduğunca uzakta bulunan görkemli evine giderken yolun her tarafına kayd. George

Tekerlek izleri mükemmel çimlerini mahvederken Flora vahşice, kendi yeşil tepelerini mega kompleksler ve süpermarketlerle bozmak istiyor, diye düşündü.

Her şeyin, iç mimarlarla işi olmayan tek başına bir adam olan George'un korkunç zevki tarafından hızla harap edildiğini görebiliyordu.

Venüs de Milo'nun buzlarla parıldayan devasa bir kopyasının yanından geçerken, 'Eminim kollarını koparmıştır,' diye mırıldandı.

Kahya ona hoplamasını söyledi. Bunun üzerine Flora, Bay Hungerford'a Flora Seymour olduğunu ve akşam yemeği partisinden kurtulması gerektiğini, çünkü Güney Orkestrası hakkında konuşmak istediğini söylemesini istedi.

İki dakika sonra, ki bu arada Flora neredeyse kapının eşiğinde donup kalmıştı, George'un çalışma odasına alındı.

Oda, uşağın hemen kararttığı büyük bir avizeyle aydınlatılmıştı. Sonbahar yaprağı desenli halı o kadar yeniydi ki, kapıyı üzerine kapamakta büyük güçlük çekti. Kahverengi deri kanepeler ve koltuklar bufalo gibi garip bir şekilde sallanıyordu. Gazlı şöminenin iki yanındaki Gürcü tarzı kitap rafları kitap kulübü baskıları, videolar ve *Britannica Ansiklopedisi* de dahil olmak üzere referans kitaplarla doluydu.

Duvarlardan birini geniş bir televizyon ekranı ve müzik seti, diğerini ise binlerce plak, kaset ve CD kaplıyordu. George'un heybetli ve son derece düzenli masasına bakan üçüncü duvarda ise Green Park'ın korkuluklarına asılmış, kısa, soluk sarı saçları ve soğuk tavşankuyruğu mavisî gözleriyle güzel bir kadının portresi yer alıyordu; kadının parlaklığı boynundaki devasa safirlerle vurgulanmıştı. Büyük mağazaların güzellik reyonlarının arkasında, makyaj ve cilt bakımı için bir servet harcamanız için sizi utandırmak isteyen kadınların küçümseyici mükemmelliğine sahipti. George'un boşanmayı reddettiği Ruth bu olmalı. Hiç de gülünecek biri gibi görünmüyordu. George'un Juno'ya neden aşık olduğunu anlayabilirdiniz. O ve Ruth aynı tipteydiler, güzel kızlardan ziyade buz gibiydiler.

Flora'nın dişleri Cherub'un kastanyetleri gibi takırdıyordu, şöminenin üzerindeki süslü, beyaz altın çerçeveli aynaya baktığında burnunun bir palyaçonunki gibi kıpkırmızı olduğunu gördü. Ruth hiç şüphesiz yeşil fondöten tavsiye ederdi. Flora sesler duyunca sıçradı. Belli ki konuklar aceleyle dışarı çıkarılıyordu.

Ağır paslı dralon perdeleri biraz aralayınca Alan ve Lindy Cardew'in (pırlantalar ve yeni bir tam boy kürkle çok şık olmuşlardı), yüksek profilli yerel meclis üyeleri olarak tanıdığı diğer iki adamın, RSO yönetim kurulundan iki bankacının ve eşlerinin ve uzun mavi kadife bir pelerine sarınmış Çelik Elf'in arabalarına doğru gittiklerini görebiliyordu.

Sonra George'un mutfaktaki bir karışıklık için özür dilediğini duydu.

"On dakika içinde Hoogry Hoonter'da görüşürüz.

"Şanslı olacaksın," diye hırladı Flora.

Mutfaktan yayılan şarap, ot ve deniz tarağı kokuları, her türlü hatayı yalanlıyor, ona bütün gün bir şey yemediğini hatırlatıyordu. Başının döndüğünü hissederek mermer şömineye yaslandı.

Bir hafta boyunca kayak yapmak, cep telefonu da onunla birlikte dağa çıkmış olsa bile, George'un gözlerinin altındaki torbaları neredeyse yok etmişti. Koyu kahverengi parlak yüzü deri koltuk ve kanepelerle uyumluydu. Yemek ceketinin siyah ve beyazı sert, kayalık yüz hatlarını yumuşatıyordu. Beyaz dişleri bir puro çiğniyor, bronzlaşmış iri elleri bir bardak viskiye kenetlenmiş, belli ki blöf yapmaya çalışıyordu, kapıyı iterek açarken neredeyse güler yüzlü görünüyordu:

"Peki, bütün bunlar ne için? Fazla zamanım yok.

"Gitsen iyi olur," diye tersledi Flora.

Kırmızı burnu dışında yüzü mermer şömineden daha beyazdı. Uzun siyah paltosunun yakasını kaldırmış, veremin son aşamalarındaki Viktorya dönemi kimsesizlerine benziyordu. George ona bir içki ikram etmek üzereydi ki, kadın şöyle dedi: 'Neyin peşinde olduğunu çok iyi biliyorum, seni piç kurusu. İki hafta önce Concert Hall Approach'taki Arşidük'ün önünde çalışıyordum. Seni ve Rannaldini'yi içeri girerken ve çıkarken gördüm. Birbirinizle yemek yemek için ikinizin de çok uzun kaşıklara ihtiyacı olmalıydı.

George bir yudum konyak aldı.

"İngiliz Orkestralar Birliği'nin bir toplantısı için Londra'daydım," dedi kesin bir dille. 'Rannaldini ve ben onun ara sıra orkestrayı misafir şef olarak yönetmesini tartışıyorduk. Kendisi bu bölgede yaşıyor.

"Saçmalık," diye bağırdı Flora, "RSO'yu devralmasını ve orkestranın yüzde 90'ını kovmasını tartışıyordunuz.

Sonra, George'un eğlenen kuşkulu bakışları karşısında ekledi: 'Ve eğer Abby'nin sözleşmesini yenilemezseniz, doğruca basına gideceğim. Annemin Fleet Street ve New York'taki tüm gazete editörleriyle bağlantıları var.

"Bu bir şantaj," dedi George kasvetli bir sesle ve telefona uzandı.

'Mümkün olan en karanlık,' dedi Flora. 'Senin gibi pisliklerle başa çıkmanın tek yolu bu. Bir beyaz şövalye jestiyle salonu ucuza satın almak, sonra da orkestra kapanır kapanmaz yerine süpermarketler inşa etmek. Seni lanet Waitrosencavalier!'

George sonunda sarsılarak telefonu tekrar kancaya taktı: "Bunu nereden biliyorsun?"

'Sıradan bir viyola sanatçısından iki kat daha fazla maaş alan aptal sekreterinize bu kadar uzun öğle yemeği saatleri vermemelisiniz. Bugün bilgisayarınıza girdim ve tüm "*Güney Orkestrası*" dosyasının çıktısını aldım.

George uzun bir iç geçirdi. "Orkestrayı kurtarmanın tek yolu bu - en azından iyi insanlar işlerine devam edebilecekler.

'Abby bunu yapmıyor ve bunu fazlasıyla hak ediyor. Her gün sabahın ikisine, üçüne kadar o berbat skorları incelemek için ne kadar çok çalıştığının farkında mısın?

"O bir histerik.

'Yani - o bir sanatçı. Orkestra gittikçe daha iyi oluyor.'

'Keşke evler de öyle olsaydı. Kan kaybından ölüyoruz, bunu anlayamıyor musunuz?'

"Ona zaman verin, bakın Simon Rattle'ın CBSO'yu toparlaması ne kadar uzun sürdü.

"Ve şimdi çok büyük bir açıkları var," dedi George acımasızca. 'Her neyse,'

Flora kendisine karşı olan bir noktayı hızlıca göz ardı etti, 'RSO Cotchester'da yaşamak ve küçük bir Hitler'in altında korkunç bir opera çukurunda oynamak istemiyor. Bu midillileri madene göndermek gibi bir şey.

'Her şeyi fazla dramatize ediyorsunuz. İyi para alırlar ve harika müzik yaparlar'.

'Hayır, yapamazlar, süper orkestralar çalışmaz. Çok fazla şef var ve onlara patronluk taslayacak kadar Kızılderili yok. Karışım çok zengin. Zaten bir notayı bile bölseler kovulurlar.

"Rannaldini şeytanın teki," Flora'nın sesi yükseliyordu, "Ailemin yakınında yaşıyor ve havayı böcek ilacı gibi zehirliyor ve bahse girerim ona Winifred Trapp ve Fanny Mendelssohn'u kaydetmek üzere olduğumuzu söylemişsindir.

"Saçmalama," diye kükredi George, sinirlerine hakim olamayarak. 'Solistlerin faturalarının bana kesilmesini istediğimi düşünüyorsanız şaka yapıyor olmalısınız.

Bir şekilde kendini kontrol etmeyi başardı ve masasına oturarak bir çek defteri çıkardı.

"Tamam, ne kadar sürer?"

Flora öfkeyle, "Ben para istemiyorum," dedi. "Herkesin sözleşmesinin yenilenmesini istiyorum - Hilary, Carmine ve Çelik Elf hariç," diye ekledi sonradan.

"Kim?"

Juno Meadows. Onu Gstaad bronzluğuyla buradan çıkarken gördüm. Juno ile pist dışında *glühwein* içerken Abby'ye benimle yaşayarak kastını kaybettiğini söyleme cüretini nasıl gösterebiliyorsun - evet, söyledin -'

"Çocukça davranma, Juno noomber'ları öldürüyordu.

'Ve seninle bir numara yapıyor, *soixante-neuf*, sanırım, ama bunun için biraz zarif olurdu. Onun üzerine küçük, korkunç bir dağ evi inşa etmediğine şaşırdım.

Flora baygınlık geçirmeye başlamıştı; bir şekilde kapıya ulaştı, yarı yarıya sonbahar yapraklarının üzerinde kaymayı bekliyordu. Onu susturmak için konuşmaya devam etmeliydi: 'O çıktıyı ancak herkesin sözleşmelerinin yenilendiğini kanıtladığımda yırtıp atacağım. Rannaldini bir şeytandır, unutma, eline fırsat geçtiği anda sana ihanet edecektir. Ve kapıdan çıkıp arabasına doğru koşmaya başladı.

Neyse ki yollar boştu. Kendini o kadar yalnız hissediyordu ki, Bordello'ya gidip Nugent'la birlikte Viking'in yatağına kıvrılmayı ve onun eve dönmesini beklemeyi arzuluyordu. Ancak ayrıldıklarından beri, Kelt Mafyası'nın geri kalanı, nedenini bilmeden ve Viking'in mutsuzluğunu hissederek, çılgınca düşmanca davranmaya başlamıştı.

Uykusuz bir gecenin ve ritmini takip etmesi imkânsız aptal bir konuk orkestra şefiyle yapılan uzun ve ödüllendirici olmayan bir prova gününün ardından Flora, Woodbine Cottage'a ve aynı derecede paramparça olmuş bir Marcus'a döndü. Ona George'un ve Rannaldini'nin düzenbazlıklarını anlatmaktan kaçınmıştı. Onun üzülmesine gerek yoktu. Yarın akşam Rachmaninov çalacaktı. Flora onun zirveye ulaştığından korkuyordu. Steinway'in tuşlarını neredeyse yıpratmıştı. Eseri yaşamış, içine girmiş, her notayı, sadece kendi bölümünü değil, orkestraninkini de ezbere biliyordu. Ama bunun hakkını verecek kadar yüreği var mıydı?

O ve Flora bir fincan çay ve vişneli kek dilimleri eşliğinde dertleşiyorlardı ki Abby elinde bir magnum şampanyayla içeri süzüldü.

"Bunu kutlamalıyız, değil mi? George az önce beni çağırdı ve yönetim kurulunun sözleşmemi bir yıl daha yenileyeceğini söyledi. Howie'nin ne kadar memnun olacağından emin değilim - o devam etmem gerektiğini düşünüyor ama George'un onu ikna edebileceğini umuyorum.

'Ve George'u CCO ile aramızda bir birleşme olacağına dair söylentileri boşa çıkarmak için şu anda maaşlarda kesinti yapmamaya ikna ettim. O ve ben

önümüzdeki birkaç hafta içinde orkestradaki herkesin değerini değerlendirecek ve mümkün olduğunca çok sayıda sözleşmeyi yenileyecektir.

Ve George bunun beni sessiz tutacağını düşünüyor, diye öfkeleni Flora.

Abby harika görünüyordu, soğuk hava her zaman solgun yanaklarına renk katar dı.

"Ve," diye devam etti şişenin üstündeki altın kâğıdı karıştırmaya, "sonunda El Squeeko ve Cyril'den kurtulabilirim.

"Yapamazsın," dedi Flora dehşete kapılarak. "Viking sana asla izin vermez. "Ve Juno.

"Orada şansın yaver gitmiş olabilir.

Ama Abby'nin keyfi yerindeydi; George'u tamamen yanlış değerlendirmişti.

"Düşündüğüm gibi cahil biri değilmiş. İnsanın tüm emeğinin karşılığını alması çok sevindirici. Artık orkestrayı birlikte kurabiliriz. Sanırım benden etkilendi," diye mutlulukla açıkladı.

Flora, Marcus'un gözlerindeki acıyı görünce üzüldü; Abby'yi kurtarmak için yaptığı onca şeyden sonra, özellikle de Abby kendini beğenmiş bir şekilde Flora'nın sözleşmesinin George'un yenilemekte tereddüt ettiği sözleşmelerden biri olduğunu açıkladığında, kendisi de öfkeleni.

"Sadece altı aylık deneme süreniz olduğunu bilmiyordu. İşini yapmadığını düşünüyor. Bir tavır sorunun olduğunu söylüyor.

Flora, "Ve onun da basmakalıp bir sorunu var," diye hırladı. "Bu korkunç bir haksızlık," diye itiraz etti Marcus. "Ona gidip çimento mikserine atlamasını söyle.

"Sadece söylediklerini rapor ediyorum. Uçuşan şampanya mantarı kedilerin mutfaktan koşarak çıkmasına neden oldu. "Ama sanırım onu senin orkestranın değerli bir üyesi olduğuna ikna etmeyi başardım.

Flora aniden vişneli pastanın geri kalanını yediğini fark etti ve kot pantolonunu çıkarmak zorunda kaldı.

Lanet Abby, keşke bilseydi. Flora ona gerçeği söylemek istiyordu ama yine de Marcus'un konserinden önce bir olay çıkmasını istemiyordu.

Abby akşamı Rachmaninov çalışarak geçirmeliydi ama Marcus'u sık sık çalarken dinlediği için bildiğine ikna olarak onun yerine gerildi.

KIRK ALTI

Marcus'un soyunma odasının duvarında Clifton Asma Köprüsü'nün bir fotoğrafı vardı. Ondan atlayabilmeyi diledi. Şiddetle titreyen elleri beyaz kravatını bağlamaz ya da Campbell-Black armasını taşıyan altın kol düğmelerini takmazken, şimdiye kadar yazılmış en zor piyano konçertosunu nasıl çalabilirdi ki? Prova felaketle sonuçlanmıştı. Abby orkestraya Rachmaninov'un Nisan Şakası Günü'nde doğduğunu, Rodney gibi Lucerne Gölü'nde yaşadığını ve Mahler'in Amerika'da konçertonun ikinci seslendirilişini yönettiğini anlatıp durmuştu, ta ki Dixie, "Geri dön Gustav, her şey affedildi," diye bağırana kadar.

Marcus orkestranın sesinin bu kadar yoğun, gürültülü ve dikkat dağıtıcı olacağını ya da Abby'nin ritmine ayak uydurmaya çalışırken bu kadar çok yanlış nota çalacağını ve bir noktada tamamen duracağını hiç hayal etmemişti.

Bu tür felaketlere tamamen kayıtsız kalan orkestra sadece kaşlarını kaldırdı ve gazetelerini okumaya, vergi formlarını doldurmaya ve başka işlere başvurmaya devam etti.

Abby ona kadansı prova etmesi için zaman bile vermedi. "Bu senin bebeğin, tersinden biliyorsun.

Hatalarını düzeltmesi için çuvalladığı yerlerin üzerinden geçmek yerine Hilary'nin ve Simon'ın sololarına ve daha karmaşık tuttillerden bir ya da ikisine geçti. Daha sonra provanın geri kalanını Carmine Jones'un *Üçüncü Leonora* uvertüründeki sahne dışı trompet solosunun zamanlamasını mükemmelleştirmekle geçirdi.

"Sen içeri girmeden tam sekiz dakika önce, Carmine, sakın uyuma.

"Hiç sanmıyorum.

Yeni bir oduncu gömleği giymiş olan Carmine, şok pembesi dar bir süveter giymiş olan Lindy Cardew'e göz kırptı ve kocasının George'dan aldığı büyük paralarla ödendiğine şüphe olmayan kocaman kokulu pembe zambakları sahnenin ön tarafındaki vazolara yerleştirdi.

Herhangi bir çiçek ya da çiçek çiçeği Marcus'un astımına zarar veriyordu. Flora, nadir bir evcimenlik göstererek, kuru temizlemeden çıkan dumanı önlemek için kuyruklarını fırçalamış ve yıkamıştı. Ama şimdi daha da kötü kimyasallar, solistleri sakinleştirmek için dinlendirici bir yeşil parlaklığa yeni boyanmış olan soyunma odasının duvarlarından yayılıyordu.

Aynaya baktığında yüzünün uğursuz mavi bir renk aldığını fark etti. Herhangi bir acil durum krizine karşı önceden yüklenmiş bir şırınga getirmişti ama Abby'yi, orkestrayı ve kendisini angaje eden ve son derece nazik davranan George'u hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyordu. Marcus'un çok zayıf olduğundan ve muhtemelen bütün gün bir şey yemediğinden endişelenen George, Old Bell'den mercimek çorbası, ızgara pisi balığı ve meyve salatası getirtmiş, Marcus da hepsini kusmuş, bir yandan da boğulma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu düşünerek paniğe kapılmıştı. Endişelendikçe nefes almak daha da zorlaşıyordu. Sanki biri yüzüne yastık tutmuş gibiydi.

Ama en büyük dehşet, ileride gizlenen Rachmaninov'du: karanlık, vahşi, patlayıcı, Rus kıtası kadar gizemli, çıplak elleriyle yakalanıp evcilleştirilmeyi bekleyen dev bir canavar.

Tutkulu bir rahatlama, ne Rupert'ın ne de Taggie'nin gelme zahmetine katlanmamış, hatta ona bir iyi şans kartı bile göndermemiş olmalarının yarattığı acı hayal kırıklığıyla savaşıyordu. Öte yandan Helen, kalkıştan bir saat önce gelip kartlarını okumuş ve Roma'da masterclass yapan Rannaldini hakkında söylenip durmuştu, ta ki George içeri girip ona açıkça 'delikanlının kendini uzak tutması gerektiğini' söyleyene kadar.

George daha sonra Helen'i VIP salonundaki sponsorları şaşırtması için götürdü. Leydi Rannaldini, fildişi ipekten Lindka Cierach takım elbisesi ve ince belini, yeni dikleştirilmiş ve yeniden şekillendirilmiş göğüslerini ve poposunu vurgulayan kısa ceketle özellikle çekici görünüyordu.

Helen, George ve Rannaldini'nin süper orkestra ve market planının içinde miydi? diye merak etti Flora. Helen'in şişme bir şatoda oynadığını göremiyordu. En azından Helen ve George benim hakkımda güzelce söylenebilirler, diye düşündü alaycı bir tavırla.

Dünkü sözleşme yenilemesinin ve George'la *yakınlaşmasının* etkisiyle hâlâ kibirli olan Abby, o sabah Bath'a uğrayıp son derece şık ve gösterişli turuncu saten bir bomber ceket almış, üzerine de turuncu saten drenaj boruları ve siyah bir sütyen giymişti. Yabani, tüylü, koyu renk bukleleri, uyuşturucudan solmuş yüzü ve yılan kalçalarıyla bir rock yıldızına benziyordu.

Knickers geçit boyunca müzisyenlere, "Bayanlar ve Baylar, lütfen platformdaki yerlerinizi alın," diye bağıyordu.

"Tanrım, Sunset Bulvarı geliyor," dedi Dixie, Abby orkestra Şefinin odasından çıkıp, çılgınca notalarını karıştıran Marcus'a kendini göstermek için yan odaya geçerken. Kalem izlerinden zar zor görebiliyordu.

'Daha fazla bakma, tamam mı? Kafan karışacak.' "Yine kusacağım.

"Hayır, değilsin. Seninle ilgileneceğim. Yirmi dakikan var. *Leonora* on dört yaşında, sonra piyanoyu almaları gerekiyor.

"ok hızlı çalma," diye yalvardı Marcus, "Allegro yazıyor ama ma non tanto.

"Güven bana, sence George bu pantolonu beğenecek mi?

"Harika, Őehvetten nefes nefese kalacak.

"Sen bilirsin. Abby aynada saçlarını kabarttı ve sahneye doğru yürümeye başladı.

Marcus, arpan kalbinin yakında kaburgalarında i çürükler bırakacağını hissediyordu. Panik atakların tek faydası, Abby'nin başka erkekleri arzulasının acısını hafifletmesiydi.

Maskotunu, ona verdiği ve her yere gtrdği *Fırtına*'nın kopyasını eline aldı.

"*Neşeyle, neşeyle yaşayacağım artık,*" diye okudu

"*Dalda asılı duran çiçeğin altında.* Ariel astım hastası olamaz.

Viking ve Flora'nın çoktan sahneye ıkmaş olmaları gerekirdi ama Viking Brahms *Korno ls*'n kaydetmekten yeni dönmüştü ve Flora ona dosyalara yaptėı baskın, George ile yüzleşmesi ve George'un Abby ile yeni ittifakı hakkında fısıltıyla bilgi veriyordu.

"Piç kurusu," dedi Viking fkeyle.

"Orkestraya söylemeliyiz," diye yalvardı Flora. 'Eğer Abby'den kurtulmak için greve gitmeye hazırlarsa, kesinlikle birleşmeye de karşı çıkarlar.

Viking başını salladı.

'Müzisyenler dışında kimse grev kaybetmez. İşten ıkarma yapmadan bizi kapatırlar. Bakalım George bundan sonra ne yapacak, onu basınla paylaşmanızı istemeyecektir ya da salonu yıkmak için planlama izni alamayabilir. En azından bu bize manevra alanı saçlar.

"Ona güvenmiyorum.

"Adamdan oldukça hoşlanıyorum," diye itiraf etti Viking.
'Çünkü sana yeni orkestrada bir iş teklif ediyor. Az önce Leydi Rannaldini ile gitti.'

"Sör Roberto burada mı?

"Roma'da," dedi Flora acı acı. "Bir metres sınıfına katılıyor.

Kendini durduramayan Viking onu kollarına çekti.

"Bunun seni nasıl incittiğini biliyorum, tatlım.

"Siz ikiniz ne halt ediyorsunuz?" diye bağırdı Abby, *ilişkinin* bittiğine ikna olmuşken onları bir arada bulduğu için kıskançlığı kusmuk gibi kontrolsüzce kabarmıştı.

Flora neredeyse viyolasını düşürüyordu.

"İkiniz de beş dakika önce sahnede olmalıydınız," diye bağırdı Abby. 'Julian sahneye çıkmak için bekliyor, Knickers da sizi aramak için çıldırıyor.

"Harika kıyafet, Maestro. Viking hiç utanmadan sahneye doğru yürüdü.
'Solistinizin saçına uyması açısından son derece şık.

"Bir çeşit ölüm arzun mu var? Abby öfkesini Flora'ya yöneltti. 'Sana dün gece söyledim, tamam mı? İşin tehlikede.

Bir kez daha, Abby'yi birleşme komplosuyla sarsıp Marcus'un sinirlerini bozmak istemeyen Flora, Viking'in az önce Jessica'yı çektiği için övündüğünü ağzından kaçırdı.

'Buna yönetimle irtibat kurmak deniyor,' diye mırıldandı ve kaçtı.

Viking'in onu St Clement's'in dışında öptüğünü her hatırladığında dizlerinin bağı çözülen Abby'nin aklı başından gitmişti. Her nasılsa uvertürü atlatmıştı çünkü orkestra bunu uykusunda bile çalabilirdi. Carmine'ın enstrüman odasında Lindy Cardew'le öpüştüğü için sahne dışındaki girişine geç kaldığını fark etmemişti bile.

Ancak kibirli bir şekilde Rahmaninov'u yeterince iyi bildiğini düşünerek notasız yönetmeyi tercih etti ve ilk bölümde umutsuzca kayboldu.

Flora viyolaların arasında öfkeyle eğiliyor, Marcus'un bembeyaz suratı ve titreyen sesi için endişeleniyordu. Referans almak için yukarı baktığında Abby'nin ritminin orada olmadığını gördü, güvenini kaybetti ve panikleyip hatalar yapmaya başladı. Çok geçmeden, umutsuzca az prova yapmış olan orkestranın geri kalanı, yarısı giriyor, yarısı girmiyor, çözülüyor ve durmak üzereydi.

Dixie Randy'ye, "Kahrolası kahverengi pantolon işi," diye mırıldandı.

İronik bir şekilde bu Marcus'un kurtuluşuydu. Seyircinin büyüklüğünü ilk gördüğünde korkudan neredeyse bayılacaktı. Nefes almakta zorlanıyordu, gülümsemesi yüzüne yapışmıştı, çalmaya başladığında parmakları inanılmaz derecede kaskatı kesilmişti ve söylediği hiçbir şeyi yapmıyordu.

Ama sevgili Abby'sinin başının büyük dertte olduğunu fark edince kendini unutup onu kurtarmaya odaklandı. Bir Galler koçanı gibi istikrarlı bir şekilde devam etti, ilk konuya tekrar tekrar vurdu, *Dum, di-di, dum di-di, dum, dum*, orkestra yerini bulana kadar başını salladı.

Ancak Abby, referans alabileceği bir nota olmadığı için hâlâ bocalıyordu ve şatafatlı turuncu kıyafeti onu daha da dikkat çekici kılıyordu. Bölümün sonuna doğru yine tamamen kayboldu, bu yüzden Marcus inanılmaz bir özgüvenle bir sayfa atlayarak doğrudan kadansa daldı, böylece herkes nerede olduğunu biliyordu ve biraz nefes alabildi.

Rachmaninov'un çok daha zorlayıcı olan ikinci kadansını seçmişti. Yavaş yavaş, rahatladıkça ve hayran olduğu müzik onu ele geçirdikçe, diğer her şeyi unuttu. İşkence görmüş solgun yüzü mutlu ve huzurlu bir hal aldı. Ay ışığında bir şelale gibi parıldayan melankolik ses selini dinlerken, Flora bunun güzelliği karşısında acı çekti. Etrafına bakınırken Viking'in doğrudan kendisine baktığını gördü, gülümsemesine rağmen gözleri kendisinininkiler kadar ıslaktı.

Kadans sona yaklaşırken Marcus nefesini tuttu. Hiç prova yapmamış olan Abby, orkestraya ne zaman işaret vereceğini bilebilir miydi? Flütte Peter Plumpton'dan gelen kısa, güzel yankılara eşlik etmek zorunda kaldı, sonra Simon, sonra Hilary ve son olarak Viking ve Quinton, ama hepsi tam zamanında geldi ve bölüm aşağı yukarı birlikte bitti.

Marcus'un pianissimo kelimesini farklı şekillerde yorumladığı intermezzoda ve kahramanca görkemli finalde büyüdükçe büyüdü. Yarışan parmaklarının altında, büyük karanlık Rus canavarı birdenbire teklif edilebilir hale gelmişti ve onu Arion'un yunusu gibi neşeye evine taşıyordu.

Ama kıl payı kurtulduk. Marcus, kısmen başlangıçta çok savunmasız ve korkmuş görüldüğü ve sonunda alkışlar arasında çok yakışıklı ve dokunaklı bir şekilde şaşırdığı için coşkulu bir karşılama aldı. Seyircilerin çoğunun bir şeylerin ters gittiğine dair en ufak bir fikri yoktu. Ama orkestra anlamıştı ve onu akan çatılara kadar alkışladılar, yaylarını salladılar, çello ve baslarının omuzlarında bir onay tantivisi çaldılar.

Tamamen perişan olan Abby, geri dönmeyi reddederek soyunma odasına kaçtı, bu yüzden orkestradaki solistlerin hiçbirisi özel bir alkış için ayağa kalkmadı ve bu da Hilary'yi öfkeliendirdi.

'Abby rüzgârı yukarı çekmeliydi,' deyip duruyordu.

Marcus beş kez sahneye çıktı ve Noriko kapıya vurduğunda soyunma odasında şükrederek yere yığılmak üzereydi.

"Çabuk, çabuk, çabuk, Bay Brack," diye bağırdı coşkuyla, "gelin ve tekrar dua edin, pubrikler hala sıcıyor.

Marcus sahnenin ortasına ulaştığında hâlâ gülüyordu ve bir kez daha ısıt ısıt parlayan Julian'la el sıkıştı.

"Onlara bir tekrar vermen gerekecek.

"Ama hiçbir şey çalışmadım.

Bu çok küstahça görünebilirdi. Bill

Thackery, "Sadece çal," diye bağırdı.

Marcus bir an için kendinden geçmiş pembe yüzlere baktı, alkış tutan elleri her geçen dakika daha da pembeleşiyor, dalgaların kıyıya vurması gibi sesin tadını çıkarıyorlardı. Sonra oturdu ve Schumann'ın *Dreaming*'ini çaldı; bu parça herkesi coşturdu ve daha da yüksek alkış sesleri çıkardı.

Bu arada George, Gwynneth ve Gilbert'in yanı sıra Miles, Bayan Parker, Canon Airlie de dahil olmak üzere yönetim kurulunun çeşitli öfkeli üyelerine Abby'nin sözleşmesi konusundaki geri dönüşünü haklı çıkarmak için yorucu bir iki gün geçirdi. Bu geceki neredeyse débâcle'dan sonra daha da fazla eleştiri alacağını farkında olarak, Flora'yı hıçkırarak ağlayan bir Abby'ye bağırırken bulmak için acımasızca şefin odasına gitti.

'Kıskanıyorsun çünkü o senden daha yetenekli ve sen kimsenin öne geçmesine tahammül edemiyorsun. Marcus'un senin için yaptığı onca şeyden sonra. Tüm o transkripsiyon, sadeleştirme ve o harika partiyonları açıklama. Giysilerinizi temizleyiciye taşıdığı, yemek pişirdiği, arkanızı topladığı, kedilerinizi beslediği, ayakkabılarınızı cilaladığı ve formalarını çimdikleme için izin verdiği zamanları düşünün.

'Formalarını çimdikliyorsun,' diye feryat etti Abby,

'Onu daha uzun zamandır tanıyorum, buna iznim var. O olmasaydı kürsüye bir adım bile atamazdın, seni aptal sürük ve o kadar kibirlisin ki, onun büyük çıkışını skorsuz bir şekilde tehlikeye atmak zorunda kaldın.

"Biliyorum, biliyorum.

İkinci yarıyı göremeyeceğinden endişe eden George, Flora'ya toparlanmasını, Abby'ye de yüzünü yıkayıp kendini toparlamasını söyledi.

Sonra Flora'yı dışarı sürükledi.

"Birinin daha ensesinden vurulduğunu görmek güzel," dedi sertçe. 'Ve bu kurtarmaya çok kararlı olduğun "aptal kaltak".

Flora kızardı, sonra aceleyle konuyu değiştirdi. "Marcus harika oynamadı mı?

"Kesinlikle başka seçeneği yoktu," dedi George kasvetli bir şekilde.

Abby bir şekilde Schubert'in *Dördüncü Senfonisi*'ni aksatmayı başardı.

Sonra kimseyle konuşmadan, sponsorun davetini tekrar keserek, ıssız Woodbine Kulübesi'ne doğru yola çıktı.

Flora, Cherub, Noriko ve Davie Buckle ile içmeye gitmişti. Marcus, George, Miles ve manik Helen tarafından akşam yemeğine götürülmüştü.

KIRK YEDİ

Akşam yemeğinde Marcus'un yanında oturan George, Abby'nin, Flora'nın ve Marcus'un gelecek planları hakkında bitmek bilmeyen sorular sordu ve ardından Ağır Harve olarak bilinen şoförünün kendisini Woodbine Cottage'a geri götürmesi için ısrar etti. 'İçinde o kadar içki varken araba kullanamazsın.

Sanki Old Bell'deki odan için para ödemek zorunda kalmışsınız gibi. Sonra Marcus'un saçlarını şefkatle karıştırarak, 'Çok iyi iş çıkardın delikanlı, eğer Abby'yi kurtarmaya gelmeseydin.'

Marcus, George'un kollarına yığılmak için delice bir sarhoşluk dürtüsüyle savaştı. Çok güçlü ve sağlandı ve Malise'in ölümünden beri Marcus'un çok özlediği o kaba nezakete, neredeyse ataerkil bir kibarlığa sahipti. Flora'nın ve yakın zamana kadar Abby'nin onu neden kötüleyip durduklarını anlayamıyordu. Belki de George Helen'e aşıkta, diye düşündü Marcus hüznle.

Kimden

Jake Lovell'a göre, erkekler sırf bu yüzden ona karşı özellikle nazik davranmışlardı. Marcus öyle olmamasını umuyordu. George RSO takvimine bakıp ona başka bir randevu bulmaya çalışacağına söz vermişti.

Rolls'un ön koltuğuna mutlu bir şekilde yığılan Marcus, Harve'a Piggy Parker'ın kendisini Haziran ayında bir suare için tuttuğunu ve '*After Henry*' ve '*Lady be Good*' gibi melodiler çaldığını anlattı. Marcus, Harve şarkıya eşlik etmeye başlayana kadar onları gösterge panelinde dövdü.

"Ve Gwendolyn Chisledon, Bay Hungerford'un korkunç multipleksini nereye inşa edeceğini öğrenmek istedi," diye devam etti Marcus. "Cowslip Hill'de olduğunu duyunca rahat bir nefes aldı. "Oh, sorun değil, Rutminster'ın *bizim* tarafımızda olduğunu sanıyordum."

Harve sırttı.

"Ve Howie Denston akşam yemeğinin ortasında George'un telefonundan beni aradı ve onunla yatağa girmemi istedi. Marcus kıkırdadı. "Umarım cinsel anlamda değil, finansal anlamda demek istiyordur.

"Her iki durumda da," dedi Harve, mezarıcı ağzıyla, "mahvolacaksın.

Çok güzel ve berrak bir geceydi. Göl kıyısındaki büyük kayın ağaçları dondan parıldasa da, ay ışığı köklerine yuva yapmış ilk solgun çuha çiçeklerini seçebilecek kadar parlaktı.

Bordello'dan şarkılar ve kahkahalar geliyordu; Marcus keşke o da gelebilseydi dedi. Konçertonun en iyi anlarından biri Viking'in orta bölümdeki küçük korno solosuydu; konçertoyu biriyle konuşmak isterdi.

Arabadan tökezleyerek indiğinde, en sevdiği takımyıldızı Orion, kır çiçekleriyle kaplı çayırın tepesindeki kavaklığa doğru serbestçe düşüyordu. Altın bir kelebek olan Mars, Aslan Leo tarafından kovalanıyordu. Dışarıdaki lamba hâlâ yanıyor, ön kapının üzerindeki yapraksız yabanasmasını kuru bir sarıya dönüştürüyordu; ama kulübe karanlıktaydı.

'Çok teşekkür ederim,' dedi Marcus.

'Memnun oldum efendim, klasik müziği pek sevmem ama bir imzanızı rica edebilir miyim? Bir gün torunlarıma gösterebileceğim bir şey olur.

"*Dum di-di dum di-di dum dum,*" diye şarkı söyledi Marcus.

Gölgesi, Malise'in labradorlarından birini andırırcasına topuklarının dibinde bodur ve siyahtı. Mezarın ötesindeki üvey babası böyle özel bir akşamda onu koruması için köpeği mi göndermişti?

Ancak birkaç beceriksiz denemeden sonra kapının kilitli olmadığını fark etti.

"Başardım, başardım amına koyayım. Havayı yumruklarken neredeyse Abby'nin salondaki müzik kutusunun üzerine düşüyordu. Sonra çaresiz bir hıçkırık sesi duydu ve iki endişeli kedinin izlediği, Abby'nin dört direkli yatağına yığıldığı üst kata çıktı. Üzerinde kot pantolon ve Marcus'un dirseklerinde iki delik olan eski siyah kazağı vardı. Onu hayal kırıklığına uğrattığı için tamamen perişan haldeydi.

'Flora haklı - seni hep hafife almışım. Buraya taşındığımdan beri bir çift ayakkabıyı bile temizlemedim.

"Ama sana bakmak hoşuma gidiyor.

Yamalı tezgâhın üzerine çöktüğünde, kendini onun artık terden ziyade gözyaşlarıyla ıslanmış, bir midillinin yelesi kadar kalın ve kaba saçlarını okşarken buldu. Dışarıda gümüş rengi ve gizemli bir şekilde parıldayan gölü görebiliyordu. Elini aşağıya doğru uzatarak, saatlerce çalışmaktan sertleşmiş ve kaslanmış olan titreyen omuzlarını okşadı. Uzun bacakları yatağın altına kadar uzanıyordu. Duştan sonra duş alma zahmetine katlanmamıştı.

Rahatsız edici bir şekilde kurumuş ter ve *Amarige* kokuyordu. Karşıdaki uzun aynadaki ay ışığıyla aydınlanmış yansımalarına bakılırsa, iki oğlan çocuğu olabilirlerdi. Marcus onu kollarının arasına aldı.

'Tanrım, Abby, seni hep sevdim. Akademi'de sahneye çıktığın andan beri.'

Korkudan ağzının tadı ekşimişti, ama onu öperken dilini ağzından çıkaracağını düşündü ve verdiği cevabın kurt gibi sıçrayan tutkusu karşısında hayrete düştü.

Üç yıl önce Christopher'ın yaşadığı travmadan beri, Boris'le çimenlikte yaşadığı talihsiz bir itiş kakış dışında bekârdı. Marcus'un giysilerini bir çırpıda çıkarmış, gömleğinin birkaç düğmesini koparmış, kravatını neredeyse boğazına geçirmiş ve bu sırada fermuarını sıkıştırmıştı. Hızlı bir gümüş gibi Marcus'un her tarafındaydı, kulaklarına üflüyor, parmaklarını saçlarında gezdiriyor, boynunu okşuyordu. Sonra aşağı doğru indi, her bir kaburgasını yavaşça öptü, yüzünü onun gergin karnına gömdü ve vücudunun tazi zarafeti karşısında hayretle haykırdı.

Tek bir dezavantajı vardı. Marcus onu kaldıramıyordu. Aleti Abby'nin boğazının ılık, karanlık ve ıslak boşluğuna emildiğinde bile bir kuzu kuyruğu kadar yumuşak ve masum kalıyordu.

Marcus, Abby'nin Rachmaninov konusunda olduğundan daha da pişman olmuştu. Abby ise şaşırtıcı derecede anlayışlıydı.

'Önemli değil, bir deri bir kemik kaldın, tamam mı, kaka yaptın. Luisa Pellafacini ne der bilirsiniz: "Konserden önce Julian yapmaz, konserden sonra yapamaz."' "

"Kendimi pısırick gibi hissediyorum.

"Beni hâlâ boşaltabilirsin. Abby elini bacaklarının arasına koydu.

"Gerçekten üzgünüm," diye mırıldandı Marcus onun omzuna, "ama hangi kapı ziline basacağımı bilmiyorum.

Başını kaldırıp yüzünü onunkine doğru çevirdiğinde Abby onun ay ışığında saçlarıyla aynı kan kırmızısı rengine kızardığını görebiliyordu.

"Ama ben Flora'yla okulda olduğunuzu sanıyordum. Stüdyoya yarı çıplak giriyor.'

Marcus başını salladı.

'Bir ya da iki kez öpüştük ama birbirimizi çok iyi tanıyoruz ve hep gülmeye başladık. Abby, sevgilim, bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama ben bakireyim.

"Rupert gibi bir babayla şaka yapıyor olmalısın.

"Sorun da bu zaten," diye yuvarlandı Marcus ve yüzünü yastığa gömdü. "Herkes benden babam gibi büyük bir maço olmamı bekliyor ve ben sadece içime atıyorum.

Sonra kekeleyerek, neredeyse ağlayarak Basil Baddingham'ın bekârlığa veda partisinin olduğu geceyi anlattı. 'Edith oradaydı. Herkesi masanın altında sarhoş etti,' ve fahişeye olan feci karşılaşmasını ve neredeyse ölümcül astım krizini.

"Ne zaman bir kızla birlikte olmaya çalışsam, babamın yüzünde küçümseme görüyorum.

Onun titreyen kaskatı bedenini kollarında tutan Abby şefkatle dolup taşıyordu.

"Bu herkesi seksten soğutmaya yeter," dedi öfkeyle, "bir de üstüne üstlük tekrar boğulacağını düşünmek ani bir tepki. Ne orospu çocuğu, ne aptal, duyarsız, tiki bir pislik.

"Bir varis istiyor," dedi Marcus bıkkınlıkla.

"Şimdi beni dinle, tamam mı? Abby yorganı yukarı çekip titreyen bedenine doladı. 'Öncelikle sen gördüğüm en güzel adamsın, tabii ki öylesin ve bu gece en çok korkan sendin. Hiç böyle sahne korkusu görmemiştim. Platforma çıkmanın bile ne kadar cesaret istediğini biliyorum, tamam mı? Ama sonunda herkese çelikten yapıldığını gösterdin. Süpermen gibiydin, bizi kurtardın.

'Seni seviyorum, Marcus,' sesi kırıldı. 'George'un buldozerlerinden biri gibi çarptı bana ve eğer birbirimizi seviyorsak sadece zamana ihtiyacımız var. Ben seni götürürüm, o kadar çok numara var ki.

Kadın parmaklarını Marcus'un kalçalarının arasındaki yarıktaki gezdirirken Marcus'un titremesi bir zevk titremesine dönüştü.

"Bütün kadınlar," diye yarı alaycı bir şekilde devam etti, "bakire biriyle evlenmek isterler, böylece onu tam olarak istedikleri gibi şekillendirebilirler.

"Belki Barbara Cartland beni romanlarından birinin kahramanı yapar.

Sen zaten benim kahramanımsın. George eğitim projelerine katılmam için başımın etini yemekten hiç vazgeçmiyor. Sana seks hakkında bir şeyler öğretmek, Respighi'nin *Kuşlar*'ını Blackmere Ormanı'yla ilişkilendirmekten çok daha faydalı.

Marcus gülmeye başlayınca Abby onun elini tuttu, önce meşe palamudu sertliğindeki meme uçlarında gezdirdi, sonra da tel tel koyu renkli kasık kıllarına gömdü.

"Kıvrımın altında küçük bir meme ucu hissedebilirsin, bu klitoris, şimdi orta parmağını yala ve onu okşa, çok nazikçe, hafif bir pizzicato, tamam mı? Şimdi bir parmağını aşağı kaydır ve içime girip çık, daha derine ve daha derine, ıslaklığı test et, bu çok güzel, şimdi tekrar klitorise geri dön.

Bu, eski müzik öğretmeninden parmak çalmayı öğrenmek gibiydi, diye düşündü Marcus hayal meyal. Her an Abby'nin ona siyah notalar için uzun parmaklarını kullanmasını ve başparmağını aşıağı doğru hareket ettirdiğinde tüm elini evirmemesini söylemesini bekliyordu.

"Oh, vay canına," diye mırıldandı Abby mutlulukla, "uzun parmaklar sadece onda birler için iyi değil, neredeyse oradayım.

Kadının ığlık atmasını, bağırmasını ve ırpınmasını bekliyordu ve vücudu aniden kamburlaştığında, sertleştğinde, her tarafı şiddetle titrediğinde ve nefes almayı keser gibi olduğunda yanlış bir şey yaptığından endişelendi.

"Abby, iyi misin?"

"Cennet gibi. Kadının vücudu çöktü ama adam onun içinde eridiğini ve zonkladığını hissedebiliyordu. 'Sen bir dahisin. Beni boşalttın.

"Gerçekten - çok gürültülü olacağını düşünmüştüm.

'Gerçek olduğunda, dünyadaki en sessiz şeydir. Seni seviyorum.'

Hemen uykuya daldı. Marcus gecenin gelişmeleri karşısında sersemlemiş bir halde uyanık yatıyor, özellikle Rahmaninov'un başlangıcında yaptığı tüm hataları yeniden yaşıyor, alkışların ve insanların söylediğı nazık sözlerin hatırasıyla keyifleniyordu. Abby ile birlikte olursa sorunlarının nasıl mucizevi bir şekilde çözüleceğini düşünmeye cesaret edemiyordu.

Ben heteroyum, ben heteroyum, aynadaki yansımasına bir başparmak işareti yaptı. Yine de, kafanız iyiymen Dordogne'da rastladığınız sevimli küçük bir restoran gibi, klitorisi bir daha bulup bulamayacağını merak etti. Belki Abby derslere büyüteç getirmesine izin verirdi.

Ertesi gün, arabasını almak için H.P. Hall'a geri döndüğünde ve elinde bir gazete sallayan sevinçli bir Noriko tarafından karşılandığında, yeni düzgün yüzünü korumakta büyük zorluk çekti.

"Bay Black, Bay Black. Sonunda "L" harfini doğru kullanmıştı. "*Lutminster Echo*"daki harika klitorisinizi gördünüz mü?"

The Rutshire Butcher konçertoyu değil bis'i incelemiş ve "*Marcus Black'in orkestra ya da şef tarafından engellenmeyen enfes kontrolü ve ton güzelliği*" hakkında yazmıştı.

KIRK SEKİZ

Ertesi gün Flora, Rannaldini'yi gördükten, George'la tartıştıktan ve Abby ile Marcus arasında açıklanamaz bir şeyler olduğunu hissettikten sonra kendini çok düz hissediyordu. Hayatında bir erkeğe ihtiyacı vardı.

Elektrikli bir battaniye aldıktan sonra en yakın NCDL kulübesine gitti. Çaresiz havlamalar, yalvaran yüzler, tırmalayan patiler onu ölçülemeyecek kadar üzdü. Anouilh'in kahramanı gibi, dünyada tek bir sokak köpeği varken nasıl mutlu olabilirdi ki? Ama sonunda en küçük, en çirkin siyah-tan melezi seçti ve ona Trevor adını verdi. Trevor kulübede o kadar sıkılmıştı ki, bütün günü kendi gölgesiyle oynayarak geçirmişti. Şansının yaver gittiğini anlayınca hemen yerleşti. Scriabin ve Sibelius adlı iki geveze saksacağını yine kestane ağacında yakalayıp sonra da tüm yiyeceklerini yiyince Abby çok kızdı.

"O lanet Nugent'in suç ortağı olacak.

"Müthiş bir bekçi köpeği olacak," diye sevindi Flora. 'Leydi Chisleden dün gece konserdeyken evine hırsız girmiş.

Trevor'ın boyu sadece 10 santimdi ve Flora elektrikli battaniyeyi koymayı unuttuğunda korkunç bir şekilde somurtuyordu. Hemen kedi kapısından dışarı çıkıp avlanmaya gitse de, Flora onu geride bıraktığında uluyordu, bu yüzden Flora onu provalara gizlice soktu ve kadınlar soyunma odasında paltosunu ve viyola çantasını korudu.

George, Trevor'ın gelişinden hiç hoşlanmamıştı, özellikle de ilk sabahında John Drummond'u iki Perspex model arasında gürültüyle kovaladığında. Flora'nın şansına, George'un dikkati anında yıkıcı bir haberle dağılmıştı: Cotchester Oda Orkestrası, Cotchester Katedrali'nin bahçesinde Rannaldini ve Harefield'in rol alacağı kendi Opera Gala'larını sahneleyeceklerini pervasızca duyuruyordu. Asıl sorun, Mayıs ayı başında RSO'nun All-Star Yüzüncü Yıl Galası'nı düzenleyeceği Pazar gününü seçmiş olmalarıydı.

Bu RSO'nun dinleyici kitlesini yok ederdi. Georgie Maguire ve Dancer Maitland'ın Rodgers and Hammerstein'ı söylemesi, tüm zamanların en başarılı klasik albümünün tekrarıyla rekabet edemezdi.

George öfkeli olduğunu belli etti. Çıktıları hâlâ yatağının altında saklayan Flora, George'un RSO'yu batırmak için Rannaldini'ye gala tarihi konusunda tüyo verdiğinden şüpheleniyordu. RSO repertuarının popülerleşmesinden giderek daha fazla rahatsız olan Sanat Konseyi, bir orkestrayı kapatma konusunda açıkça mırıldanıyordu.

Mart ayının başında El Creepo ve Simon Painshaw, yönetim kurulunun orkestra üyeleri olarak iki yıllık görev sürelerinin sonuna geldiler. Yönetime duyulan nefret tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaştığı için çok az oyuncu onların yerini almakla ilgilendi. Sonunda Hilary ve Bill Thackery kendilerini öne çıkardılar. Orkestra, Hilary'nin Miles'la anlamlı bakışlar atma şansı istediğine karar verdi. Tehlikeli bir kaltaktı ama Bill onu dengeleyebilirdi. Bill çok iyi bir adamdı ve Ocak ayında *Rachel'in Requiem*'inin yeniden kaydedilmesi ve Julian'ın keman solosunu geri alması konusunda o kadar iyi davranmıştı ki herkes onun yönetim kurulunda olmayı hak ettiğini düşünüyordu. Bill onları haklı görecekti.

Bu arada Abby bir teşekkür ve yirmi ikinci doğum günü hediyesi olarak Marcus'u Covent Garden'a, dünyanın en göz kamaştırıcı bale topluluğu olan Cossak-Russe'un *Le Corsair* dansına götürdü. Biletler aylar öncesinden tükenmişti ve opera binasının etrafında güvercinlerden daha fazla çığırtkan dolaşıyordu. Ancak baş solist, basında 'Moskova'dan gelen muamele' olarak bilinen büyük Alexei Nemerovsky, Boris'in hem eski bir arkadaşı hem de Abby'nin plaklarının uzun süredir koleksiyoncusuydu ve ona iki bilet göndermişti.

Abby, Marcus'la birlikte tıklım tıklım dolu fuayede el ele dolaşırken, RSO'dan ve onun tüm sorunlarından bir akşamlığına kaçmak cennet gibi, diye düşündü. Marcus turuncu saten pantolon takımını çöp sepetinden almış ve onu giymeye ikna etmişti. Birçok insanın onu tanıması ve arkadaşlarını dürtüklemesi Abby'nin hoşuna gitmişti ama her iki cinsin de gözlerinin Marcus'a döndüğünü ve hayranlıkla orada kaldığını fark etmişti.

Üzerinde iki yıl önce Rupert'in terzi tarafından kendisi için dikilmiş koyu renk bir takım elbise, Flora'nın doğum günü için hediye ettiği lila-beyaz çizgili bir gömlek ve mor bir kravat vardı. Rachmaninov'daki başarısı

Ona yeni bir güven vermişti, daha uzun yürüyor gibiydi. O çok güzel, diye düşündü Abby gururla. O ilk geceden beri sürekli sevişmişlerdi ve Marcus hala kalkmamış olmasına rağmen, ona çok zevk vermişti ve kadın cinsel anatomisi coğrafyasında (B.Clit) mezun olmak üzereydi.

"Olacak," diyordu Abby ona, "takılmamalısın. "Daha çok takılıyorum," diye homurdandı Marcus.

En azından buna gülebiliyorlardı ve barda birkaç kadeh şampanya içtikten sonra, tiyatronun karanlık sıcaklığında birbirlerine çok yakın oturdular, kırmızı programlarını açtılar, ışıklı kel kafayı ve orkestra şefinin sallanan kollarını izlediler, büyük seyircinin tanrılarını ilk kez görebilmek için uvertürün bitmesini sabırsızlıkla beklediğinin farkındaydılar.

Nemerovsky üçüncü 'N' olarak da bilinirdi, çünkü Nijinsky ve Nureyev ile birlikte tüm zamanların en büyük erkek dansçıları üçlüsünü oluşturuyordu. Kayan siyah gözleri, kırk beş derecelik elmacık kemikleri ve kocaman somurtkan ağzıyla aslan gibi kara kafası, posterden ve programdan kibirli bir şekilde dışarı bakıyordu.

Koyu kırmızı kadife perdeler, küçük dudaklar gibi geriye doğru süpürüldü, diye düşündü Marcus yeni bilgisiyle. Seyirciler, uzun bacaklı, vahşi saçlı korsanlarla dolu yelkenli bir geminin kayalık bir sahilde karaya oturduğu muhteşem sahneyi zevkle alkışladılar. Korsanların en uzun boylusu, sarkık beyaz gömleği, siyah donu ve alnında kırmızı bir eşarp vardı, belli ki yaralanmıştı ve gemi bir yığın sprej ve çarpan dalgalar arasında parçalanırken iki yoldaşı tarafından kıyıya taşındı.

"Bu Nemerovsky," diye fısıldadı Abby, korsanlar bir kayanın arkasına sığınırken ve bir sürü açık saçık giyimli kız etrafta dolanıp zıplarken.

Baleyi sevdiğimden emin değilim, diye düşündü Marcus.

Ardından Nemerovsky geçirdiği sarsıntıyı atlattı ve aniden kış gökyüzündeki Orion gibi ışıltılı, baskın ve güzel bir şekilde sahnenin ortasına fırladı.

Nemerovsky'nin sıçrayışları efsaneviydi - Korsan havada uçuyor, bir derviş gibi dönüyor ve bir ateş krakeri gibi yükselip sönüyor gibi görünürken nefesler kesildi, ancak hareketsizliği seyircileri ve orkestrayı istediği kadar donduruyor gibiydi - böylece aksiyonu kesintiye uğratabilecek herhangi bir spontane alkış da insanların ellerinde dondu.

Ve onu izlerken, Marcus kaybolmuş, tamamen batmıştı. Eros'un okunun soğuk, zehirli çeliği kalbinin derinliklerine saplanıp heteroseksüelliğe dair tüm umutları yok ederken çaresizlikten inlediğini bile hissetti. Abby'ye sadece duygusal olarak aşık olduğunu ve daha önce hiçbir insanı gerçekten arzulamadığını fark etti. Flora'nın her zaman alıntıladığı Browning şiirini hatırlayarak Nemerovsky'ye baktı.

"Uyanan biri gibi.

Geçmiş bir uykuydu

Ve hayatı başladı.'

Abby kendinden geçmişti, böylesine öngörülemez bir durum karşısında orkestrayı kontrol etmekte zorlanıyor olması gereken şef için yarı şaşkınlık içindeydi, yarı Nemerovsky'nin yıldız niteliğiyle özdeşleşiyordu. Bir zamanlar seyircileri esir almış, sahnede yüzüne baktıkları tek kişi olmuştu. Kemana geri dönmeliydi, dönmeliydi.

"Neredeyse Viking'inki kadar güzel bir poposu var," diye fısıldadı Marcus'a.

Hâlâ *Kral Lear*'la boğuşan Boris sadece son perdeye gelebildi. Bir koltuğu bu kadar uzun süre boş bırakmak saygısızlık gibi görünüyordu.

Daha sonra Abby, Marcus ve Boris Ivy'de akşam yemeğine gittiler ve burada onlara Alexei ve baş balerini, şaşırtıcı derecede güzel Evgenia da katıldı. İçeri girdiklerinde tüm restoran ayağa kalkarak onları alkışladı ve hemen ardından şampanya patlatıldı.

Boris ve Aleksey birbirlerinin boynuna sarıldılar. Aleksey, Boris ne zaman onun için bir bale yazacak, diye sordu. Marcus tam bir şaşkınlık içindeydi ve diğer dördü Rusça gevezelik ederken bunu fark etmemişti. Aleksey, Abby'ye Evgenia'dan çok daha fazla kapılmış görünüyordu. Ara sıra siyah gözleri spekülâtif bir şekilde Marcus'un üzerinde geziniyor ve Marcus bir şey yiyemediğinde, Aleksey sakince patateslerini çatallayarak açlıktan öldüğünü ilan ediyordu.

"Dans etmeden önce yemek yiyemem, çok heyecanlıyım.

Marcus'a korkunç bir şekilde Rupert'ı hatırlatıyordu. Aynı soğukkanlı kibir, seçtiği her şeyi avlama konusunda aynı yırtıcı yetenek onda da vardı. Şimdi Evgenia ile korkunç bir Rus kavgası yaşıyordu, çünkü Evgenia ona *Tournedos Rossini* yerine Dover sole sipariş etmişti ve Boris olayları yatıştırmaya çalıştığında ona da saldırdı. Sonra Alexei bir kadeh kırmızı şarabı Boris'in üzerine boşalttı, Boris de bir kadehi Alexei'nin üzerine boşalttı ve ikisi de

bardaklarını duvara vurdular. Yönetim tam ortalığı yatıştırmak üzere harekete geçmişti ki, damlayan iki adamın kahkahalarla güldüğünü gördüler ve onları kendi hallerine bıraktılar.

Sonra bir anda gülmeyi kestiler, çünkü Boris Aleksey'e Rusya'yı sordu.

'Para yok,' Alexei'nin sesi Korsan'ın okyanusundan daha derindi, heyecan verici, boğuk, basso profundo, 'bürokrasi, mafya ve kaos yüzünden felç olduk. İçeride umut yok, her şey dışarıdan gelmeli. Ben iyiyim, istediğim gibi gelip gidiyorum, çünkü ben bir yıldızım. Diğer herkes açlıktan ölüyor. Demokrasi insanları beslemiyor. Bu yüzden ülkeme manevi destek vermeyi borçluyum. Geri dönmelisin Boris, en azından bir ziyaret yap.

Peçetesiyle gözlerini silen Boris o kadar duygulanmıştı ki hem kendi bardağını hem de Evgenia'nın bardağını boşalttı.

"Çehov'un dediği gibi," diye iç geçirdi, *"Özgürlük asla ulaşamayacağımız bir kaderdir, ama köleliği damla damla içimizden söküp atmalıyız."* Bu sözler bardağının boş olduğunu hatırlattı ve daha fazla şişe getirmesi için garsona el salladı.

Marcus'u da işin içine katmaya çalışan Abby, diğerlerine Rachmaninov'u yeni çaldığını ve Howie'nin ona Prokofiev'in *Üçüncü Piyano Konçertosu*'nu çalan Kraliyet İskoç Ulusal Orkestrası ile bir randevu ayarlamaya çalıştığını söyledi.

"Babam Prokofiev'in arkadaşıydı," dedi Alexei, ışıltılı gözleri masanın etrafında dolaşırken.

"Tam o sırada ormandan gri bir kurt çıktı," dedi usulca ve başını geriye atıp uzun burun deliklerini ve beyaz gömleğinin yakasında makyaj bırakan güzel, güçlü boynunu koyulaştıran kirli sakalını göstererek güldü.

Tanrım, diye düşündü Marcus, bana ne olacak? Özleminden başı dönüyordu. Onun sıkıntısını yanlış anlayan Evgenia, sempatik bir tavırla piyanist olarak başarılı olmanın çok zor olduğunu söyledi.

Abby ona Rusça olarak, "Marcus da çok utangaçtır," dedi.

"Öyle mi?" diye sordu Alexei İngilizce olarak, simsiyah kaşlarını kaldırıp Marcus'a kıpkırmızı olana kadar bakarak.

'O zaman Prag'da kayıt yapmalı. Plak yapana kadar burnunu sokuyorsun. Menajerler, menajerler, müzik direktörleri için kayıt her şeydir.

"Megagram'daki Serena seni çok sevdi, Marcus," dedi Boris cesaretlendirici bir şekilde. 'Kayıtların prodüksiyon masraflarını karşılayacak. Ben bedava yöneteceğim, orkestraya ödeme yapmak için sadece birkaç bin dolara ihtiyacın olacak.

"Harika, yardım edeceğim," dedi Abby hevesle.

Marcus'un konudan uzaklaşmak istediğini hisseden Evgenia, Abby'ye orkestrası hakkında sorular sordu. Abby kısa bir süre içinde ona RSO'nun mali durumunu ve Rannaldini'nin yüzüncü yıl kutlamalarıyla aynı gün bir Opera Galası programlayarak yaptığı son vandalizm eylemini anlattı.

'Rannaldini çok kötü bir adam,' dedi Aleksey. 'Moskova'da yönetiyor. Bir daha asla, her şey çok hızlı oldu, *Kuğu Gölü* Kuğu Hızına dönüştü.

Abby derin bir nefes aldı.

'Oh Alexei, 7 Mayıs Pazar günü galamızda dans etmek için -sadece on dakika kadar- boş olman mümkün değil mi? Bu bizi gerçekten batmaktan kurtarır.'

Gösterişli yaşam tarzını sürdürebilmek için Alexei'nin, para yeterince iyiyse bir toplu iğnenin üzerinde dans ettiği biliniyordu ama aniden galada neredeyse hiçbir şey için görünmeyi kabul etti. O ve Evgenia o sırada Paris'te olacaktı. Gala Pazar günü olduğu için, akşam için bir uğrayabilirlerdi.

"Çok isterim," diye gülümsedi Evgenia, "Yelek Ülkesi'ni seviyorum. 'England'da her zaman yelege ihtiyaç duyarsınız,' diye alay etti Aleksey.

Manik bir Abby ikisine de sarıldı.

Teşekkür ederim. Bu, Rannaldini ve Harefield'i Cotchester'da alt edecek. İnsanlar sizi izlemek için dünyanın dört bir yanından gelecekler. Ne dans etmek istersiniz?"

"Prokofiev," dedi Alexei, Marcus'a alaycı bir bakış fırlatarak. "*Romeo ve Juliet*. Taşlı leemitler aşkı dışarıda tutamaz.

Garsonlar esnememeye çalışarak yarın için masaları hazırlıyorlardı. Onlar ayrılırken Boris, Alexei'ye *Rachel'in Requiem'inin* yeni basılmış bir notasını verdi.

"Bunu kime ithaf ettin, Flora'ya mı, bana mı yoksa Marcus'a mı?" diye sordu Abby sayfaları çevirirken. "Astrid'e," diye öfkeyle okudu.

Boris omuz silkti: "Birisi 'bebek gibi'.

Rıhtım boyunca uzanan köprüler gecenin karanlığında gerdanlık gibi parıldıyor, tomurcuklar kum rengi gökyüzüne karşı kalınlaşıyor, park nergislerle doluyordu.

Taksi St James's Caddesi'ne girip onu ve Evgenia'yı Stafford'da bırakırken Alexei, "Bir 'orse muhafızı, bir 'orse muhafızı, bir 'orse muhafızı için keengdom," diye bağırıyordu.

Abby ve Marcus Ritz'de kalıyorlardı. Asansörde Abby boşta kalan elini Marcus'un sikinin üzerine koydu.

"Aman Tanrım. Bir sevinç çılgılığı attı. Belki de Marcus birden rahatlamıştı çünkü Howie ona iş bulmuştu ve Boris'le birlikte bir albüm yapacaklardı. Potansiyel başarıya çok yakındı.

Daha kapıdan içeri girmemişlerdi ki Abby ona döndü, ellerini onun omuzlarına koyarak kendine doğru çekti, onun kendisine doğru yükseldiğini hissettiğinde nefes almaya cesaret edemedi.

Yıkanacak zaman yoktu. İkisinin de fermuarını açtı ve takım elbisesinin turuncu pantolonunu yırtarcasına çıkarırken onu pantolonundan ve boxer şortundan sıyrılmaya bıraktı. Bir sonraki an yerdeydiler ve adam onun içindeydi.

"Aaah," diye inledi Abby, "bu çok iyi hissettiriyor.

Ondan sonraki seks harikaydı. Marcus, Alexei'nin düşüncesiyle o kadar tahrik olmuştu ki, gözleri kapalı ve çaresiz bir açlıkla bütün gece Abby ile sevişti.

"Zaman tanırsak her şeyin yoluna gireceğini biliyordum," diye hıçkırdı neşeli Abby.

Marcus o kadar yorgundu ki astım haplarını almayı unuttu ve sabah kötü bir kriz geçirdi. Öğleden sonra geri dönerken, şimdilik kimseye söylememeye karar verdiler. Ancak Abby, şaşırtıcı derecede hevesli olmayan Flora'ya açılmaktan kendini alamadı.

Abby bunu kıskançlık olarak yorumladı çünkü Flora'nın şu anda bir erkeği yoktu. Ancak Marcus'un eşcinsel olduğundan her zaman şüphelenmiş olan Flora, her şeyin gözyaşlarıyla sona ereceğini düşündü ve karşılığında, aynı derecede hevesli olmayan ve Dansçı Maitland ve Alexei'nin yer alması nedeniyle Yüzüncü Yıl Konseri'nden 'Gayla' olarak bahsederek Abby'yi çıldırtan Viking'e güvenmekten kendini alamadı.

"Aleksy eşcinsel değil," diye bağırdı Abby, "Evgenia adında güzel bir "partneri" var.

Özel olarak Abby, Alexei'nin sadece ondan hoşlandığı için dans etmeyi kabul ettiğine ikna olmuştu. Her halükarda Alexei'yi sağladığı için yönetim kurulundan muazzam bir puan almıştı, özellikle de Declan O'Hara, Rannaldini ve CCO'nun Rutminster'ın yüzüncü yıl kutlamalarını sabote etme girişimlerinden dehşete düştüğünü açıkladığında.

"Korkarım Edith, Monica'yla birlikte olduğundan beri orkestraya olan ilgisini kaybetti," dedi George'a telefonda ve ardından galada *Peter ve Kurt'u* okumayı teklif etti.

Marcus hâlâ Alexei'yle tanışmanın etkisindeydi. Flora'yla konuşmayı çok istiyordu ama bunun Abby'ye sadakatsizlik olacağını düşünüyordu. Keşke Flora'ya güvenebilseydi.

Taggie. Bir zeytin dalı olarak ona bir Anneler Günü kartı gönderdi, ancak hiçbir cevap alamadı.

KIRK DOKUZ

Nemerovsky ve Ilanova'nın dans edeceği duyulduktan sonra galanın biletleri tamamen tükendi. Miles, seyircilerin onda birini H.P. Salonu'na nasıl sığdıracağını düşünürken, kıyafet çemberinin önünü süsleyen meleklerden birinin yaldızlı incir yaprağı düşerek Leydi Mayoress'i ıskaladı. Ertesi sabah meleğin alçakgönüllülüğünü geri kazandıran George'un zeki inşaatçılarından biri, tribünlerin üzerindeki tavanda büyük bir çatlak olduğunu fark etti. Onarımlar uzun sürecek ve milyonlara mal olacaktı.

JEOPARDY'*DE* GALA, *Rutminster Echo*'da trompet çaldı.

Bir gecede George, alternatif olarak güzel parkını sunarak imdada yetişti. Önceki sahibi bir polo fanatığıydı ve evin arkasındaki bir alanı düzleştirmişti. Burada kalabalıklar uzanabilir ve araba başına yüz pound ücret alınabilirdi. George'un inşaatçıları kısa sürede işe koyulmuş, muhteşem bir sahne ve orkestra için bir çukur hazırlamışlardı. Venturer Televizyonu galayı yayınlayacaktı çünkü kendi genel müdürleri *Peter ve Kurt'u* okuyordu ve Classic FM bunu kaydedecekti. Sahnenin iki yanındaki tribünler bin kişilikti ve sahnenin önünde, polo sahasındaki kalabalığa katılmak için kırk sıra boyunca geriye doğru uzanan katlanabilir sandalyeler vardı.

Beş yüz ila elli pound arasında değişen biletler ve George'un gözüne girmek istediği herkese verilen bedava biletler sayesinde, kendisi ve RSO büyük bir kazanç elde etti. George'un beyaz şövalye jesti ulusal gazeteler ve *Rutminster Echo* tarafından büyük alkış aldı. Okuyucu mektupları, hiç şüphesiz George'un el altından yaptığı jestlerin muhatapları tarafından kaleme alınmış, H.P. Hall'u potansiyel bir ölüm tuzağı olarak kınayan ve RSO için daha küçük başka bir mekan bulunmasını isteyen mektuplar yağıyordu.

"Tercihen Cotchester'da," diye öfkелendi Flora Viking'e.

"George her şeyi kendi lehine çevirdi. Bahse girerim inşaatçıları H.P. Hall'u daha da ucuza alabilmek için o çatlağı yapmışlardır. Umarım o gün yağmur yağar.'

Ama şeytanın şansı tuttu. Korkunç derecede soğuk, gri ve kuru bir Nisan ayının ardından, galadan önceki hafta İngiltere'yi bir sıcak hava dalgası vurdu.

Flora'yı neşelendiren tek şey, George'un duyuru panosuna Jessica tarafından yazılan notuydu.

"Gala VE Günü'nün ellinci yıldönümünün arifesinde gerçekleşeceği için lütfen "God Save the Queer "in çalınacağını unutmayın.

Büyük günde Rutminster Salonu vatansever bir şekilde kırmızı, beyaz ve mavi bayraklarla donatıldı. Solistlere hürmeten, İrlanda ve Rus bayrakları da Union Jack'in yanında yanan havada hareketsiz bir şekilde asılı duruyordu.

Terleyen, homurdanan bir RSO beyaz bir güneşin altında öğleden sonra provasına yerleşirken, kırmızı, beyaz ve mavi çizgili çadırlardaki yemek tedarikçileri sinekleri yemeklerden uzak tutmaya çalıştı, Venturer Televizyonu kamera açılarını kontrol etti ve George'un köleleri *Romeo ve Juliet* için sahneye çıkmış olan balkonu elden geçirdi.

"George'a güvenin," dedi Flora ekşiyerek, "o balkon Weybridge'deki bir çiftliğe daha çok yakışır. Arabanın lambaları ve petunyalarla dolu pencere kutuları nerede?"

En azından George'un zevki, el bombası gibi patlayan beyaz alıç, beyaz leylak kümeleri, köpüren inek maydanozu ve yuvarlak kıvrımları düğünçiçekleri arasında otlayan tombul koyunlar ve kuzuları ve ufukta yığılan büyük beyaz bulutlar tarafından yankılanan yüksek at kestanelerinin mumlarıyla aydınlatılan parkı mahvetmemiştir. Ağaçların arasındaki bir boşlukta, Fleet Nehri'nin kıyısında bir Flora tapınağı duruyordu.

Candy, "Bay Darcy gibi bütün bunlara sahip olduğunu düşün," diye iç geçirdi.

"Bay Nazi," diye tersledi Flora. "Henüz tavus kuşlarını tanıtmamış olmasına şaşırdım.

Clare, "Neden İlk Boynuzumuzla uğraşıyoruz ki?" dedi.

Zaten bronzlaşmış olan ve üzerinde sadece yıpranmış kot şortlar bulunan Viking, güneşte rengini açmak için saçlarına limon sıkıyordu.

Marcus ahırda yığılıp kalmıştı. Ufuktaki devasa sarı kolza tarlası ona doğru kloroform gibi zehirli polenler saçıyordu. Parktaki söğüt, huş ve meşe ağaçlarının yanı sıra tüm çiçekler de nefes almasını neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Sadece Aleksey'i görme arzusu onu provaya cesaret etmeye teşvik etmişti. Dün dikkati o kadar dağılmıştı ki, bir düğünde çalmayı unuttuğu ve zavallı gelinin koridordan müziksiz indiği için acı acı utanıyordu.

Flora'nın *Toplu Byron* kitabını yanında getirmişti ve 'Korsan' şiirinin orijinalini bulmuştu.

"Alaycılığında *gülen bir şeytan vardı*," diye okudu Marcus.

Evde Prokofiev'in *Üçüncüsü* üzerinde çalışıyor olması gerekiyordu ama Abby repertuar konusunda onun yardımını almak için eski numarasına başvurmuştu. Bugünkü sıralama, Cathie Jones için güzel bir solosu olan *Roma Karnavalı* uvertürü; Gluck'tan Gershwin'e kadar her şeyi söyleyen Georgie Maguire; *Peter ve Kurt*'u okuyan Declan; Viking için güzel bir solosu olduğu için Çaykovski'nin *Beşincisinin* yavaş bölümü, Dansçı Maitland'ın bademcik iltihabı olduğu için Georgie'den daha fazla şarkı ve son olarak *Romeo ve Juliet* idi.

Abby baleyi yönetme konusunda panik içindeydi. Rodney onu aradığında pragmatik davranmıştı.

'Asla zamanında gelmezler, sevgilim. Nemerovsky korkunç bir gösteriş meraklısıdır, her şeyi mümkün olduğunca uzatır. Ara sıra işleri hızlandırarak onu korkutabilirsin ama genel olarak en iyisi inene kadar beklemektir.

Erkekler hep gösteriş yapıyorlar, diye düşündü Abby öfkeyle, Viking'e bakın, sahnenin kenarında yarı çıplak oturuyor, yanından geçen her güzel yemekçiye ya da garsona kısık gözlerle bakıyordu.

Bütün akşam çukurda saklanacağı için mi yoksa George ve Juno'nun sinsi yakınlığı yüzünden mi böyle davrandığını kimse anlayamadı.

Dün Abby, Çaykovski'de üç nota kırdığı için onu azarlamıştı. Viking onu sabahın dördünde kulübede uyandırıp provayı yeni bitirdiğini söylemiş, arka plandan gelen sarhoş kahkahaları da bunu yalanlamıştı. Üstüne üstlük, melez Trevor, gala *sonrası* partide giymek için aldığı yeni siyah T-strap sandaletlerini çiğnemiş ve Flora zar zor özür dilemişti. Flora'ya ne olduğunu o da bilmiyordu. *Çok* pasaklıydı. Tanrı'ya şükür Marcus her zaman çok tatlıydı.

Declan gelmemişti ve Marcus'un burnu sadece bir kitapta olduğu için Abby onu *Peter ve Kurt*'ta anlatıcı olarak rol alması için istemeyerek de olsa sahneye sürükledi.

"*Uçamıyorsan ne biçim kuşsun sen?*" dedi küçük kuş," diye okudu Marcus somurtarak ve Peter Plumpton'ın flütünde neşeli bir telaşı harekete geçirdi.

Ördek, "*Yüzme bilmiyorsan ne biçim kuşsun sen?*" dedi ve gölete daldı; Simon obuanın notalarını dalgalandırarak içeri girdi.

'Sen düzsün Simon,' dedi Abby.

"Lanet olası kamış," dedi Simon yüksek sesle.

"Çok uygun," diye kıkırdadı Christopher Robin güneş şapkası takmış olan Cherub. "Ördekler sazlıklarda yaşar.

Abby başka bir zorlu bölüme geçerken, Marcus mavi kot gömleğinin ıslak bir şekilde vücuduna yapıştığını hissetti. Çıkarmak istedi ama güneş açık tenini saniyeler içinde yakacaktı.

"Ördek ne kadar kaçmaya çalışırsa çalışsın," diye okudu Marcus, "*kurt gittikçe daha da yaklaşıyordu*."

"Ve sonra onu yakaladı," dedi şirret, derin, boğuk, yabancı bir ses, "ve bir yudumda onu yuttu.

Marcus skoru bıraktı, çünkü orada, 'alaycılığıyla gülen bir şeytan' gibi sırtarak ona bakan Alexei, cezalandırıcı sığağa rağmen büyük bir kurt paltosuna bürünmüştü. Yanında yeşil kolsuz mini elbisesi ve kalçalarına sardığı beyaz şalıyla büyüleyici Evgenia ve dışarıda bir hafta boyunca bir şeyler organize ettikten sonra iri ve bronzlaşmış görünen, bir o kadar da gururlu George vardı.

Orkestra enstrümanlarını bıraktı ve onları alkışladı. Abby zıplayarak boyunlarına atladı, biraz da gösterişli bir şekilde Rusça gevezelik ederek Julian'ı ve ihtiyaç duyarlarsa tercümanlık yapacak olan Dimitri'yi tanıttı.

"Merhaba Marcus, Prokofiev Üç nasıl gidiyor?" diye bağırdı Evgenia, küçük beyaz bir el kaldırarak.

Marcus, özellikle de Dixie, "Devam et Marcus, şansın yaver gidebilir," diye bağırdığında ve Alexei uzanıp bacağının arkasını sıktıktan sonra sinsî bir gülümsemeyle ona skoru geri verip, "Merhaba, küçük oğlum," diye mırıldandığında öfkeyle kızardı.

Isındıklarında Evgenia ile prova yapacaklarını söyleyen George, onları kayın ağaçlarının altına inşa edilmiş olan soyunma odalarına götürmek üzereydi ki Miles telaşla yanlarına geldi.

"Programınız burada, Bay Nemerovsky. "Provadan sonra biftek ve patates kızartması yiyip dinlenmek istediğinizi biliyoruz ama saat altıda *The Times*, *Independent*, *Guardian* ve *Telegraph* gazetelerinin sizinle yarımşar saat görüşmesini ayarladım.

"Hayır," dedi Alexi kararlı bir şekilde. "Bu özel bir ziyaret.

"Ama çok vaktiniz var, saat on buçuktan önce çıkamazsınız.

"Romeo olmak için en az on beş yıl kaybetmem gerekiyor, kendimi hazırlamak için on buçuğa kadar zamana ihtiyacım var.

"Ayarlamak haftalar aldı," diye mırıldandı Miles.

"O zaman düzenle.

"Çok hoş olmayan şeyler yazabilirler.

"Farklı mı?" diye omuz silkti Alexei ve soyunma odasına doğru yürüdü.

Hilary öfkeyle, "İğrenç herif," dedi.

"Ne yıldız ama," diye iç geçirdi Flora.

Tommy Stainforth bilgili bir tavırla, "Portatif bir fiçı getirmiş," dedi.

"Onun bir ayyaş olduğunu bilmiyordum," dedi Cherub.

"Hayır, üzerinde bale yapmak için, sik kafalı.

Basın toplantısını iptal etmesi için poorjessica'yı bırakan Miles, işgüzarlığını müzisyenlere yöneltti. Elinde büyük bir karton kutuyla sahneye çıkarak orkestradaki kadınlara parlak kırmızı ipek ceketler dağıttı. Görünüşlerini standartlaştırmak, yeni kızıla boyanmış RSO kamyonuna uymak ve Nellie'nin dalmaları ve Flora'nın kurdele kayışları gibi aşırılıkları engellemek için bunları siyah midi eteklerle giyeceklerdi.

Candy öfkeyle, 'Bu renk güneş yanıklarımın çatışacak,' dedi.

Bu boğucu sıcakta hamilelikten hiç hoşlanmayan zavallı Mary, "İpek çok sıcak," diye inledi.

Clare dehşet içinde, 'Ve polyester astarı var,' dedi. "İnsan yapımı elyaf giyemem.

"Hiç giymeyeceğim," dedi Flora, "kan portakalı gibi görüneceğim.

"Aşırı ısınmış orkestra tenine pek yakışan bir renk değil," diye gözlemledi Bayan Parrott, düşen bir dikişi geri alırken.

"Bence çok güzeller," diye itiraz etti Juno, hiçbir zaman bir yaban gülünden daha pembe kızarmayan.

"Ben de öyle, teşekkür ederim Miles," dedi soluk benizli, koyu renk saçlı Hilary ve rengi de kendisi seçmişti.

"Orkestraya bir kimlik kazandıracaklar," diye atıldı Miles. 'Beyaz yemek ceketlerinin yanında çok dramatik görünüyorlar ve hazır sizi yakalamışken protokol hakkında konuşmak istiyorum. İlk kez konser izleyecek büyük bir kalabalık beklediğimiz için bu gece başlamak için iyi bir zaman. Konserin başlamasına beş dakika kala hepinizin sahneye birlikte çıkmasını ve kendi zamanınızda dağılmamanızı istiyorum ve daha da önemlisi neşeli görünmenizi istiyorum.

"Bizim maaşımızla mı?" diye alay etti Randy.

Sıcağa rağmen müzisyenler gülüyordu.

"Ve gülümsemek -" Miles Randy'ye dik dik baktı - "hem seyirciye hem de birbirinize. Sizler sadece müzisyen değil, icracısınız ve bir parçanın sonunda ya da durgunluk anında haber spikerleri gibi gülümseyerek sohbet etmeniz çok hoş olurdu.

"Guguk kuşu, guguk kuşu," meleksi üçüncüsü bir meşe ağacının safran rengi derinliklerinden süzüldü.

Dixie tiksintiyle, "Haklısın kuşum, o bir guguk kuşu," diye bağırdı. 'Eğer çukurda saklanıyorsan gülümsemenin ne anlamı var?

"*Romeo ve Juliet'e* devam edebilir miyiz Miles?" diye sordu Abby, Alexei'yi yönetme ihtimalinden giderek daha fazla ürkmeye başlamıştı.

"Bugün ne olmamızı istiyorsun, çok hızlı mı yoksa çok gürültülü mü?" diye alaycı bir şekilde sordu Viking.

Abby'nin dudakları gerildi.

"Bildiğiniz gibi," diye söze başladı, "Juliet balo gecesi, evde oturup bebekleriyle oynamak isteyen reşit olmayan bir kız öğrenciyken, en derin tutkulara kapılmış genç bir kadına dönüşür. Bu, edebiyatta ya da müzikte yazılmış en büyük aşk sahnesidir ve bu gece en büyük dansçı tarafından dans edilecektir. Birinin Nureyev için söylediği gibi, sahneye çıkıp kolunu kaldırması yeterliydi ve göl kuğularla dolardı. Nemerovsky ile, o-'

Viking, 'Sadece bir tribün yükselecek ve polo sahası reşit olmayan okul çocuklarıyla dolacak,' diye bağırdı. "Tanrı Queer'i korusun.

"Çenenin kapatacak mısın?" diye bağırdı Abby daha fazla kahkaha eşliğinde. "Kıskanıyorsun çünkü Alexei büyük bir yıldız ve sen çok küçük kirli bir havuzdaki büyük bir balıktan başka bir şey değilsin.

'Bu ülkede p'lyooted diye telaffuz ediyorlar,' dedi Viking.

Tartışmanın ertelenmesinin tek nedeni George'un beyaz bir üniforma içinde bir zambak kadar güzel olan Evgenia ve yapışkan siyah likralı şortuyla her şeyini sergileyen Alexei ile dönmesiydi. Çoğu dansçı otuz yedi yaşında en iyi dönemlerini çoktan geride bırakmıştı ama Alexei'nin yağlanmış ve kaslarla dalgalanan altın vücudu, beyaz sıcak güneşte eski fildişi gibi parlıyor gibiydi.

"Şu kocaman şişkinliğe bakın," dedi Cherub hayranlıkla.

Viking küçümser bir tavırla, 'İki çift bacak ısıtıcısı var,' dedi.

Ruslar *Romeo ve Juliet*'lerini görkemli ve heybetli severler. Alexei çok geçmeden etrafta dolaşmaya, tempoyu değiştirmeye ve seti eleştirmeye başladı.

"Bu yanlış," dedi Viking onaylamaz bir tavırla, müzik gittikçe daha acıklı bir hal alırken. 'Romeo ve Juliet henüz ölmedi ve bu müziği kim yazdı, Prokofiev mi Nemerovksy mi?

Şimdi Aleksey, arkasında Juliet'i beklemek zorunda kaldığı sütundan ve balkonun yüksekliğinden şikâyet ediyordu.

"Balkon iyi Alexei," dedi Evgenia merdivenlerden inerken, "Juliet'le son dans ettiğimde neredeyse altıma çöküyordu.

"Yukarı iki üç dört, aşağı iki üç dört," diye seslendi Alexei, sanki bir kedi yavrusundan daha ağır değilmiş gibi onu havaya kaldırarak. "Hâlâ çok hızlısın Abby.

Evgenia, 'Keşke biraz daha yavaş *sohbet* edebilseydik, Abby,' diye yalvardı.

Mekândaki her erkeğin Evgenia'yı arzuladığını bilen Alexei, sahneyi gerçekmiş gibi oynamaktan sapıkça bir zevk alıyor gibiydi ama onun varlığı öyle bir şeydi ki, parlak ve yakıcı öğleden sonra, Verona'nın geceleri olduğu gibi tutku ve karanlık bir tehditle doldu.

Marcus, Alexei'nin provasını kaçırdığı için acı bir hayal kırıklığına uğramıştı ama Noel'i birlikte geçirdiği Georgie Maguire piyano provası istediği için içeri sürüklendiği için oldukça rahatlamıştı. Flora gibi o da hediyelerle doluydu: Abby için son albümünün bir kopyası, Flora için kocaman bir şişe *Joy*, kırma Trevor için çiğneme çubukları, Marcus için Pablo Gonzales'in biyografisi ve George için kocaman bir kutu Belçika çikolatası.

"Bayan Priddock tatlıya düşkün olduğunuzu söyledi.

Juno, "George'un onları günde bir taneye indirmesi gerekecek," diye mırıldandı.

Öfkelenen tek kişi Juno değildi. Flora öfkeyle, George'un tek amacı süpermarketler inşa etmek ve RSO'nun yüzde 95'ini işten çıkarmakken, annesinin düşmanla nasıl başa çıkabileceğini düşündü.

Georgie ayrıca orkestra için birkaç kasa buzlu bira getirmişti ve o kadar sıcak ve arkadaş canlısıydı ki Marcus tüm dertlerini ona dökmek istiyordu.

Ses tellerini yormak istemediği için yarım sesle şarkı söyleyen Georgie, Mozart, Puccini, Gershwin, Rodgers ve Hammerstein, bazı VE Day şarkıları ve *son* olarak Strauss'un *Son Dört Şarkı'sından* ikisini, bunları uzmanlık alanı olarak gören Dame Hermione'ye iki parmağını kaldırmak istediği için vızıldayarak söyledi.

Georgie daha sonra Marcus'la bir şeyler içmek istediklerine karar verdi ama evde ne bir hizmetçi ne de ağırlama çadırında bir garson vardı çünkü hepsi Nemerovsky'yi seyretmeye dalmışlardı. Alıç ve leylak kokulu havanın üzerinden balkon sahnesinin tatlı ve lanetli notaları süzülüyordu.

Marcus kaşlarını çatarak, "Çok yavaş," dedi. "Abby'nin bölmesi gerekecek. "Çok güzel," diye iç geçirdi Georgie. "Hadi buzdolabını yağmalayalım, açlıktan ölüyorum.

Ancak Juno'nun etkisi altındaki buzdolabı hayal kırıklığı yaratacak şekilde sade yoğurt, soyulmamış marul, fasulye filizi, George'un açlık krizlerini bastırmak için şeritler halinde kesilmiş havuçlar ve streç filmle kaplanmış ve üzerinde 'Öğle Yemeği' ve 'Akşam Yemeği' yazan soğuk tavuk ve biftek tabaklarıyla doluydu.

Daha da kötüsü, kesinlikle içki yoktu, bu yüzden Perrier ile idare etmek zorunda kaldılar. Georgie bir sigara yaktı ve dedikodu yapmak istedi.

"İyi misin, Marcus? Korkunç derecede solgun görünüyorsun. Sanırım bu sıcakta polen sayısı ozon tabakasını delip geçti. Şu koyu halkalar için biraz kapatıcı almalısın.'

Duygularım için kapatıcı almalıyım, diye düşündü Marcus yorgun bir şekilde.

"Nemerovsky'yi New York'ta gördüm. Sanki Georgie onun düşüncelerini okumuş gibiydi. "O kadar havalı ki kendini yakıyorsun, buzluktan çıkmış buz tepsileri gibi. Flora iyi mi? Çok dikkatsiz davrandı ve *Joy* şişesinden de hiç hoşlanmadı. Sembolik olur diye ummuştum. Ve kilo aldı.'

"Çünkü çok asil bir şekilde sigarayı bıraktı, çünkü bana astım yapıyor.

"Tanrım, keşke yapabilsem. Noel boyunca onu arayıp duran o hoş İrlandalı adama ne oldu?

"Bitti. O gerçekten iyi bir adam, Strauss'ta senin korno solonu çalıyor.

Georgie, "Sanırım hâlâ Rannaldini'ye bağımlı," diye iç geçirdi. "Tam bir pislik. Pardon, üvey baban olduğunu unutmuşum.

Georgie buzdolabını tekrar açarak streç filme sarılmış bir tabak soğuk biftek çıkardı.

"Bunu Trevor için alalım mı? Tam bir ördek. Büyük kızım Melanie'nin Kasım ayında bir bebeği olacak - umarım ben de Trevor kadar severim.

Sıcaklık arttıkça sınırlar de yükseldi. Abby Viking'e daha da kızdı. Evgenia'yı izleyebilmek için oyun oynarken sandalyesinin üzerinde durmakla kalmamış, daha sonra İrlandalı olan Georgie de ona alışmıştı.

Ama Şimdi onu Evgenia'nın soyunma odasından çıkarken, gösterişli bir Şekilde rujunu silerken yakalamıştı.

"Neden her zaman gemileri sallamak zorundasın?" diye öfkelendi Abby. 'Alexei sen kız arkadaşının üzerine atlamadan da yeterince huzursuz zaten.

"By artık, tatlım. Alexei, Shirley Temple'ın bukleleri kadar düzgün.'

"Sadece kıskanıyorsun. Onu zmeye cüret etme.'

"Gwynneth ve Gilbert'in sahip olduğu kadar değil. Alexei *Max Factor*'n onuncu katını sürerken o iki süpürge ailesi, Büyük Britanya Sanat Konseyi'nden selamlar getirmek için aniden içeri daldı. Alexei sinir krizi geçirdi ve onları soğuk kremle taŐlamaya başladı. Adamın tarzını alkışlamak lazım.'

"Sanatçı mizacından hiç anlamıyorlar," diye öfkelendi Abby. "Umarım sen ve Flora bu akşam kpeklerinizi kontrol altında tutarsınız.

ŐıŐko Isobel elinde bir yığın gece gömleği ve askıda beyaz bir DJ ile paytak paytak yürürken Viking, "Elbette, işte onlardan biri," dedi.

"İŞareti çıkarmayı başardım," dedi hayranlıkla.

Viking, Isobel'in kızarmış yanağını gagalayarak, "ok tatlı bir kızsın, sana sonra bir bira ısmarlarım," dedi.

"ok kibirli ve tembelsin," dedi Abby fkeyle. 'Neden senin için tuvalet kâğıdını çekecek birini bulmuyorsun?

ELLİ

George'un polo sahasında tek bir çim bile görünmezken, hoparlörler ve dev ekranlar konseri herhangi bir rock yıldızının uğruna ölebileceği bir izleyici kitlesine aktarmak için bekliyordu. Birçoğu gece yarısı başlayacak olan VE Günü kutlamalarını beklerken Union Jacks salladı. Uzaktaki Rutminster Katedrali'nin yeşil ormanların arasından bir büyücü şapkası gibi yükselen kulesi saat sekizi vuruyordu. Sahnenin ve çukurun üzerinde bir rahibe başlığını andıran, içi koyu mavi ve Romeo ve Juliet'in gece vakti Verona'sını yaratmak için yıldızlarla süslenmiş devasa bir gölgelik asılıydı.

Bir yan kapıdan içeri giren RSO, beyaz DJ'leri ve koltuk altlarındaki nemli lekeler yüzünden çoktan kararmış olan yeni kıpkırmızı ceketleriyle çukura doğru ilerledi. Genç kızlar kollarını geriye kıvrırmıştı. Nellie üstteki üç düğmesini açmıştı. Alt yarısının tamamen çukurda kaldığının farkında olan Flora, en üstteki düğme hariç hepsini açmıştı. Miles'ın talimatları üzerine herkesin diş macunu gülümsemeleri Peggy Parker'ın devasa çiçek aranjmanları tarafından tamamen gizlenmişti.

Kabinlerin ön tarafına çömelen Marcus, Abby'nin kendisine daha az göz önünde olduğu bir yer vermesini diledi. Babasının en yakın arkadaşı Declan'ın onu fark etmesinden ve daha sonra onu aramasından korkuyordu. Daha da kötüsü, sağında, çoktan çikolataya bulanmış beyaz gömleği, papyonu ve şişe yeşili kadifeden şortuyla iki buçuk yaşındaki Justin, annesi Mary'yi görebilmek için üç minderle desteklenerek İkinci Kemanlar'ın ön masasında kıpırdanıyordu. Marcus çocukları severdi ama daha sonra partide Alexei'yle karşılaşma ihtimali karşısında jöle kıvamına gelmişken Justin'in aralıksız ve çoğu zaman anlaşılmaz gevezelikleri onu çılgına çevirmişti. Dört aydır çalışmadığı için morali bozuk olan ve Mary'nin ütülemeye vakit bulamadığı buruşuk, hafif bir takım elbise giyen babası Johnno da pek disiplinli birine benzemiyordu.

Deodorantlara inanmadığı belli olan ve Marcus'un dehşetine rağmen solunda oturan Gwynneth, "Küçüklerin kutsal çeşmeye erken getirildiğini görmek çok güzel," dedi.

Alexei'ye hürmeten bale ayakkabısı şeklinde büyük gümüş küpeler takıyordu ama şimdi çok öfkeliydi çünkü Alexei onun göğüs uçlarına bir parça nemlendiriciyle vurmuş ve Gilbert'in sandaletli ayak parmağına büyük bir kap temizleyici krem düşmüştü.

"Gilbert çiviye kaybedecek.

Altındaki yarım ton Rutminster toprağı da evsiz kalacak, diye düşündü Marcus ürpererek.

'Ben olsam dava açardım. Nemerovsky'nin buna gücü yeter,' dedi Gilbert'in solunda bordo rengiyle iri yarı duran Peggy Parker.

Sonny'ye galada yer verilmediğı ve platformdaki çiçeklerine programda yeterince büyük bir yer ayrılmadığı için çok öfkeliydi.

Yoğun alkışlar arasında Abby, mor bir tunik ve sarkık pantolonuyla dramatik ama kesinlikle abartılı bir görünüme bürünerek sahneye çıktı. Eski Çan'daki Byron'dan etkilenerek, ametist bir iğneyle tutturulmuş beyaz bir türban eklemişti.

"Abby saçını yeni yıkadı," diye söze girdi Justin.

"Jemima nerede, Imran?" diye bağırdı Rutminster'ın yeni İşçi Partili meclis üyelerinden birinin kocası, daha önce hiç konsere gitmemişti ve George'un şampanyasını içmeye başlamıştı bile.

Seyirciler kıkırdadı. Abby dişlerini sıktı. Viking ona Ghandi Pandi diye seslenmeseydi türbanı taşımakta hiç zorlanmayacaktı.

Venturer Television ve Classic FM'in yayında olup olmadığını kontrol ettikten sonra sopasını indirdi.

Cathie Jones, çukurun cezalandırıcı sıcağına rağmen hâlâ korkudan kül rengi olmuş bir halde, *Roma Karnavalı*'nda soloyu oldukça zarif bir şekilde çaldı. Aslında Abby, Flora'nın lanet köpeğinin partiyonun son sayfalarını çiğnediğini fark edene kadar her şey muhteşem bir şekilde ilerliyordu, bu yüzden orkestrayı kızdırmamak için önceki sayfaları çeviriyormuş gibi yapmak zorunda kaldı. Türbanının altından akan ter yüzünden zaten bir şey göremiyordu.

Trevor'ın kabahati için Flora'ya bağıramadı bile çünkü sırada Flora'nın annesi vardı. Daldırma kahve rengi danteli içinde büyüleyici, kırmızı bukleleri yarı yukarıya yığılmış, yarı çilli güneşten bronzlaşmış sırtından aşağıya dökülen Georgie, kısa süre içinde Mozart ve Puccini'yi Gershwin kadar zahmetsizce söylüyordu. Yıllarca sigara içtikten ve hafif içkiden uzak durduktan sonra sesi mükemmel değildi ama coşkulu ve muazzam bir çekiciliğı vardı.

"*Bir gün gelecek, sevdiğim adam,*" diye şarkı söyledi

Georgie. Çoktan geldi bile, diye düşündü Marcus çaresizce.

Flora, Şişko Isobel'e, "Annemin tam bir yıldız olduğunu kabul etmelisin," diye mırıldandı. Sıra *Peter ve Kurt*'a gelmişti ve Declan O'Hara, tüylü, asil ve denizden yeni çıkmış bir Newfoundland köpeği gibi ter içindeydi. Gerçek bir profesyonel olarak, zamanlamayı mükemmelleştirmek için saatler harcamıştı ve Declan olarak, tüm üzücü kısımlarda ağladı ve her dramatik etkiyi televizyon kameraları.

Marcus büyülenmiş, hipnotize olmuş bir halde İrlandalıların yankılanan karanlık sesini dinledi: "*Onun gibi cesur çocuklar kurtlardan korkmaz.*"

Oh ama öyleyim, diye iç geçirdi Marcus.

"*Tam o sırada ormandan büyük gri bir kurt çıktı*" diye devam etti Declan, gözlerini kısarak ve sarmaşıktaki Alexei'yi dramatik bir şekilde yankılayarak.

Kötü kurt rolünü Viking'den başka kim oynayabilir ki? diye düşündü Abby öfkeyle, üç boynuzlu çalgıya işaret verirken.

Nihayet kurdun yakalanması ve zafer alayından sonra Declan korkunç sona geldi.

"*Ve eğer dikkatle dinleseydiniz, ördeğin kurdun karnında vakladığını duyabilirdiniz, çünkü kurt aceleyle onu canlı canlı yutmuştu.*"

Orkestra son tutti'de skalayı yükselttiğinde bile, seyirciler bir alkış fırtınasına dönüşmeden önce birkaç şok saniye boyunca tamamen sessiz kaldılar.

Kendinden geçmiş bir halde onu dinleyen Justin gürültülü hıçkırıklara boğuldu. "Ördeğe ne oldu, zavallı ördeğe ne oldu?"

"Tabii ki her şey politik," dedi Gilbert duygusallıkla. "Ördek, Stalin tarafından hapsedilen muhalif Rus sanatçıları temsil ediyor.

"Eğer hepsi Boris ve Nemerovsky kadar kötü davranıyorsa," dedi Peggy Parker burnunu çekerek, "Bence Stalin haklıydı.

Marcus aceleyle gözyaşlarını sildi. Her gece Abby'nin tutkusuyla sarmalanmasına rağmen içindeki ördek gibi vaklayan Alexei'ye duyduğu özlemi herkes fark edemiyor muydu?

Arada soluk yeşil ağaçlarda kuşların ötmeye başlamasıyla normale döndüğüne sevindi. Her iki taraftaki eğimli ormanlardan kat kat yıldızlı yabani sarımsaklar yükseliyor, leylak ve sabunlu alıçla karışan keskin kokuları nefes almasını giderek zorlaştırıyordu.

Declan'la son çağrılarını yaparken seyircilerin arasına bakan Abby, Marcus'un yüzünün hâlâ gözyaşlarıyla ıslak olduğunu görünce çok duygulandı. Onu çok seviyordu ve bazı şeyleri çok derinden hissediyordu. Galadan sonra daha fazla zamanları olacaktı.

Aslında Abby için mükemmel bir gecenin üzerindeki tek leke Viking olmaya devam ediyordu. Kendisini seyretemeyecekleri ya da tribünlerdeki her kızı süzemeyecekleri bir piste hapsedildiği için öfkelenen Viking, Georgie ve Declan'ı izleyebilmek ve hiç şüphesiz daha sonra Evgenia'nın eteğine bakabilmek için müzik sehpasının önüne bir sürüş aynası yerleştirmişti.

Daha kötüsü de gelecekti. Tchaikovsky'nin *Beşinci Şarkısından* sonra Georgie, VE Day şarkılarına başlamadan önce Strauss'un *Son Dört Şarkısından* ikisini söylemek üzere geri döndü.

Georgie'nin soyunma odasında kilitli kalan Trevor ulumayı bıraktı ve bir Nemerovski sıçrayışı yaparsa bir sandalyenin üzerine inebileceğine ve ardından açık pencerenin altındaki masanın üzerine bir sıçrayış daha yapabileceğine karar verdi.

Öte yandan Bay Nugent'in kanatlarda beklemesine izin verilmişti, ön patilerini birleştirmiş, çukurdaki efendisine sevgiyle bakıyor, nefes nefese korno solosunu bölmemeye çalışıyordu. Nugent aniden kaskatı kesildi ve boğuk bir hırıltı çıkardı. Düşmanı Trevor, Peggy Parker'ın çiçek aranjmanlarından birinin üzerinde bacağını kaldırmak için duraklayarak, tilki kahverengi gözleriyle her yerde Flora'yı arayarak sahnenin diğer tarafından hızla yaklaşıyordu. Seyirciler coşku içinde birbirlerini dürtüklüyordu. Flora'nın annesini tanıyan ve ona çiğneme çubukları ve soğuk et veren Trevor, kıvırcık kuyruğunu sallayarak ileri atıldı.

"*Güllerin yanında,*" diye şarkı söyledi Georgie ellerini kavuşturarak, "*barış özlemiyle oyalanıyor.*"

Trevor etraftayken kimse huzur bulamayacaktı. Birden başka bir düşmanı olan Abby'nin göz hizasında bir sopa salladığını gördü ve gürültülü bir şekilde konuşmaya başladı, Abby sopayı atmayı reddedince sesi yükseldi ve hatta ona defolup gitmesi için tısladı.

Tüm bunlar Nugent için çok fazlaydı. Karnını sürüyerek sahneye çıktı ve Trevor'ı yuvarlayarak sahneden indirmeye çalıştı. Küçümsenen Trevor, Nugent'in boğazına doğru uçtu ve çoğunlukla tüylü siyah tüylerini yakaladı. Nugent normalde köpekler arasında en sakin olanıydı, ancak haysiyeti kırıldı, ağırlığını koydu ve cehennemdeki tüm tazılar serbest bırakılmış gibi öfkeli hırıltılar hoparlörler tarafından her yere aktarıldı.

Georgie kahkaha krizleri içinde ve büyük bir soğukkanlılıkla Peggy Parker'ın en yakınındaki çiçek vazosunu kaptı ve üç yüz pound değerindeki zambakları hiç aldırış etmeyen Trevor ve Nugent'in üzerine boşalttı. Ağlamaklı bir Viking'in sahneye tırmanıp onları ayırmasından başka çare yoktu. Zaten gülmekten kırılan kalabalığa daha sonra RSO'nun kahramanının güzelce ütülenmiş kremalı bir akşam yemeği giymiş hali gösterildi.

ceket ve bembeyaz akşam tişörtü ve çukurda alt yarısının görülmesini beklemediği için yırtık espadriller ve zina yapan kurbağalarla kaplı boxer şort. Viking'i asıl üzen, beyaz bacaklarını kahverengileştirecek zaman bulamamış olmasıydı. Alaylar ve kurt ısıklıklarından oluşan bir koro eşliğinde iki köpeği de yakaladı.

"Bırakın onu, sizi alçaklar. Ve sonra, Trevor uygun bir şekilde bir pitbull gibi asılı kaldığı için, Viking kaburgalarına sert bir tekme attı.

"Köpeğime zarar verme, seni lanet zorba.

Bir sonraki an, kimsenin alt yarısını görmesini beklemeyen Flora, sadece üst düğmesinden sallanan kıpkırmızı ceket ve vatansever bir çift Union Jack külotuyla, daha fazla kahkaha ve alkış çığlıkları arasında sahnede ona katılmıştı.

Dixie, "*Ah Kalküta'nın* kara deliğinden bahset," diye bağırdı.

"Bırak, Trevor, bırak," diye bağırdı Flora, çıplak ayaklarıyla Nugent'i olabildiğince sert bir şekilde tekmeleyerek.

"Büyük kabadayı kimmiş şimdi?" diye bağırdı Viking.

Trevor ancak, artık gülmekten seyircilerden daha da histerik bir hale gelmiş olan Georgie bir başka çiçek vazosunun içindekileri her iki köpeğin ve sahiplerinin üzerine boşalttığı anda elini bıraktı. Bunun üzerine köpeğini öfkeyle havlayan bir el çantası gibi tutan Flora ve Nugent'in yüzünde ve omuzlarında yaralar olup olmadığını çılginca inceleyen Viking, George Hungerford tıslayarak yürüyene kadar birbirlerine küfürler savurmaya devam ettiler: "Şu lanet köpekleri derhal sahneden indirin" diye tıslayarak sahneye çıktı ve kulakları sağır eden tezahüratlar eşliğinde mikrofonu ele geçirdi. Hem Georgie'den hem de kalabalıktan özür dileyerek durumu hızla yatıştırmaya çalıştı.

'Korkarım bu sıcakta köpekler de dahil olmak üzere herkes aşırı sinirleniyor.

Trevor aynı fikirde olarak Flora'nın koluna baktı ve Nugent'a öfkeyle hırladı. Büyük bir tezahürat daha yükseldi:

Gilbert dehşete kapılarak, 'Ne korkunç, ne korkunç bir sirk,' dedi.

Gwynneth, Peggy Parker'ın elini okşayarak, "Tanrıya şükür Sonny kurtuldu, Peggy," dedi.

Georgie mikrofonu ele geçirdi.

"Hepsi benim hatam," dedi seyirciye, "Trevor orkestrada çalan kızım Flora'ya ait.

"Ah anne. Flora ayrılırken Trevor'ı tutmayan eliyle başını kavradı.

Georgie, "O kurtarılmış bir köpek ve belli ki soyunma odamda kilitli kaldığında kendini güvensiz hissediyordu," diye devam etti, "ama o beni kurtardı, Strauss şarkısıyla ilgili cehennem gibi sorunlar yaşıyordum, o yüzden VE Day ile devam edelim.

Trevor ve Nugent kısa sürede unutuldu. Güneş bir alev topu halinde battı. Georgie şarkı söylemeye başladığında polo sahası el sallayan Union Jacks yığınının dönüştü: 'Roll out the Barrel', 'We'll Meet Again' ve 'There'll be Blue Birds Over The White Cliffs of Dover' şarkılarını söylerken polo sahası Union Jacks sallayan bir kalabalığa dönüştü ve Declan sahnede ona katıldı ve sırayla birbirlerinin gözlerini kuruldular.

Declan, "Dengeyi sağlamak için gerçekten de 'The Rising of the Moon 'u söylemeliyiz," diye mırıldandı. Sonunda 'The Lambeth Walk' ile salonu yıktılar.

George'dan ikisinin de asla unutamayacağı bir azar işittikten sonra Viking ve Flora çukura geri döndüler. Trevor ve Nugent artık Ağır Harve'nın gözetimi altındaydı.

George, Flora'ya, "Eğer seninle daha fazla sorun yaşarsam," diye kükredi, "o lanet olası küçük köpeğini Rottweiler'larım yem ederim.

Rannaldini ve Hermione'nin o gece RSO'nun izleyicilerinin sadece yarısını topladığı hoparlörlerden duyurulduğunda büyük bir sevinç yaşandı. Opera Galası biter bitmez, seyirciler Cotchester'dan buraya koşmuş ve büyük Nemerovsky'yi bir an olsun görebilmek için ağaçlara tırmanmaya ya da ormanda sürünürken yabani sarımsakları ezmeye başlamışlardı bile.

Ancak George'un önünde büyük bir sorun vardı. Evgenia eski gül rengi şifonuyla süslenip püslenmiş, inciler ve altın kurdelelerle işlenmiş siyah saçlarıyla bir saattir hazırды. Ama Aleksey soyunma odasından çıkmayı reddediyordu. Gilbert ve Gwynneth'e hakaret etmekle ve soyunma odasının penceresinden tersine bir Trevor yapmaya çalışan bir *Scorpion* muhabirinin gözünü morartmakla kalmamış, Miles'tan da tutkuyla hoşlanmamıştı.

"Dans etmeye hazır mısınız, Bay Nemerovsky?" "Hayır, dans etmeye hazır değilim, siktir git.

"Tabii ki hazır değil," dedi Viking küçümseyerek, "sahte bronzluğun etkisini göstermesi en az sekiz saat sürer.

"Bilmen gerekirdi," diye tısladı Abby.

Alexei'yi ikna edebilecek tek kişinin kendisi olduğuna inandığı için, Alexei onu da herkes gibi bir çırpıda gönderdiğinde acı bir şekilde aşağılanmıştı.

Konser zaten bir saat gecikmişti, bu da şimdiye kadar sadece bar gelirlerini ve beklentiyi artırmıştı. Ama Alexei konsere yetişemezse Abby'nin kellesi uçacaktı.

Alexei'nin soyunma odasının dışında, George'un kararlılığı yandaki Evgenia'yı görünce daha da sertleşti. Güzel elbisesiyle yere yığılmış, kendini esnek tutmak için gerinip öne doğru eğilmiş, çok fazla sigara içmiş, sonra Alexei sigara kokusundan nefret ettiği için diş etleri kanayana kadar dişlerini temizlemiş, kocaman bir pudrayla boncuk boncuk artan terine saldırmış, gecikme ve Alexei'nin muazzam bencilliği yüzünden perişan olmuştu. Bekleme ne kadar uzun olursa, giriş de o kadar büyük olurdu.

George, Alexei'nin kapısını çaldı ve "siktir git" hırıltısını duymazdan gelerek içeri girdi. "Başlamamız gerek, Alexei.

Alexei'nin eşyaları: eşofman altları, havlular, kitaplar, kasetler, ayakkabılar bavullardan yere saçılmıştı. Tamamen makyajlı, beyaz tayt ve sarkık yeşil şeffaf gömlektten oluşan Romeo kostümünün üzerine kurt paltosunu giyen Alexei, o gün beşinci kez walkman'inden Britten'ın *Savaş Ağıtını* dinlerken sarsılarak titredi.

Ve George'un aklına birden, sert ve soğuk bir kış mevsiminde kırlardan büyükannesinin salonuna giren, tüm mobilyaları ve bibloları devirip odayı darmadağın ettikten sonra büyük kanatlı pencereden dışarı fırlayan bir koç geldi.

George o koçun dehşetini ve vahşetini hiç unutmamıştı ve Alexei'ye baktığında onun kanlı olmadığını, sadece çok korktuğunu fark etti.

'Her şey aynı, neden kıcımlı ortaya koyuyorum? Dans etmeyen hiç kimse soğuk teri ve korkuyu anlayamaz.

George, 'Kötü bir ruh halindeyken RSO ile ya da hızlı bir şekilde çekmeye çalışırken Rutminster Konseyi ile karşılaşmadınız,' diyerek konuşmayı hafifletmeye çalıştı.

"Karşılaştırılmaz. Alexei kibirli bir şekilde George'a köyün delisiymiş gibi baktı. 'Adımları hatırlayacak mıyım? Seyirciyi sıkacak mıyım? Romeo'yu oynamak için çok mu yaşıyım?

Hareketsiz yüzünde, siyah gözleri misket gibi yuvarlanıyordu. "Sen dünyanın en iyisisin.

Alexei omuz silkti. "Bu bir değirmen taşı, eğer en iyisiysen her zaman daha iyi olmalısın.

İkinci koltuğa yerleşen George bir puro yaktı. "Lütfen sigara içmeyin.

George aceleyle söndürdü.

"İlk evlendiğimde," dedi, "hiç paramız yoktu. Harefield'in şarkılarını dinlemek için para biriktirdik ve biriktirdik-"

Alexei öfkeli görünüyordu. "O cırtlak kayın.

"Ya da seni dans ederken görmek için. Seni Covent Garden'da *Giselle*'de izlemiştik. Sonrasında dışarıda yemek yemeye paramız yetmedi, önemli değil, hiçbir şey yiyemedik, o kadar heyecanlıydık ki eve dönerken zar zor konuşabildik. Gerçekten evliliğimin en güzel gecesi idi.

"O on beş yıl önceydi, artık yaşlandım. Alexei somurtkan bir tavırla aynaya döndü ve lekeli göz çizgisini düzeltmek için eline bir pamuk aldı. George çekik elmacık kemiklerini süpüren uzun kirpiklere hayran kaldı.

"Yirmi yaşındaki herhangi birinin uğruna öleceği bir vücudun var," dedi alçakgönüllülükle, Juno'nun diyetinin pek bir etkisi yokmuş gibi görünen karnını okşayarak. Öğleden sonra Jessica'yı Toblerone almaya göndermeyi bırakmalıydı.

"Evliliğinize ne oldu?" diye sordu Aleksey.

"Karım beni terk etti.

"Aptal inek.

Ayağa kalkan Aleksey bir elini portatif bara koydu, baldırı kulağına değene kadar bacağını kaldırdı, gerindi ve döndü, sonra pencereye doğru yürüdü. George'un gümüş sütunlu kayın ağaçlarından aşağı süzülen ilk soluk yeşil yapraklar vardı. Alexei bir dal kopardı, parlak saten yaprakları okşadı.

'Genç bir et kadar hassas,' diye iç geçirdi. 'Yarın, belki de ertesi gün, yapraklar kararacak, sertleşecek, kabalaşacak ve bir daha asla o kadar genç olmayacaklar. Prokofiev'in berbat bir balo salonu dansçısı olduğunu biliyor muydunuz? Harika baleler yazardı ama genç ve güzel kızları kendisiyle dans etmeye davet ettiğinde kaçarlardı.

Elindeki dalı Perrier bardağına atıp aynaya son bir kez bakan Aleksey, dikkatsiz bir parmağın tersiyle George'un kare şeklindeki kızarmış yüzüne dokundu.

"Sen iyi bir adamsın, senin için dans edeceğim.

Evgenia dışarıda bekliyordu, eğilmişti, kolları gevşekçe sallanıyordu, George'un söğütlerinden biri kadar zarıftı.

Yola çıktı, diye bir heyecan gümbürtüsü Cotchester'dan akın akın gelen ve artık iyice sıkışmış olan büyük kalabalığı sardı. Projektörler yüksek ağaçlara ve evin mazgallarına ihtişam katıyordu.

Kurt paltosunu yıllardan sıyrılırcasına kanatlara bırakan Aleksey, burun deliklerini açarak, koyu renk başını geriye atarak, harika Slav kemik yapısını göstererek, dudaklarının kenarında yarı gülümseyerek, kaslarla dalgalanan uzun, güçlü beyaz bacaklarının üzerinde, en düz göbeğe inen, uçuşan gömleğinin altındaki göğsünü dışarı çıkararak kasıla kasıla yürüdü. Alexei'nin yaşlı dansçının siyah taytlı kılığına ihtiyacı yoktu. Genç ve kıvrak vücudunun her santiminde güç ve kibir vardı.

"Tanrım, bana yardım et," diye mırıldandı Marcus.

RSO yaylıları hiç bu kadar bayıltıcı bir lirizmle çalmamıştı. Alexei sütunun arkasına gizlendi, gizlenen aşık beklentiyle titriyordu.

Ancak alkışlarla uyanan Justin'in başka fikirleri vardı.

"Baba, baba, bu adam neden pantolon giymiyor?

Dehşet verici bir duraklama oldu.

"Bu adamın pantolonu yok, baba.

İşçi Partili meclis üyesinin kocası gülerek, 'Herhalde çukurda oynuyordu,' dedi.

"Kapa çeneni!" diye tısladı acılı Marcus.

"Baba, baba, o adamın neden koca bir pipisi var?

Mantığa inanan Gilbert, "Buna kod parçası deniyor, Justin," dedi. "Kapa çeneni, seni küçük pislik," diye tısladı Marcus.

İşçi Partili meclis üyesinin kocası, "İçerisi daha çok morina balığı gibi," dedi. 'Eti ve iki sebzeyi görmemeniz için o çıkıntıyı köpük dolguyla kaplıyorlar.

Utanç dolu bir kahkaha gümbürtüsü tezgâhları süpürmeye başlamıştı bile. Marcus ölmek istiyordu. Alexei dönüp doğrudan ona doğru baktı. Kahkahalar kesildi. Ne yazık ki Gwynneth, köpek dövüşü ve Alexei'nin aradaki kötü davranışları üzerine bir şey yemek için çok meşguldü. Ağgözlülüğünde, *Romeo ve Juliet* sırasında yemek için Kırmızı Başlıklı Kız sepetine bir tabak kanepe boşaltmıştı. İskoç yumurtası boğazına kaçınca öksürmeden duramadı.

Alexei bekledi, sonra Gwynneth, bir patlıcan gibi mor, devam ettiğinde, kraliyet elini kaldırdı ve hem orkestrayı hem de bu zamana kadar merdivenlerden aşağı süzülen Evgenia'yı durdurdu, etekleri dönüyordu.

"Bu konseri mahvetmek isteyen yaşlı kadın," diye yankılandı Alexei'nin asitli sesi tüm parkta, "lütfen ya şimdi her şeyi öksürün ya da dışarı çıkın.

Gwynneth tökezleyerek dışarı çıkarken korkunç duraklama sonsuza dek sürecek gibi görünüyordu, sonra Alexei Abby'ye döndü: 'Dansa hazırız Maestro'.

Kısa bir süre spot ışıkları altında bitkin ve orta yaşlı göründü, ardından kıyamet yüklü, bayıltıcı derecede romantik müzik parkın içinden geçerken yıllar tekrar kayboldu. Evgenia melek gibi dans etti ama nefesleri kesen Alexei'nin tutkusuydu. Sadece dans etmekle kalmadı, genç aşık oldu, garip, utangaç, şaşkın, saygılı, sırayla çılgınca mutlu, Evgenia'yı şefkatle tuttu, sonra sıkışmış bir kelebek için bir pencere açmış gibi dans etmesi için onu serbest bıraktı. Sonra havaya sıçrayıp vahşi bir zarafetle gösteriş yapıyordu. Bakın neler yapabiliyorum. Aşk için yıldızlara dokunuşumu izleyin.

O inene kadar bekle, dedi Abby kendi kendine acımasızca, ama Alexei sahnenin üzerinde gezinirken defalarca, sanki hiç inmeyecekmiş ve zavallı yaylıların yayı, nefeslilerin ve üflemelilerin pufu bitecekmiş gibi geliyordu.

Ancak kararan gece boyunca, ay Rutminster Katedrali'nin üzerinde kocaman ve pembe bir şekilde yükselene kadar dans ettiklerinde, herkes onun gecikmesini ve öfke nöbetlerini affetti.

Tanrım, diye iç geçirdi Marcus, keşke Juliet olsaydım.

Alkışlar yirmi dakika boyunca devam etti. Alexei ve Evgenia sahneyi kaplayan çiçeklerin üzerinden geçerek tekrar tekrar geri döndüler. Solgun ve bitkin, ama gözleri sevinçle parlayan Alexei, Juliet'in balkonundaki yerini aldı ve prens gibi el sallayarak orkestranın her bölümünü ayağa kaldırdı, en uzun ayağa kalkışı yaylılara verdi, bu da çok sık hafife alındıkları için çok takdir edildi.

"Balkondaki yaşlı kraliçeye bak," diye alay etti Viking.

"O bir kraliçe değil," diye itiraz etti Mavi. "Evgenia'yı gerçekten Fransız öpücüğüyle öpüyordu.

'Bence o harika biri. Bravo, bravo, Alexei,' diye bağırdı Cherub heyecanla.

Abby öfkeyle Viking'in sandalyesine geri döndüğünü fark etti.

Evgenia'nın küçük elini her geçişinde tutuyordu. Ama bütün öfkesi

Abby platformdaki diğerlerine katıldığında ve Declan bir elini, Alexei de diğer elini öptüğünde kulakları sağır eden tezahüratlar yüzünden unutulmuştu.

Mutlu ve kendinden geçmiş yüzler denizinin önünde tekrar tekrar eğilirken Abby sevinçle, yaşitlarımla birlikteyim, diye düşündü.

Damga, damga, damga, ayaklar gürlledi.

Tozdan boğulan Marcus, Abby'nin ne kadar çocuksu görüldüğünü düşündü. Türbanını atmış, saçlarını Valentino gibi arkaya yatırmış ve muhteşem sarı gözlerini ortaya çıkarmıştı. Alexei koca ağzını yine onun avucunun içine gömüyordu. Tanrım, işler çok karıştı.

'Bir daha, bir daha,' büyük gümbürtü daha da yükseldi.

"Bir fikrim var," diye fısıldadı Alexei, Abby'yi kürsüye geri göndererek. Bir kez daha susması için sadece elini kaldırdı.

"Neredeyse gece yarısı oldu, hepimiz yirminci yüzyılın en güzel sözlerini kutlamalıyız -" sesi heyecanla derinleşti ve hafifçe kırıldı - "Avrupa'da veectomy.

Bir sonraki an Evgenia ile birlikte 'The Lambeth Walk' şarkısına başladılar, sahnede bir aşağı bir yukarı neşeyle ve büyüleyici bir şekilde dans ettiler, Georgie ve Declan da iki yavru fil gibi onları takip etti, kalabalık alkışlarla tempo tuttu, polo sahasının her yerinde ve koltukların arasındaki koridorlarda insanlar şarkı söyleyerek ve eşlik ederek ayağa fırladılar. Marcus bile kendini Peggy Parker'ın bordo büstiyerine yapışmış buldu.

"Suarem için bir tarih belirlemeliyiz, Sonny konçerton üzerinde çok çalışıyor," diye bağırarak şişman kadınların ayakları üzerinde hafif olduğu efsanesini tamamen çürüttü.

Gece yarısı havai fişekler patladı, kırmızı, beyaz ve mavi isli gökyüzüne yükseldi ve yıldızların üzerine VE Day yazdı.

Flora'nın ağladığını gören Viking ona doğru eğildi ve elini omzuna koydu.

"Neşelen hayatım, VE'nin ne anlama geldiğini biliyor musun?

"Ne?

"Viola Yok Oluş Günü, tabii ki.

ELLİ BİR

Kalabalığı inanılmaz bir hızla dağıtmaları George'un ağırlığının bir ölçüsüydü ve kısa süre sonra yıldızların altında Dom Perignon, kuşkonmaz, Nemerovsky ıstakozu, soğuk biftek, loganberry dondurması ve beze Evgenia'nın tadını çıkarmak için sadece üç yüz konuk kaldı.

Herkes Alexei ile tanışmak için can atıyordu. Ama o, sıkıcı sohbetlerden korunmak istercesine, elinde votka şişesiyle maydanozların arasından geçerek büyük bir beyaz leylak kümesinin altındaki soluk yeşil, yarım daire şeklindeki banka çekilmiş ve Abby'yle Rusça flört etmeye başlamıştı. Aynı gürültülü ve aşırı heyecanlı grupta Georgie, Declan ve Viking de vardı; hepsi de kafayı bulmuş, barış süreci hakkında tartışıyorlardı ve Evgenia da sessizce oturup kafasının içinde adımlarını takip etmekten, portakal suyunu yudumlamaktan ve Viking'in vücudunun gergin sıcaklığının ve arkasındaki koltukta ara sıra saçlarını okşayan elinin tadını çıkarmaktan memnun görünüyordu. Nugent yanlarına oturmuş, pembe dili sıcaktan dışarı sarkmış ve herkesin verdiği biftek parçalarını içine çekmeye çalışıyordu.

Ağlayan bir dişbudak ağacının gölgesinden onları izleyen Marcus bir kez daha *Peter ve Kurt'u* hatırladı. Kedi (Viking) bir dalda, kuş (Abby) kediye *fazla* yaklaşımadan başka bir dalda oturuyordu ve kötü kurt (Alexei) açgözlü gözlerle onlara bakarak ağacın etrafında dönüp duruyordu.

Tanrım, Abby Alexei'yle birlikte olursa kendini vururdu ve eğer olmazsa, Alexei nasıl olur da Viking'den hoşlanmazdı? diye düşündü Marcus daha da acı çekerek.

Viking'in üzerinde sadece kot şortu ve tüm düğmeleri açık beyaz gece gömleği vardı, altın sarısı saçları dağınıktı, bembeyaz dişlerini gösteren tembel bir gülümsemesi vardı. Ancak gözleri soğukkanlı ve hesaplıydı, uzun ve sıcak bir yaz boyunca kendisine para kazandıracak bir şeker mummyası arayan bir plaj serserisi gibiydi.

Nemerovsky'ye ters ters bakarken Declan'a, "Avrupa'nın her yerinde erkekler ortaya çıkıyor," diyordu, "Geyler tarafından teklif edilmekten bıktım.

"Kediciği seviyorum" tişörtü bastıracağım. Sonra Bay Nugent'a

Abby'nin türbanını giydirdi ve Nugent buna bayıldı.

Viking herkese 'Kelt Mafyası'nın atılmayacağı bir Hint restoranı açacak,' dedi.

Abby türban konusunda iyi bir çocuk gibi davranmaya ve kahkahalara katılmaya çalıştı ama Marcus onun kendini incinmiş ve aptal gibi hissettiğini görebiliyordu ki Viking'in niyeti de hiç şüphesiz buydu.

Declan onu yakalarsa diye yanına gidip onu korumaya cesaret edemiyordu. Kül polenleri göğsündeki bandı sıkılaştırıyordu, eve gitmek için can atıyordu ama kendini alamıyordu.

O akşam Marcus'tan daha mutsuz olan biri varsa o da Flora'ydı. Küçük yazlık evin güvenliğinden, annesinin Declan'la birlikte olduğunu görebiliyordu.

Georgie, "Artık çabalamıyorum," diye bağııyordu, "sürekli bir hata bulma görevindeyim ve bu da zavallı kocama yardımcı olmuyor.

Flora, Declan'ın iyi bir üvey baba olacağına karar verdi ama Georgie'nin şu anda çok iyi görünmesi, kendisini her zamankinden daha şişman ve hödük hissetmesine neden oluyordu. Ayrıca annesi köpek kavgasını yatıştırmasaydı kovulacağını da biliyordu.

Etrafındaki insanlar galanın Rannaldini ve Harefield'den daha büyük bir kalabalığı çektiği konusunda övünüyorlardı. Keşke insanlar onun hakkında konuşmayı bıraksa.

Yakındaki bir tarlada bir kuzu ısrarla annesi için meliyor, bu da gözlerinin dolmasına neden oluyordu. Tanrım, yabancı sarımsak kokusu çok güçlüydü. Kıllanan Trevor'ın kollarından sıyrılıp sarığıyla hâlâ çok fazla ilgi çeken Nugent'a saldırmasını engellemek için Flora büyük bir meşe ağacının sığınağına çekildi ve George'un durmaksızın odada çalışmasını izledi.

Ayrıca Çelik Elf'in altın sarısı saçlarını topladığını ve Grek tarzında, bir omzu açıkta bırakan büyüleyici deniz yeşili bir elbise giydiğini fark etti. George ne zaman sıkılmış erkeklerden oluşan huzursuz bir cebe rastlasa, uzun sarı kirpiklerini kırıştırıp onları büyülemesi için Jun'u beslerdi. Onların ağzının suyunun akmasını izleyen Flora, Juno'nun onun için ne kadar değerli olduğunu fark etti.

Yeni İşçi Partili meclis üyelerinden biri onlardan uzaklaşırken, 'Ne küçük bir çatlak,' dedi. 'Ona bir tane vermeyi düşünmezdim. George'a güvenin.

Liberal Demokrat arkadaşı, 'Hiç şüphe yok ki,' dedi, 'George bu geceki gibi bir şey yapabiliyorsa, bir eli arkasında bağlıyken de bir megaplex yapabilir. Bence bu süpermarket konusunda onu desteklemeliyiz.

Flora'yı görünce
durakladılar. "Güzel
gösteri, aferin.

Trevor için daha fazla sığır eti aramak üzere Fransız pencerelerinden geçen Flora, George'un kaçak patates salatası yediğini görünce şaşırdı. Biraz güler yüz göstermeye çalıştı.

"Çukurda oynamaktan nasıl keyif alıyorsun?

"Süper orkestra olduğumuz zaman için iyi bir eğitim. George'un yüzü sertleşti.

"Merhaba George, harika bir parti. Tanrım, çok sıcak.' Arayan Lord Leatherhead'di, çok düşük olan kaşlarını siliyor ve çilek arıyordu.

"Neredeyse seksenlerde olmalı," dedi George. "Şu tereyağına bak, tamamen erimiş.

Flora, 'Bu sayede yeni gelen sosyalist meclis üyelerine yağ çekmeniz kolaylaşacak,' diye çıkıştı.

"Patronunuzla böyle konuşamazsınız," dedi Lord Leatherhead alışılmadık bir keskinlikle.

"Georgie Maguire gibi sevimli, sıcak ve güzel bir kadının nasıl böyle bir orospu kıza sahip olabildiğini insan merak ediyor," dedi George sert bir sesle ve bahçeye çıktı.

Sarsılan Flora, Miles, Hilary, Juno, Gwynneth ve Gilbert'i Bayan Parker'la bir arada bulduğu salona doğru ters yönde ilerledi.

"Konserimizi mahvetti," diyordu Hilary, "o korkunç Union Jack külotunu giydi ve o iğrenç küçük köpeği serbest bıraktı.

Marcus parkın içinde sefil bir şekilde ilerliyordu. Beyaz alıç çalıları o kadar kabarık beyaz koyunlara ve kuzularına benziyordu ki, Marcus yaklaşırken küçük çalıların meleyerek büyüklere doğru koşmasını bekledi.

Declan onu yazlık evde köşeye sıkıştırdı.

'Sevgili oğlum, babanla aranızın açılmasına çok üzuldüm. Sen iyi misin?'

Çocuk hiç de öyle görünmüyordu; korkunç bir şekilde hırıltılı soluyordu ve yaprakları durmadan kar yağın kiraz ağaçlarından çok daha beyazdı.

"Rachmaninov ile büyük bir zafer kazandığınızı duydum." "İyiymi."

"Taggie gizlice de olsa özel bir sevgi gönderdi. Marcus başını kaldırdı.

"O mu yaptı? Sence babam beni affedecek mi?"

Declan kocaman omuzlarını silkti.

"Tabitha'nın kaçıışı için seni suçluyor. O hala Rannaldini kampında, Amerika'da harika atlara biniyor. Ayrıca Rachmaninov konserinizi Rannaldini'nin planladığını düşünüyor.

"Ama bunu George yaptı," diye kekeledi Marcus, gerçekten telaşlanmıştı, nefes almak için umutsuzca mücadele ediyordu. 'Annemle evlendiğinden beri Rannaldini'yle konuşmadım. Onu mahvediyor.

"Rupert'la konuşayım.

"Hayır, hayır," diye başını çılginca salladı Marcus. "Bunun hiçbir yararı olmaz. Rupert eşcinsel bir oğulla ne yapardı? Marcus umutsuzca düşündü.

Cathie Jones duvara yaslanmış, boş bardağı eteğinin kıvrımlarına saklamıştı. Blue yanında, kollarındaki tüyler birbirine değecek kadar yakın duruyordu, ikisi de konuşamıyordu. Carmine'in Lindy Cardew'le birlikte çalılıkların arasında olmasına ilk kez aldırımıyordu. Son yarım saat içinde yarım düzine insan gelip onu tek başına övmüş, Blue'ya kaçmak için mükemmel bir fırsat vermişti ama Carmine hâlâ oradaydı.

Son kişi de giderken şöyle dedi: 'Sana bir içki daha getirmeliyim ama ortadan kaybolacaksın diye korkuyorum. Ekim ayında turneye çıktığımızda programın bir cor anglais'e ihtiyacı olduğundan emin olacağım, o zaman sen de gelebilirsin.

Georgie'yi eve götürmek için bir limuzin gelmişti.

"Bu harika akşam için teşekkür ederim - bir daha gelebilir miyim?" diye sordu George ve Miles'a. Topuklu ayakkabılarının üzerinde salınarak arabaya geri döndü.

"Tabii ki yapabilirsin.

"Ve öğle yemeğine gidiyoruz. Declan'a el salladı.

"Gerçekten de öyle.

Sonra Marcus'u görünce hüznle seslendi: "Flora'ya benim için veda eder misin? Onu bütün gece görmedim. Bir an için yüzü buruştu. "Korkarım onu utandırıyorum," dedi ve kendini toparlayarak, "Herkesi teşekkürler," dedi.

Ancak şoför kapıyı kapatmak için ilerlediğinde, Flora'nın çakılların üzerinden fırlamasıyla yana savruldu.

"Ah anne," diye hıçkırdı, "özür dilerim, tam bir sürtük gibi davrandım.

Georgie, Trevor'ı yakalayıp yanındaki koltuğa oturtuktan sonra Flora'yı arabanın içine çekti ve kollarına aldı.

"Sorun yok bebeğim, her şey yolunda.

Limuzin onları götürürken Marcus umutsuzca, "Kaçacak kimsem yok," diye düşündü.

Howie, Cotchester'da Hermione'yi ziyaret ettikten sonra Abby'nin büyük zaferini paraya çevirmek için Rutminster'a doğru yola çıkmıştı. Yeni müşterisini görünce Marcus'un koluna girdi.

"Prokofiev 5 nasıl?

'Üç aslında. Gitmem gerek, Howie.' "Abby seni bulmamı istedi.

Abby hâlâ yarım daire şeklindeki koltuktaydı. Aleksey uzanmış, esmer başı kucağında, Evgenia onun nasırlı ayaklarına masaj yaparken esrar içiyordu.

Howie öne atıldı. 'Merhaba Alexei, ben senin en büyük hayranım. Harika bir konserdi.'

Alexei alaycı bir tavırla, 'Harika,' dedi. "Halk, iyi bir şey olduğunda bile alkışlıyor. Sonra Howie'nin etrafından Marcus'a bakarak, "Merhaba, küçük köylü," diye mırıldandı.

"Köylü sayılmaz," diye güldü Abby. 'Marcus'un babası Gloucestershire'ın çoğuna sahip.

Marcus kıpırdayamadan onlara baktı, gözleri kocaman ve gölgeliydi, yemek ceketi omuzlarına asılmıştı.

"Romeo'yu oynaması gereken kişi o," diye alay etti

Aleksey. *'Bu aşk çok aceleci, çok tedbirsiz, çok ani;*

Tıpkı şimşek gibi, *'Biri onun aydınlandığını söyleyemedi'* durur.

Shakespeare'le ilgilenmeyen Howie sessizliği bozdu.

'Marcus'un Appleton'a girmesini istiyorum, Alexei,' dedi. "Onu ikna etmeme yardım et.

"Piiano yarışmaları kâğıt üzerindedir," Alexei sigarasından bir nefes çekti. 'Rachmaninov gelmiş geçmiş en büyük piyanist, Clara Schumann, Liszt, Schnabel, Horowitz, Gilels, Pablo Gonzales, hiçbir yarışmalara katılmadı.

Marcus, 'John Ogdon yaptı, John Lill ve Murray Perahia da,' diye itiraz etti.

"Bu bir medya sirki," dedi Alexei. 'Eğer biri iyiye zaten gelir. Rekabet sadece pasaporttur. Önceliğiniz müziğin uzun vadeli yönü olmalı.

Abby, 'Marcus kirayı ödemek zorunda,' diye itiraz etti.

"Rekabeti kaybedersen," dedi Aleksey şişeden bir yudum votka alarak, "işin biter.

"Doğru değil," dedi Howie, "ve eğer kazanırsan, tamam, sen kazandın. İşte kartım, Alexei, dünyanın herhangi bir yerinde öğle yemeği yiyelim, adını sen koy, en sevdiğin restoran hangisi?

Alexei, Howie'nin balmumu gibi terleyen yüzüne baktı. "Senin olmadığın biri.

Howie'nin kartını küçük parçalara ayırarak çimlerin üzerine bıraktı.

Marcus öfkeyle, "Bu kadar kaba olma," dedi ve tökezleyerek gecenin karanlığına karıştı.

Abby onu otoparkta yakaladı:

Sana ne oldu böyle? Alexei bir numara yapıyor diye kızmadın mı? Kiskandığına inanıyorum. Oh Markie, sevdiğim kişinin sen olduğunu bilmelisin.'

ELLİ İKİ

Takip eden haftalarda, Alexei dünyanın dört bir yanından Woodbine Cottage'ı aramaya devam ettikçe, Abby daha da küstahlaştı ve Alexei'nin kendisine aşık olduğuna ikna oldu. İçindeki çatışmadan dehşete düşen Marcus, Abby'ye daha da fazla ilgi gösterdi ama korkutucu bir suçluluk duygusu yaşadı. Hâlâ sadece sevişirken Alexei'yi düşünerek kalkabiliyordu.

Gündüzleri işine yoğunlaştı. Glasgow'da Prokifiev'in *Üçüncü Konçertosu*'nu başarıyla seslendirdikten sonra, şimdi sırada Rutminster Gençlik Orkestrası ile Bartók'un *İkinci Konçertosu*'nu çalacağı bir konser daha vardı. Abby, Helen ve Howie tarafından ikna edilerek, Alexei'nin galadaki tavsiyesini kasten göz ardı ederek, Ekim ayında Appleton Piyano Yarışması'na da katılmıştı. Yirmi bin poundluk ödül için dünyanın dört bir yanından yarışmacılar gelirken, Marcus yarışmaya katılmayı bile beklemiyordu. Ama kazanırsa, baskı altında çalmak için iyi bir deneyim olacaktı.

Abby, Rutminster'daki bir kuyumcуда kalp şeklinde bir yakut yüzüğü işaret etti. Marcus'un buna parasının yetmeyeceğini bildiği için, onun yerine kendisinin almasını önerdi. Ama Marcus kararlıydı. Herhangi bir nişan yüzüğünün parasını o ödeyecekti.

Galadan sonraki sabah, Flora güvercin deliğinde Julian'dan bir not buldu, onu saat beş-on beşte liderin odasına çağırıyordu, bu da kaderini öğrenmeden önce altı saatlik prova ve bir öğle yemeği molası boyunca terlemesi gerektiği anlamına geliyordu.

"Julian sana bir şey söyledi mi?" diye sordu Abby.

"Hiçbir şey, sanırım köpek dövüşü, Union Jack külotlarını gösterme ve genel olarak kötü bir tavır takınma, George'u kötüleme ve benzeri şeyler için seni haliya serecek.

"George bir piç.

'Sırf evini bize ödünç verdi ve RSO'yu bir kez daha kurtardı diye mi? Seni anlamıyorum, Flora.'

Flora şu anda kendini anlamıyordu. "Bu lanet orkestra için çalmaktan nefret ediyorum," dedi kızgınlıkla. "Belki de şarkı söylemeye gemeliyim. Dün gece annesine yeniden ders almaya başlayacağına dair söz vermişti.

Ancak titreyerek liderin odasına girdiğinde ve sadece Julian'la değil, Yaşlı Henry, Dimitri ve Peter'la, onun kır saçlı masa arkadaşıyla, yani idam mangasıyla karşılaştığında, RSO birdenbire ona çok ama çok değerli göründü.

"zr dilerim," diye mırıldandı, "böyle davranmak istememiştim.

Julian ona bir bardak kırmızı şarap doldurarak, "Otur," dedi. "Seninle konuşmak istedik; pek mutlu olmadığını düşünüyoruz.

uval, diye düşündü Flora panik içinde, içine atlamam için açık tutuluyor, sonra onu bağlayıp beni River Fleet'in dibine bırakacaklar.

"Sally Briggs gelecek ay evleniyor," diyordu Yaşlı Henry, "o yüzden akşamlarının boş olmasını istiyor.

Sally Briggs, El Creepo'nun yanındaki viyolanın n masasında oturuyordu. Yıllar boyunca bir şekilde El Creepo'nun gezinen ellerine dayanmış güzel bir oyuncuydu. Yaşlı Henry neden lafı dolandırıyor? diye düşündü Flora acınası bir halde.

"Megagram Schubert'in *Do Majör Beşlisini* kaydetmemizi istiyor," dedi Dimitri. "Biz de oda müziği grubumuza katılmak isteyip istemediğinizi merak ettik" dedi.

Julian ekingen bir şekilde.

Flora şarabını yudumlarken boğuldu.

Yaşlı Henry zr dileyerek, "Biraz geçimsiz görünebilir," dedi, "muhtemelen akşamları yapacak daha iyi şeyleriniz vardır.

Flora şaşkınlıkla onlara baktı, gözyaşlarını tutmaya çalışıyordu, gri yanaklarına renk gelmişti.

'Bana mı soruyorsun? Deneyebilirim,' diye mırıldandı 'Aman Tanrım, bu çok güzel bir şey. şan derslerime de zaman ayırmam gerekecek.

"Elbette," dedi Julian. "Sadece bir düşün.

'Zorunda değilim, daha çok istediğim bir şey düşünemiyorum. Ama hepiniz harika oyuncularsınız, ben yeterince iyi değilim.

"Bunu en iyi biz biliriz." dedi Barry.

Dimitri gülümseyerek, 'Ve plak kılıfı için biraz keke ihtiyacımız var,' dedi.

"Crumpet demek istiyor," dedi Julian. 'Eğer yarın akşam altı gibi benim evime gelebilirsen. Luisa sekiz buçuk gibi bir akşam yemeği hazırlayacak.

Flora liderin odasından dışarı fırladı ve dışarıda bekleyen Viking'e tosladı, o da kovulacağından korkuyordu. Şimdi onu bir içki için Old Bell'e götürüyordu. Konvoy halinde seyahat ediyorlardı; Nugent Viking'in arabasının arka camından öfkeyle bakıyor, Trevor ise ön patilerini gösterge paneline koymuş, Flora'nın yanındaki ön koltukta histerik bir şekilde havlıyordu.

"Montague ve Capulet gibi köpeklerimiz tarafından bölündük," diye iç geçirdi Viking, iki hayvanı da kendi araçlarına bırakıp bara girerken.

Viking bu habere çok sevinmişti.

'Hak ettiğinden fazlası değil, sevgilim. Bütün o sürtüklerin, Hilary'nin, Moll'un ve hatta Juno'nun burunlarını nasıl sızlatacağını bir düşün,' diye ekledi sonradan, 'eklem yerinden çıkacak.

Flora endişeyle, "Abby'nin de pek memnun olacağını sanmıyorum," dedi.

Viking, "Onu kışından kaldırıabilir ve yeniden keman çalmaya başlamasını sağlayabilir," dedi.

Viking haklıydı. Abby cömert davranmaya çalıştı ama kıskançlıktan içi içini yese de tekrar pratik yapmaya başladı ve zavallı Marcus'u da sürekli ona eşlik etmesi için sürükledi.

Ancak Haziran ayında, baş konuk şefleri apandisit nedeniyle hastaneye kaldırıldığı için Londra Met'i bir Pazar öğleden sonra konserinde yönetmesi istenerek muhteşem bir ödül aldı. Abby kendinden geçmişti. Rannaldini'nin eski orkestrası hâlâ Avrupa'nın en iyilerinden biri olarak kabul ediliyordu ve bu davet George ile RSO yönetim kurulunu kesinlikle diken üstünde tutacaktı. Marcus'un Bartók üzerinde çalışmak istediği için zaferine tanıklık etmek üzere Londra'ya gelmeyi reddetmesine biraz bozulmuştu ama en azından kedilere bakabilirdi.

Marcus son derece gergindi. Abby'nin konserinden önceki gece Alexei'yle ilgili korkunç bir rüya görmüştü ve Alexei'nin güzel, yağlı, çıplak vücudu dans ederek ondan uzaklaşıyordu. Ter içinde, hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak uyandı.

"Rüyamda arabamın anahtarlarını kaybettiğimi gördüm," diye yalan söyledi.

'Bu hüsrana demek,' diye sitem etti Abby.

Marcus üç gündür onunla sevişmemişti. Bartók'un *İkinci Konçertosu* yüzünden gergin olmak yeterli bir mazeret değildi.

Tam çıkarken telefon çaldı. Abby sırtarak anteni arka kapının tepesine taktı, telsizi bahçeye çıkardı ve üç dakika sonra hâlâ konuşarak geri döndü.

'Sanırım cinsiyet ayrımını aştım, değil mi, insanlar artık beni şunu ya da bunu yapan ilk kadın olarak görmüyor, ne tür bir sanatçı olduğumu bilmek istiyor. Hayır, zavallı Markie Bartók 2 ile savaşıyor. Onu ayartamam. Peki, eğer seni görürsem, tamam, seni görüyorum. Sonra kulise gel.'

"Arayan Alexei'ydi. Abby kendini beğenmiş bir tavırla telefonu kapattı ve Scriabin'i kucağına alıp öpücüklerle boğduktan sonra tüylerini tükürdü. "Ritz'e uğrayacakmış. Benim, yani bizim ne yaptığımızı öğrenmek istedi. Oh, işte araba.'

Büyük siyah bir BMW, sağa sola mürver çiçeği yaprakları saçarak sıçrayan dereye doğru ustalıkla ilerledi.

"Gitmeliyim. Marcus'u hafifçe öpen Abby limuzinin arkasına tırmandı, böylece öğleden sonrasının skorlarını dağıtabilecekti. Bir hafta önce olsa, gözden kaybolana kadar öpücükler savurur ve el sallardı.

Çok güzel bir gündü. Ağaçlar yaz başındaki parlak yeşilliğini kaybetmiş olsa da, kapıdan yukarı doğru eğimli tarla öküzgözü papatyaları ve düğünçiçekleriyle gümüş ve altın rengine bürünmüştü, ıhlamurlar çiçek açmış, tatlı, limonlu kokularıyla arıları cezbediyordu. Marcus kıskançlık ve umutsuzluktan deliye dönmüş bir halde Abby'nin kahvaltısını ve dün geceki akşam yemeğini yıkadı, salonu süpürdü, tozdan boğuldu, ön pencerelerden dökülen pembe sardunyalı suladı, çamaşır makinesini doldurdu, kendisinin ve Abby'nin yatağının çarşaflarını değiştirdi. Sonra bir fincan kahve yaptı ve tadının neden bu kadar iğrenç olduğunu merak ederek, dağınıklığı içinde bir de çay poşeti eklediğini fark etti. Ama her şey Bartók *İki* ile boğuşmanın yalnızlığından daha iyiydi. Konçertoyu Akademi'deki ilk yılında çalmıştı ama yarı unutulmuştu, denizin dibinden eski bir enkazı çıkarmak gibiydi. Kendi sesini bulmalıydı ama önce notalara hakim olmalıydı.

Tanrım, bir dövmeyi siler gibi, Abby'nin Alexei'nin kollarındaki silinmez dehşetini, *konser sonrası* coşkunun daha fazlasına yol açtığını silmeye çalıştı. Abby'yi seviyordu ve bataklıktan kurtulmak için tek umudu o gibi görünüyordu. Bahçede dikkati dağılmış bir şekilde dolaşırken, göle doğru akarken kıyısından sarkan eğrelti otlarını sallayan küçük dereyi fark etti. Eğrelti otlarına Hart'ın dilleri deniyordu - diller gibi

çılınca sallanacağını hayal edebiliyordu. "RUPERT'İN OĞLU BİR KÖPEKÇİ," manşetlerini hayal edebiliyordu. Gazeteler bayram ederdi. Terleyerek annesinin dehşetini, Rupert'ın dudaklarının küçümsemeyle kıvrıldığını hayal etti - bir baba böyle bir pısırdan başka ne bekleyebilirdi ki?

Flora'nın burada olmasını diledi. Ona Alexei'den bahsetmeyi çok istemişti ama her seferinde içine atmıştı. Julian ve Yaşlı Henry ile oda müziği çalmakla ve şan dersleri almakla o kadar meşguldü ki onu hiç görmemişti.

Ön kapının yanında beyaz kokulu bir filbahri dalının dün geceki sağanak yağmur nedeniyle devrildiğini fark etti. Birkaç gün daha yaşaması için onu kopardığı sırada telefonun çaldığını duydu. Heyecandan çılgına dönmüş bir halde, yosunlu kaldırım taşlarının üzerinde kayarak eve koştu. Ama arayan sadece Helen'dı ve ona Abby hakkında bilgi veriyordu. Rannaldini'nin eski orkestrasını yönetiyor olması büyüleyici değil miydi? Rannaldini biraz sinirlenmişti, dedi Helen eğlenmeden gülerken, ama yine de gideceğini düşündü.

Rannaldini Roma'daydı, devam etti, yarın dönmesi bekleniyordu. Marcus'un astımı nasıldı? Soruları sıraladı. Çok mu az çalışıyordu? Çok mu? Appleton'a katılmaya hak kazanıp kazanmadığını öğrenmiş miydi? Cevapların hiçbirini dinlemedi.

Marcus Flora'nın uzakta olduğunu söylediğinde sesi gergindi, sonra Trevor'la birlikte ailesinin yanında kaldığını eklediğinde rahatladı. Helen, Rannaldini'nin eski sevgililerinden korkuyor muydu? diye merak etti Marcus, Bartók'u incelerken, onu dinlerken hatırlatıcı notlar alıyordu.

Dışarıda Scriabin'in bir fareyi takip ettiğini görebiliyordu, çit boyunca sallanıyordu, Erik Kuyruğu Korsan'ın korsan gemisinin yelkeni gibi havadaydı. Kadife pençelerinin üzerinde gizlice ona doğru sürünüyor, diye düşündü Marcus.

Buna daha fazla dayanamadı. Helen telefonu kapatır kapatmaz Ritz'i aradı ve Bay Nemerovsky'nin ayrıldığını, doğruca Abby'ye gittiğini öğrendi. Marcus yanan alnını pencere camına vurdu.

Çalışmak tek kurtuluştu.

Marcus eski öğretmenin "Her zaman bir seyircinin önünde çalışırmış gibi çalış, sadece kedi bile olsa," sözlerini hatırladı ve şimdi Scriabin için çalışıyor, son bölümün havai fişeklerinde neredeyse tuşları kırıyor, ıslanana kadar acısını çıkarıyordu. Güneş de tepenin yamacında belirmiş, stüdyosunu ıslık ıslık aydınlatıyordu.

Pencereyi açtığında bağırışları ve saatli bombanın tik taklarını duyabiliyordu. Halüsinasyon görüyor olmalıydı, çünkü orada, bir taksiden inerken

Galada giydiği gri kurt ceketinin aynısını giymiş olan Alexei'ydi.

Çimenlerin üzerinden kulübenin karanlığına doğru ilerlerken, Marcus filadelphus dalını suya koymayı unuttuğunu fark etti. Kendini savunmak için onu beyaz, sıcak ve kokulu bir kılıç gibi sallayarak kapıyı açtı.

"Hiç param yok," dedi Alexei basitçe. 'Taksiye ödeme yapabilir misin? Çek kabul edecek.

"Param var," diye sevincini bastırmaya çalıştı Marcus. "İstasyondan sadece bir beşlik.

"Ben Reeetz'den geliyorum.

Marcus muhtemelen karşılıksız çıkacak bir çekle hesabı ödeyene kadar Alexei kendini evinde gibi hissetmiş, esmer ekmek parçalarını tara-masalata'ya batırmış ve Abby'nin votkasını buz dolu iki bardağa dökmüşü.

"Senin için," Alexei küçük gri bir çantayı Marcus'a doğru fırlattı, Marcus çantayı yakaladığında çanta şingırdadı. "Moskova'ya geldiğinde kullanman için ruble.

Aleksey bir kadeh votkayı geri attı ve diğerini başını sallayan Marcus'a uzattı.

"Çalışmam lazım. Cumartesi günü bir konserim var. Parçayı henüz bilmiyorum,' diye kekeledi, kızarmış kıpkırmızı yanakları koyu kızıl saçlarıyla çarpışuyordu, 'Abby burada değil.

"Elbette, bu yüzden buradayım.

Marcus'un kalbi o kadar hızlı atıyordu ki, ancak Alexei'nin uçan ayakları ona yetişebilirdi. Bir oklava kaparak filadelphusun sapına vahşice vurdu, sonra da onu soluk yeşil bir Wedgwood sürahinin içine soktu. Baş döndürücü tatlı kokusu baskındı.

'Çalışmam gerek,' dedi inatla.

"Yürümeliyim," diye alay etti Aleksey. "Ciğerlerime kır havası girmeli. Kurt paltosunu çıkarmayı reddetti.

"Eengland'da her zaman üşürüm.

Dışarıda, güneş onun gece kuşu solgunluğunu ve kalın, düz siyah saçlarındaki gri benekleri vurguluyordu.

Dün akşamdan kalma göz kalemi, ağır kapakların altında sadece eğlenen bir kötölüğün yarıkları olan gözleri hâlâ çevreliyordu. Kauçuk lastiğin üzerinde yarım bir gülümseme oynayıyordu.

ağzı. Babası buna saksocu ağzı derdi, diye düşündü Marcus, Tanrım, bana yardım et.

Alexei dans eder *gibi*, geriye doğru eğilerek, çenesini kaldırarak, başını gururla arkaya atarak, *Romeo ve Juliet*'in melodilerini ıslıkla çalarak yürüyordu. Gölün kenarındaki daha geniş patıkaya ulaştıklarında Marcus'un koluna girdi - bu bir ayıyla yürümek gibiydi. Marcus Kelt Mafyası'ndan biriyle karşılaşmamaları için dua etti. Nefes almakta büyük güçlük çekiyordu ve çayır çiçeğinin ortasındaki kıyıya çöküp nilüferleri bombalayan lacivert yusufçukları izlemeyi arzuluyordu.

Ama Aleksey durgun ve karanlık suyun üzerinde durmaksızın dans eden mayıs sineklerine bakıyor, bir günlük ömürlerini en iyi şekilde değerlendirmeye çalışıyordu.

"Onlar da benim gibi," dedi Aleksey acı acı, "senin piyano çalmak için altmış, belki de yetmiş yılın daha var. Benim dans etmek için on yılım var, eğer şanslıysam. Rudi gibi yaralı bir kartal gibi kendimi sürüklemeyeceğim.

"Her zaman yönetmenlik ya da öğretmenlik yapabilirsin.

Alexei omuz silkti. "Artık bravo yok, artık ilgi odağı olmak yok.

Gölün sonuna vardıklarında, ormanın içindeki kaba bir patikadan geri döndüler, sadece ara sıra güneş ışını karanlığı delip koyu yosun halısı üzerine altın ışık külçeleri fırlatana kadar gittikçe daha derine indiler. Kavurucu sıcaktan sonra harika bir serinlik vardı. Kuşlar yapraklardan oluşan yeşil örtülerinin altında sessizdi. Marcus mesafesini korudu.

"Buraya ne diyorsunuz? Alexei, yüksek bir çınar ağacının dalına asılmış büyük, asit yeşili bir şalı sallıyordu.

"Yaşlı adamın sakalı," diye mırıldandı Marcus. "Bazı insanlar buna gezgin neşesi der. "Daha güzel bir isim, ben size neşe getirecek bir gezginim," diye duyurdu

Alexei, Marcus cevap vermeyince sordu: "Senin kadar güzel biri nasıl bu kadar korkar, küçük Marcus? Güzelliğinin tadını çıkarmalısın. Senin gibi cesur çocuklar kurtlardan korkmamalı," diye alaycı bir şekilde ekledi.

Marcus başladı, ağzını açtı ve tekrar kapattı. Onlara Bay Nugent ve Bayan Diggory'nin spaniel'i de katılmıştı.

Şimdi iki köpek, yabani sarımsağın son yeşil tohum başlarını ve sarı yapraklarını ezip geçiyordu. Bu koku Marcus'a Taggie'nin yemeklerini ve onunla mutfakta yaptıkları uzun sohbetlerin nazik samimiyetini hatırlattı, ta ki küçümsediği oğlunu bile kıskanan Rupert'in dönüşüyle bunlar mahvolana kadar.

Marcus bir kez daha Rupert ve Alexei'nin birbirlerine ne kadar benzediklerini düşündü. Bütün eşcinseller babaları gibi erkeklere mi aşık oluyordu?

Alexei su birikintilerinden sıçrayarak hızla yürürken, köpekler de kenarda sessizce dolaşıyordu. Marcus'un nefesi kesilmeye başlamıştı - keşke solunum cihazını hatırlasaydı.

"Daha fazla egzersiz yapmalısın," dedi Alexei azarlayarak.

'Astımım var. Polenler ve diğer şeyler nefes almamı zorlaştırıyor.

"Polenlere lanet olsun! Nefes almak zor çünkü ben buradayım ve sen bunu biliyorsun. Aleksey, Marcus'un yanağına dokunmak için elini kaldırdığında, çocuk panik içinde sıçradı, gözleri kocaman olmuştu.

Alexei güldü. "Tam o sırada ormandan büyük gri bir kurt çıktı.

"Yapamam Alexei," diye geveledi Marcus, "Abby'ye bunu yapamam, en son bir erkek onu aldattığında bileklerini kesti.

"Umarım bu sefer düzgün bir şekilde tanışır.

'Kapa çeneni, onu seviyorum; her neyse, evlenip çocuk sahibi olmalıyım, babamın bir varisi olmalı. Pısrıklığımla, atlardan korkmamla, ondan dehşete düşmemle, piyanist olarak bile başarılı olamamamla onu çok hayal kırıklığına uğrattım.

'Bir balerine aşık olduğunu bilse onu tamamen korkutur, değil mi?

Marcus dehşet içinde hareketsiz ama merakla spekülasyon yapan yüze baktı. "Öyle miyim?" diye mırıldandı. "Abby'yle evleniyor olmam gerekiyordu.

"Onu çok mutsuz edeceksin. "Tanrım, emin misin?

Bu kez Marcus sıçrayıp uzaklaşmaya çalıştığında, Alexei boa-kısıtlayıcı bir kavrayışla onun elini tuttu ve onu kendine çekti.

"Kurt ne kadar kaçmaya çalışırsa çalışsın, kuyruğundaki ipi daha da sıkılaştırdı," diye fısıldadı Marcus'un kulağına.

Önümüzdeki yol gerçekten çalkantılıydı - hindi yağı üzerinde yürümek gibi. Böğürtlenler Marcus'un bacaklarını sanki onu geri tutmaya çalışıyormuş gibi tırmalıyordu. İki kez kaydı, iki kez de Alexei onu yakaladı.

Sonra Alexei durdu ve büyük bir kayın ağacının köklerinden sarkan sarmaşık perdelerini kenara çekerek küçük bir mağarayı ortaya çıkardı. Alexei onu içeri, eski kayın yapraklarıyla kaplı yosunlu sarı taştan bir yatağa çekerken Marcus başını eğmek zorunda kaldı.

"Çok güzelsin." Aleksey çocuğun kızarmış, çilli yüzünü ellerinin arasına aldı, elmacık kemiklerini hafifçe yumuşatarak yüzündeki karanlığı sildi.

perili endişeli gözlerin altındaki kahverengi halkalar.

"Savaşmak aptallık, o çok güçlü. O sert, mağrur yüz birden mucizevi bir şekilde nazik ve kibar oldu. 'Seni ilk gördüğümde, seni istiyorum. Rutminster'da üç kuruşa dans etmemin tek nedeni sensin. Beni dünyayı fethetmenin mümkün olabileceğine inandırırıyorsun.

Marcus bir tavşanın peşindeki köpeklerin manik hışırtılarını, bir helikopterin hırçın vızıltısını duyabiliyordu. Sarmaşık perdenin arkasından, kayın ağacının yükselen gri dalları arasından süzülen parlak mavi gökyüzünü görebiliyordu, sonra Alexei'nin koca ağzı üzerine indi ve Alexei'nin üstündeki bedeni, altındaki yosunlu Cotswold taşı kadar sert ve elementaldi.

Bir dakika sonra, nefes alamayan Marcus kıvrılarak uzaklaştı ama Alexei onun için çok güçlüydü.

'Bana bak, aptal çocuk, güzel kirpiklerin var, ama gözlerini görmek güzel olurdu. Bu senin kalbini daha önce hiç olmadığı kadar çarptırmıyor mu?

"Hiçbir şey," diye nefes nefese kaldı Marcus. 'Seni sevdiğimi biliyorsun. Benim için de aynıydı, Nemrut gibi sahneye çıktığın andan itibaren tamamen kaybolmuştum.

"Neemrod mu?" diye sordu Aleksey öfkeli bir kıskançlıkla.

"Babamın Lurcher'ı, gözleri öldürücüdür," Marcus yarım bir kahkaha attı ve bu kahkaha hıçkırığa dönüştü. "Sen Nemrut ile babamın karışımı bir şeysin. Seni seviyorum ama bunu Abby'ye yapamam.

"Ush, 'ush, gözlerimin içine bak. Ben gerçeğim, sen ait olduğun yerdesin. Artık rol yapmak yok, bırak olsun.

Şimdi Rusça sevecen sözler mırıldanıyordu, boğuk basso profundo sesiyle kulağa çok hoş geliyordu. 'Bunları her zaman hatırlayacaksın, çünkü bu ilk kez oluyor. Her neyse,' diye ekledi hınzırca, 'bu botlardan kurtulmalıyım, onları sana baskı yapmak için aldım ve beni öldürüyorlar.

Yorgunluk ve mutluluktan başı dönmüş bir halde kulübeye dönen Marcus, Alexei için yanmış sosisler ve topak topak püre pişirmiş, Bay Nugent ve Bayan Diggory'nin spanyeli de bunları afiyetle yemişti. Ancak köpekler Marcus'un solan ışıktaki Schumann'ın *Dreaming*'ini çalmasını dinlemek için kalmadılar. Artık gergin değildi. Alexei vücudundaki tüm gerginliği gidermişti.

Sonunda Aleksey ayağa kalktı ve kollarını ona doladı.

"Abby ile evlenemezsin.

"Yapmalıyım, bu onu mahveder.

"Yaparsan onu mahvedeceğin kadar değil. Şimdi ayrılın. Yıkılır ama sadece bir ya da iki aylığına. Korku dolu bir son, sonu olmayan bir korkudan çok daha iyidir. Bağlanmayı göze alamazsın. Sen ve ben sanatçılarız, gökyüzündeki yıldızlar gibiyiz, geceleri yakın görünüyoruz, ama aramızda ışık yılı var. Biz pellegrino'yuz - eet yetim ve gezgin anlamına gelir. Biz dünyaya aitiz, birbirimize değil. Biz sanatla evliyiz. Sanat aşktan çok daha önemlidir.'

Artık değil, diye düşündü Marcus, Alexei iki elini gömleğinin içine doğru kaydırırken.

Alexei'yi geç saatte kalkacak Berlin uçağına yetişmesi için Birmingham Havaalanı'na götürmek istedi ama Alexei taksiye binmekte ısrar etti.

'Eğer araba kullanacaksanız, kullanmamalısınız. Menajerim diğer ucunu öder.'

Alexei, Marcus Bartók'u gönderir göndermez dünyanın neresinde olursa olsun ona katılacağına söz verene kadar ayrılmayacaktı. Ayrıca saatlerini değiştirmeleri konusunda da ısrar etti. Marcus'un bileğine *Givenchy for Men* kokan Rolex'ini takarken, Marcus'un okul çağındaki Swatch'unu sanki elmastan yapılmış gibi gururla taşıyordu.

Marcus alacakaranlıkta yalnız kaldığı için çok mutluydu, öğleden sonra yaşananların büyüklüğü karşısında sersemlemişti. Bahçede bir ardıç kuşu ötüyor, her nefis cümleyi tekrarlıyordu.

Göle doğru yürürken yağmur yağmaya başladı, devasa yağmur damlaları dikkatsiz güveleri bombalıyor, yapraklara çarpıyor, gölü dalgalandırıyor, yayılan ve birbirlerine çarpan halkalar oluşturuyordu. Marcus onları izlerken herkesin hareketlerinin hayattaki diğerlerini nasıl etkilediğini düşündü.

"Nemerovsky beni seviyor," diye tekrar tekrar bağırdı mavi-siyah gökyüzüne, karnı çalkalanıyor ve belkemiğiyle buluşmak için çöküyordu, anısıyla titrerken.

Tufan içinde eve döndüğünde fokur fokur kaynayan bir banyo yapıyordu, tam Alexei'yi hayal edip kendinden geçmek üzereydi ki ön kapı açıldı ve Abby ile Helen coşku içinde içeri daldılar. Abby Londra Met'te harika bir başarı elde etmişti.

"Bu olağanüstü," dedi Marcus'a ciddiyetle. "Dört yıl sonra bile Rannaldini'nin hassasiyetini ve özel tınısını koruyorlar.

Umurumda değil, diye düşündü Marcus onlar konuşurken. Bunu bana neden anlatıyorlar?

Helen Şimdi konserden sonra kulise nasıl gittiğini ve Abby ile birlikte akşam yemeği yerken Abby'nin Marcus ile evleneceklerini söylediğini anlatıyordu. Helen sevinçten deliye dönmüştü, Abby sadece büyük ve saygın bir sanatçı değil, aynı zamanda kendisi gibi bir Amerikalıydı.

'Kariyerinde sana yardımcı olacak ve Rupert evleneceğini duyunca mutlaka aklını başına toplayacak, sonra da sen, o ve Rannaldini düğünde barıőabileceksiniz.

Rupert gibi Helen de Marcus'un eşcinsel olabileceğine dair köklü bir korkuyu her zaman bastırmıőtı.

Marcus inanamayarak dinliyor, onlar geleceğini planlarken ağızlarının açđıözlü yavru kuşlar gibi hareket ediőini izliyordu. 'Korkunç anneleriyle birlikte onu çok yoran tüm o korkunç öğrencileri' bırakmalı ve Rupert ona makul bir harçlık vermeliydi. Ancak Rupert'in Marcus'u ancak büyük bir piyano yarışmasını kazandığında değerlendireceği konusunda anlaőmıőlardı, bu yüzden tüm gözlerini Appleton'a dikmeliydi.

Uçuruma doğru giden yanlış trendeyim ve iletişim kablosunu bulamıyorum, diye düşündü Marcus panik içinde.

"Dahası," diye böbürlendi Abby, "bu akşam Appleton'ı iőleten Leydi Appleton'la görüőtüm ve senin hak kazandığını ama kimseye söylemememiz gerektiğini söyledi. Yürüdün. Kutlamak için bir şeyler içmeliyiz.

Ne Helen ne de o, Marcus'un yerinden kıpırdamadığını, hâlâ merdivenin alt basamağında duvara yaslanmış, onları izlediğini fark etti.

Dolabı karıştıran Abby, biraz votka içtiğine yemin etti. Flora içmiş olmalıydı, konyakla idare etmek zorundaydılar.

"Ve en iyisi," dedi mutlu bir şekilde, üç kadehi doldururken, "Leydi Appleton normalde finallerde çalan orkestranın fazla ücret almasından o kadar bıkmış ki, onları kovdu ve benim ve RSO'nun finalistlere eşlik etmemi istiyor, bu da iki gün prime-time TV anlamına geliyor. Vay canına, ne gün ama.'

Marcus'un zihni köşeye sıkışmış bir fare gibi koőuőturuyordu.

"Sen orkestrayı yönetirken Appleton'a gidemem," diye kekeledi.

"Sadece finallerde," dedi Abby yatıştırıcı bir şekilde. 'Ondan önce iki ön eleme turu var. O köprüye geldiğimizde geçelim.

Sonra birden *deja vu* hissine kapıldı, başına H.P. Salonu'nu anımsatan bir su damlamaya başladı, ama bu sefer sıcaktı.

"Tanrım, Marcus, banyoyu açık bırakmıősın.

Üst kata koşan Marcus, fişi bulmak için elini kaynar suya daldırmanın rahatlatıcı olduğunu fark etti. Alexei'yi bir daha göremeyecek olmanın acısını dengeleyecek herhangi bir şey.

Aşağı indiğinde, parlak kırmızı bir kol dışında ne kadar titrediğini ve solgun olduğunu fark eden Helen ve Abby, fazla çalıştığına karar verip onu yatağa götürdüler.

Helen ona iyi geceler öpücüğü verirken, 'Sabahlığını naftalinden çıkarmamız gerekecek,' diye takıldı. "Senin adına çok mutluyum sevgilim.

Marcus bütün gece acı içinde dönüp dururken, bir matem ceketini, diye düşündü.

Ertesi gün, bir meydan okuma jesti olarak Rupert'in Munnings'ini sattı ve Abby'ye nişan yüzüğü olarak yakut kalbi aldı. Ancak Abby, Marcus'u kayırmakla suçlanma ihtimaline karşı, Appleton'dan sonraya kadar yüzüğü sağ eline takmaya karar verdi.

Günün ilerleyen saatlerinde, o alışverişteyken Marcus, Coventry Patmore'dan alıntı yaparak Alexei'ye kısa bir feragat mektubu yazdı:

Aşk insanları uyandırır, ömürde bir kez;
Ağır göz kapaklarını kaldırıp bakarlar;
Ve işte, tatlı bir sayfa ne öğretebilir,
Sevinçle okurlar, sonra kitabı
kapatırlar.

Sonra Aleksey'e hayatının en harika birkaç saati için teşekkür etti, geçmiş, şimdiki ve gelecek için, ama bir daha asla görüşmemeleri konusunda ısrar etti.

Alexei'nin tek yanıtı bir posta zarfının içindeki beyaz bir tüydü.

Kurtarılan filadelphus dalının yaprakları artık pörsümüş, taç yaprakları dökülmüştü. Dalı çöpe atan Marcus, en azından Alexei'nin ona verdiği kısa çiçek açma şansını ona da verdiğini acı acı düşündü. Özgürlüğün ulaşamayacağı bir kader olduğu açıktı.

Abby öğle yemeğinde Marcus'la evleneceklerini söylediğinde Flora dehşete kapıldı ama bunu belli etmedi.

ELLİ ÜÇ

Woodbine Cottage'ın tüm sakinlerinin durmaksızın çalıştığı uzun yaz devam ediyordu. RSO için çalmanın yanı sıra Flora şan öğretmeniyle *Yaratılış* üzerine çalışıyordu çünkü Akademi onu Eylül'deki bir öğrenci prodüksiyonunda soprano rolünü söylemeye davet etmişti. Julian'ın beşlisinin bir parçası olarak oda müziği çalarken çok eğlendi. Bu ona kendini dinlemeyi öğretti ve kısa sürede utangaçlığını kaybetti, tempo hakkındaki öfkeli tartışmalara katıldı ve kırmızı şarap aktıkça dramatik bir şekilde artan yanlış notalara neşeyle ekledi, ta ki yan odada yaşayan Canon Airlie duvarlara ağlamaklı bir şekilde vurana kadar.

Flora, Luisa'ya ve Pellafacini çocuklarına o kadar düşkün olmuştu ki, böylesine mutlu bir ailenin bir *darbeyle* ortadan kaldırılacağı düşüncesine katlanamıyordu. Sıcak bir gecenin geç saatlerinde, Julian'la birlikte bahçede bir şişeyi parlatırken, ona George'un ve Rannaldini'nin birleşme planından bahsetti. Julian'ın kemikli yüzü vurdumduymazdı, ama kadehini boşaltırken titreyen eli ay ışığında kan gibi koyu kırmızı şarabı beyaz gömleğine döktü.

"George harika bir adam," dedi yavaşça. 'Orkestra için çok şey yaptı ve aklından geçenleri söylüyor.

"Aklının yaklaşık dörtte biri," diye tersledi Flora, "geri kalanı kirli anlaşmalar yapmakla geçiyor, kuzeyli blöfçü dış görünüşünün altında tam bir Makyavelist.

"Adama bir şekilde güveniyorum," diye ısrar etti Julian. 'Rannaldini farklı, acı çektiirmek onun için başka bir şey değil.

Flora, "Eğer o devralırsa, ikimiz de yüksek atlama yarışına katılacağız," dedi.

Ancak Julian, gerçeğin tamamının ortaya çıkmasının orkestranın moralini bozmaktan başka bir işe yaramayacağı konusunda Viking'le hemfikirdi,

"Biraz araştırma yapmama izin verin. Bill Thackery ile konuşacağım, çok ketumdur ve artık yönetim kurulunda olduğu için içeriden bilgi sahibi olabilir.

Flora ayrıca Woodbine Cottage'da sıkışıp kalan, Appleton için parçalar hazırlayan ve Abby'ye kemaniyla durmadan eşlik eden Marcus için de endişeleniyordu. Flora, Pellafacini'lere katılması için davet edilmişti.

Quintet, Abby'nin yeniden ciddi bir şekilde çalışmasını sağlayan bir teşvik olmuştu. Ses inanılmazdı; sonbahara kadar konser standardına ulaşacağına hiç şüphe yoktu.

Ancak Marcus halsizdi ve kilo kaybediyordu. Rannaldini'nin cesaretlendirdiği Helen, Abby ile müthiş bir dostluk kurmuş ve Marcus'un sinirlerini bozarak sürekli onun gizli nişanından duyduğu memnuniyeti dile getirmeye başlamıştı.

Bu arada George ve Miles Ekim başındaki İşpanya turnesinin detaylarını tamamlamakla meşguldü. Orkestra *Rachel'in Requiem'i* ile aykovski'nin *Romeo ve Juliet* uvertürü ve Rachmaninov'un *Paganini Rapsodisi'ni* alacak, diğer gecelerde de İşpanyol korosuyla Beethoven'ın *Dokuzuncu Senfonisi'ni* seslendirecekti. Ancak turnenin en önemli noktası, yeterince iyileşmiş bir Rodney'nin sekseninci doğum günü konserinde eski orkestrasını yönetmek için uacağı Barselona olacaktı.

Megagram da katkıda bulunuyordu çünkü turne *Rachel'in Requiem'ini* Avrupa'da tanıtmak için harika bir fırsattı. Ancak RSO'nun hâlâ umutsuzca nakit sıkıntısı vardı. Londra orkestraları turne için yüksek ücretler alıyordu, ancak bölgesel orkestralara yapılan ödemeler hiçbir zaman masrafları karşılamıyordu. Bu nedenle ek fon bulunması gerekiyordu.

Yaz tatili boyunca George, otomatik olarak onun peşinde olduğunu düşünen Abby ile orkestra hakkında konuşmak için Woodbine Cottage'a uğramaya başlamıştı. Abby, George'un giderek daha da ilgisiz görünen Marcus'u teşvik edeceğini umuyordu. Ayrıca sürekli olarak Flora'nın düşmanlığından dem vuruyordu.

"Marcus ve ben seni ve Juno'yu akşam yemeğine davet etmek istiyoruz ama Flora'nın oda müziği çalacağı bir akşam seçmemiz gerekecek çünkü Juno, sen ve onun pek anlaşamadığınızı biliyorum.

George ne zaman gelse Flora'nın duman gibi ortadan kaybolması bunu kanıtlıyordu. Sonra, Ağustos ayının ilk Cumartesi günü, Trevor kayboldu. Flora, Abby ve Marcus televizyonda CCO'nun balosunu izliyordardı. Dame Edith sonbaharda emekli olacaktı ve bu muhtemelen onun son balosu olacağından, beyaz kravat ve frak giyerek çılgınlar gibi kamp kurmuştu. Ortada kameralar, Gilbert ve Gwynneth'in tribünlerde iğrenç bir şekilde hevesli görünmelerini gösteriyordu. Bu durum o kadar çok tartışmaya yol açmıştı ki, gürültüyü sadece kendisi yaptığında seven Trevor kedi kapısından dışarı fırlamıştı.

Tamamen çılgına dönen Flora, onu bulmak için yirmi dört saat boyunca ormanı taradı.

"Bir tavşan deliğine hapsediğini ya da canlı hayvan deneyileri tarafından kaçırıldığını biliyorum," diye hıçkırdı.

Bardağı taşıran son damla olarak, ısırgan otları, deve dikenleri ve dikenli çalılar tarafından sokulmuş, tırmalanmış ve parçalara ayrılmış olan cep telefonu Pazar akşamı erken saatlerde bitmişti. Kirli, ağlamaklı, bitkin ve bağırmaktan sesi kısılmış bir halde eve döndüğünde, kulübeyi arayıp haber veren olup olmadığını kontrol etmek için arka kapıda Trevor tarafından karşılandı. Bütün gün aynı şevkle onu arıyormuş gibi davranmaya çalışan Trevor, ona öylesine coşkuyla sarılmıştı ki, göğüs tüpünü beline kadar çekmişti. Aslında George'un kızışmış Rotweiler'larından birinin peşine düşmüştü. Zürih'ten eve dönen George, aşık talibini geri getirmişti ve şimdi bahçede Abby'yle birlikte büyük bir Pimm's içiyordu.

Flora rahatlatma ve minnettarlık duygularıyla onlara katılmak zorunda kaldı. George göğüslerine iyice bakmış olmalı diye yüzü kızararak göğüs tüpünü düzeltti, kirli saçlarını örten yeşil beyzbol şapkasını indirdi ve bacaklarında iki haftadır tıraş edilmedikleri gerçeğini gizlemeye yetecek kadar kesik ve ısırgan sokması olması için dua etti.

Güzel bakımlı Juno'yla ya da kırmızı şalvarı içinde şık ve zarif Abby'yle ne kadar korkunç bir tezat oluşturuyor olmalı.

Flora mutfığa doğru ilerleyerek, "Trev'in aç olup olmadığına bakacağım," dedi.

"Değil, George ve ben onu ayartmaya çalıştık, aşk hastalığına yakalanmış olmalı," Abby Flora'ya bir bardak Pimm's uzattı. "Dene, George ve ben bunu kivi ve mango ile yaptık.

Flora'nın böyle dezavantajlı bir durumda görülmesinden memnun olduğunu hissetmekten kendini alamadı. Konuşma çok yapmacıktı.

"Oda müziği nasıl gidiyor?" diye sordu George.

"İyi.

'Flora da *Yaratılış*'ı öğreniyor,' dedi Abby.

Karaçalı çitlerinin arasına girip çıkan konvolvulus trompetleri batan güneşin altında pembeye boyandı; George da bir tesadüf olduğunu açıklarken kızardı.

"Bu yılın başlarında CCO'ya bir destek veren Dame Hermione, dengeyi yeniden kurmak ve 31 Ağustos'taki doğum gününde RSO'ya benzer bir iyilik yapmak istediğini düşünüyor.

"Hermione bir Başak," diye soluk soluğa kaldı Abby.

"Uzun yıllar değil," diye kıkırdadı Flora.

"O kaltağı RSO eşiğini aşmasına izin vermeyeceğim," diye tersledi Abby.

"Drama kraliçesi olmayı bırak," dedi George ezici bir şekilde. 'Paraya ihtiyacımız var.

Bu yüzden *Yaratılış*'ın büyük bir gösterisini planlıyoruz ve dini bir eser olduğu için Piskopos Rutminster Katedrali'nin arazisini kullanmamıza izin veriyor. Faturalandıracağız,' sesi biraz kalınlaştı, 'Dame Hermione Doğum Günü Konserinde olarak.

"Eğer Eve'i söylüyorsa," diye işaret etti Flora, "Doğum Günü Kıyafeti içindeki Dame Hermione olmalı.

"Saçmalama.

Flora, Trevor'ı dizinin üzerine kaldırdı.

"Seni gördüğüme çok sevindim," dedi ve onun küçük yüzünü öpücüklerle boğdu. "Keçi Gilbert Hermione'ye abayı yakmış," diye devam etti pişmanlık duymadan, George'un da öyle olduğunu biliyordu. "Belki de onu yeni bisikletinin yedeğinde götürür.

'Land Rover ile Cotchester'a geldi,' dedi Abby.

"Helikopterle daha etkili bir uçuş hedefliyoruz," dedi George hızlıca.

Flora, Trevor'ın sert kürküne doğru mırıldandı: "Demek senin Chopper'ını ya da Rannaldini'ninkini seçecek," dedi. 'Sanki bana bir *darbe olacaktı* gibi hissediyorum.

"Kapa çeneni," diye tısladı George, fark edemeyecek kadar üzgün olan Abby'ye dikkatli bir bakış fırlatarak.

"Rannaldini ile birlikte galayı mahvetmeye çalıştıktan sonra o kaltakla çalışmayacağım.

"Pembe, pembe, pembe, pembe," diye bağırdı tedirgin bir karatavuk, yumuşak mavi alacakaranlıkta birbirlerini ve büyük güveleri kovalayan Scriabin ve Sibelius'un yakınlığından rahatsız olmuştu.

'Şansımız yaver giderse yağmur yağacak,' dedi Flora.

"Aşağı atsa bile Hermione'nin korkunç egosunu küçültmeyecek," diye öfkelendi Abby.

Hermione konserden bir hafta önce, New York'tan gelecek olan menajeri Christopher Shepherd için fazladan bir bilete ihtiyacı olduğunu söylediğinde, Abby için en önemli olay gerçekleşmiş oldu.

Abby sopaları indirdi ve yönetmeyi reddetti.

George'a, 'O adam kariyerimi mahvetti,' diye bağırdı.

"Marcus'un bana söylediğine göre değil, senin tekrar chumpion oynamaya başladığını söylüyor.

'Umurunda değil, değil mi? Christopher'ın önünde şeflik yapmıyorum.' "En iyi intikam - ona ne kadar iyi olduğunu göstermek.

Ama Abby kararlıydı. Bu kadar kısa sürede George'un Şişman Kontrolör'ü ya da RSO'nun düzenli konuk şeflerinden birini getireceğini umuyordu. Ama onu dehşete düşüren ve Hermione'yi de sevindiren şey, bir saat içinde, Paradise yakınlarında yaşayan Rannaldini'nin günlüğünde nadir bulunan bir boşluk bulması ve görevi devralmayı kabul etmesiydi.

Flora çılgına döndü. Her şey bir tuzaktı, Rannaldini'yi RSO'ya sızdırmak için bir komploydu. George, Abby'nin geri adım atacağını bildiği için Christopher'ı kasıtlı olarak davet etmişti.

"Ben de Rannaldini tarafından yönetilmeyeceğim," dedi Viking'e, "hasta olacağım.

'Dim Hermione'nin Yaratılışı'nın provaları inanılmaz derecede hırçın geçti. En son Flora ile Louis Vuitton çantalarını değiş tokuş ederken *Mesih*'e küfürlü bir nota eklerken görülen şehvet düşkünü tenor Alphonso geri dönmüş, baş melek Uriel'i söylüyor ve herkesin üzerine atlıyordu. O kadar şişmanlamıştı ki onu istasyonda karşılayan Miles vites değiştiremedi ve katedrale vardıklarında George kapıyı açmak için öne atılınca Alphonso yuvarlanarak dışarı çıktı. Daha sonra Nellie'nin poposunu çimdiklemek için öne doğru hamle yaparken düştüğünde kalkamadı, kaplumbağa gibi yattı ve George onu düzeltmek için bütün koroyu ayağa kaldırmak zorunda kaldı.

Adam ve Raphael, Hermione'den nefret eden, sevimli, ayı gibi sakallı bir Alman olan Walter tarafından canlandırıldı.

Flora'ya "Geçen sefer onunla birlikte şarkı söyleyip selam verdiğimde önüme geçip bacağıma tekme attı" dedi.

Walter, bir piyano provasında kendisine eşlik eden Marcus'tan çok etkilenmişti. Çocuğun doğuştan eşlikçi olduğunu ve iyi eşlikçi sıkıntısı çekildiği için bunu bir kariyer olarak benimsemesi gerektiğini söyledi. Peki Marcus neden bu kadar mutsuzdu? Flora, Marcus'un güzel bir kızla evlenmek istediğini ve ona bakamayacağı için endişelendiğini mırıldandığında, Walter ona eski moda bir bakış attı.

"Sen de üzgünsün çocuğum.

Flora, Rannaldini'nin yüzüne bakmadığını itiraf etti ve büyük siyah helikopteri güneşi kapattığı anda, tam bir koro halinde

öğleden sonraki provada, grip olduğunu iddia ederek kaçtı. Christopher'ın geleceği düşüncesiyle travma geçiren Abby, Marcus'u hafta sonu için Paris'e sürüklemişti. Flora kedi ve köpek bakıcılığı yapacağına söz vermeseydi onlara katılacaktı.

Julian, Close'daki güzel evinde helikopterin inişini de görmüştü. Rannaldini'nin en az on dakikasını giyinme odasında süslenerek geçireceğini bildiğinden, *Yaratılış*'ın partiyonunu eline aldı. Neşeli melodileri, doğanın kutlanışını, şarkıları güçlendiren ama asla bastırmayan büyüleyici nefesli sololarla dolu coşkulu orkestrasyonu çok sevmişti. Eserin bestelenmesi sırasında Haydn her gün diz çökmüş ve Tanrı'ya 'işimde beni güçlendirmesi' için dua etmişti. Tanrı dualarını kabul etmişti.

Rannaldini ve Julian son kez karşılaştıklarında Julian lider koltuğunda oturuyordu. İşinin ve ailesiyle birlikte mutluluk içinde yaşadığı evinin her an elinden alınabileceğinin farkında olan Julian dizlerinin üzerine çökerek soğukkanlılığını koruyabilmesi ve orkestrasını koruyacak cesarete sahip olabilmesi için dua etti.

Ayağa kalkarken pencereden RSO'nun ısındığını görebiliyordu, böylesine büyük bir şefin yönetiminde çalışacakları için gergin ama heyecanlıydılar. Sahne, katedralin gölgesindeki sarı, kuraklıktan kurumuş su çayırılarına kurulmuş ve altın yaprakları sanki bu geceki performans için uzun elbiseler giymişler gibi yere dökülen iki devasa ıhlamur tarafından korunuyordu.

Yirmi dakika sonra, hala Rannaldini'yi bekleyen solgun müzisyenler, Tanrı'nın hayvanlar alemini yarattığı resitatifin üzerinden geçiyorlardı.

Julian yüksek sesle ve tempolu bir şekilde Birinci Kemanlarını gamda yukarı doğru yönlendirdi, ardından fagotlar ve trombonlardan fortissimo bir böğürme geldi. Gülümseyen Walter, "*Neşeli bir kükremeyeyle Aslan orada duruyor,*" diye şarkı söyledi.

Yaylılar daha sonra başka bir gamda koşuşturdu ve ardından yüksek sesle staccato vuruşları geldi.

'*Kaplan ininden sıçrayarak geliyor,*' diye şarkı söyledi Walter.

Tam zamanında, herhangi bir kaplandan daha kedigil ve ne yapacağı kestirilemeyen Rannaldini kürsüye fırladı. Muhteşem görünüyordu, zayıf, fit ve koyu kahverengi, sanki Sardunya'da değil de bezir yağında bir ay geçirmiş gibiydi. Hem bronz tenini hem de geriye doğru taradığı kalay grisi saçlarını, yaban fasulyesi çiçeğinin berrak kırmızısı rengindeki polo tişörtü daha da güzelleştiriyordu.

soluk gri bir pantolonun içine sokulmuştu. Dışarıdan bakıldığında sofistike görünmesine rağmen, bir zamanlar dünyayı kaplamış olan tüm ilkel karanlık, kötü niyetli siyah gözlerinde yoğunlaşmış gibiydi. Ama koro ve orkestrayı küçümseyerek süzerken, Militan Moll hariç her kadın bütün sabahı çılgınca farklı kıyafetler giyerek, koku sürerek, banyo yaparak, bacaklarını tıraş ederek, saçlarını yıkayarak ve su geçirmez maskara sürerek geçirdiğine memnun oldu çünkü Rannaldini kadınları her zaman ağlatırdı.

Rannaldini, Julian'ı gördüğünde hiç şaşırmadı.

"Bana buraya geldiğinizi söylediler, Bay Pellafacini," dedi usulca.

Saygıdeğer liderlerini bembeyaz ve titrerken gören RSO'nun içine korku düştü. Cyril ampul kataloğunu, Davie Buckle da iskambil kâğıtlarını bir kenara bıraktı.

Rannaldini partiyonun her notasını bilir ve fanatik bir hassasiyet isterdi. Kişiliği o kadar güçlüydü ki müzisyenler bronzlaşmış bir parmağın en ufak hareketine, kalın abanoz bir kaşın kalkışına tepki verirdi. Açılan bir burun deliğinin tüm flüt bölümlerini bir hışımla dışarı çıkardığı bilinirdi.

RSO'nun ne kadar geliştiğinin kendisini ne kadar sarstığını bir kas titremesiyle bile belli etmedi. Saldırı, duygu ve ton güzelliği söz konusu olduğunda CCO'nun çok ilerisindeydiler.

Rannaldini her zamanki gibi onları parçalara ayırdı, en zayıf müzisyenleri anında tespit etti, onlara kendi başlarına çalmalarını emretti, vuruşlarını o kadar küçük ve talimatlarını o kadar piyano gibi yaptı ki, arkada bunları yorumlamak da imkansızdı.

Yaşlı Henry, "Biraz daha net vurabilir misiniz, Maestro, ve biraz daha yüksek sesle konuşabilir misiniz?" diye sordu.

"Sessiz konuşuyorum," diye tısladı Rannaldini, "böylece daha iyi konsantre olursun. Bir işitme cihazı al, yaşlı adam, eğer benim ritmimi yorumlayamazsan, Kraliçe'den gelen telgrafi nasıl okuyacaksın?"

Militan Moll'un dudaklarını büzdüğünü görünce ona doğru döndü.

'Ve numara yapmayı bırakabilirsin,' diye bağırdı. 'Artık erkek arkadaşının altında yalan söylemiyorsun.'

Orkestra gergin bir kahkaha attı. "Bir

şey söyle Nin," diye tısladı Moll.

Ninion sabit bir şekilde obuasına baktı.

Rannaldini'nin en acımasız iğnelemeleri, öğle yemeğinde sarhoş olan Yaşlı Cyril içindi. Tanrı'nın çiçekleri ve meyveleri yarattığı bir aryada, kornoların üçlemelerden oluşan güzel sürükleyici çubukları vardı.

Cyril'in titreyen dudağının saf bir nota üretemediğini fark eden Rannaldini, ona kendi başına tekrar tekrar çaldırdı ve sonunda Cyril'e Fransız kornosu kısmını P45 ile değiştirmesini önerdi. Cyril gözyaşlarına boğuldu. Orkestra mahcup bir şekilde yere baktı. Julian yumruklarını sıktı ve konuşmak için kendini zorladı.

Viking zaten çok sinirliydi. Koronun notalarını kafasına dayamasından ve koca dizlerini sırtına vurmasından nefret ediyordu. Onun eğilip Cyril'in kabaran omuzlarını okşadığını gören Rannaldini, orkestranın hâlâ işkence etmesi gereken bir üyesi olduğunu fark etti.

"Ondan sonra yedi ölçü, tek başına, Birinci Korno.

Notalar kusursuz bir şekilde su çayırılarında süzülüyordu.

"Yine," diye bağırdı Rannaldini, "hiçbir sertlik belirtisi istemiyorum. Artık Black Dykes Bandosunda değilsin.

Viking yine oynadı: mükemmel.

"Anlamıyorsun. Rannaldini kürsüden aşağı atladı ve Julian'ın kemanını aldı.

"Ben böyle istiyorum. Ve cümleyi güzelce ama biraz farklı bir vurguyla çalmaya devam etti.

Viking kornosunu bıraktı ve kürsüye doğru ilerleyerek Mary'nin kemanını aldı ve cümleyi daha da güzel bir şekilde tekrarladı.

Küstahça, "Şimdi kornoyla çalın, Maestro," dedi. Orkestra sırtıttı.

Rannaldini kendini kaybetti.

'Sizin bölümünüzün sesi iğdiş edilmiş eşek sesine benziyor,' diye bağırdı.

Güneş tam zamanında katedralin kulesinin etrafından dolanarak Viking'in sarı yelesini yaldızlamıştı.

Clare Candy'ye, "Neşeyle kükreyen aslan orada duruyor," diye mırıldandı.

"Oh, devam et, Viking.

"Benimle mi konuşuyorsun?" dedi Viking.

"Neye benziyor? Kaplan gibi olan Rannaldini saldırmaya hazırlanıyordu.

"Eet çok kaba görünüyor. Lütfen benim bölümümü bu şekilde karalamayın, biz

İstedığınız her şeyi yapmaya hazırız, ama sadece kibarca rica ederseniz. İkinci olarak orkestra şu anda bir buçuk saattir çalışıyor, onlara teşekkür etmenizi ve bir ara vermenizi öneririm. Son olarak, Cyril eskiden Tanrı'nın Kendi Dörtlüsü olarak bilinen bir korno grubunda çalardı. Açıkçası, onun çizmelerini yalamak için uygun değilsin.

Rannaldini'nin çılgınlıkları kulaklarında çınlarken Viking, özel izinle tüm gün açık olan Close Encounters'a doğru yürüdü.

Döndüğünde, Rannaldini hâlâ soyunma odasında bağırıyordu.

"Maestro Rannaldini'ye hakaret etmeye nasıl cüret edersin," diye bağırды Miles. 'Hayatında kendisiyle hiç böyle konuşulmadığını söylüyor.

"O küçük pislige biraz terbiye öğretmek için burada olmam ne iyi oldu.

"Keman çaldığını bilmiyordum," dedi Knickers sitemle, bir kemancıdan yoksun kaldığı zamanları düşünerek.

"Kesinlikle öyle, Knickers, ben İrlandalıyım.

Bu sırada Hermione gelmişti ve zavallı giydiricisini yerden yere vuruyordu. Daha yeni *This is Your Life*'a konu olmuştu (kendisi hakkında iyi davranacak insanlar bulmakta çok zorlanıyordu) ve ayrıca Radio Three'de *Haftanın Sanatçısı*'ydi, yani yaşlı yarasadan kaçamazdınız, özellikle de George'sanız. Dame Hermione onunla doğrudan ilgilenip ilgilenemeyeceğini sorduğunda çok heyecanlanmış ve gururu okşanmıştı. Bunun sabahın dördünde bitmek bilmeyen ters şarjlı telefon görüşmeleri içereceğini hiç hayal etmemişti.

"Programa benimle ilgili koyabileceğin başka bir şey daha hatırladım George. Susannah'yı kırk yedi değil kırk sekiz kez söyledim.

Ve George tekrar matbaaya dönmek zorunda kalmıştı çünkü 'God Save the Queer'den sonra Jessica'ya güvenmiyordu.

Ama Hermione'nin hâlâ çok sayıda hayranı vardı. *The Times*'ın bulmacasını çözüyormuş gibi yaparken Close'un tüm sakinleri dürbünlerini Hermione'nin kabaran göğsüne doğrultmuşlardı.

Hatta Gilbert, Gwynneth'i öğleden sonra için Bath'daki bir crumhorn atölyesine göndermiş ve Kırmızı Başlıklı Kız sepetini patlıcanlı rissoles ve bir şişe yaban havucu şarabı ile doldurmuştu. Hermione bir kadehi nezaketle kabul etti ama ne yazık ki Gilbert önceden boşaltılmıştı. Hermione, her zaman olası erkeklerin peşinde koşan Viking'den hoşlanmıştı. Bu ilgi karşılıksız kalmamıştı. Başlangıç olarak, Viking onun Abby hakkındaki küçümseyici sözlerinden hoşlanmamıştı.

"Bakın bu müzisyenler bir kez daha harika bir şefin yönetiminde çalışacakları için ne kadar mutlular," dedi Hermione ona, birkaç sert içki içme ihtiyacı hisseden tüm RSO, aradan sonra Close Encounters'dan sırtarak dönerken.

Hermione daha sonra solist arkadaşları hakkında yakınmaya başladı. "Neden böyle insanlarla çalıştığımı bilmiyorum.

"Para kazanmak için herhalde," dedi Viking, Gilbert'in son yaban havucu şarabını bardağına boşaltırken.

Kürsüye döndüğünde metresinin Viking'le kahve içtiğini gören 'büyük orkestra şefi', onun bir sonraki arşasını takdir etmemeye karar verdi.

"Neden Top E'de duraklıyorsun?"

"Orada her zaman bir duraklama yaparım, Rannaldini.

'Eğer Haydn bir duraklama isteseydi, yazardı. O yazmadı, bu yüzden biz de yapmıyoruz.'

Ardından gelen çığlık kavgası aylak Gilbert'i bile şok etti.

"Boğulmuş bir papağan gibi görünüyorsun.

"Benimle böyle konuşursan hiç şarkı söylemem," diye ciyakladı Hermione, sesi kesinlikle öyle çıkıyordu ve hışım la seti terk etti.

"Menopausa," diye sırtıttı Viking ve Rannaldini çellolara bağırırken, Blue ile en yaşlı kadınları kimin becerdiğine dair yaptıkları tartışmayı sürdürdü.

"Yetmişli yaşlarında bir sürü kadını m oldu," dedi Viking havalı bir şekilde. "Ve aynı zamanda kızları.

"Eminim Dim Hermione'yi doğum gününde beceremezsin.

"Elbette yapabilirim.

"Bunu nasıl kanıtlayacaksın?"

'Dolaptan izleyebilirsin. Sadece biraz ip getir.'

Provadan sonra Viking, hâlâ duraksamadan köpüren Hermione'ye yanaştı ve konserden önce otelinde bir içki içmeyi önerdi.

Dünyanın dört bir yanındaki orkestralar ve menajerler, Hermione'ye öfkelerini kusabileceği mükemmelden daha az mükemmel bir otel vererseniz, performans öncesi histriyonik olma ihtimalinin daha düşük olduğunu keşfetmişlerdi. Rutminster Royale, Rutminster'ın yarım mil dışında, yeni ve korkutucu derecede pahalı, yüksek katlı bir kışlaydı. Hermione anahtarını almasını istediğinde, Viking büyük bir soğukkanlılıkla aptal resepsiyonistten üst kattaki odanın anahtarını istedi, daha da iyisi, odanın boş olduğu ortaya çıktı.

Asansörde Hermione'yi Kelt coşkusuyla öptükten sonra (bu sırada Gilbert'in yaban havucu şarabı onu at gibi osurttuğu için kalçalarını sıkmak zorunda kalmıştı), Viking onu boş yatak odasına itti. Böylesine genç bir dinçlik karşısında büyülenen Hermione, kendine gelmesi gerektiğini mırıldandı.

Viking'e bir şişe 'şampanya' açmasını söyleyerek banyoya kayboldu ve ona Mavi ile eski bir çan ipini kaçırmaması için zaman verdi. dolapta buldum.

Hermione sünger çantasını bulamadığını söyleyerek ortaya çıktığında, Viking onu yatağa fırlattı ve Blue'nun ipini çıkardı.

"Bir parça esaretten hořlanabileceęini dűřündüm.

Adam onu yatağın direğine bağlarken Hermione'nin kahverengi gözleri heyecanla parlıyordu. Blue o kadar çok gülüyordu ki gardıroptan düştü.

"Üçlü," diye bağırdı Hermione heyecanla.

Blue'nun üzüntüsüne rağmen Viking Hermione'nin ağzına bir mendil tıktı, kendisinden başka kimsenin Abby'yi kötülemesine izin yoktu ve kapıya bir 'Rahatsız Etmeyin' levhası asarak kilitledi, Blue ile birlikte binadan çıkarken anahtarı teslim etti.

ELLİ DÖRT

Kimse Hermione'yi bulamadı. Otel odasından cevap gelmiyordu. Londra'dan yola çıktığı söylenen menajeri Christopher Shepherd cep telefonuna cevap vermiyordu. Büyük divanın gerçekten de tehdidini gerçekleştirip çekip gittiğine dair korkular arttı.

"Belki de Haydn-seek oynuyordur," diye kıkırdadı

Clare. "Belki de kaçırılmıştır," dedi Miles telaşla.

"Şans iyi bir şey olurdu," diye mırıldandı George. Hem Hermione'den hem de Rannaldini'den bıkmıştı, ikisi de şikâyet etmeyi bırakmamıştı. Mavi-beyaz çizgili gofre ceketinin iç cebinde, gizli bir tabanca kadar hacimli, bu gece soyunma odalarından çıkmadan önce onlara teslim edilmek üzere yüz bin sterlin nakit para vardı.

Yine de büyük bir krizle karşı karşıyaydı. Binlerce hayran ellerinde pankartlar ve üzerlerinde 'Hermione'yi seviyorum' tişörtleriyle su çayırılarına akın ediyor, lüks piknik paketlerini açıyordu. Close Encounters, soğutulmuş şampanya şişeleriyle kükreyen bir ticaret yapıyordu. Tribünlerdeki tüm koltuklar satılmıştı. Close'da yaşayan herkes pencerelerden izlemek için sandalyelerini çevirmişti.

Katedralin saati yediyi çalarken tepede gürültü yapan sığırcık kuşları dağıldı. Patlamaya bir saat vardı.

Julian, "Flora şan öğretmeniyle birlikte rol üzerinde çalışıyordu," dedi. "Rolü tersten biliyor.

"Ve çok güzel bir sesi var," dedi Viking, masum masum bakarak.

"Flora grip olmuş," dedi Miles boncuk gibi.

"Çok hızlı geldi," dedi Hilary şirretçe. "Öğle yemeği saatinde bardaydı.

Cep telefonundan cevap alamayan George arabasıyla kulübeye gitti. Kuraklık dördüncü haftasındaydı. Dua ettiği gibi kavurucu sıcak bir akşam geçirmişti.

Traktörler ağarmış tarlaların üzerinde bir ileri bir geri giderken toz bulutları kaldırıyordu. Çökmüş kaz otları, böğürtlen ve ısırğan otlarının üzerinde kahverengi toz tabakaları gibi uzanıyordu. Mercedes'i Woodbine Kulübesi'ne giden engebeli patıkaya doğru çevirdiğinde, George'un görüşü, yolcu neşesinin kalın pelerini içinde kaybolan dev yaban otu tarafından kapatıldı. Bir sonraki an, diğer yöne giden Flora ve Trevor'a tosladı. Flora gözyaşları içindeydi ve Mars çikolatası yiyordu. İki araba da ağır hasar almamıştı. Flora, Trevor'ı kaptığı gibi kulübeye geri döndü. George'u dışarıda bırakıyordu ki, George ayağını kapıya koydu.

Azarlanmayı beklerken, Hermione'nin yerine devam etmesini istediğinde çok şaşırdı.

"Saçmalama.

"Viking sesinizin çok güzel olduğunu söylüyor. "Viking konuşmadan önce yalan söyledi.

George önce bağırdı, sonra yalvardı. RSO'yu hayal kırıklığına uğratabamazdı.

"Bana izci çocuk numarası yapma. Zaten devam edemem. Korkunç görünüyorum. Flora salondaki aynada kendine baktı.

'Makyajcı kızlar seni yamalayacak,' George artık kulübenin içindeydi. "Ve giyecek hiçbir şeyim yok. Gerçi sürekli söylediğim gibi hiçbir şey Eve için uygunsa, neden Walter ve benim için incir yaprağı sağlamıyorsunuz? Alphonso'nun da ravent yaprağına ihtiyacı var." Flora mutfağa doğru ilerliyordu. "Şeytanı kimin oynayacağını tahmin edene ödül yok. Ve bununla birlikte arka kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

Bir zamanlar West Riding'de kanat forvet oynamış olan George ona yetişti ve kavrulmuş sarı çimenlerin üzerine güzel bir çalım atarak onu yere serdi. Boğuşurlarken bir an için George kızın ne kadar zayıfladığını fark etti ve kız da George'un artık yağdan çok kas yığını olduğunu anladı.

"Jeremy Guscott'u oynamayı bırak," diye tısladı onun hırpalanmış Rotweiller suratına. "Yeterince güzel değilsin.

Trevor bileğini ısırırken George, "Ah," diye bağırdı.

'Aferin Trev,' Flora geçici olarak kendinden geçmişti.

George aşağı baktığında gözlerinin dönüştüğü kül yapraklarıyla aynı dumanlı yeşil olduğunu görebiliyordu.

"Lütfen, Flora, lütfen," diyerek ayak bileğini ovuşturdu.

Flora bir an için başını onun omzuna yasladı, sonra gözyaşları döküldü.

"Rannaldini platforma çıkmama izin vermiyor.

"Başka seçeneği yok, hadi canım, hepimiz arkada olacağız.

'Üstümdesin,' diye homurdandı Flora.

Son savunması Foxie'yi kaybetmiş olmasıydı.

"Onu bulacağım, git ve giyin.

Abby'nin krem rengi ipek gömleği çok büyüktü ve Flora'nın dizlerinin hemen üstüne kadar düşüyordu. Bir çoban çocuğuna benziyordu.

"Eteğe ne dersin?

"Sadece minilerim

var. "Tamam, unut

gitsin.

"Neden Parker's'ı basıp bana küçük, pullu bir elbise almıyorsun?" "Çok şık görünüyorsun. George Foxie'yi kollarının arasına aldı.

Sadece çocuk kilidi Flora'yı gemiden atlamaktan alıkoydu, önce güneşin üzerinden kara bir bulutun geçmesiyle yüzeyi aniden kararan göle, sonra da yanmış kenarlara, özellikle de devasa kalabalığı görünce.

Tepemizde lila ve şok edici pembe çizgili bir hava balonu süzülüyordu.

Flora, "Her zaman onlardan birine binmeyi arzulamışımdır," diye inledi, "özellikle de şimdi.

Ama bekleyen makyajcı kızlar akbabalar gibi üzerine üşüşmüş, onu katedralin bölümüne çekmişlerdi.

"Ne tür bir üs istersiniz?" "Tercihen akortlu

şarkı söyleyen bir üs," dedi Flora.

Skora çalışmıyordu çünkü kızarmış gözlerine mavi damlalar damlatıyor ve sonra da makyaj yapıyorlardı. Walter ve Alphonso'nun oldukça içten destek sözlerine cevap veremedi çünkü dudakları boyanıyordu. Hermione'yle rekabet etmek zorunda kalmadıkları için tutkulu bir şekilde rahatlamış olsalar da, tam bir limonla karşılaşacakları için endişelendikleri belliydi. Ter, Flora'nın kaburgalarından aşağıya perçem perçem akıyordu, şiddetle titriyordu, Rannaldini'nin nefes almasına fırsat vermeden onu mahvedeceğini biliyordu.

Makyöz kızlar koro halinde, 'İşte, çok güzel görünüyorsun, iyi şanslar, bir dublör için çok fazla iyi niyet var,' dediler.

Dışarıda George'un parmakları bir kelepçe gibi bileğine kapandı.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi şaşkınlıkla.

'Tüm bu tokatların içinde bir tart gibi görünüyorum, Havva'nın bir elmaya ihtiyacı olmazdı.

"Kıç çiçekleri nasıl?" diye sordu Alphonso, beyaz yeleğine karşı verdiği savaşı k a z a n m a y a başlamıştı.

Onu Miles ve Walter'ın gözetimine bırakan George, bir duyuru yapmak için kendini hazırladı. Tanrım, kalabalık muazzamdı, tüm o heyecanlı yüzler bir anda çirkin, siyah bir düşmanlık denizine dönüştü.

"Maalesef rahatsız olan Dame Hermione'nin yokluğu için özür dilemek zorundayım," diye bağırdı George yükselen onaylamama dalgasının üzerine. 'Ama onun yerini buralı bir genç kızın cesurca aldığını duyurmaktan mutluluk duyuyorum, Bayan Flora Seymour'un kızı-'

"Olamaz, zavallı annem," diye inledi Flora, dehşete düşmüştü.

"Rutshire'ın kendi Georgie Maguire'ının kızı.

Kalabalık hiç de sakinleşmemişti. Çok sayıda yuhalama ve "paramızı geri verin" bağırışları vardı.

Miles temkinli bir şekilde Rannaldini'nin kapısını çaldı. Alexei ve galanın tekrarlanmasını istemiyordu.

Bayılacağım, diye düşündü Flora.

Kalbi kaburgalarına çarpıyordu, dizlerinin içi vurmaktan mosmor olmuştu, boğazı Miles'in içki dolabı kadar kuruydu, asla şarkı söyleyemeyecekti.

Rannaldini dışarı fırladı, misk kokusu onu neredeyse uyuşturuyordu.

Alphonso ve Walter'ın omuzlarına dostça ellerini vurup gülümseyen adamın dişlerinin iliğindeki gardenyadan daha beyaz olduğunu fark etti. "İyi şanslar dostlarım, ikinizin de buna ihtiyacı olduğundan değil," dedikten sonra İtalyanca ve Almanca şakalar.

"Bu Flora Seymour," George onu isteksiz bir köpek gibi veterinerine doğru itti. "Kendisi çok cesurca ayakta duruyor. Ona her türlü yardımı yapacağınızı biliyorum, Maestro.

"Birbirimizi tanıyoruz," dedi Rannaldini kesin bir ifadeyle. Gece yarısı siyahı gözlerdeki amansız nefreti sadece Flora okuyabiliyordu.

"Rannaldini bir zamanlar Cennet'te benimle birlikteydi," dedi hüznle.

Sahneye çıktığında orkestra ona büyük bir tezahürat yaptı ama yüzünde hayvani bir sırıtış donup kalmıştı.

Genel müdürü yanındaki koltuğa çöktüğünde Lord Leatherhead, George'un üzerini değiştirmediğini ve gofre ceketinin çimen lekeleriyle kaplı olduğunu fark etti.

"Umarım ne yaptığını biliyorsundur, George.

George ancak o zaman durdu ve konserin devam etmesi için çaresizce ne yaptığını fark etti. Zavallı çocuk korkudan aklını kaçırmış gibi görünüyordu ve Walter'ın yanında küçüktü. Nasıl olur da

onu buna zorlamış olabilir miydi? Birdenbire, akşamın boğucu sıcağına rağmen o da buz gibi ter içinde kalmıştı. Programını açtığında Hermione'nin sakin ve sevimli yüzü ona gülümsedi. Biro kalemini çıkaran George, üzerine bir bıyık çizdi. Sahnenin ön tarafındaki devasa zambaklar akşamın sıcak havasını kokluyordu.

Peggy Parker, "O cadalozun şarkı söyleyeceğini bilseydim en güzel çiçeklerimi asla ziyan etmezdim," diye tısladı.

Rannaldini, RSO'nun beyaz DJ'leri ve şok edici pembe ceketlerine karşı daha çarpıcı bir şekilde öne çıkabilmek için kasıtlı olarak satenle örülmüş siyah frak giymeyi tercih etmişti. Down, sağır edici uyumsuz çarpışmalarla tasvir edilen Kaos'u, yaylılardaki tatlı pianissimo mırıltıları ve ardından karanlık boşlukta birbirlerine seslenen nefesli çalgıların arasına serpiştirdi.

Flora, arkasında Rannaldini'nin orkestrayı kontrol eden güzel bakımlı ellerini belli belirsiz fark ediyordu; bu eller bir zamanlar vücudunun her santimini keşfetmiş ve onu nihai yozlaşmış zevke ulaştırmıştı.

Altın bir sandalyeye tünemiş, büyük bir kalabalığın bakışları altında, ilk aryasından önce on beş dakika bekledi ve ne korkunç sözlerle başladı.

"Cennetin mutlu ev sahibi hayretler içinde bu harikulade esere bakıyor."

Kelimeler ve notalar karmakarışık. Alphonso ve Walter çoktan şarkı söylemişti. Seyirciler biraz daha az düşmanca görünüyordu. İşte başlıyoruz. Flora ayağa kalktı. Kimse onun çılgınca titreyen bacaklarını fark edemezdi - şarkıcılar bu yüzden uzun elbiseler giyiyor olmalıydı. Rannaldini başıyla onayladı.

"Şaşkın Haven'ın hippie ev sahibi," diye şarkı söyledi Flora, sesi nefes nefese ve gıcırtilı çıkıyordu, "gözlerini *harikulade tavaya* dikti.

Biri güldü, biri yuhaladı.

"Ve gırtlaklarından övgü sesleri yükseliyor," diye mırıldandı Flora.

Yuhalamalar kreşendoya ulaştığında, kırmızı skorunu bir şangırtıyla düşürdü ve ellerini yüzüne kapattı.

'Özür dilerim, devam edemeyeceğim,' diye hıçkırdı.

Yer sessizliğe gömüldü. Bir polis atı kişnedi.

George ayağa fırladı ve sıraya tırmanmaya çalıştı.

Hiçbir şeyi kaçırmak istemeyen arkadaki sıradakiler 'Sid-down,' diye bağırdı.

Her neyse, George engellenmişti. Rannaldini kürsüden aşağı atlamış, kollarını Flora'ya dolamış, göğüs cebinden kutup beyazı mendilini çıkarmış, gözlerini kurulayabilmek için Flora'nın ellerini yavaşça aşağı çekmişti.

"Elbette yapabilir," diye bağırdı kalabalığa. "O çok cesur bir kız. Sonra Flora'ya döndü ve ona cesaretle gülümsedi. "Dünyadaki en güzel sese sahip olduğunu biliyoruz, carissima," diye mırıldandı "Bir dakikalığına gitmek ister misin?" diye ekledi Charlton Handsome bir bardak su ile keman çalarken.

Flora başını salladı. Her şey bir dakika içinde olup bitmişti, Rannaldini ona bir kez daha sarıldı, saçlarını karıştırdı ve makyöz kızların toplu olarak irkilmesine neden oldu ve kürsüye geri çıktı.

Sonra bir kez daha düşünerek aşağı atladı ve mendilini ona geri vererek kalabalığın içinde iyi niyetli bir eğlence gürültüsü yarattı.

Kürsüye geri döndüğünde sopasını kaldırdı, döndü ve göz kamaştırıcı bir şekilde gülümsedi: "Tamam mı, Flora?"

Flora başıyla onayladı ve kalabalık Rannaldini onları susturana kadar büyük bir alkış tufanı kopardı.

Peggy Parker Gwynneth'e, "Ne kadar büyüleyici," diye tısladı. 'Abigail bunu asla halledemezdi.

Gilbert bile Hermione için yas tutmaktan vazgeçti. Flora Seymour'un o ipek şeyin içinde oldukça ilginç göğüsleri vardı, ona bir şişe yaban havucu şarabı göndermeli.

Flora'nın sesi başlangıçta biraz boğuk ve pürüzlüydü, ancak her dakika güç ve tatlılık kazandı. İlk aryası boyunca Walter onun küçük elini tuttu. Alphonso şarkı söylemek için ayağa kalktığında sevgiyle gülümsedi. Büyük dinleyici kitlesi kendilerini bir aile dramının parçası gibi hissetti.

Flora'nın bir sonraki resitatifi şöyle başlıyordu: "*Ve Tanrı dedi ki, bırak toprak ot çıkarsın.* Ve bunu yasallaştırın da, diye düşündü Flora, bu da onu gülümsetti ve ardından gelen kır çiçeklerinin ve altın meyvelerin nazik mücevherli cazibesi hakkındaki arya o kadar güzeldi ki, birden seyircilerin de gülümsediğini fark etti.

Rannaldini beni hâlâ istiyor, diye düşündü coşkuyla, bana bir şans daha veriliyor. Bir sonraki girişi Alphonso ve Walter'la yaptığı üçlüydü. Her ikisi de bencilce geri çekildiler, böylece onun berrak, delici sesi onlarınkinin üzerinde gırtlak gibi yükselbildi. İkinci bölümün sonunda kulakları sağır eden bir alkış koptu ve seyirciler ara olmadığı ve bir saat daha bacak bacak üstüne atmak zorunda kalacakları gerçeğini kabullendikten sonra rahatladılar ve yıldızların ortaya çıkışını ve Close'daki evlerin Hallowe'en balkabakları gibi ışıldamasını izleyerek eğlendiler.

Şimdi platformun iki yanındaki dev televizyon ekranlarında görüntüler belirliyordu; önce bir trompetin parıltısı, Viking'in yelesinin altın rengi, Julian'ın yayının üzerindeki saçlar sakız gibi uzamıştı, Rannaldini'nin sol eli müzik eşliğinde üflenmiş bir yaprak gibi dans ediyordu ama kameralar çoğunlukla Flora'ya odaklanmıştı.

Işık azaldıkça yüzünün daha da belirginleştiğini gören George, onu kolunun altına alıp bir polaroid gibi ısıtarak netleştirmek istedi. Karşılaştırıldığında, korodaki kadınlar *Macbeth*'teki cadılara benziyordu. Rannaldini ile aralarındaki inkar edilemez kimyadan giderek daha fazla rahatsızlık duyuyordu. Drakula'nın yarasalarından biri gibi, çilli göğüs kemiğinde televizyon mikrofonunun gölgesini görebiliyordu. Viking de mutlu değildi. Onun da isteyeceği son şey Rannaldini'nin Flora'yla tekrar birlikte olmasıydı. Abby'nin uğruna bileğini kestiği adamı görmeyi çok merak ediyordu ama Miles'in yanındaki koltuğun hâlâ boş olduğunu büyük bir öfkeyle fark etti. Christopher Shepherd gelmeye zahmet bile etmemişti. Lanet olsun! Sonuçta Abby'nin itip kakmasına ve Rannaldini'nin devralmasına gerek yoktu ve Viking, piçin öyle bir elektrik yaydığını kabul etmek zorundaydı ki orkestra çizmelerinin dışında çalışıyordu ve Abby kıyaslandığında olumsuz bir görüntü veremezdi. Ayrıca itiraf etmeliydi ki Abby'nin RSO çok sıkıcı görünüyordu.

Tanrı şimdi Havva'yı yaratıyordu.

"Adem'in sevimli, zarif karısı mutlu bir masumiyetle gülümsüyor," diye şarkı söyledi Alphonso.

Duyguları öylesine kabarmıştı ki yeleşinin düğmesi eşitsiz mücadeleyi bıraktı ve havada uçarak neredeyse Goaty Gilbert'in gözünü karartacaktı. Flora kıkırdamalarla savaştı ve ancak dördüncü sıradaki Helen'in sefaletten kavrulmuş halini gördüğünde ayıldı.

Orkestra yaklaşık iki saat boyunca mucizevi bir şekilde çalmıştı, yaylıların papyonları kulaklarının altındaydı. Ama sonunda solistlerle birlikte final korosuna ulaştılar.

"Tanrı'nın yüceliği için, şarkılar şarkılarla yarışsın," diye şarkı söyledi Flora neşeyle, *"Rab'bin yüceliği sonsuza dek sürecek, Amin."*

Tam bir sessizlik oldu, bir köpek havladı, bir araba geri tepti ve ardından histerik çığlıklarla alkışlar yükseldi. Orkestranın hepsi Flora için tezahürat yapıyordu.

"Aferin sevgilim," diye bağırdığını duyabiliyordu Viking.

İlk başta çok utangaçtı, bu kadar alkışı nasıl kabul edeceğini bilmiyordu, ama yavaş yavaş gülümsemeye ve hatta coşkuyla alkışlayan, bağırarak kalabalığa öpücükler göndermeye başladı.

Yanında Rannaldini elini dudaklarına götürüp öpücüklere boğarken, kulağına tatlı sözler dökerken nasıl yapmasını ki?

"Benim küçük yıldızım, melek çocuğum, bunu yapabileceğini biliyordum. Kendimi uzak tutuyorum, acı çekmenin büyük sanat ürettiğini biliyorum.

Flora onu süründürmek istemişti ama kendine engel olamadı.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı, kocaman bir demet bakır gülü göğsüne bastırarak.

Helen çılgına dönmüştü. O lanet kız, hep Rannaldini'nin peşindeydi.

Okulda *Kayıp Cennet'i* okumuş olan George birdenbire Şeytan'ın Havva'nın yanına çömelmiş, kulağına ayartıcı sözler fısıldayan bir kurbağa gibi olduğunu hatırladı. Flora'yı kurtarmalıydı, artık onunla Rannaldini arasında bir şeyler olduğuna ikna olmuştu. Ama Flora'nın soyunma odasına doğru ilerlediğinde, Flora çoktan Miles ve Lord Leather-head tarafından sponsorlar, solistler ve RSO'ya indirim yapan Rutminster Royale'in yönetimi için düzenlenen büyük kutlama yemeğine götürülmüştü. Hermione'nin ücretinden kırk bin pound tasarruf ettiği için sevinmemiştir bile.

Barbican'da on üç yaşında çok güzel bir Çinli viyolonselciyle anlaşmakta geciken Christopher Shepherd, Hermione'nin yerine garip bir kızılın final nakaratını söylediğini ve Shepherd Denston'ın on bin pound daha hafif olduğunu görünce hiç memnun olmadı. Etrafta dolaşmaya başladı.

"Hermione Hanım nerede?" "Hiç gelmedi," dedi George.

"Hermione Hanım hayatında hiç geç kalmadı," diye gürledi Christopher, hiç de gerçekçi olmayan bir şekilde. 'Ona ne oldu böyle? Kaçırılmış olabilir, değil mi? Neden bir koruma vermediniz? Shepherd Denston tam tazminat isteyecektir.

Ancak Royale'e vardıklarında, Christopher ve diğer konuklar, Dame Hermione'nin Gelin Süiti'nin ışıklandırılmış balkonunda bir dayanak bulmaya çalışırken, düğümlenmiş çarşaf ve nevresimlerden oluşan bir ipte Goril Guy gibi sallandığını görünce rahatladılar ama biraz da ürktüler.

Viking ve Blue tarafından bağlandığını ve terk edildiğini kabul etmek istemediğinden, 'pausa' tartışması yüzünden çok üzgün olduğuna dair bir hikaye uydurmak zorunda kaldı.

kendini telefonsuz yanlış odaya kilitlemişti.

"Kimseye duyuramadım," diye Christopher'ın erkeksi göğsüne doğru hıçkırdı.

"Merak etme, oteli, Rannaldini'yi ve orkestrayı dava edeceğiz,
Christopher George'a ters ters baktı, 'seni böyle köhne bir yere yerleştirdiğim
için'. "Saçmalık, patlatıldı George. 'Orada kesinlikle Hayır
yol Biz

sorumlu. Dame Hermione'nin izini sürmek için her türlü girişimde
bulunuldu.' Ne kadar kendini beğenmiş bir budala, diye düşündü.

Dame Hermione, Christopher tarafından kazaya karşı sigortalı olduğu
konusunda aceleyle rahatlatılmış olsa da, Flora'nın zafer kazanmış bir şekilde
onun yerine geçtiğini öğrendiğinde ve Rannaldini ile küçük serserinin ortadan
kaybolduğunu öğrendiğinde ciyaklamaları daha da arttı.

Hermione, Helen ya da Flora'yı kaydettiremediği için öfkeli olan
Christopher'dan, onun üzerine atlamak isteyen Alphonso'dan ya da Marcus'un
telefon numarasını isteyen Walter'dan daha da üzgün olan George'du. Her
zaman istekli olan Miles'a ev sahipliği yapma görevini tamamen bir kenara
bırakarak, giderek artan bir umutsuzluk içinde Rannaldini'nin Paradise'daki
evi ile Woodbine Cottage arasında gidip geliyordu ama her ikisi de karanlıkta
kalmıştı.

Flora'nın aceleyle kapısını açık bıraktığı kulübeye üçüncü gelişinde George,
histerik bir halde olan Trevor'ı alıp eve götürdü.

Saat ikide fırtına koptu, ilk gök gürültüsü küçük köpeği titreyerek George'un
kollarına attı.

George hâlâ viskisini içiyor, bilmem kaçınıcı sigarasını söndürüyor, bardan
kovulmuş gibi uzaktan gelen gök gürültüsünü dinliyordu ki kapı zili çılginca
çalındı ve Flora sendeleyerek içeri girdi.

Yanağında çirkin bir morluk vardı. Derisine kadar ıslanmıştı. Abby'nin
önden yırtılmış gömleği neredeyse şeffaftı. Foxie'yi tutuyor ve sarsıla sarsıla
titriyordu.

"Rannaldini'nin beni takip etmesi ihtimaline karşı kulübeye geri dönemem.
Tanrı'ya şükür, Trev'i yakalamışsın. Çok nazıksınız. Tırmalayan pençeleri
Abby'nin gömleğini daha da yırtan, çılgılık atan heyecanlı küçük köpeği
kucağına aldı. "Ah Angel, seni bu fırtınada nasıl bırakabilirdim.
Rannaldini'nin üzerimde korkunç bir etkisi var. Sonra George'a baktı. "Lütfen
bana kızma. Banyo yapabilir miyim?

Rannaldini'yle yatmış olmalı, diye düşündü George. Acı dehşet vericiydi
ama tabii ki dedi ve ona büyük bir brendi doldurdu.

Büyük yeşil-mavi çizgili sabahlığıyla aşağı indiğinde, ona bir konyak daha verdi ve deri bir koltuğa oturtup gaz lambasını yaktı.

"Özür dilerim," diye hıçkırdı, "bu konuda konuşamam," ve sonra neredeyse iki saat boyunca hiç durmadan Rannaldini'nin onu nasıl mahvettiğini anlatmaya devam etti.

"Beni takip etti, takip etti ve on altı yaşına geldiğimde ondan hiç hoşlanmıyordum, oğlu Wolfie'ye çok daha düşkündüm ama sonunda pes ettim ve tamamen bağlandım. Sonra Boris'in harika bir orkestra şefi olduğunu söylediğim için beni bir posta siparişi gibi sepetledi ve Boris'le beni cezalandırmak için hemen Boris'in karısı Rachel'ı baştan çıkardı.

"Çok kötü davrandım," diye fısıldayarak devam etti, "ama bu gece onunla bir kez daha yatmak istedim, sırf nasıl geliştiğimi görsün diye - RSO gibi -" gözyaşları ağarmış yanaklarından aşağı süzülüyordu - "ve beni devam etmeye zorladığınız için size ve Viking'e çok kızgındım.

"Üzgünüm," diye başını salladı George, "ama harikaydınız, kesinlikle harikaydınız. Orkestrayı kurtardınız. Hiçbirimiz sana ne kadar teşekkür etsek azdır.

"Şanslıydım. Rannaldini gecenin büyük bölümünde benim tarafımdaydı. Her neyse, onu şefliğe getirmenizin Abby'yi görevden alma ve Rannaldini'yi RSO'ya sızdırma planınızın bir parçası olduğunu düşünmüştüm.

"Öyleydi," George biraz utangaç görünüyordu, "ama artık değil. Onunla yakın mesafeden çalışınca ne kadar boktan biri olduğunu anladım.

"Bu gece yatak iyi değildi. Flora hüznle burnunu George'un sabahlığının koluna sildi. "Şimdi kendimi boşlukta hissediyorum, uzun zamandır onu geri istiyordum. Ama benimle seviştiğinde kendimi kirli hissettim. Onun kulesindeydik.

George onun yanağındaki çürüğe dokundu. "Bunu o yaptı.

Flora başını salladı. 'Çünkü bir gece geçirmek istemedim. Ama bacaklarımdaki çizikler, onlar dikenli çalılar. Ormanın içinden kaçtım, yola ulaştığımda otostop çektim.

"Tanrım, o elbisenin içinde.

"Çılgınca olduğunu biliyorum, sadece sana ulaşırsam güvende olacağımı hissettim.

Perdelerin arasındaki soluk gri üçgen şafağın sökmekte olduğunu gösteriyordu, bu yüzden George onu ve Trevor'ı sıcak su şişesi ve gece lambası olan boş bir odada yatırdı.

Yorgunluktan kısılmış gözlerine ve ezilmiş yüzüne bakan Flora, onun bir Rottweiler'dan çok bir çoban köpeğine benzediğine karar verdi.

"Neden artık gözlüklerinizi takmıyorsunuz?"

"Onlar sadece insanları korkutmak için düz camdı.

Flora uykulu bir şekilde güldü. 'Üzgünüm, akşamını mahvettim. Seni yanlış değerlendirmişim - sen tatlı bir adamsın.

En büyük anlaşılmayı yapmak George'a hiç bu kadar mutluluk vermemişti. Onu parlayan yıldızları sayarak uykuya dalması için bıraktı, ama dokuz buçukta bir fincan çayla içeri girdiğinde, kadın yine kaçmıştı. Açık penceredeki tül perdeler bir Drakula filmi gibi dalgalanıyordu. Belki de Rannaldini onu alıp götürmüştü. George kendisini saran ıssızlık dalgası karşısında şok olmuştu.

ELLİ BEŞ

Flora bir gecede yıldız olmadı, çünkü olmak istemiyordu. Yıldızlığın anne babasının evliliğine ne yaptığını görmüştü. Bunun yerine, kendisinden haber bekleyen gazetecilere, şarkıcılık kariyerini yavaş yavaş inşa etmeyi ve orkestradaki arkadaşlarıyla birlikte kalmayı tercih ettiğini söyledi.

"Ne orkestrası?" diye hırladı Dixie, *Telegraph*'ın randevu sayfasını göstererek. 'Noel'de hâlâ iş yaparsak şanslı sayılırız.

Bu arada Sanat Konseyi, tahmin edilebileceği üzere, iki orkestrayı incelemek üzere bağımsız bir inceleme kurulu oluşturdu. Rutshire Kasabı, *The Creation*'a övgüler yağdırarak, tembel ve cansız bir orkestranın harika bir şefin yönetiminde neler yapabileceğini gösterdiğini söyleyerek yardımcı olmamıştı.

"CCO ve RSO ne kadar çabuk kapatılır ve Rannaldini'nin başkanlığında bir Süper Orkestra olarak birleştirilirse o kadar iyi olur" diye eklemişti.

İnceleme tüm ulusal gazetelerde yer aldı.

Rodney öfkелendi ve Lucerne'den *The Times*'a bir mektup yazdı. Rodney'e göre bağımsız inceleme kurumları, her iki orkestrayı da önümüzdeki on yıl boyunca ayakta tutacak bir miktar para karşılığında, kimsenin okumadığı raporlar üretmek için, sindirim bisküvileri yutan ve yağmur ormanlarını tüketen bir sürü yaşlı tekir kedi ve başarısız politikacıdan oluşuyordu. Sanat Konseyi'nin elleri ve ayakları birbirine bağlanmalı ve tarihteki en büyük gelgit dalgasıyla birleştirilmelidir, diye devam etti.

Öfkeli Miles Rodney'i aradı ve suları bulandırdığı için onu azarladı. Gilbert ve Gwynneth'in tatlı tutulması gerekiyordu.

Rodney sert bir sesle, "Bu domuzları *bombe sürprizinden* başka hiçbir şey tatlı tutamaz," diye cevap verdi. "Ve benimle böyle konuşma, seni küçük ahmak, neredeyse seksen yaşındayım ve tam olarak istediğimi yapabilirim.

Bu nedenle, iki orkestra arasında her yıl düzenlenen ve bu yıl Cotchester'da yapılan kriket maçında duygular tavan yaptı. Davie Buckle ile yüz ellilik bir açılış ortaklığı yaptığında herkes Rodney'nin Bill Thackery'yi neden işe aldığını hatırladı. O gün

RSO iki yüz yirmi beşte kaldı ve haklı olarak zaferden emin bir şekilde çay aralığında biraya daldı, sadece sulu bir güneşin üzerinde bir gölge hareket ederken ve Rannaldini'nin helikopteri sahaya indiğinde kendilerini çaprazlamak için durdu. Herkesin dehşeti içinde Gwynneth ve Gilbert onunla birlikteydi. Gwynneth aşağı atladığında, helikopter kanatlarından gelen rüzgar, kıllı bacaklarını ve kocaman siyah bir çalıyı ortaya çıkarmak için doğal boyalı eteğini başının üstünde uçurdu.

'Sanki John Drommond otostop çekmiş gibi,' dedi Viking.

Gwynneth hemen Miles ve Hilary'nin yanına gitti.

'Az önce Paradise'ta öğle yemeği yedim. Sir Roberto çok ilgiliydi ve havyar ve *bombe sürprizine* olan zaafımı hatırladı. Bizi helikopterle aldı, ama Gilbert ve benim sizinle birlikte otobüsle eve gelmemize izin vermesi gerektiğini söyledim, çünkü madrigal söylemek istiyoruz.

"Ne kadar harika," diye ellerini çırpı Hilary.

Gwynneth, "Buraya gelirken Sir Roberto'ya "Gümüş Kuğu" söyledim, sesimin olağanüstü olduğunu söyledi" dedi.

Rannaldini, *Yaratılıştan* sonra Flora ile ortadan kaybolmayı telafi etmek için Gwynneth ile çok fazla bacak çalışması yapmak zorunda kalmıştı, ama şimdi onu tamamen kazanmıştı.

Balodaki göz kamaştırıcı *Lark Ascending*'in ardından kendisinden çok memnun olan Hugo'nun bir ördek için bowling oynaması ve ardından CCO'nun geri kalanının yüz on için sekiz kale kaybetmesiyle RSO'nun moralleri daha da yükseldi.

Dame Edith sopasını Botham gibi sallayarak içeri girdiğinde, "Bu sana vejetaryen saçmalığını programlamayı öğretecek," diye alay etti Bass Barry topu uzun sert kalçasına sürterek. Savaştan önce Cheltenham Ladies'in kaptanlığını yapmış olan Edith, Botham gibi oynamaya devam etti, yüz yirmi sayı yaptı ve iki Cotchester Belediye Binası camını kırdı.

"Neyse ki bunlar H.P. Hall pencereleri değildi," diyerek pavyondaki CCO'ya çıkıştı. "Onları tamir ettirmeye gücünüz yetmezdi.

Yerel meclis üyelerinin etlerini sıkkan Rannaldini, daha sonra kupayı morarmış ve sıırıslam olmuş Dame Edith'e sundu, ancak onu iki yanağından öperek çok gergin bir Leydi Rannaldini'ye bıraktı.

Duygular o kadar yükseldi ki, fikstür tarihindeki en kısa *maç sonrası* içkilerinden sonra, Hugo'nun gözünün karardığı ve Viking'in ön dişini tekrar kaybettiği ve RSO'nun çoğunun alacakaranlıkta dizlerinin üzerinde onu aradığı bir yumruklaşma patlak verdi. Miles, Gilbert, Gwynneth ve Hilary'yi güvenli bir şekilde Pond Life otobüsüne bindirdiği için rahatlamıştı.

Knickers'ı daha fazla aksilik çıkmadan diğerlerini ve Viking'in dişini Moulin Rouge'a götürmesi için taciz etti. Ya da o öyle sanıyordu.

Rutminster'den beş mil ötede, madrigal grubu duygusal bir şekilde şarkı söylerken, aniden Moulin Rouge, Pond Life'ı geride bıraktı ve tüm Kelt Mafyası, artı Cherub, Davie ve Bas Barry, bir moonie yaparak parlarken 'Gümüş Kuğu' Gwynneth'in dudaklarında öldü.

Ertesi gün Viking, Dixie ve Barry'yi bölüm ve ring liderleri olarak ofisine çağırdığında George, "Ne halt ediyordunuz?" diye kükredi.

'Gwynneth'e serseri bir sürpriz yapmak,' dedi Viking.

George bir an için gülmemek için kendini zor tuttu, sonra bağırdı: 'Hiç komik değil, siz ölmek mi istiyorsunuz? Ben bu orkestrayı kurtarmaya çalışıyorum.

"Öyle mi?" diye tersledi Güney Orkestrası'nı unutmamış olan Viking.

Justin'in annesi Mary'nin telefon faturasını yeni ödemiş olan George, 'Kesinlikle öyle,' diye tersledi. 'Bugünlerde senin güzel yüzün bile müşterileri çekmeye yetmiyor. Geçen hafta Stroud'da yirmi sekiz kişilik bir seyirci kitlesi bizi ormandan çıkaramayacak.

Tek sevindirici not, *Yaratılış*'ın bir sonucu olarak turneye çıkmak için yeterli paranın olmasıydı. Oteller, kiralık uçuşlar, otobüsler ve tren ücretleri önceden ödenmişti.

Rachmaninov'un *Paganini Rapsodisi*'ndeki piyanist ve Beethoven'ın *Dokuzuncu Senfonisi*'ndeki dört solist için yeterli para ayrılmıştı ki, soprano zona hastalığına yakalandı. Bunun üzerine Flora, Miles ve Julian tarafından onun yerini almaya ikna edildi ve böylece orkestraya on bin dolar daha kazandırılmış oldu. Ancak turnenin en önemli olayı yine de Rodney'nin doğum günü konseriydi. Rodney, onun dönüşünün kendisini gölgede bırakacağını bildiği için Abby'ye telefon etmişti.

"Beni en çok mutlu edecek doğum günü hediyesi, sevgilim, çifte geri dönüşümüz ve senin Mozart konçertolarından birini çalman olurdu.

Şaşkınlık içinde Abby de kabul etmişti. Bir ara bu işe girişmek zorunda kalacaktı ve orkestranın parasını biriktiren tek kişinin Flora olmasına katlanamazdı. Her şehirde piyano temin edeceğine söz vermesine rağmen Marcus'un İspanya'ya kadar ona eşlik etmeyi reddetmesine sinirlenmişti.

"Burada herkesin tek düşündüğü şey para," dedi Abby kızgınlıkla.

Ama en azından tur yaklaştıkça faturaların, hacizlerin, fazla çeklerin ve yaklaşan işten çıkarmaların tüm dehşeti unutuldu.

Seksen altı müzisyen cinsel açıdan değişken bir karışım oluşturuyor. Yurtdışı turneleri seks şenliği olarak görülüyordu. Örneğin Davie Buckle evde iri yarı karısı Brünnhilde'den çok korkuyor ve ona tamamen sadık kalıyordu ama turnede çılgına dönüyordu. Oyuncular birbirlerinin etrafında dolanmaya, haftalar öncesinden ilişkiler kurmaya başladılar. Dimitri, Bayan Parrott ile çay ve kekin ötesine geçme umuduyla yıllardır ilk kez vahşi saçlarını taradı. Hiç yıkanmayan eski başçı Dirty Harry, Gents'te dişlerini temizlerken görülmüştü. Cimri Carmine bile barda bir içki ismarladı.

Kadınlar arasında saçlara röfle yaptıрма, diyet yapma ve bacaklara ağda yaptıрма yarışları vardı. Miles'in kimsenin yirmi kilodan fazla bagaj getiremeyeceği yönündeki katı kurallarına rağmen, herkes yeni kıyafetlere sahip olmadığı parayı harcadı.

İspanya'da hava sıcak olacaktı, Miles akşam için şort ve hırka giyeceğini açıkladı. Turnedeki en güzel kız olacağının farkında olan Juno, bekâret kemerinden başka bir şey almanın bir anlamı olmadığını gördü. George'un gelip onu şehvet düşkününü Latinlerden korumasını diliyordu ama zavallı sevgilisi kaçmak için çok çalışıyordu.

Hilary, *Don Kişot*'un bir kopyasını ve birkaç rehber kitap almıştı ama oraya gittiğinde mantillaların daha ucuz olacağını düşünüyordu; Miles'la birlikte birkaç katedralde dua etmeyi dört gözle bekliyorlardı.

Yönetim düzeyinde, cimrilik ahlakla mücadele ediyordu. Miles paradan tasarruf etmek için mümkün olduğunca çok müzisyenin aynı odayı paylaşmasını istiyordu ama erkeklerin erkeklerle paylaşmasını istiyordu. Herkes Kirli Harry ya da El Creepo ile aynı odayı paylaşmayı reddetti.

Sonuç olarak bir gayri resmi bir de resmi liste vardı. Randy resmi olarak Dixie'yle, Candy de Clare'le kalıyordu. Turneye çıkınca Candy Randy'nin yanına, Clare de Dixie'nin yanına taşınacaktı. Herkes müzikal yatak oynamaya niyetliydi. Nellie, Küçük Jenny'ye aşık olan yakışıklı, söğüt gibi bir genç olan Viking'in Beşinci Kornosu Blue ve Lincoln dışında her gece farklı bir üflemeliye hayırsever bir şekilde söz vermişti. Cherub, Noriko'ya asılmak için can atıyordu ve Bayan Parrott'un onun için getirdiği siyah ipek pijamaları satın almıştı.

Ancak turun asıl önemli noktası, Abby'yi kimin yatağa atacağıydı. İlgilenen herkes elli pound koymuştu, kazanan iki bin pound alacaktı. Sevişmenin kanıtı, kazanan ve Abby'nin yatakta çekilmiş bir fotoğrafı olmalıydı.

Sonuç olarak Polaroid fotoğraf makineleri Rutminster High Street'te yok sattı. Alternatif olarak, Noel konserindeki Gwynneth rolündeki başarısından bu yana ara sıra çapraz giyinmeyi tercih eden Dixie'ye telefon edilerek etkinliğe tanıklık edilebilirdi. Dixie daha sonra garson kılığına girerek odaya dalıyor ve mutlu çiftte oda servisi yapıyormuş gibi davranıyordu.

Randy kazanan için bir kitap almıştı. Viking favoriydi, Blue 5-1, kendisi 8-1 ve yakışıklı Barry the Bass 10-1, Cherub 50-1, ikisi de eşcinsel olan Peter Plumpton ve Simon Painshaw 100-1 ve El Creepo, Carmine Jones ve Dirty Harry 1000-1. Tüm bunların, Abby'ye gizlice yaklaşabilecek orkestradaki kadınlardan ve özellikle de her ikisi de şiddetle karşı çıkacak olan Flora ve Julian'dan saklanması gerekiyordu.

Erkeklerin çoğu Flora'ya saldırmak istiyordu. Başlangıçta geri adım atmışlardı çünkü Viking'in *senyörlük hakkı* iddia ettiğini düşünüyorlardı. Ama *Yaratılış*'tan beri Flora her zamankinden daha az sinyal veriyor gibiydi.

Flora turneye çıkmayı hiç istemiyordu. Bavulundaki giysilerin altında titrerken bulduğu Trevor'dan ayrılma fikrinden nefret ediyordu ve George binada her görüldüğünde utanmış bir baba-uzun bacaklı gibi kaçmasına rağmen, onu on gün boyunca görememe düşüncesinden de nefret ediyordu.

Blue, Cathie Jones konusunda hiçbir ilerleme kaydedememişti ama kötü durumda olduğunu biliyordu, çünkü onu salkım söğüt otu gibi gri bir halde, intihara meyilli olduğunda her zaman yaptığı gibi demiryolu hattının kenarında otururken görmüştü. Ama galada verdiği sözün arkasında durarak Knickers'ı Cathie'yi figüran olarak turneye çıkarmaya ikna etmişti.

Cathie ilk başta bunu reddetti çünkü tek siyah elbisesinin koltuk altları kokuyordu ve Carmine ona yeni bir elbise için para vermeyi reddetti. Blue bu durumu ona Next'ten ezilmiş kadife bir midi elbise alarak aştı. Sonra etiketi yırttı ve Rutminster'daki Oxfam mağazasında çalışan bir arkadaşını Carmine'a göstermek için elli penilik bir banknot hazırlamaya ikna etti.

Carmine öfkeliydi ama Cathie'nin varlığının tarzını bozmasını istemiyordu, o ve El Creepo yatak odalarını birkaç kez değiştirmeyi planlıyorlardı.

Viking turneye çıkmayı severdi. Juno gibi sarışın olduğu için Latin ülkelerinde her zaman kalabalık olurdu. Sevilla'daki berberlere güvenmediğinden, bir hafta önce saçlarını Parker's'dan Giuseppe'ye kestirmiş ve taratmıştı. Daha sonra solaryuma uğradığında, tüm brass bölümünü şezlonglarda uzanmış buldu.

'Disgosst' içinde H.P. Hall'a döndüğünde, George, Miles, Digby, Quinton, Üçüncü Boynuz ve mutsuz bir Julian'ın onu beklediği üst kata çağrıldı. Çok heyecanlı bir Bayan Priddock kapıda bekliyordu.

George daha sonra Viking'e Yaşlı Cyril'in gitmesi gerektiğini söyledi. Çok fazla içiyordu, artık notaları ortalayamıyordu ve geçen hafta Şostakoviç'in *Beşinci Senfonisi* sırasında sahneden düşmüş ve farklı bir melodi çalmaya devam etmişti.

"Ve Cumartesi günü Cyril sahnede su geçirdi," dedi Miles ürpererek.

"Geçmedi," diye tersledi Viking.

Bayan Priddock, "Buharın çıktığını gördüm," diye araya girdi. Viking, George'un masasının üzerindeki Cyril'in kırmızı yıldız çiçeklerine baktı.

"O buhar Blue'nun kulaklarından çıkıyordu, çünkü Abby gümüş bir uçan elbise giyiyordu," dedi ama kaybedeceği bir savaş verdiğinin farkındaydı.

"Gitmek zorunda," dedi George nazıkçe. "Onu sonsuza dek koruyamazsın.

"Turdan önce en iyisi," dedi Miles. "Onunla hemen konuşacağım.

Viking öfkeyle, 'Pazartesi günü gidiyoruz,' dedi.

'Beethoven'ın *dokuzuncu* eserindeki dördüncü korno solosunu çalacak kadar iyi olmadığı kesin.

- Sayfalarca sürüyor,' diye itiraz etti Quinton.

"Dördüncü Boynuz için gerçekten çok yüksek," dedi Julian makul bir şekilde. "Quinton çalsa daha iyi olur.

"Cyril'e söyleyeceğim," dedi Viking buz gibi bir sesle, "Noel'de gidebilir, ona zaman tanıyalım. Sonra etrafındakilerin kuşkulu ve onaylamayan yüzlerine bakarak, "Eğer o daha önce giderse, ben de giderim," diye tehdit etti.

Viking, Cyril'i evde, günün ikinci kırmızı şişesini yudumlarırken ve delphinium kataloğuna bakarken buldu. Çok güzel isimleri vardı; Faustus, Pericles, koyu kırmızı olan Othello ve zengin bir koyu mavi olan Cassius.

Biraz Cassius sipariş edebilir ve gelecek yaz bahçede oturup eski plaklarını dinlerken ve yatağa gitmeden önce tek tük şişeleri bitirirken onların derinleşen mavi alacakaranlıkla birleşmesini izleyebilirdi. Viking'i gördüğüne sevinmişti ama içki içmemesine şaşırılmıştı.

Viking bunu çok nazıkçe yaptı.

'Üzgünüm Cyril, hepimiz sana tapıyoruz ama artık dayanamıyorsun. Sen birlikte oynadığım en iyi adamsın, hala tavsiyelerine ihtiyacım var, bu yüzden yıl sonuna kadar kal ve ondan sonra gelip bizi görmelisin.

Cyril hemen gitmeyi tercih ederdi ama paraya ihtiyacı vardı.

"Ne yapacaksınız?" diye sordu Viking

"Sanırım gidip kız kardeşimle yaşayacağım.

Viking gittikten sonra Cyril kataloğu yırtıp attı - artık delphiniumlara parası yetmiyordu ve kız kardeşinin pencere kutularında onlara yer olmayacaktı.

Yan evde yaşayan Bayan Rawlings akşamın ilerleyen saatlerinde acıklı bir hıçkırık sesi duyduğuna yemin edebilirdi ama Cyril o kadar neşeli bir ruha sahipti ki, telsizden gelmiş olmalı.

Viking dışarı çıkmış ve tamamen sarhoş olmuştu.

Turne arifesinde, Close'da, hüznü Julian, Luisa'nın kendisi için hazırlanmasını izledi. Tura çıkmaktan nefret ediyordu, sevgili karısından bir gece bile ayrı kalmaya dayanamıyordu.

"Zavallı yaşlı Cyril," diye iç geçirdi, "müzisyenleri emekli etmektense öldürmenin daha nazik bir davranış olduğundan emin değilim. RSO onun sahip olduğu tek aile.

Julian camdaki 'RSO'yu Kurtarın' etiketine baktı - bir şekilde orkestrasını kurtarması gerekiyordu.

Appassionata

BEŞİNCİ HAREKET

ELLİ ALTI

Nihayet Ekim ayının başında soğuk ve gri bir sabah, orkestra, eşler, kız arkadaşlar, bebek askılarıyla ağırlaştırılmış birkaç şehit görünümlü koca, herkesin üzerinde yükselen Brünnhilde Buckle ve yutkunmakta olan bir Trevor'un pençesini sallayan Marcus'tan oluşan mutsuz bir birlik tarafından uğurlandı.

Ama tıpkı *Cosi Fan Tutte*'de olduğu gibi, otobüsler gözden kaybolduğu anda herkes özellikle Moulin Rouge'da yer değiştirdi ve içkiler ve sigaralar ortaya çıktı.

"Sana taze sıkılmış portakal suyu getirdim," dedi Hilary, üzerinde alışılmadık derecede şık, kirli beyaz keten bir takım elbise ve açık yakalı lacivert bir gömlekle gelen Miles'in yanına otururken.

Clare, Dixie'nin yanına yığılırken, "Miles taştan güzel görünmüyor mu?" dedi.

"Eğer ona dönerse daha da güzel olur.

'En azından bu renk lekeleri göstermez.

"*Hepimiz bir iş tatiline çıkıyoruz,*" diye şarkı söyledi Flora Viking'e, bordo, pas rengi ve enfiye kahverengisi korkunç sonbahar modalarını sergileyen Parker's'ın önünden geçerken.

Kırsalda sonbahar, ormanları turuncu ve sarıya boyamakla meşguldü. Kargalar ve martılar yeni sürülmüş tarlaların üzerinde tartışıyordu. Küçük örümcek ağlarından oluşan perdelerin ardında, çitler böğürtlenlerle kızarıyordu. Otobüsler Heathrow'a yaklaşırken ironik bir tezahürat yükseldi ve arkada Abby'nin Beethoven'ın *dokuzuncusuna* daldığı şık siyah bir limuzin tarafından geçildi. Maestrolar genellikle ayrı seyahat eder, uçakta ve trende birinci sınıfa gider ve bazen solistlerle birlikte orkestradan daha pahalı otellerde kalırdı, bu da Abby'nin müstakbel baştan çıkarıcılarının zekâsını daha da zorlardı.

Noriko, check-in için sıraya girdiklerinde programa bakarak, "Korkumuz iki saat sürecek," dedi.

Miles'in yirmi kilo sınırını tamamen göz ardı eden Clare, dört bavul ve yüz yirmi kilo ağırlığında üç tenis raketi ile yola çıktı ve kendinden emin bir şekilde iri yarı Dixie'nin tüm bunları onun için taşımasını bekledi. İlk turnesi olduğu için müzisyenlerin asla başkalarının eşyalarını taşımadığını ya da Dixie'nin Abby'nin altı bavul dolusu notasını (Beethoven'ın *Dokuzuncusu* Çin telefon rehberinden daha büyüktü) ve her konser için kıyafetlerini, ayrıca daha sonra büyükelçiyle akşam yemeği için ikinci bir kıyafeti taşımak için diğer erkeklerle yarışmakla çok meşgul olacağını takdir etmemiştir.

"Bavulunuzu kendiniz mi hazırladınız?" diye sordu check-in yapan kız

Randy'ye. "Elbette.

Candy öfkeyle, "Öyle bir şey yapmadı," dedi.

Militan Moll, bir gümrük görevlisi vibratörünü el bagajında taşıması konusunda ısrar edince yüzü mosmor oldu.

"Ninion'un nesi var?" diye koro halinde Kelt Mafyası'na seslendiler.

Bayan Parrott pasaport kontrolünden hızlıca geçti; Dimitri'nin ya da başka birinin gerçek yaşını öğrenmesini istemiyordu.

Orkestradaki tüm erkekler Abby'nin el bagajını dolaplara taşımak ve uçakta yanına oturmak için bir araya geldiğinde Abby çok duygulandı.

Francis ona *Independent*'in bir kopyasını, Old Henry'yi ve buzul naneli şekerlerini aldı. İki bin doları yeni bir golf sopası setine harcamayı planlayan Randy, Clare'in kızgınlığına rağmen, Abby'ye duty free'den *Amarige* vücut losyonu alarak ve önümüzdeki hafta boyunca bunu sürme ayrıcalığına sahip olmayı umduğunu mırıldanarak herkesi gölgede bıraktı.

Her zaman hava tutmuş olan ve kalkıştan önce yeşillenen zavallı Cathie Jones uçağın arka tarafında kıvranıyordu. Onunla arasına mümkün olduğunca mesafe koyan Carmine, *Rachel'in Requiem*'indeki trompet fanfarındaki solosu hakkında Abby'nin görüşünü sormak için ön tarafa doğru ilerledi. Onu izleyen Blue, elinde bir torba arpa şekerıyla Cathie'nin yanına kaydı.

'Benimle konuşursan, op atacak vaktin olmaz.

Hilary ve Juno çileden çıkmıştı. *Hello!* ve *Tatler dergilerini* satın aldıktan sonra 12 Ağustos'ta Clare ve babasının sayısız fotoğrafını buldular.

Clare özür dileyerek, "Babam için her zaman atış yemekleri hazırladım," diye açıkladı. "Eğer itiraz etseydim beni de vururdu.

"Şu çalıkların arasından bakan Dixie değil mi?" diye tısladı Juno.

"Hayır, babamın Highland sığır sürüsü," dedi Clare havalı bir şekilde, kelimenin tam anlamıyla, çünkü gitmişlerdi.

Daha ilk içki arabası koridorda gümbür gümbür ilerlemeye başlamadan Miles ayağa kalkmıştı.

'Bu önemli bir turne. Lütfen bir İngiliz olduğunuzu unutmayın' (yüksek sesle yuhalamalar) 'İngiliz demek istiyorum' (daha fazla yuhalama) 'orquestra ve  lkenizin büyükelçileri gibi davranın ve her fırsatta edepli olun.

Tam zamanında Randy ve Candy tuvalette kıyafetlerini düzelterek ortaya çıktılar ve Miles'ın holiganlığı ortadan kaldırmaları gerektiği yönündeki öğüdü ulumalar ve çığlıklar arasında boğuldu.

" nemli bir tur," diye devam etti Miles.

" zellikle de L'Appassionata'nın solist olarak geri dönüşüne tanıklık edeceğimiz için," dedi Yaşlı Henry, iki bin doları yeni bir yay için istiyordu, herkes alkışlıyordu.

"Neler oluyor?" diye merak etti Flora, farklı oyuncular Abby'ye konserden sonra, Don Giovanni'nin Commandatore ile talihsiz kavgasına sahne olan eski güzel Sevilla şehrini bizzat rehber eşliğinde gezmek isteyip istemediğini sormak için sıraya girerken.

Bu arada, Julian'ın yanında, sekiz aylık hamile Mary, yeni bebek için bir örnek işliyordu.

"Sence patlayacak mı?" diye fısıldadı Cherub endişeyle Noriko'ya.

Sevilla'da bavullarını beklerken Viking, Blue'ya, "Az önce pencerenin önünden bir domuzun uçtuğunu gördüm," diye mırıldandı. 'Carmine, Abby'nin bavulları için bir el arabasına yüz peseta verdi. Bu ölümüne bir mücadele olacak.

Sevilla'nın gökyüzü sanki binlerce kez çamaşır makinesinden geçmiş gibi soluk bir maviydi. Eski kahverengi evlerin ve parlak yeğil ağaçların sıralandığı sokakların yanından geçerken, Viking otobüsten eğilip bir portakal kopardı. Rutminster'dan çok daha sıcaaktı. Bu kez herkes aynı otelde kalıyordu. Provanan  nce Abby otelin havuzunda hızlıca yüzdü. RSO'daki her erkek aynı fikre sahip gibi görünüyordu, yüksek dalışlar ve gösterişli emeklemelerle gösteriş yapıyorlardı.

Yeni yayının hayalini kuran yaşlı Henry, Abby'nin etrafında hevesle dolanıyordu. Carmine suyun altında kaybolmaya devam ediyordu, ancak konserden önce yüzerek saçlarını kırıştırmayı aklının ucundan bile geçirmeyen, ama havuzun kenarında sinsice dolaşarak avına göz kulak olan Viking onu taciz etmekten alıkoyuyordu.

Saat altıda prova yerine panik vardı, çünkü kiraz kırmızısı RSO minibüsü enstrümanlar ve tüm müzikle birlikte gelmemiştir. Turnenin gerçek kahramanları Charlton Handsome ve onun yardımcıları Cumartesi sabahından beri Rutminster'dan yola çıkmışlardır. Sınırdaki alıkonulmuşlar, gümrük onları rock grubu zannederek minibüsün tamamında uyuşturucu aramıştır.

Minibüs nihayet Sevilla konser salonunun dışına yanaştığında, değerli enstrümanlarının kaybolmuş olabileceğinden korkan çılgın müzisyenler minibüsün üzerine çullandı. Charlton büyük bas davulu rampadan aşağı yuvarlıyordu ki, Guarnieri'sini bulmak için çılgına dönen Dimitri tarafından kenara itildi ve bir daha asla ayrılmayacaklarına yemin etti.

Charlton şimdi histerik Nicholas'a, "Siktir git, Knickers," diyordu, "yoksa hepsini nehre sürerim.

Altılı buzlu bira paketini getiren Flora'ya, "Sağ ol canım," diye ekledi.

"Çalışma saatleri içinde içki içmeyeceğim," diye homurdandı Miles, yemek ceketini giyerek.

"Hatırlamanızı isterim, Bay Brian-Knowles," diye tersledi Charlton, "siz dün gece Leydi Ilary'yle rahat rahat otururken, ben ve çocuklar," kamyonun içine takılı bir buz kıracağı ve küreği işaret etti, "Pireneler'den çıkış yolumuzu kazıyorduk.

Miles mosmor oldu, özellikle de Flora kahkahayı patlattığında.

Charlton ona bir kutu bira daha verirken, "O kutuda ne var?" diye sordu.

'Viyola oyuncularını - onları ince dilimlediğinizde daha fazlasını elde edersiniz.

Konser büyük bir başarıydı. Solist John Lill, Rachmaninov'u o kadar güzel çaldı ki, son derece resmi, dik sırtlı dinleyicilerin koyu renk şık kafalarını avaz avaz bağırmasını sağladı.

Abby, *Rachel'in Requiem'ine* nasıl tepki verecekleri konusunda gergindi, ancak mest olmuş bir şekilde dinlediler ve Viking 'Rachel'in Ağıtı'na başladığında, sanki Pavarotti 'Nessun Dorma'yı söylüyormuş gibi hepsi alkışlamaya başladı, bu yüzden Viking tekrar çaldı ve sonunda alkışlar on dakika sürdü.

Yolcular Granada'ya gitmek üzere tekrar yüklenirken, Charlton Julian'a konser sırasında bar radyosundan iki kez bu 'triffic melodiyi' duyduğunu söyledi. Francis the Good Loser, ana meydana bir lamba direğine tırmanarak

Dünya Servisi'nde daha iyi bir resepsiyon, akşamın ilerleyen saatlerinde neredeyse tutuklanıyordu.

'Dinle,' diye telsizini uzattı.

"Ah, "Rachel's Lament", çok iyi bir melodi," diye koro halinde konuşan polisler, kemaniyla bu melodiyi çaldığında onu alkışladılar.

Abby, John Lill ve Sevilla Belediye Başkanı ile resmi bir akşam yemeğinden sonra saat bir civarında otele geldiğinde, fuaye birdenbire erkek müzisyenlerle doldu. Jerry ve Quinton Beethoven'ın *dokuzuncu* eserindeki soloları hakkında konuşmak istiyorlardı ve her ikisi de Abby'nin süitinde bu soloların üzerinden geçip geçemeyeceklerini merak ediyordu.

"Hayır, yapamazsın," Viking Abby'nin dirseğine dayanmış, anahtarını sallıyordu. "O soloyu Cyril'den çaldın Quinton, hallet şu işi.

"Bir içkiye ne dersin?" diye mırıldandı Abby'ye, iki dakika sonra kapısını açarken.

Abby duraksadı, sonra hüznle, "Erken yatmalıyım ve Mozart çalışmalıyım - düşündüğümde daha zormuş, Rodney'i hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyorum," dedi.

Ya da kendin, diye düşündü Viking.

Onu zorlamayacaktı. Bunun yerine otobüsten aldığı portakalı ona verdi ve hafta içinde onunla akşam yemeği yemeye söz vermesini istedi.

Turnelerde, deplasman fikstürlerinde olduğu gibi, orkestra iki gruba ayrılma eğilimindeydi. Pond Life, Peter Plumpton, Simon, Hilary, Militan Moll (ve isteksiz bir Ninion) ile umutsuzca beş parasız ya da paraya sıkışmış diğer kişiler tarafından özetlendi. Bu grup, kahvaltı verilen tek öğün olduğu için, aşağıya iniyor, karınlarını doyuruyor, sonra da ruloları, peyniri, jambonu, yoğurdu, elmaları, hatta erik kutularını taşıma çantalarına dolduruyor ve günün geri kalanında bunlarla yaşıyorlardı. Bu, eve gaz faturasını ödeyecek ya da bir mikrodalga fırın alacak kadar öğle ve akşam yemeği harçlığıyla dönebilecekleri anlamına geliyordu. Asla içki içmeye gitmezlerdi.

Tam tersine, Kelt Mafyası tarafından yönetilen Moulin Rouge, ortalığı kasıp kavurmaya kararlıydı.

Dixie'nin söylemekten hoşlandığı gibi, 'Kahvaltı hazırlarsan,' 'delikanlılardan biri olarak görülmezsin.

Hangi grubun diğeri daha fazla onaylamadığına karar vermek zor olacaktı. Ancak Abby'nin yapımının gündeme gelmesiyle birlikte, Ninion'un iki bin dolarla bir mikrodalgalar cehennemi satın alabileceğini fark etmesi ve Francis'in NHS'de bir yıl beklemek yerine karısının kalça ameliyatı için ödeme yapabileceğini takdir etmesiyle bu iki grup bulanıklaştı. Peter Plumpton, Eldercombe'daki bir antika dükkanından düğmeli bir kanepe almayı çoktan kafasına koymuştu.

Günler geçtikçe gerginlik daha da artıyordu, program kesinlikle cezalandırıcıydı. Sevilla, Granada, Santiago, Corunna, dört gün içinde, Madrid, Barselona ve Toledo'nun ardından, havaalanına ya da istasyona gitmek üzere otobüse yetişmek için şafakta kalkmak ve ardından uzun bir yolculuk, yabancı bir salondaki provadan önce eşyaları yerleştirmek için zaman olmaması ve konserden önce üstünü değiştirmek, tartılmak ya da yiyecek bir şeyler kapmak için neredeyse hiç zaman olmaması anlamına geliyordu. Sonrasında birkaç kadeh içki içip stres atmak doğaldı. Sabah saat üç civarında sendeleyerek yatağa girdikten sonra, ertesi gün bir sonraki şehre giden otobüse binmek için sabahın köründe kalkmaları gerekiyordu.

Turne, Miles ve Nicholas için daha da kötü bir kâbustu; sadece Moulin Rouge'u düzenli tutmakla kalmayıp, her durakta tüm otel odası anahtarlarını dağıtmak ve geri almak, bavulları doğru odalara yerleştirmek ve alarm çağrıları giderek daha fazla göz ardı edildiğinden müzisyenleri yataklarından otobüslere sürüklemek zorunda kaldılar.

Knickers her konser salonuna ne kadar çok tabela asarsa assın, çocuklar yine de etrafta dolaşıp "Sahne nerede? Soyunma odası nerede? Bataklik nerede?" diye bağıyorlardı ki konser biter bitmez bir bar ya da restoran bulmakta hiç zorlanmıyorlardı. Corunna'da kahvaltı sadece kruvasan, kahve ve portakal suyundan oluştuğu için korkunç bir kavga çıktı. Günün geri kalanında geçinecek hiçbir şeyi olmayan Pond Life, onları istasyona götüren otobüse binmeyi neredeyse reddediyordu.

Viking, Abby'nin Blue ile birlikte katedralin kulesine çıktığı söylentisini çıkardığında Abby'nin talipleri Santiago'da çok heyecanlanmıştı. Yaşlı Henry ve El Creepo'nun neredeyse kalp krizinden ölecekleri bir şekilde nefes nefese zirveye ulaştıklarında, sadece Militan Moll'un Ninion'a bağırdığını gördüler, çünkü onu kadınların soyunma odasına bakarken yakalamıştı. Bu arada Viking, Abby'nin otele gitmiş ama onun alışverişe çıktığını öğrenmişti.

Abby'yi baştan çıkaranlar son birkaç gündür pek ortalıkta görünmüyordu çünkü ilk geceden sonra Abby farklı otellerde kalmaya başlamıştı.

Ancak bu gece Madrid'deki Picasso Grand'da hep birlikte olacaktı. Aslında o kadar çok insan onunla yatmaya çalışıyordu ki, orkestranın başlıca eğlencesi olan Abby'ye yem atma işi askıya alınmış, onun yerini Miles'a mobbing yapmak almıştı.

Corunna'da bir pedal piyanodan düşmüş ve Miles onu yerine koymayı başarmıştı.

"İlk kez bir çift bacağın arasına yattın ve doğru açıklığı bulabildin," diye bağırdı Dixie etrafındakilerin alkışları arasında.

Uzun gri bir elektrikli tıraş makinesine benzeyen Madrid ekspresinde, Cherub görevliyi etkileyerek Tannoy'u kullanmasına izin verdi.

"Korkarım," diye duyurdu tiz sesiyle, "bu trenin bataklık kâğıdı bitmiştir. İhtiyacı olan herkesin - özellikle de dün gece Sir John Moore Wine Bar'da Squid Corunna yiyenlerin - Miles Brian-Knowles'a muhtemelen çok daha az değerli olan RSO sözleşmeleri için başvurmaları tavsiye edilir.

Gülüşmelerden rahatsız olan Miles, Hilly'ye Guernica'yı ve Prado'daki diğer Picasso'ları göstermek için ne kadar sabırsızlandığını söylemeyi bıraktı.

Savaş ve Barış'ı yarılamış olan Julian, örneklemeini neredeyse bitirmiş olan Mary'nin yanında oturuyordu.

"*Sevgili Küçüğüm*," diye okudu Flora Mary'nin omzunun üzerinden, "*sana iki şey vermek istiyorum: kökler ve kanatlar*. Oh, bu çok güzel.

Flora'nın gözleri yaşlarla doldu. Kökler ve kanatlar her mutlu ilişkinin temelini oluşturmalıdır. Birden George'un İngiltere'de nasıl olduğunu merak etti ve Trevor'ın iyi olduğunu umdu.

Hayalleri Cherub'un telsizden gelen tiz sesiyle tekrar bölündü ve araya kıkırdamalar serpiştirildi.

'Bu, RSO'nun tüm üyeleri için özel bir mesajdır. Bu geceki prova iptal edilmiştir.

Öfkeden çılgına dönen Miles, bunu inkâr ederek ve sarımsak kokan köylüleri, şık iş adamlarını ve tuvaletten çıkarken bir kez daha kıyafetlerini düzelten Randy ve Candy'yi bir kenara iterek trende bir aşağı bir yukarı koşturmak zorunda kaldı.

Tren bir istasyonda durduğunda Miles, Cherub'un platformdan diğer yöne doğru ilerlediğini gördü.

"Bu senin son hayatın Wilson," diye bağırdı pencereden.

"Thrillary'ye bak, ağzı tamamen yok oldu," diye mırıldandı Viking Mavi'ye. "Miles tarafından beceriliyor.

Kırmızı-kahverengi tarlalar ve sebze ezmesi gibi turuncu, pembe ve yeşil kayalar geçip giderken Steve kural kitabını zavallı Knickers'a doğru sallıyordu. "Bir orkestra karnının üzerinde yürür," diye bağıyordu. "O kahvaltı şeytani bir rezaletti.

"Foxie o kadar aç ki," diye söze girdi Flora, kukla tilkisinin tüylü karnını tutmasını sağlayarak, "Miles'ı bir dakika içinde yiyecek.

"Ver şu tilkiyi bana. Dixie, önceki geceden kalma sarhoşlukla Foxie'yi kaptığı gibi Randy'ye fırlattı, o da açık kompartımandan aşağı Davie'ye, o da Barry'ye, o da Carmine'ye, o da pencereden aşağı attı, bunun üzerine çılgık atan Flora iletişim kablosunu çekti ve orkestra Madrid provasına hiç gelemeydi. Hilary Guernica'yı göremeyeceği için çok üzgündü.

"Neden zahmet ediyorsun?" dedi Viking. 'Etrafınızda her şey var.

Sonuç, kötü bir Beethoven *Dokuzuncu Senfonisi* oldu. Kürklü Madrid seyircisini heyecanlandıran tek şey, Davie Buckle'ın kabarık beyaz davul kafalarıyla davulunun yüzeyinde çılgınca dans etmesi ve scherzo'da çılgına dönmesiydi.

"Beethoven *Nine* ve *The Rite of Spring* dışında tüm müzikler saçmalaktır," dedi Davie kendisini dinleyenlere, daha sonra Picasso Grand'ın barında bacak bacak üstüne atarken.

Abby'nin gece yarısından hemen sonra fuayeye akın eden talipleri yine hayal kırıklığına uğrayacak gibi görünüyordu. Kral Carlos'la akşam yemeğinden döndükten sonra arka merdivenlerdeki süitine kaçmıştı.

"Bu akşam da kimse L'Appassionata'yı yatağa sokamayacak," diye kesin bir dille duyurdu Viking. "Yarın akşam için Mozart konçertosuna çalışması gerekiyor.

"Bunu göreceğiz," diye mırıldandı Davie.

Hafta ilerledikçe, Abby aslında taliplerini, hatta Viking'i bile neredeyse hiç fark etmemişti, çünkü tekrar toplum içinde çalmaktan giderek daha fazla korkuyordu. Şimdi adagio'nun ağır trillerini mükemmelleştirmeye o kadar dalmıştı ki, dışarıdaki balkondaki hantal figürü fark etmedi bile. Davie, on iki pint bira içmiş ve cep telefonunu yere bırakmıştı.

Tuvalette İngiltere'deki Brünnhilde'yi çalmaya çalışırken, cesurca yan balkondan karşıya tırmanmış ve Abby'nin çalışmasını bitirmesini beklemek için yerleşmişti.

Üç saat sonra, yandaki yatak odasına girdi. Yaşlı Henry'yi yatağında oturmuş, üzerinde sadece pijama altları ve *Nil'de Cinayet* kitabını okurken bulunca o kadar şaşırdı ki yanlış odaya girdiğini düşündü.

"Oh Henry, tam da görmek istediğim kişi. Araya girdiğim için çok özür dilerim ama rondodaki dinamikler konusunda bana yardımcı olabilir misin? Mozart çok az işaret koyuyor."

"Daha sonraki piyano konçertoları için de aynı şey geçerli," diye Henry bir kitap işareti koydu.

Nil'de Cinayet. "Her şeyi sana bırakıyor.

Sorunu çözdüklerinde ve Abby Henry'den ağrıyan boynuna ve omuzlarına kaplan merhemi sürmesini istediğinde bile Henry buna yanaşmadı.

"Her zamankinden daha iyi oynuyor," diye iç geçirdi sonunda kızın odasından çıktığında pusuda bekleyen talipler grubuna.

"O iki bin sana bir yay alabilir ve gaz faturanı ödeyebilirdi," dedi Barry azarlayarak.

'Bazı şeyler gaz faturalarından daha önemlidir,' dedi Yaşlı Henry.

Abby'nin uyuması uzun zaman aldı. Kedileri sormak için kulübeyi her aradığında telesekreterde kendi sesinin duyulması onu endişelendiriyordu. Marcus hangi cehennemdeydi? Rodney'i çok sevmesine rağmen, RSO'nun onu yarın Barselona'da görmeyi çok istemesi onu üzüyordu. Tüm eski anekdotlar ve sloganlar ortaya çıkıyordu.

'Neden bu kadar mutluyuz, çocuklar? Çünkü Rodney Amca iş başında. Dixie nerede? Geldiğinde ona çok gürültü yaptığını söyleyin.'

Rodney'nin savaştan önceki konserlerinin programları; Donanma'da ya da büyük müzisyenlerle çekilmiş şık fotoğrafları: Solomon, Kreisler, Rubinstein, Callas ve Gigli'nin fotoğrafları toplanmış ve çerçevelenmişti. Yaşayanlardan sevgi mesajları yağıyordu: Domingo, Pavarotti, Kiri, Alfred Brendel, Simon Rattle, Pablo Gonzales ve Menuhin. Hepsi Rodney'i seviyordu. Müziğe muazzam bir eğlence getirmişti.

Benny'leri, Maria Kusak'ları, Bill Thackery'leri ve Juno'ları unut, diye düşündü Abby acı acı, Rodney hayatı boyunca benim kadar çok çalışmadı.

Huzursuzca George'dan gelen ve az önce kapının altından sokuşturulmuş olan faksı aldı. *Rachel'in Requiem*'i klasik listelerde yirmi numaraydı, insanlar pop kanallarında da çalıyordu ve daha da şaşırtıcı olanı, Sonny Parker'ın tuvalet zinciri, öksürük vb. için yazdığı *Interruption Suite Gramophone* ödölüne aday gösterilmişti. *Observer* gazetesi de onun geri dönüşünden haberdar olmuş ve büyük bir haber yapmıştı: BİZİM ABBY ROSEN'İMİZ.

Abby kendini daha mutlu hissetti ve o kadar derin bir uykuya daldı ki, uyuklayan Davie balkondan düşüp bileğini burktuğunda uyanmadı bile.

ELLİ YEDİ

Hiç kimse George Hungerford kadar işinin ehli değildi. Bilançolardan anlar, herhangi bir mali sorunu anında kavrar, hiçbir çarpık resmi ya da randevuyu kaçırmazdı. En sıkı pazarlıkları da o yapardı. Anlaşma her şeydi. İlk evliliği bir işkolik olduğu için yıkılmıştı. Bu acıdan kurtulmak için daha da çok çalışmıştı.

Ama şimdi RSO, Bonnie Lesley gibi fetihlerini daha da genişletmek için gitmişti, onun için geleceklerini değerlendirme zamanı gelmişti. Noel'e kadar bile hayatta kalmaları mümkün müydü? H.P. Hall'un onarımı ve yenilenmesi için yapılan son tahmin beş milyon pounddu. Ne de olsa para getiren diğer şirketlerine de biraz zaman ayırması şarttı. Manchester'ın merkezindeki on dönümlük arazi kendi kendini idare edemezdi.

Ama hayatında hiç hayal kurmamış olan George, kendini umutsuzca dikkatsiz buluyordu. Daha bu sabah Jessica'yı kaybetmekle suçladığı bir dosyayı ofisteki buzdolabında, boxer şortunu da çamaşır makinesi yerine evdeki pedallı çöp kovaşında bulmuştu.

Hatta burçları ve şiirleri okumaya ve yaprakları Flora'nın saçlarıyla aynı kırmızı-altına dönen parktaki kayın ağaçlarına bakmaya başlamıştı. Satın alacak şirketler ve kapacak mülkler araması gerekiyordu ama akli, Scarlatti'nin *Adonis*'i gibi, avlanmaktan aşka dönmüştü. Sık sık kendinden kuşku duyan bir uçuruma yuvarlanıyordu. Böylesine parlak, güzel bir genç kız nasıl olur da kaba saba, işçi sınıfından, orta yaşlı, Kuzey Taşralı bir hödükten hoşlanabilirdi?

Elindeki tek şey, kızın bir keresinde ona çok tatlı bir adam dediği idi, ama o zamandan beri kız ondan kaçıyor ve adam da onu aramaya utanıyordu.

En azından orkestranın Appleton Piyano Yarışması için kuzeye yapacağı seyahatte masrafları nasıl kısıbileceklerini düşünmesi gerekirdi; bunun yerine tatil listelerini istedi ve baş viyolası El

Creepo, *Harold İtalya'da* ve Elgar'ın *Güneyde adlı* eserlerini programlamak için uzaktaydı.

Uvertür, her ikisinde de Flora için harika sololar vardı.

"*Meşalelerin parlak yanmasını öğretiyor,*" diye mırıldandı George.

Sonra Bayan Priddock içeri girdi ve gelecek ay *Mesih*'te şarkı söyleyecek olan sopranonun üçüz bebek beklediği için ağlamaya karar verdiğini duyurdu.

"Yazık oldu," dedi George, "ben de tam doğum becerilerim üzerine kafa yoruyordum. Yine de "A Virgin Shall Conceive" şarkısını söylerken inancını askıya almış olabilir. Oh iyi. . . Flora onun yerini alabilir. Yine de ona fazladan ödeme yapmamız gerekecek."

Bayan Priddock burnunu çekerek, "Turdaki davranışlarına bakılırsa, Ay, Flora'nın bir bakireyi canlandırmakta daha da zorlanacağını düşünürdü," dedi.

"Bu hiç de hoş değildi," diye tersledi George. "Çık dışarı."

Bayan Priddock ıslak bir tavuk gibi ciyaklayarak kaçtı. George aldı *The Times*.

"*Venüs bir sabah cismidir,*" diye okudu aylık astronomi yıldız özetinde.

Aşk Tanrıçası nasıl bu kadar yavan bir şekilde deli gömleği giyebilirdi? George'un cennetinde, o yirmi dört saat görevdeydi.

On dakika sonra Bayan Priddock geri geldi, George'un geleceğini unuttuğu Gilbert ve Gwynneth'i içeri sokarken eşit oranda kendini beğenmişlik ve sitem yayıyordu. Bu sırada, ayaklarını masaya uzatmış büyük bir viski içiyor, mırıldanan John Drummond'a somon füme şeritleri yediriyor ve Flora'nın *The Creation* şarkısını söylediği bir videoyu izliyordu.

Gwynneth ve Gilbert, Hermione'nin ortadan kaybolmasından sonra Rannaldini'nin orkestrayı bir arada tutma şekli üzerine derhal mest oldular - kesinlikle büyük bir şefin işareti.

'The orkestra oynadı Harika,' dedi George buz gibi. 'Onlar kaydedildi çünkü Flora'yı çok seviyorlar ve gururları o kadar yüksek ki, ender rastlanan meydan okuyucu bir performanstan daha azını sergilemelerine izin vermeyecekler. Gilbert ve Gwynneth, birleşmeyi, hatta orkestranın tamamen kapatılmasını tartışmak için gelmişlerdi, ki bu onlara daha fazla para kazandıracaktı, hayal kırıklığına uğradılar. Rannaldini onlara George'un her şekilde işbirliği yapacağını söyledi.

'İnsanlar sadece parayla ilgilenir,' demişti onlara.

Gilbert'in gevezeliklerini ve Gwynneth'in Bayan Priddock'un zencefilli ekmeğinin üzerinde solgun, şişman dudaklarını şapırdatmasını dinleyen George, Ruth'un bir fotoğrafını göstermek için açılan sağ el çekmecesini kıpırdatmaya başladı. George uzun süre onun mükemmel yüzüne baktı. Altında pasaportu vardı.

Gilbert ve Gwynneth, George orkestraya moral desteği vermek üzere Barselona'ya gideceği için toplantıyı bölmek zorunda kalacağını açıkladığında daha da sinirlenmişlerdi.

"Chumpion çalışıyorlar," diye devam etti. "*Rachel's Requiem* ilk haftasında ilk yirmiye girdi - bunun nedeni Abby'nin fotoğrafının albümün kapağında yer alması ve Rodney'e mutlu yıllar dilemek istemem.

"Ah, keşke ona bir kart gönderseydim," dedi Gwynneth şefkatle bakarak ve Rodney'i Sanat Konseyi hakkındaki aşağılayıcı sözleri için affetmeye karar verdi. "Onları kendim çiziyorum," diye devam etti. "İnsanlar genellikle kartlarını çerçeveletiyorlar.

"Siz yokken kaleyi kim koruyacak?" diye mırıldandı Gilbert.

George çantasını ve arabasının anahtarlarını alarak, "Miles'ı geri göndereceğim," dedi. "Ne de olsa önemli olan kale. Tanrım, artık Flora gibi şakalar bile yapıyordu. "Eğer acilse," diye Bayan Priddock'a bir kağıt parçası uzattı, "beni bu numaradan bulabilirsiniz.

Gilbert ve Gwynneth bakıştılar. Miles ile başa çıkmayı çok daha kolay buldular.

Bayan Priddock arkasından, "Cuma günkü yönetim kurulu toplantısını unutmayın," diye seslendi.

Jessica dışıdan döndüğünde, 'Gideceğini bilmiyordum,' dedi - sonra donmuş çenesinin izin verdiği ölçüde ılık çaldı. 'Tanrım, bıraktığı numara Ruth'un numarası. Marbella yakınlarında bir evi olduğunu unutmuşum. Belki de tekrar bir araya geliyorlardır. Son zamanlarda dikkati çok dağınıktı. Piyango biletlerini almayı unuttuğumda bana bağırmadı bile.

R.S.O. Barselona Havaalanı'na indiğinde gözler yorgunluktan küçülüyor, beller büyüyordu. Müzisyenler uyurgezerlik yapıyor, boş buldukları her kanepede, koltukta ya da bankta uyukluyorlardı.

"Dün gece iki yanımda cırlak şarkıcılar vardı," diye homurdandı Simon. "Acaba reçetesiz uyku hapi satıyorlar mı?

"Keşke biraz memleket hasreti hapi alabilseydim," diye iç geçirdi Julian.

Dün geceden beri hâlâ sarhoş olan Randy, "Bu sabah tıraş olurken bir yerimi kestim," dedi. "Kırmızı gözlerim neredeyse tekrar beyazlaştı.

Tüm orkestra zombiler gibi körlemesine onu takip ederek havaalanı Gents'e girerken Dixie, 'Mee, mee, mee,' diye mırıldandı.

Knickers'ın herkesin ayak bileklerini ısırarak bir köpek gibi koşturmasına rağmen, hepsi çikolata yiyerek, gazete okuyarak ve fotoğraf makinelerine yeni film takarak bekleyen otobüslere doğru yola çıkarak yarım saat olmuştu. Miles onlardan kesinlikle bıkmıştı. Yarısı uyuyakalmış ve o sabah neredeyse uçağı kaçırmışlardı.

"Biniş kartlarını ya da otel anahtarlarını kaybeden ya da bar faturalarını ödemeyi bir kez daha unutan olursa, maaşları kesilecek," diye bağırdı sırayla her bir koça. 'Ve yarın sabah hepinizin saat altı buçukta otelin dışında sıraya girmenizi istiyorum, böylece yoklama yapabiliriz.

Moulin Rouge'un arkasından Randy, "Samanlıkta yuvarlanmaya ne dersiniz?" diye bağırdı. Deniz kıyısındaki siperlerin ve palmye ağaçlarının yanından geçerken Dixie, 'Hilly'yi bildirmeyi unutma,' diye bağırdı.

"*Sinsiler ve çapkınlar, gelin, gelin, gelin, gelin, gelin,*" diye şarkı söyleyen Cherub, tüm arabayı harekete geçiren kıkırdama nöbetlerine girdi.

Hilary Madrid'deki katedral hakkında kartpostal yazmayı bıraktı.

"Neden her şeyi kendi iğrenç seviyenize indiriyorsunuz?" diye tısladı.

Bunun bedelini ödeyeceksiniz, diye düşündü Miles öfkeyle. Her biriniz.

Üç çeyrek saat sonra daha da geç kalmıştı. Flora, ağır bir bavul, viyolası ve dün gece bir garson tarafından kendisine hediye edilen büyük bir şişe Fundador'un ağırlığıyla dik, dar Arnavut kaldırım sokaktan otele doğru ilerlerken, bir elin bavulunu aldığını hissetti ve şaşkınlıkla döndü. Hiçbir müzisyen başkasının eşyalarını taşımazdı. Sonra Fundador'u büyük bir gürültüyle yere düşürdü, çünkü George orada duruyordu, ince çizgili takım elbisesi içinde terliyordu ve en az onun kadar kızarmıştı.

"Rutminster'da olduğunu sanıyordum?

"Öyleydim. Gelip Rodney'e mutlu dönüşler dilemek istedim.

Konyak sokaktan aşağı akarken bir an için birbirlerine baktılar.

"Şişe için üzgünüm," dedi George, otelin kapıcısına gelip şişeyi süpürmesi için parmaklarını şıklatarak.

Flora otele girerken, 'Oh, sadece iyi, temiz Fundador,' dedi.

Flora'yı tepeye kadar takip eden Viking, Dixie, Blue ve Randy, 'Lanet olsun,' dediler.

"Bu bizim eğlence ve oyunlarımızı azaltacak," dedi Blue, dizlerinin üzerine çöküp Fundador'u yalıyormuş gibi yaparak.

"Neden evde orkestrayı yönetmiyor?" dedi Dixie. "Yerin dibine," dedi Randy.

Vefasızca, George'un yorulmak bilmez bağış toplama çabaları olmasaydı asla turneye çıkamayacaklarını unuttular.

'Belki de Abby'nin peşindedir,' dedi Dixie.

"İki bin doları kazanamayacak," diye tersledi Viking. "Hayır, o Çelik Elf'in peşinde," dedi Randy.

Hilary elindeki kartpostalları otelin resepsiyon görevlisine uzatırken Viking en üsttekinin Çekoslovakya'daki Rannaldini'ye gönderildiğini fark etti.

'Bizim pislik Bohemya'ya ulaştı,' diye mırıldandı Blue'ya. 'Gilbert, Gwynneth, Rannaldini ve Miles'in işbirliği içinde olduğunu sanıyorum. Rodney ile ciddi bir konuşma yapsam iyi olacak.

Miles, George tarafından eve gönderildiği için çok öfkeliydi. Hilary'ye olaylara göz kulak olmasını ve her kabahati kayda geçirmesini söyleyerek kuzeye, Rutminster'a doğru uçtu ve giderken bir buzdağı gibi dondu.

Orkestra çantalarını bırakıp Rodney ile buluşmak üzere büyük bir umutla yola çıkarken yorgunluk unutuldu.

Bu güzel küçük müzik sarayı Rodney'nin doğum günü için özel olarak tasarlanmış olabilirdi. Gözleri yuvarlanan alçıdan atlar sahnenin üzerinde oynayıyordu. Koltuklar, farklı renklerde şeker leleleriyle fantastik bir şekilde süslenmiş katmanlar halinde yükseliyordu. Kırmızı-beyaz güllerle kabartılmış tavandan kehribar, zümrüt ve kral balığı mavisi camlarla ışıldayan devasa bir Tiffany lamba sarkıyordu. Sahnenin arkasında kıvrılan soluk pişmiş toprak duvar resminde, uzun çiçekli elbiseler içindeki çelenkli periler flütler, arplar, kemanlar ve üçgenler çalıyor, gözleri en derin trans halinde kapalı, müzikleriyle büyüleniyorlardı.

'*Hangi genç kız? Hangi çılgın takip? . . . Ne borular ve tınılar? Ne vahşi bir coşku?*'" diye mırıldandı Flora, titreyen eliyle tellerini sıkmaya çalışarak. George'un burada ne işi vardı?

Rodney'nin soyunma odası şimdiden renkli zarflar ve parlak ambalajlı hediyelerle dolmuştu. RSO bir araya gelmiş ve

Ona Viktorya döneminden kalma bir istasyon şefi şapkası ve vişne kırmızısı astarlı yeni bir gece mavisi kadife pelerin. Konserden sonra üzerinde seksen mum bulunan tren şeklindeki dev bir pasta tekerlekli sandalyeyle getirilecekti. Bir çiçekçi kürsünün içine ve dışına koyu kırmızı güller ve beyaz yaseminler örmekle meşguldü.

Bayan Parrott telaşla, "Kırmızı-beyaz çiçekler kullanmak uğursuzluk getirir," dedi. Ama Rodney ayaklarını sürüyerek ilerlerken onun endişesi sağır edici bir tezahüratla bastırıldı,

Beatle şapkası bir gözünü kapatmış, George'un koluna yaslanmıştı. Geçmişte onunla birlikte çalışmış olan müzisyenler, özellikle de kürsüye tırmanıp sandalyesine çökmek için ne kadar çaba sarf ettiğini gördüklerinde nasıl yaşlandığına şaşırdılar.

Ama Peter Plumpton'ın özel olarak düzenlediği 'Mutlu Yıllar' şarkısına başladıklarında, Rodney sandalyesinden kalktı, kollarını uzattı, başını bir tarafa koydu ve öylesine tatlı ve çapkın bir zevkle gülümsedi ki, hepsi rahatladı.

"Ah sevgili çocuklarım -" *İngiliz Fern'i* koklayarak limon sarısı ipek bir mendille gözlerini sildi - "hepinizi tekrar gördüğüm için ne kadar heyecanlı olduğumu bilemezsiniz, üstelik bazılarınızla daha önce tanışmamıştım: büyük sanatçılar. Julian ve Dimitri'ye gülümsedi. "Çello çalmayı öğrenmek bana siz yaylı çalgı çalanların ne kadar zeki olduğunu öğretti. Sonra Birinci Kemanların arkasına bakarak devam etti, 've sen, güzel çocuk, Noriko olmalısın, ve şu sevimli küçük kızıl da Flora olmalı.

George'un tribünlerden izlediğinin farkında olan Flora, zayıf bir gülümsemeyle viyolalara doğru eğildi.

Daha sonra Rodney, daha da yüksek sesli tezahüratlar eşliğinde bir 'RSO'yu Kurtarın' pankartı çıkarıp başının üzerinde salladı.

'Artık birleşmelerden bahsetmeyeceğiz. Arkadaşım John Merger'a mektup yazdım -' orkestra keyifle kıkırdadı - 'ona bunun kesinlikle doğru olmadığını söyledim. Bu birleşmiş orkestraya ne isim verecekler? RSCCO mu? - Orkestralara Sürekli Zulüm için Kraliyet Topluluğu anlamına geliyor - Gilbert ve Gwynneth denen o korkunç ikiliyi özetliyor. Umarım kulakları yanıyordur çünkü gelecek hafta onları kutlamak için Rutminster'a geri dönüyorum.

"Siz bir senfoni orkestrasısınız," diye devam etti, bir an için hiddetlenerek, "ve öyle kalacaksınız. Bu gece bis olarak, gelmiş geçmiş en büyük senfonilerden biri olan Çayık *Beşlis'i*'nin ikinci bölümünün başını, harika bir korno solosuyla birlikte çalacağız. Viking'e bir öpücük gönderdi.

'Ama hepiniz bunu ve diğer parçaları, *Romeo ve Juliet* ile *Don Kişot'u* tersten bildiğinize göre, Mozart'ı çalalım. Bir gün bile geçmiyor,' diye ekledi.

Abby kolunun altında kemaniyla içeri girdiğinde sahne fısıltısı bir kurt ısıltısı korosuna karıştı, 'müzik direktörü olarak böyle muhteşem bir popsy'ye sahip olmanızı kıskanmıyorum. Çok güzel değil mi?'

Abby'nin talipleri, "Kesinlikle öyle," diye bağırdı.

Abby, sanki orkestra şefi rolünden sıyrılıyormuşçasına, sert ve çoğu zaman kasıtlı olarak deseksifiye edici kıyafetlerini bırakıp, Barselona'daki bir butikten yeni aldığı, vücudu saran turuncu bir yelek ve en kısa, en dar kahverengi süet eteği giymişti. Yeni yıkanmış siyah çingene bukleleri omuzlarından aşağıya dökülüyordu. Dehşet ve heyecan aynı anda parlayan yüzünü aydınlatıyordu: performansın cenneti ve cehennemi.

"Canım," diye iç geçirdi Rodney, "o bacakları saklandıkları yerden çıkarmanın tam zamanı. Asla konsantre olamayacağım. Geçen hafta CCO'ya karşı harika bir yüzyıl geçirdin, Bill," diye devam etti, 'tiddle, om, pom, pom. Carthorse'un orkestranın bir anagramı olduğunu biliyor muydun? "Tiddle, om, pom, pom, hazır mısın sevgilim?"

Abby başıyla onayladı. Gizlice, gizemli bir şekilde, her zaman büyük bir yıldız oynarken salon dolar. Sahne görevlileri, kapıcılar, paspaslı temizlikçiler, idari personel çoktan kırmızı kadife kutularda toplanmış ve kabinlere doğru süzülüyorlardı.

Rodney copunu birkaç santim kaldırdı ve indirdi. Bir ses patlaması oldu. Güzel ama nispeten iddiasız korno eğliğini çalan Viking hayretler içinde dinledi. Mozart'tan başka hiçbir besteci, Abby'den başka hiçbir müzisyen böylesine bir tatlılığı, böylesine okşayıcı bir şefkati, böylesine aşırı hüznün ve neşeyi ifade edemezdi. Abby'nin yayını tellerin üzerinde gezdirirken titreyen göğüslerini ve altın rengi kollarını, süet kalçalarının şehvetli salınımını, savrulan parlak saçlarını ve gururlu, şahin gibi yüzündeki açgözlü emilimi izledi ve hayranlıkla olduğu kadar şehvetle de doldu.

Abby iyi bir orkestra şefiydi ama kalbi sürekli kafasıyla savaşıyordu, tıpkı bir kuğunun karada bir hedefe doğru çırpınması gibi. Ama çalarken uçuyordu, tüm kalbiyle, kendini tamamen adamıştı, duvardaki periler gibi büyülenmişti.

"Yeni bir müzik direktörü arayacağız," diye iç geçirdi Yaşlı Henry, yayını Francis'in sandalyesinin arkasına vurarak. "Dünyayı böyle bir sestem mahrum bırakamayız.

Coşkulu alkışlara katılırken George, Rodney'nin nasıl terlediğini ve kahverengi makyajının nasıl döküldüğünü görünce şok oldu.

limon sarısı ipek mendiliyle alnını sildi. Rengi korkunçtu ama dış görünüşü çırağı için gurur ve sevinç doluydu.

'Artık mutlu ölebilirim,' dedi Abby'ye. 'O orta bölümün hüznü neredeyse dayanılmazdı. Ve eğer sizin RSO olduğunuzu bilmeseydim, çocuklar, Berlin Phil olduğunuza yemin edebilirdim.

"Geri döndüğünüz için, Sir Rod," diye bağırdı Dixie, sonra Abby'yi çekmeye çalıştığını hatırladı, "ve harika bir solistimiz olduğu için.

George öne çıktı. "Dinlenmelisiniz, Maestro.

'Sanırım daha iyiyim, yolculuk beni benden aldı. Otelde siesta yemi olarak güzel bir oda hizmetçisi var. Daha sonraki parti için papatya kadar taze olmalıyım. Bir sürü şampanya, güzel yemekler: tüm hediyelerimi açabilirim ve hepimiz olabildiğince kötü davranırız, toodle-oo herkes.

Bayrağını sallayarak Beatle şapkasını daha rakık bir açıyla düzeltti. Kürsüden inmesine yardım edilirken, müzisyenler elini sıkmak ve geri döndüğü için ne kadar mutlu olduklarını göstermek için öne fırladılar.

Sahneye açılan kapıyı tutarak, tüylü siyah-beyaz vücudu parmaklıkların üzerine yığılmış, tekrar sahneye çıkmayı bekleyen pandomim ineğinin başını okşadı.

"Eski kızımı tekrar görmek güzel. Bu gece takması için ona bir İsviçre çanı aldım. *Connaissez-vous Schoenberg, Madam Vache?* Hayır, o Fransızca. İspanyolca konuşmayı unutmamalıyım. Bu birleşmeyi durdurmalısın, sevgili oğlum, Rannaldini tam bir pislik,' diye ekledi, George'un omzuna bir el attı, ama bunu daha çok destek olarak kullandı.

Abby peşlerinden koştu.

"Seni seviyorum Rodney," diye kekeledi. "Ben de seni, sevgilim.

"Gerçekten iyi miydin?

'Her zamankinden daha iyi. Tamamen nefes kesici. Oh, Charlton orada, nasılsın?'

'Harika, sizi görmek de harika Sör Rod. Viski için teşekkürler, şimdiye kadar gördüğüm en büyük şişe.

"Onca kilometre kırbaçladıktan sonra bunu hak ettin, sevgili oğlum.

"Lanet olsun sana," diye iç geçirdi Abby, Rodney yaşlı bir porsuk gibi kıvrılarak bekleyen limuzinin arkasına binerken. "Neden her zaman herkese iyi davranarak bana günümü göstermek zorundasın?

Onu bir daha hiç görmedi.

Erkekler soyunma odasında müzisyenler saçlarını kel bölgelerine tarıyor, yüzlerinde elektrikli tıraş makinesi gezdiriyor, önceki katlara deodorant sıkıyor, dişlerini temizliyor, kravatlarını bağlamak için aynayla mücadele ediyorlardı. Vücudu iyi olanlar iç çamaşırlarıyla dolaşıyordu. Zaten giyinik olanlar ise kondüktör odasının dışındaki koridorda ısınıyorlardı. George geldiğinde Viking 'The Teddy Bears Picnic' çalıyordu, suratı asık ve çok sarsılmış görünüyordu ve onu boş bir giyinme odasına sürükledi. Tam otelden ayrılırken Rodney ağır bir kalp krizi geçirerek ölmüştü.

"O kadar heyecanlıydı ki," dedi George'un sesi çatlayarak, "son sözleri "Sevgili çocuklarıma geç kalmayacağım," oldu.

Viking'in yüzünün rengi soldu; bir an için sandalyeye yapıştı, gözleri kapalıydı ve gözyaşlarıyla savaşıyordu.

"Tanrım, inanamıyorum. Tanrı'ya şükür onu son bir kez gördük. Bu korkunç bir şey. Sonra kendini toparladı. "Zavallı küçük Abby.

"Gidip ona söylesem iyi olur.

"Ben ona söylerim. Sen orkestraya söyle."

"Konseri iptal etmeli miyiz?

"Kesinlikle hayır, Rodney'nin en kötü şeyi insanları hayal kırıklığına uğratmaktır. Orkestra yıkılmıştı - çoğu gözyaşları içindeydi.

Steve, Knickers'la müzisyenlerin prova ve konser arasında yeterince zaman geçirmediği konusundaki gürültülü tartışmasını bir kenara bıraktı.

Viking içeri girdiğinde Abby duştan yeni çıkmış ve çok yetersiz zeytin yeşili bir havluya sarınmıştı. İlk başta ona inanmadı.

"Bu da senin iğrenç şakalarından biri.

Sonra öylesine çılgınca, çılgık çılgıca histeriye kapıldı ki Viking, kollarında çılgınca hıçkırarak yığılmadan önce çok isteksizce yüzünü tokatlamak zorunda kaldı.

"Onu nasıl sevdiğini biliyorum, tatlım, biliyorum, biliyorum, sana göz kulak olacağım.

Yavaş yavaş onu sakinleştirdi, Rodney'nin dolabından ona büyük bir brendi doldurdu, sonra da kondüktöre vurduğu için işten atılmayacağını umduğunu söyledi.

"Kes şunu," diye hıçkırdı Abby. "Şaka yapmak için sana güveniyorum.

'Ben de onu sevdim, tatlım. Ne yapıyorsun?" diye sordu Abby yeni süet eteğine uzanırken.

"Gisela'ya bakmak için Lucerne'e gidiyor. Tanrı aşkına, kırk yıldır onun için çalışıyor.'

'Yapamazsın, henüz değil. Bu gece gitmelisin.'

"Deli olma, George iptal etmeli.

"Rodney bunu beklerdi.

"Peki ya benim solom?

'Mozart aynı anda hem çaldı hem de yönetti. İsterseniz Julian sizin solonuzu çalabilir.

"Cehennem gibi olacak. Oh Viking, buna inanamıyorum.' Tekrar yıkıldı.

Kondüktörün odasından gelen ağlama sesini duyan Hilary Juno'ya döndü. "Bu kadar üzgün olduğuna göre Rodney'nin metresi olmalı.

"İçeride kim var?" diye sordu Carmine.

"Viking," dedi Hilary.

"Lanet bahsini kazanmak için zavallı bir adamın ölümünden para kazanan Viking'e güven. Bir sonraki an Blue, Carmine'ı duvara yaslamıştı.

"Seni pis alçak," diye tısladı.

Kısa pembe şifon elbisesi içinde ölüm solgunluğundaki Abby, kayıp bir maskeli baloya benziyordu. Gül ve yaseminlerle örülü kürsüyü boş bıraktı ve çoğu dünyanın dört bir yanından gelmiş olan seyircilerin yüzlerindeki şoku ve derin üzüntüyü görebileceği solist pozisyonundan yönetti.

Cathie Jones, *Romeo ve Juliet*'teki solosuna tüm hüznünü kattı. Abby, ardından gelen Mozart'ı provada olduğu kadar atak çalmadı, ancak aynı anda yönetmek zorunda olmasına rağmen, ek bir derinlik ve hüznü vardı.

Bir requiem çalışıyor, diye düşündü Viking. O kadar özel, o kadar başka dünyalıydı ki, bir an için o kadar etkilendi ki, kendini kaybedeceğini hissetti.

Herkes Rodney için o kadar üzülmüyordu ki, çok az kişi bunun Abby'nin ilk kez tekrar toplum içinde oynaması olduğunu anladı.

Mozart'ı *Don Kişot* izledi. Don rolünü oynarken Dimitri'nin yüzünden utanmadan gözyaşları aktı, Abby de parçayı tanıtırken neredeyse ağlayacaktı:

"En büyük romanınızın sözleriyle," dedi İspanyolca olarak dinleyicilere, "*mücadele ettim, hatalar yaptım ama hayatımı elimden geldiğince iyi yaşadım,*

benim gördüğüm dünyaya göre." Bu hepimizin tanıdığı ve sevdiği Rodney'i özetliyor.

Ne Viking'in ne de Cherub'un pantomim ineğinin içine girmeye cesareti yoktu, bu yüzden orkestra Rodney'nin en sevdiği melodi olan 'Nimrod'u çaldı. RSO'yu hep çok yavaş çaldığı için azarlardı.

"Bu güçlü bir avcıya yazılmış bir övgü, Tanrı aşkına, o henüz ölmedi. Sonunda, bir saygı göstergesi olarak, kalabalık dinleyici topluluğu sessizce dağıldı.

Her zamanki iyi dilekçiler ve hortlaklardan oluşan kalabalık Abby'nin soyunma odasının önünde kuyruk oluşturmuştu. Basın dışarıda toplanmıştı. Nicholas onları uzak tutmakta büyük zorluk çekiyordu. Viking kuyruğun en önüne geçtiğinde bir sürü kaşın havaya kalkmasına neden oldu. İçeride Abby'yi yine gözyaşları içinde buldu.

"Ah Viking, buna inanamıyorum," diye feryat etti, kollarını ona doladığında. "Orkestranın beni onun kadar sevebileceğini düşünüyor musun?"

Bu Viking'i güldürdü.

'Sen onları terk edene kadar olmaz, tatlım. Gidip kafayı bulalım,' dedikten sonra Abby tereddüt edince, 'Biz onun en sevdikleriydik, o da bunu isterdi,' dedi.

"Duş almam için bana beş dakika ver," dedi Abby, kapıya doğru giderken, "Yalnızlığım iyi miydi?" diye sordu.

"Harika ve orkestra şefi.

"Sanırım ben sadece katalizördüm.

"Bu durumda," diye hafifçe gülümsedi Viking, "ben Katalizör Koruma Birliği'nin bir üyesiyim.

Abby çok güzel görüldüğüne şaşırmıştı ve kendini *Amarige*'e kaptırıp onun okşamalarıyla tahrik olurken Rodney'nin hayaletinin onu kışkırttığını hissedebiliyordu.

"Devam et sevgilim, denemeye değer.

"Seni seviyorum Rodney," diye yalvardı, "ve Viking'i seviyorum, lütfen beni affet, her zaman iyi oynadığımız sürece belden aşağıımızı umursamadığını söyledin.

Yorgunluk Flora'yı en kara depresyon biçiminde vurdu. George geldiğinde utanç içinde kaçmış, o zamandan beri de konuşmak için onu görmemişti, çünkü Rodney'e bakmakla ve ölümünün sonuçlarını çözmekle çok meşguldü. Dinlemek zorunda kaldığı tek şey, sinir bozucu

Orkestra neden dışarı çıktığını merak ediyordu. Konserden eve dönerken otobüste öğrendi. Foxie'yi ve siyah elbisesini tutarak bir koltuğa yığıldığında, Hilary ve Bayan Parrott'un Rodney'nin ölümünün 'merhametli bir salıverme' olduğu konusunda arkasından fısıldaştıklarını duydu.

'Ay onu özleyecek,' diye iç geçirdi Bayan Parrott. 'George bile üzgün görünüyordu ve onu neredeyse hiç tanımıyordu. Bizim otelde mi kalıyor?

"Hayır, sürükleyici haberler. Hilary durakladı, başını iki yana sallayıp horluyormuş gibi yapan Flora'yı fark etmişti. "Asla tahmin edemezsin -" diye devam etti Hilary - "karısı Ruth'la birlikte kalıyor. Bir çiftliği var,' Hilary telaffuzundan gurur duyuyordu, 'Marbella yakınlarında.

"Boşandıklarını sanıyordum.

'Hayır, sadece ayrılmış, o da kendi seçimiyle. Miles'ın dediğine göre ona deli oluyormuş, evinin her yerinde onun resimleri varmış.

"Yeniden bir araya gelmeleri ne kadar romantik," diye iç geçirdi Bayan Parrott.

Hilary memnuniyetle, "Juno'nun gözüne bir tokat gibi indi," dedi, "George'un evlenme teklif edeceğinden o kadar emindi ki.

Yırtılma sesiyle sıçrayan Flora, tek siyah elbisesinin yırtılmış açık bedenine baktı. Hayatının geri kalanını yas tutarak geçirecekse buna ihtiyacı olacaktı.

"Tabii ki Juno onun için çok gençti," diye gözlemledi Bayan Parrott. 'Onun pozisyonunda daha yaşlı ve sofistike birini isterdi, Megagram'da çalışan şu hoş Serena gibi.

Arabanın kapıları çınlayarak açıldığında, Flora arabadan fırlayıp otelin merdivenlerini tırmandı. Kurtuluş onu bekliyordu. Anahtarını alırken resepsiyon görevlisi ona bir telefon numarası ve George'u araması için bir mesaj verdi. Asansörü beklemeye tahammülü yoktu ve beş kat yukarı çıkma hızıyla Bin Gine yarışını kazanabilirdi. Daha sonra numarayı üç kez yanlış çevirdi ve ancak o sırada Amerika'da turnede olan annesi Georgie'ye ulaşabildi.

"Sevgilim, nasılsın?

"İyi, kesinlikle iyi. Flora gözyaşlarını tutamayarak yatağa yığıldı. "Daha önce aradın mı?

"Yaklaşık yirmi dakika önce. Mesajı aldığınıza şaşırdım. Numarayı yaklaşık dört kez tekrarlamak zorunda kaldım. Sadece nasıl gittiğini öğrenmek istedim.'

Flora sesine en ufak bir canlılık katamadı.

'Ben iyiyim anne. Turları bilirsin, inişli çıkışlı, hepimiz biraz yorgunuz. Rodney'den bahsederse annesinin göstereceği sempati seliyle yüzleşemezdi. "Ama iyi gidiyor.

"İspanya'nın tadını nasıl çıkarıyorsunuz?

"Gerçekten çok fazla görmedim. Orkestra içinde çok şey oluyor. Konser nasıldı?"

"Oh müthiş, paketlenmiş.

Ama annesi bu konuda konuşmak istemiyordu. Abby gibi o da geçen hafta gecenin bir yarısı birkaç kez evi aramış, ama telesekretere sadece kendisi bağlanmıştı.

Flora büyük bir yorgunluk hissetti.

'Babam muhtemelen uyuyordur anne, ya da telefonu çıkarmıştır. Onun nasıl biri olduğunu bilirsin.

Annesi nihayet telefonu kapattığında panik içinde, "Bununla yüzleşemem," diye düşündü. Dünyada iyi, gerçek, güvenli ve sabit biri olmalı. Aynada solgun, beyaz yüzüne bakarken, "Ben bir bunalım vakasıyım," diye düşündü. Rannaldini'ye aşık olmanın ıstırabını George'a aşık olmanın daha da kötü acısına transfer ettim.

Ama 'onun konumundaki' bir adamın yirmi bir yaşındaki bir fahişeyle ilgilenmesi pek mümkün değildi.

Telefon tekrar çaldığında umutla telefona sarıldı ama arayan sadece Nellie'ydi ve Abigail'in süiti Don Juan'da müthiş bir parti olduğunu, Flora'nın neden gelmediğini söylüyordu.

"Migrenim var," dedi Flora ve telefonu kapattı.

ELLİ SEKİZ

Müthiş bir partiydi. Ölümde de hayattayız. RSO yüreklerini ortaya koymuştu. Rodney'nin bunu isteyeceğini bildiklerinden, şimdi histerik bir şekilde cehennemi yükseltme ihtiyacı hissettiler.

Garsonlar oda servisiyle bir ileri bir geri gidip geliyordu. Carmine, parası başkası tarafından ödenen içkiler karşısında orgazm olmuş bir halde, kendi Krug şişelerini sipariş etmeye devam ediyordu.

Abby'nin gardırobunun içinde görkemli bir alt parti devam ediyordu. Simon Painshaw, Ninion ve Şişko Isobel'in de aralarında bulunduğu en az üç kişi içeri girerken görülmüştü. Arada sırada boş bir bardak tutan bir el gardıroptan dışarı fırlıyordu. Doldurulduktan sonra kapı tekrar kapanıyordu.

Don Juan Süiti'nin farklı odalarında farklı telsizler çalışıyordu. 'Rachel's Lament' her çalındığında herkes içmeyi ya da dans etmeyi bırakıp alkışlıyordu. Cherub ışıkları söndürmeye devam etti.

Burkulan bileği bir sumo güreşçisinininki kadar şişmiş olan Davie, Abby'nin telefonunu kullanıyordu. Evdeki orkestra eşlerinden biri aksini söylemeden önce, sarhoşken Abby'nin balkonundan değil de ayıkken platformdan düştüğünü açıklamak için umutsuzca Brünnhilde'ye ulaşmaya çalışıyordu. Ama o kadar sarhoştur ki yanlış numaraları çevirip duruyordu ve şimdi Avustralya'ya bağlanmıştı.

"Dışarıda hava nasıl?

Viking'in gök mavisi güzel bir gömlekle gelişini hayranlık çığlıkları karşıladı.

"Bir denizcinin pantolonunu yapmaya yetecek kadar," diye iç geçirdi Bayan Parrott.

"Ben bir denizciye razıyım," dedi Candy ekşiyerek. "Bu gece bunlardan hiç keyif alamayacağız.

"O benim gömleğim," diye tısladı Mavi, "Cathie onu bana almak için aylarca para biriktirdi. "Benim ihtiyacım seninkinden daha fazla," diye mırıldandı Viking. "Sen bile değilsin Abby'yi çekmeye çalışıyorum."

Abby'nin taliplerini kışkırtmak için Don Juan'ı ay ışığının aydınlattığı pencerelerin altında gitar çalarken, büyük hanımefendiler tarafından uyarılırken ve çift kişilik yatakların etrafında köylü kızları kovalarken gösteren bir duvar resmi yapıldı. Beethoven'ın *Dokuzuncusu*'nun güzel alto solisti Chloë, Julian'ı kendine çekmeye çalışıyor, ayaklarının dibinde diz çöküyor ve güzel göğsünü onun kilitli dizlerine bastırıyordu.

"Karım Luisa her zaman şikayet ettiği gibi -" Julian özür dileyerek Chloë'nin elini kasıklarından kaldırdı - "bir konserden sonra yapamam.

"*Yapamam* diye bir kelime yok," dedi Bayan Parrott, İspanyol omletinin içinden soğan parçalarını özenle seçerek. Sonra çatalını bir takırtıyla yere bırakarak ağlamaya başladı: 'Rodney arpy hep sevmiştir.

"Doğru yere gitmiş," dedi Viking bardağını doldururken. 'Şimdiye kadar Kutsal Ruh'u devirmiş ve ilk meleşini düşürmüş olacak. Don Kışot sihirliydi, Dimitri, Guarneri'niz biraz daha ister mi?

Oturma odasının ortasında, yeşil halıyı dökülen içkilerle hızla renklendiren gürültülü bir strip poker oyunu devam ediyordu. Abby'nin talipleri, iki bin doları kazanmak için sadece iki geceleri kaldığını fark ettiklerinden, bunun Abby'nin kıyafetlerini çıkarmak için en iyi yol olduğuna karar vermişlerdi. Ancak Abby'nin turuncu yeleği, süet minisi ve yüksek topuklu siyah sandaletleriyle hâlâ tam bir oyuncu olduğu ortaya çıkmıştı.

Öte yandan, etrafını saran müzisyenler arasında Dixie Bugs Bunny boxer şortuna, Randy tek çorabına, Barry altın madalyonlarına, El Squeako gri donuna ve El Creepo da mısır alçısına kadar düşmüştü. Nellie bir şekilde kesik sütyenini ve leylak rengi kasıksız külotunu korumuştı. Cherub'ın üzerinde sadece Abby'nin güneş şapkası vardı ve durmadan kıkırdıyordu. Tamamen giyinik bir Noriko arkasına çömelmiş onu kandırmaya çalışıyordu.

"Abby'nin kürklü bir evi var, Dixie'nin de düz bir frush," diye fısıldadı. "İşte kürklü ev," diye bağırdı Cherub, o sırada çok sarhoştı.

herhangi bir bilginin kullanımı. "Şarkısını tekrar işareti olmadan iki kez söylüyor. Herkes kahkahalarla bağırdı ve kadehlerini yeniden doldurdu.

"Tıpkı *Dejeuner sur l'Herbe* gibi," diye düşündü Henry, yeşil halının üzerindeki poker gruplarını incelemek için gözlüklerini takarken.

Son birkaç gündür soyunmak istemeyecek kadar çok paella yemiş olan Candy ve Clare'in keyfine diyecek yoktu. Randy ve Dixie gündüzleri onları tamamen görmezden geliyor, geceleri ise yataklarına girmeyi bekliyorlardı. Her biri bir şişe içtikten sonra uzaktaki bir kanepeye çekilmişlerdi.

"Gelecekte beyin peşinde olacağım," dedi Candy. 'Eğer işin içine bir de ceset girerse, bu da bonus olur.

'Ben üremeye gidiyorum,' dedi Clare. 'Abby yeniden keman çalmaya başlayana kadar peşinden hiç koşmadılar. Lanet olası servet avcıları.

"Julian'dan hoşlanıyorum, orkestradaki tek düzgün adam.

'Gidip onu Alto Sex'ten kurtaralım. Kiminle konuşuyordun?" diye ekledi Clare onaylamayarak, Davie telefondan Texas'a dönerken.

"Yanlış numara, çok güzel bağırdı. İki yalancı kız var.'

Candy öfkeyle, "Ve sen de ona 1.80 boyunda ve yirmi altı yaşında olduğunu söyledin," dedi.

"Bu benim iç bacağı, Brun'ilde'den yaşlanmalı.

Sürekli uğultulara, ulumalara ve bangır bangır çalan müziğe rağmen Chloë sonunda Julian'ın bacaklarının arasında uyuyakalmıştı. Yavaşça, bir keman kutusu gibi, onu yere yatırdı. Yanındaki kanepede ikisi de çok sarhoş olan Francis ve Bill Thackery oturuyordu.

Julian, 'Eve döner dönmez bu birleşmeyi yok etmeliyiz,' diye ısrar etti. 'Rodney'de büyük bir müttefik kaybettik.

'Adamı sevdim,' Bill Thackery'nin gözleri kıpkırmızıydı.

Francis, "Konuşmasına "sen" kelimesini dahil eden tanıdığım tek kondüktör," diye iç geçirdi.

"Karının kalçası nasıl, Francis?" diye seslendi Abby, kartları karıştırırken kulak misafiri olmuştu.

Francis kızardı. "Oh, hemen hemen aynı.

"Umarım onu yakında hastaneye götürürsünüz.

Artık çıplak olan Dixie, Nellie'nin meme uçlarına parlak siyah zeytinler fırlatırken, "Francis bacağına kaldırırsa düşündüğünden daha çabuk," diye mırıldandı.

Hâlâ tek bir giysisini bile atmamış olan Abby, yeniden ele aldı. Orkestradaki tüm erkekler onun solosu ve konseri idare edişi hakkında övgü dolu sözler söylemişti. Ama çoğunun Viking'le sonunda başaracaklarından emin oldukları için harekete geçmek üzere soyunmuş olmalarından hiç etkilenmemişti. İçki Rodney'nin ölümünün acısını uyuşturmuştu. Sadece Viking'in kollarının onu sardığını hatırlayabiliyordu, o isteksiz tokat bile garip bir şekilde rahatlatıcıydı. Birkaç saniye içinde bir baba figürünü diğeriyle değiştirmişti.

Şu anda bile Viking partiden kopmuş, o cennet mavisini gömleğiyle duvara yaslanmış, zayıf bir viskiyle terliyor, şaşkın ve ağlamaklı Cyril'le Rodney hikâyelerini değiş tokuş ediyordu. Ama gözleri Abby'nin yüzünden hiç ayrılmıyor, güzel ve inatçı ağzında küçük bir gülümseme titreyordu. Marcus'u tamamen unutmuş, Flora'nın onaylamayan bakışlarından kurtulmuştu.

Abby bacaklarının arasında trampet gibi ısrarlı bir nabzın attığını hissetti. Bu gerçekleşecekti.

Sarhoş bir haykırış, *Rachel'in Requiem*'inden bu kez kemanla çalınan bir başka parçayı selamladı.

"Muhteşem bir soloydu Julian," diye bağırdı Cherub, sonra Bill Thackery'nin yüzündeki kontrol edilemeyen kıskançlığı görerek ekledi, "ama CCO'ya karşı olan yüz yılın daha da iyiydi Bill.

Her zaman iyi bir sporcu olan Bill de kahkahalara katıldı.

Julian, Bill'e Rannaldini ve RSO'nun kapatılmasıyla ilgili endişelerini anlattığı için memnundu. Bill yönetim kurulunda onların yanında yer alacaktı.

Gardıroptan yine bir el çıkıyordu, Julian bu kez ona bir şişe verdi. Nellie'nin kasıksız donunun çıkarılmasını Tarzan ulumaları karşıladı. Quinton'la yarınki boğa güreşine gitmeyi tartışmakta olan Carmine, Nellie'ye bakıp göz kırptı.

Nellie on saniye sonra, "Tuvalete gitmeliyim," dedi ve Carmine'ın peşinden Abby'nin yedek banyosuna girdi.

Kilidin açıldığını duyan ve havada asılı duran Mavi, Küçük Jenny'nin Kelt Mafyası hakkında anlattıklarını bitkin bir halde dinleyen Cathie'ye baktı.

"Hepsi domuz, Cathie.

Hilary içeri girip bir Perrier istediğinde ve Dimitri'nin bir kül tablasından Famous Grouse viskisi içmesini de içeren daha ileri sefahat biçimlerinin fotoğrafını çekmeye başladığında herkes uslu durmaya başlayamayacak kadar kendinden geçmişti.

"Kapıdaki 'Köstebek Giremez' yazısını görmedin mi?" diye bağırdı Randy.

Hilary onu görmezden gelerek gidip bir kuruş harcaması gerektiğini söyledi. Viking onun Abby'nin, içinde Nellie ve Carmine'in bulunduğu yedek banyosuna doğru gidişini, sonra da gizlice sola, Abby'nin yatak odasına dönüşünü izledi. Viking de aynı şekilde gizlice onun peşinden gitti.

Onu elmas bir kolye denerken buldu, sonra üzgün bir şekilde Abby'nin evrak çantasına döndü, sistematik olarak zarfları açtı, mektupları okudu, Abby'nin günlüğünü ve adres defterini karıştırdı.

Arkasından yaklaşan Viking ellerini onun boynuna doladı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

Hilary bir çığlık attı ve evrak çantasını şangırtıyla yere düşürdü.

Viking parmaklarının altında, kızın firfırlı yakasından çirkin bir kırmızının yükselişini izledi.

"Yarınki programın bir kopyasını arıyordum," diye kekeledi Hilary, "Toledo'ya ne zaman gideceğimizi öğrenmek için.

"Saçmalık, sanki bilmiyormuşsun gibi, zavallı sevgilin saat altı buçukta otelin dışında özel bir teftiş yapılmasını istedi.

Ellerini indirdi.

"Burnunu sokuyordun, sevgilim. Rannaldini Abby'den alışveriş yapman için sana ne kadar ödüyor?"

Tamamen karanlıkta bir atıştı. Ama Hilary'nin birdenbire kızarmış bir teyze gibi dehşetle sıçraması her şeyi anlatıyordu.

Viking, "Çık dışarı, seni işgüzar sürtük, yoksa polis çağırırım," dedi.

Odada tek başına, hâlâ öfkeyle titrerken, *Amarige*'in nefesini içine çekerek deniz mavisi ipek bir eşarp aldı. Abby ne kadar da güveniyordu - orkestrasının çoğu yan odadaydı - kilitli olmayan evrak çantasını, yakutları, safirleri, elmasları, platin Amex kartını mücevher kutusundan ahlaksızca dökülüyordu. Bunların arasında, yaprakları buruşmuş altın bir yumurta gibi, onu arabadan aldığı portakal vardı.

Viking'in iki bin poundu kazanacağından hiç şüphesi yoktu. Parayı çoktan ayırmış ve Wexford'lu büyükannesine yetmişinci yaş gününde onu Amerika'ya göndereceğini söylemişti. New York ve Philadelphia'da yaşayan büyük oğullarını ve ailelerini yirmi yıldır görmemişti.

Viking, Abby'nin ona hayran olduğunu biliyordu. Noel'de barın önünde onun kollarında nasıl titrediğini unutmamıştı. Bu akşam da aynısı olmuştu. O portakalı toplamaktan daha az çaba gerektirecekti. Abby onun ellerine olgun, sarı bir armut gibi düşecekti.

Flora ona Marcus'la olan gizli nişanından ve bu konudaki ciddi şüphelerinden bahsetmişti. Viking bunu bozmanın neredeyse görevi olduğunu düşünüyordu.

"Üzgünüm dostum," diyerek Marcus'un fotoğrafını duvara çevirdi. "Bu sefer şansın yaver gitti.

Oturma odasına geri döndüğünde, İkinci Boynuz'u ile Cathie Jones'un siluetlerinin balkondaki yıldızların altında bütünleştiğini görmek onu memnun etti. Bu, Blue'nun gömleğini çalmasını telafi edebilirdi.

Tamamen çıplak olan Peter Plumpton, şimdi kafasında ters dönmüş bir ekmek sepetiyle etrafta dolanıyordu.

"Sence Escot için uygun mu?" diye soruyordu, sarhoş kahkahaları eşliğinde.

Abby'nin diğ er talipleri onu pokerde yenemeyince çaresiz kalmaya başlamışlardı. Porno videoları için büyük bir ekran için iki bin dolar isteyen El Creepo, beceriksizce onunla sohbet etmeye çalışıyordu.

"Kaç numara sutyen alıyorsun Abby?"

"Kadınım a hakaret etme," diye uludu Viking, El Creepo'yu yiyecek lekeli yakalarından yakalayarak.

El Creepo sinirli bir yumruk kaldırırken Abby, "Yapma Viking, dişin," diye bağırdı.

Yan odadan gelen g   l  bir su sıçramasıyla dikkatler dağıldı, çünkü   flemeli  algılar bölümü banyoya ihtiya ı olduğunu düşündükleri için tamamen giyinmiş bir Kirli Harry'yi jakuziye attılar.

Diğ er tüm eğlence d ş k nleri banyoya daldı, El Creepo da aceleyle peşlerinden gitti ve Viking ile Abby'yi birbirlerine bakarken bıraktı.

" yle miyim?" diye

fısıldadı. "Ne?"

"Senin kadının

mı?" "Tabii ki

 ylesin.

Onun yakınlığından rahatsız olan Abby şampanyasına uzandı ama Viking bileğini yakaladı ve kadehi krizantem vazosuna boşalttı.

"Artık değil," dedi usulca. 'Duyuları köreltir, benimleyken Dottch cesaretine ihtiya ın yok.

Abby her zaman bağ kurmanın öneminden bahsedip dururdu. Yan tarafta, partinin geri kalanı kaçının jakuziye atlayabileceğini görmek için sevinç çığlıkları atarak soyunduğundan, su taştı ve mavi tüylü yığını vıcık vıcık bir gölete dönüştürdü.

"Her zaman çıplak yüzmeyi arzulamışımdır," diye bağırdı Ninion.

"Ben de hep yağlı suya dalmak istemişimdir," diye haykırdı Isobel, gardıroptan fırladı, göğüsleri spor çantaları gibi u uştu, kabaran etlerin arasına indi, son suyu da dağıttı.

"Oldukça olağanüstü, saf Rubens," dedi Yaşlı Henry, gözlüklerini takıp jakuzinin etrafında dolaşırken.

"Cock Rubens'i kim öldürdü?" diye bağırdı Dixie, daha fazla kahkaha eşliğinde.

Davie Buckle tuvalette yanlarına oturmuş, bir şişe Dubonnet'yi yudumluyor ve Japonya'ya telefon ediyordu. Militan Moll, erkek y n çizgili pijamaları ve deri terlikleriyle yatmak için giyinmiş olarak içeri girdiğinde herkes yerinden sıçradı.

"Ninion'u gören oldu mu?

"Hayır," diye koro halinde bağırdı kabaran et.

Yüzünü minnetle Isobel'in iri göğüslerine gömen Ninion, Moll'un sıska yanlarını fark etmemesi için dua etti.

"Katedrallerden birinde ayine gideceğini söyledi," diye seslendi Bayan Parrott.

"Buralarda bir sürü çan kulesi var," diye kıkırdadı Clare.

'Aşağılıksınız,' diye gürledi Moll, alkışlar arasında dışarı çıktı. 'Bunun kadınları nasıl aşağıladığını göremiyor musunuz?

Candy'yi aşağılamakla meşgul olan Randy, "Bize biraz daha içki getir, Davie, canım," diye sordu. "Oda servisine bir zil ver yeter.

Davie, "Brün'ilde ile konuşmam lazım," diye mırıldanarak tekrar aradı.

"Tum, ta, ta, tum, tum, tum, ta, ta, tum, tum," diye bağırdı RSO *The Ride of the Valkyries*'e.

Dixie, jakuzinin kenarında Y-önlükleriyle oturmuş, üzgün bir şekilde boşluğa bakan Beşinci Boynuz'a, "İçkileri sen al Lincoln, en genç sensin," diye emretti.

Gardırobu açıp Simon Painshaw ve Peter Plumpton'ı birbirlerinin kollarında baygın halde bulan Lincoln aceleyle kapıyı kapattı ve sendeleyerek Abby'nin yatak odasına girdiğinde Küçük Jenny'yi yatakta gözyaşları içinde buldu.

"Beni sevdiğini sanıyordum.

"İstiyorum, istiyorum. Lincoln onun yanındaki yatağa yığıldı.

Viking onu boğacaktı ama bu sırrı daha fazla saklayamazdı. "İki bin pound kredili mevduat hesabımı kapatabilirdi," diye itiraf etti

Sonunda, "bir daire için depozito ödedim ve sana bir nişan yüzüğü aldım, çünkü, oh Jenny, seninle evlenmek istiyorum.

"Nişan yüzüğü mü dedin?" diye bağırdı Jenny, burnunu Abby'nin eşarbına sümkürerek. "Oh lütfen, oh evet lütfen.

Onu uzun uzun öptükten sonra Lincoln sendeleyerek ayağa kalktı.

'Hadi odama gidelim, Cherub saatlerce dönmeyecek. Ben gidip anahtarı bulacağım.'

Abby'nin yatak odasında başıboş içki şişeleri arayan Candy, Jenny'yi Abby'nin gargarasıyla gargara yaparken ve *Amarige*'i çalılarına püskürtürken buldu.

"Neden Abby'nin peşinde olduklarını asla tahmin edemezsin," diye fısıldadı.

"Kimseye söylemeyeceğine söz verir misin?

Candy söz verdi.

Jenny iki dakika sonra hâlâ 'Randy yeni golf sopaları istedi,' diye açıklıyordu.

"Onu sopalayacağım," diye bağırdı Candy, hışımına jakuziye geri döndü. "Buldum," diye bağırdı Lincoln, oda anahtarını sallayarak.

"Neden Cherub'un giysilerini taşıyorsun?" diye sordu Jenny.

"Odamıza dönmesi daha uzun sürecek," dedi Lincoln.

Daha fazla içki için yapılan sortilerin hiçbirisi başarılı olmayınca, Francis bir keşif gezisine daha gönderildi.

RSO, '*Lady in Buff, Lady in Buff,*' dedi ve '*Lady in Red*' şarkısının melodisiyle sallandı.

Yedek içkileri toplamak için oturma odasına giden Francis, Abby ve Viking'in birbirlerini öptüğünü gördü. Çok güzel görünüyorlardı. Viking Abby'nin yanağını okşuyordu, sanki uzun süredir gömülü olan bir Grek küpünün toprağını ovuyormuş gibi. Yüzündeki zafer ışıltısı Francis'in kara gözlüklerine uzanmasına neden oldu.

Siktir, diye inledi Francis. Zavallı sevgilim Janey'nin kalça ameliyatı patladı. İyi bir kaybeden olmak hiç bu kadar zor olmamıştı.

Geri döndüğünde, eğlence düşkünleri onun kucak dolusu şişesine üşüştüler.

"Viking iki bin doları kazandı," diye mırıldandı üzüntüyle Yaşlı Henry'ye. Isobel bir an için Ninion'u Fransız öpücüğüyle öpmeyi bıraktı.

'Viking her zaman çok büyük olmuştur,' dedi küçümseyerek.

Dimitri bir şişe *Amarige*'nin tamamını giderek taşan jakuziye boşaltırken, '25'i yakalama durumuydu,' diye iç geçirdi. "Seni Petersburg'a götürmek istiyordum ama seni vin çekilişine katılamayacak kadar çok seviyorum.

"Onun yerine beni Cennet'e götürebilirsiniz," diye bağırdı Bayan Parrott. "Ah benim harika, harika Whyte Rus'um.

ELLİ DOKUZ

Viking, Abby'nin yedi odalı süiti ile Blue ile paylaştığı havasız, karşıdaki Flamenko gece kulübünden gelen müzik sesleriyle çalkalanan ve çoktan atılmış eşyalarıyla dolmuş olan dolap arasındaki tezattan memnun değildi.

Kendini güzel bir cennet kuşunu kümese tıkmış gibi hissediyordu. Ama endişelenecek zamanı yoktu. Para ödülü için son çırpınışlarını yapan sürü yakında peşine düşecekti.

"İki ütü masası seçeneğiniz var," dedi, cennet mavisini gömleğinin düğmelerini açarak.

Abby yatakları birbirine itti.

"Onların arasında sevişebiliriz.

"Tecrübeli bir kadın.

"Sadece otel odalarında. Dört yıl boyunca turneye çıktım. Fransız şampanyası ve meyve sepetleri verdiler ama hiçbiri bu kadar çekici değildi-' kelimeler dudaklarında kayboldu. Dünyanın en hızlı soyunan adamı olan Viking, tek ayağıyla şortunu tekmeledi ve dik duran sikine taktı.

Abby hayranlıkla, "Bu çok zarif," dedi.

"Rodney'nin bir numarasıydı.

Kahretsin, ona hatırlatmak için ne zaman.

Abby yüzünü buruşturarak yatağa yığıldı. "Belki de

Rodney'le sadece-

Yukarı baktı, gözleri kocaman, alev alevdi, acı çekiyordu.

'Rodney'nin tek dileği,' Viking parmaklarını arkasında kavuşturdu, 'op'u birlikte bitirmemizdi. Sanırım yaşlı züppe bizi izleyebilmek için cennetin zeminine çoktan iki yönlü bir ayna yerleştirmiştir.

'Birlikte olmamızı mı istedi? Emin misin?'

"Oldukça. Jove'un şimşeklerini savuşturan Viking, Abby'nin turuncu yeleşini çıkardı. "Tanrım, çok güzelsin sevgilim. Sarı başucu lambasını geriye doğru eğerek sıcak altın rengi göğsünü merakla kaldırdı, sonra bıraktı.

Ancak, süet eteğinin fermuarını açtığında, Abby başını eğdi, karakteristik olmayan bir şekilde utangaç ve dehşete kapılmıştı, zürafa sonunda kaçak avcılar tarafından köşeye sıkıştırılmıştı.

Viking onun titreyen omuzlarını okşayarak, "Sakinleştirici bir darta ihtiyacın var, sevgilim," diye yumuşak bir sesle konuştu. "Ne kadar taş gibi görüldüğün ya da ne kadar güzel olacağın hakkında hiçbir fikrin yok.

Tanrı'ya şükür ki diğerlerinden önce davranmıştı, onu ellemelerini ve becerememelerini düşünmek dayanılmazdı. Abby'nin bir erkek tarafından taşınamayacak kadar uzun boylu olduğunu ve muhtemelen yatak odasında hiç taşınmadığını düşünüyordu. Bu yüzden, kendisini değerli ve kırılgan hissetmesini sağlamak için Viking onu kucakladı, dudaklarını dudaklarına gömmeden önce ona ağzının koyu kırmızı bir gül gibi olduğunu söyledi, onu o kadar tutkuyla ve o kadar uzun süre öptü ki, nefes nefese kalan Abby oldu.

Sonra, daha önce keşfedilmemiş bir Modigliani'yi açan bir sanat simsarının coşkusuyla, onu iki yatağın üzerine yatırdı ve ellerini merakla şık saten kokulu hatların üzerinde kaydırды.

"Oh, güzelim.

"İyi miyim? Bakışlarının yoğunluğundan etkilenen Abby'nin elleri göğüslerini ve kasık kıllarını korumak için çırpındı.

'*Ah benim Amerikanım, yeni keşfettiğim ülkem,*' diye mırıldandı Viking.

Normalde sonsuz bir yavaşlıkla ilerler, onunla konuşur, onu o kadar rahatlatırdı ki neredeyse farkına bile varmadan ilk orgazmına doğru süzülürdü ama zamanı yoktu. Uzun kirpiklerinin yanağına değdiğini ve ardından parmağı kayganlığını test ederken nefesini tuttuğunu hissedebiliyordu.

"Oh, lütfen beni sevdiğini söyle.

"Hiç kimsenin peşinden bu kadar koşmamıştım," dedi Viking diplomatik bir tavırla, sikini kadının içine sokup bir süre dinlenmesine izin verirken.

"Harika değil mi?" diye fısıldadı. 'Kıpırdamadan yat, sevgilim, sadece içinde neler olduğunu hisset, şimdi devam et, meleğim.

Viking'in pek çok kadını olmuştu ama hiçbiri onu bu kadar çok istememiş, böylesine büyük bir inançla ve memnun etme arzusuyla sevişmemişti. Çoğu kızla, sen onları boşaltırsın, sonra onlar seni boşaltır. Abby, bir orkestra şefinin aynı anda birçok şeyi yapabilme yeteneğiyle, aynı anda hem alıp hem verebiliyordu.

"L'Appassionata," Viking onun kızaran yanaklarına baktı, gözleri bulutlanmış ve arzuyla uyuşmuştu, "kimin aklına gelirdi ki, ama seni çalarken dinledikten sonra kimin aklına gelmezdi ki?

Abby, 'Juno'yu Seviyorum' dövmesini fark ettiğinde hiç şaşırmadı bile.
"Lazerler bunu yok eder.

"Beni emmeye devam edersen," diye inledi Viking kendinden geçerek, "nasıl olsa yakında düzeltici sıvıyla kaplanacak. Hayır, hayır, sikimi ısırma, artık işemem.

Kendini büyük bir altın kedi gibi kızın içinden çıkararak, ağzı kızınkiyle aynı seviyeye gelene kadar aşağı doğru kayd.

"İlk kez boşaldığımda," diye onun nefes alışının giderek hızlanmasını dinledi, "senin içinde olacak.

Daha sonra Abby yüzünü onun terleyen omzunun pürüzsüz fildişi kıvrımına gömdü.

"Kesinlikle *Guinness Rekorlar Kitabı*," diye mırıldandı.

"Güzel, tüm arkadaşlarına bundan bahset.

"Sen bir sıçansın.

'Sen bir vahiysin. Nasıl oluyor da damarlarında lav dolaşıyor?'

"Lav değil, aşkım. Seni seviyorum.'

Aşağıda, gece kulübünde, yalnız bir gitar Rodrigo'nun şarkısını çalıyordu.

Concierto de Aranjuez.

Yatağın yanındaki Evian şişesine uzanan Abby, Viking'in mavi gömleğinin süet eteğine ne kadar doğru dolandığını fark etti. Yan masada, tabutu ve Aziz Christopher, altın bileziği ve Marcus'un yakut yüzüğüyle birlikte ısıltılı bir yığın halinde duruyordu.

"Aman Tanrım," diye dik oturdu, "Marcus ne olacak?

"Çok tatlı bir çocuk," dedi Viking, Abby'nin kalça kemiklerinin üzerindeki yumuşak teni öptü, sonra kaburgalarından yukarı çıkıp göğsüne ulaştı. 'Ama çok genç ve çok zorlayıcı. Senin bir erkeğe ihtiyacın var.

"Sanırım sadece bir tane içtim. Sonra, Viking yavaşça meme ucunu yalarken, kalın sarı saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı ve 'Seni seviyorum, Viking' dedi.

Adam hemen cevap vermeyince aceleyle sordu: "Nasıl olur da RSO'daki diğer herkesi çekmişken-?

"Çekmedim," diye sözünü küstahça kesti Viking. "Ne Cathie Jones'u, ne Bayan Parrott'u, ne Isobel'i, ne Moll'u, Tanrı'ya şükür, ne Hilary'yi, ne de Josstin'in annesi Mary'yi çekiştirdim.

"-benimle hiç denemedin mi?"

"Sakıncası var mı?"

"Elbette öyle, bir taksi için çıldırmak gibiydi ve "Kiralık" tabelası yanan bir taksi durmayı reddederek etrafımda dönüp duruyordu.

Viking güldü.

"İstemiyor muydun?" diye sordu Abby öfkeyle.

"Gerçekten de öyle," dedikten sonra yarı şaka, "Güçlü kadınlar tarafından hadım edilmekten çok korkuyorum.

"Ama siz orkestradaki en güçlü kişisiniz.

"Josst bir dakika, dinle. Viking yavaşça onun kulak memesini çekiştirirdi. "Büyükanne Wexford'un her zaman söylediği gibi, bu aynı zamanda saygı ve bir şeyleri bozmak istememektir. Sevmenin de bir zamanı vardır.

Viking'in kendisini ailesiyle tanıştırmasını arzulayan Abby, Büyükanne Wexford'la tanışmaya bayılacağını söyledi. Amerika'yı hiç ziyaret etmiş miydi?

"Henüz değil. Daha önceki Francis gibi Viking de kızarma nezaketini gösterdi.

Abby'nin dikkatini dağıtmak için başparmağını kızın içine sokup çıkarıyor, parmak boğumu hafifçe klitorisini sıyrıyor, uzun parmakları kızın poposunun hassas alt tarafını okşuyordu.

"Vay canına," diye nefesini içine çekti Abby. "Lütfen, tekrar sevişebilir miyiz?

'Açgözlü olmayın. Bruno Walter'in dediği gibi, *"Gerçekten büyük olan her eserde sadece bir doruk noktası vardır."*

"Hiç ciddi olamaz mısın?

Bu kadar sarsılmışken olmaz, diye

düşündü Viking. Uzun bir duraklama oldu.

"Juno'dan daha mı iyiydim?" diye sordu Abby küçük bir sesle.

"Kesinlikle. Çarşafı yakma ihtimalime karşı dirseklerimin üzerine masa paspasları koyardı.

Abby kahkahalar atarken, Viking yatağının altına uzandı.

"İşte sana bir hediye. Ona Brahms'ın son CD'sini uzattı.

Korno Üçlüsü.

"Vay canına," dedi Abby heyecanla. "Benim için imzalar mısın, lütfen güzel bir şeyler yaz.

Elini adamın yanağında gezdirirken sert, yeni çıkan kirli sakalına parmesan rendeleyebilirdi.

"Elimde değil, seni seviyorum.

Tam onu öpecekti ki kapıya müthiş bir vuruş oldu.

"Git buradan," diye bağırdı Abby.

"Shot op," diye tısladı Viking, seks ve *Amarige* kokan parmaklarını ağzına götürerek. "Cevap verme.

Çekiç sesleri arttı.

"İçeri girmeye çalışan Blue olmalı - burası onun odası," diye itiraz etti Abby. "Kim o?" diye bağırdı.

"Oda şerhiş," dedi bir ses.

"Biz bir şey sipariş etmedik, bırak onu," diye hırladı Viking, sinirlenmiş bir Dobermann gibi gergindi.

"Biraz daha Dottch cesaretine ihtiyacım var," diye takıldı Abby, "o çiçekleri son partimle suladığından beri. Ve onun elinden kurtularak mavi gömleğine sarındı ve kapının koluyla oynamaya başladı.

"Yapma, Tanrı aşkına," diye yalvardı Viking, ama artık çok geçti.

Bir düzine kameranın flaşları gözlerini kamaştırdığı için önce basın mensupları olduğunu düşündü. Sonra, kayan Moët magnumunu havada taşıyan garsonun gergin siyah eteğinin altındaki kaslı ve kıllı bacakları dehşet içinde gördü. Arkasında, çeşitli derecelerde sarhoşluk içinde bakan ve alkışlayan orkestranın erkek üyelerinin çoğu vardı.

"Kimmiş zeki Viking?" diye bağırdı Randy.

"Yaşasın şanslı kazanan," diye bağırdı Peter Plumpton, hala ters dönmüş ekmek sepetini giyyordu.

"Çok fazla molestar-hic, çok fazla molesta ar," diye bağırdı damlayan Kirli Harry.

"Senden daha çok kazandım, Viking. Coşkulu Dixie kendini beğenmiş bir şekilde çilek sarısı peruğunu sıvazladı. "Bire üç verirken senden bin dolar kazanmıştım.

"Hepiniz defolun," diye bağırdı Viking, Abby'yi tekrar içeri çekerek, "ve os'u rahat bırakın.

Bir an sonra, bağırarak bir polis ve asker alayının silahlarını sallayarak sahanlığa hücum etmesiyle kalabalık dağıldı.

Bir dakika sonra, Abby yüksek topuğunu Brahms'ın *Korno Üçlüsü*'ne doğru sürerken tabanca atışı gibi bir çatırtı duyuldu.

Davie Buckle, jakuzinin arkasında sızmış, kanun ve düzen güçlerinin gelişini kaçırmıştı ama uyandığında pantolonunun üzerine bir don geçirmişti ve şimdi üçüncü katta gürültüyle ilerliyordu.

Julian onu 387 numaranın dışında yakaladı.

"Merhaba," diyordu saç filesi takmış öfkeli bir İspanyol bürokrata.

"Hadi, Davie. Julian onun koluna girerken, Davie küçük daireler çizerek ondan uzaklaşmaya başladı. "İnsanları rahatsız etmeyi bırakmalısın.

"Abby'yi bulmalıyım.

"Sabahın dördünde olmaz.

Julian kendi odasının en yakını olduğuna karar verdi.

Ancak Davie'yi yatağa attıktan sonra, Davie kavga etmeye başladı.

"Abby'yi bulmalıyım.

"Brünnhilde'ye telefon edeceğim," dedi Julian sert bir sesle.

Davie baykuş gibi görünüyordu. Brünnhilde'den çok korkuyordu.

"Rutminshter'de," dedi somurtkan bir ifadeyle, sonra parlayarak ekledi, "o zaman Luisa'ya telefon ederim.

"Luisa aldırmaz, bana güvenir," dedi Julian, beş Redoxin'i bir diş kupasına koyup Davie'ye uzatarak.

"Yarın yine Beethoven *Dokuz* var, hayır şimdi bu gece, iç onu.

'Bu değil Scotch,' Davie baktı içine ve diş kupa içinde

Öfke. "Birisi bu bardağa işemiş.

Pencereye doğru topallayarak, onu sokağa fırlatmak üzereydi. "İç şunu," diye emretti Julian.

Paramparça olmuş George, Rodney'in cesedini Luzern'e geri götürmek için bitmek bilmeyen bürokrasiyi çözmeye çalıştıktan sonra sabah saat dörtte yatağa düştü. Cep telefonunu kapattıktan birkaç dakika sonra karısı tarafından uyandırıldı.

George ev telefonunu ondan alırken, "Nicholas diye biri, sesi sinirli geliyor," diye ekledi.

Knickers küplere binmişti. Orkestra tamamen kontrolden çıkmış, Abby'nin jakuzisinde alem yapıyor ve isyan ediyordu; jakuzi taşmış ve aşağıdaki gelin süitini su basmıştı; burada bir Afrika devletinin başkanı gayrimeşru bir şekilde sevişiyordu. Korumaları çılgına dönmüş ve askerleri çağırıyordu. Orkestranın yirmi üyesi tutuklanmıştı ve şu anda Barselona hapisanesinde yatıyorlardı.

"Orkestranın hangi üyeleri?" diye sordu George buz gibi bir sesle.

'Dixie, Randy, Blue, Nellie, Ninion, Dimitri, Candy ve Clare. Cherub kaçtı sanırım, Flora, tam olarak hatırlayamıyorum.

Tutuklanan oyuncular, George'un Barcelona hapisanesine doğru kırk mil boyunca araba sürdüğü zamanki öfkesine eşit bir şey görmemişlerdi.

Orkestranın çoğunu hâlâ sarhoş halde buldu. Dimitri çellosunu nerede bıraktığını hatırlayamadığı için ağlıyordu; Bayan Parrott ravent pembesi arı kovarıyla hıçkırarak 'Umut ve Zafer Ülkesi'ni söylüyordu; Dixie hâlâ siyah-beyaz hizmetçi kıyafeti içinde muhafızlar tarafından süzülüyordu; ve Ninion hâlâ vahşice boynunu uzatmış, her an bir minnow gibi Şişko Isobel'in içine çekilecekmiş gibi görünüyordu.

George onları ancak yığınla ve yığınla dolar vererek kurtarmayı başardı. Tek kurtarıcı lütuf, hiçbirinin - henüz - uyuşturucu almamış olmasıydı.

"Flora nerede?" diye homurdandı George, rengarenk grup önünde sallanırken.

"Oh, Flora bizimle değildi," dedi İspanyol polis şapkası takan Nellie, "zavallının migreni tutmuştu. Gece yarısı uğradığımda acıdan ağlıyordu.

Sadece eli Cathie'ninkinde olan ve herkesten daha ağırbaşlı olan Blue, George'un aniden neşelendiğini ve hepsini ıslatmakla tehdit eden büyük fırtına bulutunun aniden uzaklaştığını fark etti.

"Otele dönüp eşyalarınızı toplasanız iyi olur," dedi onlara anlayışsızca. 'Ve bavullarınızı kapınızın önüne koyun. Otobüs bir saat içinde kalkıyor.

İki uyandırma çağrısına aldırmış etmeyen Bas Barry, nihayet gecenin geri kalanını bir koltukta geçiren orkestra liderinden gelen bir telefonla uyandırıldı.

"Davie hakkında," dedi Julian özür dileyerek.

"Nereye gitti?

Eninde sonunda benim odamda. O kadar yüksek sesle horluyor ki Brünnhilde onu Rutminster'da duyacak ve ben onu uyandıramıyorum. Bu lanet yoklamayı kaçırarak.'

"Bana beş dakika ver.

Bir rock grubundaki günlerinden dolayı bu konularda oldukça deneyimli olan Bas Barry, Davie'nin kaburgalarına tekme attı.

"Kalk ayağa, seni sarhoş piç.

Davie inledi ama yerinden

kıpırdamadı.

Yüzüne sıkılan deodorantın hiçbir etkisi olmadı.

Davie ancak Barry bileği burkulan ayağını tutup kendi etrafında döndürdüğünde nihayet uyandı.

Üçü tam zamanında dışarı çıkmayı başardı.

Miles'ın yokluğunda Knickers, George'a askerleri teftiş etmesi için yalvardı. 'Ve lütfen, lütfen onları azarlayın. Artık onları kontrol edemiyorum.

George sıranın aşağısına doğru yavaşça yürürken şafak doğuda flamingo pembesi renginde ilerliyordu. İspanyolların Armada'dan bu yana bu kadar çok enkaz görmediğine karar verdi. Flora korkunç görünüyordu, yüzü kireç gibi bembeyazdı, ağlamaktan gözleri beyaz bir sıçaninkine kadar kırmızıydı. Arabaya yaslanmış, kısık gözlerle boşluğa bakan Viking ondan daha da beyaz görünüyordu. Aralarında sadece içki içmeyen Çelik Elf güzel görünüyordu, gözlerinin altındaki mor gölgeler kırılğan görünümünü arttırıyordu.

"Cherub nerede?" diye sordu Knickers, listesini kontrol ederken.

"Burası onun kalesi değil," dedi Noriko. 'Zavallı Cherub bütün kargalarını kaybetti.

Cherub, elinde tefiyle ve ayakkabıları dışında tamamen çıplak bir halde kapıdan içeri girdi.

Merdivenlerden aşağıya süzülerek, George ona ulaştığı anda sıraya girdi. Oyuncular, akşamdan kalma olmalarına rağmen, tam bir histeri içindeydiler - kabarcıklı bir soyunma bekliyorlardı. Ama George'un gözleri sadece bir saniyeliğine Cherub'un üzerinde gezindi.

"Ayakkabıların temizlenmesi gerek Wilson," dedi soğuk bir şekilde ve yoluna devam etti.

Bir sonraki an, Noriko hızla aşağıya inmiş ve Cherub'u uzun pembe hırkasına sarmıştı.

George sıranın ortasına döndü ve orkestrasıyla konuşabilmek için otelin üç basamağını tekrar tırmandı. Hapishaneye ulaşmak için acele ederken lacivert poloshirt'ünü ters giymişti - şanslıydı, diye düşündü Flora hüznle.

'Hepiniz tam bir rezilsiniz,' diye kükredi, sonra bir sayfanın kıvrılmış köşesi gibi, kare yüzünü hafif bir gülümseme kapladı. 'Saat onda Toledo'da olacağız. Beethoven *Dokuz* uygun bir şekilde dokuzda başlayacak. Uykunuzda çalabileceğiniz için, yemek molasından sonra saat sekizde kısa bir prova yapmanızı öneririm, ama öğleden sonrayı yatakta yalnız geçirmeniz ve bu akşam çizmelerinizin dışında çalmanız şartıyla.

Ve otoparka doğru yürüdü.

Bayan Parrott şaşkınlıkla, "Neşeli bir havası var," dedi.

Flora mazoşist bir özlemle kendini Hilary ve Çelik Elf'in önüne yerleştirdi ama ikisi de Toledo'ya kadar yol boyunca uyudular. Arabanın arkasında gürültülü bir parti devam etti ama Flora'yı kendilerine katılmaya ikna edemediler.

'Milesie beni seviyor, evet biliyorum,

Çünkü maaş çeklerim bana öyle söylüyor," diyen Cherub 'Jesus Loves Me' şarkısını söyledi.

Viking tek başına oturuyordu. Toledo'ya doğru giderlerken gökyüzü bulutlandı. Viking otobüsün camından yansıyan kırmızı trafik ışığını batan bir güneş gibi görebiliyordu. Keşke zamanı on iki saat geri alabilseydi. Herkesin kendisinden kaçtığı, patlamaya hazır, orman kedisi gibi bir ruh hali içindeydi.

Ancak, Knickers'dan yeni anahtarlarını almak için, uygun bir şekilde parlak koyu orman bitkileriyle dolu otel resepsiyonuna girdiklerinde, Randy 'Viking'de öğle yemeği, millet' diye bağırırdı.

Viking, Flora'ya doğru uyarıcı bir bakış fırlatarak, "Ben kaçıyorum," dedi.

Randy, "Dom Perignon," diye kötü kötü devam etti.

Alaycı bir tavırla Dixie kolunu Flora'nın omuzlarına doladı. "Dün geceki tüm eğlenceyi kaçırdın.

'Vurdum seni,' diye uludu Viking. "Sen neden bahsediyorsun?

Flora ilk başta Dixie'ye inanmadı. Sonra burnunun dibinde bir polaroid salladı ve Flora çılgına döndü. George'un karısına geri dönmesi ve genel olarak erkeklerin hırsızlığı ve beceriksizliği yüzünden içinde biriktirdiği tüm ıstırap, hepsine bağırırken içinden döküldü.

'Bunu Abby'ye nasıl yaparsınız, sizi piçler, PIÇLER. Onu kıracağınıza yemin etmişsiniz ve şimdi kırdınız.

Kendini odasına kilitleyerek yatağa uzandı, hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı, kapıdaki bombardımanı görmezden geldi, ta ki hepsi sıkılıp uzaklaşana kadar. Sonra telefon çaldı. Arayan Viking'di.

"Düşündüğün gibi değildi," diye yalvardı. "Lütfen Abby'ye iyi şeyler söyle.

"Oh, siktir git. Ben sadece Aziz Patrick'e kokuşmuş bir mektup yazıyorum ve ona

İrlanda'dan kovmadığı tek bir zehirli yılan kalmıştı. Bunun Marcus'a nasıl zarar vereceği hakkında hiçbir fikrin yok mu?"

Telefonu kapattığı anda tekrar çaldı. "Siktir git, siktir git," diye bağırırdı Flora.

"854 numaralı oda mı?

"Nereden bileyim?"

"George.

"Ne istiyorsun? Tekrar ağlamaya başlamamalı.

"Bir keresinde hava balonuna binmek istediğini söylemiştin. "Başım ağrıyor.

"Temiz hava size iyi gelecek - saat ikide bir araba sizi alacak.

ALTI

Bakımlı Ruth'u hatırlayan Flora, bu oyunu iki kişinin oynayabileceğine karar verdi. Sistematik bir şekilde banyosundaki küçük şişeleri karıştırdı, saçlarını yıkadı, sonra köpük banyosuna uzandı, hareketleri kadar şeffaf bir duş bonesi taktı ve vücudunu küçük bir sabunla ovdu. Sonra da mevcut tüm nemlendiricileri sürdü ve tüm pembe gargaraları gargara yaptı. Elinden gelse bağırsaklarını da ovalayacaktı. Annesi tarafından çok genç olduğu için atılan güvercin grisi bir güneş elbisesi giydi ve saçlarını bakır bir çan gibi parlayıp sallansın diye açık bıraktı. Umutsuzca titreyen elleriyle, yüzüne bir çalı bebeğinkinki gibi hakim olana kadar gözlerinin etrafına iki kalın çizgi çekmeyi başardı ve dudaklarını ilkbaharda Japonica'nın parlayan mercanına boyadı. Yumuşak güvercin grisi harika bir şekilde yakışmıştı. Sinirden zıplayarak aşağı indiğinde orkestranın çeşitli üyelerinin fuayedeki sandalye ve kanepelerde sızmış olduğunu gördü. Barda yeşil suratlı bir Davie oturuyordu. Diğerleri ellerinde rehber kitaplarla gezintiye çıkıyordu.

Nellie, "İspanya'da konser salonları ve tavanlar dışında bir şeyler görmeliyim," diye açıkladı.

Yakındaki bir kulübede, Randy altı gündür ilk kez evini ararken, iri kareli omuzları telefonun üzerine eğilmişti. Bir sonraki an o kadar çok ağlıyordu ki karısına yarın onu göreceğini güçlkle söyleyebildi.

"Sorun nedir?" diye sordu Flora.

"Kirsty benimle konuşmaları için çocukların her birini telefona verdi," diye hıçkırdı Randy, "hepsini çok özledim.

"O zaman bu kadar güzel bir ailen varken neden bu kadar oyalanıyorsun?"

"Bilmiyorum," Randy burnunu sildi, sonra Flora'yı gördü. "Tanrım, sen
"Seksi görünüyorsun, gel buraya.

Ama Flora hızla uzaklaştı. Sakin ol, diyordu kendi kendine, bu kadar heyecanlanmak aptallık.

"Arabanız geldi, Mees Seymour," diye anons etti siyah üniforması içinde terleyen, sıcak gözlü bir şoför.

"Benim olduğumu nereden biliyorsun?" diye ciyakladı Flora. "Bana senin kırmızı havanla muhteşem olduğunu söylediler. "Aman Tanrım. Flora merdivenlerden aşağı fırladı.

Ama arabanın içinde Juno'yu soluk pembe bir tişört ve şortun içinde, Flora'ninkinin yarısı genişliğinde bronzlaşmış minik kalçalarını gösterecek kadar güzel bulduğunda tüm mutluluğu uçup gitti. Juno'nun da onu gördüğüne üzülmuş olması ya da kısa süre sonra Simon (belki George da onun peşindeydi) ve Hilary'nin de onlara katılması hiç de teselli edici değildi. Flora arkaya doğru yığıldı; diğer piçlerle birlikte Viking'in haram şampanyasıyla sarhoş olmuş da olabilirdi.

Sürülmüş tarlaların ve ıstakoz bisküvisi rengindeki kayaların yanından geçerek güzel beyaz köylerden geçtiler, sararmış, soyulmuş çınar ağaçlarından oluşan bir caddeden geçerek şehrin yaklaşık beş mil dışındaki büyüleyici bir kaleye vardılar.

Hafif pantolonlar ve oldukça iyi giyimli gömlekler giymiş, şık ipek eşarplar bağlamış bir kalabalık terasta gürültü yapıyordu. Aşağıdaki lekesiz ve bariz bir şekilde serpilmiş çimenlikte, mavi tulumlu, nefes nefese kalmış bir İspanyol, büyük bir sepetten fıskıran mor ve zümrüt yeşili bir ejderha derisiyle güreşiyordu.

"Ne güzel bir yer," dedi Çelik Elf.

George doğruldu. Gözlerinin altındaki halkalar kaşlarından daha ağırdı. Lacivert polo tişörtünü ters çevirmişti ama beyaz pantolonunun içine soktuğunda yedek lastiğini tamamen kaybettiği anlaşıyordu. Ayakları mokasen ayakkabılar içinde savunmasız bir şekilde solgun görünüyordu. Flora ayaklarına kapanmak ve onları öpmek için delice bir dürtüyü bastırdı. Kendine hakim olmalıydı.

"Ne içmek isteyen var?" "Perrier, lütfen," dedi Juno.

"Ve ben de," diye mırıldandı Hilary.

"Mümkünse bir portakallı presse alacağım," dedi Simon.

'Ben dörtlü votka ve tonik alacağım,' dedi Flora.

"Oynayamayacaksın," diye azarladı Hilary.

"Şarkı söylemem lazım," dedi Flora. "Çok zor, ayıkken asla platforma çıkamam.

Flora'nın sözüne güvenen ve diğerlerini birer kadeh şampanya içmeye ikna eden George, fazlasıyla bitkin olan Ruth'u tanıttı,

fırfırlı beyaz gömleği, şok edici pembe pantolonu ve altın rengi topuklu ayakkabılarıyla öğle yemeği için kampa geldi.

Flora'ya pek de dostça olmayan bir bakış attıktan sonra 'ortağı' Trevor'ı tanıttı.

Flora kıkırdadı. "Benim de Trevor adında bir ortağım var," dedi. 'Sadece benim Trevor'ımın gözleri siyah, derisi sıkı, kuyruğu çok kıvrıcık ve havlıyor ve onu ben kurtardım. Konuşmasına devam etti. "Kurtarılmaya ihtiyacın varmış gibi görünmüyorsun.

Trevor II sırtıttı, Flora'ya Ruth'un hoşuna gitmeyecek kadar ateşli bir bakış attı ve ona daha önce hiç hava balonuna binip binmediğini sordu.

Flora başını salladı. Birden George'un yanında bir şey söyleyemeyecek kadar utandı.

"Bu akşamki konsere George'un son oyuncağına bakmak için geliyoruz," dedi Ruth hafif bir öfkeyle. 'Beethoven'ın *Koro Senfonisi*'ne bayılıyorum. Düşünsenize, o harika yaşı adam bütün bunları sağırken yazmış.

Şişeyi getirmesi için hizmetçiye işaret etti.

"Biraz daha şampuan al.

"Yapmamalıyım," diye kıkırdadı Juno, "burnumu gıdıklıyor. Kendisi de tuhaf bir şekilde sessizliğe gömülmüş olan George'a çapkınca gülümsedi.

"Sadece bir buçuk," dedi Hilary. 'Sanırım yakında balona bineceğiz.

"Hayır, Pedro-Maria'nın onu kaldırması en az yarım saat sürer," dedi Ruth.

"Zavallı Bayan Pedro-Maria," diye mırıldandı Flora. Sadece bir an için gözleri

George'un ve kendini gülmekten alıkoymak için eğildi ve kırmızı gladioli ve mor asterlerden oluşan iğrenç bir yatağa baktı. Ruth cehennem gibiydi. Kurtarılması gereken kişi George'du.

Balona sadece George, RSO'dan dört müzisyen ve balonu yönlendiren Pedro-Maria bindi. Flora, maviliklere doğru havalandıklarında, öldürülmüş bir ejderhanın mor ve zümrüt yeşili kubbeye doğru püsküren turuncu alevle bu kadar büyük ve güzel bir şeye dönüşebilmesinin olağanüstü olduğunu düşündü. Döndüğünde George'un el sallayan karısının gittikçe küçüldüğünü gördü.

Kelimenin tam anlamıyla cennet gibiydi. Tanrı böyle hissediyor olmalı, diye düşündü Flora, balonun gölgesinin karanlığı yeryüzünün üzerine düşerken, dönmekte olan sarımtırak ormanlara, altın sarısı ve yeşil tarlalara bakarken. Altlarında koyun sürüleri ve inek sürüleri geçici bir dehşet içinde dağılmıştı.

Flora kasıtlı olarak kendisini sepetin ön tarafına, George'dan olabildiğince uzağa yerleştirmiş ve Çelik Elf'in arkasında durmak isterse ona bu şansı vermişti. Küçük bir köyün üzerinde süzülürken, köpekleri histerik havlamalara sürüklerken ve çocukları heyecandan ııııı ııııı sokaklara dökerken herkes ooh ve aah diyordu.

Sonra ani bir rüzgâr sepeti öne doğru devirdi ve bir Rottweiler kadar sert bir bedenini kendi bedenine doğru savrulduğunu hissetti ve kalbi güm güm atarak bunun George'a ait olduğunu anladı.

"Özür dilerim," diye nefes nefese kendini sepetin ön tarafına daha da sert bir şekilde çarparak aralarına yarım santim mesafe koydu ama bir saniye sonra rüzgâr sepeti geriye doğru savurarak onu adama doğru fırlattı. Kız sıçrarken, adamın iri elleri kızın kalça kemiklerinin üzerine kapanarak onu sabitledi ve adam tam arkasına geçerek ona manevra alanı bırakmadı. Aziz George ve ejderha zavallı bir genç kızla karşı karşıyaydı - kızın kaçma şansı var mıydı?

Rüya görüyor olmalıyım, diye düşündü Flora şaşkınlıkla, ama George'un çıplak omzuna bir öpücük bıraktığına yemin edebilirdi ve şimdi alevler bir başka ejderha kükremesiyle yukarı doğru yükselirken başparmakları göğüs kafesini usulca okşuyordu.

Bir an için sağ elini çekti, kaslı kolunu kızın omzuna dayadı, yumuşak kara tüyler kızın yanağını gıdıklarken, anız sıralarında bir aşağı bir yukarı koşturan tavşanları işaret etti.

"Ne harika bir manzara," diye haykırdı Hilary.

"Benimki çok daha iyi," diye mırıldandı George Flora'nın saçlarına doğru.

Sağ eli geri dönmüştü ama bu sefer kaburgalarının daha yukarısındaydı ve aman Tanrım, başparmağı yavaşça elbisesinin dışındaki sağ göğsünü okşuyordu ve şimdi, aman Tanrım, içeri girmişti - yanlış anlaşılma yoktu. Meme uçları güvercin grisi elbisenin dışına taşıyordu ve bu şimdiye kadar başına gelen en mutluluk verici erotik şeydi. Rannaldini'nin her okşayışını bir horoza dönüştürüyordu. Arzudan öylesine kendinden geçmişti ki, içi çalkalanıyor ve sıvılaştırıcıdaki şeftaliler gibi parçalanıyordu.

Dayanamıyordu, yavaş yavaş yükseklik kaybediyorlardı, adaçayı yeşili bir kavak çalısının üzerinden aşağıya doğru sürükleniyorlardı. Mutluluğunun güzel balonu sönmek üzereydi.

"Zamanlaman çok iyi George," dedi Simon.

Flora çaresizlik içinde, altlarındaki büyük sarı tarlanın kenarında bekleyen cenaze arabasına benzeyen iki limuzine yaslanmış iki şoför fark etti. Şöyle bir baktı

Hilary'nin George'un hâlâ sallanmakta olan sağ eline dehşet içinde baktığını fark etti. Sonra daha büyük bir rüzgâr balonu yakaladı. Bir sonraki an Hilary ve Juno çığlıklar atarak arabadan fırlayan sepetteki kediler gibi yere çakıldılar ve herkes birbirinin üzerine yığıldı.

"Çıkarın beni buradan," diye haykırdı Hilary, kendini heyecanlı bir Pedro-Maria'nın, o da daha heyecanlı bir Simon'un altında kapana kısılmış bulduğu için öfkeyle.

"İyi misin, Flora, aşkım? George'un aksanı endişeyle daha da genişlemişti.

"Cennete gitti," diye iç geçirdi Flora, onun vücudunun ağırlığı altında mutlulukla kıvranıyordu.

Bir saniye sonra George onu ayağa kaldırmış, sepetten çıkarmış ve anızların üzerinden sürükleyerek ilk limuzine bindirmişti.

Sürücü koltuğuna atlayarak bir toz bulutu içinde hızla uzaklaştı ve arkasında iki sürücü ile el sallayan ve acizce bağırان partinin geri kalanını bıraktı.

'Geri kalanlar için bolca yer var,' dedi, yola girerken neredeyse bir kapı direğini kaldırıyordu. "Emniyet kemerini tak," dedi ve uzun bir aradan sonra, "Seni seviyorum, seni seviyorum, seni deli gibi seviyorum.

"Ne?" diye ciyakladı Flora, "Ruth'u hâlâ sevdiğini sanıyordum. "Dün gece buraya ondan boşanmak için geldim.

"Ona bir tane vermeyi reddedenin sen olduğunu sanıyordum.

"Hayatım hakkında çok şey biliyorsun, değil mi?" dedi George, ana yola çıkarken bilmediği vitesleri öldürdü ve ayağını gaza bastı.

'Trevor'dan nefret ederdim,' dedi. 'Rakiplerimden biriydi ve karımı benden aldı. Şimdi bana iyi bir şey yaptığını biliyorum. Bugün artık ondan nefret etmiyorum. Her neyse, başka biriyle evlenmek için özgür olmak istiyorum.

Flora'nın nutku tutulmuştu ve ibre 100 m.p.h.'ye ulaştığında penceresinin üzerindeki kayışa uzandı.

'Ama anlamıyorum, yani -' sonra, araba bir bankayı kıl payı atlatırken - 'Tanrım!

"Evet, sen ateş etsen iyi olur, ben de sürüşe konsantre olayım.

Ruth'un çiftliğine ulaştığında Flora'nın elini tekrar tuttu ve terasta hâlâ devam eden partiyi görmezden gelerek onu üç kat yukarı sürükleyerek yatak odasına götürdü ve kapıyı kilitleyerek kollarına aldı. Bir süre için

İkinci kez onun yüzüne baktı, o kadar tatlı ve endişeliydi ki panjurların arasından süzülen güneş ışığıyla soyunmuştu ve sonra onu öptü.

Flora daha önce hiç böyle bir şefkati, tutkulu bir coşkuyu ve sakarlığı bir arada yaşamamıştı. Sonra kızın elbisesini yırttı ve göğüslerini öptü, ardından da külotunu yırtıp yatağa fırlattı.

"Hap kullanmıyorum," diye kekeleyiği için Flora kendinden nefret ediyordu.

"Fark etmez. Seninle sevişmeyi dünyadaki her şeyden çok istiyorum,' George kemerini karıştırırken daha da kekeleydi, 'ama seni sevdiğimi ve seninle evlenmek istediğimi de bilmeni istiyorum.

Flora fermuarını ve boxer şortunu çekmesine yardım etti.

"Aman Tanrım," dedi boğuk bir sesle, "çok iyisin Hungerford.

"Dalga geçme," diye yalvardı George. 'Bunu kaldıramam. Her şeyi çok yavaştan alalım.

"Andel'in Largo'su," diye başladı Flora, George onu öperek gergin gevezeliğini durdurana kadar.

Yatağı bitirdikten sonra banyoya geçtiler. Tüylü yığının üzerine uzanan Flora, lavabonun pırıl pırıl parlayan alt tarafına hayranlıkla baktı ve kulübedeki tuvaletin altını temizlemeyi unutmaması gerektiğini düşündü. Sonra George'dan başka bir şey düşünmedi.

Sonunda kendini yatak odasının zeminindeki yorgan yığınının üzerinde buldu ve sendeleyerek ayağa kalktı.

"Birkaç saat sonra Neşeye Övgü'yü söylemem gerekiyor," diye içini çekti, "ama o kadar mutluyum ki muhtemelen bu akşam kendi kendine söyleyecek.

Yan taraftaki siklamen pembesi yuvarlak küvete su dolduran George, "Seni seviyorum," diye tekrarladı. "Seninle evlenmek konusunda ciddiylim.

Flora onu öpmek için eğilerek, "Ben de ciddiylim," dedi, "sadece biraz yeni ve hepsi bu. 'Banyoyu banyoda kullanmanın en güzel yanı,' diye devam etti, 'bacaklarınızın arasına bir havlu sıkıştırarak sahanlıkta koşuşturmak zorunda kalmamanız.

George'un yüzünde bir gölge titreşti.

"Bunu birçok kez yaptın mı?

"Birkaç tane.

"Kaç erkekle yattın?

'Ben Kayıp

Kont,'dedi Flora,

'olarak Kontes

Drakula

oldu hep şikayet eder. "Küçültülmüş versiyonunu mu

istiyorsun?

"Hayır, ben gerçeği istiyorum.

"Pekâlâ," diye derin bir nefes aldı Flora. 'Bagley Hall'da birkaç öğrencim oldu, sonra Rannaldini'yle birlikte oldum. Acaba Rannaldini'yle yatan kadınlar, Juillard'a gitmiş yaylı çalgıcılar gibi belli bir şekilde seviyorlar mı?

Flora'nın bedeni yüzeyin altında kaybolup bir fok balığı gibi ortaya çıkarken, çilli sırtını kaplayan kabarcıklar George'u neredeyse "Devam et," diye tersliyordu.

'Rannaldini diğer herkesi yok etti. Sonra Akademi'deki birkaç öğrenci onu kovmaya çalıştı ama işe yaramadı. Sonra Jack'e kadar kimse olmadı, ama onunla yattım çünkü beni Carmine'den kurtardı - Matterhorn'un yarısına kadar sıkışmışken bir St Bernard'dan büyük bir brendi kabul etmek gibi.

Gülümsemesini bastıramayan George, Flora'nın ıslak saçlarının rengindeki Pears sabununu koluna sürmeye başladı.

'Viking hariç hepsi bu kadar,' dedi.

Sabunu bırakan George'un eli bileğinde bir Çin yanığı oluşturdu. Gerçekten umursuyor, diye düşündü Flora, kırmızı ize hayretle bakarak.

George hüzünlü bir ifadeyle, "Çok mu eğlenceliydi?" diye sordu.

'Evet ve hayır, ikimiz de Torvill ve Dean gibi biraz fazla uzmandık. Her neyse, Viking'in Abby'ye ulaşmak için benimle yattığını düşünüyorum. Onu rahat bırakamıyor, sürekli ona söyleniyor.

Hepsi bu kadar. Gerçekten. Yolculuğumun sonuna geldim. Flora, George'u karşısında bir Aga kadar sıcak, geniş ve katı hissederek iki kolunu birden kaldırdı ve büyük bir su sıçramasıyla onu banyoya çekti. "Sen en güzel yakışıklısın.

Ama George hâlâ endişeliydi.

"Senin için yeterince heyecan verici olacak mıyım?

"Heyecan verici," Flora'nın gözleri yaşlarla doldu. "O gevşek lastiğin içinden gökyüzüne yükselen o büyük balon gibi, birdenbire yeniden mutlu olmanın, dünyanın en sevimli adamıyla çılgınca, kendinden geçercesine mutlu olmanın nasıl bir şey olduğunu size anlatamam. Bu heyecan verici, şaka yapmalıyım, yapmalıyım, bitecek diye çok korkuyorum.

"Sonum başlangıcımdır," dedi George, sabunlu elini öperek. "Boşanmam biter bitmez seninle evleneceğim.

"Aman Tanrım.

'Ve şunu söylemek istiyorum, Floora -' (ilk heceyi uzun telaffuz etmesine bayılıyordu) - 'Senin sayende kalbim değişti. Geçmişte açgözlü davrandığımı biliyorum, insanların üzerine çatıdan atladım, bir piç gibi davrandım. Evleri yıktım, doldurdum, yaşlı kadınlara yaslandım.

çok. H.P. Hall'u satın alıp bir süpermarkete dönüştürme fikrinden tamamen vazgeçtim.

Flora kurnazca, "Şu anda biraz dolguya ihtiyacı olan birini tanıyorum," dedi.

Banyoda ayağa kalkarak adamın vücudunu öpmeye başladı, adamın aleti kendisiyle buluşmak için yukarı çıkana kadar suyun içine daldı. Sonra başını kaldırdı, hızla nefes nefese kalmıştı, kirpikleri yıldız balığı gibiydi.

"Abby bana her zaman sevgilimin her santimiyle oynamamı söyler. George onun saçlarını karıştırdı.

"Sen tamamen dengesizsin.

"O zaman dengesiz bir evlilik yapalım.

"Herkes ne zaman söylemeye başlayabilirim?

"Abby'ye söyleyene kadar olmaz," dedi Flora. 'Ne kadar memnun olacağından emin değilim.

ALTMİŞ BİR

Abby canı bir ruh hali içindeydi ve provaya geç kalıp diğer üç solistin yanında yerini alan Flora'ya bağırdı.

Clare hayranlıkla, 'Müthiş bir çeltik içinde,' diye fısıldadı.

"Düzelتيyorum," diye fısıldadı Candy, "müthiş bir Paddy onun içindeydi.

Aslında zavallı Abby, Hilary ile korkunç bir seans geçirmişti. Çıban gibi sahte bir endişe sızdıran Hilary, kondüktörün odasına gelmiş ve Abby'ye Viking'in baştan çıkarmasını fazla ciddiye almaması için yalvarmıştı.

"Çekiliş sadece biraz eğlenceliydi, Abby. Müzisyenlerin senin gibi zengin olmadıklarını da unutmamalısın. O iki bin dolar çoğunu borçtan kurtarır, Barry'nin ahırının haczedilmesini önler, Janey'nin kalçasının parasını öder, Cyril'in emekliliğini kolaylaştırır, Randy'ye yeni sopalar alırdı.

"Ve Miles için yeni bir seccade.

"Miles asla böyle adi bir şeye bulaşmaz. "Lanet Viking'in aksine.

Hilary derin bir iç çekti.

'Korkarım Viking hayatta bir yere varamayacak kadar tembel. Eğer kazanmasaydı, Büyükanne Wexford'u Amerika'ya gönderecek kadar parayı asla bir araya getiremezdi. Dublin'de onun bir kahraman olduğunu düşünecekler ve tabii ki orkestra aygırı olarak ününü sürdürmek zorunda.

"Orospu çocuğu," diye tısladı Abby, "onu cinsel tacizden yakalayacağım.

"Korkarım orkestra ayakkabının diğer ayağında olduğunu söyleyecek.

"Viking için siyahın beyaz olduğuna yemin et.

"Tamamen aptal yerine konuldum, değil mi?

"Espri anlayışın nerede Abby? Hilary buna bayılıyordu. 'Olayları orantılı bir şekilde ele al. İngiltere'ye döndüğünde danışmana ihtiyacın olursa Miles ayarlayacaktır.

"Viking'in de Bobbitlenmesini sağlayabilir mi? Hilary

iç çekti. "Miles ve ben senin için dua ediyoruz.

Kesinlikle prova sırasında Abby'nin öfkesi Viking'e ayrılmıştı.

Sadece koro ve solistlerin girdiği son bölümden geçiyorlardı, ancak araya giren korno pasajlarını seçerek ve özellikle Viking'in katkısı olmak üzere onları parçalara ayırarak herkesin zamanını boşa harcadı.

"Daha fazla pianissimo, Birinci Korno," diye bağırdı Viking hiç ses çıkarmayana kadar. "Tekrar çal.

"Neden? Mükemmeldi.

"Bana ukalalık yapma, beynini ait olduğu yerde, pantolonunun içinde bırak.

Bunu söylediği anda Abby kendini tekmeleyebilirdi. Kelt

Mafyası koro halinde, 'Bilmen gerekirdi,' dedi.

"Tek başına dedim, Birinci Boynuz.

Ve Rannaldini dışında hayatında hiç Birinci Korno olarak anılmamış olan Viking, RSO'daki ilk gününde onu büyüleyen *Ein Heldenleben*'den bir solo çalarak misilleme yaptı. Abby hemen gözyaşlarına boğuldu ve hışımla dışarı çıktı.

Julian peşinden koştu ama onunla konuşmadı. Dün geceden sonra kime güveneceğini bilmiyordu, prova boyunca bir ahmak gibi sırttan Flora'ya bile.

Her nasılsa, akşam olduğunda, birkaç beta-blokerle güçlendirilmiş olan Abby kendini toparlamıştı ve alkışlar, her zaman olduğu gibi, sıradan bir Beethoven *Dokuzuncusu* için bile, çok mutlu bir parça olduğu için ve koronun pek çok akrabası seyirciyi şişirdiği için çalkantılıydı.

George orkestranın yukarısındaki bir locada oturuyordu. Viking'in mi yoksa yurtdışındaki son konseri olan ve üçüncü bölümdeki büyük korno solosundan mahrum bırakılan Cyril'in mi sefaletten daha donuk görüldüğünü söylemek zordu.

Ama George bu gece başkalarının sorunlarıyla uğraşamazdı. Flora diğer solistlerle birlikte sahneye çıktığı anda gözlerini ondan hiç ayırmadı ve her notada, koroya katıldığında bile delici, enfes sesi diğerlerinin üzerinde yükselirken sevindi. Birkaç kez ona gülümsedi ve hatta Foxie'nin ona el sallamasını sağladı. Hayatıma ısıltı getirdi, diye düşündü George. Bana ikinci bir şans verdiğin için teşekkürler Tanrım.

Kendinden geçmiş Toledo seyircisine her şeyini vermiş olan Abby dizlerinin üzerine çökmüştü. Rodney'nin ölümünü kaldıramayacak kadar çok şey olmuştu. Şimdi

Şokun etkisi geçmeye ve acısı dinmeye başlamıştı. Kendisini Viking'e böylesine tamamen ve böylesine güvenerek sunmuş olmanın ıstırabını ve aşağılanmışlığını ancak Rodney'e itiraf edebilirdi, oysa onun tek istediği bir bahsi kazanmanın maço hazzıydı. Gülüşmeleri, kıs kıs gülüşmeleri, sırtına inen tokatları hayal edebiliyordu.

'Kibirli inek nasıl biriydi, Viking? Gerçekten neye benziyordu? Ve o kadar güzel, o kadar mükemmeldi ki, işin acıklı tarafı da buydu.

Yatağa girip ölmek istiyordu ama George yarınki RSO yönetim kurulu toplantısı için geri dönmek zorundaydı, bu yüzden Toledo organizatörleriyle akşam yemeğinde onun yerini alması gerekiyordu.

Viking, muhtemelen kariyerinde ilk kez, tur sonu eğlencesine çıkmadı. Kendini ne kadar depresif ve kendinden utanmış hissettiğine tamamen şaşırmıştı. Abby onu o güne kadar tanıştığı tüm kadınlardan daha fazla sinirlendirmişti. Uzun zamandır Abby'nin yüzündeki mağrur ifadeyi silmeyi ve onu sürünen, yalvaran, tapınan bir teslimiyete indirgemeyi hayal etmişti ve şimdi bunu başarmıştı, kendinden nefret ediyordu.

Sürünün lideri olarak, bahsi kazanmasaydı sokaktaki itibarı tamamen yok olacaktı. Bunu destekçilerine de borçluydu. Favori olarak üzerine çok para yatırılmıştı. Şimdi umutsuzca Abby'ye bahsi kazanmanın teşvikin sadece bir parçası olduğunu ve gerçeğin mucizevi olduğunu açıklamak istiyordu. Abby'yle birlikte orkestranın şehvet dolu ya da onaylamayan gözleri tarafından izlenmeden bir hafta kadar geçirmiş olsalardı, onu sisteminden atıp arkadaş kalabileceklerinden emindi. Suçluluk duygusu Viking için tanıdık bir duygu değildi ve bu kez birkaç Hail Marie ile bu duygudan kurtulabileceğini sanmıyordu.

Ayrıca, sevdiği ve güvendiği diğer üç kişinin - Flora, Julian ve Blue - ona kesinlikle öfkelenildiğinin de acınası bir şekilde farkındaydı.

"İğrenç davrandın, Viking," diye bağırıyordu Julian. 'Rodney daha dün RSO'yu Abby'nin arkasından nasıl savurduğunu anlatıyordu. Şimdi onu hayal kırıklığına uğrattın. *Savaş ve Barış'taki* Anatole kadar iğrençsin. Rake Magdalene, o çok sevdi, çok şey affedilecek. "Sen lanet bir tahribat yaratıcısından başka bir şey değilsin.

Blue daha da üzgündü. İddiyayı öğrenen Cathie onunla hiçbir şey yapmayı reddediyordu.

"Siz erkekler o güzel ve sıcak kıza nasıl zarar verebildiniz?

Otel sahanlığında yorgun argın dolaşırken Viking saç kurutma makinelerinin sesini duyabiliyordu. Orkestra eşleri yarın kocalarına güzel görünmek için saçlarını yıkıyor, birbirleriyle sohbet edebilmek için kapıları açık bırakıyorlardı. Mary, saçları bigudilerle sarılmış, örneklemesini bitiriyordu. Viking'in Abby'ye vermediği tek şey 'kökler ve kanatlar'dı. Tanrım, kendini çok kötü hissediyordu. Davie bir *şezlongda* uyukluyor, alçıya alınmış Cyril büyük bir avize bitkisine 'Ulysses' diye bağıriyordu:

"Yaşlılığın henüz onuru ve zahmeti var;
Ölüm her şeyi kapatır, ama sondan önce bir şey
Asil bir notun bazı işleri hala yapılabilir.

Blue gelip Cathie'yi sonunda onunla odaya dönmeye ikna ettiğini fısıldadığında, Viking intihardan mı yoksa mini bardan aldığı büyük bir viskiyle uykuyu teşvik etmekten mi kaçınacağını düşünerek yatağa henüz yığılmıştı.

"Kaçamasın diye onu döner kapılara hapsettim. "Carmine nerede?

'Nellie'yle sevişmenin tadını çıkarıyor, sen kaçtığından beri. Cathie'yi yatakta uyurken bırakmış, bir Mogadon almış, ya da o öyle sanıyor.

"Çok riskli.

"Tabii ki öyle, fazla vaktimiz kalmadı, hemen yola çıkın ve sahili açık bırakın. "İzlemeyeceğim, söz veriyorum," diye yalvardı Viking, "sadece düşmek istiyorum.

"Sana inanmıyorum," diye tısladı Blue, "bu benim tek şansım. Lütfen Viking, yoksa Cathie kaçacak - zaten sana çok kızgın.

Viking yorgun argın, sadece bir havluya sarınmış, yorganını ve yastığını sürükleyerek yukarı çıktı. Tam Çelik Elf'in kapısına vuruyordu ki asansör açıldı ve Lord ve Leydi Leatherhead, Knickers ve Hilary resmi yemekten neşeyle çıktılar. Arkalarından hayalet gibi solgun bir Abby geliyordu.

"Abby, tatlım, konuşmalıyız. Viking ileri atıldı, tek düşüncesi onu rahatlatmaktı.

Tamamen boş bir mideyle Fundador'a giden Abby çılgına döndü.

"Çık git hayatımdan, seni orospu çocuğu!" diye bağırdı ve adamın suratına sert bir tokat attı.

Ölümcül bir zamanlamayla, Viking'in arkasındaki kapı açıldı ve Çelik Elf saçlarını pembe bir fiyonkla bağlamış ve gül desenli güzel bir elbise giymiş olarak göründü.

Gecelik.

Abby, "O küçük pezevenğine geri dön, tamam mı?" diye bağırdı. 'Dirseklerinin altına biraz daha bira paspası koymasına izin ver, iki bin dolar onun ipoteğini en az altı ay boyunca tutar. Ve diğer elini Viking'in yanağına vurarak Marcus'un yakutuyla yanağı yardı.

Lord ve Leydi Leatherhead ile Knickers dehşet içinde, Hilary ise sevinç içinde bakarken Abby kapıyı arkasından çarparak süitine doğru koşmaya başladı.

Blue ile Cathie arasında gerçekleşen ve Cathie'nin vücudundan zevk alamayacak kadar korktuğu ve utandığı seks sırasında, makyajı sol elmacık kemiğinin altındaki koyu bir çürüğü ortaya çıkaracak şekilde döküldü. Kaburgalarındaki iki yarayı daha kapatmaya çalışmıştı.

Blue öfkesini kontrol etmekte zorlandı.

'Fakirlik ve yoksulluk, hırpalanmışlık ve daha da hırpalanmışlık için onu terk etmelisin Cath.

"Yapamam, boşanmaya inanmıyorum.

"Benimle evli olsaydın ben de buna inanmazdım.

Mavi onu öpmeye çalıştı ama o başını geri çekti. Daha o sabah Carmine ona yalan söylemeden nefesinin koktuğunu, poposunun düştüğünü ve göğüslerinin haşlanmış yumurta gibi sarktığını söylemişti.

"Gitmeliyim," diye fısıldadı, ama çirkin vücudunu görmemesi için elbiselerine uzanırken, Mavi bileğinden yakalayıp onu geri çekti.

"Sana bir hikaye anlatmak istiyorum.

Cathie bir an için onun şaka yaptığını sandı, ama dünyanın en nazik mavi gözleri tamamen ciddiye.

"Bir zamanlar güzel bir kadın varmış, kendisini sürekli aşağılayan ve döven kötü bir zamparayla evliymiş. Ama kadın cennete gitmek isteyen iyi bir Katolik olduğu için elli korkunç yıl boyunca onunla kalmış.

Cathie hıçkırarak ağladı.

"Sonunda zampara, karısından bir hafta önce öldü ve sonunda ondan kurtulan kadın diğer tarafa ulaştı.

"Sonsuza dek burada," dedi Tanrı, kollarını açarak onu karşılar, "burada zaten tanıdığın biri var," ve ilk kabarık beyaz bulutun üzerinde kocası bir meleklerle sevişiyordu.

Uzun bir duraklama oldu. Yana doğru bakan Mavi, gözyaşları makyajın son kalıntılarını da silerken morluğun gittikçe koyulaştığını gördü.

'Cathie hayatım, seni incitmek istemedim ama onu terk etmelisin. Kimse seni cezalandırmayacak. Sana göz kulak olacağım, söz veriyorum.'

"Yapamam. Peşimden gelir ve ikimizi de öldürür.'

'Cep telefonumu asla kapatmayacağım,' Blue da gözyaşları içindeydi. "Eğer beni istersen, sadece ara ve gelip seni alayım.

Orkestranın geri kalanının ve özellikle de Flora'nın ertesi sabah çantasını taşıyacak kimse olmadan eve döndüğünü hayal eden George, yönetim kurulu toplantısına konsantre olmayı imkânsız buluyordu. Orkestradaki sürtüklerin, üflemeli çalgılar bölümündeki zalimlerin ya da herhangi bir bölümün Flora'nın balonunu patlatmadığını ya da bin bir eksiği konusunda onu uyarmadığını umuyordu. Tanrım, onu çok özlemişti.

Yönetim kurulu toplantısı, Rodney'nin ölümü nedeniyle duyulan üzüntü ve bir dakikalık saygı duruşuyla başlamıştı. Bayan Priddock steno defterine hıçkıra hıçkıra ağlamış, bu da biro kalemını kullanmasını zorlaştırmıştı, ancak bira üreticilerinden birinden gelen bir başka minyatür onu neşelendirmişti. Herkes Sonny's *Interruption*'ın aday gösterilmesinden duyduğu memnuniyeti dile getirdi. Peggy Parker nezaketle eğildi.

Ardından fakir evler, yetersiz sponsorlar ve George'un başlattığı son pazarlama operasyonlarının artan maliyeti hakkında olağan sızlanmalar geldi.

En azından Toledo'dan getirdiği kedi nanesi matadoru büyük bir başarı elde etmişti, diye düşündü George. John Drummond sanki cesur boğaların intikamını almak istercesine şimdi onu havaya fırlatıyor ve üzerine atlıyordu.

"Tur nasıl geçti?" diye sordu Peggy Parker, George'un tamamen dikkatsiz olduğunu fark ederek.

"Miles'a sorsanız daha iyi olur - o benden daha uzun süre oradaydı.

Miles, Hilly'nin doğum günü için ona verdiği gümüş sürahidan Lord Leatherhead'in kaynak suyundan bir bardak doldurduktan sonra ayağa kalkıp turu zehirleyen holiganizmden üzüntü duyduğunda George çileden çıkmıştı.

Miles, "Rutminster için nasıl değerli elçiler olarak hareket edeceklerini bilen oyuncular hala mevcut olsa da, on gün sonra yapılacak Appleton Pişano Yarışması öncesinde bir önlem alınması şart," diye vurguluyor ve ekliyor: "RSO

sadece müzik dünyası tarafından değil, uluslararası medya ve kamuoyu tarafından da mercek altına alınacak.

"Tek kelimeyle," Miles parmaklarını  ıtlattı, "Abigail'in orkestranın kontrolünü kaybettiğini hissediyorum.

"Bu bir kelimedenden çok daha fazlasıydı," dedi George öfkeyle, "ve turne hakkındaki tan mınız da bir o kadar yanlış. Orkestra harika çaldı, İspanya'nın dört bir yanında pek çok arkadaş edindi ve Rootminster'ı gerçekten haritaya koydu. Sadece Cumartesi gecesini Rodney konusunda t kandıkları için  uvalladılar ve o da şimdiye kadar dinlediğim en iyi anma konserini bir araya getirdikten sonra oldu. *Nimrod*'u  aldıklarında evde tek bir kuru göz bile yoktu," George'un sesi hafifçe titriyordu. 'Abby chumpion yaptı. İlk kez pooblic'te çalıyordu ve aynı zamanda yönetmesi de gerekiyordu. O ve Rodney çok yakındılar.

"Ne kadar yakın, insan merak ediyor," dedi Bayan Parker ek iyerek, "anladığımı kadarıyla Sir Rodney ona Lucerne Gölü'ndeki evini bırakmış.

George, "Bu usule aykırı," diye tersledi.

Bayan Parker mosmor oldu.

"Peki Don Hoo-an Süiti'ni dolduran jakuzinin faturasını kim ödeyecek?" diye mırıldandı.

" yleyim," dedi George.

"Peki ya Flora Seymour'un Madrid treninde iletişim kablosunu çekmesine ne demeli?" diye mırıldandı Leydi Chisleden.

Canon Airlie, "Sevimli bir oyuncağın tahttan indirilmesi üzerine," dedi. George gülmeye başladı. "Belki de Zola'nın biri *Rootminster Echo*'da bizi savunmak için atılır," diye önerdi, "ve mektubuna 'J'acuzzi" diye başlar.

Herkes ona aklını kaçırmış gibi baktı.

"Unut gitsin," dedi George, sonra da acımasızca ekledi, "sinsilik yapıyordun Miles. Eleştiriler çok iyiydi. Abby birinci sınıf bir orkestra  efi olarak ortaya çıkıyor. *Rachel'in Requiem*'i listelerde on numara. Elimizde büyük bir hit var.

"Birle meden ne haber?" diye sordu Canon Airlie ciddiyle. ' ar amba günü Sanat Konseyi ile yaptığınız görüşmelerin sonucu ne oldu? Herhangi bir rehberlik sağladılar mı?

'Bunlar rehberlik konusunda, sersem bir rehber köpek kadar yetenekliler. Canon Airlie dudaklarını büzdü.

Bir bankacı, "Etrafta bu kadar çok çelişkili söylenti dolaşırken moral açısından berbat," dedi.

"RSO'nun iyi örnek olabilecek güçlü bir lidere ihtiyacı var," diye George'a dik dik baktı Bayan Parker.

"Jakuziyi neden su bastı?" diye sordu Leydi Chisleden.

Lord Leatherhead aceleyle, "Aslında hanımlara göre bir mesele değil," dedi ve gözlerini kayıtsızca tutanakları tutan Bayan Priddock'a dikti.

Kedi-ipi matadorunu terk eden John Drummond, çatıda çiftleşen iki güvercini öfkeyle seyretmek için pencere kenarına atladı. Cat'in televizyonu yaz aylarında, kırlangıçlar ve ev martinleri saçaklara girip çıkarken çok daha iyiydi.

Hepsi *Güney'in* daha sıcak iklimlerine gittiler, diye düşündü George. Flora'nın seçmelerde çok güzel çaldığı melodi buydu. Saatine baktı. Uçağı her an kalkabilirdi. Acele ederse onunla Heathrow'da buluşabilirdi. Hayatının en uzun on iki saati olmuştu.

"Liderliğin en tepeden gelmesi gerektiğine katılıyorum," diyordu Miles. 'Eğer bir birleşme olursa, orkestrayı bir araya getirebilecek ve bizi mali felaketten kurtarabilecek tek kişinin Rannaldini olduğunu düşünüyorum.

"Rannaldini nerede?" diye sordu Peggy Parker saygıyla.

'Prag'da genç ve parlak bir Çek piyanistle kayıt. Her zaman yetenekleri ortaya çıkarır.'

George purosunu söndürdü ve ayağa kalktı. Flora şimdiye kadar Abby'ye söylemiş olmalı.

"Korkarım şu anda uzaktan yakından ilgilendiğim tek birleşme benimki," diye açıkladı. 'Yönetim kurulundan üç aylık bir izne ayrılmak için izin istiyorum.

"Ama siz hiç tatil yapmazsınız," dedi Bayan Priddock hayretle. "O hafta kayak yaparken bile akşamları çalışıyordun.

"Bu sefer değil," dedi George gururla. "Dünyanın en harika genç kadını Bayan Flora Seymour'u yanıma alacağım ve boşanır boşanmaz benimle evlenecek.

Kesinlikle dehşete düşmüş bir sessizlik vardı.

"Ama o orkestranın bir üyesi ve senin yarı yaşında," diye patladı Bayan Parker.

"Ve bir de bavul," diye mırıldandı Miles.

"Onu saat altıda kapımın önüne koymadığım kesin," dedi George geniş bir sırıtışla.

Canon Airlie, "Umarım konumunuzu kötüye kullanmamışsınızdır, Hungerford," diye homurdandı.

"Ooterly," dedi George mutlulukla. "Benim yerimde olsaydın sen de öyle yapardın, seni yaşlı keçi.

"Ama senin işini kim yapacak?" diye itiraz etti Lord Leatherhead. "Bizi oldukça zor durumda bıraktınız, biliyorsunuz.

'Miles orkestrayı yönetmek için bu kadar çılgın olduğuna göre, bırakalım o denesin. Şimdi izin verirsiniz, buluşmam gereken bir uçak var.

O gittikten ve kargaşa yatıştıktan sonra Miles masanın başındaki George'un sandalyesine geçti.

"George buradayken konuşmak zordu ama bence hepinizin turnede işlerin ne kadar kötü gittiğini ve Abigail'i neden bir an önce değiştirmemiz gerektiğini duymanız önemli.

Flora'nın mutluluğu, George, Trevor ve Marcus için aldığı hediyelerle uçaktan inerken kabuğundan çıkan bir kozalak gibi soldu. Sıcak hava balonundaki öğleden sonrası hakkında Hilary ve Juno tarafından bilgilendirilen orkestra, eve dönüş yolu boyunca George hakkında ona mobbing uygulamıştı. Flora kendini kaybedip George'un onu sevdiğini ve onu dünya turuna çıkardığını söyleyene kadar bazı sözler çok şirretçe olmuştu.

Guffaws bunu selamladı.

Hep birlikte gümrükten geçerken Nellie, iki gecedir kendini beğenmiş bir şekilde davranan Carmine'a dönerek, "Havaalanına birlikte girmesek olur mu Carmine, çünkü kocam beni karşılayacak," dedi ve bu daha da yüksek sesli kahkahalara neden oldu.

Carmine öfkeden kudurmuştu. Orkestranın anneleri çocuklarına sarılmak için bariyerlere hücum ederken ve Julian Luisa'nın kollarına düşerken, Flora'nın gözleri yaşlarla doldu.

"Görüyorum ki büyük arkadaşın seni karşılamaya gelmemiş," dedi Carmine, arabalara doğru giderlerken hınzırca. "Seni dünya turuna çıkarmak istemesinin tek nedeni vergiden kaçarken biraz bedava çörek yemek olurdu.

"Ağlamamalıyım," dedi Flora dişlerini sıkarak. Ama gözleri o kadar buğulanmıştı ki, önünden geçmekte olan Viking ve Dixie için havaalanı kapıları otomatik olarak açıldığında ve dışarıdaki melez Trevor'ı bir an için gördüğünde, hayal gördüğünü anladı.

Yine de ileri doğru koştu. Sonra kapılar tekrar açıldı ve ağzı gibi açık kaldı, çünkü orada, elinde kendinden geçmiş bir şekilde kıvranan Trevor'ı tutan, bir sonbahar günbatımı gibi kızaran George duruyordu.

Flora bavulunu ve hediyelerini bırakarak onlara doğru koştu ve George da viyolacısını kollarına alarak tüm orkestranın önünde onu uzun uzun öptü.

"Ah George," diye soluk soluğa kaldı Flora.

"Seni dünya turuna çıkarmayacağım, daha iyi bir fikrim var," dedi George.

O akşam sayıklayan Flora, George'un çift kişilik yatağından annesine telefon etti.

"Anne, anne, ben evleniyorum.

"Daha çok gençsin," diye feryat etti Georgie. 'Kim o? Onunla nerede tanıştınız? Bir işi var mı?'

"RSO için çalışıyor.

'Kendini beş parasız bir müzisyene kaptırmana izin vermeyeceğim. Onlardan çok fazla tanıyorum.'

"Mu-um, ben George Hungerford.

Uzun bir duraklama oldu.

"George Hungerford?

"Başkası değil. Flora kıkırdayarak ahizeyi George'a uzattı, böylece annesinin şaşkınlık çığlıklarını telefondan duyabilecekti.

'Ah sevgilim, yaşlılığımızda hepimize bakabilecek. Ne güzel, ne tatlı bir adam. Onu bizi görmeye ne zaman getireceksin? Sanırım babandan elini istemesi gerekiyor.'

Tırnaklarını yemeyi bırakana kadar olmaz. Aslında önce bir tatile çıkalım diye düşündük. George beni dünya turuna çıkarmak istedi ama ben Trevor'ı bırakamayacağımızı söyledim.

George'un ayaklarının dibinde yatan Trevor kuyruğunu oynattı.

"Anne, George'un ne yaptığını asla tahmin edemezsin. "Ne?

"Kirlilik" nedeniyle artık köpeklerin plajlara girmesine izin vermediklerini biliyorsunuz. George, Trevor'a kendine ait bir plaj satın aldı ve içine de bizim için küçük, tatlı bir kulübe yerleştirdi.

"Oh, ne harika," dedi Georgie. 'Köpeklere bu kadar iyi davranan biri harika bir koca olur.

ALTMİŞ İKİ

Pellafacini Quintet genç viyola sanatçısını kaybettiği için çok üzgündü ama Flora'nın fırtınalı aşkı karşısında tamamen çılgına dönen kişi Abby'ydi. Sadece Flora ve George'un neredeyse akkor halindeki mutluluğunu kıskanmakla kalmıyor, aynı zamanda Flora'nın gerçek bir erkeği, hem de böylesine zengin ve çekici bir erkeği elde etmeye nasıl cüret ettiğini düşünüyordu. Böyle bir destekle şarkıcılık kariyeri nasıl yükselmezdi? Öte yandan, yuva kurup evcilik oynayabildiği ve bebek sahibi olabildiği için ne kadar şanslıydı. En kötüsü de Rodney'nin ölümü ve George'un gidişiyle Abby kendini tamamen savunmasız hissediyordu.

'Şimdi bırakamazsın. Önümüzde Appleton var,' diye George'a çıkıştı. "Ve bugün orkestrayı Amerika'ya götürmekle ilgili bir teklif aldım.

George hiçbir şey veremediğini fark etti. "Miles üstesinden gelecektir, o çok yeteneklidir.

'Birleşmeleri engellemekte iyi değil. Appleton'dan sonraya kadar bekleyemez misin?" "Flora şu anda benim bir numaralı önceliğim," dedi George kararlı bir şekilde. 'Bunun parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin vermeyeceğim. İş, son evliliğimi mahvetti. Bu da sadece üç aylığına.'

Abby barışı koruma güçlerinin orkestrayı terk ettiğini hissetti. Flora'nın gitmesiyle daha da kötüsü, o ve Marcus birbirlerinin arkadaşlığına atılmışlardı. Abby, Viking'le ona ihanet ettiği için kendini giderek daha kötü hissediyordu. Orkestradaki haydutlardan birinin onu ihbar etmesi ne kadar zaman alacaktı - muhtemelen Appleton'ın ortasında.

Rodney'nin cenazesi için Lucerne'den geçerek nihayet eve vardığında, Marcus'un gözlerine bakmadı ve suçluluk duygusuyla daha da agresifleşti.

'Hangi cehennemdeydin? Günlerdir seni arıyorum. İşte buradasın bebeğim,' diye miyavlayan Scriabin koşarak merdivenlerden inerken, 'Senin için çok endişelendim.

"Bayan Diggory onlarla ilgileniyor," diye kekeledi Marcus, "George da gelip Trevor'ı aldı. Onunla Flora arasındaki ilişki ne kadar şaşırtıcı, değil mi?"

'Konuyu değiştirme. Onları nasıl bırakıp gidebildin? Abby, şimdi kollarında mırıldanan ve bir bebek gibi formasını emen Scriabin'e sevgiyle baktı.

"Astımım çok kötüleşti," diye mırıldandı Marcus, "ve kediler seni özleyip stüdyoya gelmeye devam ettiler ve Howie bana hiç iş bulamadı, ben de Prag'a uçtum ve ucuz bir plak anlaşması yapmaya çalıştım.

Boris ve Abby'nin Mart ayında kendisini yönetme ve finanse etme sözlerinin hiçbir zaman gerçekleşmediğini eklemedi.

"Bir gelişme var mı?"

diye sordu Abby. "Haber bekliyorum.

Abby bile onun berbat görüldüğünü fark etmişti, korkunç derecede zayıf ve solgundu ama yanaklarında doğal olmayan bir kızarıklık vardı ve ağzında çok fazla steroidin lekeleri vardı. Bavulları yukarı taşıdığına zorlukla nefes alabiliyordu ve hırıltılı bir şekilde yatağa yığıldı.

"Tur nasıldı?"

"Yani, harika evler, harika performanslar, ama Rodney öldü. Abby öfkeyle daha fazla yer açmak için askıları raylara çarpıyordu.

"Biliyorum, çok üzgünüm. "Ne için?"

Onunla sadece bir kez karşılaştın. "Senin için ne ifade ettiğini biliyordum.

'Bu konuda konuşmak istemiyorum. Çok yorgunum. Sonra alçakça davrandığını bilerek ekledi: "Sen de bitkin görünüyorsun.

"Appleton için bir şeyler üzerinde çalışıyordum.

"Ne seçtin?"

'Bir Bach prelüdü, Liszt'in *Si Minör Sonatı*, Boris'in küçük bir süiti.

"Listelerde on numaraya yükselmesi harika.

"Orkestranın On Numara'ya gitmiş olması harika," diye sertçe düzeltti Abby, tencere ve şişeleri tuvalet masasına çarparak.

"İkinci turda ne yapıyorsun?"

"Chopin *Etütleri*, *Büyük Polonez*, birkaç Debussy *Prelüdü* ve *Waldstein*.

"*Appassionata* değil mi?"

Marcus kızardı. "Cotchester'da büyük bir hata yaptım.

Bugün çalmaya karar verdiği şey buydu ama yaşadığı panik ve kararsızlık yüzünden hiçbir şey kulağa hoş gelmiyordu ve sürekli fikrini değiştiriyordu. Normalde düzenli olan stüdyosunun her yerinde müzik vardı.

Yaratılış'tan sonra Rannaldini'nin Flora'yla birlikte ortadan kaybolmasını henüz atlatamamış olan Helen, her saat telefon ederek yardımcı olmamıştı.

"Flora ve George'u duyunca neşelenir sanmıştım. Ama Flora'nın böylesine iyi bir adam bulması onu çok kızdırmışa benziyor. Şüphelerini çoktan başka bir yöne kanalize etti, Natalia adında bir Çek piyanist Appleton'a girdi ve belli ki Rannaldini Hermione'yle çok görüşüyor.

"Helen seninle uğraşmamalı," diye öfkeleni Abby, öfkelenmek için gerçek bir bahane bulmuştu. 'O sürekli sırtındayken nasıl konsantre olabiliyorsun?

"Sorun yok. Bir yere atması lazım.'

Abby, Marcus'un kendisiyle sevişmesi için çılgına dönmüştü ama Marcus neredeyse kaçacak gibi olunca, Abby bir kavga çıkardı, en yakındaki Barbour'u kaptı ve hışım ile yürüyüşe çıktı.

Bordello'da ışıklar yanıyordu ama kendini çaresizce onlara doğru çekilirken bulduğunda, bunun sadece gölün üzerinde parlayan, hem suyu hem de pencere camlarını altına çeviren batan güneş olduğunu fark etti. Hayatında hiç kimse için Viking kadar fiziksel olarak acı çekmemişti.

Gölün sonuna ulaştığında güneş kızılımsı bir kızılığa bürünmüş, yansıması göldeki yanan bedenini soğutmaya başlamıştı. Ah Tanrım, keşke arzuyu söndürmek de bu kadar kolay olsaydı.

Gözlerini silmek için Barbour'un cebinde bir mendil ararken, yaprakların ve kır çiçeklerinin döküntüleri arasında Marcus'un el yazısıyla yazılmış yırtık bir mektup buldu. Titreyen elleriyle mektubu bir araya getirerek okudu:

Sevgilim, sevgilim, sevgilim A,

Senin için ölüyorum, devam edemiyorum. Birini bu kadar özleyebileceğime ya da çaresiz, umutsuz özlemimi bastırmanın bu kadar imkânsız olduğuna hiç inanmamıştım.

Sonra Puşkin'den bir alıntı vardı, bitiyordu: "*Kalbim yanmaktan başka ne yapabilir ki, başka seçeneği yok.*

Marcus'un, Abby'nin dili anladığını bildiği halde şiiri Rusça bırakması ne kadar da hoştu. Abby utanmış ama daha mutlu hissetmişti. *İki aşkım var*

teselli ve *umutsuzluk* ve onu teselli eden sevgiye odaklanmalıdır.

Uykusuz bir gecenin ardından, müzisyenlerden kaçının şimdiye kadar kendisi ve Viking hakkında bilgi sahibi olacağı endişesiyle H.P. Hall'a girerken, fevkalade komik bir haberle neşelendi.

Appleton'da frak ve siyah elbise giyileceğine dair detayların yanındaki duyuru panosunda Sonny Parker'ın *Interruption* albümünün en iyi çağdaş müzik CD'si dalında *Gramophone* Ödülü kazandığı duyuruluyordu.

Bu da Parker Ana'dan yüz bin pound daha demek.

George'un izinde olduğunu unutan Abby, kıkırdamak için ofisine girdiğinde Miles'ı ağır bir şekilde yerleşmiş buldu. George'un yumuşak deri koltukları, yüksek teknoloji oyuncakları, kule blokları ve Regency cepheleri modelleri, içki dolu buzdolabı, Edward Burra ve Keith Vaughan, hepsinin yerini işlevsel bir yulaf ezmesi kendir kanepeler, tamamen boş bir masa ve bazı çok rahatsız sandalyeler almıştı. Belli ki dekoratörler iş başındaydı ve parçalanmış kızıl süet duvarların üzerine bej emülsiyon sürmüştü.

"George'un sadece üç aylığına gittiğini sanıyordum," dedi Abby dehşetle.

Miles soğukkanlılıkla, "Şu anda her şey çok belirsiz," dedi.

"Lütfen o kediye içeri almayın ve kapıyı çalmanızı tercih ederim.

"Çok minimalist," diye odaya baktı Abby, sonra bir espri yapmaya çalıştı, çünkü birden kendini çok gergin hissetti, "Jessica'nın minilerine uyacak şekilde.

Miles, John Drummond'un acıklı miyavlamalarını

duymazdan geldi. "Jessica gitti," dedi sertçe.

'Ne için? O yazım hatalarıyla bizi gerçekten neşelendirdi. 'Moral için önemli,'

Miles ince bir şekilde gülümsedi, 'orkestranın

"Yönetim tarafında da kesintiler yapmaya hazırız. "Ama

sponsorlar ona bayıldı.

"Aslında kendi isteğiyle ayrıldı. Artık George olmadığı için kendisinden şampanya dökmekten ve piyango biletlerini teslim etmeyi unutmaktan biraz daha fazlasını yapmasının beklenemediğini fark etti.

"Çok daha ilginç," Miles neşeyi parmaklarını çıtlattı, "Rannaldini az önce CCO'nun müzik direktörlüğüne atandı," sonra Abby'nin dehşet dolu bakışları karşısında devam etti, "New York, Berlin ve Tokyo'daki direktörlüklerini de sürdürecektir elbette.

'O zaman CCO'yla ilgilenecek zamanı olmayacak,' diye tersledi Abby.

'Herkes gibi onlar da kısa yoldan para kazanacak.

Elbette yapmayacaklar. Bu kadar gereksiz yere kindar olmayın. Sanat Konseyi çok memnun,' dedi Miles, aynı derecede memnun görünüyordu, 've Sir Roberto'nun kalibresinde birinin yakınlarda olması hepinizi cesaretlendirmeli.

Miles İspanya'da kesinlikle çocuk eldiveni satın almamıştı.

"Yani Rannaldini şimdi bizi ve CCO'yu birleştirmek için en iyi pozisyonda," diye ağzından kaçırdı Abby. Neden çenesini kapalı tutamıyordu ki?

"Rannaldini harika bir müzisyen -" Miles'ın gözlerinde bir an için gerçek bir sıcaklık belirdi - "ve doğuştan disiplinli biri.

"Viking buna izin vermez.

"Viking de bizi terk etti," dedi Miles ipek gibi.

"Ne?" diye fısıldadı Abby, rahatsız sandalyelerden birine yığılırken omurgası zedelenmişti. "Nerede? Ne zaman? Nasıl?

"Bu sabah istifa etti. "Ama neden?

'Dürüst olmak gerekirse, sanırım sıkıldı. Sekiz yıldır burada. Onu burada tutacak bir şey yok. Yıllar önce Londra'ya gitmeliydi.

"Ama o elimizdeki en iyi oyuncu ve sözleşmesi devam ediyor.

'Biz de öyle olduğunu ve onu en azından Appleton sonrasına kadar tutabileceğimizi düşünmüştük ama kontrol ettiğimizde geçen ay bittiğini gördük. Yapabileceğimiz bir şey yoktu.

"Ama tüm sözleşmeler yenilendi.

"Öyle görünmüyor. George biraz gevşek davrandı.'

"Ama bu korkunç. Viking her notada orkestrayı ayağa kaldırdı.'

John Drummond'un siyah pençesi sanki aynı fikirdeymiş gibi yalvarırcasına kapının altında belirdi.

"Viking'in tehlikeli bir etkisi var," dedi Miles hızlıca. 'Quinton çok daha az dengesiz, daha sorumlu ve bölümü çözmek için sabırsızlanıyor; Rannaldini de aynı fikirde.

"Onun bununla ne ilgisi var?" diye tısladı Abby.

'*Yaratılış*'ı yaptığında Viking'in çok abartıldığını düşünüyordu. Kendi deyimiyle, *küçük kirli bir göldeki büyük balıktı* ve bunu bilmiyordu. Miles ayağa kalktı. "Beni hayal kırıklığına uğrattın Abby, Toledo'da başkanın ve karısının önünde geçirdiğin küçük sinir krizinden sonra, Nicholas ve Hilly'den bahsetmiyorum bile," onun adını anarken sesi şehvetle kalınlaştı, "bizi terk ettiği için sevineceğini sanmıştım. Şimdi izin verirsiniz,' dedi ürpertiyle.

Ona kapıyı açmak için ilerlerken Abby bir an için Drummond'un seğiren pençesine vuracağını sandı. Prufrock bir gecede Robespierre'e dönüşmüştü.

Dışarıda Bayan Priddock'ı gözyaşları içinde buldu.

"Bay Hungerford kedileri severdi, Drummond'a her hafta bir piyango bileti alabilmem için biraz para bıraktı.

Şaşkına dönen Abby, Kelt Mafyası'nı aradı, onlar da umutsuz görünüyorlardı ve Viking'in İrlanda'ya geri döndüğünü söylediler. Hiçbiri ayrıntı vermedi.

"Bana hiç mesaj bırakmadı mı?" diye yalvardı

Abby. "Sana bunu bıraktı," dedi Blue.

Kedileri Koruma Derneği için iki bin poundluk bir çek.

Zavallı Abby doğruca provaya gitmek zorunda kaldı. Son derece zor bir korno solosu olan *The Fairy's Kiss'i* çalıyorlardı. Quinton yeterince iyi çaldı ama yorumun etrafında bir hale yoktu. Korno bölümünün geri kalanı intihara meyilli görünüyordu. Jenny ile evlenme ihtimali bile Lincoln'ün moralini yükseltmemişti. Cyril siyah bir kol bandı takıyordu.

"Viking'in Dennis Brain'den daha büyük olduğunu düşünüyorum," deyip duruyordu.

George ve Viking gittiğine göre, Miles hafta sonuna kadar seni çıkarmış olur, diye düşündü Abby.

Noriko aniden ağlamaya başladı ve koşarak sahneden indi. Cherub bagetlerini bıraktı ve onu teselli etmek için koştu. Abby tüm orkestranın dolaylı olarak suçlandığını hissetti. Bu korkunç derecede adaletsizdi. Viking hatalıydı, bahsi o oynamıştı.

Öğleden sonra Mahler'in *Birinci Senfonisi*'nin provasını yaptılar ve üç trompet sahne dışında çaldı. Carmine ve Randy'nin yanlış zamanda ve çok yüksek sesle girerek onu kasten azarladığına inanan Abby, onlara çorap giymeleri için bağırırdı. Bir sonraki sefer pasaj o kadar sessizdi ki kimse duymadı. Abby boşlukta çırpınmak zorunda kaldı. Knickers trompetçilerin bando odasında dart oynadıklarını keşfetti.

"Pianissimo çalmamızda ısrar etti, bizi duymuş olamaz," diye itiraz etti Randy masumca.

Abby de onlara tekrar yaptırdı. Randy de arabasından çaldı; herkes onun hızlandığını duydu ve gülmeye başladı.

Otoparka doğru fırlayan Abby, Viking'in boş park yerini Quinton'ın tertemiz Rover'ının aldığını fark etti ve gözyaşlarına boğuldu.

Çaresiz bir halde eve döndüğünde Marcus'un ateş yaktığını ve ona biraz kavun, Kiev tavuğu ve onu sevdiğini söyleyen bir not bıraktığını gördü.

Marcus hayatımdaki tek gerçek şey, dedi Abby kendi kendine uyuşukça, ona tutunmalıyım.

Kapı ziliyle uyandı. Dışarıda saç sakalı ağarmış ama çok seksi görünen bir sarışın duruyordu. Adının Beatrice olduğunu ve çoğu gazeteye, özellikle de müzik dergilerine metin sağlayan serbest bir çalışan olduğunu söyledi.

"Medyayla sadece RSO basın ofisi tarafından izin verildiği takdirde konuşurum. Abby kapıyı çarpmak üzereydi.

"Sana sadece bunu vermek istemişim," diye gülümsedi Beatrice. "Megagram'ın basın ofisindeydim ve neyin sıcak olduğunu sordum ve tahmin edin ne ürettiler?

Bir rüzgâr onu ve yaprak yağmurunu evin içine savurur gibi oldu. Beatrice ona Marcus'la birlikte Noel partisinde Marcus'un haberi olmadan kaydettikleri pop şarkısı 'Madly in Love'ın bir kopyasını uzatırken Abby sevinç çılgınlıkları attı. Şarkının kapağında Marcus'un piyanoda çılgınca romantik görüldüğü bir resim vardı, Abby kolunu ona dolamış, yanağını onun yanağına dayamış, sol elinde kemanını tutuyordu.

Abby heyecanla, "Megagram'ın Ocak ayına kadar piyasaya süreceğini sanmıyordum," diye ciyaktı.

"Bunu öne çıkardılar ve çok istiyorlar. *Rachel's Requiem*'in başarısından para kazanmak istiyorlar.

"Kulağa nasıl geliyor?

"Harika," dedi Beatrice, "arka plandaki tüm alkışlar ve tezahüratlar eğlenceye katkıda bulunuyor. Harika bir piyanist. Senin de sesin harika. Eski günlerdekinden bile daha iyi. Sonra çok dikkatli bir şekilde ekledi: 'Onun Rupert Campbell-Black'in oğlu olduğu doğru mu?

'Aman Tanrım,' diye koluna baktı Abby. 'Campbell'ı da koymuşlar mı? Marcus çılgına dönecek. Zirveye tek başına çıkmak için deli oluyor.

"Daha çok plak sat," dedi Beatrice nazikçe, "orquestra ve onun için daha iyi bir reklam olur.

Muazzam bir cazibeye sahip olan single'ı çaldıktan sonra Beatrice bir şişe şampanya getirdi.

"Yeni Richard Clayderman'ın şerefine kadeh kaldırmalıyız. 'Sana bir içki vermeliyim,' dedi Abby.

"Masrafları karşılayabilirim.

Neden olmasın, diye düşündü Abby, Marcus her zaman reklamdan uzak dururdu, ama saatlerce dönmeyecekti ve sonunda kariyerini ve plağını ilerletmek için bir şansı olacaktı. Howie'nin haberi olmadan telif haklarından kendi payına düşeni orkestraya devretmişti.

Beatrice, RSO'nun Appleton'daki finalistlere eşlik etmek üzere seçildiğini de bilmiyordu ve Abby için çok heyecanlanmıştı. Abby'ye göre, oldukça kaba görünüşüne rağmen gerçekten de çok hoş bir kadındı ve başarı konusunda hevesli biriyle tanışmak çok rahatlatıcıydı. İngilizler genelde çok huysuz olurlardı.

"Kayıt cihazımı açmamın bir sakıncası var mı? Gerçekleri doğru öğrenememekten nefret ediyorum?" diye sordu Beatrice.

Bir şişenin dörtte üçünü içtikten ve bütün gün yemek yemedikten sonra Abby neyin kayıt *dışı* neyin kayıt *içi* olduğunu vurgulamayı unuttu.

Beatrice 'Madly in Love'ın kolunu kaldırarak, "Önemli olan *kayıt* bu," dedi. "Marcus'un neredeyse ünlü babası kadar yıkıcı olduğunu söylemeliyim.

"Daha çok," dedi Abby, yakındaki bir masanın nem yüzünden genişlemiş olan çekmecesini beceriksizce açmaya çalışırken. Sonra çekmece dayanamadı ve tamamen çekip çıkardı, fotoğraflar yere saçıldı.

'Aman Tanrım,' Beatrice dizlerinin üzerine çökerek her şeyi gözden geçirdi. "Güzel kız, bu kim?

"Flora Seymour, geçen haftaya kadar Marcus ve benimle aynı evi paylaşıyordu.

"Aman Tanrım, şuna bakın. Üstsüz Abby çimlerin üzerine uzanmıştı. Beline kadar soyunmuş olan Marcus onun yanında yatıyordu, başı onun omzundaydı ve eli kaburgalarında geziniyordu.

"Ne kadar güzel bir resim, saf Calvin Klein," diye kendinden geçerek inceledi Beatrice.

'Flora bir öğleden sonra aldı. Harika, değil mi?'

'Kesinlikle öyle ve muhteşem. Nasıl bir profil ve o nazik, tutkulu ağız. Platformda onları şaşırtmasına şaşmamalı. Megagram'ın çok heyecanlanmasına şaşmamalı.

Şampanyanın geri kalanını Abby'nin bardağına boşalttı. "Rupert'la arası nasıl?

"Ne zaman evlenmeyi umuyorsun? Beatrice sonunda sordu. Şimdi yerde diz çökmüştü, kırmızı elbisesi sıyrılmıştı ve siyah dantel külotunu görebilmek için kalçalarını iyice açmıştı. Sarı saçları sıcak kahverengi gözlerinin üzerine düşüyordu ve üstteki üç düğmenin açık olduğu yerde göğüs dekoltesi görünüyordu.

Viking onu beş saniye içinde üst kata çıkarırdı, diye düşündü Abby ani bir ıstırapla.

"Tek yapması gereken o yumuşak sesiyle "Merhaba tatlım" demek ve onları otoparkta yatay bir şekilde yakalamak. Hugo'nun kıskanç ve hoşnutsuz sesini sanki dünmüş gibi duyabiliyordu.

"İyi misin?" dedi Beatrice.

"İyi," diye mırıldandı Abby. 'John'a gitmeliyim. İyi,' diye tekrarladı ve kapıdan dışarı fırladı. Bahçede yaşlı bir elma ağacının dibine çöktü ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Viking'i bir daha ne zaman görecekti ki? Yüzüne su sıçratıp çizilen rimelini sildiğinde ve kendini topladığında Beatrice ceketini giymişti.

Daha fazla zamanınızı almamalıyım. Büyük bir hayranınızım, kanlı canlı çok daha güzelsiniz ve çok daha genç görünüyorsunuz! Appleton'a gitmeyi umuyorum. Belki sen ve Marcus benimle akşam yemeği yersiniz. En azından defterime imzanızı alabilir miyim?"

Abby Marcus'a Beatrice'in ziyaretinden bahsetmedi. Rupert'ın basına karşı patolojik nefretini miras almıştı ve Beatrice'in hangi gazeteler için çalıştığını söylediğini hatırlayamıyordu ama haberin dostça olması kaçınılmazdı. Abby için çok heyecanlanmıştı. Her neyse, Abby Marcus'a kariyerine güzel bir destekle sürpriz yapmak istemişti.

ALTMİŞ ÜÇ

Beatrice'in hikayesi Appleton'dan iki gün önce *The Scorpion*'da yayınlandı. Manşette "ESKİ SİYAHİ YIRTIN" yazıyordu.

Flora tarafından çekilen fotoğraf büyütülmüş ve belden yukarısı kırılmıştı, böylece Abby ve Marcus birbirlerinin kollarında çıplak görünüyorlardı. Alt yazıda 'L'Appassionata Çılgınca Aşık' yazıyordu.

Abby, Marcus'la gizlice nişanlandıklarını ve bunu Appleton'dan sonra duyurmayı planladıklarını, böylece orkestrasının finallerde Marcus'a eşlik etmek zorunda kalması halinde insanların Abby'yi Marcus'u kayırmakla suçlamayacaklarını söyledi.

"Umarım o kazanır ama doğal olarak tüm yarışmacılara aynı şekilde davranacağız."

Kopya daha sonra Abby'nin Noel'de Marcus'a sürpriz bir hediye olarak gizlice yaptırdığı plağın kendisine geçti.

"Herkes Marcus'un varlıklı olduğunu düşünüyor ama kibirli babasıyla iki yıldır konuşmadı." Rupert bir aile kavgasından sonra onunla ilişkisini kesmiştir ve multi milyoner üvey babası Sir Roberto Rannaldini'den para alamayacak kadar gururludur (aile mottosu: Yüksekten atacağım).

"Marcus'a tanıdığım tüm erkeklerden daha fazla hayranlık duyuyorum," diye heyecanla anlatıyor Abby. "Babasının yirmi birinci yaş günü için verdiği at ressamı Alf Munnings'in yirmi bin poundluk tablosunu bana yakut bir nişan yüzüğü almak için sattı ve o harika, şefkatli ve hassas bir aşık. Ama umarım bir gün o, Rupert ve Sir Roberto barışırlar, belki de bizim düşünümüzde."

Abby'nin dört yıl önce bileğini kesmesiyle ilgili bir sürü saçmalık vardı: 'Menajerini ve evli sevgilisini onu sekreteriyle aldatırken yakaladığında: ama Abby kesinlikle kariyerini tersine çevirdi. Çılgınca başarılı bir İspanya turnesinden yeni döndü, gelecek hafta Appleton'da ve hala

orkestrasını ABD turnesine çıkarma hayalleri kuruyor. "Ama Marcus önce gelir," diye iç geçiriyor L'Appassionata. "Onun kariyeri daha önemli çünkü biz birbirimize deliler gibi aşığız."

Abby, Marcus'u daha önce hiç gerçekten kızgın görmemişti.

"Bunu nasıl yaparsın Abby, bunu nasıl yaparsın?" diye bağırdı. 'Babamın sırtında hiçbir yere gitmek istemediğimi biliyorsun ve Munnings'i kırbaçladığımı nasıl söylersin? Sence babam ve annem ne hissedecek? Ve Appleton'da sahip olabileceğim her şansı tamamen mahvettin. İlk turu geçsem bile senin ya da Rannaldini'nin torpil yaptığını söyleyecekler ve son olarak da o lanet plak, pop müzik hakkında ne hissettiğimi biliyorsun.

Yüzü mosmordu, nefes nefese mutfak masasına yapışmıştı.

'Seni uyardığımı hatırlamıyor musun? Beattie Johnson babamın evlilikleri arasında metresiydi ve onun baş düşmanıydı,' diye devam etti öfkeyle. "O zamandan beri onu alaşağı etmeye çalışıyor.

"Bana da dikiş attı, değil mi?" diye bağırdı Abby, "*The Scorpion*'dan olduğunu hiç belli etmedi, hepsi kayıt dışıydı. Onun yasal bir müzik eleştirmeni olduğunu sanıyordum, yoksa Megagram ona ön kopya vermezdi. Ona nerede yaşadığımı söylemeleri onların hatası.

"Bu senin suçun; neden hep başkalarını suçluyorsun?

'İnsanların senin ne kadar iyi olduğunu bilmelerini istedim. Birinin senin borunu öttürmesi lazım. Sen yapmayacaksın.'

"Lanet olası bir pop albümü çıkararak. Neden bana sormadın? Çünkü hayır diyeceğimi biliyordun.'

"Çünkü paraya ihtiyacın olduğunu biliyordum. Abby artık çanak çömlek gibi hakaretler savuruyordu. 'Her şeyin parasını ödemek zorunda kalmaktan bıktım. Enerjini aptal öğrencilere harcamaktan bıktım. Ara sıra güzel bir yere götürülmek, birkaç çiçek ve çikolata almak, tek tük toplu iğne almak istiyorum. Eğer bu bir hit olursa, bir bomba yapacaksın.

'Bombalar insanları sakat bırakır ve yok eder. Her neyse, neden onlara o fotoğrafı verdin?'

"Sormadan çaldı. Ben sadece ona ne kadar güzel olduğunu göstermek istemişim. Kendimi beş parasız bir pısırik için harcamamın bir nedeni olmalı.

Telefon çaldı. Abby koşarak odadan çıktı. Marcus telefonu açtı, o kadar nefes nefese kalmıştı ki sadece "Alo" diye mırıldanabildi.

Helen'di. Marcus kendini çelikleştirdi. Ama annesi şaşırtıcı derecede neşeliydi. Abby ona çok iyi bir basın vermişti ve şöyle diyordu:

"Marcus bakışlarını güzel annesinden alıyor, annesi onu çok destekliyor ve ailesinin ilişki kurabildiği tek üyesi."

"Ne de olsa," diye itiraz etti Helen, "Abby doğru olmayan hiçbir şey söylemedi. Sen ve o birbirinize deliler gibi aşkınsınız. Rupert hayatı boyunca sana karşı şeytani davrandı ve seni hiç cesaretlendirmede. Ve şimdi herkes plağı satın alacak. Abby sadece sürpriz yapmak istemişti. Herkes bunun ofisteki Noel partisinde bir eğlence olduğunu anlayacak. Ve bu hem senin hem de RSO için harika bir reklam olacak.

"Lanet bir pop yıldızı olmak istemiyorum.

'Kiri ve Placido karşı karşıya geldi - onlara bir zarar vermedi. Aşırı tepki veriyorsun - yarışmadan önce kendini heyecanlandırma. En azından sen ve Abby birbirinizi gerçekten seviyorsunuz. Helen'in sesi kırıldı. 'Eminim Rannaldini'nin başka biri vardır. Interflora faturasını kontrol ediyordu ama dün odaya girdiğimde eli bir giyotin gibi faturanın üzerine düştü.

"Onunla evlenmemeliydin," diye bağırdı Marcus, telefonu kapatarak.

Ona ne oluyordu?

Hemen tekrar çaldı. Önce *Sun*, sonra *Mail*, sonra *Express* ve daha sonra da tüm Fleet Street'ten gelen haberlerle arabalar kozalak kabuklarının üzerinden geçerek Woodbine Cottage'a giden patikaya sıçradı.

Marcus şaşkınlık içindeki Abby'ye, "Lanet olası gerilimden kaçtığım tek an platforma çıktığım andır," diye bağırdı.

Ertesi günkü RSO da neredeyse aynı derecede düşmancaydı. Yönetim, yani Hilly tarafından azarlanan Miles, *The Scorpion*'daki resim karşısında dehşete düştü.

Abby'ye öfkeyle, 'Korkunç bayağı reklam,' dedi, 'müzik yönetmenleri Üçüncü Sayfa kızlarını taklit etmemeli. Her türlü ciddiyet duygusu tamamen yok oldu ve Bayan Priddock bütün gün magazin gazetelerinden telefonlar aldı.

"O zaman ona eldiven ve beyzbol şapkası al," diye hırladı Abby.

Sanat Konseyi de dehşete düşmüştü. Gwynneth özellikle onaylamıyordu çünkü Gilbert, *The Scorpion*'un kendi kopyasını satın aldıktan sonra, Abby'nin çıplak göğüslerini çevreleyen manşeti, başlığı ve birkaç satırlık metni okumak için mantıksız bir zaman harcıyor gibiydi.

Peggy Parker ve Canon Airlie'nin ortak koroner kalp ameliyatları vardı.

O günkü provalar daha da hırçındı. Abby Çaykovski'nin *Altıncı*'sını yönetmek için geldiğinde Hilary dışındaki tüm oyuncular *Akrep*'in bir kopyasının arkasına saklanmıştı ve hepsi 'Madly in Love' şarkısını söylemeye başladı. Abby onlara bağırmağa başladı ve işler kötüden daha kötüye gitti.

Abby, "Eğer aradan sonra da kendinize çeki düzen vermezseniz dışarı çıkıyorum," diye bağırdı.

"Güzel," dedi Yaşlı Henry herkesin şaşkın bakışları arasında. "Ne dedin sen?"

"İyi dedi," diye bağırdı Nellie. 'O kalın kafana sokamıyor musun Abby, Viking olmadan *Pathétique*'in kesinlikle acınası olduğunu?"

Abby evde de yardım alamadı. Basın birkaç gün boyunca bir ağaca gürültüyle konan sığırcık kuşları gibi etrafta dolandı, sonra aniden hepsi ağacı çıplak ve yoksun bırakarak uçup gitti. Marcus stüdyosuna çekildi ve parçalar onun için hiçbir sürpriz içermeyene kadar günde on ya da on bir saat çalıştı. Rahatlamayı imkânsız buluyordu ve Abby ile arasında bir duvar olarak yemek zamanlarında yanında bir nota tutuyordu. Abby döndüğünden beri uyuyamıyordu, geceleri atölyeye çekiliyordu ama aynı zamanda Alexei'den bir mektup gelme ihtimaline karşı sabahın ilk ışıklarıyla kalkıp postaya müdahale ediyordu.

Basının yola çıkmasından sonraki sabah, Dixie'nin springer cinsi köpeğinin Bordello'da havladığını duymuştu ve postacının birkaç dakika içinde Woodbine Cottage'a ulaşacağını biliyordu.

Yataktan fırlayarak çimenlerin üzerinden geçmiş, kulübenin köşesini dönmüş ve Viking'den bir mektup gelmesi mucizesini umarak havluya sarınmış Abby'ye tokat gibi çarpmıştı. İkisi de suçluluk duygusuyla sıçradı.

"Philadelphia'dan haber almayı umuyordum," diye mırıldandı Abby.

Marcus, "Prag'daki plak şirketinden haber almayı umuyordum," diye kekeledi.

Ama postacının getirdiği tek şey Flora'dan gelen coşkulu bir kartpostaldı. Flora ve Marcus'un hemen cebine attığı telefon faturasıydı. "Bunu ben ödeyeceğim, son zamanlarda çok fazla fatura biriktirdin. Abby'nin Moskova'ya yapılan telefon görüşmelerini görmemesi için her şeyi yapardı.

"Yatağına dön Markie," diye yalvardı Abby.

Marcus başını salladı.

"Önce bir banyo yapmalıyım, dün gece bir sansar gibi yatağa düştüm.

"Tamam, madem öyle hissediyorsun. Abby üst kata geri çekildi.

Yatak odası kapısı.

Marcus, Flora'nın son banyo yağıyla ıslanırken, banyonun sağ tarafındaki mermer fayanslardan kendisine bakan soluk bir güneş fark etti. Fayanslar güneşin karşıdaki aynadaki yansımalarını alıyordu. Dışarıda görünmeden ve masum bir şekilde gezinen güneşin kendisini banyoda çıplak izleyebilmesi Marcus'un tüylerini ürpertti. Tıpkı basın gibi, diye düşündü Marcus ürpererek. Kendisinin ve dolaptan çıkan iskeletlerin toplu çingirak seslerini duymaya devam ediyordu.

Abby'ye sadık kalmak için kahramanca girişimlerde bulunmuştu ama beş hafta önce Aleksey ona bir çift zümrüt kol düğmesi göndermişti ve üzerinde tek bir cümle vardı: *'İşte konuştuğun herkesi kıskanan canavarın iki yeşil gözü.*

Marcus zayıflamış ve cevap yazmıştı; Alexei ve o zamandan beri birbirlerini arıyor ve yazıyorlardı. Sonunda RSO İspanya'dayken, Marcus bir plak anlaşması aramak bahanesiyle dört günlüğüne Prag'a uçmuş, ama bunun yerine her saniyesini Alexei'yle geçirmiş ve giderek daha umutsuzca aşık olmuştu. Sanki her zaman eksik olan bir parçasını bulmuş gibiydi.

İkinci gece *Don Kişot* balesinin bir gösterisi vardı. Marcus, Alexei'nin Prag seyircisini şaşkınlık içinde tekrar tekrar ayağa kaldırmasını izlerken arzu ve gururdan neredeyse ölmek üzere olsa da, sadece büyük yıldızı değil, adamı da sevdiğini fark etti.

Birkaç yıl içinde Alexei'nin dansı bırakması gerekecekti, muhtemelen fevkalade otokratik bir yönetmen olmak için, ama Marcus o uyum sağlarken yanında olup onunla ilgilenmek istiyordu.

Alexei bir yandan hâlâ kelime oyunları yapıyor, sanatın aşktan daha önemli olduğu ve Marcus'la birlikte dünyanın sahibi oldukları konusunda ısrar ediyordu.

"Bale tüm hayatınızı yutar.

Ama bu Marcus'u Abby'den ayrılmaya ikna etmeye çalışmasına engel olmadı. "Benimle birlikte Moskova'da yaşaman senin için çok daha iyi olacak.

Ama coşku ve suçluluk duygusuyla bir kez daha kendinden geçen Marcus İngiltere'ye dönmüş, birbirlerini bir daha asla görmemeleri konusunda ısrar etmiş, Alexei de Marcus'u korkaklık ve ikiyüzlülükle suçlayarak öfkeyle oradan ayrılmıştı.

Marcus'un *Akrep* parçasına bu kadar sert tepki vermesine neden olan da bu suçluluk duygusuydu: Abby, Alexei'ye duyduğu aşkla tamamen sersemlemişken, birbirlerine duydukları tutkuyu dünyaya fortissimo trompetiyle duyuruyordu.

Marcus serin suyun içinde uzanırken yan tarafta saç açıcı bir şişe olduğunu fark etti. Keşke hayatını da açabilseydi.

Pratik yapmak için oturduğunda o kadar yorgundu ki aptalca hatalar yapmaya devam etti.

Çok sonraları, hava karardığında yürüyüşe çıktı. Sibelius ve Scriabin de onu takip ediyor, ormandan yuvarlanan altın yaprakların üzerine atlıyorlardı. Daha önce onu gözetleyen güneş şimdi kocaman, turuncu renkteydi ve ağaçların ince çıplak kollarını ısıtıyordu; yapraklardan kurtulmuş o kadar güzellerdi ki ona Aleksey'i hatırlatıyorlardı.

Akrep'ten beri Rupert ya da Taggie'den tek bir kelime bile duymamıştı. Muhtemelen iletişime geçemeyecek kadar öfkeli ve üzgündüler. Taggie ona her zaman bu kadar sevgi ve anlayış göstermişken, Abby nasıl *olur* da Helen'in onun tek akrabası olduğunu söyleyebilirdi?

Marcus ileride kulübenin ışıklarını görebiliyordu. Abby eve erken gelmiş olmalıydı. Onu hâlâ paltosunun içinde, yanmış bir çaydanlığa umutsuzca bakarken buldu. Hıçkırma hıçkırma ağlayarak ona doğru yığıldı.

Çok üzgünüm Markie. Ayağım kevgir gibi, sık sık kendimi vuruyorum. Az önce akşam gömleğini eşarbımla aynı yıkamaya koyarak maviye çevirdim.

Fat Controller bir sonraki hafta RSO'ya konuk olacaktı, diye devam etti ve Amerika turnesini tamamlamak üzere Philadelphia'ya doğru yola çıktı.

Miles'a annemi görmeye gideceğim diye yalan söyledim. Turne gerçekleşmezse kendini çok begenecekti ve gerçekleşirse sanırım orkestranın beni affetmesinin tek yolu bu olacaktı. Viking'i kovanın ben olduğumu sanırsın. Her neyse, beni senin ve onların yakasından düşürecek. Hepinizin bir molaya ihtiyacı var.'

"İlk rauntta ne yapacağımı söylemene ihtiyacım var," diye itiraz etti Marcus, ama sadece onu rahatlatmak için.

Abby yutkundu. 'Sen çok tatlı bir yalancısın. Tek başına çok daha iyi olacaksın. Perşembe sabahı uçakla döneceğim ve ertesi gün finaller için doğruca Appleton'a geleceğim.

"Biraz ince kesmiyor musun?" dedi Marcus telaşla. Abby altı konçerto yönetmek zorunda kalacaktı. "Bu müthiş bir maraton.

'Korkmam için bana zaman vermeyecek. Beş milyon izleyiciyi hayal edin.'

O kadar yorgundu ki, muhafazakâr ve bazen tıknaz Amerikan kültür komitelerini etkilemek için vatkalı takım elbiselerini sürükleyerek toparlanması uzun zaman aldı. Kediler sürekli çantalarına giriyordu; bir kedi çiftliğine gitme fikrinden nefret ediyordu ama en azından birlikte olacaklardı.

Sonunda, ay ışığının aydınlattığı çimenlikte Marcus'un stüdyosuna doğru yürüdüğünde, kalabalık yıldızlar Schumann konçertosunun son neşeli çalkantılı ölçülerini mest olmuş bir şekilde dinliyordu.

Abby omuzlarına masaj yaparak, "Sen ve ben finallerde bunu birlikte oynayacağız," dedi.

"Biraz umut. O kadar ileri gidemeyeceğimi bildiğim halde üzerinde çalışmak kadere meydan okumak olur. Benny'nin ve diğer bir yığın ciddi iyi insanın girdiğini biliyor muydunuz?"

"Hepsinin canına okuyacaksın. Rodney'in her zaman "To the Life Boats, to the Life Boats" şarkısını söylediğini bilirsiniz, son bölümde her piyanist gemiden atlamak ister çünkü çapraz ritimlerle başa çıkmak çok zordur. Tekrar çal. Ben orkestra olacağım.'

"Yavaşça söyleyeceğine söz ver," diye sayfaları çevirdi Marcus.

Söz veriyorum. "Can Kurtarma Botlarına, Can Kurtarma Botlarına, Can Kurtarma Botlarına," diye şarkı söyledi Abby, daha hızlı ve daha hızlı, Marcus çılgınca ayak uydurmak için koşuştururken, günlerdir ilk kez histerik kahkahalar içinde yere yığılana kadar, Abby'nin kahkahaları bir kez daha gözyaşlarına dönüşene kadar.

"Benimle seviş, Marcus. Çok uzun zaman oldu, buna çok ihtiyacım var.'

Birbirlerinin üzerine düşerek Viking ve Alexei'nin anılarını yok etmeye çalıştılar. Marcus için bu, çılgınca bir susuzluğu büyük yudumlarla deniz suyu içerek gidermeye çalışmak gibiydi. En azından Abby'yi tatmin ettiğini umuyordu. Abby onun kollarında hemen uykuya daldı. Stüdyo ay ışığıyla aydınlanmıştı. Yastığı tutan sağ elinde, Marcus'un yakutu bir damla kan gibi parlıyordu. Döşeme tahtalarının arasında, yatağın altında Alexei'nin gizli aşk mektupları, Rolex'i ve zümrüt kol düğmeleri yanıyordu.

Ayda beyaz uzun yol uzanıyor

Bu beni aşkımdan uzaklaştırıyor, diye düşündü Marcus umutsuzca.

Abby uyurken, kalbi küt küt atarak stüdyodan çıktı ve nemli çimenlerin üzerinden geçti. Moskova'nın şifresini ezberlemesine bile gerek yoktu. Ama cevap yoktu. Alexei başka silahlar bulmuş olmalıydı.

Appassionata

ALTINCI HAREKET

ALTMİŞ DÖRT

Karanlık ve şeytani bir değirmen kasabası olan Appleton, Pennines'in hemen batısında, sanki biri yeşil bir duvara siyah bir mürekkep kabı fırlatmış gibi dik yamaçtan dökülen kirli evleri ve fabrikalarıyla uzanıyordu. Çevredeki kırsal alan, on dokuzuncu yüzyılda sanatı himaye etmeyi sosyal merdiveni yükseltmenin tatmin edici bir yolu olarak gören eski pamuk üreticileri tarafından inşa edilen görkemli Viktorya dönemi evleriyle doluydu. Bu evlerin en görkemlisi, her yıl bir grup arkadaşını uzun bir hafta sonu boyunca birlikte çalmaya davet eden, büyük bir büyücü ve müzik aşığı olan merhum Lord Appleton'a aitti. Son gün, halk oylamasıyla arkadaşlarını en çok memnun eden müzisyen beş yüz pound ile ödüllendirilirdi.

Ellili yılların sonunda ödülü kazanan güzel Galli piyanist Blodwyn Jones, Lord Appleton'un çok daha genç eşi oldu ve öldüğünde, onun anısına Appleton Piyano Yarışması'nı kurmak için teselli bulamayan arkadaşlarıyla güçlerini birleştirdi. Appleton, her dört yılda bir Ağustos ayında düzenlenen Leeds Piyano Yarışması kadar prestijli bir yarışma haline gelmişti. Aslında büyük Leeds Yarışması'nın kurucusu Fanny Waterman, Blodwyn Appleton'ın arkadaşıydı ve ilk aşamalarda ona danışmanlık yapmıştı.

Leydi Appleton iyi bir isimdi. Bir Worcester Pearmain'i kadar yuvarlak, pembe ve tatlı bir yüzü ve buna uygun bir doğası vardı. Altmışlı yaşlarında olmasına rağmen, seçkin müzisyenleri neredeyse bedavaya hizmet vermeleri için cezbedebiliyordu. Bu yılki uluslararası jüride, aralarında bir Romanyalı, bir Letonyalı, engin bir Ukraynalı ve zamanını dizüstü bilgisayarında sağdan sola Schumann'ın biyografisini yazarak geçiren bir Çinli'nin de bulunduğu, her iki cinsiyetten de yaşlı birkaç piyano öğretmeni yer aldı. Hâlâ herkesin önünde oynayan jüri üyeleri arasında, sarışın erkek arkadaşı olmadan gelen Marcus'un eski hayranı Pablo Gonzales de vardı. Diğerleri arasında soğukkanlı bir Amerikalı olan Bruce Kennedy ve asabi bir Rus olan Sergei Rostrov da vardı,

İkisi de büyük ve ünlü piyanistlerdi ve tek tük jürilerde yer alarak müziğe bir şeyler katmaları gerektiğini düşünüyorlardı ama birbirlerinden nefret ediyorlardı.

Ernesto (az İngilizce konuşan bir İtalyan) ve Lili (yeşil gözlü bir Alman) daha az iyi piyanistlerdi. Her ikisi de ellili yaşlarındaydı, yargılanmaktansa yargılamayı tercih ediyorlardı ve dünyanın dört bir yanındaki jürilerde oturup birbirlerine çakarak iyi para kazanıyorlardı.

Piyano çalmayan jüri üyeleri arasında klavsen çalan ince yapılı bir Fransız feminist ve Deirdre O'Neill adında İrlandalı bir kontralto da vardı; Deirdre O'Neill'in, Weybridge'li bir borsacıdan yeni boşanmış olmasının da etkisiyle, İngilizlere karşı duyduğu patolojik nefreti gizleyen samimi bir dış görünüşü vardı.

Boris, Hermione ve Monica Kenya'da ilk torununu beklediği için Monica'nın sarı labradoru Jennifer'la birlikte gelen Dame Edith ve sürpriz, sürpriz, Rannaldini grubu tamamlıyordu. Tüm jüri üyeleri Appleton High Street'teki Prince of Wales Hotel'de kalıyordu.

Öte yandan adaylar, kasabanın yaklaşık üç mil dışında, kırların kenarında bulunan yerel bir yatılı kız okulu olan St Theresa's'a yerleştirildi. Öğrenciler yarıyıl tatili için evlerine gittiklerinden, her yarışmacıya küçük bir çalışma/yatak odası tahsis edilmişti. Marcus, odasının duvarlarının James Dean ve Mel Gibson'ın yarı çıplak posterleriyle kaplı olduğunu görünce histerik kahkahalar atarak yere yığıldı. Parkın dışında, penceresinden görünen manzarayı neredeyse kapatan, altın sarısı yapraklarını hâlâ koruyan muhteşem bir kestane ağacı vardı.

Marcus, taş duvarlarla çevrili ve koyunlarla dolu haki renkli tarlaların arasından Appleton'ın ışıklarını görebiliyordu. Bir mucize olur da finale kalırsa diye, kuyruklarını ve Abby'nin çamaşır makinesinde soluk maviye çevirdiği elbise tişörtünü getirmişti.

Yarışmacıların birbirlerine kedi gibi baktıkları, oldukça gergin ve yapmacık bir içki partisi sırasında Marcus, siyah saçları Yakup'un koyunları gibi kıvrıkcık olan Benny Basanovich'in etrafının kızlarla çevrili olduğunu fark etti, ama uzun, sümüklü siyah gözleri, yumuşak, sarkık kırmızı dudakları ve iri göğüsleriyle şehvetli bir Slav güzeline özellikle dikkat ediyordu. Bu Rannaldini'nin himayesindeki Natalia Philipova olmalıydı. Marcus annesine karşı bir acıma duygusu hissetti. Dünyadaki tüm silikon implantlar bununla nasıl rekabet edebilir ki, diye düşündü vahşice.

Biftek ve böbrek pudinginden oluşan mükemmel bir akşam yemeğinin ardından, bozkırdan toplanan koyu mavi yaban mersinlerinden yapılan kocaman bir turta, büyük sürahilerle servis edildi.

krem, sohbet ve kahkaha seviyesi yükselmeye başladı.

Daha sonra herkes yarışmadaki pozisyonu için kura çekti. Kırk sekiz yarışmacının katılacağı ilk tur dört gün sürecekti. Sabah ya da öğleden sonra en iyisiydi. İlk önce oynayanlar jüriyi ve seyircileri ısıtmak zorundaydı. Öğle yemeğinden hemen sonra oynamak tehlikeliydi, çünkü jürinin yarısı uyumuş olurdu. Günün sonunda herkes sinirli ve yorgundu. Marcus son numarayı çekti ve ardından dört gün boyunca tırnaklarını yiye yiye bekledi.

Ancak yarışmanın ilk sabahı, tüm yarışmacıların ilk iki turun yapılacağı Appleton Üniversitesi'ne ait küçük konser salonuna gelmeleri ve Leydi Appleton tarafından resmi olarak karşılanmaları bekleniyordu.

Ukraynalı yargıcın parlak koyu renk takım elbisesinin her tarafına sarı tüyler bırakan labrador Jennifer da dahil olmak üzere jüri çoktan salonda yerini almıştı.

Marcus, Boris'i, Rannaldini'yi ve daha yakışıklı erkek yarışmacıları gözetlemek için titreyen eliyle dürbününü kaldıran Pablo Gonzales'i gördüğünde neredeyse bayılacaktı.

Ancak son kazanan küçük gümüş piyanosunu aldıktan sonra, yarışmadan önce jürinin çoğuyla kasıtlı olarak özel dersler aldığı ve ardından onlara dalkavukça teşekkür mektupları yazarak daha da yalakalık yaptığı ortaya çıktı.

Bu yıl Lady Appleton işini şansa bırakmadı ve yarışmadan önce ele geçirilmelerini önlemek için jüri üyelerinin isimlerini gizli tuttu. Herkese hoş geldiniz dedikten ve sponsorlara, Bumpy's Scrumpy'den Bay Bumpus'a teşekkür ettikten sonra, jürinin herhangi bir

Yarışmacılarla temas kurun.

"Birçoğunuzun birbirinizi tanıdığını biliyorum, ancak final sonrasına kadar kendinizi küçük bir dalga ile sınırlamaya çalışın.

Tek gözlü ve Galler Prensi damgalı iri cüssesiyle Dame Edith, Jennifer'ın tombul sarı patisini hemen kaldırıp Marcus'a doğru salladı.

"Son olarak," diye devam etti Leydi Appleton büyüleyici bir şekilde, "daha ileri gidemezseniz korkmayın ya da cesaretiniz kırılmasın - jürinin her üyesinin bir zamanlar bir yarışmanın ilk turunda elendiğini unutmayın.

"Değildim," dedi öfkeli bir ses.

"Üzgünüm, Dame Hermione hariç," diye güldü Leydi Appleton. "Şimdi ilk adayımız Kore'den Bayan Han Chai'ye hoş geldin diyelim.

Pembe eteklerini savurarak sahneye çıkan ve Debussy, Liszt ve Mozart'ı diğer tüm adayları umutsuzluğa sürükleyecek bir ustalık ve zevkle çalan kuzguni saçlı küçük ve güzel genç kız jüri üyelerinin gözlerini kamaştırdı.

Doğu bloğuna her zaman karşı oy kullanan büyük Amerikalı piyanist Bruce Kennedy ona sadece on üzerinden beş verdi.

"Teknik olarak mükemmel," diye mırıldandı Dame Edith'e, "ama onun "Hayat "ı deneyimlediğini sanmıyorum.

"Ham bir duygu görmek istiyorsan," diye fısıldadı Edith, "altı numarasını vermiş olan ön sıradaki öğretmene bak. Sence de öyle değil mi Boris?"

Arkalarında oturan Boris suratını asarak homurdandı ve *Kral Lear*'ın ikinci perdesindeki klarnet partisine bir yarı klavsen daha ekledi. Yerde ve her iki yanındaki koltuklarda el yazması kâğıtlar vardı. Bar repliklerini eklemek için Marcus'un yardımını isterse bunun gizli anlaşma olarak yorumlanacağını düşündü.

Boris, Lady Appleton'ın büyüüne kapılıp jüri üyeliğini kabul ettiğinde, geçen yıl bir davette alçıya alınmıştı ve işinden uzaklaştırıldığı için çok öfkeliydi.

Rachel'in Requiem'inin artık Beş Numara'ya gitmiş olmasından hiç memnun değildi ve Rannaldini'ye Galler Prensi'nde bir süit verilmiş olmasına, yan odada deri giysili uğursuz uşağı Clive'a da bir oda ayrılmış olmasına, Boris'in ise sadece loş bir ayakkabı kutusunda, mini barı olmayan pis bir tuğla duvara bakıyor olmasına öfke duyuyordu.

Hermione Boris'ten bile daha sinirliydi. Ona tüm dikkatini vereceğine dair söz veren Rannaldini, boncuk gözlü Helen'le bir araya gelmiş, sonra da zamanını taksicilik yaparak geçirmişti.

Leydi Appleton'ın tüm uyarılarına rağmen, yolsuzluk son derece yaygındı. Herkes, özellikle de Doğu bloğu, taktiksel oylamaya düşküncüydü. Tüm jüri üyeleri büyük rüşvetlerle baştan çıkarılmıştı. Dame Edith üç Steinway, bir elmas kolye ve Karadeniz'de iki kişilik bir haftalık tatil teklifine çok şaşırmıştı, Dame Hermione ise daha az şaşırmıştı. Entriği için tek güvenli ve dinlenmeyen yer ısıtmalı havuzdu. Muhteşem bir Sardunya bronzluğu ve çoğu dili akıcı bir şekilde konuşabilme avantajına sahip olan Rannaldini'nin patileri, uzun gri saçları tepede toplanmış iri bayan yargıçlarla köpek kucağı yapmaktan kısa sürede buruşmuştu.

Yargıçlardan birkaçı sürekli tartıştı, geri kalanlar ise Rannaldini'den ve kendilerini aptal yerine koymaktan korktukları için güçlü bir savunma yapamadılar.

görüşler. Bu durum özellikle Dame Edith'in 'oldukça yakışıklı bir domuz ama ne yazık ki sesi paçalarla oynuyormuş gibi' diye tanımladığı İtalyan yarışmacının İtalyan jüri üyesi Ernesto'nun kızı olduğunun ortaya çıkmasından sonra yaşandı. Sabah dokuzdan akşam sekize kadar müzik dinlemenin yorgunluğu hepsini etkilemişti. Yaşlı alabalıklar, özellikle de Bumpy'nin Scrumpy'si ve büyük bir öğle yemeğinden sonra uyanık kalmayı imkansız buluyorlardı.

Ancak yarışmacılar birbirini izledikçe yıldızlar ortaya çıkmaya başlamıştı. Jüri üyelerinin çoğu Han Chai'yi severken, hiçbiri Howie ve Rannaldini'nin kendisini kesin zaferin kariyerindeki düşüşü telafi edeceğine ikna ettiği için yarışmaya katılan Benny'yi sevmiyordu. Öte yandan Benny çok ünlüydü ve jüri üyeleriyle arası oldukça iyiydi; sadece gerçek Fransız-Rus kökenli olduğunu değil, aynı zamanda Letonya, Romanya, Çin ve İrlanda'dan teyzeleri olduğunu ve gerektiğinde 'en sevdiğim akrabam' olduğunu iddia ediyordu.

Ayrıca, menajeri tarafından kuyruklarını geride bırakması söylenen, müthiş bir sahne kişiliğine sahip, neşeli, zıplayan bir Teksaslı olan Carl Matheson da çok beğeniliyordu. Bu eski bir numaraydı. Yarışmacı daha sonra finale ulaşmayı beklemiyormuş gibi görünürdü. Eğer finale kalırsa ve platforma ekose ceketini ya da ödünç aldığı çok büyük bir DJ ile çıkarsa, seyirciler ve jüri onun alçakgönüllülüğünden, tevazusundan ve paçavradan zengine kazanma masalından etkilenecek ve ona uygun bir not verecekti.

Ancak adayların başında, iki yıl önce Prag'da Rannaldini'nin ona piyanoyu bırakmasını tavsiye ettiği, sonra yumuşayıp özel derslerini finanse ettiği günden bu yana 'uzun bir yol kat eden' Natalia Philipova vardı. Şimdi onu büyük bir yıldız yapmaya kararlıydı. Yüzme havuzundaki bütün yaşlı alabalıkları gıdıklaması ve çalma sırası Natalia'ya geldiğinde onları bir sığır sopasıyla uyandırması bundandı.

Natalia'nın ilk tur parçalarını iyi seçmişti. Liszt'in *Tristan*'ın piyano uyarlaması ve orta bölümü cenaze marşı olan bir Chopin sonatı herkesi gözyaşlarına boğdu. Howie Natalia'yı çoktan kaydetmişti, ancak Rannaldini ile birlikte Benny'nin sarhoş bir yörüngeye girmesini istemedikleri için bağlantıyı yumuşatıyordu. Natalia'nın Benny gibi köklü bir yeteneği yenmesi çok daha etkileyici ve dramatik olacaktı.

Son olarak, karamsar, yakışıklı bir Rus ve muhteşem bir piyanist olan Anatole vardı. Solaktı, bu da onu bas gitarda çok güçlü kılıyor ve çalışına harika bir gök gürültüsü veriyordu. Saçları yeni döşenmiş parkelerin esmer sarısıydı ve çoğu doğu bloku müzisyeni gibi ucuz

Kıyafetleri: parlak kahverengi pantolon, plastik ayakkabılar ve ince naylon gömleğinden çilli sırtı görünüyordu. Ama hiçbir şey onun patlayıcı varlığını azaltmıyordu. Donuk yüzü, derin boğuk sesi ve ara sıra patlayan öfkesi Marcus'a acı verici bir şekilde Alexei'yi hatırlatıyordu. Onu işe almak için nefes nefese kalan Howie, ona 'Polyester Prensi' lakabını takmıştı.

Anatole, yarışmaya katılan diğer tüm Ruslar gibi, son altı aydır Sibirya'nın dört bir yanındaki konser salonlarında birinci ve ikinci tur repertuarını ve seçtiği konçertoyu çalışıyordu. Kazanamazsa muhtemelen Sibirya'ya geri döneceğinin farkında olmasına rağmen Anatole, yerel pub yetenek yarışmasını kazanmakla çok daha fazla ilgileniyordu.

Tüm yarışmacılar baskıya farklı şekillerde tepki verdi. Bazıları oynamadan önce volta attı, bazıları derin nefes aldı ya da yoga yaptı, diğerleri boşluğa baktı, bazıları titredi ve terledi. Anatole kusmaya devam etti ve hemen ardından bir sigara yaktı.

Marcus'un dört günlük bekleyişi, her gün yarışmacıları ya konser salonuna ya da pratik yapmaları için kendilerine kuyruklu bir piyanonun sunulduğu bölgedeki büyük evlere götürmek üzere bir araba filosu gelmeseydi, bir eziyete dönüşebilirdi. Marcus, Thomas Beecham'ın arkadaşı olan Bayan Bateson adında sevimli bir yaşlı kadına gönderildi. Marcus'un şişmanlaması gerektiğine karar vererek onun için harika kekler pişirdi. Ne zaman çalsa tüm ailesi toplanıp onu dinliyordu ama sıra ona geldiğinde onu alkışlamak için salona geldiklerinde yer bulmakta büyük güçlük çektiler. Salon, Rupert'ın ayrı yaşadığı oğlu ve Abby'nin yatılı sevgilisi hakkında daha fazla haber peşinde koşan basın mensuplarıyla doluydu.

Helen'in Natalia ve Rannaldini hakkındaki sızlanmalarıyla çılgına dönen Marcus, platforma çıktığı için neredeyse rahatlamıştı, ardından Liszt *Si minör Sonat*'a yanlış notaların korkunç bir çarpışmasıyla başladı.

Helen, Boris, Pablo Gonzales, Edith, labrador Jennifer, Bayan Bateson ve tüm ailesi toplu bir dehşet iniltisi çıkardı. Öte yandan Marcus şöyle düşündü: Lanet olsun. Belli ki her şeyi mahvetmişti, bu yüzden sesi babasının mahzenindeki örümcek ağlarıyla kaplı herhangi bir bordo kadar yumuşak ve yumuşak olan bu harika piyanonun keyfini çıkarabilirdi.

Seyircileri unutarak Liszt'i o kadar güzel çalmaya devam etti ki tüm salon sele kapıldı. Ardından, bir olimpik kayakçının tüm soğukkanlılığıyla, Balakirev'in *Oryantal Fantezisi*'nde yarıştı; bu *fantezi*, yarışan oktavları ve akorları nedeniyle şimdiye kadar yazılmış en zor parça olarak kabul edilir. Daha sonra platformdan ayrıldığı anda kıkırdarak yere yığıldı.

"Hayatımda *hiç* bu kadar korkmamıştım.

Bu sırada salonu ayağa kaldırmıştı. Şaşkınlık içindeki sevinciyle son yirmi dörde kadar ilerledi.

Elli dakikalık uzun resitallerden oluşan ikinci tur jüri üyeleri için daha da büyük bir çileydi. Adaylardan herhangi biri aşırıya kaçarsa Leydi Appleton'ın büyük bir zil çalması gerekiyordu, ancak çoğu zaman bunu yapmayacak kadar nazikti. Bununla birlikte, yarışmacıların çoğu ilk turda piyanonun yumuşak çamurlu tonundan şikayet etmişti, bu yüzden şimdi daha sert, daha parlak bir sese sahip olanla değiştirildi.

İkinci turun ilk günü aynı zamanda Pablo Gonzales'in sekseninci doğum günüydü. Bunun öğrenilmiş bir diskografi çalışması olduğunu düşünen Ukraynalı büyük jüri, ona *Guinness Rekorlar Kitabı*'nın bir kopyasını getirdi. Pablo bundan böyle ilgiden o kadar etkilenmişti ki neredeyse hiç jüri üyeliği yapmadı.

Diğer tüm jüri üyeleri, Bach ve Debussy'nin sıkıcı saatlerini, tarihin en şişman köpeği, en büyük fili veya en ağır ikizleri hakkında okuyarak geçirebilmek için onun yanına oturmak için mücadele etti.

Bu arada Dame Edith'in 'Boğulmuş Acıların Deirdre'si' lakabını taktığı İrlandalı yargıç sessizce günde bir litre kırmızı şarap içiyordu. Boris de aşağı yukarı aynısını yapıyordu ama *Kral Lear*'ın bir perdesini yönetmiş olduğu için biraz daha mutluydu. Çinli yargıç dizüstü bilgisayarında Schumann'ın ilk delilik belirtilerine ulaşmıştı. Jennifer sindirim bisküvileri yiyerek yarım kilo almıştı.

Rannaldini'yle havuzda yarıştıktan sonra Natalia'ya oy vereceğine söz veren yaşlı Letonyalı jüri üyesinin durumu pek iyi değildi ve şu anda soğuk algınlığı nedeniyle yataktaydı ve finale kalması pek mümkün görünmüyordu. Rannaldini ona bu kadar zaman harcadığı için o kadar öfkeliydi ve sırtan Dame Edith Letonyalı'nın yerini Jennifer'in almasını önerdiğinde daha da öfkelenmişti ki öğle arasında Hermione'yle yatmak zorunda kaldı.

Bir kez daha Marcus en son çalan oldu. Bu kez acı dolu bekleyişi uzamıştı çünkü Natalia, Leydi Appleton'ın ziline rağmen Liszt'in *Dante Sonatı*'nı bitirmekte ısrar etmiş ve ardından yeni piyanonun kırılğan tiz sesinden acı acı şikâyet etmişti. Daha sonra bir piyano akortçusu çağrıldı ve piyanoyu zahmetli bir şekilde kontrol ettikten sonra mükemmel durumda olduğunu açıkladı.

Marcus, Bach *Busoni Chaconne*'u mükemmel bir netlik ve sıcaklıkla çalarak, sözde kırılğan ve tınılı piyanoyu

bir org gibi yankılanıyordu. Jüri, özellikle de öğle yemeği yemeyen Hermione'nin karnından gelen davul sesleri karşısında büyülenmişti.

Bruce Kennedy, "Böylesine entelektüel bir eser bile onun parmaklarının altında seyirci dostu oluyor," diye mırıldandı.

Pablo, "Koyu renk bir takım elbise içinde kimse Marcus'tan daha iyi görünemez," diye iç geçirdi.

Bach'ın ardından Beethoven'ın *Waldstein Sonatı* geldi ve yavaş bölümün ortasına kadar muhteşem bir şekilde ilerlerken Marcus biraz renk katmak için ilk kez yumuşak pedala bastı. Daha sonra dehşet içinde pedalın sıkıştığını ve sonuç olarak tizdeki üç telden sadece ikisine vurulduğunu fark etti.

O kadar şaşırmıştı ki bir an için yerini kaybetti ve durdu. Yavaş bölümün geri kalanı ve Marcus'un en başta *Waldstein*'i seçmesinin nedeni olan büyüleyici akıcı rondo boyunca, kıyafet çemberindeki jüri tarafından duyulmak için Benny gibi vurmak zorunda kaldı.

Piyanonun çalındığına inanan Marcus, büyük bir öfkeyle platformdan indi ve hemen bekleyen görevlilere şikâyetle bulundu. Bu son derece sportmenlik dışı bir davranış olarak değerlendirildi. Natalia'nın tiz bir sestten yakınması sabotaj suçlamasından oldukça farklıydı. Piyo akortçusu oflayıp puflayarak geri geldi.

"Bir orkestrada enstrümanların akordu bozulduğunda," diye homurdandı, "herkes müzisyeni suçlar, bir piyanonun akordu bozulduğunda herkes akortçuyu suçlar," ve piyanoyu bir kez daha parçalara ayırarak hiçbir sorunu olmadığını kanıtladı.

Hâlâ ikna olmamış olan Marcus, kargaşadan ve pusuda bekleyen basından kaçtı ve nefes darlığı onu sert bir bankın üzerine yığılmaya zorlayana kadar kasaba meydanında fırtınalar estirdi. Karşısında, pembemsi sarı bir akşam gökyüzüne karşı, Pazar günü kesinlikle oynamayacağı belediye binası vardı.

"Özür dilerim Alexei," diye mırıldandı neredeyse gözyaşları içinde, "seni hayal kırıklığına uğrattım.

Önemsiz bir piyano yarışmasında finale bile kalamamışken, nasıl olur da sadece dünyaya ait olan büyük bir sanatçı olabilirdi?

Sağında, bir kumaş rulosunu inceleyen, frakı ve silindir şapkası kuş kireçleriyle kaplı ilk Lord Appleton'ın heykeli duruyordu. Ünlü olmanın ne anlamı vardı ki zaten? Yaşarken basın, öldüğünüzde ise güvercinler üzerinize çullanırdı.

"Siktir, siktir, siktir," diye iç geçirdi Marcus.

Bu arada jüri üyeleri, ebeveynler, öğretmenler, temsilciler ve çeşitli ülkelerden gelen temsilciler tarafından engellenmeden son altıyı seçmek üzere jüri odasına çekilmişti. Yarışmacılar bara çekilmişti. Ortak görüş Marcus'un işi batırdığı yönündeydi.

Benny alaycı bir tavırla, 'Gerçi her zaman son altıya kalabalığı çekmek için bir Britanyalı koyarlar,' dedi.

Ancak piyano yarışmaları, ödülün takdim edilmesi ve yirmi bin sterlinlik bir çekle sona ermez. Daha sonra kazanan kişiye dünyanın en büyük konser salonlarında birkaç yıl boyunca sahne alma garantisi verilir. Geçmişte kazananlar genellikle bu baskıyla başa çıkmakta zorlanıyordu. Appleton'ın dünya çapındaki itibarı, bunu başarabilecek bir kazanan seçilmesine bağlıydı.

Bu nedenle güvenilirlik yetenekten bile daha önemli görülüyordu; bu görevleri onları hayal kırıklığına uğratmadan yerine getirecek, kayıtlarda hata yapmayacak biri.

Rannaldini çok geçmeden jüriyi etkilemeye başlamıştı.

"Üzülerek" dedi, "sevgili üvey oğlum Marcus'a oy vermekten kaçınmak zorundayım, ancak tamamen tarafsız konuşmak gerekirse, bana acı verse de, çocuğun yeterince yansıtmadığını hissediyorum, özellikle de çok düz iki boyutlu bir performans sergilediği *Waldstein*'da.

"Saçmalık," diye gürlledi Dame Edith. "*Chaconne*'da mükemmel çaldı ve *Waldstein*'ın ilk yarısında notaların çok ötesinde bir şey vardı.

"Hafızasını kaybetmiş," diye tersledi Rannaldini, artık Dame Edith'in işine sahip olduğu için ona yalakalık yapmasına gerek kalmamıştı.

Dame Edith, 'Muhtemelen sadece sinir,' diye karşılık verdi.

Marcus'un geçmesi gerektiğini düşünüyordu. Pablo ve Bruce Kennedy de aynı fikirdeydi. Pablo, Marcus geçmezse istifa edeceğini söyledi. Bruce Kennedy'ye karşı kasıtlı olarak oy kullanan Rus Sergei, Marcus yaparsa istifa edeceğini söyledi. *Waldstein*'ın hiç tutkusu yoktu. Rannaldini ile aynı fikirdeydi, çocuk bir 'veemp' idi. Polonya ve Yugoslavya'dan gelen ve Rannaldini'yle sohbet edip ondan bazı öğrencileri için yardım sözü alan iki eski teklif sahibi de Marcus'a karşı oy kullandı. Hermione de öyle, çünkü Rannaldini ona öyle yapmasını söylemişti ve Deirdre O'Neill da öyle, çünkü İngilizlerden nefret ediyordu. Büyük Ukraynalı da öyle yaptı çünkü o taktiksel olarak oy veriyordu. Öğle yemeğinden sonra sadece Benny'nin gürültüsüyle uyanık kalabilen ve sonrasında uyuyakalan yaşlı İsveçli yargıç uyuduğu için kendini suçlu hissetti.

ve Marcus'a on üzerinden inanılmaz bir on verdi. Fransız yargıç hem Rannaldini hem de Sergei'den nefret ediyordu ve Dame Edith'e aşık, bu yüzden ona dokuz verdi.

Lili, Rannaldini asansörde poposunu çimdiklediği ve ona New York'ta bir konser sözü verdiği için ona karşı oy kullandı. Ernesto, Rannaldini'yi kıskandığı için derhal Marcus'a oy verdi, Boris de öyle yaptı, böylece skor eşitlendi ve bir oylama yapılması gerekti.

"Blodwyn," diye mırıldandı Rannaldini.

Leydi Appleton uzun bir listeden başını kaldırıp baktı: *Teslim edilecek ısınma piyanosu, park edilecek yedi dış yayın minibüsü, yedi mikrofon . . ve* adının hiç bu kadar baştan çıkarıcı telaffuz edilmediğini düşündü.

"Affedersiniz, Maestro?

"Sizce Marcus Campbell-Black geçmeli mi? O zorlayıcı, sorgulayıcı, gece siyahı gözler kesinlikle hayır demedi.

"Evet," dedi Leydi Appleton.

Arkadaşı Bayan Bateson, çocuğun bir dahi olduğunu söylemişti.

Jennifer'ı kasaba meydanında gezintiye çıkaran Dame Edith, Marcus'un yüzünde mahzun bir ifadeyle boşluğa baktığını gördü.

'İşin bitti, seni ahmak,' diye bağırdı. 'Ve katılıyorum - o piyanoya saldırıldı.

Tüm favori adaylar - Han Chai, şakacı Teksaslı Carl, huysuz Rus Anatole, Natalia ve Benny - başarmıştı. Dışarıda kalan tek aday Marcus'tu. Hayal kırıklığına uğrayan yarışmacılar birkaç damla gözyaşı döktü. Parlak bir Alman adayın piyanosunda prova yaptığı Lord Gargrave, zavallı adamın geçememesine o kadar üzülmüştü ki onu bir hafta sonu atış yapmak üzere davet etti.

Finallerden önce iki gün izinli oldukları için sevinçli olan Edith, İrlandalı Deirdre, Boris ve daha önce hiç Lancashire Hot Pot yememiş olan Pablo Gonzales, bozkırın kenarındaki Dog and Duck'ta birlikte yemek yediler.

Pablo bir sandalyeye çöktü ve elindeki çubukları garsona uzatarak, "Bir çift daha çapraz el görürsem çıldırırım," dedi.

"Galler Prensi berbat bir çöplük," dedi Edith, herkesin kadehine kırmızı şarap doldurarak. 'Berbat yemekler, beş para etmez odalar ve Kenya'dan iki dakikada gelen bir faksın yukarı çıkması yarım gün sürüyor. *Lear* nasıl?" diye sordu Boris'e.

'Neredeyse bitti. Şimdi ne yapacağımı merak ediyorum.

Guinness Rekorlar Kitabı'ndan ayrılmayı reddeden Pablo, "Dünyanın en büyük semenderi hangisi?" diye sordu.

"Muhtemelen ben," dedi Deirdre, çoktan uzaklaşmıştı. "En şişman kedi hangisi?"

'Rannaldini,' dedi Dame Edith, bir ekmeği tereyağıyla boğarak. 'Oylara hile karıştırdığından eminim. Blodwyn çok masum. Ben oyumu o Alman çocuğa verdim.

"Ben de öyle," dedi Pablo, "Prokofiev'i çaldığında o harika kitabı okumayı bile bırakıyorum.

"Deirdre ve ben de öyle," dedi Boris. "Yine de başaramadı.

Dame Edith memnuniyetle, "En azından hepimiz Marcus'u atlattık," dedi.

Deirdre taş kesilmiş bir ifadeyle, 'Ben yapmadım,' dedi. 'Bir daha bir İngiliz'e oy veririm Tanrı beni korusun.

"Sportmenliğe aykırı davranma," diye gürledi Edith, garsona biraz daha kırmızı getirmesini işaret ederek.

"Sen biriyle evli değildin," diye tersledi Deirdre.

Neredeyse öyleyim, diye düşündü Edith.

Monica'yla her gün birbirlerini arayarak yüklü faturalar ödüyor olsalar da, birini bu kadar özlemenin mümkün olduğuna inanmıyordu. Yukarı çıkması bu kadar uzun süren faks, Monica'nın İskoçya'nın batısında nehir kıyısında bir yazlık satın aldıklarına dair onayydı. Monica'nın göğüslük giyme ihtimali Edith'in zihnini bulandırdı ve kendisi de tam zamanlı olarak beste yapabilecekti. 1980'deki *The Persuaders*'tan beri gerçekten gurur duyduğu bir şey yazmamıştı.

Ama George Hungerford gibi aşk uğruna orkestrasını sattığı için kendini korkunç derecede suçlu hissediyordu. Emekli olmaya kesin kararlı olduğunu açıkladıktan sonra, CCO yeni bir müzik direktörü aramak zorunda kalmış ve Rannaldini'den başkasını aramamıştı. Hem orkestra hem de yönetim onu oybirliğiyle göreve getirmişti.

"Senin yerini alabilecek tek kişi o, Edith," dedi Hugo. Piç kurusu, endişe verici cazibesıyla hepsini baştan çıkarmıştı. Ama eğer Edith, Monica ile dışarı çıkmalarını bu kadar çok istemeseydi, onları vazgeçirmek için daha çok uğraşırdı.

Deirdre'nin homurdanmasıyla dünyaya geri döndü.

'Lancashire Hot Pot tıpkı İrlanda Yahnisi gibi. Başka bir İngiliz kopyasından bahsediyoruz.'

"Çok lezzetli ama," dedi Pablo ağzı dolu bir şekilde. "Dünyadaki en zehirli yılanın hangisi olduğunu biliyor musun?"

Hep bir ağızdan 'Rannaldini,' dediler.

ALTMİŞ BEŞ

Marcus bu kadar ileri gidebildiği için şaşkına dönmüştü. Ayrıca ne kadar eğlendiğinden de utanıyordu. Canlandırıcı kuzey rüzgarları tüm endişelerini, takıntılarını ve daha da önemlisi astımını uçurmuş gibiydi. Diğer finalistlerle çok iyi anlaşıyordu ve finalden önceki iki gün boyunca gezerek, balık ve patates kızartması yiyerek, masa tenisi oynayarak ve bar yetenek yarışmasında Anatole'a tezahürat yaparak çok eğlendiler.

Marcus, Helen'in geçici olarak Londra'ya gitmesinden dolayı rahatlamıştı. İri yarı Ukraynalı jüri üyesi onu kenara çektiğinde de çok duygulanmıştı. Ukrayna'dan gelen yarışmacı son turda elendiği için artık onun bir çıkarı yoktu. Rannaldini'ye rağmen jürinin çoğunluğunun gerçekte Marcus'u desteklediğini düşünüyordu.

'Plak çalmanızı istiyoruz, ancak Brahms *Bir* ya da *İki* ya da Rachmaninov *Üç* gibi daha patlayıcı, daha dramatik, ağır bir konçertoya geçmeniz gerektiğini düşünüyoruz. Schumann müzisyenlerin mezarlığı olabilir ama kulağa çok kolay geliyor. Jüriyi etkileyecek ya da dinleyiciyi ayağa kaldıracak kadar teatral değil.

Marcus'un gözleri yaşlarla doldu. Nazik sözlerin bir şekilde doğrudan Alexei'den geldiğini hissetti. Ancak büyük Ukraynalıya bolca teşekkür etmenin ötesinde, Schumann üzerinde çalıştığını ve bu yüzden onunla kalacağını açıkladı.

Ukraynalı, 'Eğer kazanma şansımız varsa, İngilizler diğer yarışmacılar için üzölmeye başlıyor,' diye iç geçirdi.

Finaller Cumartesi ve Pazar günleri gerçekleşecek ve ilk gece Carl, Anatole ve Han Chai, ikinci gece ise Benny, Natalia ve Marcus konçertolarını çalacaktı.

Abby, Marcus'u arayarak planında bir değişiklik yaptığını, ertesi gece Amerika'dan ayrılıp doğruca Manchester'a uçacağını, Cumartesi sabahı ilk iş olarak Appleton'a varacağını ve öğleden sonra ilk üç finalistle prova yapacağını söyledi.

Abby ona Amerika'nın harika olduğunu ve finale kalmasının daha da harika olduğunu söyledi.

'Sanırım tek sorun Woodbine Cottage'ın soyulmuş olması. Tanrıya şükür kediler kulübedeydi ve polisler Flora'nın vibratörünün parmak izini almasına rağmen televizyon ve video dışında hiçbir şey almamışlar.

"Peki ya benim stüdyom?" dedi Marcus, Alexei'nin döşeme tahtalarının altındaki mektuplarını düşününce buz kesilmişti.

"Hayır, oradan hiçbir şey gitmiş gibi görünmüyor.

Marcus, Abby'siz bir kırk sekiz saat daha geçireceği için kendini ne kadar rahatlamış hissettiğinden utanıyordu. Bayan Bateson, Abby'nin kurtulduğuna sevinerek ona öğle yemeği olarak biftek, Yorkshire pudingi ve elmalı tart pişirdi ve şans getirmesi için küçük bir jet kedi verdi.

"Pazar günü gerçekten projeksiyon yapmalısın," diye yalvardı ona, "Appleton'ın iyi insanların belediye binasına doluştuğlarında ne kadar özümseyici olduklarını bilemezsin.

Cuma sabahı, doğal olarak tüm dikkatlerin Marcus üzerinde yoğunlaştığı bir basın toplantısı düzenlendi.

Gazetecilere, "Finale çıkacağım için o kadar heyecanlıyım ki, Pazar günü iyi oynadığım sürece kazanmayı çok fazla önemsemiyorum" dedi.

Öğleden sonra finalistler, şimdi çalışanlarla kaplı olan kasvetli ama büyüleyici kırsal alanda bir gezintiye çıkarıldı. Akşam yemeğini St Theresa's'ın çeyrek mil aşağısındaki Dog and Duck'ta yediler.

Leydi Appleton tarafından Anatole'a göz kulak olması istenen Marcus, Rus'u ayık tutmakta büyük zorluk çekiyordu. Yarın Brahms'ın muazzam *Birinci Konçerto*'suyla başa çıkabilmesi için erkenden yatması gerekiyordu. Ama Anatole bardaki yetenek yarışmasına daha da dalmış ve ev sahibiyle birlikte "Knees up Muzzer Brown" şarkısını söylemekten vazgeçmiyordu. Han Chai, ekose ceketle mi yoksa ödünç aldığı DJ'yle mi çalacağına hâlâ karar veremeyen evcimen Carl'a aşık olmuştu. Köşede el ele oturmuş Coca-Cola içiyorlardı. Konçertosunu çalmadan önce ayılması için kırk sekiz saati olan Benny, Bacardi'yi deviriyor ve sarhoş bir şekilde Natalia'ya teklifte bulunuyordu; Natalia saatine bakarak Rannaldini'nin Londra'dan dönüp dönmediğini ve bu gece bir şekilde içeri sızıp sızmayacağını merak ediyordu.

St Theresa'daki yatak odasına bir hırsız gibi girdi. Kadın arzuyla titriyordu. Hiç kimse ona karşı bu kadar muhteşem olmamıştı.

Yarışmadan önce sinirlerini yatıştırmak için ona beta-bloker de vermişti.

"Bak bakalım Marcus'u oynamadan önce bir tane almaya ikna edebilecek misin, ama benden geldiğini söyleme; ne yazık ki üvey oğlum bana kızıyor ve onlara dokunmuyor. Ama onun iyi oynamasını çok istiyorum.

Bir insan Rannaldini'den nasıl nefret edebilir? diye merak etti Natalia.

Marcus, finale kalmanın şaşkınlığıyla bir kadeh kırmızı şarap içerken, bar masasında boş boş 'To the Life Boats, to the Life Boats' çalışıyor, Çarşamba günkü yumuşak pedala ne olduğunu merak ediyor ve yarın Abby'nin gelişi konusunda daha hevesli olmayı diliyordu. Barın öbür ucunda Anatole'un 'You are My Sunshine' şarkısını gümbür gümbür söylediğini görebiliyordu, gözleri yüksek elmacık kemiklerinin üzerinde kahkahayla kırışmıştı. Marcus, Aleksey'e duyduğu özlemle kendini boşlukta hissetti.

Barmenin "Marcus Campbell-Black" diye bağırdığını fark etmesi birkaç saniye sürdü. Marcus Campbell-Black için telefon'.

Marcus yüzünü buruşturdu. Yarışma için 'Campbell' ismini kullanmamakta ısrar etmişti. Ama ünlü adını duyan insanlar, masaların arasından geçerken onu dürtüyor ve ona bakıyorlardı. Alexei'ye ondan bir daha haber almak istemediğini söylemişti ama her telefon çaldığında arayanın o olması için dua ederdi. Aynı derecede mantıksız bir şekilde bütün hafta boyunca iyi şans kartı için dua etmişti. Telefon merdivenlerin yanındaki oyukta idi. Duvarlar numaralarla kaplıydı.

"Alo," diye ahizeyi kaldırdı, "yüksek sesle konuşmanız gerekecek, burada müthiş bir gürültü var.

Merhaba Marcus. Abby Rosen ile nişanlandığınız için sizi tebrik ederim. Şanslı çocuk, ne zaman evleniyorsun?"

Sızlanan, ince, nankör, çok sıradan erkek sesini duyan Marcus titremeye başladı.

"Sen de kimsin?" "Ben

Akrep.

"Söyleyecek bir şeyim yok. Marcus terden sıırılsıklam olmuştu.

"Appleton'da finale kalmanla ilgili küçük bir haber yapmak istedik. Abby elenmiş olmalı. Seni tercih etmemek onun için zor olacak.

Marcus tam telefonu kapatacaktı ki ses kalınlaştı ve daha da yağlı, neredeyse tehditkâr bir hal aldı. "Başka bir şey daha var. Elimizde Alexei Nemerovsky tarafından size yazılmış bazı mektuplar var.

Marcus nefes alamıyordu, çarpan kalbi ciğerlerini ve soluk borusunu doldurmuş gibiydi.

"Merhaba, orada mısınız? Çok ilginç okumalar yapıyorlar. Belli ki aranızdaki şeyler oldukça tutkuluydu, özellikle de Prag'da yatağı kıldığınızda.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," diye mırıldandı Marcus. "Ben Alexei'ye hiç mektup yazmadım, o da bana hiç yazmadı.

'Oh gel, gel. Bazıları çok şiirsel: "*Benim küçük beyaz güvercinim ellerimde sıcak ve artık korkmadan yatıyor*".

"Bunlar sahte," diye hırladı Marcus. 'Lütfen onları yakın, annem ve babam ... kimse ilgilenmez.

'Bence yapabilirler. Bu kamu yararına çok uygun. Baban ve Nemerovsky gibi iki tanınmış isim, L'Appassionata'dan bahsetmiyorum bile, güzel kız Abby, en son bir erkek onu aldattığında kendini aşmaya çalıştı. Ona adil davrandığınızı düşünüyor musunuz?

"Hayır, evet, kulübeye giren siz olmalısınız. Tanrım, bunu söylememeliydi. "O mektupları yayınlamaya hakkınız yok.

'Bu avukatlar için bir mesele. Biz yine de hikayeye devam edeceğiz. Sadece kendi bakış açınızı bize anlatmanız için size bir şans vermek istedik. Ses aniden rahatladı, akıl hemşiresi valium'u vermek üzereydi. "Altı haneli rakamlardan bahsediyoruz, eminim parayı kullanabilirsin.

"Hayır, hayır," Marcus çılgına dönmüştü. 'Lütfen yak onları. Ben önemli biri değilim.

"Sen Rupert'in oğlusun dostum," dedi Torquemada ürpertici bir şekilde. "Eşcinsel olduğunu biliyor mu?

Marcus bir hıçkırık tutturdu ve telefonu düşürerek duvara çarpmasına neden oldu. Umutsuzca nefes almak için savaşıyordu. Belki de ölse daha iyi olacaktı.

Boğuluyor, hıçkırıyor, gece boyunca tökezleyerek St Theresa'ya geri dönüyordu. Islak yaprakların üzerinde kayıp durdu ve iki kez düştü. Neyse ki fuaye geçici olarak terk edilmişti. Marcus Alexei'yi aramaya çalıştı ama cevap yoktu. Abby şimdiye kadar havaalanına gitmiş olmalıydı. Rupert Çek Ulusal At Yarışları'ndaydı. Marcus o sabah *The Times*'da okumuştı. Penscombe Pride, geçmişte kalmadığını kanıtlamak için Pazar günü büyük yarışta koşacaktı.

Helen neredeydi? Marcus düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Tanrım, Helen'e söyleyemezdi.

Yatağa sürünerek girdi, yatak örtülerini başına çekti, nefes nefese kaldı, gelgitli bir panik dalgasıyla savaşıarak şafağı ve yırtıcı bir tazi sürüsü gibi onu parçalara ayıracak olan muhabir ordusunu bekledi. Abby, Helen ve en kötüsü Rupert'ın yüzüne nasıl bakacaktı?

Hava aydınlanır aydınlanmaz kalktı ve gazeteleri almak için sendeleyerek Appleton'a gitti. Sıcaklık düşmüş, kış gelmişti. Odasının dışındaki parlayan atkestanesi ağacı bir günde soyulmuştu. Uzaktaki bir odada patlayan bir boru gibi, parkın aşağısındaki yaprakların hışırtısını duyabiliyordu. Gölün yanından geçerken sert bir gümbürtü duydu ve önünde bir figür sıçradı. Marcus pusuda bekleyen bir muhabiri hayal ederek irkildi ama bu sadece bir balıkçıl kuşuydu. Çift kanatlı bir uçak gibi kanat çırparak yükseliyor, ağzında kıpırdayan bir sazan balığı taşıyordu.

Ben o balığım ama masumiyetim yok, diye düşündü Marcus dehşet içinde. Kendini aşarsa herkes için çok daha kolay olurdu. Nefes almak için her on metrede bir durmak zorunda kalıyordu. Tıpkı babasının hapishaneye göndereceği, soluk soluğa kalmış yaşlı bir kovalayıcı gibi hırıltılar çıkarıyordu.

Şehrin kenarındaki bir gazete bayiine vardığında, oluklar kan nehirleri gibi kayın yapraklarıyla doluydu. Karşı bahçede büyük bir saksıya çimenlerin üzerinde kasıla kasıla yürüyordu. Kendinden memnun, beyaz kravatı ve kuyruklarıyla tıpkı Rannaldini gibiydi. Uğursuz kuş: keder için bir tane.

"Lütfen Bay Magpie, arkadaşınız nerede?" diye yalvardı Marcus, "Tanrım, *Scorpion* bunu basmasın.

Marcus bir nüsha alırken gazete bayii, "O paçavrayı okumak istemezsin," diye çıkıştı. 'Bu çok kaba. Yarın akşam için iyi şanslar.

"Sizi *Manchester Evening News*'dan tanıyoruz," dedi karısı. 'Babanız gösteri atlayışları yaparken onu çok severdik.

Marcus teşekkürlerini sunarak, dükkândan tökezleyerek çıktı ve bir duvara çarparak sayfaları çılgınca karıştırdı. Tanrı'ya şükür hiçbir şey yoktu, belki de bu bir eşek şakasıydı. Belki de haberi kaldırmışlardı ... hayır, o muhabir çok şey biliyordu. Sadece remisyondaydı.

Normal davranmaya çalıştı ama sonunda St Theresa'ya ulaştığında o kadar kötü titriyor ve hırıltılı nefes alıyordu ki Natalia onu Rannaldini'nin beta-blokerlerinden birini almaya ikna etti.

"Sinirlere iyi geliyor, her iki raunttan önce bir tane içtim.

Carl Matheson tendinit yüzünden endişeliydi.

"Sanırım öğleden sonra prova yapmadan önce bir doktora görünsem iyi olacak.

Abby, Amerika turunu onaylamak için Philadelphia'da yirmi dört saat daha kalmıştı, böylece Miles, yönetim kurulu ve Shepherd Denston'ın önünde ayrıntıları görkemli *bir oldu bitti* olarak gösterebilecekti. Para konusunda da tereddüt edemezlerdi. Fevkalade cömert ABD kültür komitesi ve American Bravo Records faturanın büyük kısmını karşılamayı kabul etmişti.

"Seni İngiltere'de temelli kaybettiğimizi düşündük Abby," demişti başkan ona. "Hepimiz orkestranı eve getirmenin tam zamanı olduğunu düşünüyoruz.

Abby onun sözlerini her tekrarladığında gözleri yaşlarla doluyordu. Viking'i unutmak için umutsuz bir çabayla tüm enerjisini anlaşılmaya yoğunlaştırmıştı. Ama artık her şey kesinleşmişti, onu geri isteyebilirdi. Amerikalılar ona bayılacaktı.

Appleton böylesine soğuk bir kış sabahında özellikle kasvetli görünüyordu ama en azından devasa belediye binası finallere katılan ulusların bayraklarıyla süslenmişti. Abby bir Amerikalının başarmış olmasına çok sevinmişti. Carl'ın en azından ikinci geleceğini umuyordu.

Saat onda Galler Prensi'ne varmıştı, bu da ona saat iki buçukta Han Chai ile Beethoven'ın *Üçüncüsü*'nü prova etmeden önce birkaç saat dinlenme fırsatı verecekti.

Resepsiyonda Anma Günü için bir tepsi kırmızı gelincik vardı. Abby mesajlar için güvercin deliğini göremiyordu. İlki, St Theresa'daki Marcus'u acilen aramasını istiyordu. İkincisi ise *Akrep'i* aramasını istiyordu. Sanki arayacakmış gibi. *Üçüncüsü* Miles'ı aramasıydı.

RSO'nun yıllardır elde ettiği en büyük *başarı* Appleton'da çalmak üzere seçilen orkestra olmaktı. Yönetim kurulunun çoğu, yansıtılan ihtişamın tadını çıkarmak için uçakla gelmişti. Abby, orkestranın görüşme yapabilmesi için parasını ödediği muhteşem süite bakarken, önce Miles'ı aramasının daha iyi olacağına karar verdi.

"Hangi cehennemdeydin? Bu onun sıfırın altındaki Miles sesiydi. "Konuşmamız lazım.

"Bekleyemez mi?" diye itiraz etti Abby. "Daha yeni giriş yaptım. "Hayır, ben geliyorum.

Abby ayakkabılarını tekmeledi ve beş milyon izleyici arasında Viking'in izliyor olma ihtimaline karşı o akşam giymek için getirdiği, bir tarafı yırtmaçlı, uzun, dar mor kadife elbisesini paketinden çıkardı.

Hizmetçiye ütületmeliydi. Provanın sonra saçını yıkamak için zaman bulması gerekecekti. Miles'ın özenle hazırlanmış bir basın toplantısı düzenlememiş olmasını umuyordu. Tanrım, yorulmuştu ama bunu belli etmemeliydi, gerçi prova edilecek ve seslendirilecek üç farklı konçerto ile tam bir maraton olacaktı. Sade kahve için zili çaldı - "hemen, lütfen."

Yeni, güzel kesimli, ince çizgili takım elbisesi içinde neredeyse ince görünen Miles'a yüzü asık bir Lord Leatherhead eşlik ediyordu. İkisi de kahvaltayı suratsızca reddedince Abby orkestranın ne zaman geleceğini sordu.

'Onları görmek için sabırsızlanıyorum,' diye haykırdı. 'Harika haberlerim var. Rekor destekli inanılmaz bir Amerika turnesi ayarladım, tamam mı? Bu turne bizi dünyaya tanıtacak,' dedi ve onların hala kasvetli olan yüz ifadelerine şaşırarak devam etti, "Doğu Yakası'nda Cotswold'da iki hafta geçirmeyi planlıyorlar. Konaklama, seyahat, iâşe, baskı ve tanıtım masraflarını karşılayacaklar. Ve hepsi *beni* istedikleri için, değil mi? Abby'nin sesi kırıldı. "Orkestramı eve götüreceğim."

"Onları hiçbir yere götürmüyorsun," dedi Miles acımasızca. "Kovuldun."

Telefon çalınca hepsi birden sıçradı. Abby telefonu kaptı.

"Telefonlara cevap veremiyorum."

Ama telaşla kekeleyen, nefes nefese kalan ve gözyaşlarının eşiğinde olan Marcus'tu.

'Abby sevgilim, bunu yüzüne söylemek isterdim ama basından önce sana ulaşmam gerekiyordu.'

Abby çaresiz hırıltıları duyabiliyordu.

"Sorun nedir?"

"Çok özür dilerim Abby, çok özür dilerim. Alexei ve ben bir *ilişki* yaşıyorduk. *Scorpion* mektuplarımızı ele geçirdi. Onları basacaklar. Muhtemelen yarın yayınlarlar. Çok özür dilerim.'

Abby'nin yüzünün rengi soldu. Bacakları o kadar şiddetli titremeye başladı ki yatağa yığılmak zorunda kaldı.

"Buna inanamıyorum. Bu ne zamandır devam ediyor?"

"Yaklaşık dört ay, ama birbirimizi sadece iki kez gördük ve artık bitti, söz veriyorum."

"Seni orospu çocuğu," diye bağırdı Abby, yumruğunu yatağının başucundaki masaya vurarak kül tablalarını ve mesaj kağıtlarını dağıttı. 'Tıpkı Christopher'ın yaptığı gibi, beni sadece para için istiyorsun. Seni pislik! Neden?"

beni aptal yerine koymak yerine, ayrılmadın mı? Tanrım, senden nefret ediyorum, senden nefret ediyorum, senden nefret ediyorum. Sesi histerik bir çığlığa dönüştü.

Ama Marcus nefes alamıyor ve cevap veremiyordu, bu yüzden Abby telefonu kapattı ve yatağın üzerinde titreyerek oturdu, ellerini sıktı ve çözdü, gözleri delice odada dolaştı.

Lord Leatherhead buzdolabından minyatür bir brendi çıkardı ve bir bardağa doldurdu. Bundan hiç hoşlanmıyordu. Telefon tekrar çaldığında Miles telefonu kaptı. Arayan *The Scorpion*'du. "Korkarım Bayan Rosen'ın yapacak bir yorumu yok," dedi Miles ve santrale daha fazla arama yapılmasını emretti.

Abby'ye kasvetli bir şekilde, '*Akrep* zaten tüm hikâyeyi bize anlattı,' dedi. "Orkestraya felaket bir şekilde yansıyor. Önce müzik direktörleri bir pop albümünün tanıtımı için sevgilisiyle çıplak poz verdi-'

"Beattie Johnson bana dikiş attı," diye fısıldadı Abby. "O fotoğrafı çaldı.

'Ama ona röportajı sen verdin. Aşık olmakla ilgili tüm o mide bulandırıcı saçmalıklar,' Miles kelimenin üzerinde kaygan bir şekilde oyalandı.

Buna bayılıyor, diye düşündü Abby uyuşukça.

"Sonra ikinizin de başkalarıyla birlikte olduğunuzu ve sadece plağı zorlamak için sevgili gibi davrandığınızı öğreniyoruz," diye ekledi ipek gibi.

'Bu saçmalık,' diye bağırdı Abby. 'Marcus'u sevdim. O adamla evlenmem gerekiyordu. Onun eşcinsel olduğu hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

"Sen de pek bakire sayılmazsın ve orkestran o kadar mide bulandırıcı derecede açgözlü ki, içlerinden birinin senin ve Viking'in hikayesini *The Scorpion*'a satması uzun sürmez.

Abby, 'Viking'le bir *ilişkim* yok,' diye tısladı.

Miles ona inanamamanın verdiği acıyla baktı. "Peki ya Rodney'nin öldüğü gece? Düzinelerce tanık var.'

'O tek gecelik bir ilişkiydi, herkes sarhoştı. Hilary oradaydı. Muhtemelen bizi *The Scorpion*'a pazarlamıştır. Tanrı aşkına, bu sadece bir kez oldu.'

Buna inanmak çok zor. Her neyse, bu öğleden sonra *The Evening Scorpion*'da yer alacak ve yarın da diğer tüm gazeteler bu haberi yayınlayarak orkestranın itibarını tamamen zedeleyecek. Basının nefret ettiği tek şey alaycı bir şekilde manipüle edilmektir.

"Onları manipüle etmedim, değil mi?" Abby histerikti. "Marcus'la evleneceğimize gerçekten inanıyordum. Bak, bana bu yüzüğü verdi,'

sağ elini uzattı.

Miles, Abby'nin meyve kâsesinden bir Granny Smith seçerken alaycı bir tavırla, "Namuslu bir kadının fiyatı yakuttan daha yüksek olmalı," dedi. Hilly'nin yeni diyeti lekeleri için harikalar yaratmıştı.

"Ben sadece "Madly in Love "ı bastırıyordum," diye geveledi Abby, "çünkü orkestra telif ücretinin yarısını alıyordu.

"Korkarım sizin haksız kazançlarınızı istemiyoruz.

"Bu sabah acil bir yönetim kurulu toplantısı yaptık," dedi Lord Leatherhead nazikçe. 'İstifanızı talep eden bir oy birliği vardı.

'Hilly'nin bana oy verdiğini görebiliyorum, ama Bill Thackery'nin değil - Bill iyi bir arkadaş.

"Senin bildiğin gibi değil," Miles elmayı acımasızca ısırıldı. "Lionel gittikten sonra onu lider yapmadığın için ya da solosunu Julian'a geri verdiğin için seni asla affetmedi.

"Tanrı aşkına.

"Başınızda böyle bir skandal varken orkestrayı yönetmeyi bekleyemezsiniz," diye ekledi Lord Leatherhead. 'Kontratınıza sadık kalacağız ve Şubat sonuna kadar size ödeme yapacağız.

'George hala baş yönetici. Beni kovmanıza izin vermez.'

Miles titizlikle, 'Orkestranın neredeyse yarı yaşındaki bir üyesini baştan çıkardıktan sonra,' dedi, 'George'un ya da onun fikrinin pek bir ağırlığı olacağını sanmıyorum. Çok ilgileneneğinden de şüpheliyim. Bir telefon numarası bırakacak kadar bile terbiyeli değil.

"Ama orkestrayı hayal kırıklığına uğratamam. Öne doğru sıçrayan Abby, Miles'ın yeni yakasına yapıştı. "Lütfen, *lütfe*n!

"Onları zaten yeterince hayal kırıklığına uğrattın.

"Bu kadar kısa sürede onları kim idare edecek? Ama Abby cevabı zaten biliyordu.

Miles muzaffer bir edayla, "Rannaldini büyük bir nezaketle bu görevi üstlenmeyi kabul etti," dedi.

ALTMİŞ ALTI

St Theresa'da, Marcus tam bir şok içinde telefondan çıktı, çılgınca nefes alıp veren bir köpek gibi kısa aralıklarla hırıltılar çıkarıyordu. Zavallı sevgili Abby, ona ulaşmalı ve kendini öldürmesini engellemeliydi. Puffer'ını bulamıyordu, kendine steroid enjekte etmek için asla yukarı çıkamayacaktı. Kimse ona yardım etmeyecekti. Ortak salona girdiğinde, Schumann konçertosunun partiyonunu dik piyanonun üzerinde açık ve tüm talimatları yazılmış olarak buldu. Ancak Pedal için 'Ped' yazdığı yerde, zümrüt yeşili mürekkeple biri kelimeyi 'Pederast'a çevirmişti. Boğuk bir hıçkırık atarak, en ufak bir nefes için çılgınca mücadele ederek, tökezleyerek salona girdi, ön kapıdan çıktı, bir kameraman ve bir kız muhabire tokat attı.

"Bu o," dedi muhabir teybini bir paket sigara gibi gelişigüzel uzatarak. "Nemerovsky ile ne zamandır *ilişki* yaşıyorsunuz?"

Ama yüzü mosmor kesilen Marcus sadece çaresiz küçük inilti çıkarabiliyor, yardım için yalvaran ellerini uzatabiliyordu.

"O olduğuna emin misin?" dedi fotoğrafçı, "daha çok bir tür sağır dilsiz gibi".

"Muhtemelen bizi kandırmak için bir oyun," dedi kız. "Abby'ye söyledin mi Marcus?"

"Epinefrin almış gibi görünüyor. İyi misin dostum?" Fotoğrafçı kamerasını indirdi.

Etraflarından dolanan Marcus, taş basamaklara çarparak yere yığıldı.

Muhabir, "Tanrım, biri ona hayat öpücüğü verse iyi olur," dedi.

Carl'ın tendinitini tedavi etmek için gelen doktor, Marcus'a bir göz attıktan sonra, "Ona dokunmayın," diye bağırdı. "Büyük bir astım krizi geçiriyor.

Neyse ki arabasında, Marcus'un çaresizce ihtiyaç duyduğu ilacı küçük nemli hava damlaları halinde veren taşınabilir bir nebülizör, bir nefes maskesi vardı. Doktor onu ayıltmak için bir de steroid iğnesi yaptı ama

Marcus çoktan ölmüştü, mavisi artık mor bir renk almıştı, solunum yolları Simon'ın obua sazlarından biri gibi kapanmıştı ve bu kadar küçük deliklerden hava çekemeyecek kadar zayıf ve bitkin düşmüştü.

Doktor yıldırım karar vermek zorundaydı. Ambulans çağırmak çok uzun sürerdi. Appleton'ın küçük yazlık hastanesi sadece hafta sonları vardiyalı çalışıyordu; Marcus'un acilen Northladden General'a götürölmesi gerekiyordu.

Marcus'u kendi arabasının arkasına yatırırken kameramana, "Sen sür," diye emretti, "Ben onunla ilgilenip seni yönlendireceğim. Sen Northladden Yoğun Bakım'ı ara ve solunum cihazına ihtiyacı olacağını söyle," diye ekledi muhabire.

Prences Di'yi Gloucestershire'da kovalamaya alışkın olan kameraman yüksek taş duvarlar arasında 80 mil hızla ilerlerken, "Kim bu adam?" diye sordu.

"Rupert Campbell-Black'ın oğlu - şansına ne dersiniz?" muhabir teybini açık tutuyordu.

"Pek değil, hiç tepki vermiyor, zavallı küçük adam. Acaba beta-bloker mi alıyor, birçok yarışmacı sinirlerini yatıştırmak için bunu yapar. Astım için ölümcül.'

'Çok önemli bir hastaya' sahip olduklarının farkında olan Yoğun Bakım çoktan tüm hazırlıkları tamamlamıştı. Varışından birkaç saniye sonra, ziller ve yanıp sönen ışıklar eşliğinde, cansız, bilinci yerinde olmayan Marcus bir yatağa yatırıldı ve onu tamamen felç etmek için bir iğne yapıldı. Böylece boğazına sokulan ve şimdi devasa bir kara kutudan ciğerlerine hava ve oksijen pompalayan şeffaf tüpe karşı koyamayacaktı.

"Tanrım," diye mırıldandı anesteziist, Marcus'un ciğerlerindeki direncin boyutunu değerlendirmek için kutuya bakarak, "seksene dayandı.

"Bu kötü mü?" diye sordu kendini Marcus'un kız kardeşi olarak tanıtıp odaya sızan muhabir.

"Normal bir insanın on ila yirmi arasında olduğunu söyleyelim. Sonra Marcus'un bakan gözlerinde bir dehşet titreşimi yakalayan anesteziist daha içten bir sesle, 'Sorun yok delikanlı, tüpü boğazında tutmak için seni geçici olarak felç etmek zorunda kaldık. Bu seni sakinleştirmek için, böylece karşı koyamazsın. Ve Marcus'un koluna bir iğne daha yaptı. "Kendini üzme, yakında kendi başına nefes almanı sağlayacağız.

Bana yalan söylüyorlar, diye düşündü Marcus panik içinde, felç geçirdim ya da düşüp belimi kırdım, hayatımın sonuna kadar bu tabut gibi bedenim içinde sıkışıp kalacağım. Lütfen Alexei'yi bir kez daha görmeme izin verin, diye düşündü ve tekrar bilinçsizliğe sürüklendi.

Marcus batıyordu. Glamorgan'dan güzel bir hemşire olan Rahibe Rose, uyanıp paniğe kapılma ihtimaline karşı yatağının yanında oturup sürekli onunla konuşuyordu. Onu sakinleştirmek için Mozart piyano konçertoları çalınıyordu. Onu kısa süreliğine solunum cihazından çıkarmayı denemişlerdi ama büyük bir sıkıntı içindeydi ve kendi başına nefes alabileceğine dair hiçbir işaret yoktu.

Anestezist, 'Yakın akrabalarına haber versek iyi olur,' dedi. "Yaşama isteği yok gibi görünüyor, korkunç bir şok geçirmiş olmalı.

Bunun ne olduğu, Marcus ve Nemerovsky hakkında *The Evening Scorpion*'da çıkan, zarar verici olduğu kadar kötü niyetli yazıyla ortaya çıktı. Galler Prensi'nin salonundaki tüm yargıçlar *Daily Telegraph* ve *The Times* gazetelerinin içinde *The Scorpion*'u okurken gözlükler buğulandı, gri çörekler diken diken oldu.

Miles, Abby'nin istifa ettiği ve yerine Rannaldini'nin getirildiği yönünde kısa ve yumuşatıcı bir açıklama yapmış olsa da, kısa süre sonra Abby'nin kovulduğu ve iz bırakmadan ortadan kaybolduğu ortaya çıktı. Hem hastane hem de otel gazeteciler tarafından kuşatılmıştı. Helen, damlalar, tüpler, kateterler, devasa siyah makineler ve Northladden General'in büyük bir kısmı Marcus'un hayatını kurtarmak için savaşıyor gibi görünürken, giderek artan bir korku içinde Marcus'un yatağının yanında oturuyordu.

"Zor olduğunu biliyorum," dedi nazik Rahibe Rose Helen'e bir fincan çay vererek, "ama ne kadar endişeli olduğunuzu belli etmemeye çalışın, Marcus'un mümkün olduğunca az strese maruz kalması çok önemli.

İşleri daha da karmaşık hale getirmek için Rupert, Çek Grand National'dan önce Taggie'yle birlikte yirmi dört saatlik bir molaya çıkmış ve telefon numarası bırakmadığı için izine rastlanamamıştı.

RSO Appleton'a vardığında zaten sıcaktan bunalmış durumdaydı çünkü Miles en son ekonomik sürüşte klimasız otobüslerde seyahat etmeleri konusunda ısrar etmişti. Belediye binasındaki soyunma odalarında fraklarını ve siyah elbiselerini asarken, perişan haldeki Charlton Handsome'dan Marcus'un kritik listede olduğunu, Abby'nin görevden alındığını ve Rannaldini'nin görevi devraldığını öğrendiler - bu haber onları hem öfkелendirdi hem de dehşete düşürdü. Bir maestro

Rannaldini hem CCO'nun hem de RSO'nun kontrolünü fiilen ele geçirmişti.

CCO oyuncularını figüranlar yerine akıllıca RSO'ya sızdırmaya başlamıştı bile. Kemancılarından biri First Violins'in ön masasında Bill Thackery'nin yerini almıştı.

Nicholas, biraz sıkıştırılınca, Bill'in omzunun donduğu gibi bir şeyler mırıldandı.

Dixie, "Büyük olasılıkla donup kaldı," dedi. 'Şimdi L'Appassionata'ya destek verildi, Rannaldini'nin artık Bill'in oyuna ihtiyacı yok, Bill'in korkunç sesine de katlanmak zorunda değil.

Quinton Birinci Korno'ya yükselmişti ama Üçüncü Korno koltuğunun CCO'nun karizmatik sarışın Birinci Korno'su Rowena Godbold tarafından doldurulduğunu görünce tüm bölüm şok oldu.

"Sen ve ben birbirimize karışıp orkestraları unutamaz mıyız?" dedi Quinton, Rowena'nın dar kotlu poposunu platforma kadar takip ederken alaycı bir ifadeyle.

Blue ise hiç etkilenmemiş, umutsuzluğa gömülmüştü. Cep telefonu turdan beri açıktı ama Cathie telefon etmemişti.

Küçük Han Chai, Marcus'un ardından gözyaşlarını tutamıyordu ve seçtiği konçerto olan Beethoven'ın *Üçüncüsünü* prova edemeyecek kadar üzgündü. İlk başta Rannaldini, Northladden General'de cep telefonu numarasının olduğunu ve Marcus'un durumunda herhangi bir değişiklik olursa arayacağını söyleyerek ılımlı bir tavır sergiledi. Ancak kısa süre sonra oyuncuları tek tek seçmeye ve cep bilgisayarına uğursuz notlar yazmaya başladı.

"Enstrümanınızdan garip bir ses çıkıyor," diye Barry'ye alay etti. "Çünkü öğle yemeği için hiç vakti olmadı," diyerek Barry'ye sarıldı.

Kontrbasının güneş yanığı Juno'vari kıvrımlarını

savunurcasına. "Öğle yemeğinde ne yiyorsun?"

"Kondüktörler," diye hırladı Barry.

Ama kahkahalar gergin ve tedirgindi. Orkestranın moralini yükseltmek için Viking'e hiç bu kadar ihtiyacı olmamıştı.

Mola sırasında RSO *The Evening Scorpion*'a dehşetle baktı ve zavallı Abby'nin sadece bir *hükümet darbesinin* değil, Marcus'un ifşa edilmesinden bu yana eşcinsel bir komplonun da kurbanı olduğunu fark etti. Ölen pek çok orkestra şefi gibi, Abby de bir anda onlar için çok değerli olmuştu. Rannaldini'den ne kadar nefret ettiklerini hatırlamaları için sadece bir provaya ihtiyaçları vardı.

Bültenler giderek daha da kasvetli bir hal alırken Marcus için de umutsuzca üzülmüyorlardı. Sadece onlar da değil, rüşvet alan ve Rannaldini ile klorda yüzen yargıçlar bile böylesine seçkin bir adayın çekilmesi karşısında derin bir şok yaşamışlardı.

Natalia'ya verilen şans azalırken Benny de pek mutlu değildi.

"Birincilik ödülünü istiyorum, Rannaldini.

"Neden?" diye alay etti Rannaldini. 'Diğerleri o kadar kötü mü?

"İçeri girdim çünkü Howie benimle görüşeceğine söz verdi.

Benny bir kızdan dayak yemenin, özellikle de çekmeyi başaramadığı bir kızdan dayak yemenin utancıyla yüzleşemezdi.

Mozart'ın *Requiem* CD'sinde fortissimo söyleyen koro tarafından kısa bir süreliğine uyandırılan, hareket edemediğini fark eden ve kasıtlı olarak felç edildiğini unutan Marcus, cehenneme çoktan vardığını düşündü. Yatağın ayak ucunda, beyaz kravatı ve frakıyla muhteşem bir *Maestro*, Karanlıklar Prensi Rannaldini duruyordu.

"Tabii ki ölmeyecek," diye hıçkırarak ağlayan Helen'i teselli ediyordu ama yüzünü kaplayan amansız nefret, onun kaygılı havasını yalanlıyordu.

Marcus'un gözlerindeki paniği ve solunum cihazındaki değerlerin hızla yükseldiğini gören Rahibe Rose, bir kez olsun görevden ayrılmak istemeyerek Rannaldini'yi aceleyle odadan çıkardı.

"Endişelendiğinizi biliyorum ama en iyisi her seferinde tek bir ziyaretçisi olması.

Hastaneden çıkıp belediye binasına giderken, tam da sabah gazetelerinde maksimum etki yaratacak bir anda, Rannaldini bir an durakladı.

'Tabii ki üvey oğlumun yanıdayım,' diye yumuşak bir şekilde açıkladı. 'Eğer bir mucize olur da Marcus kurtulursa, eşcinsel olmasının ne önemi var. En yakın arkadaşlarımdan çoğu da öyle. Keşke daha uzun kalabilseydim ama kasabada konser veren üç genci hayal kırıklığına uğratamam. Şimdi izninizle.

Clive ve ekstra koruma olarak tutulan Nathan adındaki iri yarı siyah basketbolcu, kudurmuş paparazzileri zapt ederken, Rannaldini siyah limuzinine bindi.

Bu arada, belediye binasının merdivenlerinde Dame Hermione Sky Televizyonuna bir röportaj veriyordu. 'Rupert Campbell- Black'in çok yakın bir arkadaşı olarak, bu zor zamanda kalbim onunla birlikte.

Rannaldini, en sıkı dizginlere sahip atlar gibi, RSO'yu tıklım tıklım dolu akşam performansına taşıdı. Anatole, Brahms konçertosunu muhteşem bir şekilde çaldı ve Natalia'dan yarışmayı almak için büyük bir bahşış aldı, ancak ekose ceketli Carl, Mozart *Mi Bemol Majör*'e sıcaklık ve neredeyse halk cazibesi getirdi.

Flora, George ve Trevor, Cornwall sahilinin uzak batısında, kayalıkların altındaki küçük kulübelerinde mutlu bir sığınak bulmuşlardı. Ne telefonları ne de televizyonları vardı ve günlerdir hiç gazete okumamışlardı. Flora çıplak halde George'a 'Where E'er You Walk' şarkısını söylemişti ama ikinci mısradan öteye gidememişti çünkü Trevor başını geriye atıp ulumuş, George da onu yatağa geri çekmişti.

Üçü birlikte gökkuşağı alabalığı, patates kızartması ve Dom Perignon'dan oluşan akşam yemeğini yerken Flora birden Appleton'daki finallerin ilk gecesi olduğunu hatırladı ve Abby ile RSO'daki arkadaşlarını dinlemek için eski telsizi açtı. Sadece Abby'nin görevden alındığını değil, ardından gelen haber bülteninde Marcus'un Northladen General'de hızla battığını öğrenince dehşete kapıldı.

Terk edilmiş cips tavaşı daha sonra alev aldı ve Flora'nın feryatlarını duyan George hemen içeri girip söndürmeseydi kulübeyi yakabilirdi.

"Rannaldini o birleşmeyi gerçekleştirdi," diye hıçkırdı Flora, "ve Marcus astım krizinden ölüyor.

"Hemen Appleton'a uçağız. George onu büyük, sıcak kucağına çekti.

'Ama sen orkestradan uzaklaşmak istedin. Bu bizim balayımız olacaktı.'

"Seninle balayı sonsuza dek sürer.

Pazar sabahı bütün gazeteler Marcus'un yaşam mücadelesi verdiğini, Helen'in bütün gece nöbet tuttuğunu, Rannaldini'nin hazır beklediğini ve Rupert, Nemerovsky ve Abby'nin izine rastlanmadığını yazıyordu. Marcus'u St Theresa'nın merdivenlerinde yakalayan muhabir yaptığı atlatma haberden çok memnundu: "MERHAMET ÇİZGİSİNDE BAKIMLI PAZAR AKREBİ" diyordu manşet.

Rutminster'a döndüğünde Cathie Jones gözyaşlarını tutamıyordu. Her zaman ona eşlik etmeye hazır olan zavallı tatlı Marcus, yakında işsiz kalacak olan zavallı Blue, çok nazik davranan zavallı Abby. Carmine da muhtemelen kovulacaktı.

Rannaldini böyle bir cürete tahammül edemezdi. Cathie, kocasının bütün gün evde kendisinden başka tekmeleyecek kimsesi olmadığı düşüncesiyle titriyordu.

Noel hediyesi olarak bazı iç mekan soğanları dikeyyor, onları mutfak zeminine düzgün yığınlar halinde diziyordu. Julian'a Carnegie Hall'u hatırlatması için Carnegie adı verilen beyaz ampuller, Abby için pembe ampuller, tabii ki Blue için Blue Delft.

Nemli ampul elyafı, yerel pazardan tanesini elli peniye aldığı mavi Çin kaselerine koyarken ellerinde çikolatalı kek karışımı gibi ezildi. Kedi Tiger bu doğaçlama toprak kutuları incelemek için yanlarına gelmişti. Her an ampul yığınlarının arasına dalıp renkleri karıştırabilirdi.

Mavi Delfleri toplayıp nemli liflerin altına sakladı, tıpkı benim Mavi'ye olan aşkımı gömdüğüm gibi, diye düşündü umutsuzca.

Kışı katlanılabilir kılmak için sonbaharda her zaman yapılacak şeyler vardı. Soğanlar çıktığında, muhtemelen Noel'e yetişmeyecekti, tatlı kokuları yazın çançiçeklerini hatırlatacaktı. Mavi kaseler, mavi soğanlar, çançiçekleri... Onsuz kışı nasıl geçirecekti?

Boris uyuyamıyordu, küçük arkadaşı Marcus için umutsuzca endişeleniyor ve Appleton High Street'te hala tıkırdayan kamyonlar tarafından uyanık tutuluyordu. Aniden korkunç bir gürültüyle uyandı. Sonunda tamamlanan *Lear*'ı çalmaya çalışan hırsızlar olmalıydı. Işığı açan Boris, cam rafın duvardan lavaboya düştüğünü ve yarısı dolu viski şişesi ve Marcus'un doğum günü için ona verdiği *Aramis* de dahil olmak üzere her şeyi parçaladığını gördü. *Lear*'ı hiçbir yerde göremedi ve panik içinde koridora doğru koşarken, çarpma sesiyle uyanan Deirdre'yle karşılaştı.

Kırmızı saten bir gecelik giyen Deirdre, el yazmasını yastığının altında bulduktan sonra Boris'i gece şapkasını takması için odasına davet etti.

"Bir İngiliz'e asla oy vermeyeceğimi biliyorsun," dedi ona şiddetle, "ama arkadaşın Marcus gelemediği için üzgünüm.

Marcus bir an için cennete gittiğini düşündü, kısa bir süre sonra kendine geldiğinde tatlı Rahibe Rose'un kendisine gülümsediğini gördü. Gündüz vardiyasından bir yığın CD ile dönmüştü. Eğer biri onu heteroseksüel yapabilseydi ...

"İşte seni neşelendirecek bir şey," diye fısıldadı.

Bir sonraki an Prokofiev'in *Romeo ve Juliet*'e giriş müziği odaya doldu. Marcus'un gözlerinden süzülen yaşların saçlarına karıştığını gören Rose hatasını anladı.

"Ah, yardım edin, üzgünüm, Nemerovsky bunu Rutminster'da dans etmişti, değil mi? CD çaları kapatarak Marcus'un elini tuttu. "Ben de seyirciler arasındaydım. Erkek arkadaşım ve ben onu izlemek için Rutminster'a kadar otobüsle gittik. O tam bir kahraman. Onu neden sevdiğinizi anlıyorum. Marcus'un parmaklarını sıktı. "Eşcinsel olmakta yanlış bir şey yok, sadece hayatta tek bir yol olmadığını kabul etmen gerekiyor.

ALTMİŞ YEDİ

Benny ve Natalia ile öğleden sonraki provanın başında orkestra, 'RSO'yu Kurtarın' pankartları sallayarak ve hepsi aceleyle basılmış 'Viva L'Appassionata' tişörtleri giyerek Rannaldini'yi öfkелendirdi.

Miles telaşla ayağa fırladı.

"Çıkar şu lanet şeyleri.

Nellie de bunu hemen yerine getirerek muhteşem çift bronzlaşmış göğüslerini gösterdi.

"Nasıl yaparsın, Nell?" diye çıkıştı Militan Moll.

"Bence Rannaldini oldukça seksi," diye dudak büktü Nellie.

"Eğer işbirliği yaparsan, Nellie Nicholson," diye tısladı Candy, "bütün saçlarını tıraş ederiz.

Daha az yıkıcı kıyafetler giydiklerinde, Blue öğle yemeğinde Bumpy'nin Scrumpy'sini deviren Cyril'in kayıp olduğunu fark etti. Blue, Lincoln'ü onu bulması için göndermek üzereydi ki, CCO'dan bir başka utanç verici Fransız kornocusu Dördüncü Korno'nun yerine geçti.

"Cyril nerede, Knickers?" diye bağırdı Blue.

Knickers cevap veremeyecek kadar perişan haldeydi. Rannaldini fazladan para vermeye devam ederse işsiz kalacaktı.

Rannaldini soğuk bir tavırla, "Cyril görevden alındı," dedi.

Miles kendini beğenmiş bir tavırla, "Üst üste ikinci gün salona geldiğinde sarhoştı," dedi.

Mavi ayağa kalktı.

"Ben de gidiyorum o zaman.

"Otur," diye bağırdı Rannaldini. Gecenin her iki konçertosunda da İkinci Korno için zorlu sololar vardı.

"Benimle Barbara Woodhouse gibi konuşma," diye tersledi Blue, sonra cep telefonu çaldığında yüzündeki tüm renk uçup gitti.

Numarayı sadece Cathie biliyordu. Titreyen elleriyle telefonu açtı.

"Mavi.

"Sevgilim.

"Carmine'ı terk ediyorum.

Çocukları, ördekleri, tavukları, kedi Tiger'ı ve tüm ampul kaplarını arabaya yığmıştı.

'Bordello'ya git. Anahtar Bayan Diggory'de,' dedi Mavi usulca. 'Kilerde bir sürü viski ve konserve var, bir sürü de kedi maması. Ben oraya varana kadar ördeklerle tavuklar mutfakta zarar görmezler. Olabildiğince çabuk olacağım. Seni seviyorum. Yippee!" diye bağırdı Blue cep telefonunu kapatırken.

"Yaşasın!

Bir an için umutsuzluklarından sıyrılan RSO şaşkınlık içinde ona baktı.

"Nereye gidiyorsun?" diye bağırdı Rannaldini.

"Tepelerin üzerinden ve mümkün olduğunca uzağa," dedi Blue. "Senin lanet konserinde çalmayacağım.

"O zaman kovuldun.

"Güzel, işten çıkarılma paramı gönderebilirsiniz.

"Mavi de mi sarhoş?" diye fısıldadı Cherub huşu içinde Davie

Buckle'a. "Sadece 'appiness' ile," dedi Davie.

Rupert ve Taggie'nin Çekoslovakya ormanlarının tepesindeki eski bir kalede verdikleri kırk sekiz saatlik romantik mola başarılı olmamıştı. Taggie'nin Bianca'ya bakmak ve Xav'ın gözlerini düzeltmek için geçirdiği son ve tamamen başarılı bir ameliyatla başa çıkmak için zaten cezalandırıcı bir on sekiz ayı olmuştu. Daha sonra nekahat döneminde onu sessiz ve mutlu tutmak zorunda kalmıştı. Ama Rupert hem Marcus'un hem de Tabitha'nın kaçırları yüzünden giderek daha öfkeli ve mutsuz hale gelirken onu yatıştırmaya çalışmak gibi çok daha zor bir görevi vardı, her ne kadar ikisine de yaklaşamayacak kadar gururlu olsa da. Abby'nin *The Scorpion*'da Beattie ile yaptığı röportaj onu mahvetmişti ama yine de bunu kabul etmemişti.

Rupert ise tatlı karısına kötü zaman geçirttiğinin farkındaydı ve Bianca ile Xav olmadan bir tatile çıkmaları için ısrar etmişti. Onları ne kadar özlediğini görünce dehşete kapıldı.

Helikopter Pardubika'daki yarış pistine inerken Taggie'ye "Bir dahaki sefere bizimle geliyorlar," dedi.

"Marcus ve Tabitha da öyle," diye yalvarmak istedi Taggie. Ama büyük bir yarıştan önce Rupert'ı kızdırmak istemiyordu.

Parkurun kendisi, devasa kayın çitleri, porsuk sütunları, uzun gölleri ve çit görevi gören bankları ile büyük bir evin parkını andırıyordu. Tanrım - devasa görünüyorlardı.

Çek Grand National yarışı için kalkışa bir buçuk saat vardı. Rupert doğruca geceyi büyük, lüks, lacivert kamyonunda geçiren Penscombe Pride'ı kontrol etmeye gitti. Ancak daha ata bakamadan, baş seyisi Dizzy onu merdivenlerden yukarı, kamyonun oturma odasına çağırdı.

"Tanrıya şükür geldin.

"Sorun nedir? Pridie değil mi?"

"Bunu görseniz iyi olur. Üzgünüm Rupert, ama basın her yerde."

Rupert çünkü *Evening Scorpion*'a şöyle bir baktı. Ön sayfada Marcus'un en narin ve güzel haliyle çekilmiş irkilmiş bir fotoğrafı vardı: "RUPERT'İN OĞLU EŞCİNSEL" yazıyordu kocaman manşette.

Sanki bunu hep biliyormuş gibiydi.

"Yani?" diye Dizzy'ye döndü.

"Ve Flora Seymour az önce Appleton'dan aradı," diye kekeledi Dizzy, buz gibi bir öfkenin patlamasıyla bocalayarak. 'Marcus'un korkunç bir astım kriziyle yere yığıldığını söyledi. Northladden General'da yoğun bakımdaymış. Helen senin "rahatsız" olmanı istemedi ama sanırım gerçekten çok hasta. Yirmi dört saattir solunum cihazına bağlı. Piyano yarışmasından çekilmek zorunda kaldı." Dizzy'nin sesi çatallaştı. Marcus'u üç yaşından beri tanıyordu. Her zaman çok nazik, küçük bir çocuk olmuştu. "Flora bir numara bıraktı," diye ekledi.

"Yakala onu, Tanrı aşkına.

Rupert, '*Nemerovsky'nin Küçük Beyaz Güvercini*' başlığını gördükten sonra ön sayfadaki haberi gözden geçirdi.

"Eşcinsel bir düzenbaz olan Marcus Campbell-Black, süper star babası Rupert onu beş kuruşsuz bıraktıktan sonra milyoner maestro Abby Rosen'a kur yapmak için heteroseksüelmiş gibi davrandı. Ama Marcus tüm bu süre boyunca güzel nişanlısını mega-star balet Alexei Nemerovsky ile aldatıyordu. (Devamı 4-5. sayfalarda)"

Rupert mekânı bulduğunda öfkeyle sayfaları yırtarken başka manşetler de keşfetti:

'GÖRKEMLİ HOMO. L'APPASSIONATA KAÇAR. YATAĞINDA KIRMIZI. BİR MÜDÜR Kendisinin, Abby'nin ve Alexei'nin devasa fotoğraflarının üzerinde "PRENSİP YOK" yazıyor. Orada

Woodbine Kulübesi'nin bir fotoğrafı bile vardı ve üzerinde "*İbne Kulübesi*" yazıyordu.

Rupert sinirli bir şekilde Nemerovsky'nin dördüncü sırada yer almak konusunda ne hissettiğini merak etti. Gözleri kanla dolmuş gibiydi. Kafasının içinde bir uğultu hissetti.

"İşte sana Flora. Dizzy endişeyle onu yeryüzüne geri çekti.

"Sanırım ölüyor, Rupert. Flora'nın sesi endişeyle her zamankinden daha tiz çıkıyordu. 'Hastane çok endişeli, ama durumu stabilmiş gibi davranmaya devam ediyorlar. Kavga ettiğinizi biliyorum ama Marcus seni gerçekten çok seviyor. Her şeyi senin iyiliğin için yaptı. Onun için önemli olan tek şey, bir evlat olarak tamamen başarısız olduğunu düşünmemen.

'Bu son kaçışın-'

'Kapa çeneni, bırak da bitireyim. Rannaldini ile sana asla ihanet etmedi. Helen'in onunla evlenmesini engellemeye çalıştı ve o zamandan beri Rannaldini'yle konuşmayı reddetti, size *çok* sadık. O tamamen, tamamen onurlu biri. Lütfen ona git.'

'Kimseye bir şey yazdırmayacağım-'

Flora kendini kaybetti.

'Camdan tarihi evlerde yaşayan insanlar taş atmamalı. Marcus çocukken tavşan gibi davranıp skandal üstüne skandal yaratmasaydın - Dolaşım Savaşı'nda ne yaptın baba? - ve ona en ufak bir destek verseydin, Malise ya da Nemerovsky gibi baba figürlerini aramaya ihtiyaç duymazdı.

"Bitirdin mi?" diye tısladı Rupert.

'Evet ... ama lütfen ona gidin. Onu kurtarabilecek tek şey bu.' "Başka ne yapacağımı sanıyordun ki?

Flora, "İkinci kattaki Yirmi Beş Numaralı Oda," dedi ve telefonu kapattı.

Rupert'in şimdiye kadar sahip olduğu ve eğittiği en sevgili ve en değerli at, dünyanın en tehlikeli ve zorlu yarışında koşmak üzereydi. Çoğu insan Pridie'nin en iyi halini geride bıraktığını ve böyle bir çileye maruz kalmaması gerektiğini düşünüyordu. Bu konudaki endişeler de Rupert ve Taggie'nin romantik ilişkilerine yardımcı olmamıştı.

Dizzy Taggie'ye Marcus'tan bahsetmişti. Rupert kutunun merdivenlerinden inerken yüzü kıpkırmızıydı. Taggie ona doğru koştu, onu kollarının arasına aldı ve şoktan kaskatı kesildiğini hissetti.

"Ah sevgilim, zavallı Marcus, zavallı sen, ona gitmeliyiz.

"Başka ne yapabiliriz?" dedi Rupert kasvetli bir sesle, sonra Dizzy'ye dönerek: "Pilota yakıt ikmali yapmasını söyle.

Pridie efendisini görünce rahatlamış bir sevinçle kişnedi ve rampadan aşağı atlarken neredeyse seyis Sandra'yı deviriyordu. Penscombe'da yetiştirilmişti ve Rupert olmadan tek bir yarışa bile katılmamıştı. Rupert ona birkaç Polo verdikten sonra hemen küçük atın bacaklarını yokladı ve onu çekmek için bir bahane oluşturacak bir şişlik ya da sıcaklık bulabilmek için dua etti. Ama bacaklar mükemmeldi ve Pridie'nin postu yumuşak sonbahar güneşinde RSO çellolarının hepsinden daha kırmızı ve parlak bir şekilde parlıyordu.

Rupert kısa bir süre eski dostuna sarıldı.

'Birbirimiz olmadan başa çıkmak zorunda kalacağız. Benim için dua et, Pridie.'

Taggie eve dönüş uçağında, Rupert pencereden dışarı bakarken, gerginlik çenesinde şimşek gibi çakarken kendini tamamen çaresiz hissetti. Sadece bir kez onu büyük bir viskiyle baştan çıkarmaya çalıştı ama Rupert başını şiddetle salladı.

'Muhtemelen Nemerovsky ile bir kerelik bir şeydir,' diye kekeledi. 'O kadar güçlü ve göz alıcı ki, herkes ona karşı koymakta zorlanır. Pek çok insanın kaçamakları olur.

"Sen bu konuda ne biliyorsun ki?" diye hırladı Rupert, alacakaranlıkta Manş Denizi'ni kaplayan beyaz atlara bakarak.

"Hiçbir şey.

"O zaman kapa çeneni.

"Biseksüel olabilir. Bir *ilişki* onun eşcinsel olduğu anlamına gelmez." "Elbette öyle... her zaman öyleydi.

Taggie pes etti. Aman Tanrım, diye düşündü, lütfen Marcus'a kötü davranmasına izin verme.

Appleton Belediye Binası'na geri dönen jüri üyeleri, Delius'un Yorkshire yakınlarındaki eski uğrak yerlerini ziyaret ettikleri ve Ilkley'deki ünlü Box Tree Restaurant'ta uzun bir öğle yemeğinin tadını çıkardıkları neşeli bir günün ardından, sıkıcı ve yorucu olmayan bir akşam geçirmeyi dört gözle bekliyorlardı. Her ne kadar Benny bu gece tüm hünelerini sergileyip seyircileri büyüleyecek olsa da, seyircilerin çoğu çoktan Anatole ya da Natalia'yı kazanan olarak seçmişti. Ancak bu akşam sadece iki yarışmacının olması, yarışmadaki heyecanı ortadan kaldırmıştı. Northloden General'den gelen kasvetli bültenler yarışmaya gölge düşürmüştü. Hepsi de zavallı Marcus'a çok kötü davranıldığını düşünüyordu. Sonuçta, Dame Edith'in öğle yemeğinde gürültüyle belirttiği gibi,

"Herkes sadece üç tip piyanist olduğunu bilir: Yahudi, Eşcinsel ya da Kötü.

Akrep ve diğer tüm basın mensupları saçma sapan bir yaygara kopardıkları konusunda hemfikirdi.

"Şanslı, şanslı Nemerovsky," diye iç geçirdi Pablo Gonzales.

Dame Hermione başını bir yana eğerek, "Helen'in eşcinsel bir oğlu olması oldukça hoş," dedi. "Annelerine her zaman çok bağlı olurlar.

Saat 7:15. Benny makyaj yapıyordu ve prova odasında ısınırken tüm seyirciler tarafından duyulabiliyordu. Belediye binasının büyük saati, gösteriler sırasında çalmasını önlemek için iki saatliğine durdurulmuştu. Zaman duracaktı ama umarım tüm yarışma saat onda haberlere yetiyecek şekilde tamamlanmış olurdu.

Benny antrenman odasından çıkarken, Rupert üçüncü polis arabasına yol verdi ve kiralık bir Mercedes'i sağanak yağmurda Northladden General'e doğru savurdu. Bembeyaz kesilmiş Taggie dehşet içinde bağırmamak için neredeyse alt dudağını ısıracaktı.

Bu arada Marcus, ikinci kattaki Yirmi Beş Numaralı Oda'da, annesinin ona St Theresa'dan getirdiği bavulundan çıkardığı siyah gece pantolonunu ve buruşuk mavi elbise tişörtünü umutsuzca yavaşça giyerken kendini yormamaya çalıştı.

Helen belediye binasına gidene kadar uyuyormuş gibi yaparak beklemişti. Helen, Marcus mucizevi bir şekilde solunum cihazından çıkabilecek kadar ciğerlerine güç gelene kadar gece ve sabah boyunca onunla birlikte oturmuştu. Felç edici ilaçların ve sakinleştiricilerin etkisi geçip de Marcus tekrar yutkunmaya başladığında Helen ona tatsız tuzsuz çırpılmış yumurta bile yedirmişti. Ama onun gözlerine bakamadığının son derece farkındaydı ve onunla aynı odada bulunmaktan son derece utanıyordu. Helen ona Rannaldini'nin Abby'nin yerine geçtiğini söylemiş olmasına rağmen kimse gazeteleri görmesine izin vermemişti ama yüzü her şeyi anlatıyordu.

Şimdilik kuzusu ölmeyecekti, diğer iki kabus hayatını sarmıştı: kocası saplantılı bir kadın avcısıydı ve oğlu bir homoseksüeldi, kariyeri paramparçaydı. Ayrıca saplantılı, yapışkan aşkının her ikisine de neden olmuş olabileceğine dair derin bir suçluluk duygusu vardı. Keşke Malise hâlâ hayatta olsaydı.

Rannaldini sempatik davranmıştı, ama her zaman Rupert'in zararına.

'Eğer Rupert sadist olmasaydı, bu kadar telafi etmek zorunda kalmazdınız. Marcus'un ilişki kurabileceği bir babası hiç olmadı. Her zaman Rupert'in

ve Billy Lloyd-Foxe doğal olmayan bir şekilde yakındılar, hatta Rupert ve Lysander daha da yakındı. "Bu genlerde var, kendine eziyet etmemelisin.

Bu durum Rannaldini'nin işine geliyordu. Marcus, yarışmada Natalia için tek ciddi tehditti ve Helen, Marcus'un hasta yatağına yapışmış ve endişeden çıldırmışken, Natalia ile vakit geçirmek için daha fazla fırsatı vardı.

Finalden önce kaslarını çok fazla gevşetir diye provadan sonra onunla sevişmekten erdemli bir şekilde kaçınmıştı. Ancak Rannaldini, Kuzey Televizyonu'yla sohbet etmek ve Benny'ye platforma kadar eşlik etmek arasında Natalia'nın soyunma odasına girmeye zaman buldu. Tatlı çocuk, bigudiler içinde parlayan saçlarıyla ne kadar da sevimli görünüyordu.

Yumuşak, yeni manikürlenmiş ellerini söğüt yeşili ipek sabahlığının içine kaydırarak, "İşte böyle ısınyorum," dedi. Oh, o büyük, yay gibi genç göğüslerin harikası. Helen'in silikon kopyaları, o kadar kilo verdiği için beri pasta rafındaki iki çörek gibiydi.

"İyi şanslar üstadım," diye fısıldadı Natalia, dikenli başını onun kolalı beyaz gömleğinin ön kısmına yaslayarak. "Sen buradayken ben güvendeyim.

"Bu gece," diye söz verdi Rannaldini, "Appleton Kupası'ndan birlikte şampanya içeceğiz.

George, Flora ile birlikte salona girdiğinde RSO akort yapmayı bıraktı ve büyük bir sevinç çığlığı attı. İkisi de Marcus için endişelenmekten çok yorgun görünüyordu ama birbirlerinden ve onun iyileşmesinden duydukları mutluluk ışıltısı onları içten içe aydınlatıyor ve etraflarındaki siyah kravatlı, tafta ve saten seyircilerden ayırıyor gibiydi. İkisi de helikoptere atladıklarında yanlarına fazla bir şey alma zahmetine girmemişlerdi. George şimdi bir blazer ceket, mavi-beyaz çizgili bir gömlek giyiyordu ve kravatı yoktu, çünkü Flora onun lacivert gömleğinin kemerine takmak için getirdiği tek kravatı ödünç almıştı.

Clare, "Ne kadar göz alıcılar," diye iç geçirdi.

"Flora'nın hamile olduğuna eminim," diye tısladı Candy. "Baksana göğüsleri nasıl da büyümüş.

George, Miles, Hilary'nin annesi, Gilbert, Gwynneth, Bayan Parker ve Lord Leatherhead'in bir araya toplanmış, şaşkın şaşkın baktıklarını görünce yüzündeki gururlu gülümseme silindi.

George sesini hiç alçaltmadan, "Benim yanımda çok meşgulumuşsun," dedi. "Size hatırlatmak isterim ki, ben sadece ücretli izindeyim ve

Ben hâlâ RSO'nun yöneticisiyim ve sen ve süslü parçan Miles,' Hilary'nin annesi morardı, 'bizim koltuklarımızda oturduğunuza göre hoplasanız iyi olur.

Sahnenin solunda, finale kalan beş yarışmacının bayrakları lacivert tonozlu tavana kadar yükseliyordu. Keşke Union Jack de orada olsaydı, diye düşündü Helen umutsuzca, koridorun ortasındaki koyu renk gözlüklerin içinde büzülürken. Orkestranın arkasında, Lancashire'ın kırmızı gülünü tutan iki gururlu tek boynuzlu at tarafından kuşatılmış, taşınabilir olmaktan uzak, kırmızı-beyaz büyük bir org yükseliyordu. Üstlerinde iki melek bir parşömen tutuyordu: 'Hakikat Büyüktür ve Galip Gelecektir.

Siyah-beyaz ihtişamıyla Rannaldini, herkesin onu görebilmesi için her zamankinden bir karış daha yüksek bir kürsüye çıkarken hayranlık dolu nefesler duyuldu. Büyük galip, Benny'nin koyu renk buklelerine gülümsedi. Natalia'nın yararına olacak şekilde aptal Fransız'ı nasıl yanıltacağını çok iyi biliyordu.

İki koruması, Clive ve siyahi basketbolcu Nathan, salonun arka tarafında tetikte bekliyordu. Rannaldini işini şansa bırakmıyordu.

Monitördeki saatin başlamasıyla birlikte, büyük seyirci kitlesi sessizliğe büründü. Beş, dört, üç, iki, bir. Kamera, kazanana ödül olarak verilecek olan küçük gümüş piyanonun üzerinde geziniyordu. Belediye binasından canlı yayınlanan Appleton Piyano Yarışması'nın son turu başlamıştı.

ALTMİŞ SEKİZ

Hastanenin etrafını saran basın mensupları, Rupert'in hiç beklenmedik gelişiyle, özellikle de çamurlu bir su birikintisinde gıcırdayarak durup hepsini sıırıslıkla etmesiyle çılgına döndüler.

"Son durum nedir, Rupe? Çocuk iyileşecek mi? Senin için büyük bir şok,' diyerek etrafını sardılar. "Onun oduncu olması hakkında ne düşünüyorsun?"

Öfke Rupert'a insanüstü bir güç vererek kendisi ve Taggie için bir geçit açtı. Öfkeli sağlık görevlilerinden oluşan barikatı aşmakta daha fazla zorlandı. Helen, Rupert'in olası bir durumda iyileşmesi halinde oğlunu görmesine izin verilmemesi konusunda gözyaşları içinde talimatlar bırakmıştı.

"Marcus'un astımını tetikleyen tek şey bu. Rupert çok sinirli. Sadece birkaç saatliğine gideceğim."

"Ziyaretçi kabul edilmiyor, sessiz kalması gerekiyor. Korkarım kimse onu göremez. Rupert onların arasından sinsice geçerken yalvarışlar ve ardından emirler sağır kulaklara çarptı.

Hastanelerden nefret ederdi; kokusu ve göz kamaştırıcı beyazlığı, zavallı küçük Xav'ın geçirdiği sayısız ameliyatı ve Taggie'nin düşük yaptığında neredeyse iki kez ölmesini anımsatırdı. Ayrıca Helen'in de neredeyse ölmek üzere olduğu, Marcus'u doğurduğu yirmi iki yıl öncesine gitti - hastalıklı, havuç saçlı bir bebektir ve başından beri Rupert'a kendini hiç sevdirmemişti.

Asansörün iri yarı bir başhemşire tarafından engellendiğini gören Rupert, onun etrafından dolaştı ve Taggie'nin peşinden nefes nefese merdivenleri koşarak çıktı.

Üç doktor, güzel Rahibe Rose ve iki erkek hemşire Yirmi Beş Numaralı Odanın kapısını kapattı.

"Oraya girmemen konusunda gerçekten ısrar etmeliyim.

"Siktir git. Rupert bir kez daha onları ayırdı - bir bowling topunun misketlerin arasından geçmesi gibi - sonra nefes nefese kalmış Taggie'ye döndü.

"Dışarıda kal, onu tek başıma görmek istiyorum. "Seninle olmak istiyorum," diye yalvardı Taggie.

"Bu benim sorunum," diye hırladı Rupert.

Rahibe Rose, "Bu şimdiye kadar gördüğüm en yakışıklı Ölüm Meleği," diye iç geçirdi.

Marcus'u baygın ve bir tüp yığını halinde bulmayı bekleyen Rupert, onu yatakta oturmuş, mavi bir elbise tişörtünün düğmelerini iliklerken görünce hayretler içinde kaldı. Kızıl saçları seyrelmiş ve terden bakır bir kumsal rengine dönüşmüştü. Ölümcül solgunluğu floresan ışıkla yeşile dönmüştü, kocaman korku dolu gözleri sanki kendi işkence görmüş ruhunun derinliklerini görebiliyormuş gibi siyah mağaralar gibiydi.

"Baba, senin Pardubika'da olduğunu sanıyordum," diyerek ayağa fırlayan Marcus, iğrenç sarı-turuncu perdelere yaslanmış, idam mangasının küfürlerini bekliyordu.

Rupert bir an için ona baktı ve geyik avına çıktığı tek zamanı hatırladı. Büyük bir duvara sıkışmış küçük bir dişi geyiğin dehşet dolu gözleri karşısında dehşete düşmüş, av köpekleri onu parçalamadan önce onları geri çağırmak için çok geç kalmıştı.

"Gerçekten çok üzgünüm," diye soluk soluğa kaldı Marcus.

Rupert omuz silkti. 'Yaratılışınız böyle. Campbell-Black libidosu bir yerde ortaya çıkmak zorunda sanırım. Yardımcı olamadığım için üzgünüm. Aylardır seni aramak istiyordum - Tag'e o Anneler Günü kartını gönderdiğinden beri.

"Bu tanıştıktan hemen sonraydı. . . . Seni görmek istedim. Ah baba,' bir an için Marcus'un dudağı titredi, sonra öne doğru sendeledi ve kısa bir an için Rupert'la kucaklaştılar.

Rupert çocuğun iyi olduğuna sevinerek çaresizce kemikli omzunu okşadı.

"Seni zavallı küçük serseri. Sonra Marcus yarı gülerек ekledi: "Tanrım, bu pek nazikçe değildi. Yatağına geri dön.

Marcus başını salladı. "Ben oynayacağım.

"Saçmalama.

Ama Marcus geri adım atmadı. 'Sıkışmış bir sinirle altın madalya kazandın. Eğer şimdi çözmezsem, asla çözmem. Abby'nin gezgini, Alexei'nin katamiti ve Rannaldini'nin üvey oğlu olma damgasını üzerimden atmanın tek yolu bu.

Rupert alaycı bir tavırla, 'Ve oğlum da,' dedi. 'Bak, başka yarışmalar da olacak. Daha yeni başarmışken riske girmek delilik.

Bu *yüzden* kurtuldum. Belediye binasını aramanızın bir sakıncası var mı? Buradaki telefonu kullanmama izin vereceklerini sanmıyorum. Onlara devam etmek istediğimi söyleyin, yarım saat içinde orada olurum.

Nefes almakta ve konuşmakta zorlanınca yatağa yığıldı.

"Benny ikinci harekete başlamak üzere," diye hafifçe gülümsedi ve elini kulağına götürdü, "onu şimdi duyabiliyorum. Kuyruk paltomun ütülenmeye ve fırçalanmaya ihtiyacı var, ama biri diğer uçta bunu yapabilir. Ve bana bir taksi çağırabilir misiniz, çünkü hastanenin bunu benim için yapacağını da sanmıyorum.

"Eğer gerçekten kararlıysan seni götürürüm.

Marcus başını salladı, konuşamıyordu, Rupert'ın bu beklenmedik kabulü karşısında şaşkına dönmüştü. Sonra mırıldandı: "Pardubika'yı kaçırdınız, çok üzgünüm.

Rupert cep telefonunu çıkararak, 'Kan sudan daha kalındır,' dedi.

Doktorlar çılgınca Marcus'u vazgeçirmeye çalışırken kıyamet koptu.

"Bu delilik," diye azarladılar Rupert'i. 'Basınç onu öldürebilir. Son derece zayıf ve iki saat içinde tekrar nebülizöre girmesi gerekiyor.

"Bazen zihin uzanır ve beden onu takip eder. "Onu buna sen ittin.

Marcus, yatağının başucundaki dolaptan Schumann'ın notalarını çıkararak ve ayağa kalkarken aniden başına hücum eden kanın etkisiyle sallanarak, "Yapmadı," diye itiraz etti. 'Birinin Abby'nin köşesinde savaşıması gerekiyor. Asla kovulmamalıydı.

"Kendisi taburcu olmakta ısrar ederse bundan sorumlu olmadığımızın farkındasınızdır," diye gürledi Matron, tüm kapıyı kapatarak.

Rupert, onu Marcus'un yolundan bedensel olarak uzaklaştırarak, "Ağır tugayın tahliyesi," dedi.

Taggie elinde içilmemiş bir fincan çay ile asansör yolunda bekleme salonunda duruyordu. Gözleri kıpkırmızıydı. Marcus doğruca onun kollarına atıldı.

"Seni görmek çok güzel," diye bağırdılar.

Rupert kollarını ikisine de doladı, ama sadece bir saniyeliğine. "Hadi, geç kalmamalıyız.

Hastanenin verdiği tek taviz, onları bir yan kapıdan kaçırmak oldu.

Marcus arabanın arkasına yerleştirildiği anda paniğe kapıldı. Gecenin içinde hızla ilerlerken, yağmur ön camı kırbaçlıyor ve tırmalıyordu, puffer'ından büyük bir yudum aldı ve soluk bir baş üstü altında

ışık, korkunç derecede yabancı görünen skoru umutsuzca karıştırdı. Bütün bu tuzaklar neydi? İki gündür piyanoya dokunmamıştı. Abby ile orkestra tanıdık gelebilirdi, ancak Rannaldini her şeyi çok daha yavaş ya da çok daha hızlı alır, orkestrayı doğal olmayan bir çılgınlığa sürüklerdi. Rannaldini ayrıca Schumann'ı aşırı romantik bir pısırik olarak hor görüyordu.

Tanrı'ya şükür ne Rupert ne de Taggie konuşuyordu, ancak Marcus ne zaman düz bir yola girse babasının elinin Taggie'nin elinin üzerinde kaydığını fark ediyordu. Appleton'ın dış mahallelerine ulaştıklarında, turuncu sokak lambalarının yansımaları parlak siyah Arnavut kaldırımli sokaklarda sazan gibi titriyordu. Hamburger, köri, balık ve patates kızartmasının birbiriyle çelişen kokularını soluyan Marcus'un midesi bulandı. Rupert'in cep telefonu çaldı. Arayan Kuzey Televizyonu'ydu.

Nasıl gidiyor? Sekiz buçuğa kadar gelebilir misin, o zaman Marcus devre arasında ısınabilir. Herkes bayıldı, o geliyor.'

Salonun etrafındaki alanın çoğunu yedi naklen yayın aracı ve kiraz kırmızısı RSO kamyonu kaplamıştı ama Rupert onları mümkün olduğunca sanatçıların girişine yaklaştırdı. Diğer tek engel, hemen çılgın bir girdaba dönüşen nemli bir basın nehriydi.

"Tanrım, bu Rupert," diye bağırdı *Daily Express*. "Görünüşe göre delikanlıyla barışmış.

"Tehlikeli herif," diye uyardı *Mail*, "dikkat et.

"Spect Rupert onu devam etmeye zorladı," dedi *Mirror*. "Oğlunun Nemerovsky ile *ilişkisi* hakkında ne düşünüyorsun, Rupert?

Rupert muhabire bir aşağı bir yukarı baktı, tam ona defolup gitmesini söyleyecekti ki fikrini değiştirdi.

"Nemerovsky'nin son derece iyi bir zevke sahip olduğunu gösteriyor.

"Eşcinsel bir oğlunuz olması sizi rahatsız etmiyor mu?" diye sordu *Güneş* hayretle.

Rupert kısa bir süre için kolunu Marcus'un omuzlarına doladı; sokak lambalarının ışıkları arasından süzülen yağmur, Marcus'un mağrur ve ifadesiz yüzüne benekli bir ışık düşürüyordu.

'Hastaneden taburcu olacak ve hayatının en zorlu sınavıyla yüzleşecek kadar cesur bir oğlum var,' dedi. Onunla gurur duyuyorum. Ona mutluluk getirdiği sürece cinsel tercihlerinin hiçbir önemi yok.

"Peki ya Abby ile olan nişanı?

"İkisinin de evlenmeden önce öğrenmesi çok daha iyi.

"Abby'nin nerede olduğunu biliyor musun?" "Hayır.

"Nemerovsky'nin çok kötü bir sicili var, AIDS konusunda endişelenmiyor musunuz?" diye sordu kötü görünümlü bir sarışın.

Rupert'ın yüzünde aniden öyle bir nefret belirdi ki herkes geri çekildi.

"Eğer seninle yatmış olsaydı, Beattie," dedi buz gibi bir sesle, "AIDS'ten çok daha kötü bir şey için endişelenirdim.

Çevredeki gazeteciler gergin bir şekilde güldüler.

The Times, "Çek Grand National'ı sizi hayal kırıklığına uğrattı mı?" diye sordu.

Rupert olduğu yerde durdu - hastaneden çıkarken bunu unutmuş olması inanılmazdı.

Telegraph, "Penscombe Pride değil, Snip kazandı," dedi, "Lysander omzunu kırdı, Pridie son çitte düştü.

Bir an için Rupert'ın yüzü dehşetle gerildi, sonra hafifçe, 'Ama Marcus yapmaz,' dedi ve salıncaklı kapılardan geçtiler.

"Tehlikeli bir herif olduğunu söylemiştim," diye homurdandı *Mail*, yağmurdan ıslanmış bir sayfada biro kalemmini çalıştırmaya çalışırken.

Beattie Johnson, 'Asıl baş belası olan onun oğlu,' diye tısladı.

"Ortaya çıkman çok iyi oldu Martin," dedi dalgalı gri bir forma giymiş ciddi bir kadın. Cılız, kırmızı çoraplı bacakları üzerinde onlara doğru ilerlerken bir pano sallayan kadın bir hindiye benziyordu.

"Ben Chrissie," diyerek Marcus'un elini sıktı. 'Sunucumuz James Vereker, Natalia Philipova çıkmadan hemen önce katılacağınızı duyuracak. Bu da yarışmanın önünün açık olduğu anlamına geliyor. Ütülenecek bir şeye ihtiyacın var mı? Isınmadan önce soyunma odanı görmek istersin herhalde Martin, sonra da makyaja gidersin ama James Vereker önce seninle kısa bir sohbet edebilir mi?

..'

'James daha sonra alabilir. Martin araya mesafe koymalı,' dedi Rupert kararlı bir ifadeyle, soyunma odasının anahtarını Martin'in elinden alırken. "Haydi, Martin.

Marcus'un kahkahaları, kapısındaki 'RSO'yu Kurtarın' çıkartmasını ve içeride onu bekleyen yüzlerce kart ve çiçek yığını görünce neredeyse gözyaşlarına dönüşüyordu.

Chrissie özür dileyerek, 'Bir ayımız olduğunda onları hastaneye gönderecektik,' dedi.

Marcus bir tanesinin Alexei'den gelmiş olabileceğine dair bir umut parıltısını bastırdı. Ama bakacak zaman yoktu.

"Onları açmaya dayanabilir misin?" diye sordu Taggie'ye.

Terden sıırıslıklam olduğu için formasını çıkardı ve Rupert'a dönerek, "Korkunç olmak istemem ama ben ısınırken annemi uzak tutabilir misin?" dedi.

Sunucu James Vereker kabloları takılarak, huysuz kemancıların etrafından dolanarak kürsüye ulaştı. Dağınık sarı saçlarını düzelttikten ve gözlerine tam olarak uyan tavuskuşu mavisi kravatını düzelttikten sonra, İngiliz yarışmacı Marcus Campbell-Black'in finaldeki yerini alacağını duyurmaktan çok ama çok memnun olduğunu söyledi. Bir alkış patlaması üzerine, Marcus'un Natalia Philipova'nın konçertosundan sonra verilecek on dakikalık bir aradan sonra sahneye çıkacağını haykırdı. Jüri daha *sonra Saat On Haberleri* sırasında bir karara varmaya çalışacak ve *Daniel Deronda*'nın erkek menopozu üzerine planlanan programı daha sonraki bir tarihe ertelenecekti.

Benzinle tutuşturulmuş alevler gibi, heyecan salonun dört bir yanını sardı. Cherub heyecanından bir zili düşürdü, orkestra büyük bir tezahürat yaptı, ancak bunun onları fazla mesaiye iteceği gerçeğinden yarı yarıya kaynaklandı. Gazeteciler telefonları kullanmak için seyircilerle kavga ediyor, restoran rezervasyonlarını ve karşılama saatlerini yeniden düzenlemek ve son otobüs ve trenleri kontrol etmek için çıldırıyorlardı. Ortam elektrikli bir hal almıştı. Rannaldini ve Natalia'nın platforma gelişini bir alkış tufanı karşıladığında insanlar yerlerine daha yeni oturmuşlardı.

Siyah kravatlı bir izleyici kitlesinde, frakları ve siyah elbiseleri içindeki bir orkestra daha az ayırt edici görünme ve siyah bir bütüne karışma eğilimindedir. Bu nedenle hiçbir şey Natalia'nın küçük belini, güzel beyaz kollarını ve omuzlarını ve parlayan koyu renk buklelerini vurgulayan Atatürk kırmızısı tafta elbisesinden daha iyi göze çarpamazdı. Görkemli göğüs dekoltesini sergileyerek galerideki jüri üyelerini ve aradaki içkilerle iyice yağlanmış olan tıklım tıklım seyircileri birkaç kez selamladı. Benny etkilemişti ama tam olarak büyülememişti.

Dixie, "Bahse girerim Rannaldini bu elbise için bir kol ve bir bacak daha fazla ödemiştir," diye mırıldandı.

Marcus ve Helen, Rannaldini'nin tercihini fark eden tek kişiler değildi.

NTV kameralarının Natalia'ya Rannaldini'den bile daha fazla tutulduğu başından beri belliydi. Rachmaninov'un *Üçüncüsünü* romantik bir tutku patlamasıyla seslendirirken, kameralar onun güzel yüzünden neredeyse hiç ayrılmadı; ister seraphically gülümsüyor olsun, ister büyük kırmızı ağzı sarkıyor ve hüzünlü bölümlerde gözleri acı içinde kapanıyor olsun.

Rannaldini sevgiyle dönerek onun her notasını takip etti, cümlelerin birbirine akmasını sağladı, düşecek gibi olduğunda yavaşladı, boğulma tehlikesi varsa orkestrayı susturdu.

Flora, George'un kulağına, "Nefesli çalgılar bölümü sonunda pianissimo kelimesinin anlamını öğrendi," diye fısıldadı. "Rannaldini'den kesinlikle tiksiniyor musun, tiksiniyor musun, tiksiniyor musun?"

George onun elini tuttu. Kıskançlığı anında söndü. Elleri baygın bir şekilde havayı kavrayıp okşarken, piçin ne kadar şeytani bir yakışıklılığa sahip olduğunu düşünüyor ve Flora'nın nasıl olup da hâlâ onun için bir meşale taşımadığını merak ediyordu. Flora'nın, duştan yeni çıkmış kırmızı dalların hafifçe yumuşattığı öfkeli çilli profiline bakan George, aşkının her saniye iki katına çıkmasına bir kez daha hayret etti.

Flora, 'Ve o küçük fahişenin işini çok kolaylaştırıyor,' diye tısladı. 'RSO'yu ele geçirmesine izin veremeyiz.

Peggy Parker öfkeyle, 'Kwy-et ol,' diye fısıldadı.

Yüzüyle uyumlu mor kadifesiyle göz kamaştıran Flora, George'un arkasında oturuyordu. Trevor'ın küçük tüylü yüzünün Flora'nın lacivert gömleğinden çıkıp metresinin çenesini yalamaya başladığını görünce yüzü daha da kızardı.

Ancak Bayan Parker büyük bir huzursuzluk hissediyordu. Özellikle de Natalia ikinci bölümün sonuna geldiğinde ve kameralar sevgiyle Natalia'nın hem nemli tuşları hem de terleyen parmaklarını sildiği bembeyaz mendili taradığında.

"Daha çok Rannaldini ve Natalia Şovu gibi," diye mırıldandı Lord Leatherhead, RSO'nun şişe su hesabını iptal ettiği için Miles'a kızgındı. "Orkestranın fotoğraflarını ne zaman göreceğiz?"

"Katılıyorum," diye tısladı Bayan Parker, "Clare ve Candy, Nellie ve Juno, Noriko ve Hilly de en az şu Çek kadar güzeller.

"Ve Cherub, Rannaldini'den çok daha güzel," diye gönüllü oldu Flora.

Lord Leatherhead, "Sanırım bu adam RSO için fazla zorlayıcı olabilir," diye mırıldandı.

Arkalarındaki sırada, *Guardian* için yarışmayı değerlendiren Gwynneth ve *Independent* için Gilbert yoğun bir şekilde bir şeyler karalıyorlardı. Rach *Three*'yi en son Rutminster'da dinlemişlerdi, sadece Marcus'un azmi ve soğukkanlılığı Abby ve RSO'yu tam bir felaketten kurtarmıştı. Bu gece ne kadar farklıydı!

"*Toscanini'den beri değil,*" diye yazdı Rannaldini'ye mega-aşık olan Gwynneth.

Opera gözlüklerini Natalia'nın göğsüne dikmiş olan Gilbert, "*Eileen Joyce'tan beri değil,*" diye yazdı.

Her ikisi de birleşmenin gerçekleşmesinde bu kadar etkili oldukları için büyük bir memnuniyet duydular. Moulin Rouge'da artık serseri sürprizler olmayacaktı.

Gilbert'in yanına oturması gereken Canon Airlie grip olduğu için Miles onun yerini kapmıştı. Rannaldini'nin terzileri tarafından özel olarak hazırlanmış yeni bir DJ giyen Miles, Hilly'ye bakmak için piyanonun etrafında döndü. Rannaldini'nin bir başka hediyesi olan yeni elmas broşunun içinde çok hoş görünüyordu. Marcus'un harika bir klarnet solosu olan Schumann'ı çalmasından memnundu.

Rachmaninov'un son bölümü bir zaferdi. Natalia'nın küçük ellerinin tüm notaları kapsayabilmesi imkânsız görünüyordu. Neredeyse hiç duraksamadan çaldı, basta cehennemin derinliklerini araştırdı, tizde gümüş para sürülerini salladı, zafer dolu bir finale doğru dörtlüye koştu ve bunu daha da zafer dolu bir alkış patlaması izledi.

Kanarya Adaları'nı yutmuş bir kedi gibi görünen Rannaldini, Anatole'den bile daha fazla geri çağrıldığından emin oldu. Alkışlar neredeyse bitmek üzereyken, orkestrayı sahneden indiren Julian'a tokat atmak için onu dördüncü kez aceleyle geri çağırması hiç hoşuna gitmedi.

Barlar tıklım tıklım doluydu ama herkes ne dünkü Rus'un fırtınalı ihtişamının ne de Mozart'ı yürek ısıtan bir şekilde çalan Amerikalı'nın Natalia'yı geçemeyeceği konusunda hemfikirdi.

Charlton Handsome ve NTV teknisyenleri şimdi sahneyi yeniden kuruyor ve Schumann için gereken daha küçük orkestra için mikrofonları yeniden ayarlıyorlardı. Piyangoyu kazanıp kazanmadığını öğrenmek isteyen Carmine Jones, Cathie'yi cep telefonuna alamadığı için çok öfkeliydi.

Marcus, Rupert ile aniden gerçekleşen mucizevi *yakınlaşmayla* moral bulmuştu. Ancak çalışma odasındaki dik piyanoyla baş başa kaldığında, görevinin imkânsızlığı karşısında şaşkına dönmüştü. Parmakları kaskatı kesilmişti ve

Esnek değildi ama tuşların üzerinde kayıyordu. Rupert ona formasını tekrar giydirmiş olsa da titremesine engel olamıyor, vücudu buz gibi terle kaplanıyordu. Daha da kötüsü nefes almakta giderek zorlanıyordu. Elinin arkasında damlanın girdiği yerdeki alçıya baktı. Yarışmayı kırk dakika boyunca sürdürdükten sonra hafızasını kaybetmesi ya da daha da kötüsü bir astım krizi daha geçirip herkesi hayal kırıklığına uğratması ne kadar korkunç olurdu. Parça korkunç derecede yabancı görünüyordu ve sahnede ona yardımcı olacak bir nota olmayacaktı. Rahatlamalı, zihnini boşaltmalı, yavaş ve derin nefesler almalıdır. Bazen zihin, bedeni imkânsız arazilere sürükleyebilir. Rupert'ın söz verdiği şey bu değil miydi?

Natalia'nın açıkça sansasyonel olan performansı için koparılan fırtına ve övgüler çoktan dinmişti. Birazdan çıkacaktı.

"*Göklerdeki Babamız,*" diye başladı Marcus. Sonra ne geldi? Hatırlayamayınca paniklemeye başladı. '*Göklerdeki Babamız, günahlarımızı bağışla.* Oh Alexei, Alexei.'

Bir an için başını piyanonun tepesine vurdu, özleminden bitkin düşmüştü. Konsantre olmalıydı. Çılgınca son bölüme kadar notayı karıştırdı. Soluk soluğa bir tenorla 'Can Kayıklarına, Can Kayıklarına' şarkısını söyleyerek, çılgınca senkoplu piyano partisine uymaya çalıştı. Ellerini silmek için bir mendil ararken, Bayan Bateson'ın küçük jet kedisi düştü. Onu da hayal kırıklığına uğratmamalıydı.

Bir sonraki an, Helen'in içeri girmesiyle şiddetle sıçradı.

"Marcus sevgilim, devam etmemelisin. Dr. Brewster bunun seni öldüreceğini söylüyor - bu delilik.

'Anne, lütfen! Kendi başıma kalmalıyım.'

"Devam etmemelisin.

"Tanrı aşkına, siktir git. Marcus sıkılı yumruklarını göğsüne kaldırdı. "Sen bile beni reddediyorsun. Helen gözyaşlarına boğuldu.

Kapıda nöbet tutan Rupert, Pridie'nin iyi olup olmadığını öğrenmek için cep telefonundan Çekoslovakya'ya ulaşmaya çalışırken geçici olarak yakalandı. Ama hemen Helen'i büyük bir brendi içmeye götürdü.

Bir an için birbirlerine baktılar. Helen'in gözleri kızgınlıkla kararmıştı.

'Onu çok sevmekten kendimi alamadım. Seninle evliyken sahip olduğum tek şey oydu.

"Biliyorum, özür dilerim," dedi Rupert.

Soyunma odasının önündeki geçit otsu bir bordür gibiydi. Taggie bütün çiçekleri vazolara dizmişti, böylece yeni bir astım krizini tetiklemiyorlardı. Marcus içeride, RSO'nun her üyesi tarafından imzalanmış kartların bulunduğu rafları göremiyordu. Taggie onun iliği için beyaz bir karanfil saklamıştı. Şimdi de kuyruklarına bastırıyordu.

"Xav ve Bianca nasıl? Marcus titreyen dudaklarını kendinden emin bir gülümsemeye zorlamaya çalıştı.

Tamam. Az önce evi aradım. Xav sürekli ağabeyini soruyor. Marcus, Rupert'la barıştığınız için çok mutluyum. Devam ettiğin için çok memnun ve seninle gurur duyuyor.'

Marcus'un elleri o kadar titriyordu ki, Rupert döndüğünde kravatını onun için bağlamak zorunda kaldı.

Taggie, "Hareketler arasında puffer'ını kullanabilirsin," diye ısrar etti. Rupert, 'Flora alkışlayana kadar beklediğimiz kısım bu,' dedi.

"Flora burada mı?" diye sordu Marcus şaşkın bir sevinçle.

Terden arınmak için ellerini son bir kez yıkarken, Howie Denston içeri daldı, onu kendi cinsinden geveze bir maiyet izliyordu.

'Markie bebeğim, neden bana eşcinsel olduğunu söylemedin? Şimdi sana ne kapılar açabileceğimi tahmin bile edemezsin.

"Çıkın dışarı," dedi Rupert, kapıyı hepsinin suratına çarparak.

Bir saniye sonra Chrissie gizlice kapıyı çalıyordu, 'Hazır mısın Martin? Şimdi yayındasın. *Gay News* özellikle daha sonra kısa bir röportaj yapıp yapamayacaklarını sordu.

"*Onlarla* konuşmuyorsun," diye tersledi Rupert. 'Hayırseverlik homolarla başlamaz.

Soyunma odasından çıktıklarında, Marcus kaftan giymiş bir gorgon tarafından neredeyse uçuruluyordu.

Gwynneth otoriter bir tavırla, 'Kopyamı aramam lazım,' diye bağırdı. 'Rach *Three*'nin hiç bu kadar iyi çaldığını duymamıştım. Küçük Philipova'nın elleri o kadar uzağa nasıl uzandı - açık bir kazanan olmalı. Boynumu dışarı uzatacağım.

Marcus babasının yüzündeki dehşet ifadesi karşısında neredeyse kahkahayı basıyordu.

Rupert, Gwynneth'in geniş sırtında bir V işareti yaparak, "Karanlık bir at üzerinde soluk bir biniciye dikkat et," diye tısladı.

"Oh, işte Maestro Rannaldini," dedi Chrissie saygıyla.

Rupert Marcus'un kravatını tekrar düzelitti.

'Taggie ve ben gidip koltuklarımızı bulsak iyi olur, iyi şanslar. Acele etmemeye çalışın. Hatırlat da sana yeni akşam tişörtleri alayım.

Dönerken neredeyse Rannaldini'ye çarpıyordu. Rupert ondan on beş santim daha uzundu ama düşmanın soğuk ve tavizsiz yüzüne bakınca gardını düşürdü.

"Ona iyi bakın, lütfen.

Rannaldini, 'Elbette,' diye beklenti içindeki bir kurt gibi gülümsedi.

"Haydi Marcus," dedi ve sesini alçaltarak, "Ama çok yavaş çalma, yoksa haberleri geçeceğiz," diye ekledi.

Cesur çocuklar, diye düşündü Marcus mantıksızca, kurtlardan korkmazlar.

Rannaldini'nin rahatsız edici bir şekilde yol gösteren elini sıkarak sahneye çıktı. Birinci Kemanlar'ın başında bir an panik içinde durdu, göz kamaştırıcı beyaz kamera ışıkları gözlerini kamaştırdı, seyircilerin büyüklüğü, dikkatli ve gülümsemeyen yüzlerden oluşan bir okyanus karşısında sendeledi. Ani ve utanç verici bir sessizlik oldu. Belki de Abby'ye yaptıklarından dolayı hepsi onu yuhalayacaktı. Sonra küçük, sıcak bir elin elinin içine girdiğini hissetti.

Noriko, "İyi atış Marcus, iyi atış," diye fısıldadı ve Rannaldini'den gelen bir itiş onu ileri itti.

Onun ne kadar umutsuzca solgun, gölgeli ve endişeli görüldüğünü gören Flora hiç düşünmeden ayağa fırladı.

"Bravo, bravo, Marcus, seni görmek harika," diye bağırarak çılgınca alkışladı ve bir saniye sonra seyirciler de ona katıldı.

Marcus'un iki ücretsiz biletini almak üzere sıranın aşağısından Rupert ve Taggie geliyordu. Flora'nın yanına oturan Rupert onu iki yanağından öptü.

'Sen mümkün olan her şekilde bir yıldızsın. Seni daha önce azarladığım için özür dilerim. Onun ötesine bakarken, meydana gelen öldürücü bir bakışla karşılaştı-

omuzlu, kare çeneli bakıcı onun ötesinde.

Flora telaşla, "Rupert, bu müstakbel kocam George Hungerford," dedi.

Marcus orkestradan kaç kişinin kendisine gülümsediğini görünce şaşırıldı. Viking'in yerinde altın kornosunu tutan Quinton vardı, Candy ve Clare çılgınca alkışlıyorlardı, Dimitri gizlice iki çapraz parmağını sallıyordu, Randy ve Davie Buckle başlarını eğip göz kırpıyorlardı, Barry ve tüm baslar başparmaklarıyla onay işareti yapıyorlardı. Hilary, Simon ve Peter başlarını sallamaktan başka bir şey yapamayacak kadar önlerindeki uzun ve zor sololarla meşguldü ama Juno ona ısıltılı bir gülümseme verdi. Kendini çok neşeli hissediyordu çünkü sunucu James Vereker az önce ona akşam yemeğine çıkma teklif etmişti.

"Aferin sana, Marcus. Devam et. Julian ayağa kalktı ve yanından geçerken Marcus'un elini sıktı. Sonra sesini alçaltarak ekledi: "Kazanmalısın, hepimiz sana çok para yatırdık.

Rannaldini kürsüye çıktı ve herkesin yüzündeki gülümsemeyi anında sildi. George bütün bir kurulun kararını geri çevirmekte zorlanacaktı. Rannaldini'nin gelecek hafta hepsini işsiz bırakabileceğini biliyorlardı. Bir kez daha Viking'in burada, sadece seyirciler arasında olmasını dilediler.

Marcus piyano taburesini indirdikten, pedallara rahatça uzanıp uzanamadığını kontrol ettikten ve parmaklarını siyah pantolonuna son bir kez sildikten sonra, kendini toparlamak için bir anlığına gözlerini kapatıp başını arkaya yasladı. Sonra ellerini tuşların üzerine koydu ve Rannaldini'ye başıyla selam vermek üzereydi ki, aşağı vuruş bir celladın baltası gibi indi ve tüm orkestra ilk gümbürtüde içeri girdi. Bir anda yakalanan Marcus'un ilk üç ölçüsü bir gölün basamaklarından aşağıya doğru çılgınca bir koşuşturma gibi ilerledi, hemen ardından nefesli çalgılar suyun yüzeyinde büyük bir kuğu gibi havalandı. Bu, güzel piyano ekspres melodisini yankılamadan önce nefes alması için ona sekiz ölçü mola verdi ve ardından yaylılara eşlik ederek dalgalandı.

Ama Rannaldini korkunç derecede hızlıydı ve Marcus ona yetişmek için çok uğraştı.

Çok geçmeden bunun bir ortaklık değil, bir yarışma olduğu anlaşıldı. Rannaldini her tutti ile tempoyu yükseltiyor, Marcus ise her zarif nota çağlayanı ile tempoyu yavaşlatmaya çalışıyordu.

Simon, Peter ve hatta Hilary'nin eşlik etmek zorunda kaldığı büyüleyici soloları olduğunda, onun daha yavaş temposuna uyum sağlayarak hızlarını kontrol etmeye çalışmaları onu çok etkilemişti. Ancak bu durum kaçınılmaz olarak performansını dengesizleştirdi. Ta ki nefesli çalgılar ve piyano arasındaki büyülü bir andante değişiminin ardından Rannaldini sanki bir mikseri son sürat çalıştırıyormuş gibi aniden hızlanana ve Marcus kendinden geçip raydan çıkıp tamamen durana kadar.

Galeride, Dame Edith, Pablo ve Boris çaresizlik içinde inlediler. Ama kendini iyice korkutmuş olan Marcus sakinleşti. Rannaldini'nin kasıtlı olarak sabotaj yapmak istediğini anlayınca dehşeti soğuk bir öfkeye dönüştü.

En azından monitörde kesinlikle güzel görünüyordu, sanki Narkissos salona girmiş ve yansımasına bakıyormuş gibi

parlak siyah piyano kapağı. Kendine güveni arttıkça, çalışındaki derinlik ve lirizm de arttı. Ne Benny'nin amansız sertliği, ne de Natalia'nın özensiz, gösterişli gürlüğü vardı. Galeride Pablo, Leydi Appleton'ın *Guinness Rekorder Kitabı*'na el koymasından yakınmayı bile bıraktı. Salonun dört bir yanında insanlar Schumann'ın belki de gelmiş geçmiş en iyi piyano konçertosu olduğunu düşünmeye başladı.

Rannaldini bile, gardenyasını ayarlayarak, tırnaklarını inceleyerek ve partiyonun sayfalarını ileri geri çevirerek seyircinin dikkatini dağıtmak için elinden geleni yapmasına rağmen kadansın sonunu getiremedi ve orkestrayı daha da hızlı bir tempoya sokmak için son trili zorlukla bekledi. Ancak bu kez Marcus hazırды ve bir arabanın tepesindeki televizyon kamerası gibi, dörtnala koşan çitaya bölümün sonuna kadar ayak uydurmayı bir şekilde başardı.

Clare, Candy'yle birlikte enstrümanlarını akort edip omuzlarındaki tozlukları düzeltirken, "Harikulade," diye mırıldandı.

"Daha da harikulade olan," diye mırıldandı Candy, "Flora'nın sağındaki adam. Tanrım, çok yakışıklı - Flora bunu nasıl başarıyor?"

"Bu Marcus'un babası," dedi Clare, "sanırım bir keresinde annemle yatağa girmişti.

Rupert sağırdı ama tüm hareket boyunca gözlerini Marcus'tan ayırmamıştı.

"Her şey yolunda mıydı?" diye sordu endişeyle öksürük ve mırıldanma sesleri arasında.

"Sansasyonel," diye fısıldadı Flora. 'Rannaldini'nin kronik kızgınlığına rağmen cesaretini korudu. Ve Marcus kesinlikle görünüşüyle kazandı. Kızıl saçları yüzünden herkes onun Helen'e benzediğini söylüyor ama bence o senin bir kopyan.

"Çok hoş," dedi Rupert hafifçe kızarak.

"Bence de bir şeyler çeviriyor," diye gözlemledi Flora. "Bu bakışı daha önce de görmüştüm.

Marcus inhalerine uzandı, bir nefes çekti ve Rannaldini'nin kusursuz bir şekilde dikilmiş sırtına dalgın dalgın bakarak şimdi ne gibi şeytanlıklar planladığını merak etti. Çok fazla insanın üzerinden pahalı ayakkabılarla geçti, diye düşündü Marcus.

Aslında Rannaldini kalaylı saçlarını parlatmakla meşguldü ve Çelik Elfin ciyaklayan sesine rağmen olağanüstü güzel olduğunu düşünüyordu. Çuvalı ona vermeden önce onu becermeyi unutmamalıydı. Kararlıydı

Bu kez nezaket kurallarına uyarak, Marcus'un hazır olup olmadığını kontrol etmek için nazikçe döndü. Marcus çekingen bir tavırla ona işaret etti. Endişenin timsali olan Rannaldini genç bir tavırla kürsüsünden indi. Belki de küçük pısırik emekli olmaya karar vermişti. Marcus onu biraz daha yaklaştırarak tısladı: "Bu Abby için, seni piç kurusu," dedi ve Julian'a hızlıca başını sallayarak çalmaya başladı: ta, ta, ta, tum, ta, ta, ta, tum. Orkestra o kadar şaşırmişti ki, ancak zamanında yetişebildiler. Ancak Rannaldini tamamen ters köşeye yatmıştı. Giydiği ayakkabılarla bir kabloya takılarak neredeyse yüzüstü düşüyor ve yüzlerinde geniş sırıtışlarla çalmaya devam eden orkestraya karşı üstünlüğü yeniden ele geçirmek için umutsuzca çırpınarak öfkeyle kürsüsüne geri dönmek zorunda kalıyordu. Jüri öfke, coşku ve çaresiz kahkahalar arasında ikiye bölündü.

Yavaş bölüm, yaylıların, nefeslilerin ve piyanonun kederli bir şekilde birbirini yankıladığı kısa, tatlı bir intermezzo olduğundan, Rannaldini'nin misilleme olarak için için yanmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu. Ama allegro vivace, piyanistlerin mezarlığı, ileride uzanıyordu. Bu küçük ibneye kimin maestro olduğunu göstermenin tam zamanı olacaktı.

Rannaldini, Marcus'a doğru bir bakış bile atmadan orkestrayı son bölüme sürükledi. Marcus'un klavyenin etrafında göz kamaştırıcı bir şekilde koşuşturduğu seksen ölçüden sonra, orkestra, dikkatsiz bir yolcuyu bataklığa sürükleyen bir hortlak gibi, aldatıcı derecede basit, neşeli küçük melodiye başladı. Marcus kendi kendine acımasızca, "Can Kurtarma Botlarına, Can Kurtarma Botlarına" diye söyledi. Bu müthiş bir tempoydu. Panik yapmamalıydı.

İlk başta jüri ve seyircilerin çoğu Julian'ın sarhoş olduğunu düşündü, çünkü bir kereliğine kara gözlüklerini çıkarmış ve lider koltuğunun etrafında çılgınca sallanıyordu, kan çanağı gözleri yuvarlanıyor, solgun sırık saçları uçuşuyordu.

Sonra Deirdre fark etti.

Hayranlık içinde Boris'e fısıldadı: "O dronk değil," dedi. "Sadece orkestranın her üyesinin onu görebildiğinden emin olmaya çalışıyor.

Müzisyenlerin Rannaldini'nin hızında gitmesi halinde Marcus'un korkunç senkoplu çapraz ritimlere asla ayak uyduramayacağını farkında olan Julian, Rannaldini'yi tamamen görmezden gelerek daha yavaş bir tempoda çaldı ve RSO da onunla kaldı.

İki gün boyunca dresaj atlarının uysallığıyla karşılık verdikten sonra, aniden Rannaldini'ye iki toynak kaldırıyorlardı. Abby - çok değerliydi çünkü artık aramızdan ayrılmıştı - haksız yere görevden alınmıştı. Bu onların isyanıydı.

Sevinçten havalara uçan Marcus, eski günlerde Abby'ye yaptıklarını kudretli Rannaldini'ye yaptıklarını fark etti. Solisti takip ediyorlardı. Büyük bir güven dalgası hissetti. Küçük bir tanktan büyük bir nehre salınan Japon balığı sürüleri gibi, açılan bir kapı ve karanlığın üzerine dökülen güneş ışığı gibi, notalar parmaklarından görkemli bir şekilde akıp gidiyordu.

Rannaldini öfkeden deliye dönmüştü. New York'ta kovduğu ve konçerto biter bitmez tekrar kovacağı kesin olan lider, çok çalışan bir barmen gibi gözünün yakalanmasına izin vermeyi reddediyordu. Ama kamera önünde olduğu için Rannaldini öfkesini belli edemiyordu. Julian'a sopasıyla vurmaktan başka bir şey yapamadı.

"Hiç böyle bir şey görmemiştim," diye mırıldandı Pablo diğer jüri üyelerine. 'O çarşafın Vaterloo'suyla buluşması için çok uzun yıllar bekledim. *Bu muhteşem, ama aynı zamanda bir savaş.*

Rannaldini herkesin önünde küçük düşmemek için ritmini Marcus'un neşeyle dans eden parmaklarına göre yeniden ayarlamıştı.

"Neredeyse geldik," diye mırıldandı Flora Rupert'a. "Atlanacak sadece bir çit kaldı. Ve orkestra mükemmel bir kontrolle, ama Cheltenham'da son düzlükte koşan bir galip gibi gittikçe hızlanarak son tutti'ye başladı, ardından Marcus'un klavyedeki son coşkulu helter-skelter'ı Davie Buckle'ın çalkantılı davul çaldı ve her şey bitti.

Marcus tam bir trans halindeymiş gibi başını eğdi. Uzun, şaşkın bir sessizlik oldu ve Flora'nın bir kez daha ayağa fırlamasıyla bozuldu.

"Bravo, bravo," diye haykırdı ve ellerini neredeyse son akor kadar gürültülü bir alkışla birleştirdi: bir şimşek çaktı ve ardından kulakları sağır eden bir alkış tufanı koptu; tüm seyirciler ayağa kalktı, tezahürat yaptı, bağırdı.

Marcus bir an için şaşkınlıkla onlara baktı, yüzüne renk gelmişti. Sonra güneşin doğuşundan daha parlak bir şekilde gülümsedi ve destek için piyanonun kenarını tutarak dengesizce ayağa kalktı, alkışlar gittikçe daha çılgınca artarken eğildi. Sonra sersemlemiş bir halde doğruldu ve Julian'ın kendisini bekleyen kollarına atıldı.

Konuşmadan birbirlerinin sırtına vurdular ve daha da tatlı bir sesi dinlediler: sandalyelerin arkasındaki yayların manik tıkırtısı.

Ne yazık ki Rannaldini için Marcus onun çıkışını engelliyordu ve Rannaldini kamerada olduğu için elini uzatmak zorunda kaldı.

Marcus bir saniye baktı. Sonra kasıtlı olarak reddederek gayet açık bir şekilde şöyle dedi: "Bu Flora ve Abby'yi mahvettiğim ve annemi boynuzladığım içindi. Sonra sonradan aklına gelmiş gibi ekledi: 'Ve babamı yok etmeye çalıştığın için,' ve platformdan uzaklaştı.

Marcus, Rannaldini'nin zeytin dalını nasıl reddedebildi? Helen dehşet içinde düşündü. Rupert'ı tekrar görüyorum.

Taggie ile birlikte Marcus'un soyunma odasına doğru ilerlerken Rupert, "Bu altın değerindeydi," diye övündü. "Seyircilerin kimin kazanmasını istediğine kesinlikle şüphe yok.

Marcus özür dilercesine gülümseyerek onları bekliyordu. "Muhtemelen kariyerimi sonsuza dek mahvettim, ama Tanrım, bundan keyif aldım.

Terden sıırıslıklam olmuş ama bembeyaz yanıyordu, Taggie'nin ona sarılmak için fırın eldivenine ihtiyacı vardı.

'Harikaydın,' dedi ağlamaklı bir sesle.

Ama Marcus'un akşamını, neredeyse tüm hayatını asıl renklendiren şey Rupert'in yüzüydü. O sevinç parıltısını sadece babası büyük yarışları ya da eski günlerdeki büyük gösteri atlama sınıflarını kazandığında görmüştü.

Rupert ona "Harikaydın," dedi ve sonra durup salondan yükselen ayak seslerini hayretle dinledi. "Böyle bir alkışı sadece Olimpiyatlarda almıştım.

"Tekrar geri dönmelisin Marcus," diye kafasını kapıdan uzatan bir NTV görevlisi. "Çok hızlı çektin, aradan önce doldurmamız gereken birkaç dakika var.

Soyunma odasından çıkan Marcus, öfkeli Howie Denston'la çarpıştı.

"Her şeyi mahvettin, seni aptal herif. Rannaldini'ye nasıl böyle kazık atarsın? Her şey onun kontrolünde. Jüri artık sana dokunmayacak - sudan çıkmış balığa döndün, işin bitti.

Howie'yi ağlamaklı bir Helen takip etti.

'Ah Marcus, bunu Rannaldini'ye nasıl yapabildin? Şu anda ne hissediyor olmalı?'

"Muhtemelen Natalia'nın memeleri," dedi Marcus sertçe. "O bir piç, anne, onu ne kadar çabuk kovarsan o kadar iyi.

Helen'i telaş içinde bırakarak coşkulu kalabalığın karşısına geçti ve Rannaldini geri dönmeyi reddettiği için önce orkestrayı sonra da Hilary, Peter ve Simon'u ayağa kaldırdı ve hatta küçük Noriko'nun elini öptü.

Galeriden Cherub, "Hey, kes şunu," diye bağırdı ve herkes güldü.

Bir NTV yetkilisi Nicholas'a, "Tanrı aşkına, onları sahneden indirin," diye bağıırıyordu, "yoksa bir saat daha fazla mesai yapacağız.

"Bu senin sorunun," dedi Knickers neşeyle. "Bu kesinlikle harikaydı, Marcus.

"O her zaman çok tatlı ve kibardı," diye hıçkırdı

Helen. Taggie kolunu onun omuzlarına doladı.

'O çok zor durumda, siz de öyle. Hadi hep birlikte kocaman bir içki içelim," diye ekledi sihirli bir şekilde ürettiği şampanya kasasından şişeleri açmaya başlamış olan Rupert'a.

Julian sonunda orkestrayı platformdan indirdiğinde, çılgına dönmüş bir Rannaldini ona yaklaştı, "Farkında mısın," diye tükürdü, "dünyanın en büyük orkestrasını yönetme şansını az önce kaybettin. Julian soğuk bir tavırla, "En mutlusu için çalışmayı tercih ederim," dedi ve yürüdü.

Doğruca yanından geçti.

ALTMİŞ DOKUZ

Jüri odasında tam bir kargaşa vardı.

Han Chai'den hâlâ umutlu olan Çinli yargıç, "İlk bölümde hafıza kaybı yaşadı," dedi.

'Bu çocuk bir dahi. Hiç bu kadar iyi çaldığını duymamıştım, onda diğerlerinde olmayan bir incelik ve güç var,' dedi büyük Ukraynalı.

"Son iki bölüm kusursuz ve çok lirikti," diyor Fransız feminist, "Rannaldini Marcus'u sürekli sabote etti.

Steinway'inin ve yeni süper orkestrayla vermeyi vaat ettiği konserin elinden kayıp gittiğini gören Lili, "Rannaldini'ye karşı davranışları çok saygısızcaydı," diye çıkıştı. "Maestro'nun elini bile sıkmadı.

Rannaldini'nin kendisine Cartier marka bir saat ve tüm öğrencileri için denemeler teklif etmesinin ardından taraf değiştiren Ernesto, "Natalia'yı tercih ederim," dedi. "O ve Rannaldini birlikte çok çekici bir etkileşim içindeydiler.

Hâlâ somurtkan bir şekilde *Guinness Rekorder Kitabı'nı* arayan Pablo, "Çünkü memelerinde meme var," dedi.

"Ciddi bir içki içemez miyiz, Blodwyn?" diye homurdandı Bruce Kennedy.

"Sen yargılamayı bitirene kadar olmaz," dedi Leydi Appleton, ona bir kadeh doldurarak

bir bardak Evian. "Ne hissediyorsun, Hermione?

Hermione kalın sesiyle, "Natalia'yı tercih ederim," diye ısrar etti. "Ve bunu bir kadına vermek politik açıdan daha doğru olur.

Bu destek Rannaldini tarafından sağlanmıştı. Natalia o öğleden sonra dinlenirken, Rannaldini yarım saat boyunca Hermione'ye o kadar çok politik olmayan düzeltmeler yapmıştı ki, Hermione oturmakta zorlanmıştı.

Marcus'un destekçileri taş kesilmiş bir halde ona baktılar.

"Bence çok komikti," diye homurdandı Dame Edith, Hermione'nin acılı yüzüne puro dumanını üfleterek. 'Rannaldini, Marcus'u engellemeye çalıştı ve çocuk, tıpkı babasının her zaman yaptığı gibi, bu duruma muhteşem bir şekilde ayak uydurdu. Çocuk bir dahi ve bir aslan kadar cesur, söylenecek başka bir şey yok.

Ancak Leydi Appleton için çok daha fazlası söz konusuydu: Yarışmanın itibarı tehlikedeydi.

"Marcus'a tüm bu konserleri gerçekleştirmesi için güvenebilir miyiz?" diye sordu temkinli bir şekilde.

"Madem güvenli adayı seçeceksiniz," diye gürledi Edith, "biz de Amerikalı'da karar kılalım ve gidip kafayı bulalım.

Yan koltukta oturan ve ağzı cipsle dolu olan Jennifer onaylarcasına salladı.

Ancak jüri dizginleri ele aldı. Hepsi geçen Pazartesi günü *Daily Telegraph*'ta Norman Lebrecht tarafından kaleme alınan ve günümüz jürilerini güvenilirlik ve öngörülebilirlik lehine deha, tutku ve gerçek bireyselliği reddetmekle suçlayan bir yazı okumuştı.

"Marcus'un kendine has bir sesi, notaların ötesinde bir ışıltısı vardı," diye iç geçirdi Pablo. "Ne duygu, ne güç, ne samimiyet, ne bilgelik, ne aşk.

Dizüstü bilgisayarında Schumann konçertosuyla ilgili bölümü yeniden yazmakla meşgul olan Çinli yargıç, "Hafıza kaybı yaşadı," diye tekrarladı.

"Bence hâlâ Natalia'da - ah!" diye bağırdı Hermione Hanım, Ernesto gizlice onun acıyan poposunu çimdiklerken. "Sadece bir nevroz sancısı," diye ekledi aceleyle.

Boris elini Deirdre'nin elinden çekip ilk kez konuşarak, "Marcus vazgeçmezse istifa edeceğim," dedi.

Pablo, "Ben de," dedi.

Rannaldini buz gibi bir öfkeyle, "Eğer istifa ederse ben de istifa ederim," dedi. Onunla birlikte derinlere dalmış olan hanımlar kararlılıklarının zayıfladığını hissettiler.

Rannaldini, 'Solistlerin eylem yapmasına izin veremeyiz,' diye tısladı. 'Bu tür holiganlığın kökünü kazımalıyız. Ona her türlü nezaketi gösterdim, her türlü teşviki verdim, bakın orta bölümde ne yaptı, bakın uzattığım eli nasıl reddetti? Bana hiç böyle davranılmamıştı. Hepsi kin maçının bir parçası," diye devam etti. 'Marcus'un babası eski karısıyla evlendiğim için beni yedi. Çocuk annesinden nefret ediyor - birçok homoseksüel gibi annesinin sevdiği herkesi çılginca kıskanıyor. Arıyor, dengesiz biri.

"Marcus'un dengesi mi bozuk?" dedi Boris hayretle.

Kimse gülmeye cesaret edemedi. Rannaldini'nin öfkesi çok kontrollü ama bir o kadar da zehirliydi.

O adamın orkestramı ele geçirmesine nasıl izin verebildim? diye düşündü Dame Edith dehşet içinde.

Rannaldini, "Marcus'un bedeni de hasta," diye devam etti. "Astım yüzünden sürekli son anda konserden çekiliyor.

Endişeli Leydi Appleton, "Sıraya dizilmiş onca harika nişanla, kesinlikle sağlıklı bir adayımız olmalı," dedi.

Rannaldini küçümseyerek, "Bu tür bir baskı altında çatlar," dedi. 'İlk bölümde parçalara ayrıldığını görüyorsunuz. Erken turda *Waldstein*'ı ne kadar sıkıcı çaldı. Korkunç bir hata yapıyorsun.

Pablo Gonzalez jürinin kendisinden uzaklaştığını görebiliyordu.

"Marcus en centilmen eşlikçiydi," diye yalvardı. 'Ne zaman orkestranın büyük bir solosu olsa, nazikçe ilgi odağı olmaktan çıkar, bu bana dengeli geliyor. Ölüm döşeğinden kalktı ve Nemerovsky ile ilgili tüm o skandallar.

'Pablo'ya katılıyorum. Baskı altında zarafetin daha iyi bir örneğini görmedim,' dedi iri yarı Ukraynalı inatla.

"Evet, onu çekici bulduğunu sanıyordum," dedi Rannaldini şirretçe. 'Geçen gece seni onunla gizli gizli sevişirken gördüm.

"Beyler, beyler," Leydi Appleton saate baktı. 'Haberler bir iki dakika içinde bitecek, oylama yapmalıyız.

Marcus'un soyunma odasının kapısı çalındı. Dışarıda gri yüzlü bir piyano akortçusu duruyordu.

"Meşgulüz," diye tersledi Rupert.

Marcus onunla birlikte dışarı çıkarken akortçu kekeledi: "Bir şeyleri değiştirmek için çok geç olduğunu biliyorum ama Çarşamba günü piyanoya ne yaptığımı size söylemem gerek.

Daha sonra, klavyenin bas ucundaki iki gizli tahta bloğun üstüne, yumuşak pedala basıldığında ayrılan bir bilyeli yatağı nasıl kaydırıldığını açıkladı.

"Bilyeli yatak blokların arasından kayarak onları birbirinden ayırdı," diye mırıldandı akortçu, "*Waldstein*'ın geri kalanı boyunca yumuşak pedalı sıkıştırdı. Sen yaygara kopardığın için beni geri çağırdıklarında, tek yapmam gereken kimse bakmıyorken uzun bir tornavidayla bilyeli yatağı çıkarmak oldu.

"Ne kadar ustaca," dedi Marcus, büyülenmiş bir halde. 'Ne olduğunu anlayamadım. Bir dahaki sefere Benny'ye de yapabilir misin?

Piyano akortçusu paramparça olmuştu.

"Bunu bu şekilde kabul ettiğine inanamıyorum," diye mırıldandı. "Bana kimin rüşvet verdiğini söyleyemediğim için üzgünüm ama paranın her kuruşunu geri ödeyeceğim.

"Ben olsam yapmazdım," diye tavsiye etti Marcus. 'Rannaldini bunu karşılayabilir. Bana söylediğin için teşekkürler.

Marcus soyunma odasına döndüğünde bir şey söyleme zahmetine katlanamadı. Bütün bu itiraf hoş bir kesinti olmuştu. Korkunç James Vereker tarafından sorgulanmıştı ve şimdi kalabalık bir soyunma odasında beklemenin gerginliğini dayanılmaz buluyordu. Orkestranın yarısı da dahil olmak üzere insanlar onu kutlamak ve Rupert'in içkisini içmek için içeri dolmuş gibiydi.

Hâlâ öfkeli olan Howie ve köpüren bir Rannaldini tarafından azarlanıp orkestra şefinin odasından kovulan hâlâ ağlamaklı Helen, tek muhalif seslerdi.

Marcus'un ölmek üzere olduğunu, gözlerinin altındaki gölgelerin derinleştiğini gören Rupert herkesi dışarı attı.

"İyi misin?

Marcus başını salladı. 'Bu çılgınca. Buraya gelirken önemli olan tek şey bunu atlatmış olmamdı,' diye kızardı. "Şimdi cidden kazanmak istiyorum.

"İşte benim oğlum, öğreniyorsun.

Taggie, 'Elbette kazanacaksın, artık bir yıldızsın,' dedi.

Marcus birden Alexei'nin onu yıldızların asla birbirlerine ait olamayacağı, gerçek sanatçının sadece dünyaya ait olabileceği konusunda uyardığını hatırladı ve acı geri geldi. Alexei olmadan kazanmanın ne önemi vardı? Kapı çalındı.

Chrissie hindi bacaklarıyla uyumlu olsun diye kıpkırmızı bir ruj sürmüştü.

'Hazır mısın Martin? Sonuçları sana önceden haber verecekler. yeşil oda.'

Rupert ayağa kalktı ve Marcus'un kravatını yeniden düzeltti. Taggie onun kuyruk ceketini fırçaladı.

"İyi şanslar," dedi Helen titreyen bir sesle. "Sonra görüşürüz.

"Bu arada," diye mırıldandı Rupert, sonra Helen'in gitmesini bekleyerek perdenin arkasından içinde beyaz bir çiçek olan selofan bir kutu çıkardı. Kutuya iliştirilmiş zarf açılmıştı.

"Biri bunu çöpe atmış. Kutuyu Marcus'a uzattı.

Kartı yırtıp açan Marcus, o kavurucu sıcak Haziran öğleden sonrasını anımsatan tatlı elma kokusunu içine çekerken neredeyse bayılacaktı. Kartta sadece iki satır vardı.

"Yanılmışım. Sevgiyle her şey mümkün. Dünyayı çok kısıkanıyorum. Alexei."

Çocuğun yüzündeki inanılması güç sevinci gören Rupert, Marcus'un iliğindeki karanfili çıkarıp yerine philadelphus koydu.

"Hadi Martin," diye homurdandı Chrissie. 'Prensesi bekletemeyiz. Her ne kadar Leydi Appleton size sırayı önceden söylemiş olsa da, platforma çıktığınızda hayal kırıklığınızı göstermemeye çalışın, çünkü bu seyircilerin keyfini kaçırır. Her neyse,' diye ekledi Marcus'un yüzünün düştüğünü görünce, 'NTV izleyici anketinde açık ara öndesiniz.

Yeşil Oda'ya girdiğinde Anatole onu coşkuyla karşıladı.

"Bar yarışmasından da, bunlardan da nefret ederim," diyerek kocaman bir bira bardağı salladı. *"Dizler yukarı Muzzer Brown.* Küçük bir dans yaptı.

NTV köleleri koro halinde 'Susun' diye bağırdı.

Yeşil Oda'nın duvarlarından birine siyah kadifeden bir şerit tutturulmuştu. Önünde büyük bir zambak ve kasımpatı aranjmanı vardı. Masanın üzerinde şöyle bir not vardı:

"James Vereker sonuçların hemen ardından kazananla siyah kadife önünde röportaj yapacak.

"O çiçekleri üç kez düşürdüm," diye gözlemledi oradan geçen bir teknisyen. "Sus," dedi Chrissie.

Leydi Appleton boğazını temizledi.

Yarışmacılara, "En düşükten başlayarak sırayı önden arkaya doğru vereceğim," dedi.

"Prensesle tokalaşırken reverans yapmayı unutma, Marcus," dedi Benny hınzırca.

Natalia son derece sakindi. Kazandığını biliyordu. Rannaldini ona öyle söylemişti.

"Dizler yukarı Muzzer Brown," diye şarkı söyledi Anatole.

Altı yarışmacı platforma çıkıp, daha önce üflemelilerin oturduğu sandalyelere otururken, Marcus o kadar beyaz ve sersemlemiş görünüyordu ki, Rupert korkunç bir acıma ve hayal kırıklığıyla kazanamadığını anladı.

"Çok üzgünüm," diye fısıldadı Taggie.

"Sorun yok.

Rupert onun elini tuttu. 'Önemli olan ilk kez mucizevi bir şekilde benim olması. Bugün çok kötü davrandığım için özür dilerim. Bir kriz anında her zaman bir jelinyit kulesi olacağıma güvenebilirim.

"Seni seviyorum.

"Ekselansları ne kadar asil görünüyor değil mi? 'diye iç geçirdi Peggy Parker, Listermint yeşili taftası ve bir sürü pırlantasıyla göz kamaştıran Prensese, cübbeleri ve kürklü kasaba şapkalarıyla yerel ileri gelenleri yavaşça orta koridordan geçirerek platformdaki yerlerini almalarını sağlarken.

James Vereker boyalı kirpiklerini Prensese'e doğru kırıştırtarak, "Ve şimdi de ters sırayla finalistlerimiz," dedi. "Leydi Appleton kazananları açıklayacak. "NTV'den bir sinyal bekliyoruz," dedi Leydi Appleton, yuvarlak pembe yüzü hasat ayı gibi parlıyordu. 'Herkes hatırlatmak isterim ki, adayları sadece bu geceki ya da dünkü çabalarına göre değil, her üç tura göre de değerlendiriyoruz. Pekâlâ James,' diyerek kameraya gülümsedi. 'Bu gece Altıncı sırada Han Chai var.

Küçük Koreli basamaklardan dans ederek inerken, çok güzel ve altıncı olduğu için mutlu görünüyordu, herkes onun daha yükseğe yerleştirilmesi gerektiğine karar verdi ve ona müthiş bir karşılama yaptı.

"Fransa'dan beşinci, Bay Benjamin Basanovich," diye bağırdı Leydi Appleton.

Benny çok öfkeliydi ama daha da yüksek sesle alkışlandı çünkü herkes kazanmadığı için çok rahatlamıştı.

"Dördüncü," Leydi Appleton boğazını temizledi ve notlarını hışırdattı, "Atlantik ötesinden gelen çok popüler yarışmacımız.

Üzerinde hâlâ ekose ceket olan Carl, kraliyet ailesinden biriyle tanışacak olmanın heyecanı ile geniş geniş sırtarak ve Prensese'in küçük elini iki büyük elinin arasına alarak basamakları ikişer ikişer indi.

Heyecanlı Flora, George ve Trevor'a 'Marcus üçüncü' diye fısıldadı.

Ardından uzun bir duraklama oldu çünkü Prensese Carl ile uzun uzun sohbet ediyordu.

Dixie galeriden, 'Hadi bakalım,' diye bağırdı.

"Üçüncülük ödülü," diye başladı Leydi Appleton.

İşte başlıyoruz, en azından bir yeri var, diye düşündü Rupert. "Rusya'dan gelen arkadaşımız.

"Dizler yukarı Muzzer Brown," diye bağırdı Anatole, bira bardağını sallayarak Prensese'e doğru zıpladı ve kalabalığı büyülediği kadar onu da büyüleyerek elini öptü.

Rannaldini karşıdan Natalia'ya baktı. Pembe yanağından bir damla gözyaşı süzölüyordu. Küçük sevgilim, mutluluktan ağlıyor, diye düşündü kayıtsızca. Yakında hem onun hem de fincanın içinden şampanya içiyor olacaktı.

Salondaki atmosfer heyecandan çatırdıyordu. Leydi Appleton dört yılda bir yaşadığı zafer anının tadını çıkarıyordu. George, Flora'nın elini yüzünü buruşturana kadar sıktı.

'Seni seviyorum, seni seviyorum. Lütfen Tanrım, Marcus olsun,' diye yalvardı. 'İkincisi, çok değerli bir yarışmacı, büyüleyici arkadaşımız Çekoslovakya, Natalia-'

Ancak Leydi Appleton'ın soyadını kimse duymadı çünkü kalabalık ev sahibi tarafın kazandığını anlayınca kopan çılgınca bir sevinç çığılığıyla boğuldu. Artık Natalia için üzülmeyi göze alabilirlerdi, zira hayal kırıklığıyla boğuşan, ıssızlığın resmini çizen Natalia gümüş tabağını kabul etti ve nazik Prenses'in gözyaşlarını silmesine izin verdi.

Ortam şimdi kaynayan bir kazana dönüşmüştü. Bir tezahürat yükseldi ve düştü. Rupert Taggie'ye kaburgaları çatlayana kadar sarıldı. Galerinin üzerine eğilmiş olan orkestra avazı çıktığı kadar bağıırıyordu.

Boris, Deirdre'yi öpüyordu.

'Zank seni, zank seni, sevgilim, sen hiç de bağınaz değilmişsin.

"Kazandı," diye bağıırdı Flora, George'u daha da sıkı tutarken, biraz ezilmiş olan Trevor onaylarcasına havladı.

Elbise çemberinin yukarısında, sırttan bir Jennifer karşılık verdi. Sonunda sessizlik oldu.

'Ve 1995 Appleton Piyano Yarışması'nın galibi-' Leydi Appleton gülümsedi.

Randy, "Bunu anlamak için Müfettiş Morse olmanıza gerek yok," diye bağıırdı. Leydi Appleton bile güldü.

"1995 Appleton'ın galibi," diye titreyerek tekrarladı, "bizim Marcus Campbell-Black.

Marcus'un iki elini de tutan Prenses sesini duyurabilmek için bağıırmak zorunda kaldı.

'İyi olduğuna emin misin? Çok hastaydın. Bu harika bir zafer. Çok güzel oynadın.'

"Ve sen de çok güzel görünüyorsun," diye gevelerken buldu kendini Marcus.

Prenses çok tatlıydı ve o n d a n sonra küçük gümüş piyanoyu ve kocaman bir fincanı verene kadar söylediğı hiçbir şeyi hatırlayamadı.

"Tabii ki ibneler kadınlarla çok iyi anlaşır," diye burnunu çekti Bayan Parker.

"Kapa çeneni, seni yaşlı canavar," diye tersledi

Flora. 'Konuşma,' diye bağırdı orkestra.

Olamaz, diye düşündü Taggie acı içinde, Marcus'un bir tartışma sırasında tüm Bagley Hall'un önünde nasıl kurduğunu hatırlayarak. Toplum içinde hiçbir zaman bir cümleyi bir araya getirememişti.

Ama Marcus mikrofonu almıştı ve bir sükûnet bekliyordu. Piyano tuşlarından daha beyazdı. Bir tutam nemli kumral saçı çilli alnına düşmüştü, saçma bir şekilde genç görünüyordu. Şu anda konuşmak Schumann çalmaktan çok daha korkutucuydu ama bunu yapmak zorundaydı. Ne kadar güzel ve bizim, diye düşündü seyirciler kendinden geçerek.

"Ekselansları, Bayanlar ve Baylar," diye nefes nefese kalan Marcus, "Bana bu muhteşem ödülü verdikleri için tüm jüri üyelerine teşekkür etmek istiyorum -' gümüş piyanoyu salladı - 've organizatörlere, özellikle de böyle muhteşem bir yarışma düzenlediği için Leydi Appleton'a, benimle ilgilendiği ve harika kekler pişirdiği için Bayan Bateson'a ve hayatımı kurtardığı için Northladen General'deki herkese -' Bir tezahürat patlaması oldu.

Flora, kendine güveni arttıkça tıpkı Rupert'inki gibi bir sesi olduğunu düşündü.

"Aileme de teşekkür etmek istiyorum," diye devam etti Marcus, "anneme ve üvey anneme, ama en çok da babama, Rupert Campbell-Black'e," 'Campbell' kelimesini bilinçli olarak vurguladı. 'Ebeveynler için oğullarının eşcinsel olduğunu kabul etmek kolay değildir. Ve kesinlikle harika davrandılar,' Rupert'a doğru baktı, 'özellikle de babama.

"Oooooooooh canım," diye mırıldandı Flora, gömleğinin kolunu gözlerine silerken tüm rimelini bulaştırdı.

Yan gözle bakan Taggie, Rupert'ın kirpiklerindeki ıslaklığı da gördü. Tam bir sessizlik vardı.

"Ve hepsinden önemlisi," diye sırttı Marcus galeriye doğru, "RSO'ya teşekkür etmeliyim, bugün çok parlak çaldıkları ve harika bir orkestra oldukları için.

Dixie, "Bunu Sanat Konseyi'ne anlat," diye kükredi.

Marcus da kahkahalara katıldı. Bir alkış tufanı koptu ama insanlar dinlemek istedikleri için bu alkışlar azaldı. Kameraların kayıta olduğunu farkında olan Marcus, milyonlarca izleyiciye hitap ettiğinin bilincinde olarak konuşmasına devam etti.

'Ancak bu RSO'yu son dinleyişiniz olabilir çünkü Cotchester Oda Orkestrası ile birleşmeye zorlanıyorlar. Bu da çoğunun işini kaybedeceği anlamına geliyor.

"Bu kadar yeter," diye hırladı Rannaldini, zaten bir pitbull gibi köpürüyordu. Leydi Appleton ayağa kalkarak, "Katılıyorum Üstat," dedi.

Ancak delicesine ilgili görünen Prenses oturmaya devam etti. "Neredeyse bitirdim," diye elini kaldırdı Marcus. 'Sadece gerçek bir şey söylemek istiyorum.

"Bu gecenin kahramanı Abigail Rosen'in burada olmasına izin verilmedi. Orkestra bir kez daha büyük bir tezahürat yaptı. 'Abby benimle ilişkisi olduğu için işten atıldı ve bugün kendi orkestrasını yönetmesine izin verilmedi. Onu çok sevmeme rağmen onunla evlenemem çünkü ona hak ettiği mutluluğu veremem. Hiç kimse RSO'yu bugün dinlediğiniz gerçekten büyük orkestra haline getirmek için daha fazlasını yapmadı. Marcus'un sesi kısıldı ama sözlerini bitirmeyi başardı. 'Umarım yasak kaldırılır ve Abby işine geri döner. Teşekkür ederim.

Sonunda güçlkle soyunma odasına geri döndüğünde tezahüratlar hâlâ kulaklarında yankılanıyordu. Çılgın bir parti koridora taşıyordu. Herkes şampanya şişelerini açmış kutlama yapıyordu. Bayan Bateson ona sarıldı.

Marcus ona, 'Küçük kediniz gerçekten işe yaradı,' dedi.

Lord Leatherhead, Bayan Parker ve hatta korkunç Miles bile gösteriye katılmışlardı.

"Sonny sana bir konçerto yazacak, Marcus," diye söz verdi Bayan Parker. "Kimsenin senin gibi *Interruption* çalamayacağını söylüyor.

"İlk andan itibaren," diye övünüyordu Goatie Gilbert, "Marcus Black'in yeteneğini fark ettim.

Rupert kendini hiç bu kadar mutlu ya da gururlu hissettiğini hatırlamıyordu; sanki yıllarca süren kızgınlık, aşağılama ve düşmanlıkların oluşturduğu bir baraj aniden patlamıştı ve Marcus'a duyduğu sevginin içinden akıp gittiğini hissediyordu. Rahibe Angelica, El Dorado'nun kalpte bulunduğu konusunda haklıydı. Tanrı'ya şükür, çok geç değildi ve Marcus'la arasını düzeltmek için önünde zaman vardı.

Flora sinsice, "Besili dananın kokusunu alabiliyorum," dedi.

Rupert güldü. 'Kolesterolle dolu. En azından Taggie nasıl pişirileceğini biliyor. Dezavantajı ise seni gelin olarak alamam. Sanırım Xav'ın büyümesini bekleyemedin?'

Flora hafifçe kızararak, "Ben uygunum," dedi, "ama yine de teşekkürler.

Sonra, Trevor'a içmesi için bir çay fincanı su uzatan George, Rupert'e bir kez daha öldürücü bir bakış fırlatırken ekledi

Aceleyle: "George'u gerçekten tanımalısın.

Rupert, "George'un bunun kesinlikle gerekli olduğunu düşündüğünü sanmıyorum," dedi. Odanın öbür ucunda Helen, Marcus'un zaferi karşısında kendinden geçmişti.

"Sevgilim, sevgilim, çok gurur duyuyorum. Önümüzdeki tüm harika konserleri düşün. Önümüzdeki iki yıl boyunca çalışacaksın ve konuşman çok güzeldi, çok güven vericiydi. Umarım Abby duymuştur."

Marcus, Miles'a ters ters bakarak ve Rupert'tan bir kadeh şampanya alarak, "Daha da önemlisi, umarım yönetim kurulu bunu yapmıştır," dedi.

"O kadar ilahtan sonra içmen gerektiğini mi düşünüyorsun?" diye çıkıştı Helen.

Bir sonraki an Howie Denston koşarak içeri girdi ve Marcus'u kucakladı. 'Harika, evlat, harika! Bunu yapabileceğini hep biliyordum. James'le konuştun

Vereker, tamam. On dakika içinde bir basın toplantısı olacak. Nemerovsky ile ilgili zor soruları cevaplayacağım ve sonra da parti var. Leydi A. ve Prenses'in yanında oturacaksın. Sizinkiler de davetli tabii. Yarın saat 10 gibi sözleşmeleri imzalayacağız. Önümüzdeki iki yıl boyunca canını dişine takarak çalışacaksın. Cep telefonuna dokundu. "Şimdiden iki büyük plak yapımcısı bana geldi.

Ama Marcus, Alexei'nin notunu tekrar okuyordu.

"İyi, Howie. Sonra yukarı baktı. 'Hepiniz dışarı çıkabilir misiniz? Annem ve babamla konuşmak istiyorum.

Helen'in kalbi kabardı. Marcus çok otoriterleşmişti. Bir gün içinde bir erkeğe dönüşmüş gibiydi ve Helen, kendisini gelecek hafta öğle yemeğine davet eden Lord Leatherhead ile tanıştığı için kendini çok daha neşeli hissediyordu.

Bu sırada Rupert cep telefonundan Çekoslovakya ile konuşuyordu.

Dizzy ona, 'Pridie kesinlikle iyi,' diyordu. 'Lysander'a kızmamalısın. Omzuna darbe aldı ve kazanamadığı için gerçekten üzgün.

"Fark etmez - Marcus başardı," dedi Rupert sevinçle. "Tanrım, harikaydı.

Taggie telefonu ondan kaptı.

"Ve bil bakalım ne oldu?" dedi Dizzie'ye, "Rupert bir kez bile uykuya dalmadı.

Taggie, "Kesinlikle harika, partide görüşürüz," diyerek dışarı çıkan diğer eğlenenlere katılırken, Marcus kapıyı kapattı ve anne babasına bakarak kapıya yaslandı.

"Yatakta olman gerekirdi," diye çıkıştı Helen.

'Moskova'ya gidiyorum,' dedi Marcus.

Helen bir ılık attı. 'Hayır, yapamazsın, kariyerin! Tüm o nişanlar!'

Rupert'in i çekişi neredeyse belli belirsizdi ve El Dorado'nun yeniden sisler arasında kaybolduğunu aniden fark etmesinden duyduğu çaresizliği hiçbir şekilde ele vermiyordu.

"İstediuğinin bu olduğuna emin misin?" diye yavaşça sordu.

Marcus başını salladı.

"Moskova şu anda çok tehlikeli. "Biliyorum, ama geri geleceğim.

'O zaman seni havaalanına götüreyim. Bir uçuş bulsak iyi olur.'

"Hepsini tersten biliyorum.

Helen gözyaşlarına boğuldu.

"Lütfen gitmeyin, onca emekten sonra. Neleri çöpe attığınızı düşünün: Queen Elizabeth, Festival Hall, Wigmore, Barbican. Bir çeşit ölüm dileğin mi var? Penscombe'un senin ve oğullarının olmasını istedim,' diye hıçkırdı, 've oğullarının oğullarının. O zaman para konusunda endişelenmene gerek kalmazdı. Ve şimdi tam da kader sana ikinci bir şans vermişken her şeyi bir kenara atıyorsun. Sen ve Abby çok mutluydunuz. Konuşabileceğin danışmanlar var.'

"Anne," dedi Marcus annesine nazikçe sarılırken, "anlamıyorsun. Alexei'yi seviyorum. Bu akşam buralarda takılamam. Piyano alabildiğimi kendime kanıtladım. O sirke girmek istemiyorum. Kendi zamanımda bir solist olarak gelişmek istiyorum.

Yavaşça ondan uzaklaştı, sonra kısa bir süre için kollarını Rupert'a doladı.

"Seni seviyorum baba, bunu söylemem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim.

Anlamıyorum, diye düşündü Helen aresizlik içinde, neden Rupert hep son anda devreye girip kazanıyor?

YEDİ

Marcus partiye gelmediğinde, ilk başta kaçtığı ve yatağa geri döndüğü düşünüldü. Ev sahibi olarak alınan bir galibiyet, en coşkulu kutlamaları sağlamak için yeterliydi. Her neyse, RSO fark edemeyecek kadar bacaksız kalmakla meşguldü. Schumann'da perküsyon olmadığı için daha fazla içmeye zaman ayıran Cherub, tamamen sarhoştı ve Pablo'ya tatlı tatlı gülümseyerek *Guinness Rekorlar Kitabı*'na sevinçle el koymuştu.

"Bu tarihteki en büyük köstebek," diyerek Hilary'nin sert sırtını işaret etti ve kıkırdama krizlerine girdi. "Ve işte en dikenli kaktüs," diye Militan Moll'u işaret etti. "Ve en büyük Japon balığı da bizde," Hermione'nin arkasında duraklayarak balık suratları yapmaya ve ağzını açmaya başladı: "*Bunu biliyorum Kurtarıcım.*"

Müzisyen arkadaşları gülmekten yerlere yattı.

"En büyük sıçan kim?" diye sordu, dizine oturarak Ninion'u neredeyse gizlemiş olan Şişko Isobel.

"O," dedi Cherub, hâlâ cep telefonundan Cathie'ye ulaşmaya çalışan Carmine'ı göstererek.

Boris ve Deirdre'nin tutkuyla kucaklaştığı bir masada oturan Pablo, "En büyük beктаşı üzümü benim," diye iç geçirdi.

"Ve işte en soğuk balık," diye yaramaz Cherub, odanın sonunda George tarafından kulağına en büyük pire konan Miles'ı işaret etti.

Kırk saattir yatağa girmemiş olan George, aslında birdenbire yorgunluktan bunalmıştı. Sabah saat birde acil bir yönetim kurulu toplantısı için çağrı yapmıştı ama iyimser değildi. Rannaldini, George'un kendisini müzik direktörü olarak atama kararını geri çevirebilmesi için muhtemelen yönetim kurulundan çok fazla kişiye rüşvet vermişti. Bunu yapsa bile durumu kurtaramazdı. RSO'nun büyük bir nakit akışı olmadan bir ay daha ayakta kalmasının imkânı yoktu.

George'un şu anda Alman bankalarına yirmi milyon pound borcu vardı, bu yüzden para ondan gelemeydi. Her neyse, Rahibe Rose ve Bayan Parrott ile birlikte Dimitri ve Anatole'a gürültülü bir şekilde hokey oynamayı öğreten Flora ile birlikte olmak istiyordu. Flora ona bakarak gülümsedi ve George kalbinin güneşin altındaki bir Yorkie Bar gibi eridiğini hissetti.

Bu arada, 1889'da Kızıldeniz üzerinde keşfedilen en büyük çekirge salgını, RSO'nun soğuk büfeyi yerle bir etmesinin yanında bir hiçti. Sadece Julian, Rannaldini'ye meydan okumasından sonra hâlâ şiddetli bir şekilde titriyordu, bir şey yiyip içemiyordu. Eğlence sesleri arasında, intikam için kudurmuş bir Rannaldini'nin topunun açılış kükremesini duyabiliyordu.

Uzun üst masa oturma planı olan tek masaydı. Prenses ve Leydi Appleton arasında sıkışıp kalan Rannaldini kibar olmak zorundaydı ama esmer yüzü kaynamaya başlayan şekerleme gibi seğiriyordu.

Cherub yine gitmişti.

Gilbert'a pembe dilini uzatarak, 'Bu dünyadaki en büyük kurbağa,' dedi.

"Ve işte en seksi adam geliyor," diye heyecanla ciyakladı Nellie.

'Rupert Campbell-Black? O çoktan kapıldı,' dedi Clare, etrafına bakma zahmetine girmeden.

"Hayır. "Sean

Bean?"

"Hayır.

Clare sinirli bir şekilde döndü.

"Viking," diye bağırdı.

"Viking!" diye bağırdı RSO, neşeli ve sarhoş bir şekilde ona doğru tökezlerken.

"Kuzen Victor," diye hayretle bağırdı Deirdre, Boris'i bırakarak.

Ama kapı aralığında duran Viking o kadar uzun boylu, zayıf, solgun ve tehditle titriyor gibiydi ki Deirdre neredeyse istavroz çıkaracaktı.

"Merhaba çocuklar. Viking neredeyse dalgın bir şekilde orkestrayı iterek yoldan çekildi, siyah bir ipliğe dönüşen gözleri Rannaldini'nin yüzünden hiç ayrılmadı.

Ertesi an, bir çitadan daha çevik bir hareketle odayı geçip en üstteki masaya geldi ve uzanarak Rannaldini'yi süet yakasından yakaladı, onu beyaz masa örtüsü üzerinde sürükledi, cam, gümüş, porselen ve çiçekleri dağıttı, ta ki Rannaldini mavi halının üzerinde onun yanında durana kadar.

"Abigail'imi incitmeye nasıl cüret edersin?" diye bağırdı Viking ve eşit tezahürat ve korku çığlıklarıyla yumruğunu Rannaldini'nin şeytani maun yüzüne çarptı, onu mükemmel bir parabolle kaldırdı, böylece puding arabasına inişi sadece tabağını üçüncü bir *bombe sürpriziyle* dolduran Gwynneth tarafından tamponlandı.

Bitmek bilmeyen, şaşkınlık dolu sessizliği sonunda Dixie bozdu.

'Sör Roberto'nun üstüne yatmasını sağlamanın tek yolu bu, Gwynnie,' diye bağırdı.

RSO kahkahalarla yere yığıldı.

Rannaldini ve Gwynneth çikolata, yapışkan meyve ve beze denizinde bocalarken, 'Krema ortakları, krema ortakları' diye koro halinde söylediler.

Ancak Rannaldini'nin bakıcıları Clive ve Nathan ölümcül bir hızla içeri girince kahkahalar dudaklarında söndü.

"Dikkat et, Viking," diye bağırdı

Julian. "Kaç," diye bağırdı Kuzen

Deirdre. Bilgece bir tavsiyeydi.

Viking hem Clive hem de Nathan'la başa çıkamayacağını fark etti, özellikle de Nathan'ın kocaman elinde parlak, karanlık bir nesne tehditkâr bir şekilde parlarken.

"Yakalayın onu," diye tısladı Rannaldini, Kara Orman gâteau'sunu gözlerinden silerek. Ve Viking küçük masaların arasından dalıp gitti, bronz krizantemlerden oluşan kocaman bir vazoyu uçurdu, Trevor ve Jennifer'ı suçüstü yakaladı

oyma arabasının arkasında, bir yan kapıdan çıkıp merdivenlerden yukarı.

Bağıran sesler ve peşinden gelen ayak sesleri onu bir koridor boyunca savurdu. Asansöre yetişecek zaman yoktu, ayak sesleri giderek yaklaşıyordu. Koridorun sonunda taş merdivenler vardı ve nefes nefese yedi kat inip salonun karşısına geçtikten sonra Viking kendini lobide buldu.

Ama nefes almak için durakladığında, Clive asansörden çıktı. Viking onun yanından geçerek kendini döner kapılara attı, ancak Nathan'ı diğer tarafta hâlâ aynı tehditkâr parlak nesneyi sallayarak ona bakarken buldu.

Kapının sağında ve solunda devasa yuccalar olduğu için kaçış yoktu. Clive kolunu tutunca yüzünü buruşturan Viking döndü ve Ölüm'ün acımasız, merhametsiz yüzüne baktı.

'Piç kurusu bunu hak etmişti,' diye mırıldandı Viking.

Ölüm bir iki saniye boyunca ona baktı, sonra birden ısındı ve neredeyse şefkatle gülümsedi.

"Sana daha fazla katılamazdım, canım," diye peltek konuştu Clive. 'Birinin Rannaldini'nin cezasını vermesini on yıldır bekliyordum. Elini sıkabilir miyim?'

Sonra, Viking'in çenesi düşerken, Nathan bir Steinway'in tuşları kadar geniş bir sırtıyla döner kapılardan içeri daldı ve tehditkâr nesneyi Viking'in eline tutuşturdu.

"Cüzdanını düşürdün, dostum.

"Size bir içki ısmarlamayı çok isteriz," dedi Clive.

"İkiniz de çok cömertsiniz," diye titremeye başladı Viking, tam olarak gülerek değil.

Döner kapılardan, taksi şoförünün Holyhead'den yaptığı yolculuğun ilk ayağından sonra bir domuz turtası ve bir kutu birayı cilaladığını görebiliyordu.

"Heathrow'a gidiyorum," dedi Viking, "ama belki de kısa bir içki için zamanım vardır.

İntikam yemini eden Rannaldini, acil yönetim kurulu toplantısından önce kalaylı saçlarındaki *krem bruleyi* yıkamak için ortadan kaybolmuştu ki, bellboy elinde bir telefonla içeri girdi.

"Sizi çağırıyorlar, Bay Hungerford.

George ahizeyi kaldırdığında, etrafındaki herkes bir tavuğun az önce bir dinozorun yumurtasını yumurtlamış gibi çılgınca ciyaklamasını duyabiliyordu.

"Bay Hungerford," diye bağırdı Bayan Priddock, "sizi dinleyiciler arasında gördüm. Tanrıya şükür döndünüz. İnanılmaz bir şey oldu. Size nasıl anlatacağımı bilemiyorum.

"Dene," dedi George yardımcı olmadan.

Ama dinledikçe, kâğıt kırpıntılılarıyla boğulmak istemiyorum kaşları kocaman bir gülümsemeye dönüştü.

"Bu harika, Bayan P. Aslında harika. Evde misiniz? Sizi sonra ararım. Evet, harikaydı - Marcus kazandı.'

Telefonu kapatırken Flora'ya döndü: "Aferin John Droommond.

"Dünyanın en büyük faresini mi yakalamış?" diye kıkırdadı Flora.

Cherub tarih öncesi bölüme ulaşmıştı, parmağı titreyerek satır boyunca ilerliyordu: 'Dünyadaki en iri exshtinct hayvan iki yüz elli tonluk supersaurus'u yıkar,' diye dinleyicilerini bilgilendirdi.

"Ve dünyanın en soyu tükenmiş topluluğu," dedi George konyak bardağını boşaltırken, "Rannaldini'nin Süper Orkestrası.

CODA

"Doğum günün kutlu olsun," dedi Gisela, büyük bir sonbahar çiğdemi demeti uzatarak.

Abby kayıtsızca etrafına bakındı ve kemanını yere bıraktı.

"Teşekkür ederim, çok güzeller," diyerek soluk leylak rengi yaprakların üzerindeki narin damarları inceledi. 'Aslında enfesler. Bana karşı çok iyisin, Gisela. Doğum günüm olduğunu unutmuşum. Sanırım otuzuma basmak hayatımdaki diğer her şeyi kaybetmekle kıyaslandığında acısız bir şey.

"Sonbahar çiğdemleri, diğer her şey ölürken çiçek açar," dedi kahya nazikçe.

"Ah Gisela," Abby gözyaşlarını saklamak için aceleyle pencereye doğru döndü. Göz alabildiğine uzanan, parlak mavi ve öğleden sonra güneşinin altında hiç de anlayışlı olmayan Lucerne Gölü'nü dolduracak kadar ağlamıştı bile.

Eski pas kırmızısı kazağı ve artık üzerinde umutsuzca bollaşan kahverengi süet eteğiyle, pencereye doğru savrulan bir sonbahar yaprağının tüm hüznü savunmasızlığına sahipti.

"Yemek yemelisin, çocuğum," diye ısrar etti Gisela. "Soğan çorbası yaptım ve fırından yeni çıkmış ekmek var.

'Çok tatlısın, üzgünüm, sadece aç değilim ve daha fazla pratik yapamam. Göl boyunca yürüyeceğim. Çiçekleri suya koyabilir misin? Teşekkür ederim, onları çok seviyorum.'

Çiğdemleri geri veren Abby odadan koşarak çıktı. Sürünen bir huzursuzluk, hiçbir şeye yerleşememe, rahatsızlığının bir parçasıydı.

Gisela arkasından, "Paltonu giy," diye bağırdı ama ön kapı çarpmıştı.

Gisela hiç böyle bir çaresizlik görmemişti.

Abby ona tüm ailesi öldürülmüş, bombalanmış bir şehrin yıkıntıları arasında toplanmış bir çocuğu hatırlattı.

Çok güzel bir gündü. Hava puslu ve ipeksiydi. Tepesinden süzülen büyük bir bulutu yansıtan göl şimdi gri-maviydi. Küçük dalgalar okşuyordu

Sonbaharın parladığı kıyıları. Ormanın kehribar rengi kasvetinin ortasında kayın ağaçları, yanlarından geçen avcılar gibi kıpkırmızı kesilmişti. Abby neredeyse onların boru seslerini duyabiliyordu. Viking, Viking!

Dün geceki sağanak yağmurun oluşturduğu su birikintilerinde sıçrayarak, geçen hafta sonu yaşadığı ıstırabı kabullenmek için mücadele etti. Dolandırılmanın ve ihanete uğramanın ilk korkunç şokundan sonra, Marcus'un ortaya çıkması neredeyse bir rahatlama olmuştu. Bir kadın olarak kendisini başarısız hissetmesine neden olan arzu eksikliğini (Alexei ile ilk tanıştığı o baş döndürücü çılgın günler hariç) açıklıyordu. Ama onu en iyi arkadaşı olarak özlüyordu, tıpkı artık George'a ait olan Flora'yı özlediği gibi. Ayrıca kemani ona şarkı söylemiyordu ve orkestradaki arkadaşlarını Rannaldini'nin var olmayan merhametine terk ettiği için suçluluk ve üzüntüyle doluydu. Onları hayal kırıklığına uğratmış, basına ispiyonlamıştı. Akıllıca sevmemişti.

Ama onu mahveden Viking'in kaybı oldu. Onunla çılgınca sevişmeyi arzulamakla kalmamış, onu her gün görmek için ne kadar sabırsızlandığını, o korkunç cinsiyetçi çatlaklarının kanını nasıl ısıttığını ancak şimdi anlayabilmişti.

Bir kadın maestroya ne denir? Yatak. Oh Viking, diye iç geçirdi, ne zaman istersen üzerime yatabilirsin. Tartışmadan ne kadar keyif almıştı, onun nezaketini, *gösterişsiz* zarafetini, kollarındaki güneşi ne kadar özlemişti.

Onun yüzüne alıştım, diye düşündü Abby, gölün yüzeyindeki yansımalarıyla son bir öpücük için aşağı süzülen yaprakları izlerken.

"Cennete gidişimin otuzuncu yılıydı," diye hüzünlü bir alıntı yaptı. *"Doğum günüm su kuşlarıyla başladı ... ve yağmurlu bir sonbaharda kalktım ve tüm günlerimin sağanağında yürüdüm."*

Günlerinin geri kalanında ne yapabilirdi ki? Solist olmanın yalnızlığına geri dönemezdi. En uzun gelincik olmak, koparılmayı beklemek, basının yapraklarını koparması, bu hafta onu seviyoruz, bu hafta sevmiyoruz. Lider olarak bir iş deneyebileceğini düşündü. Ama bir solist olarak kendine özgü bir sesi vardı. Orkestranın geri kalanıyla kaynaşmayı öğrenmesi gerekecekti.

Hayatımda hiçbir şeyle kaynaşamadım, diye düşündü yorgun bir şekilde.

Rodney'nin göldeki evinin geçici güvenliğine sahipti ama ailesi buna karşı çıkıyordu. Rodney'i de çok özlemişti. Her oda onun hayaletiyle doluydu, hafif bir limon kolonyası ve puro kokusu.

Her akşam, onun elinde bir şişe şampanya, üzerinde ince çizgili önlüğünden başka bir şey olmadan zıplayarak gelmesini bekliyordu.

"Neyse, denemeye değirdi.

Rodney'nin ona ne kadar çok şey verdiğini, bu kadar uzun süre kalmasına izin verdiğini, öfke nöbetlerine katlandığını, her zaman dinlemeye hazır olduğunu ancak şimdi fark ediyordu. Rodney'nin kocaman yüreğinin sonunda iflas ettiğinden emindi çünkü yüreğinin büyük bir kısmını başkalarına vermişti. Ona sadece iyi olduğunu söylemek için bir faks göndermesini diledi.

İleride, zaten karla kaplı olan Pilatus Dağı güneş ışığında parılıyordu. Pilatus acı çekmek için göle gelmişti.

"Bunu nasıl başardın Pontius?" diye yalvardı Abby. 'Eğer sen ve Tanrı anlaştıysanız, iyi şeyler söyleyin. *Bu benim cennete gidişimin otuzuncu yılıydı,*' diye mırıldandı yorgun bir sesle, kıvrılan çınar yapraklarından oluşan kalın bir halının içinden geçerken, 'ya da daha doğrusu cehenneme.

Kıyıda yaklaşık altmış metre uzaklıktaki küçük adanın hizasına gelmişti. Söğütler, kızılağaçlar ve uzun küller, gezgin neşesinin ısıltılı gri postlarıyla asılmış, kıyılarını dolduruyordu. Her rüzgâr esişinde altın sarısı yapraklar suya savruluyor, bazıları Abby'nin aniden fark ettiği soluk mavi kürekli, kıpkırmızı küçük bir kayığın içine düşüyordu.

Su kuşlarının sesini dinlemek için duran Abby birden donakaldı. Hayır, bu olamazdı. İsviçre'nin bu bölgesinde avlanma yoktu. Ama yine oradaydı, pa, pa, pa, kornanın zayıf, tatlı, hüznü sesi suyun üzerinde sürükleniyordu.

Abby tüm vücudunun karıncalandığını, saçlarının diken diken olduğunu, karnının herhangi bir ip yardımı olmadan zıpladığını hissetti. Çağının en büyük orkestra şefi Hans Richter'in hayaleti, başarısız olmuş biri olarak onunla alay etmek için geri dönmüş olmalıydı. Deliriyorum, diye düşündü Abby, yorgunluktan ve gıdasızlıktan olmalı.

Pa, pa, pa. İşte yine çalışıyordu ve bu herhangi bir korna değildi, kimse bu kadar hızlı ve parlak çalamazdı. Gölün kenarına doğru kayan Abby, kulaklarını zorlayarak, tüm sesleri bastırmakla tehdit eden kalp atışlarının dörtnala kreşendosunu susturmaya çalıştı.

Adadan geliyordu. Ne yaptığının tamamen farkında olmayan Abby, özleminin çekimine kapılarak boğaların arasından buz gibi suya daldı. Çünkü korno akort yapmayı bırakmıştı ve şimdi *Ein Heldenleben*'den yumuşak, sonsuz şefkatli aşk temasını çalışıyordu.

Öfke nöbetleri, eleştirmenlerin sızlanmaları, geçmiş başarıların kataloğu ve büyük savaş, kahraman ve karısı mutlu bir şekilde yeniden bir araya gelir.

Oh, ne kadar güzeldi. Zengin, karanlık notalar onu çağırıyor, mırıldanan büyük bir panter gibi etrafında dönüyordu. Abby dizlerinin dibinde durdu ve titriyordu, duyduklarına inanamıyordu, sonra suya daldı, önce soğuktan nefesi kesildi, kalın bir yaprak gratenini itti, sonra derinliğinden çıktığında daha hızlı ve daha hızlı yüzdü.

"Viking," diye mırıldandı nefes almak için ayağa kalkarken, sonra boğuldu ve tükürdü. "Ah Viking, buradayım, buradayım.

Ve o da duymuştu. Sanki bir rüyadaymış gibi, onun en yakındaki sarı ağaç kümesine doğru ilerlediğini, sonra kıyıda durakladığını gördü, elinde altın kabuklu deniz kabuğu, yolcunun neşesi omuzlarını bir Viking fatihinin gri kurt postu gibi örtüyordu. Yüzü ölümcül derecede beyazdı, fırtına bulutlarından daha ağır göz kapaklarının altındaki yarık gözleri araştırıyor ve acı çekiyordu.

"Ah Abby, ben sadece patronluk taslıyordum. Sonra pırıl pırıl parlayan boynuzunu çalıların arasına fırlattı ve kıyıdan aşağı sürünerek Abby'nin kollarına düştü. Bir an için kızın damlayan yüzüne baktı ve umutsuzca titreyen eliyle saçından bir tutam ot kopardı. Kalbinin onunkine çarptığını hissedebiliyordu. Sonra dudaklarını onun dudaklarına gömdü, onu durmadan öptü, daha sıkı ve daha sıkı tuttu. Sonra kadın kıpırdanıp yüzünü siyah-yeşil ekose gömleğine sakladığında, adam mırıldandı:

'Ah Abby, sevgilim, sevgilim, sevgilim, sana karşı çok alçakça davrandım. Ama sensiz bir saniye daha yaşayamam. Eğer beni kurtarmazsan öleceğim, hayatımın geri kalanında ıssız bir adaya atılacağım.

Abby şaşkınlıkla başını kaldırdı ama adamın yüzünde ne bir şaka, ne bir alay, sadece şefkat gördü. Ve çok solgundu.

"Hasta değil misin? Endişeyle onun yanağına dokundu. "Sadece sevgiyle.

"Ve seni seviyorum," diye nefes nefese kaldı Abby, "çok mutsuzdum.

Birdenbire hıçkırmaya ve titremeye başlamıştı ki Viking onu kıyıdan yukarı çekti, ağaçları tuttu ve küçük bir açıklığa götürdü. Sonra deri ceketini kıza sarmış ve onu yosunlu bir kütüğün üzerine çekmiş, kız sessiz ve hareketsiz kalana kadar ona sarılmış ve onu sevdiğini söylemiş.

"Neden veda etmeden kaçtın?" diye feryat etti.

Çünkü benden nefret ettiğini biliyordum. O korkunç bahsi kazanmak zorundaydım, belki başkası seni yakalar diye. Kendimi uzaklaştırmak için eve, İrlanda'ya gittim.

ama yapamadım. Sanki dört kanalda da senin ne kadar sevimli olduğunu anlatan bir siyasi parti yayını vardı. Seni üzmem istemedim, bu yüzden Appleton'dan sonraya kadar bekleyeceğimi düşündüm. Blue beni aradı ve kovulduğunu söyledi. Daha fazla uzak kalamazdım. "Bana ihtiyacın olabilir diye dua ettim.

"Sana ihtiyacım var mı? Abby ona daha da yaklaştı. "Seni gördüğüm andan beri bunu yapıyorum.

"Ben de," diye başını salladı Viking. "Sadece itiraf etmem biraz uzun sürdü.

Abby elini kaldırarak yüzüğünün yanağına değdiği yara izine dokundu.

"Sana çok kötü davrandım.

Benim sana yaptığım kadar korkunç değil. Her yerde seni aradığımı biliyor muydun? Gisela sadece dün gece burada olduğunu itiraf etti, çünkü çok endişeliydi.

"Bana aradığını hiç söylemedi," dedi Abby öfkeyle. "Neden benimle konuşmadın?

"İçime attım, yanlış bir şey söylemekten korktum. Viking ayağa kalkarak boynuzunu tellerin arasından aldı. 'Sana olan sevgimi ancak bu şekilde ifade edebilirim. Seninle tanışana kadar kalbim bir CD gibi kırılmazdı,' diye yarı gülümsedi. "Üzerine bastığın hala çalışıyor.

Saçlarını arkadan toplayarak, suyu sıkmak için döndürdü ve döndürdü.

"Rosen d'être'im, sana dünyayı vermek istiyorum," dedi bocalayarak, "ama fakir olduğum için sadece hayallerim var. Ama uzun süre fakir kalmayacağım,' diye ekledi eski havasıyla, 'kendimi toparlayacağım, solist olarak bir bomba yapacağım, seni iyi bir tarzda tutacağım ve zamparalığı bırakacağım.

Abby titrek bir şekilde güldü.

"Sen kadın avcısı değilsin, sen bir büyücüsün.

"Orpheus ve uduyla. Seni Yeraltı Dünyası'ndan çıkarıp Rotminster'a geri götürmeye geldim. Hepsi seni özlüyor.'

"Sadece ben ayrıldığım için - peki ya Rannaldini?" "O gitti.

"Ne!

'Otterly bozguna uğradı. Finallerde Marcus'a attığı kazıktan sonra dayanacak bir kil ayağı bile kalmamıştı. Sonra Abby'nin şaşkın bakışları karşısında ekledi: "Marcus kazandı, biliyorsun.

Abby inanamayarak, "O mu kazandı?" diye sordu. "Ama bu harika.

"Canlı yayında ve doğrudan kameraya karşı harika bir kazanan konuşması yaptı ve herkese sizi sevdiğini, ancak eşcinsel olduğu için size uygun olmadığını ve görevinize iade edilmeniz gerektiğini söyledi.

'Bu inanılmaz,' Abby'nin gözleri yaşlarla doldu. 'Oh, Marcus ne kadar da tatlı. Nerede o?'

Viking'in kolları ona daha sıkı sarıldı.

"Lütfen üzülme tatlım, o Moskova'ya gitti. "Aman

Tanrım! Alexei'ye.'

"Onu hâlâ sevmiyor musun, çok üzgün değil misin? Viking'in yüzü aniden o kadar korkulu ve endişeliydi ki Abby onu daha iyi öpmek zorunda kaldı, vücudunu onunkiyile sarmaladı, yapraklı açıklıkta onu alacağını düşünene kadar içinde eridi.

"Tanrım, çok şanslıyım," diye mırıldandı. "Ve Nugent Sibelius ya da Scriabin yemeyeceğine söz veriyor.

Abby gülümsedi, hâlâ her şeyi kavrayamamıştı. Sonra o muhteşem kakofoniye duyunca şaşkınlıktan neredeyse suya düşecekti. Ayağa fırlayarak tam kıyıya doğru dönüyordu ki, o da ayağa fırlamış olan Viking onu göğsüne bastırdı.

"Josst dinle," diye fısıldadı.

Şimdi gerçekten deliriyorum, diye düşündü Abby, tam bir orkestra 'Happy Birthday'e geçmeden önce, kuşkusuz biraz gelişigüzel bir şekilde, *Ein Heldenleben*'in ilk ölçülerini söylerken.

Viking elini gevşetene kadar çılgınca çırpınan Abby kıpırdandı, sonra gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken destek almak için Viking'in elini tutup ona yaslanarak baktı, baktı. Çünkü tüm RSO hâlâ beyaz kravatları, frakları ve dün gecedен kalma siyah elbiseleriyle banktan ona sırtıyordu.

Hepsi sıra dışı bir şekilde ayakta duruyordu ve belli ki görkemli bir partinin ortasındaydılar. Randy ve Dixie enstrümanlarının yanı sıra şampanya şişelerini de sallıyorlardı. Dimitri gözlerini silerken, Bayan Parrott sevgiyle onun yanındaydı ve arpa arkasındaki altın renkli ormana karışıyordu. Julian ve Francis kocaman bir flama sallayarak 'Mutlu 30. Yıllar, Abby' diyorlardı. Juno - Tanrım - Charlton Handsome ile yanak yanağa dans ediyordu ve - daha da Tanrım - Lord Leatherhead, Peggy Parker ile görkemli bir jive yaparken, Yaşlı Cyril neşeyle

Yaşlı Henry ile zıpladı ve hiç tedirgin olmayan Knickers, Militan Moll ile gün boyu eğlendi.

Arka planda George duruyordu, mutlu bir şekilde kocaman bir puro içiyor ve viyolasını çalmaya çalışan kıkırdayan Flora'ya sarılıyordu. Isobel ve Ninion büyük bir yaylım ateşi açarken, Noriko'nun sarı yapraklar arasında kürek çektiği ve Cherub'un çılgınca üçgenini salladığı küçük bir tekne kıyıdan açıldı.

'Herro. Abby, Herro,' diye seslendi Noriko.

"Aslında o bir kahraman," diye bağırdı Viking.

Sonra herkes alkışladı ve tezahürat yaptı.

"Anlamıyorum," diye fısıldadı Abby.

"Dün gece yarışmadan sonra acil bir yönetim kurulu toplantısı yaptılar," dedi Viking gözlerini silerek, "ve George hepimizi uçurmak için bir uçak kiralamaya karar verdi. Tam bir cümbüş oldu. Miles ve Hilly'yi Manş Denizi'ne bıraktık.

"Ama George iflas etmişken uçakların haritasını çıkarmak için para harcamamalı.

"Artık değiliz," diye gülmekten konuşamıyordu Viking. 'John Drommond piyangoyu kazandı, yani Winifred Trapp'a her gün program yapsanız bile, 2000 yılında hala borçlu olacağız.

"Buna inanamıyorum," diye mırıldandı Abby.

'Gerçekten de yapabilirsin, sevgilim. Seni sevdiklerini söyleyebilmelerinin tek yolu bu,' diye ekledi Viking, 'Mutlu Yıllar' çok uyumsuz bir şekilde Düğün Marşı'na dönüşürken.

"Orkestranız sizi eve götürmek için geldi.

Abby sevinç gözyaşlarına boğuldu.

'Ama birlikte değiller,' diye feryat etti.

'Hayır, ama sen ve ben öyleyiz ve önemli olan da bu,' dedi Viking.

SON

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.